

MATI' KI' INJI'L

1 Yisú' Masih, ibn i Dáúd, ibn i Ibráhím ká nasabnáma.

2 Ibráhím se Izháq paidá húa; aur Izháq se Ya'qúb paidá húa; aur Ya'qúb se Yahúdáh aur us ke bhái paidá húa; 3 aur Yahúdáh se Firis aur Zorah Támár ke peṭ se paidá húa; aur Firis se Hisron paidá húa; aur Hisron se Rám paidá húa; 4 aur Rám se 'Amminádáb paidá húa; aur 'Amminádáb se Nahshon paidá húa; aur Nahshon se Salmon paidá húa; 5 aur Salmon se Bo'az Ráháb ke peṭ se paidá húa; aur Bo'az se 'Obed Rúṭ ke peṭ se paidá húa; aur 'Obed se Yishai paidá húa; 6 aur Yishai se Dáúd bádsháh paidá húa.

Aur Dáúd se Sulaimán us 'aurat se paidá húa, jo pahle Uriyyáh kí bíwí thí; 7 aur Sulaimán se Rahab'ám paidá húa; aur Rahab'ám se Abiyyáh paidá húa; aur Abiyyáh se A'sá paidá húa; 8 aur A'sá se Yahosháfát paidá húa; aur Yahosháfát se Yorám paidá húa; aur Yorám se 'Uzziyyáh paidá húa; 9 aur 'Uzziyyáh se Yotám paidá húa; aur Yotám se A'ház paidá húa; aur A'ház se Hizqiyyáh paidá húa; 10 aur Hizqiyyáh se Manashshih paidá húa; aur Manashshih se A'mon paidá húa; aur A'mon se Yoshiyyáh paidá húa; 11 aur giriftár hokar Bábíl jáne ke zamáne men Yoshiyyáh se Yakunyáh aur us ke bhái paidá húa.

12 Aur giriftár hokar Bábíl jáne ke ba'd Yakunyáh se Sha'altiyel paidá húa; aur Sha'altiyel se Zarubbábil paidá húa; 13 aur Zarubbábil se Abihúd paidá húa; aur Abihúd se Ilyáqím paidá húa; aur Ilyáqím se 'A'zor paidá húa; 14 aur 'A'zor se Sadoq paidá húa; aur Sadoq se Akhím paidá húa; aur Akhím se Ilhúd paidá húa; 15 aur Ilhúd se Il'ázár paidá húa; aur Il'ázár se Mattán paidá húa; aur Mattán se Ya'qúb paidá húa; 16 aur Ya'qúb se Yúsuf paidá húa; yih us Maryam ká shauhar thá, jis se Yisú' paidá húa jo Masih kahlátá hai.

17 Pas sab pushten Ibráhím se Dáúd tak chaudah pushten hún, aur Dáúd se lekar giriftár hokar Bábíl jáne tak chaudah pushten; aur giriftár hokar Bábíl jáne se lekar Masih tak chaudah pushten hún.

18 Ab Yisú' Masih kí paidáish is tarah hui, kí jab us kí mán Maryam kí mangni Yúsuf ke sáth ho gayi, to un ke ikatthe hone se pahle, wuh Rúhu'l Quds kí qudrat se hámila pái gayi.

19 Pas us ke shauhar Yúsuf ne, jo rástbáz thá, aur use badnám karná nahin cháhtá thá, chupke se us ke chhoṛ dene ká iráda kiyá. 20 Wuh in báton ko soch hí rahá thá, kí Khudáwand ke firishte ne use khwáb men dikhái dekar kahá; Ai Yúsuf ibn i Dáúd, apní bíwí Maryam ko apne hán le áne se na ḍar; kyúñki jo us ke peṭ men hai, wuh Rúhu'l Quds kí qudrat se hai. 21 Wuh betá janegi, aur tú us ká nám Yisú' rakhná; kyúñki wuhí apne logon ko un ke gunáhon se naját degá. 22 Yih sab kuchh is liye húa, kí jo Khudáwand ne nabí kí ma'rifat kahá thá, wuh púra ho, kí

23 Dekho, ek kunwári hámila hogi, aur betá janegi,

Aur us ká nám 'Immánúel rakkhenge;

jis ká tarjuma yih hai; Khudá hamáre sáth. 24 Pas Yúsuf ne nínd se jágkar waisá hí kiyá, jaisá Khudáwand ke firishte ne use hukm diyá thá; aur apní bíwí ko apne hán le áyá; 25 aur us ko na jáná, jab tak wuh betá na janí; aur us ká nám Yisú' rakkhá.

2 Jab Yisú' Herodes bádsháh ke zamáne men Yahúdiya ke Baitlahm men paidá húa, to dekho, kál Majúsi púrab se Yarúshalem men yih kahte húa áe, kí 2 Yahúdiyon ká bádsháh jo paidá húa hai, wuh kahán hai? kyúñki púrab men us ká sitára dekhkar, ham use sijda karne áe hain. 3 Yih sunkar Herodes bádsháh, aur us ke sáth Yarúshalem ke sab log ghabrá gaye. 4 Aur us ne qaum ke sab sardár káhinon aur faqíhon ko jama' karke un se púchá,

ki Masih kī paidāish kahān honī chāhiye ? 5 Unhon ne us se kahā, ki Yahūdiya ke Baitlahm men; kyūnki nabī kī ma'rifat yūn likhā gayā hai, ki

6 Ai Baitlahm, Yahūdāh ke 'ilāqe, Tū Yahūdāh ke hākimon men har-giz sab se chhotā nahīn;

Kyūnki tujh men se ek sardār niklegā,

Jo merī ummat Isrāīl kī gallabānī karegā.

7 Is par Herodes ne Majūsion ko chupke se bulākar un se tahqīq kiya, ki wuh sitāra kis waqt dikhāī diya thā; 8 aur yih kahkar unhen Baitlahm ko bhejā, ki Jākar us bachche kī bābat thīk thīk daryāft karo, aur jab wuh mile, to mujhe khabar do, tāki main bhī ākar use sījda karūn.

9 Wuh bādshāh kī bāt sunkar rawāna hue, aur dekho, jo sitāra unhon ne pūrāb men dekhā thā, wuh un ke āge āge chalā, yahān tak ki us jagah ke upar jākar thahr gayā, jahān wuh bachcha thā. 10 Wuh sitāre ko dekhkar nihāyat hī khush hue.

11 Aur us ghar men pahunchkar, bachche ko us kī mān Maryam ke pās dekhā, aur us ke āge girkar sījda kiya; aur apne dībbe kholkar sonā aur lubān aur murr us ko nazr kiya.

12 Aur Herodes ke pās phir na jāne kī hidāyat khwāb men pākar, dūsri rāh se apne mulk ko rawāna hue.

13 Jab wuh rawāna ho gaye, to dekho, Khudāwand ke frishte ne Yūsuf ko khwāb men dikhāī dekar kahā, ki Uth, bachche aur us kī mān ko sāth lekar Misr ko bhāg jā; aur jab tak ki main tujh se na kahūn, wahīn rahnā, kyūnki Herodes is bachche ko talāsh karne ko hai tāki use halāk kare.

14 Pas wuh uthā, aur rāt ke waqt bachche aur us kī mān ko sāth lekar, Misr ko rawāna ho gayā; 15 aur Herodes ke marne tak wahīn rahā; tāki jo Khudāwand ne nabī kī ma'rifat kahā thā, wuh pūrā ho, ki Misr men se main ne apne bete ko bulāyā.

16 Jab Herodes ne dekhā, ki Majūsion ne mere sāth hansī kī, to nihāyat gusse huā, aur ādmī bhejkar Baitlahm aur us kī sārī sarhaddon ke andar ke un sab larkon ko qatl karwā diya, jo do do baras ke yā is se chhote the, us waqt ke hisāb se jo us ne Majūsion se tahqīq kiya thā. 17 Us waqt wuh bāt pūrī hui, jo Yirmayāh nabī kī ma'rifat kahī gayī thī, ki

18 Rāmāh men āwāz sunāī dī, Ronā aur barā mātām, Rāhel apne bachchon ko ro rahi hai,

Aur tasallī qubūl nahīn kartī, is liye kī wuh hain nahīn.

19 Jab Herodes mar gayā, to dekho, Khudāwand ke frishte ne Misr men Yūsuf ko khwāb men dikhāī dekar kahā; ki 20 Uth, is bachche aur is kī mān ko lekar Isrāīl ke mulk men chalā jā, kyūnki jo bachche kī jān ke khwāhān the, wuh mar gaye. 21 Pas wuh uthā, aur bachche aur us kī mān ko sāth lekar, Isrāīl ke mulk men ā gayā. 22 Magar jab sunā, ki Arkhilāus apne bāp Herodes kī jagah Yahūdiya men bādshāhī kartā hai, to wahān jāne se darā; aur khwāb men hidāyat pākar Galil ke 'ilāqe ko rawāna ho gayā; 23 aur Nāsarat nām ek shahr men ja basā; tāki jo nabion kī ma'rifat kahā gayā thā pūrā ho, ki wuh Nāsari kahlāegā.

3 Un dinon men Yuhannā baptisma denewālā āyā, aur Yahūdiya ke biyābān men yih manādī karne lagā, ki 2 Tauba karo; kyūnki āsmān kī bādshāhat nazdīk ā gayī hai. 3 Yih wuhī hai jis kā zikr Yasha'yāh nabī kī ma'rifat yūn hui, ki

Biyābān men pukārnewāle kī āwāz ātī hai, ki

Khudāwand kī rāh taiyār karo, Us ke rāste sīdhe banāo.

4 Yih Yuhannā ūnt ke bālon kī poshāk pahine, aur chamrē kā patkā apnī kamar se bāndhe rahtā thā, aur is kī khurāk tiddiyān aur janglī shahd thā. 5 Us waqt Yarūshalem, aur sārē Yahūdiya, aur Yordan ke girdnawāh ke sab log nikalkar us ke pās gaye; 6 aur apne gunāhon kā iqrār karke daryā e Yordan men us se baptisma liyā. 7 Magar jab us ne bahut se Farision aur Saduqion ko baptisma ke liye apne pās āte dekhā, to un se kahā, ki Ai sānp ke bachcho, tumhen kis ne jatā diya, ki ānewāle gazab se bhāgo? 8 Pas tauba ke muwāfiq phal lāo; 9 aur apne dilon men yih kahne kā khayāl na karo, ki Ibrahim hamārā bāp hai; kyūnki main tum se kahtā hūn, ki Khudā in pattharon se Ibrahim ke liye aulād paidā kar saktā hai. 10 Aur ab darakhton kī jar par kulhārā rakkhā huā hai; pas jo darakht achchhā phal nahīn lātā,

wuh kátá aur ág men dálá játá hai. 10 Main to tumhen tauba ke liye pání se baptisma detá hún; lekin jo mere ba'd átá hai, wuh mujh se zoráwar hai; main us kí jútíyán utháne ke láiq nahín: wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se baptisma degá: 12 us ká chháj us ke háth men hai, aur wuh apne khatiyán ko khúb sáf karegá, aur apne gehúon ko to khatte men jama' karegá, magar bhúsi ko us ág men jaláegá, jo bujhne kí nahín.

13 Us waqt Yisú' Galíl se Yardan ke kanáre Yúhanná ke pás us se baptisma lene áyá. 14 Magar Yúhanná yih kahkar use mana' karne lagá, kí Main ap tujh se baptisma lene ká muhtáj hún, aur tú mere pás áyá hai? 15 Yisú' ne jawáb men us se kahá, kí Ab to hone hí de; kyúнки ham-en isí tarah sári rástbází purí karní munásib hai. Is par us ne hone diyá. 16 Aur Yisú' baptisma lekar fi'lfaur pání ke pás se úpar gayá; aur dekho, us ke liye ásmán khul gayá, aur us ne Khudá kí Rúh ko kabútar kí mánind utarte, aur apne úpar áte dekhá. 17 Aur dekho, ásmán se yih áwáz áí, kí Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hún.

4 Us waqt Rúh Yisú' ko jangal men le gayí, táki Iblís se ázmáyá jae. 2 Aur chálís din aur chálís rát fáqa karke, ákhir ko use bhúk lagí. 3 Aur ázmánewále ne pás ákar us se kahá, kí Agar tú Khudá ká Betá hai, to farmá kí yih patthar roti-yán ban jáen. 4 Us ne jawáb men kahá; Likhá hai, kí A'dmí sirf roti hí se jítá na rahegá, balki har bát se, jo Khudá ke munh se nikaltí hai. 5 Tab Iblís use muqaddas shahr men le gayá, aur haikal ke kangure par khará karke us se kahá, kí 6 Agar tú Khudá ká Betá hai, to apne taín niche girá de; kyúнки likhá hai, kí

Wuh terí bábat apne firishton ko hukm degá;

Aur wuh tujhe háthon par uthá lenge,

Aisá na ho, kí tere pánw ko patthar kí thes lage.

7 Yisú' ne us se kahá; Yih bhí likhá hai, kí Tú Khudáwánd apne Khudá kí ázmáish na kar. 8 Phir Iblís use ek bahut úncho pahár par le gayá, aur dunyá kí sári bádsháhatein aur un kí shán o shaukat use díkháí, 9 aur us se kahá, kí Agar tú jhukkar mujhe

síjda kare, to yih sab kuchh tujhe de dúngá. 10 Yisú' ne us se kahá; Ai Shaitán, dúr ho, kyúнки likhá hai, kí Tú Khudáwánd apne Khudá ko síjda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. 11 Tab Iblís us ke pás se chalá gayá; aur dekho, firishte ákar us kí khidmat karne lage.

12 Jab us ne suná, kí Yúhanná pakarwá diyá gayá, to Galíl ko rawána húa; 13 aur Násarát ko chhorkar Kafarnahúm men já basá, jo jhíl ke kanáre, Zabúlún aur Naftáli kí sarhadd par hai; 14 táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá ho, kí

15 Zabúlún ká 'iláqa, aur Naftáli ká 'iláqa,

Daryá kí ráh Yardan ke pár,
Gairqaumon kí Galíl,

16 Jo log andhere men baithé the,
Unhon ne barí raushní dekhí;
Aur jo maut ke mulk aur sáye
men baithé the,

Un par raushní chamkí.

17 Us waqt se Yisú' ne manadí karní aur yih kahná shurú' kiyá, kí Tauba karo, kyúнки ásmán kí bádsháhat nazdík á gayí hai.

18 Aur us ne Galíl kí jhíl ke kanáre phirte hue do bháiyon, ya'ní Shama'un ko jo Patras kahlátá hai, aur us ke bhái Andriyás ko jhíl men jáí dálte dekhá; kyúнки wuh machhliyon ke pakarnewále the; 19 aur un se kahá, kí Mere píchhe chale áo, to main tumhen ádmíon ká pakarnewálá banáúngá. 20 Wuh fauran jáí chhorkar us ke píchhe ho liye. 21 Aur wahán se áge barhkar, us ne áur do bháiyon, ya'ní Zabdí ke bete Ya'qúb, aur us ke bhái Yúhanná ko dekhá kí apne báp Zabdí ke sáth kishtí par apne jálog kí marammat kar rahe haín, aur unhen buláýá. 22 Wuh fauran kishtí aur apne báp ko chhorkar us ke píchhe ho liye.

23 Aur Yisú' tamám Galíl men phirtá rahá, aur un ke 'ibádatkhán-on men ta'lím detá, aur bádsháhat kí khushkhabarí kí manadí kartá, aur logon kí har tarah kí bímárí aur har tarah kí kamzorí ko dúr kartá rahá. 24 Aur us kí shuhrat tamám Súriya men phail gayí; aur log sab bímáron ko, jo tarah tarah kí bímáron aur taklífon men giriftár the, aur unhen jin men badrúhen thín, aur mirgíwálon, aur maflújon ko us ke pás láe; aur

us ne unhen achchhá kiyá. 25 Aur Galíl, aur Dikapulis, aur Yaráshalem, aur Yahúdiya, aur Yardan ke pár se barí bhí us ke píchhe ho lí.

5 Wuh is bhí ko dekhkar, pahár par charh gayá; aur jab baith gayá, to us ke shágird us ke pás áe; 2 aur wuh apní zabán kholkar unhen yún ta'lim dene lagá;

3 Mubáarak hain wuh jo díl ke garíb hain, kyúinki ásmán kí bádsháhat unhín kí hai.

4 Mubáarak hain wuh jo gamgín hain, kyúinki wuh tasallí páenge.

5 Mubáarak hain wuh jo halím hain, kyúinki wuh zamín ke wáris honge.

6 Mubáarak hain wuh jo rástbázi ke bhúke aur piyáse hain, kyúinki wuh ásiida honge.

7 Mubáarak hain wuh jo rahmdíl hain, kyúinki un par rahm kiyá jáegá.

8 Mubáarak hain wuh jo pákdíl hain, kyúinki wuh Khudá ko dekhenge.

9 Mubáarak hain wuh jo sulh karáte hain, kyúinki wuh Khudá ke beté kahláenge.

10 Mubáarak hain wuh jo rástbázi ke sabab satáe gaye hain, kyúinki ásmán kí bádsháhat unhín kí hai.

11 Jab mere sabab log tumhen la'n ta'n karenge, aur satáenge, aur har tarah kí burí báten tumhári nisbat náhaqq kahenge, to tum mubáarak honge. 12 Khushí karná, aur níhá-yat shádmán honá, kyúinki ásmán par tumhárá ajr bará hai, is liye kí logon ne ún nabíon ko bhí jo tum se pahle the, isí tarah satáyá thá.

13 Tum zamín ke namak ho, lekin agar namak ká maza játa rahe, to wuh kis chíz se namkín kiyá jáegá? Phir wuh kisi kám ká nahín, siwá is ke, kí báhar phenká jáe, aur ádmíon ke pánwón ke níche raundá jáe.

14 Tum dunyá ke núr ho; jo shahr pahár par basá húa hai, wuh chhip nahín saktá; 15 aur chirág jalákar paimáne ke níche nahín, balki chirágdán par rakhte hain, to us se ghar ke sab logon ko raushní pahunchti hai. 16 Isí tarah tumhári raushní ádmíon ke sámne chamke, táki wuh tumháre nek kámon ko dekhkar tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, barái karen.

17 Yih ná samjho, kí main Tauret yá nabíon kí kitábon ko mansúkh karne áyá hún; mansúkh karne nahín, balki púra karne áyá hún.

18 Kyúinki main tum se sach kahtá hún, kí jab tak ásmán aur zamín tal na jáen, ek nuqta yá ek shosha Tauret se hargiz na talegá, jab tak sab kuchh púra na ho jáe. 19 Pas jo koi in chhóte se chhóte hukmon men se bhí kisi ko toregá, aur yihí ádmíon ko sikháegá, wuh ásmán kí bádsháhat men sab se chhóta kahláegá; lekin jo un par 'amal karegá, aur un kí ta'lim degá, wuh ásmán kí bádsháhat men bará kahláegá.

20 Kyúinki main tum se kahtá hún, kí Agar tumhári rástbázi faqíhon aur Faríson kí rástbázi se ziyáda na hogí, to tum ásmán kí bádsháhat men hargiz dákhil na hoge.

21 Tum sun chuke ho, kí aglon se kahá gayá thá, kí Khún na kar, aur jo koi khún karegá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá; 22 lekin main tum se yih kahtá hún, kí jo koi apne bhái par gusse hogá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá; aur jo koi apne bhái ko págal kahegá, wuh sadr 'adálat kí sazá ke láiq hogá; aur jo us ko ahmaq kahegá, wuh ág ke jahan-nam ká sazawár hogá. 23 Pas agar tú qurbángáh par apní nazr guzrántá ho, aur wahán tujhe yád áe, kí mere bhái ko mujh se kuchh shikáyat hai; 24 to wahín qurbángáh ke áge apní nazr chhor de; aur jákar pahle apne bhái se miláp kar; tab ákar apní nazr guzrán. 25 Jab tak tú apne mudda'í ke sáth ráh men hai, us se jald sulh kar le, kahín aísá na ho kí mudda'í tujhe munsif ke hawáale kar de, aur munsif tujhe sipáhi ke hawáale kar de, aur tú qaidkháne men dálá jáe. 26 Main tujh se sach kahtá hún, kí jab tak tú kaurí kaurí adá na kar degá, wahán se hargiz na chhútegá.

27 Tum sun chuke ho kí kahá gayá thá, kí Ziná na kar; 28 lekin main tum se yih kahtá hún, kí jis kisi ne burí khwáhish se kisi 'aurat par nigáh kí, wuh apne díl men us ke sáth ziná kar chuká. 29 Pas agar terí dahiní ánkhi tujhe thokar khiláe, to use nikálkar apne pás se phenk de; kyúinki tere liye yihí bihtar hai, kí tere a'zá men se ek játa rahe, aur terá sára badan jahannam men na dálá jáe. 30 Aur agar terá dahiná háth tujhe thokar khiláe, to us ko kátkar apne pás se phenk de; kyúinki tere liye yihí bihtar hai, kí tere a'zá men se ek játa rahe, aur terá sára badan jahannam men na jáe. 31 Yih

bhī kahā gayā thā, ki Jo koī apnī bīwī ko chhorē, use talāqnāma līkh de. 32 Lekin main tum se yih kahtā hūn, ki Jo koī apnī bīwī ko harāmkārī ke siwā kisi aur sabab se chhor de, wuh us se zinā karātā hai; aur Jo koī us chhorī hūī se biyāh kare, wuh zinā karātā hai.

33 Phir tum sun chuke ho, ki aglon se kahā gayā thā, ki Jhūthī qasam na khā, balki apnī qasamen Khudā-wand ke liye pūrī kar. 34 Lekin main tum se yih kahtā hūn, ki bi'lkull qasam na khānā; na to āsmān kī, kyūnki wuh Khudā kā takht hai; 35 na zamīn kī, kyūnki wuh us ke pānwōn ke nīche kī chaukī hai; na Yārūshalem kī, kyūnki wuh buzurg Bādshāh kā shahr hai; 36 na apne sir kī qasam khānā, kyūnki tū ek bāl ko bhī safed yā kālā nahīn kar saktā. 37 Balki tumharā kalām Hān hān, yā Nahīn nahīn ho; kyūnki Jo is se ziyāda hai, wuh badī se hai.

38 Tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā, ki A'ṅkh ke badle āṅkh, aur dānt ke badle dānt; 39 lekin main tum se yih kahtā hūn, ki sharīr kā muqābala na karnā; balki Jo koī tere dahīne gāl par tamāncha māre, dūsrā bhī us kī taraf pher de; 40 aur agar koī tujh par nālīsh karke terā kurtā lenā chāhe, to choga bhī use le lene de; 41 aur Jo koī tujhe ek kos begār men le jāe, us ke sāth do kos chālā jā. 42 Jo koī tujh se mānge, use de; aur Jo tujh se qarz chāhe, us se muṅh na mor.

43 Tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā; Apne parausī se mahabbat rakh, aur apne dushman se 'adāwat; 44 lekin main tum se yih kahtā hūn, ki apne dushmanon se mahabbat rakkho, aur apne satānewālon ke liye du'ā māngo; 45 tāki tum apne Bāp ke Jo āsmān par hai beṭe thāhro; kyūnki wuh apne sūraj ko badon aur nekon donon par chamkātā hai, aur rāstbāzon aur rāstōn donon par menh barsātā hai. 46 Kyūnki agar tum apne mahabbat rakknewālon hī se mahabbat rakkho, to tumharē liye kyā ajr hai? kyā mahagūl lenewālē bhī aīsā nahīn karte? 47 Aur agar tum faqat apne bhāiyan hī ko salām karo, to kyā ziyāda karte ho? kyā gair-qasamon ke log bhī aīsā nahīn karte? 48 Pas chāhiye ki tum kāmīl ho jaisā tumharā āsmānī Bāp kāmīl hai.

6 Khabardār, apne rāstbāzī ke kām ādmīon ke sāmne dikhāne ke liye na karo; nahīn to tumharē Bāp ke pās Jo āsmān par hai tumharē liye kuchh ajr nahīn hai.

2 Pas jab tū khairāt kare, to apne āge narsingā na bajwā, jaisā riyākār 'ibādatkhānon aur kūchon men karte hain, tāki log un kī barāī karen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. 3 Balki jab tū khairāt kare, to Jo terā dahīnā hāth kartā hai, use terā bāyān hāth na jāne; 4 tāki terī khairāt poshida rahe; is sūrat men terā Bāp, Jo poshīdagī men dekhtā hai, tujhe badla degā.

5 Aur jab tum du'ā māngo, to riyākāron kī mānīnd na ho; kyūnki wuh 'ibādatkhānon men aur bāzāron ke moron par khare hokar du'ā māngnī pasand karte hain, tāki log unhen dekhen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke.

6 Balki jab tū du'ā mānge, to apnī kothrī men jā, aur darwāza band karke apne Bāp se Jo poshīdagī men hai du'ā māng; is sūrat men terā Bāp Jo poshīdagī men dekhtā hai, tujhe badla degā. 7 Aur du'ā māngte waqt, gairqaumon ke logon kī tarah bak bak na karo; kyūnki wuh samajhte hain, ki hamārē bahut bolne ke sabab hamārī sunī jāegī. 8 Pas un kī mānīnd na bano, kyūnki tumharā Bāp tumharē māngne se pahle hī jāntā hai, ki tum kin kin chizon ke muhtāj ho.

9 Pas tum is tarah du'ā māngā karo, ki Ai hamārē Bāp, tū Jo āsmān par hai; terā nām pāk mānā jāe; 10 terī bādshāhat āe; terī marzī, jaisī āsmān par pūrī hotī hai, zamīn par bhī ho; 11 hamārī roz kī roṭī āj hamen de; 12 aur jis tarah ham ne apne qarzdāron ko mu'āf kiya hai, tū bhī hamārē qarz hamen mu'āf kar; 13 aur hamen āzmāish men na lā, balki burāī se bachā. [Kyūnki bādshāhī aur qudrat aur jalāl hamēsha tere hī hain. A'mīn.] 14 Is liye ki agar tum ādmīon ke qusūr mu'āf karoge, to tumharā āsmānī Bāp bhī tumhen mu'āf karegā. 15 Aur agar tum ādmīon ke qusūr mu'āf na karoge, to tumharā Bāp bhī tumharē qusūr mu'āf na karegā.

16 Aur jab tum roza rakkho, to riyākāron kī tarah apnī sūrat udās na banāo, kyūnki wuh apnā muṅh bigārtē hain, tāki log unhen rozadār

jānen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. 17 Balki jab tū roza rakkhe, to apne sir men tel dāl, aur munh dho; 18 tāki ādmī nahīn, balki terā Bāp, jo poshidagi men hai, tujhe rozadār jāne; is sūrat men terā Bāp, jo poshidagi men dekhtā hai, tujhe badla degā.

19 Apne wāste zamīn par māl jama' na karo, jahān kīrā aur zang kharāb kartā hai, aur jahān chor naqb lagāte aur churāte hain; 20 balki apne liye āsmān par māl jama' karo, jahān na kīrā kharāb kartā hai, na zang, aur na wahān chor naqb lagāte aur churāte hain; 21 kyūnki jahān terā māl hai, wahīn terā dīl bhī lagā rahegā. 22 Badan kā chirāg ānkh hai: pas agar terī ānkh durust ho, to terā sārā badan raushan hogā; 23 aur agar terī ānkh kharāb ho, to terā sārā badan tārīk hogā; pas agar wuh raushnī jo tujh men hai tārīkī ho, to tārīkī kaisī barī hogī! 24 Koī ādmī do mālīkon kī khidmat nahīn kar saktā; kyūnki yā to ek se 'adāwat rakkhegā, aur dūsre se mahabbat, yā ek se milā rahegā, aur dūsre ko nā-chīz jānegā. Tum Khudā aur daulat donon kī khidmat nahīn kar sakte. 25 Is liye main tum se kahtā hūn, ki apnī jān kī fikr na karnā ki ham kyā khāenge? yā kyā piēnge? aur na apne badan kī, ki kyā pahīenge? Kyā jān khurāk se, aur badan poshāk se barhkar nahīn? 26 Hawā ke parandon ko dekho, ki na bote hain, na kātte, na kothiyon men jama' karte hain; taubhī tumhārā āsmānī Bāp un ko khilātā hai. Kyā tum un se ziyāda qadr nahīn rakhte? 27 Tum men aīsā kaun hai, jo fikr karke apnī 'umr men ek gharī bhī barhā sake? 28 Aur poshāk ke liye kyūn fikr karte ho? Janglī soan ke darakhton ko gaur se dekho, ki wuh kis tarah barhte hain; wuh na mīhnat karte, na kātte hain; 29 taubhī main tum se kahtā hūn, ki Sulaimān bhī, bāwujūd apnī sārī shān o shaukat ke, un men se kisī kī mānind poshāk pahīne hūe na thā. 30 Pas jab Khudā maldān kī ghās ko, jo āj hai, aur kal tanūr men jhonkī jāegī, aīsī poshāk pahīnātā hai, to ai kamī'iqādo, tum ko kyūn na pahīnā degā? 31 Is liye fikrmand hokar yih na kahō, ki Ham kyā khāenge? yā kyā piēnge? yā kyā pahīenge? 32 kyūnki in sab chizon

kī talāsh men gairqaumen rahtī hain; aur tumhārā āsmānī Bāp jāntā hai, ki tum in sab chizon ke muhtāj ho; 33 balki tum pahle us kī bādshāhat aur us kī rāstbāzī kī talāsh karo, to yih sab chizen bhī tumhen mil jāengī. 34 Pas kal ke liye fikr na karo, kyūnki kal kā dīn apne liye āp fikr kar legā; A'j ke liye āj hī kā dukh kāfī hai.

7 'Aibjoī nā karo, ki tumhārī bhī 'aibjoī na kī jāe; 2 kyūnki jis tarah tum 'aibjoī karte ho, usī tarah tumhārī bhī 'aibjoī kī jāegī, aur jis paimāne se tum nāpte ho, usī se tumhāre wāste nāpā jāegā. 3 Tū kyūn apne bhāī kī ānkh ke tinke ko dekhtā hai, aur apnī ānkh ke shahtīr par gaur nahīn kartā? 4 Aur jab terī hī ānkh men shahtīr hai, to tū apne bhāī se kyūnkar kah saktā hai, ki Lā, terī ānkh men se tinkā nikāl dūn? 5 Ai riyākār, pahle apnī ānkh men se to shahtīr nikāl, phir apne bhāī kī ānkh men se tinke ko achchhī tarah dekhkar nikāl sak-egā.

6 Pāk chīz kutton ko na do, aur apne motī sūaron ke āge nā dālo; aīsā na ho, ki wuh unhen pānwon ke nīche raunden, aur palātkar tumhen phāren.

7 Māngo, to tumhen diyā jāegā; dhūndho, to pāoge; darwāza khat-khatāo, to tumhāre wāste kholā jāegā; 8 kyūnki jo koī māngtā hai, use miltā hai; aur jo dhūndhtā hai, wuh pātā hai; aur jo khatkhatātā hai, us ke wāste kholā jāegā. 9 Tum men aīsā kaun sā ādmī hai, ki agar us kā betā us se rotī mānge, to wuh use patthar de? 10 Yā agar māchhī mānge, to use sānp de? 11 Pas jab ki tum bure hokar, apne bachchon ko achchhī chīzen denī jānte ho, to tumhārā Bāp jo āsmān par hai apne māngnewālon ko achchhī chīzen kyūn na degā? 12 Pas jo kuchh tum chāhte ho, ki log tumhāre sāth karen wuhī tum bhī un ke sāth karo; kyūnki Tauret aur nabīon kī ta'lim yihī hai.

13 Tang darwāze se dākhil ho, kyūnki wuh darwāza chaurā hai, aur wuh rāsta kushāda hai, jo halākat ko pahunchātā hai; aur us se dākhil honewāle bahut hain; 14 kyūnki wuh darwāza tang hai, aur wuh rāsta sakrā hai, jo zindagi ko pa-

hugchhá hai, aur us ke pánewále theore hain.

15 Jhúthe nabion se khabardár nahio, jo tumháre pás bheron ke bhes me apne áte hain, magar batin me pánewále bheriye hain. 16 Un ke phalon se tum unhen pahchán loge. Kyá jháriyon se angúr, yá kharáyon se anjir tor-te hain? Har tarah har ek achchhá darakht achchhá phal látá hai, aur burá darakht burá phal látá hai. 18 Achchhá darakht burá phal nahín lá saktá, na burá darakht achchhá phal lá saktá hai. 19 Jo darakht achchhá phal nahín látá, wuh kátá aur ág me dálá játá hai. 20 Pas un ke phalon se tum unhen pahchán loge. 21 Jo mujh se, Ai Khudá-wand, ai Khudáwand, kahte hain, un me se har ek ásmán kí bádsháhat me dákhlil na hogá, magar wuhí jo mere ásmáni Báp kí marzi par chaltá hai. 22 Us din bahutere mujh se kahenge; Ai Khudáwand, ai Khudáwand, kyá ham ne tere nám se nubuwat nahín kí, aur tere nám se badrúhon ko nahín nikálá, aur tere nám se bahut se mu'jize nahín dikháe? 23 Us waqt main un se sáf kah dungá, ki Merí kabhi tum se wáqifiyat na thi: ai badkáro, mere pás se chale jáo. 24 Pas jo koi merí yih báten suntá, aur un par 'amal kartá hai, wuh us 'aqlmand ádmí kí mánind thahregá, jis ne chañan par apná ghar banáyá; 25 aur meñh barsá, aur pání charhá, aur ándhiyán chalín, aur us ghar par takkareñ lagín; lekin wuh na girá, kyunki us kí bunyád chañan par dáli gayí thi. 26 Aur jo koi merí yih báten suntá hai, aur un par 'amal nahín kartá, wuh us bewuqúf ádmí kí mánind thahregá, jis ne apná ghar ret par banáyá; 27 aur meñh barsá, aur pání charhá, aur ándhiyán chalín, aur us ghar ko sadma pahuncháyá, aur wuh gir gayá, aur bi'kull barbád ho gayá.

28 Jab Yisú' ne yih báten khatm kí, to aisá huá ki bhír us kí ta'lim se hairán hui: 29 kyunki wuh un ke faqihon ki tarah nahín, balki sáhib i ikhtiyár kí tarah unhen ta'lim detá thá.

8 Jab wuh us pahar se utrá, to bahut sí bhír us ke píchhe ho lí. 2 Aur dekho, ek korhi ne pás ákar use sijda kiya, aur kahá; Ai Khudáwand, agar tú cháhe, to mujhe

pák sáf kar saktá hai. 3 Us ne háth barhákar use chhúá, aur kahá; Main cháhtá hün, tú pák sáf ho já. Wuh fauran korh se pák sáf ho gaya. 4 Yisú' ne us se kahá; Khabardár, kisi se na kahná, balki jákar apne tañ káhin ko dikhá, aur jo nazr Músá ne muqarrar kí hai use guzrán, táki us ke liye gawáhi ho.

5 Aur jab wuh Kafarnahúm me dákhlil huá, to ek súbadár us ke pás áyá, aur us kí minnat karke kahá; 6 Ai Khudáwand, merá khádim fálíj ká mára ghar me pará hai, aur niháyat taklíf me hai. 7 Us ne us se kahá; Main ákar us ko achchhá kar dungá. 8 Súbadár ne jawáb me kahá; Ai Khudáwand, main is láiq nahín, ki tú merí chhat ke niche áyá, balki sirf zabán se kah de, to merá khádim shifá pá jáegá. 9 Kyunki main bhí dúsre ke ikhtiyár me hün, aur sipáhi mere mátaht hain; aur jab ek se kahtá hün, ki Já, to wuh játá hai; aur dúsre se, ki Á, to wuh áta hai; aur apne naukar se, ki Yih kar, to wuh kartá hai. 10 Yisú' ne yih sunkar ta'ajjub kiya, aur píchhe ánewálon se kahá; Main tum se sach kahtá hün, ki main ne Isráil me bhí aisá ímán nahín páyá. 11 Aur main tum se kahtá hün, ki bahutere purab aur pachehhim se ákar, Ibráhim aur Izháq aur Ya'qúb ke sáth ásmán kí bádsháhat kí ziyáfat me sharík hongé: 12 magar bádsháhat ke beñe báhar andhere me dále jáenge; wahán roná aur danton ká písná hogá. 13 Aur Yisú' ne súbadár se kahá; Já, jaisá tú ne i'tiqád kiya, tere liye waisá hí ho; aur usí gharí khádim ne shifá pái.

14 Aur Yisú' ne Patras ke ghar me ákar, us kí sás ko tap me pará dekhá. 15 Us ne us ká háth chhúá, aur tap us par se utar gayí; aur wuh uth kharí hui, aur us kí khidmat karne lagi. 16 Jab shám hui, to us ke pás bahut se logon ko láe, jin me badrúhen thin: us ne rúhon ko zabán hí se kahkar nikál diya, aur sab bí-máron ko achchhá kar diya; 17 táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá ho, ki Us ne ap hamári kamzoriñ le lín, aur bí-máriñ uthá lín.

18 Jab Yisú' ne apne gird bahut sí bhír dekhí, to pár chalne ká hukm diya. 19 Aur ek faqih ne pás ákar

us se kahá; Ai Ustád, jahán kahín tú jáegá, main tere pichhe chalúngá. 20 Yisú' ne us se kahá, ki Lotfiyon ke bhat hote hain, aur hawá ke parandon ke ghonsle; magar Ibn i A'dam ke liye sir dharne ki bhi jagah nahín. 21 Ek aur shágird ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne báp ko dafn karún. 22 Yisú' ne us se kahá; Tú mere pichhe chal, aur murdon ko apne murde dafn karne de.

23 Jab wuh kishti par charhá, to us ke shágird us ke sáth ho liye. 24 Aur dekho, jhil men aisá bará túfán áyá, ki kishti lahton men chhip gayi; magar wuh sotá thá. 25 Unhon ne pás ákar use jagáya, aur kahá; Ai Khudáwand, hamen bachá; ham balák hue játe hain. 26 Us ne un se kahá; Ai kami'iqádo, darte kyun ho? Tab us ne uthkar hawá aur pání ko daptá, aur bará amn ho gayá. 27 Aur log ta'ajjub karke kahne lage; Yih kis tarah ká ádmí hai, ki hawá aur pání bhi us ká hukm mante hain?

28 Jab wuh us pár Gadarenion ke mulk men pahunchá, to do ádmí jin men badrúhen thín, qabron se nikalkar use mile; wuh aise tundmizáj the, ki koi us ráste se guzar nahín saktá thá. 29 Aur dekho, unhon ne chillákar kahá; Ai Khudá ke Bete, hamen tujh se kyá kám? Kyá tú is liye yahán áyá hai, ki waqt se pahle hamen 'azáb men dále? 30 Un se kuchh dúr bahut se súaron ká gol char rahá thá. 31 Pas badrúhon ne us ki minnat karke kahá, ki Agar tú ham ko nikáltá hai, to hamen súaron ke gol men bhej de. 32 Us ne un se kahá, ki Jáo. Wuh nikalkar súaron ke andar chali gayin; aur dekho, sára gol karáre par se jhapatkar jhil men já pará, aur pání men dúb mará. 33 Aur charánewále bháge, aur shahr men jákar sab májará, aur un ká ahwál, jin men badrúhen thín, bayán kiyá. 34 Aur dekho, sára shahr Yisú' se milne ko niklá, aur use dekhkar minnat ki, ki hamari sabbaddon se báhar chalá já.

9 Phir wuh kishti par charhkar pár gayá, aur apne shahr men áyá. 2 Aur dekho, log ek mafúj ko, charpái par pará húa, us ke pás láe. Yisú' ne un ká imán dekhkar, mafúj se kahá; Beta, khatir jama' rakh; tere gunáh mu'áf hue.

3 Aur dekho, ba'z faqihon ne apne dil men kahá; Yih kufr baktá hai. 4 Yisú' ne un ke khayál ma'lúm karke kahá, ki Tum kyun apne dilon men bure khayál late ho? 5 A'sán kyá hai, yih kahná, ki Tere gunáh mu'áf hue, yá yih kahná, ki Uth aur chal phir? 6 Lekin is liye ki tum ján lo, ki Ibn i A'dam ko zarín par gunáhon ke mu'áf karne ká ihtiyár hai, (us ne mafúj se kahá); Uth; apni charpái uthá, aur apne ghar chalá já. 7 Wuh uthkar apne ghar chalá gayá. 8 Log yih dekhkar dar gaye, aur Khudá ki barái karne lage, jis ne ádmion ko aisá ihtiyár bakhshá. 9 Yisú' ne wahán se áge bahkar, Matí nám ek shakhs ko mahsúl ki chauki par baithe dekhá; aur us se kahá; Mere pichhe ho le. Wuh uthkar us ke pichhe ho liyá.

10 Aur jab wuh ghar men, khána kháne baithá húa thá, to aisá húa ki bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár ákar Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth kháne baithe. 11 Farision ne yih dekhkar us ke shágirdon se kahá; Tumhárá ustád mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kyun khátá hai? 12 Us ne yih sunkar kahá, ki Tanduruston ko hákím dárkar nahín, balki bímáron ko. 13 Magar tum jákar is ke ma'ni daryáft karo, ki Main qurbáni nahín, balki rahm pasand kartá hún; kyun ki main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko buláne áyá hún.

14 Us waqt Yóhanná ke shágirdon ne us ke pás ákar kahá; Kyá sabab hai, ki ham aur Farisi to aksar roza rakhte hain, aur tere shágird roza nahín rakhte? 15 Yisú' ne un se kahá; Kyá baráti, jab tak dulhá un ke sáth hai, mátam kar sakte hain? Magar wuh din áenge, ki dulhá un se judá kiyá jáegá, us waqt wuh roza rakkhenge. 16 Kore kapre ká paiwand puráni poshák men keti nahín lagátá, kyun ki wuh paiwand poshák men se kuchh khénch letá hai, aur wuh ziyáda phat játi hai. 17 Aur nayi mai puráni mashkon men nahín bharte, warna mashken phat játi hain, aur mai bah játi hai, aur mashken barbád ho játi hain; balki nayi mai nayi mashkon men bharte hain, aur wuh donon bachi rahti hain.

18 Wuh un se yih batén kah hi rahá thá, ki dekho, ek sardár ne ákar

use sijda kiyá aur kahá; Merí beṭí abhí marí hai; lekin tú chalkar apná háth us par rakh, to wuh zinda ho jáegi. 19 Yisú' uṭhkar apne shágirdon samet us ke pichhe ho liyá. 20 Aur dekho, ek 'aurat ne jis ke bárah baras se khún jári thá, us ke pichhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; 21 kyúнки wuh apne jí men kahtí thí, ki Agar sirf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhí ho jáúngí. 22 Yisú' ne phirkar use dekhá, aur kahá; Beṭí, khatír jama' rakh; tere imán ne tujhe achchhá kar diyá; pas wuh 'aurat usí gharí achchhí ho gayí. 23 Aur jab Yisú' sardár ke ghar men áyá, aur bānslí bajānewálon ko, aur bhí; ko gul macháte dekhá, 24 to kahá; Haṭ jáo, kyúнки laṛkí marí nahī, balki sotí hai. Wuh us par hansne lage. 25 Magar jab bhí; níkal dí gayí, to us ne andar jákar, us ká háth pakrá, aur laṛkí uṭhí. 26 Aur is bát kí shuhrat us tamám 'iláqe men phail gayí.

27 Jab Yisú' wahán se áge barhá, to do andhe us ke pichhe yih pukárte hue chale, ki Aí Ibn í Dáúđ, ham par rahm kar. 28 Jab wuh ghar men pahunchá, to wuh andhe us ke pás áe; aur Yisú' ne un se kahá; Kyá tumhen i'tiqád hai, ki main yih kar saktá hún? Unhon ne us se kahá; Hān, Khudá-wand. 29 Tab us ne un kí ánkhen chhúkar kahá; Tumháre i'tiqád ke muwáfiq tumháre liye ho. 30 Aur un kí ánkhen khul gayín. Aur Yisú' ne unhen tákid karke kahá; Khabardár, koí is bát ko na jáne. 31 Magar unhon ne nikalkar us tamám 'iláqe men us kí shuhrat phailá dí.

32 Jab wuh báhar já rahe the, to dekho, log ek gúnge ko us ke pás láe, jis men badrúh thí. 33 Aur jab wuh badrúh níkal dí gayí, to gúngá bolne lagá; aur logon ne ta'ajjub karke kahá, ki Isráíl men aísá kabhí nahī dekhá gayá. 34 Magar Farísion ne kahá, ki Yih to badrúhon ke sardár kí madad se badrúhon ko níkáltá hai.

35 Aur Yisú' sab shahron aur gágwon men phirtá rahá, aur un ke 'ibádatkhānon men ta'lim detá, aur bádsháhat kí khushkhabarí kí manádí kartá, aur har tarah kí bímárí aur har tarah kí kamzorí dúr kartá rahá. 36 Aur jab us ne bhí; ko

dekhá, to us ko logon par tars áyá, kyúнки wuh un bheṛon kí manind jin ká charwáhá na ho, khashahál aur paráganda the. 37 Tab us ne apne shágirdon se kahá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thóre hai. 38 Pas fasl ke málík kí minnat karo, ki wuh apní fasl káṭne ke liye mazdúr bhej

10 de. 1 Phir us ne apne bárah shágirdon ko pás bulákar, unhen nápák rúhon par iḡhtiyár bakhshá, ki un ko níkalén, aur har tarah kí bímárí aur har tarah kí kamzorí ko dúr karen.

2 Aur bárah rasúlon ke nám yih hai: pahlá, Shama'un, jo Patras kahlátá hai, aur us ká bhái Andriyás; Zabdí ká beṭá Ya'qúb, aur us ká bhái Yúhanná; 3 Filippus, aur Bar-Tulmái; Tomá aur Matí mahsúl lenewálá; 4 Halfái ká beṭá Ya'qúb aur Taddí; Shama'un Qan'ání, aur Yahúdáh Iskariyotí, jis ne use pakaṛwá bhí diyá. 5 In bárah ko Yisú' ne bhejá, aur unhen hukm deke kahá, ki

Gairqaumon kí taraf na jáná, aur Sámáron ke kisí shahr men dákhil na honá; 6 balki Isráíl ke gharáne kí khoí hui bheṛon ke pás jáná. 7 Aur chalte chalte yih manádí karná, ki A'smán kí bádsháhat nazdik á gayí hai. 8 Bímáron ko achchhá karná; murdon kojiláná; koṭhiyon ko pák sáf karná; badrúhon ko níkálná: tum ne muft páyá, muft dená: 9 na soná apne kamarband men rakhná, na chándí, na paise; 10 ráste ke liye na jholí lená, na do do kurte, na jutiyan, na láthí; kyúнки mazdúr apní khurák ká haqqdár hai. 11 Aur jis shahr yá gágw men dákhil ho, daryáft karo ki us men kaun láiq hai; aur jab tak wahán se rawána na ho, usí ke hán raho. 12 Aur ghar men dákhil hote waqt, use du'á e khair do; 13 aur agar wuh ghar láiq ho, to tumhárá salám use pahunché, aur agar láiq na ho, to tumhárá salám tum par phir áe. 14 Aur agar koí tumhen qubúl na kare, aur tumhári báten na sune, to us ghar, yá us shahr se báhar níkalte waqt, apne pánwon kí gard jhár do. 15 Main tum se sach kahtá hún, ki 'adálat ke dín, us shahr kí nisbat Sodom aur 'Amoráh ke 'iláqe ká hál ziyáda bardásht ke láiq hogá.

16 Dekho, main tumhen bhejtá

hūn, goyā bheron ko bheriyon ke bich men; pas sanpon ki manind hoshyar, aur kabutaron ki manind bhole bano. 17 Magar admion se khabardar raho, kyunki wuh tumhen 'adalaton ke hawale karenge, aur apne 'ibadatkhanon men tumhare kore marenge; 18 aur tum mere sabab hakimon aur badshahon ke samne hazir kiye jaoge, taki un ke aur gairqaumon ke liye gawahi ho. 19 Lekin jab wuh tumhen pakarwaen, to fikr na karna ki ham kis tarah kahen ya kya kahen; kyunki jo kuchh kahna hoga, usi ghar tumhen bataya jaega. 20 Kyunki bolnewale tum nahin, balki tumhare Bap ki Ruh hai jo tum men bolti hai. 21 Bhai ko bhai qatl ke liye hawale karenge, aur bete ko bap; aur bete apne man bap ke barkhilaf khare hokar unhen marwa dalenge. 22 Aur mere nam ke ba'is sab log tum se 'adawat karenge; magar jo akhir tak bardasht karenge, wuh nafat paega. 23 Lekin jab tumhen ek shahr men satan, to dusre ko bhag jao, kyunki main tum se sach kahta hun, ki tum israil ke sab shahron men na phir chukoge, ki Ibn i A'dam a jaega.

24 Shagird apne ustad se bara nahin hota, aur na naukhar apne malik se. 25 Shagird ke liye yeh kafi hai, ki apne ustad ki manind ho, aur naukhar ke liye yeh, ki apne malik ki manind. Jab unhon ne ghar ke malik ko Ba'atubul kaha, to us ke gharane ke logon ko kyun na kahenge? 26 Pas un se na daro, kyunki ko hi chiz dhaki nahin, jo kholi na jaegi, aur na ko hi chiz chhipi hai, jo jani na jaegi. 27 Jo kuchh main tum se andhere men kahta hun, ujale men kahio, aur jo kuchh tum kan men sunte ho, kothon par us ki manadi karo. 28 Jo badan ko qatl karte haig, aur ruh ko qatl nahin kar sakte, un se na daro; balki usi se daro, jo ruh aur badan donon ko jahannam men halak kar sakti hai. 29 Kyu paise ki do churiyan nahin bikti? Aur un men se ek bhi tumhare Bap ki marzi bagair zamin par nahin gir sakti; 30 balki tumhare sir ke bal bhi sab gine hue hain. 31 Pas daro nahin; tumhari qadr to bahut si churiyon se ziyada hai. 32 Pas jo ko hi admion ke samne mera iqrar karenge, main bhi apne Bap ke samne,

jo asman par hai, us ka iqrar karunga. 33 Magar jo ko hi admion ke samne mera inkar karenge, main bhi apne Bap ke samne, jo asman par hai, us ka inkar karunga.

34 Yeh na samjho, ki main zamin par sulh karane aya; sulh karane nahin, balki talwar chalwane aya hun. 35 Kyunki main is liye aya hun, ki admi ko us ke bap se, aur beti ko us ki man se, aur bahu ko us ki sas se, juda kar dun; 36 aur admi ke dushman us ke ghar hi ke log hongey. 37 Jo ko hi bap ya man ko mujh se ziyada 'aziz rakhta hai, wuh mere laiq nahin; aur jo ko hi bete ya beti ko mujh se ziyada 'aziz rakhta hai, wuh mere laiq nahin. 38 Aur jo ko hi apni salib na uthae aur mere piche na chale, wuh mere laiq nahin. 39 Jo ko hi apni jan bachata hai, use khoega, aur jo ko hi mere sabab apni jan khoti hai, use bachaega.

40 Jo tumhen qubul karti hai, wuh mujhe qubul karti hai, aur jo mujhe qubul karti hai, wuh mere bhejnewale ko qubul karti hai. 41 Jo nabi ke nam se nabi ko qubul karti hai, wuh nabi ka ajr paega; aur jo rastbaz ke nam se rastbaz ko qubul karti hai, wuh rastbaz ka ajr paega. 42 Aur jo ko hi shagird ke nam se in chhoton men se kisi ko sirf ek piyala thanda pani hi pilaega, main tum se sach kahta hun, ki wuh apna ajr hargiz na khoega.

11 Jab Yisu' apne barah shagirdon ko hukm de chuka, to aisa hua ki wahan se chala gaya, taki un ke shahron men ta'lim de aur manadi kare.

2 Aur Yuhanna ne qaidkhane men Masih ke kamon ka hal sunkar, apne shagirdon ki marifat us se puchhwa bheja. 3 Ki A'newala tu hi hai, ya ham dusre ki rah dekhen? 4 Yisu' ne jawab men un se kaha, ki Jo kuchh tum sunte aur dekhte ho, jakar Yuhanna se bayan kar do. 5 Ki andhe dekhte, aur langre chalte phirte hain, kofhi pak saf kiye jate, aur bahre sunte hain, aur murde zinda kiye jate hain, aur garibon ko khusi khabari sunai jati hai; 6 aur muh batak wuh hai, jo mere sabab se thokar na khae. 7 Jab wuh rawana ho liye, to Yisu' ne Yuhanna ki bahat logon se kahna shuru kiya, ki Tum biyaban men kya dekhne gaye the?

kyá hawá se hilte hūe sarkandē ko ?
8 To phir kyá dekhne gaye the ?
Kyá mihīn kapre pahine hūe shakhs
ko ? Dekho, jo mihīn kapre pa-
hine hain, wuh bādshāhon ke ghar-
on men hote hain. 9 To phir kyūn
gaye the ? Kyá ek nabī ke dekhne
ko ? Hān, main tum se kahtā hūn,
balki nabī se bare ko. 10 Yih wuhī
hai, jis kī bābat likhā hai, kī

Dekh, main apnā paigambar tere
āge bhejtā hūn.

Jo terī rāh tere āge taiyār karegā.

11 Main tum se sach kahtā hūn, kī
jo 'adālat se paidā hūe hain, un
men Yūhannā baptisma denewāle
se koī barā nahīn hūā, lekin jo āsmān
kī bādshāhat men chhotā hai, wuh
us se barā hai. 12 Aur Yūhannā
baptisma denewāle ke dinon se ab
tak, āsmān kī bādshāhat par zor hotā
rahā hai, aur zorāwar use chhīn lete
hain. 13 Kyūnki sab nabīon aur
Tauret ne Yūhannā tak nubuwwat kī.
14 Aur chāho to māno, Eliyyāh jo
ānewālā thā, yihī hai. 15 Jis ke
sunne ke kām hon, wuh sun le.
16 Pas is zamāne ke logon ko main
kis se tashbīh dūn ? Wuh un laṛkon
kī mānind hain, jo bāzaron men baithe
hūe apne sāthiyon ko pukārkar kahte
hain. 17 kī Ham ne tumhāre liye
bānslī bajāī, aur tum na nāche ; ham
ne mātām kiyā, aur tum ne chhātī na
pītī. 18 Kyūnki Yūhannā na khātā
āyā, na pītā ; aur wuh kahte hain, kī
Us men badrūh hai. 19 Ibn i A'dam
khātā pītā āyā, aur wuh kahte hain ;
Dekho, khāū aur sharābī ādmī, mah-
sūl lenewālon aur gunahgāron kā
yār ! Magar hikmat apne kāmōn se
rāst sābit hūī.

20 Wuh us waqt un shahron ko
malāmat karne lagā, jin men us ke
aksar mu'jize zāhir hūe the, kyūnki
unhon ne tauba na kī thī ; kī 21 Ai
Khurāzīn, tujh par afsos ! Ai Bait-
saidā, tujh par afsos ! kyūnki jo mu'-
jize tum men zāhir hūe, agar wuh
aur Saidā men zāhir hote, to tāt-
kar aur khāk men baitthkar, kab
tauba kar lete. 22 Magar main
tum se kahtā hūn, kī 'adālat ke din
sūr aur Saidā kā hāl tumhāre hāl se
ziyādā bardāsht ke lāiq hogā. 23 Aur
ai Kafarnahūm, kyā tū āsmān tak
baland kiyā jāegā ? tū to 'ālam i
arwāh men utregā, kyūnki jo mu'jize
tujh men zāhir hūe, agar Sodom men

hote, to āj tak qāim rahtā. 24 Magar
main tum se kahtā hūn, kī 'adālat ke
din Sodom ke 'ilāqe kā hāl tere hāl
se ziyādā bardāsht ke lāiq hogā.

25 Us waqt Yisú' ne kahā ; Ai Bāp,
āsmān aur zamīn ke Khudāwand,
main terī hamd kartā hūn, kī tū ne
yih bāten dānāon aur 'aqlmandon se
chhipāī, aur bachchon par zāhir
kīn. 26 Hān, ai Bāp ; kyūnki aisā
hī tujhe pasand āyā. 27 Mere Bāp
kī taraf se sab kuchh mujhe saunpā
gayā, aur koī Beṭe ko nahīn jāntā,
siwā Bāp ke ; aur koī Bāp ko nahīn
jāntā, siwā Beṭe ke, aur us ke, jis
par Beṭā use zāhir karnā chāhe.
28 Ai mihnāt uṭhānewālo, aur bojh se
dabe hūe logo, sab mere pās āo, main
tumhen āram dūngā. 29 Merā jūā
apne ūpar uṭhā lo, aur mujh se sīkho ;
kyūnki main halīm hūn, aur dil kā
firotan ; to tumhārī jānen āram pāengi.
30 Kyūnki merā jūā mulāim hai, aur
merā bojh halkā.

12 Us waqt Yisú' sabbt ke din
kheton men hokar gayā, aur
us ke shāgirdon ko bhūk lagī,
aur bālen tor torkar khāne lage.
2 Farisīon ne dekhkar us se kahā, kī
Dekh, tere shāgird wuh kām karte
hain, jo Sabbt ke din karnā rawā nahīn.
3 Us ne un se kahā ; Kyā tum ne yih
nahīn parhā, kī jab Dāūd aur us ke
sāthī bhūke the, to us ne kyā kiyā ?
4 wuh kyūnkar Khudā ke ghar men
gayā, aur nazr kī rotīyan khāīn, jin kā
khānā na us ko rawā thā, na us ke
sāthiyon ko, magar sirf kāhinon ko ?
5 Yā tum ne Tauret men nahīn
parhā, kī kāhin Sabbt ke din haikal
men Sabbt kī behurmatī karte hain,
aur bequsūr rahte hain ? 6 Main
tum se kahtā hūn, kī yahān wuh hai,
jo haikal se bhī barā hai. 7 Lekin
agar tum is ke ma'nī jānte, kī Main
qurbānī nahīn, balki rahm pasand
kartā hūn, to bequsūron ko qusūrwar
na thahrāte. 8 Kyūnki Ibn i A'dam
Sabbt kā mālīk hai.

9 Aur wuh wahān se chalkar, un
ke 'ibādatkhāne men gayā ; 10 aur
dekho, wahān ek ādmī thā, jis kā
hāth sūkhā hūā thā. Unhon ne us
par ilzām lagāne ke irāde se yih
pūchhā, kī Kyā Sabbt ke din tandurust
karnā rawā hai ? 11 Us ne un se
kahā ; Tum men aisā kaun hai, jis kī
ek hī bher ho, aur wuh Sabbt ke din
garhe men gir jāe, to wuh use pakar-

kar na nikálé ? 12 Pas ádmí kí qadr to bhej se bahut hí ziyáda hai. Is liye Sabt ké din' neki karní rawá hai. 13 Tab us ne us ádmí se kahá, kí Apná háth barhá. Us ne barháya, aur wuh दूसरे háth kí mánind durust ho gayá. 14 Is par Farísion ne báhar jákar us ke baráhiláf mashwara kiyá, kí use kis tarah halák karen. 15 Yisú' yih ma'lúm karke wahán se rawána huá; aur bahut se log us ke píchhe ho liye; aur us ne sab ko achchhá kar diyá, 16 aur unhen tákid kí, kí mujhe zahir na karná; 17 táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh púra ho, kí

18 Dekho, yih merá khádim hai, jise main ne chuná,

Merá piyará, jis se merá dil khush hai;

Main apní Rúh is par dálungá;

Aur yih gairqaumon ko insáf kí khabar degá.

19 Yih na jhagrá karegá, na shor;
Aur na bázaron men koi is kí áwáz sunegá.

20 Yih kuchle hue sarkande ko na toregá,

Aur dhuwán uthte hue san ko na bujháegá,

Jab tak kí insáf kí fath na karáe;

21 Aur is ke nám se gairqaumen ummed rakkhengí.

22 Us waqt log us ke pás ek andhe gúnge ko láe, jis men badrúh thí; us ne use achchhá kar diyá; chunánchi wuh gúngá bolne aur dekhne lagá.

23 Aur sári bhí hairán hokar kahne lagi; Kyá yih Ibn í Dáúd hai?

24 Farísion ne sunkar kahá, kí Yih badrúhon ke sardár Ba'alzabúl kí madad bagair badrúhon ko nahín nikáltá. 25 Us ne un ke khayálon ko jánkar un se kahá; jis kísi bádsháhat men phút partí hai, wuh wirán ho játi hai, aur jis kísi shahr yá ghar men phút paregi, wuh qáim na rahéga; 26 aur agar Shaitán hí ne Shaitán ko nikálá, to apná mukhálif áp ho gayá; phir us kí bádsháhat kyunkar qáim rahegi? 27 Aur agar main Ba'alzabúl kí madad se badrúhon ko nikáltá hun, to tumhare bete kis kí madad se nikálte hain? Pas wuhí tumhare munsif honge. 28 Lekin agar main Khudá kí Rúh kí madad se badrúhon ko nikáltá hun, to Khudá kí bádsháhat tumhare pás á pahunchí.

29 Yá kyunkar koi ádmí kísi zoráwar

ke ghar men ghuskar us ká asbáb lút saktá hai, jab tak kí pahle us zoráwar ko na bándh le? phir wuh us ká ghar lút legá. 30 Jo mere sáth nahín, wuh mere khiláf hai; aur jo mere sáth jama' nahín kartá, wuh bakhertá hai. 31 Is liye main tum se kahtá hun, kí A'dmion ká har gunáh aur kufr to mu'áf kiyá jáegá; magar jo kufr Rúh ke haqq men ho, wuh mu'áf na kiyá jáegá. 32 Aur jo koi Ibn í A'dam ke baráhiláf koi bát kahegá, wuh to use mu'áf kí jáegi; magar jo koi Rúhu'l Quds ke baráhiláf koi bát kahegá, wuh use mu'áf na kí jáegi, na is 'álam men, na ánewále men. 33 Yá to darakht ko bhí achchhá kaho, aur us ke phal ko bhí achchhá; yá darakht ko bhí burá kaho, aur us ke phal ko bhí burá; kyunki darakht phal hí se pahchána játa hai. 34 Ai sánp ke bachcho, tum bure hokar kyunkar achchhi báten kah sakte ho? kyunki jo dil men bhára hai, wuhí munh par áta hai. 35 Achchhá ádmí achchhe khazáne se achchhi chízen nikáltá hai; aur burá ádmí bure khazáne se burí chízen nikáltá hai. 36 Aur main tum se kahtá hun, kí jo nikammí bát log kahenge, 'adálat ke din us ká hisáb denge. 37 Kyunki tú apní báton ke sabab se rástbáz thahráya jáegá, aur apní báton ke sabab se qusúrwár thahráya jáegá.

38 Is par ba'z faqihon aur Farísion ne jawáb men us se kahá; Ai Ustád, ham tujh se ek nishán dekhna cháhte hain. 39 Us ne jawáb dekar un se kahá, kí Is zamáne ke bure aur zinákár log nishán talab karte hain; magar Yúnus nabí ke nishán ke siwá koi aur nishán un ko na diyá jáegá; 40 kyunki jaise Yúnus tín rát din machhli ke pet men rahá, waise hí Ibn í A'dam tín rát din zamin ke andar rahéga. 41 Nínaweh ke log is zamáne ke logon ke sáth 'adálat ke din khare hokar inhen mujrim thahráenge, kyunki unhon ne Yúnus kí manádi par tauba kar lí, aur dekhe yahán wuh hai jo Yúnus se bhí ba hai. 42 Dakkhan kí malika is zamáne ke logon ke sáth 'adálat ke din uthkar inhen mujrim thahráegi, kyunki wuh dunyá ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko ál, aur dekho, yahán wuh hai, jo Sulaimán se bhí bará hai. 43 Jab nápak rúh ádmí men se nikalti hai, to súkhe ma-

gamon men aram dhundhti phirti hai, aur pati nahin. 44 Tab kahti hai, ki Main apne us ghar mein phir jaungi, jis se nikli thi; aur akar use kharid aur jhara hua aur arasta pati hai. 45 Phir jakar aur sat ruhen apne se buri hamrah le ati hai, aur wuh dakhil hokar wahan basti hai, aur us admi ka pichhla hal pahle se bhikharab ho jata hai. Is zamane ke bure logon ka hal bhi aisa hi hoga.

46 Jab wuh bhi se yih kah hi raha tha, to dekho, us ki man aur bhai bahar khare the, aur us se baton karni chahte the. 47 Kisi ne us se kaha; Dekh, teri man aur tere bhai bahar khare hain, aur tujh se baton karni chahte hain. 48 Us ne khabar dene wale ke jawab mein kaha; Kaun hai meri man, aur kaun hai mere bhai? 49 Aur apne shagirdon ki taraf hath barhakar kaha; Dekho, meri man aur mere bhai yih hain. 50 Kyunki jo ko meri asmani Bap ki marzi par chale, wuh meri bhai aur bahin aur man hai.

13 Usi roz Yisu' ghar se nikal kar jhil ke kanare ja baitha; 2 aur us ke pas aisi bari bhi jama' ho gayi, ki wuh kishti par charh baitha aur sari bhi kanare par kharid rahi. 3 Aur us ne un se bahut si baton tamsilon mein kahin, ki Dekho, ek bonewala bij bone nikla; 4 aur bote waqt kuchh dane rah ke kanare gire, aur parandon ne akar unhen chug liya; 5 aur kuchh pathrili zamin par gire, jahan unhen bahut mitti na mili, aur gahri mitti na milne ke sabab jald ug ae; 6 aur jab suraj nikla, to jal gaye, aur jar na hone ke sabab sukhi gaye. 7 Aur kuchh jhariyon mein gire, aur jhariyon ne barhkar unhen dabai liya; 8 aur kuchh achchhi zamin mein gire, aur phal lae; kuchh sau guna, kuchh sat guni, kuchh tis guna. 9 Jis ke kan hon, wuh sun le.

10 Shagirdon ne pas akar us se kaha; Tu un se tamsilon mein kyun baton karti hai? 11 Us ne jawab mein un se kaha; Is liye ki tum ko asman ki badshahat ke bhedon ki samajh di gayi hai, magar unhen nahin di gayi. 12 Kyunki jis ke pas hai, use diya jagega, aur us ke pas ziyada ho jagega; aur jis ke pas nahin hai, us se wuh bhi le liya jagega, jo us ke pas hai. 13 Main un se

tamsilon mein is liye baton karti hun, ki dekhte hain aur phir nahin dekhte, aur sunte hain aur phir nahin sunte, aur nahin samajhte. 14 Aur un ke haqq mein Yasha'yah ki yih peshingo puri hoti hai, ki

Tum kanon se sunoge, aur hargiz na samjhoge;

Aur ankhone se dekhoge, aur hargiz ma'lum na karoge;

15 Kyunki is ummat ke dil par charbi chha gayi hai,

Aur wuh kanon se uncha sunte hain,

Aur unhon ne apni ankhen band kar li hain;

Kahin aisa na ho, ki ankhone se ma'lum karen,

Aur kanon se sunen,

Aur dil se samjhen,

Aur rujú' laen,

Aur main unhen shifa bakhshun.

16 Lekin mubarak hain tumhari ankhen, is liye ki wuh dekhti hain, aur tumhare kan, is liye ki wuh sunte hain. 17 Kyunki main tum se sach kahti hun, ki bahut se nablon aur rastbazon ko arzú thi, ki jo baton tum dekhte ho, dekhin, magar na dekhin;

aur jo baton tum sunte ho, sunen, magar na sunen. 18 Pas bonewale ki tamsil suno. 19 Jab ko badshahat ka kalam sunta hai, aur samajhta nahin, to jo us ke dil mein boyá gaya tha, use wuh sharir akar chhin le jata hai. Yih wuh hai, jo rah ke kanare boyá gaya tha. 20 Aur jo pathrili zamin mein boyá gaya, yih wuh hai jo kalam ko sunta hai, aur use fi'lfaur khushi se qubul kar leti hai;

21 lekin apne andar jar nahin rakhti, balki chandroza hai; aur jab kalam ke sabab musibat ya zulm barpa hota hai, to fi'lfaur thokar kha jata hai. 22 Aur jo jhariyon mein boyá gaya, yih wuh hai, jo kalam ko sunta hai, aur dunya ki fikr, aur daulat ka fareb us kalam ko dabai deta hai, aur wuh bephal rah jata hai. 23 Aur jo achchhi zamin mein boyá gaya, yih wuh hai, jo kalam ko sunta aur samajhta hai, aur phal bhi lita hai; ko sau guna phalta hai, ko sat guni, ko tis guna.

24 Us ne ek aur tamsil un ke samne pesh karke kaha, ki Asman ki badshahat us admi ki manind hai, jis ne apne khet mein achchhi bij boyá;

25 magar logon ke sote mein,

us ká dushman áyá, aur gehúon men karwe dāne bhí bokar chalá gayá. 26 Pas jab pattiyān niklīn, aur bálen áin, to wuh karwe dāne bhí dikhái diye. 27 Ghar ke málík ke naukaron ne ákar us se kahá; Ai k̄hudá-wand, kyá tú ne apne khet men achchhá bíj na boyá thá; phir us men karwe dāne kahān se á gaye? 28 Us ne un se kahá; Yih kisi dushman ne kiyá hai. Naukaron ne us se kahá; To kyá tú cháhtá hai, ki ham jákar unhen jama' karen? 29 Us ne kahá; Nahīn; kahīn aisá na ho, ki karwe dānon ke jama' karne men, tum un ke sáth gehūn bhí ukhár lo. 30 Fasl tak to donon ko ikatthá barhne do; aur fasl ke waqt main kátnewálon se kah dúngá, ki Pahle karwe dāne jama' kar lo, aur jalāne ke wāste un ke gatthe bāndh lo, aur gehūn mere khatte men jama' kar do.

31 Us ne ek āur tamsíl un ke sāmne pesh karke kahá, ki A'smán kī bādsháhat us rái ke dāne kī mánind hai, jise kisi ádmī ne lekar apne khet men bo diyá: 32 wuh sab bíjon se chhoṭá to hai, magar jab barh jātá hai, to sab tarkáriyon se bará hotá hai, aur aisá darakht ho jātá hai, ki hawá ke parande ákar us kī dāliyon par baserá karte hai.

33 Us ne ek āur tamsíl unhen sunái, ki A'smán kī bādsháhat us k̄hamír kī mánind hai, jise kisi 'aurat ne lekar tīn paimāne áte men milá diyá, aur hote hote sab k̄hamír ho gayá.

34 Yih sab báten Yisú' ne bhír se tamsílon men kahīn, aur bagair tamsíl ke wuh un se kuchh na kahtá thá; 35 táki jo nabí kī ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá ho, ki

Main tamsílen kahne ko apná munh kholúngá;

Main un báton ko zāhir karúngá, jo biná e 'álam ke waqt se poshída rahí hai.

36 Us waqt wuh bhír ko chhoṭkar ghar men gayá, aur us ke shágirdon ne us ke pás ákar kahá, ki Khet ke karwe dānon kī tamsíl hamen samjhá de. 37 Us ne jawáb men kahá, ki Achchhe bíj ká bonewálá Ibn i A'dam hai, 38 aur khet dunyá, aur achchhá bíj bādsháhat ke farzand, aur karwe dāne us sharír ke farzand; 39 jis dushman ne unhen boyá, wuh Iblís hai; aur fasl dunyá ká ákhir, aur kátnewále firishte. 40 Pas jaise

karwe dāne jama' kiye játe, aur ág men jaláe játe hai, waise hí dunyá ke ákhir men hogá. 41 Ibn i A'dam apne firishton ko bhejega, aur wuh sab thokar khilānewáli chízon aur badkaron ko us kī bādsháhat men se jama' karenge; 42 aur unhen ág kī bhattí men dāl denge; wahān roná aur dānton ká pīsná hogá. 43 Us waqt rástbáz apne Báp kī bādsháhat men áftáb kī mánind chamkenge. Jis ke kán hon, wuh sun le.

44 A'smán kī bādsháhat khet men ek chhipe hue k̄hazāne kī mánind hai, jise kisi ádmī ne pákar chhipá diyá, aur k̄hushí ke máre jákar jo kuchh us ká thá bech dālá, aur us khet ko mol le liyá.

45 Phir ásmán kī bādsháhat us saudágar kī mánind hai, jo 'umda 'umda motiyon kī talásh men thá: 46 jab use ek beshqímat motí milá, to jákar jo kuchh us ká thá, sab bech dālá, aur use mol le liyá.

47 Phir ásmán kī bādsháhat us bare jál kī mánind hai, jo daryá men dālá gayá, aur us ne har qism kī machhliyan samet līn: 48 aur jab bhar gayá, to use kanāre par khench lāe, aur baithkar achchhí achchhí to bartanon men jama' kar līn, aur burí burí phenk dīn. 49 Dunyá ke ákhir men aisá hí hogá; ki firishte niklenge, aur sharíron ko rástbázon men se judá karenge, aur unhen ág kī bhattí men dāl denge; 50 wahān roná aur dānton ká pīsná hogá.

51 Kyá tum yih sab báten samajh gaye? Unhon ne us se kahá; Hān. 52 Us ne un se kahá; Is liye har faqīh jo ásmán kī bādsháhat ká shágird baná hai, us ghar ke málík kī mánind hai, jo apne k̄hazāne men se nayí aur purání chízen nikáltá hai.

53 Jab Yisú' yih tamsílen khatm kar chuká, to aisá huá ki wahān se rawána ho gayá. 54 Aur apne watan men ákar un ke 'ibádatkhāne men unhen aisí ta'lim dene lagá, ki wuh hairán hokar bole, ki Is ko yih hikmat aur mu'jize kahān se mil gaye? 55 Kyá yih barhai ká betá nahīn? aur is kī mām ká nám Maryam, aur is ke bhái Ya'qúb, aur Yúsuf, aur Shama'un, aur Yahúdáh nahīn? 56 Aur kyá is kī sab bahinen hamāre hān nahīn? Phir yih sárí báten is ko kahān se á gayīn? 57 Aur unhon ne us ke sabab se thokar khái.

Magar Yisú' ne un se kahá, kí Nabí apne watan aur apne ghar ke siwá, aur kahín be'izzat nahín hotá. 58 Aur us ne un kí bei'tiqádí ke sabab wahán bahút se mu'jize na dikháe.

14 Us waqt chauthái mulk ke hákim Herodes ne Yisú' kí shuhrat suní, 2 aur apne khádimon se kahá, kí Yih Yúhanná baptisma denewálá hai; wuh murdon men se jí uthá hai, is liye us se yih mu'jize zahir hote hain. 3 Kyúñkí Herodes na apne bhái Filippus kí bíwí Herodiyás ke sabab Yúhanná ko pakarkar bándhá, aur qaidkháne men dál diyá thá; 4 is liye kí Yúhanná né us se kahá thá, kí Is ká rakhná tujhe rawá nahín. 5 Aur wuh harchand use qatl karná cháhtá thá, magar 'ámm logon se dartá thá, kyúñkí wuh use nabí jánte the. 6 Lekín jab Herodes kí sálgirih hui, to Herodiyás kí betí ne mahfil men náchkar, Herodes ko khush kiyá. 7 Is par us ne qasam khákar us se wa'da kiyá, kí Jo kuchh tú mángegí, tujhe dúngá. 8 Wuh apní mán ke sikháne se bolí, kí Yúhanná baptisma denewále ká sir thál men yahín mujhe mángwá de. 9 Bádsháh gamgín huá, magar apní qasamon aur mihmánon ke sabab us ne hukm diyá, kí de diyá jáe; 10 aur ádmí bhejkar, qaidkháne men Yúhanná ká sir katwá diyá. 11 Aur us ká sir thál men láyá gayá, aur lañkí ko diyá gayá; aur wuh use apní mán ke pás le gayí. 12 Aur us ke shágirdon ne ákar lách uthá lí, aur use dafn kar diyá, aur jákar Yisú' ko khabar dí.

13 Jab Yisú' ne yih suná, to wahán se kishtí par alag kisi wirán jagah ko rawána huá; aur log yih sunkar shahr shahr se paidal us ke píchhe gaye. 14 Us ne utarkar barí bhí dekhí, aur use un par tars áyá; aur us ne un ke bímáron ko achchhá kar diyá. 15 Aur jab shám hui, to shágird us ke pás ákar bole, kí Jagah wirán hai, aur ab waqt guzar gayá hai; logon ko rukhsat kar de, táki gánwon men jákar apne wáste khána mol len. 16 Yisú' ne un se kahá, kí In ká jána zarúr nahín; tum hí inhen kháne ko do. 17 Unhon ne us se kahá, kí Yahán hamáre pás páñch rotíyon aur do machhliyon ke siwá aur kuchh nahín. 18 Us ne kahá; Unhen yahán mere pás le áo. 19 Aur us ne

logon ko ghás par baithne ká hukm diyá; phir us ne wuh páñch rotíyan, aur do machhliyan lín, aur ásmán kí taraf dekhkar barakat cháhi, aur tor-kar shágirdon ko rotíyan dín, aur shágirdon ne logon ko. 20 Aur sab khákar ser ho gaye, aur unhon ne bache hue tukron se bharí hui bárah tokriyan utháin. 21 Aur khánewále, siwá 'auraton aur bachchon ke, páñch hazár mard ke qarib the.

22 Aur us ne fauran shágirdon ko majbúr kiyá, kí kishtí par sawár hokar us se pahle pár chale jáen, jab tak wuh logon ko rukhsat kare. 23 Aur logon ko rukhsat karke 'aláhida du'á mángne ke liye pahár par charh gayá; aur jab shám hui, to wahán akelá thá. 24 Magar kishtí us waqt jhíl ke bích men thí, aur lahron se dagmagá rahí thí, kyúñkí hawá mukhálif thí. 25 Aur wuh rát ke chauthe pahar jhíl par chaltá huá un ke pás áyá. 26 Shágird use jhíl par chalte hue dekhkar ghabrá gaye aur kahne lage, kí Bhút hai; aur dar ke máre chillá uthé. 27 Yisú' ne fauran un se kahá; Khátir jama' rakkho; main hun; daro nahín. 28 Patras ne us se jawáb men kahá; Ai Khudáwand, agar tú hai, to mujhe hukm de, kí pání par chalkar tere pás áun. 29 Us ne kahá; A'. Patras kishtí se utarkar, Yisú' ke pás jáne ke liye pání par chalne lagá. 30 Magar jab hawá dekhí, to dar gayá, aur jab dubne lagá, to chillákar kahá; Ai Khudáwand, mujhe bachá! 31 Yisú' ne fauran háth barhákar use pakar liyá, aur us se kahá; Ai kami'tiqád, tú ne kyún shakk kiyá? 32 Aur jab wuh kishtí par charh áe, to hawá tham gayí. 33 Aur jo kishtí par the, unhon ne use sijda karke kahá; Yaqínan tú Khudá ká Betá hai.

34 Wuh pár jákar Gannesarat ke 'iláqe men pahunché. 35 Aur wahán ke logon ne use pahchánkar, us sáre girdnawáh men khabar bhejí, aur sab bímáron ko us ke pás láe; 36 aur wuh us kí minnat karne lage, kí us kí poshák ká kanára hí chhú len; aur jítanon ne chhúá, wuh achchhe ho gaye.

15 Us waqt Faríson aur faqíh-on ne Yarúshalem se Yisú' ke pás ákar kahá, kí 2 Tere shágird buzurgon kí riwáyat ko kyún tál dete hain, kí rotí kháte waqt háth

nahin dhote ? 3 Us ne jawab men un se kaha, ki Tum apni riwayat se Khuda ka hukm kyun tal dete ho ? 4 Kyunki Khuda ne farmaya hai, ki Bap ki aur man ki izzat kar ; aur, Jo bap ya man ko burā kahe, wuh zarur jan se mara jae. 5 Magar tum kahte ho, ki Jo koī bap ya man se kahe, ki Jis chiz ka tujhe mujh se faida pahunch saktā thā, wuh Khuda ki nazar ho chuki ; 6 to wuh apne bap ki izzat na kare. Pas tum ne apni riwayat se Khuda ka kalām batil kar diya. 7 Al riyakaro, Ya-sha'yah ne tumhare haqq men kyā khūb nuburwat ki, ki

8 Yih ummat zabān se to meri izzat karti hai ; magar in ka dil mujh se dūr hai.

9 Aur yih befāida meri parastish karte hai ;

Kyunki ādmīon ke hukmon ki ta'lim dete hai.

10 Phir us ne logon ko pās bulākar un se kaha, ki Suno aur samjho ; 11 jo chiz munh men jātī hai, wuh ādmī ko nāpāk nahin kartī, magar jo munh se nikaltī hai, wuh ādmī ko nāpāk kartī hai. 12 Is par shāgirdon ne us ke pās ākar kaha ; Kyā tū jāntā hai, ki Farisīon ne yih bāt sunkar thokar khāī ? 13 Us ne jawab men kaha, ki Jo paudā mere āsmānī Bāp ne nahin lagāyā, jās se ukhārā jāegā. 14 Unhen chhoṛ do ; wuh andhe rāh batānewāle hai, aur agar andhe ko andhā rāh batāegā, to donon garhe men gir parenge. 15 Patras ne jawab men us se kaha, ki Yih tamāsil hamen samjhā de. 16 Us ne kaha ; Kyā tum bhī ab tak besamajh ho ? 17 Kyā nahin samajhte, ki jo kuchh munh men jātā hai, wuh peṭ men partā, aur pāekhāne men nikal jātā hai ? 18 Magar jo bāten munh se nikaltī hai, wuh dil se nikaltī hai, aur wuh ādmī ko nāpāk kartī hai. 19 Kyunki bure khayāl, khūnrezīān, zinākārīān, harām-kārīān, choriyān, jhūṭhī gawāhīān, badgolān dil hī se nikaltī hai. 20 Yihī bāten hai, jo ādmī ko nāpāk kartī hai ; magar bagair hāth dhoe khānā khānā ādmī ko nāpāk nahin kartā.

21 Phir Yisū' wahān se nikalkar Sūr aur Saidā ke ilāqe ko rawānā hūā. 22 Aur dekho, ek Kan'ānī aurāt un sarhaddon se niklī, aur

pukārkar kaha, ki Ai Khudāwand. Ibn i Dāūd, mujh par rahm kar ; ek badrūh merī beṭī ko burī tarah satātī hai. 23 Magar us ne kuchh jawab use na diya. Aur us ke shāgirdon ne pās ākar, us se yih 'arz ki, ki Use rukhsat kar de, kyunki hamāre piche chillātī hai. 24 Us ne jawab men kaha, ki Main Isrāīl ke gharāne ki khoī hūī bheron ke siwā aur kisī ke pās nahin bhejā gayā. 25 Magar us ne ākar use sijda kiya aur kaha ; Ai Khudāwand, merī madad kar. 26 Us ne jawab men kaha, ki Larkon ki roṭī lekar kutton ko dāl denī achchhī nahin. 27 Us ne kaha ; Hān, Khudāwand ; kyunki kutte bhī un tukron men se khāte hai, jo un ke mālīkon ki mez se girte hai. 28 Is par Yisū' ne jawab men us se kaha ; Ai aurāt, terā barā hī imān hai ; jaisā chāhtī hai, tere liye waisā hī ho ; aur us ki beṭī ne usī gharī shifā pāl.

29 Phir Yisū' wahān se chalkar, Galilī ki jhīl ke nazdīk āyā, aur pahār par chāhkar wahin baith gayā. 30 Aur ek barī bhīr langron, andhon, gūngon, tūndon, aur bahut se aur bimāron ko apne sāth lekar us ke pās āī, aur unhen us ke pāpwon men dāl diya ; aur us ne unhen achchhā kar diya ; 31 chunānchī jab logon ne dekhā, ki gūnge bolte, tūnde tandurust hote, aur langre chalte phirte, aur andhe dekhte hai, to ta'ajjub kiya, aur Isrāīl ke Khudā ki barāī ki.

32 Aur Yisū' ne apne shāgirdon ko pās bulākar kaha, ki Mujhe is bhīr par tars ātā hai, kyunki yih tīn din se barābar mere sāth rahī hai, aur in ke pās kuchh khāne ko nahin ; aur inhen bhūkā rukhsat karnā main nahin chāhtā, kahin aisā na ho, ki rāh men thakkar rah jāen. 33 Shāgirdon ne us se kaha, ki Biyābān men ham itnī roṭiyān kahān se lāen, ki aisī barī bhīr ko ser karen ? 34 Yisū' ne un se kaha, ki Tumhare pās kitnī roṭiyān hai ? Wuh bole, Sāt, aur thoṛī si chhoṭī machhliyan hai. 35 Us ne logon ko hukm diya, ki zamīn par baith jāen. 36 Aur un sāt roṭiyon aur machhliyon ko lekar shukr kiya, aur unhen toṭkar shāgirdon ko detā gayā, aur shāgird logon ko. 37 Aur sab khākar ser ho gaye, aur bache hūe tukron se bhare hūe sāt ṭokre uthāe. 38 Aur khānewāle, siwā auraton aur bachchon ke, chār hazār

merd the. 39 Phir wuh bhír ko rukhsat karke, kishti par sawár huá, aur Magadan kí sarhaddon meñ á gaya.

16 Phir Farisíon aur Sadúqíon ne pás ákar, ázmáne ke liye us se daríhwást kí, kí Hamen koí ásmáni nishán dikhá. 2 Us ne jawáb meñ un se kahá, kí Shám ko tum kahte ho, kí Khulá rahegá, kyúñki ásmán lál hai. 3 Aur subh ko yih, kí Añ ándhí chalegi, kyúñki ásmán lál aur dhundhlá hai. Tum ásmán kí súrat meñ to tamíz karní jánte ho, magar zamánon kí 'álámaton meñ tamíz nahín kar sakte? 4 Is zamáne ke bure aur zinákár log nishán talab karte hain, magar Yúnus ke nishán ke siwá, koí aur nishán un ko na diyá jáegá. Aur wuh unhen chhoríkar chalá gaya.

5 Aur shágird pár játe waqt roti sáth lení bhúlgaye the. 6 Yisú' ne un se kahá; Khabardár, Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se hoshyár rahná. 7 Wuh ápas meñ charchá karne lage, kí Ham roti nahín lée. 8 Yisú' ne yih ma'lúm karke kahá; Aí kamí'tiqádo, tum ápas meñ kyün charchá karte ho, kí hamáre pás roti nahín? 9 Kyá ab tak nahín samajhte, aur un páñch hazár ádmíon kí páñch rotíyan tumhen yád nahín, aur na yih kí kitní tokriyan útháin? 10 Aur na un chár hazár ádmíon kí sáth rotíyan, aur na yih kí kitne tokre útháe? 11 Kyá wajh hai, kí tum yih nahín samajhte, kí main ne tum se roti kí bábat nahín kahá? Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se khabardár raho. 12 Tab un kí samajh meñ áyá, kí us ne roti ke khamír se nahín, balki Farisíon aur Sadúqíon kí ta'ílím se khabardár rahne ko kahá thá.

13 Jab Yisú' Qaisariya Filippi ke 'iláqe meñ áyá, to apne shágirdon se yih púchhá, kí Log Ibn í A'dam ko kyá kahte hain? 14 Unhon ne kahá; Ba'z Yúhanná baptisma denewálá kahte hain, ba'z Eliyyáh, ba'z Yarmiyáh, yá nabíon meñ se koí. 15 Us ne un se kahá; Magar tum mujhe kyá kahte ho? 16 Shama'un Patras ne jawáb meñ kahá; Tú zinda Khudá ká Betá Masíh hai. 17 Yisú' ne jawáb meñ us se kahá, kí Mubárák hai tú, Shama'un BarYoná; kyúñki yih bát gosht aur khún ne nahín, balki mere Báp ne, jo ásmán par hai, tujh par

záhir kí hai. 18 Aur main bhí tujh se kahtá hún, kí Tú Patras hai, aur main is patthar par apní kalísiyá banáungá, aur 'álam í arwáh ke darwáze us par gálib na áenge. 19 Main ásmán kí bádsháhat kí kunjiyan tujhe dúngá, aur jo kuchh tú zamín par bándhegá, wuh ásmán par bandhegá; aur jo kuchh tú zamín par kholegá, wuh ásmán par khulegá. 20 Us waqt us ne shágirdon ko hukm diyá, kí kisi ko na batáná, kí yih Masíh hai.

21 Us waqt se Yisú' apne shágirdon par záhir karne lagá, kí Mujhe zarúr hai, kí Yarúshalem ko jáún, aur buzurgon aur sardár káhinon aur faqíh-on kí taraf se bahut dukh útháún, aur qatl kiyá jáún, aur tíere dín jí úthún. 22 Is par Patras us ko alag le jákar use malámat karne lagá, kí Aí Khudá-wand, Khudá na kare; yih tujh par hargiz nahín hone ká. 23 Us ne phiríkar Patras se kahá; Aí Shaitán, mere sámnne se dúr ho: tú mere liye thokar ká bá'is hai; kyúñki tú Khudá kí báton ká nahín, balki ádmíon kí báton ká khayál rakhtá hai. 24 Us waqt Yisú' ne apne shágirdon se kahá, kí Agar koí mere píchhe áná cháhe, to apní khudí se inkár kare, aur apní salíb útháe aur mere píchhe ho le. 25 Kyúñki jo koí apní ján bachání cháhe, wuh use khoegá, aur jo koí mere wáste apní ján khoegá, wuh use páegá. 26 Aur agar ádmí sárí dunyá hásil kare aur apní ján ká nuqsán útháe, to use kyá fálida hogá? yá ádmí apní ján ke badle kyá degá? 27 Kyúñki Ibn í A'dam apne Báp ke jalál meñ apne firishton ke sáth áegá; us waqt har ek ko us ke kámon ke muwáfíq badlá degá. 28 Main tum se sach kahtá hún, kí Jo yahán khare hain, un meñ se ba'z áise hain kí jab tak Ibn í A'dam ko us kí bádsháhat meñ áte húe na dekh lenge, maut ká maza hargiz na chakkhenge.

17 Chha dín ke ba'd Yisú' ne Patras aur Ya'qúb aur us ke bhái Yúhanná ko hamráh liyá, aur unhen ek únche pahár par alag le gaya; 2 aur un ke sámnne us kí súrat badal gayí; aur us ká chihra súraj kí mánind chamká, aur us kí poshák núr kí mánind safed ho gayí. 3 Aur dekho, Músá aur Eliyyáh us ke sáth báton karte húe unhen dikhái diye. 4 Patras ne Yisú' se kahá; Aí Khudáwand, hamará yahán rahná

achchhá hai; marzi ho, to main yahán tñ dere banáun, ek tere liye, ek Músa ke liye, ek Eliyyáh ke liye. 5 Wuh bol hí rahá thá, ki dekho, ek núrání bádál ne un par sáya kar liyá, aur dekho, us bádál men se áwáz áí, ki Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hún; is kí suno. 6 Shágird yih sunkar munh ke bal gire, aur bahut hí dare. 7 Yisú' ne pás ákar unhen chhúá, aur kahá, ki Utho, aur daro nahín. 8 Jab unhon ne apní ánkhen utháín, to ek Yisú' ke siwá aur kisi ko na dekhá.

9 Jab wuh pahár se utarte the to Yisú' ne unhen yih hukm diyá, ki Jab tak Ibn i A'dam murdon men se na jí uthé, jo kuchh tum ne dekhá hai us ká zikr kisi se na karná. 10 Us ke shágirdon ne us se púchhá, ki Phir faqíh yih kyún kahte hain, ki Eliyyáh ká pahle áná zarúr hai? 11 Us ne jawáb men kahá; Eliyyáh albatta áegá, aur sab kuchh bahál karegá; 12 lekin main tum se kahtá hún, ki Eliyyáh to á chuká, aur unhon ne us ko nahín pahcháná, balki jo cháhá, us ke sáth kiya; isí tarah Ibn i A'dam bhí un ke háth se dukh utháegá. 13 Tab shágird samajh gaye ki us ne ham se Yúhanná baptisma denewále kí bábat kahá hai.

14 Aur jab wuh bhír ke pás pahunché, to ek ádmí us ke pás áyá, aur us ke áge ghutne tekkar kahne lagá; 15 Al Khudáwand, mere beté par rahm kar, kyunki us ko mírgí áti hai, aur wuh bahut dukh utháta hai, is liye ki aksar ág men gir partá hai, aur aksar pání men bhí. 16 Aur main us ko tere shágirdon ke pás láyá thá, magar wuh use achchhá na kar sake. 17 Yisú' ne jawáb men kahá; Al be'tiqád aur kajrau qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá? kab tak tumhári bardásht karúngá? use yahán mere pás le áo. 18 Yisú' ne use jhirká, aur badrúh us se nikal gayí, aur wuh laṛká usí gharí achchhá ho gayá. 19 Us waqt shágirdon ne Yisú' ke pás alag ákar kahá, ki Ham is ko kyún na níkal sake? 20 Us ne un se kahá; Apne imán kí kamí ke sabab; kyunki main tum se sach kahtá hún, ki Agar tum men ráí ke dáne ke barábar bhí imán hogá, to is pahár se kah sakoge, ki Yahán se sarakkar wahán chalá já, aur wuh chalá jáegá; aur koi bát tumháre liye

námumkin na hogí. [21 Lekin yih qism du'á ke siwá aur kisi tarah nahín níkal saktí.]

22 Aur jab wuh Galí men rahte the, to Yisú' ne un se kahá, ki Ibn i A'dam ádmíon ke háth men hawále kiya jáegá; 23 aur wuh use qatl kar-enge, aur wuh tísre dín zinda kiya jáegá. Is par wuh bahut hí gamgín hue.

24 Aur jab Kafarnahúm men áe, to ním misqál lenewálon ne Patras ke pás ákar kahá; Kyá tumhárá ustád ním misqál nahín detá? 25 Us ne kahá; Hán, detá hai. Aur jab wuh ghar men áyá, to Yisú' ne us ke bolne se pahle hí kahá; Al Shama'un, tú kyá samajhtá hai? Dunyá ke bádsháh kin se mahsúl yá jízya lete hain? apne beton se, yá gairon se? 26 Jab us ne kahá, ki Gairon se; to Yisú' ne us se kahá; Pas beté barí hue. 27 Magar is liye ki ham unhen thokar na khiláen, tú jhíl par jákar bansí dál, aur jo machhí pahle níkle use le; aur jab us ká munh kholegá, to ek misqál milegá; wuh lekar mere aur apne badle unhen de.

18 Us waqt shágird Yisú' ke pás ákar bole; Pas ásmán kí bádsháhat men bará kaun hai? 2 Us ne ek bachche ko pás bulákar use un ke bích men khará kar diyá, 3 aur kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki agar tum na phiro, aur bachchon kí mánind na bano, to ásmán kí bádsháhat men hargiz dákhil na hoge. 4 Pas jo koi apne ap ko is bachche kí mánind chhoṭá banáegá, wuhí ásmán kí bádsháhat men bará hogá. 5 Aur jo koi aise bachche ko mere nám par qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai; 6 lekin jo koi in chhoṭon men se, jo mujh par imán láe hain, kisi ko thokar khiláta hai, us ke liye yih bihtar hai, ki ek barí chakkí ká pat us ke gale men latkáya jáe, aur wuh gahre samundar men dubo diyá jáe. 7 Thokaron ke sabab dunyá par afsos hai; kyunki thokaron ká lagná zarúr hai, lekin us ádmí par afsos hai, jis ke bá'is se thokar lage. 8 Pas agar terá háth yá terá pánw tujhe thokar khiláe, to use káṭkar apne pás se phenk de; tundá yá langrá hokar zindagí men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do háth yá do pánw hote, tú hamesha kí ág men dálá jáe. 9 Aur agar terí áñkh tujhe thokar

khilāe, to use nikālkar apne pās se phenk de; káná hokar zindagi men dākhil honā tere liye is se bihtar hai, ki do ānkhen hote, tú ág ke jahannam men dālā jāe. 10 Khabardār, in chhoton men se kisi ko nāchiz na jānna; kyūnki main tum se kahtā hūn, ki A'smān par un ke firishte mere āsmānī Bāp kā munh har waqt dekhte hai. [11 Kyūnki Ibnī A'dam khoe hūn ko dhūndhne aur najāt dene āyā hai.] 12 Tum kyā samajhte ho? agar kisi ādmī ki sau bheren hon, aur un men se ek bhaṭak jāe, to kyā wuh ninnānawe ko chhoṛkar aur pahāron par jākar, us bhaṭki hūi ko na dhūndhegā? 13 Aur agar aisā ho ki use pāe, to main tum se sach kahtā hūn, ki wuh un ninnānawe ki nisbat jo bhaṭki nahīn, is bher ki ziyāda khushī karegā. 14 Isī tarah tumhāre Bāp ki jo āsmān par hai yih marzi nahīn, ki in chhoton men se ek bhī halāk ho.

15 Agar terā bhāī terā gunāh kare, to jā, aur akele men bāt chit karke use samjhā; agar wuh terī sune, to tú ne apne bhāī ko pā liyā. 16 Aur agar na sune, to āur ek do ādmīon ko apne sāth le jā, tāki har ek bāt do tīn gawāhon ki zabān se sābit ho jāe. 17 Agar wuh un ki bhī sunne se inkār kare, to kalīsiyā se kah; aur agar kalīsiyā ki bhī sunne se inkār kare, to tú use gairqaumwāle aur mahsul lenewāle ke barābar jān. 18 Main tum se sach kahtā hūn, ki Jo kuchh tum zamīn par bāndhoge, wuh āsmān par bandhegā; aur jo kuchh tum zamīn par khologe, wuh āsmān par khulegā. 19 Phir main tum se kahtā hūn, ki Agar tum men se do shakhs zamīn par kisi bāt ke liye, jise wuh māngte hon, ittifaq karen, to wuh mere Bāp ki taraf se, jo āsmān par hai, un ke liye ho jāegī. 20 Kyūnki jahān do yā tīn mere nām par ikatthe hai, wahān main un ke bich men hūn.

21 Us waqt Patras ne pās ākar us se kahā; Ai Khudāwand, agar merā bhāī merā gunāh kartā rahe, to main kitnī daf'a use mu'āf karūn? kyā sāt daf'a tak? 22 Yisū' ne us se kahā; Main tujh se yih nahīn kahtā, ki sāt daf'a, balki sāt daf'a ke sattar gunē tak. 23 Pās āsmān ki bādshāhat us bādshāh ki mānind hai, jis ne apne naukaron se hisāb

lenā chāhā. 24 Aur jab hisāb lene lagā, to us ke sāmne ek qarzdār hāzir kiya gayā, jise das hazār toṛe dene the. 25 Magar chūnki us ke pās kuchh adā karne ko na thā, is liye us ke mālīk ne hukm diya, ki Yih aur is ke jorū bachche, aur jo kuchh is kā hai, sab bechā jāe, aur qarz wusūl kar liyā jāe. 26 Pās naukar ne girkar use sijda kiya aur kahā; Ai khudāwand, mujhe muhlat de, to main terā sārā qarz adā karūngā. 27 Us naukar ke mālīk ne tars khākar use chhoṛ diya, aur us kā qarz bakhsh diya. 28 Jab wuh naukar bāhar niklā, to us ke hamkhidmaton men se ek us ko milā, jis par us ke sau dīnār āte the; us ne us ko pakarkar us kā galā ghoṛtā aur kahā, ki Jo merā ātā hai, adā kar de. 29 Pās us ke hamkhidmat ne us ke sāmne girkar us ki minnat ki aur kahā, Mujhe muhlat de, main tujhe adā kar dūngā. 30 Us ne na mānā, balki jākar use qaid-khāne men dāl diya, ki jab tak qarz adā na kar de, qaid rahe. 31 Pās us ke hamkhidmat yih hāl dekhkar bahut gamgīn hūe, aur ākar apne mālīk ko sārā ahwāl sunā diya. 32 Is par us ke mālīk ne us ko pās bulākar us se kahā; Ai sharīr naukar, main ne wuh sārā qarz tujhe is liye bakhsh diya ki tú ne merī minnat ki thi; 33 kyā tujhe lāzim na thā, ki jaisā main ne tujh par rahm kiya, tú bhī apne hamkhidmat par rahm kartā? 34 Aur us ke mālīk ne gusse hokar, us ko jallādon ke hawāle kiya, ki jab tak tamām qarz adā na kar de, qaid rahe. 35 Isī tarah tumhāre sāth merā āsmānī Bāp bhī karegā, agar tum men se har ek apne bhāī ko dil se mu'āf na kare.

19 Jab Yisū' yih bāteṅ khatm kar chukā, to aisā hūā ki Galīl se rawāna hokar, Yardan ke pār Yahūdiya ki sarhaddon men āyā; 2 aur us ke piche ek barī bhīr ho lī, aur us ne unhen wahān achchhā kiya.

3 Aur Farīsī use āzmāne ke wāste us ke pās āe aur kahne lage; Kyā har ek sabab se apnī bīwi kā chhoṛ denā rawā hai? 4 Us ne jawāb men kahā; Kyā tum ne nahīn parhā, ki jis ne unhen banāyā, us ne ibtidā hī se unhen mard aur 'aurat banākar kahā, ki 5 Is sabab se mard bāp se aur mān se judā hokar, apnī bīwi

ke sáth rahegá, aur wuh donon ek jism honge? 6 Pas wuh do nahín, balki ek jism hai. Is liye jise Khudá ne jo'á hai, use ádmí judá na kare. 7 Unhon ne us se kahá; Phir Músá ne kyún hukm diyá hai, ki taláqnáma dekar use chhor de? 8 Us ne un se kahá, ki Músá ne tumhári sakhtidí ke sabab tumhen apní bi'wiyon ke chhor dene ki ijázat di, magar ibtidá se aisá na thá. 9 Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koi apní bi'wi ko harámkarí ke siwá kisi aur sabab se chhor de, aur dúsrí se biyáh kare, wuh ziná kartá hai; aur jo koi chhorí hui se biyáh kar le wuh bhi ziná kartá hai. 10 Shá-girdon ne us se kahá, ki Agar mard ká bi'wi ke sáth aisá hi hál hai, to biyáh karná hi achchhá nahín. 11 Us ne un se kahá, ki Sab is bát ko qubúl nahín kar sakte, magar wuhí jinhen yih qudrat di gayi hai. 12 Kyúnci ba'z khoje aise hai, jo máñ ke pet hi se aise paidá hue, aur ba'z khoje aise hai, jinhen ádmíon ne khoja banáyá, aur ba'z khoje aise hai, jinhon ne ásmán ki bádsháhat ke liye apne ap ko khoja banáyá. Jo qubúl kar saktá hai, wuh qubúl kare.

13 Us waqt log bachchon ko us ke pás láe, táki wuh un par háth rakkhe aur du'á máñge, magar shá-girdon ne unhen jhirká. 14 Lekin Yisú' ne kahá; Bachchon ko mere pás áne do, aur unhen mana' na karo, kyúnci ásmán ki bádsháhat aison hi ki hai. 15 Aur wuh un par háth rakkhar wahán se chalá gayá.

16 Aur dekho, ek shakhs ne pás ákar us se kahá; Ai ustád, main kaun si neki karún, táki hamesha ki zindagi páún? 17 Us ne us se kahá, ki Tú mujh se neki ki bábat kyún púchhtá hai? nek to ek hi hai; lekin agar tú zindagi men dákhil honá cháhhtá hai, to hukmon par 'amal kar. 18 Us ne us se kahá; Kaun se hukmon par? Yisú' ne kahá; Yih, ki Khún na kar; Ziná na kar; Chorí na kar; Jhúthí gawáhi na de; 19 Apne báp ki aur máñ ki 'izzat kar; aur apne parausi se apní mánind mahabbat rakh. 20 Us jawán ne us se kahá, ki Main ne in sab par 'amal kiyá hai; ab mujh men kis bát ki kamí hai? 21 Yisú' ne us se kahá; Agar tú kámil honá cháhhtá hai, to já, apná máí o asbáb bechkar garíbon ko de;

tujhe ásmán par khazána milegá; aur ákar mere píchhe ho le. 22 Magar wuh jawán yih bát sunkar gamgín hoke chalá gayá, kyúnci bará máldár thá.

23 Aur Yisú' ne apne shágirdon se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki daulatmand ká ásmán ki bádsháhat men dákhil honá mushkil hai. 24 Aur phir tum se kahtá hún, ki úñ ká súl ke náke men se nikal jáná is se ásan hai, ki daulatmand Khudá ki bádsháhat men dákhil ho. 25 Shágird yih sunkar bahut hi hairán hue, aur bole, ki Phir kaun naját pá saktá hai? 26 Yisú' ne un ki taraf dekhkar kahá, ki Yih ádmíon se to nahín ho saktá, lekin Khudá se sab kuchh ho saktá hai. 27 Is par Patras ne jawáb men us se kahá, ki Dekh, ham to sab kuchh chhorkar tere píchhe ho liye hai; pas ham ko kyá milegá? 28 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún; ki jab Ibn i A'dam nayi paidáish men apne jalál ke takht par baithégá, to tum bhi jo mere píchhe ho liye ho, bárah takhton par baithkar, Isráíl ke bárah qabílon ká insáf karoge. 29 Aur jis kisi ne gharon, yá bháiyon, yá bahinon, yá báp, yá máñ, yá bachchon, yá kheton ko mere nám ki khátir chhor diyá hai, us ko sau guná milegá aur hamesha ki zindagi ká wáris hogá. 30 Lekin bahut se awwal ákhir ho jáenge, aur ákhir

20 awwal. 1 Kyúnci ásmán ki bádsháhat us ghar ke málik ki mánind hai, jo sawere niklá, táki apne angúri bág men mazdúr lagáe. 2 Aur us ne mazdúron se ek dínár roz thahrákar, unhen apne bág men bhej diyá. 3 Phir pahar dín charhe ke qaríb nikalkar, us ne auron ko bázár men bekár khare dekhá, 4 aur un se kahá; Tum bhi bág men chale jáo; jo wájib hai, tumhen dúngá. Pas wuh chale gaye. 5 Phir us ne do pahar aur tísre pahar ke qaríb nikalkar waisá hi kiyá. 6 Aur koi ek ghanhá dín rahe, phir nikalkar auron ko khare páyá, aur un se kahá; Tum kyún yahán tamám dín bekár khare rahe? 7 Unhon ne us se kahá; Is liye ki kisi ne ham ko mazdúri par nahín lagáyá. Us ne un se kahá; Tum bhi bág men chale jáo. 8 Jab shám hui, to bág ke málik ne apne kárinde se kahá, ki Mazdúron ko bulá, aur píchhlon se

lekar pahlon tak unhen mazdūrī de
de. 9 Jab wuh āe jo ghanṭā bhar
dīn rahe lagāe gaye the, to unhen ek
ek dīnār milā. 10 Jab pahle mazdūr
āe, to unhon ne yih samjhā, ki hamen
ziyāda milegā, aur un ko bhī ek hī ek
dīnār milā. 11 Jab milā, to ghar
ke mālīk se yih kahkar shikāyat
karne lage, ki 12 In picchlon ne
ek hī ghanṭā kām kiyā hai, aur tū ne
inhen hamāre barābar kar diyā, jinhon
ne dīn bhar kā bojh uthāyā, aur saḥt
dhūp sahī. 13 Us ne jawāb dekar
un men se ek se kahā; Miyān, main
tere sāth beinsāfī nahīn kartā; kyā
terā mujh se ek dīnār nahīn ṭaharā
thā? 14 Jo terā hai uthā le, aur
chalā jā; merī marzī yih hai, ki jitnā
tujhe detā hūn, is picchle ko bhī utnā
hī dūn. 15 Kyā mujhe rawā nahīn,
ki apne māl ko jo chāhūn so karūn?
Yā tū is liye ki main nek hūn, burī na-
zar se dekhtā hai? 16 Isī tarah ākhīr
awwal ho jāenge, aur awwal ākhīr.

17 Aur Yisū' Yarūshalem jāte men
bārāh shāgirdon ko alag le gayā, aur
rāh men un se kahā; 18 Dekho,
ham Yarūshalem ko jāte hain, aur
Ibn i A'dam sardār kāhinon aur faqīh-
on ke hawāle kiyā jāegā, aur wuh
us ke qatl kā hukm denge, 19 aur
use gairqaumon ke hawāle karenge,
tāki wuh use ṭaṭhthon men urāen, aur
kore maren, aur salīb par chārhāen,
aur wuh tīsre dīn zinda kiyā jāegā.

20 Us waqt Zabdī ke beṭon ki
mān ne, apne beṭon ke sāth us ke
sāmne ākar sijda kiyā, aur us se
kuchh 'arz karne lagi. 21 Us ne
us se kahā, ki Tū kyā chāhtī hai?
Us ne us se kahā; Farmā, ki yih mere
do beṭe terī bādshāhat men ek terī
dahinī, aur ek terī bāin taraf baiṭhe.
22 Yisū' ne jawāb men kahā; Tum
nahīn jānte, ki kyā māngte ho. Jo
piyāla main pīne ko hūn, kyā tum pī
sakte ho? Unhon ne us se kahā; Pī
sakte hain. 23 Us ne un se kahā;
Merā piyāla to pīoge, lekin apne dahine
bāen kisī ko biṭhā denā merā kām
nahīn, magar jin ke liye mere Bāp
ki taraf se taiyār kiyā gayā, unhin
ke liye hai. 24 Aur jab dason ne
yih sunā, to un donon bhāiyan se
khafā hūe. 25 Magar Yisū' ne un-
hen pās bulākar kahā; Tum jānte
ho, ki gairqaumon ke sardār un par
hukumat chālāte, aur amīr un par
ikhtiyār jatāte hain. 26 Tum men

aisā na hogā, balki jo tum men barā
hamā chāhe, wuh tumharā khādīm
banē, 27 aur jo tum men awwal
hamā chāhe, wuh tumharā gulām
banē: 28 chunānchi Ibn i A'dam is
liye nahīn āyā, ki khidmat le, balki
khidmat kare, aur apnī jān bahuteron
ke badle fideye men de..

29 Aur jab wuh Yariho se nikalte
the, to ek barī bhīr us ke picche hoī.
30 Aur dekho, do andhon ne jo rāh
ke kanāre baiṭhe hūe the, yih sunkar,
ki Yisū' jā rahā hai, chillākar kahā;
Ai Khudāwand, Ibn i Dāūd, ham par
rahm kar. 31 Logon ne unhen dāntā
ki chup rahen; lekin wuh aur bhī
chillākar bole; Ai Khudāwand, Ibn i
Dāūd, ham par rahm kar. 32 Yisū'
ne khare hokar unhen bulāyā aur
kahā; Tum kyā chāhte ho, ki main
tumhare liye karūn? 33 Unhon ne
us se kahā; Ai Khudāwand, yih ki
hamārī ānkhon khul jāen. 34 Yisū'
ko tare āyā, aur us ne un ki ānkhon
ko chhā; aur wuh fauran binā ho
gaye, aur us ke picche ho liye.

21 Aur jab wuh Yarūshalem ke
nazdīk pahunchē, aur Zai-
tūn ke pahār par Baitfage ke
pās āe, to Yisū' ne do shāgirdon ko
yih kahkar bhejā, ki 2 Apne sāmne
ke gānw men jāo; wahān pahunchte
hī ek gadhī bandhī hūī, aur us ke sāth
bachchā tumhen milegā; unhen khol-
kar mere pās le āo. 3 Aur agar koī
tum se kuchh kahe, to kahnā, ki Yih
Khudāwand ko darkār hain; wuh
fi'lfaur unhen bhej degā. 4 Yih is
liye hūā, ki jo nabī ki ma'rifat kahā
gayā thā, wuh purā ho, ki

5 Siyyon ki beṭī se kaho, ki

Dekh, terā Bādshāh tere pās ātā
hai;

Wuh haīm hai, aur gadhe par
sawār hai;

Balki lādū ke bachche par.

6 Pas shāgirdon ne jākar, jaisā Yisū'
ne unhen hukm diyā thā, waisā hī
kiyā; 7 aur gadhī aur bachche ko
lākar apne kapre un par dāle; aur
wuh un par baiṭh gayā. 8 Aur bhīr
men ke aksar logon ne apne kapre
rāste men bichhāe, aur āuron ne
darakhton se dāliyan kāṭkar rāh men
phailāin. 9 Aur bhīr jo us ke āge
āge jāti aur picche picche chālī āti
thī, pukār pukārkar kahtī thī, ki Ibn
i Dāūd ko Hosha'nā, mubārak hai
wuh jo Khudāwand ke nām par ātā

hai, 'alam i bálá par Hosha'ná. 10 Aur jab wuh Yarushalem men dákhil huá, to sáre shahr men halchal par gayi, aur log kahne lage; Yih kaun hai? 11 Bhí ke logon ne kahá; Yih Galíl ke Násarat ká nabí Yisú' hai.

12 Aur Yisú' ne Khudá kí haikal men dákhil hokar, un sab ko nikál diyá, jo haikal men kharíd o farokht kar rahe the, aur sarráfon ke takhte aur kabútarfaroshon kí chaukiyan ulat dí, 13 aur un se kahá; Likhá hai, ki Merá ghar du'á ká ghar kah-láegá; magar tum use dákúon kí khoh banáte ho. 14 Aur andhe aur langre haikal men us ke pás áe; aur us ne unhen achchhá kiyá. 15 Lekin jab sardár káhon aur faqihon ne un 'ajíb kámon ko, jo us ne kiye, aur larcon ko haikal men Ibn i Dáúd ko Hosha'ná pukarte dekhá, to khafá hokar us se kahne lage; 16 Tú suatá hai, ki yih kyá kahte hain? Yisú' ne un se kahá; Hán; kyá tum ne yih kabhí nahín parhá, ki Bachchon aur shírkhwáron ke munh se tú ne hamd ko kámil karáyá? 17 Aur wuh unhen chhoṛkar shahr ke báhar Bait'aniyyáh men gayá, aur rát ko wahín rahá.

18 Aur jab subh ko phir shahr men játá thá, to use bhúk lagí. 19 Aur anjír ká ek daraḥt ráh ke kanáre dekhkar us ke pás gayá, aur patton ke siwá us men kuchh na pákar us se kahá, ki A'yanda tujh men kabhí phal na lage. Aur anjír ká daraḥt usí dam súkh gayá. 20 Shágirdon ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, aur kahá; Yih anjír ká daraḥt kyunkar ek dam men súkh gayá? 21 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Agar imán rakkho aur shakk na karo, to na sirf wuh karoge, jo anjír ke daraḥt ke sáth huá, balki agar is pahár se bhí kahoge, ki Tú ukhar já, aur samundar men já par, to yih ho jáegá. 22 Aur jo kuchh du'á men imán ke sáth mángoge, wuh sab tumhen milegá.

23 Aur jab wuh haikal men ákar ta'lim de rahá thá, to sardár káhinon, aur qaum ke buzurgon ne us ke pás ákar kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? aur kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá hai? 24 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; agar wuh mujhe batáoge, to main bhí tum ko

batáungá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 25 Yúhanná ká baptisma kahán se thá? ásmán kí taraf se, yá insán kí taraf se? Wuh ápas men saláh karne lage, ki Agar ham kahen, A'smán kí taraf se, to wuh ham se kahégá, phir tum ne kyun us ká yaqín na kiyá? 26 Aur agar kahen, Insán kí taraf se, to ham 'awámm se darté hain, kyunki sab Yúhanná ko nabí jánte hain. 27 Pas unhon ne jawáb men Yisú' se kahá, ki Ham nahín jánte. Us ne bhí un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 28 Tum kyá samajhte ho? Ek ádmí ke do beté the; us ne pahle ke pás jákar kahá; Betá, já; áj angúrí bág men kám kar. 29 Us ne jawáb men kahá; Main nahín jáungá; magar píchhe pachhtákar gayá. 30 Phir dúsre ke pás jákar us ne isí tarah kahá. Us ne jawáb diyá; Achchhá janáb: magar gayá nahín. 31 In donon men se kaun apne báp kí marzí bajá láyá? Wuh bole; Pahlá. Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Mahsúl lenewále aur kasbíán tum se pahle Khudá kí bád-sháhat men dákhil hotí hain. 32 Kyunki Yúhanná rástbázi kí taríq par tumháre pás áyá, aur tum ne us ká yaqín na kiyá, magar mahsúl lenewálon aur kasbíon ne us ká yaqín kiyá; aur tum yih dekhkar píchhe bhí na pachhtáe, ki us ká yaqín kar lete.

33 Ek áur tamsíl suno. Ek ghar ká málík thá, jis ne angúrí bág lá-gáyá, aur us ke cháron taraf iháta gherá aur us men hauz khodá, aur burj banáyá, aur use bágbanon ko theke par dekar pards chalá gayá. 34 Aur jab phal ká mausim qaríb áyá, to us ne apne naukaron ko bágbanon ke pás apná phal lene ko bhejá. 35 Aur bágbanon ne us ke naukaron ko pakarkar kisi ko píttá, aur kisi ko qatl kiyá, aur kisi ko sangsár kiyá. 36 Phir us ne áur naukaron ko bhejá, jo pahlon se ziyáda the, aur unhon ne in ke sáth bhí usí tarah kiyá. 37 A'khir us ne apne beté ko un ke pás yih kahkar bhejá, ki Wuh mere beté ká to liház karenge. 38 Jab bágbanon ne beté ko dekhá, to ápas men kahá, ki Yihí wáris hai; áo, ise qatl karke is kí mírás par qabza kar len. 39 Aur use pakarkar bág se báhar nikálá, aur qatl kar diyá.

40 Pas jab bág ká málík áegá, to un bágbanon ke sáth kyá karegá ?
 41 Unhon ne us se kahá ; Un bure ádmíon ko burí tarah halák karegá, aur bág ká theká aur bágbanon ko degá, jo mausim par us ko phal den.
 42 Yisú' ne un se kahá ; Kyá tum ne kitáb i muqaddas men kabhí nahín nahá, kí

Jis patthar ko mi'máron ne radd kiyá,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá ;

Yih Khudáwand kí taraf se húa, Aur hamári nazar men 'ajíb hai ?

43 Is liye main tum se kahtá hun, kí Khudá kí bádsháhat tum se le lí jáegi, aur us qaum ko, jo us ke phal láe, de dí jáegi. 44 Aur jo is patthar par giregá, us ke tukre tukre ho jáenge, magar jis par wuh giregá, use pís dáleagá. 45 Aur jab sardár káhinon aur Farisíon ne us kí tamsílen sunín, to samajh gaye, kí hamáre haqq men kahtá hai. 46 Aur wuh us ke pakarne kí koshish men the, lekin logon se darte the, kyúnki wuh use nabí jánte the.

22 Aur Yisú' phir un se tamsílon men kahne lagá, kí 2 Ásmán kí bádsháhat us bádsháh kí mánind hai, jis ne apne bete kí shádí kí ; 3 aur apne naukaron ko bhejá kí buláe hunon ko shádí men buláen ; magar unhon ne áná na cháhá. 4 Phir us ne aur naukaron ko yih kahkar bhejá, kí Buláe hunon se kaho, kí Dekho, main ne ziyáfat taiyár kar lí hai ; mere bail aur mote mote jánwar zabh ho chuke hain, aur sab kuchh taiyár hai ; shádí men áo. 5 Magar wuh beparwái karke chal diye, koí apne khet ko, koí apní saudágari ko, 6 aur baqíon ne us ke naukaron ko pakarkar be'izzat kiyá, aur már dälá. 7 Bádsháh ko gussa áyá, aur apná lashkar bhejkar, un khúnton ko halák kar diyá, aur un ká shahr phúnk diyá. 8 Tab us ne apne naukaron se kahá, kí Shádí kí ziyáfat to taiyár hai, magar buláe hue láiq na the. 9 Pas ráston ke nákon par jáo, aur jitne tumhen milén, shádí men bulá láo. 10 Aur wuh naukar báhar ráston par jákar, jo unhen mile, kyá bure kyá bhale, sab ko jamá kar láo, aur shádí kí mahfil mihmánon se bhar gayi. 11 Aur jab bádsháh mihmánon ke dekhne ko

andar áyá, to us ne wahán ek ádmí ko dekhá, jo shádí kí poshák pahine hue na thá ; 12 aur us se kahá ; Miyán, tú shádí kí poshák pahine bagair yahán kyúnkar á gayá ? Lekin us ká munh band ho gayá. 13 Is par bádsháh ne khádímon se kahá ; Us ke háth pánw bándhkar us ko báhar andhere men däl do ; wahán roná aur dánton ká písna hogá. 14 Kyúnki buláe hue bahut hain, magar barguzída thore.

15 Us waqt Farisíon ne jákar mashwara kiyá, kí use kyúnkar báton men phansáen. 16 Pas unhon ne apne shágirdon ko Herodíon ke sáth us ke pás bhejá, aur unhon ne kahá ; Ai ustád, ham jánte hain kí tú sachchá hai, aur sachcháí se Khudá kí ráh kí ta'lím detá hai, aur kisí ki parwá nahín kartá ; kyúnki tú kisí ádmí ká tarafdár nahín. 17 Pas hamen batá, tú kyá samajhtá hai ? Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín ? 18 Yisú' ne un kí sharárat jánkar kahá ; Ai riyákáro, mujhe kyún ázmáte ho ? 19 Jizye ká sikka mujhe dikháo. Wuh ek dinár us ke pás le áe. 20 Us ne un se kahá ; Yih súrat aur nám kis ká hai ? 21 Unhon ne us se kahá ; Qaisar ká. Is par us ne un se kahá ; Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko adá karo. 22 Unhon ne yih sunkar ta'ajjub kiyá, aur use chhorkar chale gaye.

23 Usí din Sadúqí, jo kahte hain, kí qiyámat hai hí nahín, us ke pás áe, aur us se yih suwál kiyá, kí 24 Ai ustád, Músá ne kahá thá kí Agar koí beaulád mar jáe, to us ká bhái us kí bíwi se biyáh kar le, aur apne bhái ke liye nasl paidá kare. 25 Ab hamáre darmiyán sátt bhái the ; aur pahlá biyáh karke mar gayá, aur is sabab se, kí us ke aulád na thí, apní bíwi apne bhái ke liye chhor gayá ; 26 isí tarah dúsrá aur tísrá bhí, sáttwen tak. 27 Sab ke píchhe wuh 'aurat bhí mar gayi. 28 Pas wuh qiyámat men un sáton men se kis kí bíwi hogí ? kyúnki sab ne us se biyáh kiyá thá. 29 Yisú' ne jawáb men un se kahá, kí Tum gumrah ho, is liye kí na kitáb i muqaddas ko jánte ho, na Khudá kí qudrat ko ; 30 kyúnki qiyámat men biyáh shádí na hogí, balki log ásmán par firishton kí mánind hongé. 31 Magar murd-

on ke jī uṭhne kī bābat, jo Khudā ne tumhen farmāyā thā, kyā tum ne wuh nahīn parhā, kī 32 Main Ibrāhīm kā Khudā, aur Izhāq kā Khudā, aur Ya'qūb kā Khudā hūn? Wuh to murdon kā Khudā nahīn, balki zindon kā hai. 33 Log yih sunke us kī ta'lim se hairān hūe.

34 Aur jab Farislon ne sunā, kī us ne Sadūqion kā muph band kar diyā, to wuh jama' ho gaye; 35 aur un men se ek 'ālim i shara' ne āzmāne ke liye us se pūchhā; 36 Ai ustād, Tauret men kaun sā hukm barā hai? 37 Us ne us se kahā, kī Khudāwand apne Khudā se apne sārē dil, aur apnī sārī jān, aur apnī sārī 'aql se mahabbat rakh. 38 Barā aur pahlā hukm yihī hai. 39 Aur dūsrā us kī mānind yih hai, kī Apne parausī se apne barābar mahabbat rakh. 40 In hī do hukmon par tamām Tauret aur ambiyā ke sahifon kā madār hai.

41 Aur jab Farisī jama' hūe, to Yisū' ne un se yih pūchhā, 42 kī Tum Masīh ke haqq men kyā samajhte ho? Wuh kis kā betā hai? Unhon ne us se kahā; Dāūd kā. 43 Us ne un se kahā; Pas Dāūd Rūh kī hidāyat se kyūnkar use Khudāwand kahtā hai, kī

44 Khudāwand ne mere Khudāwand se kahā;

Merī dahinī taraf baiṭh,

Jab tak main tere dushmanon ko tere pānwon ke niche na kar dūn?

45 Pas jab Dāūd us ko Khudāwand kahtā hai, to wuh us kā betā kyūnkar ṭaharā? 46 Aur koī us ke jawāb men ek bāt na bol sakā, aur na us din se phir kisī ne us se suwāl karne kī jur'at kī.

23 Us waqt Yisū' ne bhīr se aur apne shāgirdon se yih bāten kahīn, kī 2 Faqīh aur Farisī Mūsā kī gaddī par baiṭhe hain; 3 pas jo kuchh wuh tumhen batāen, wuh sab karo aur māno, lekin un ke se kām na karo, kyūnki wuh kahte hain, aur karte nahīn. 4 Wuh aise bhārī bojh, jīn kā uṭhānā mushkil hai, bāndhkar logon ke kandhon par rakhte hain, magar ap unhen apnī unglī se bhī hilānā nahīn chāhte. 5 Wuh apne sab kām logon ke dikhāne ko karte hain, kyūnki apne ta'wiz bare banāte, aur apnī po-shāk ke kanāre chauṛe rakhte hain;

6 aur ziyāfaton men sadr-nishīnī, aur 'ibādatkhānon men a'lā darje kī kursīān, 7 aur bāzaron men salām, aur ādmion se Rabībī kahlānā pasand karte hain. 8 Magar tum Rabībī na kahlāo; kyūnki tumharā ustād ek hī hai, aur tum sab bhāī ho. 9 Aur zamīn par kisī ko apnā bāp na kaho; kyūnki tumharā Bāp ek hī hai, jo āsmānī hai. 10 Aur na tum hādī kahlāo; kyūnki tumharā hādī ek hī hai, ya'nī Masīh. 11 Lekin jo tum men barā hai, wuh tumharā khādīm bane. 12 Aur jo koī apne ap ko barā banāegā, wuh chhoṭā kiyā jāegā; aur jo apne ap ko chhoṭā banāegā, wuh barā kiyā jāegā.

13 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī āsmān kī bādshāhat logon par band karte ho; kyūnki na to ap dākhil hote ho, aur na dākhil honewālon ko dākhil hone dete ho.

[14 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī tum bewa 'auraton ke gharon ko dabā baiṭhte ho, aur dikhāwe ke liye namāz ko tūl dete ho: tumhen ziyāda saza hogī.]

15 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī ek murīd karne ke liye tarī aur khushkī kā दौरा karte ho, aur jab wuh murīd ho chukṭā hai, to use apne se dūnā jahannam kā farzand banā dete ho.

16 Ai andhe rāh batānewālo, tum par afsos hai! jo kahte ho, kī Agar koī maqdis kī qasam khāe, to kuchh bāt nahīn; lekin agar maqdis ke sone kī qasam khāe, to us kā pāband hogā. 17 Ai ahmaqo aur andho, kaun sā barā hai? sonā, yā maqdis jis ne sone ko muqaddas kiyā? 18 Aur phīr kahte ho, kī Agar koī qurbāngāh kī qasam khāe, to kuchh bāt nahīn, lekin jo nazr us par chāhī ho, agar us kī qasam khāe, to us kā pāband hogā. 19 Ai andho, kaun sī barī hai? nazr, yā qurbāngāh jo nazr ko muqaddas kartī hai? 20 Pas jo qurbāngāh kī qasam khātā hai, wuh us kī, aur sab chizon kī jo us par hain, qasam khātā hai. 21 Aur jo maqdis kī qasam khātā hai, wuh us kī aur us ke rahnewāle kī qasam khātā hai. 22 Aur jo āsmān kī qasam khātā hai, wuh Khudā ke takht kī, aur us par baiṭhnewāle kī qasam khātā hai.

23 Ai riyākār faqīho aur Farisīo, tum par afsos hai! kī podīne aur

sang aur zire par dabhyaki dete ho, aur tum ne shari'at ki ziyada bhari baton, ya'ni insaf aur rahim aur iman ko chhor diya hai. Lazim tha, ki yih bhi karte, aur wuh bhi na chhor-te. 24 Ai andhe rah batanewalo, jo machchhar ko to chhante ho, aur unt ko nigal jate ho.

25 Ai riyakar faqih aur Farisio, tum par afsos hai! ki piyale aur rikabi ko upar se saf karte ho, magar wuh andar lut aur naparhezgari se bhare hai. 26 Ai andhe Farisi, pahle piyale aur rikabi ko andar se saf kar, taki upar se bhi saf ho jaye.

27 Ai riyakar faqih aur Farisio, tum par afsos hai! ki tum safedi phiri hui qabron ki manind ho, jo upar se to khubsurat dikhai deti hai, magar andar murdon ki haq-diyon, aur har tarah ki najasat se bhari hui hai. 28 Isi tarah tum bhi zahir mein to logon ko rastbaz dikhai dete ho, magar batin mein riyakari aur bedini se bhare hue ho.

29 Ai riyakar faqih aur Farisio, tum par afsos hai! ki nablon ki qabron banate, aur rastbazon ke maqbare arasta karte ho, 30 aur kahte ho, ki Agar ham apne bap-dada ke zamane mein hote, to nablon ke khun mein un ke sharik na hote. 31 Is tarah tum apni nisbat gawahi dete ho, ki ham nablon ke qatilon ke farzand hai. 32 Garaz apne bap-dada ka paimana bhar do. 33 Ai sanpo, ai afa' ke bachcho, tum jahannam ki saza se kyunkar bachoge? 34 Is liye dekho, main nablon aur danoon aur faqihon ko tumhare pas bhetja hun; un mein se ba'z ko qatl karoge, aur salib par chahoge, aur ba'z ko apne ibadatkhanon mein kore maroge, aur shahr ba shahr satate phiroge; 35 taki sab rastbazon ka khun, jo zamin par bahaya gaya, tum par ae; rastbaz Habi ke khun se lekar Birikyah ke bete Zakaryah ke khun tak, jise tum ne maqdis aur qurbangah ke darmiyan qatl kiya. 36 Main tum se sach kahta hun, ki Yih sab kuchh is zamane ke logon par aega.

37 Ai Yarusalem, ai Yarusalem, tu jo nablon ko qatl karti hai, aur jo tere pas bheje gaye, unhen sangsar karti hai! kitni hi bar main ne chaha, ki jis tarah murgi apne

bachchon ko paron tale jama' kar leti hai, usi tarah main bhi tere laakon ko jama' kar lun, magar tum ne na chaha! 38 Dekho, tumhara ghar tumhare liye wiran chhora jata hai. 39 Kyunki main tum se kahta hun, ki Ab se mujhe phir hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge, ki Mubarak hai wuh jo Khudawand ke nam par ata hai.

24 Aur Yisu' haikal se nikalkar ja raha tha, ki us ke shagird us ke pas ae, taki use haikal ki imaraton dikhaen. 2 Us ne jawab mein un se kaha; Kyu tum in sab chizon ko nahin dekhte? Main tum se sach kahta hun, ki Yahin kisi patthar par patthar baqi na rahega, jo giraya na jega.

3 Aur jab wuh Zaitun ke pahar par baitha tha, to us ke shagird alag us ke pas akar bole; Hamen bata ki yih baton kab hongii? aur tere aane aur dunya ke akhir hone ka nishan kya hoga? 4 Yisu' ne jawab mein un se kaha, ki Khabardar, ko tumhen gumrah na kar de. 5 Kyunki bahutere mere nam se aenge, aur kahenge ki Main Masih hun, aur bahut se logon ko gumrah karenge. 6 Aur tum laaliyan, aur laaliyon ki afwah sunoge; khabardar, ghabra na jana; kyunki in baton ka waqi' hona zarur hai, lekin us waqt khátima na hoga. 7 Kyunki qaum par qaum, aur badshahat par badshahat chahai kar-egi; aur jagah jagah kál parenge, aur bhaunchal aenge. 8 Lekin yih sab baton musibaton ka shuru' hi hongii. 9 Us waqt log tumhen taklif dene ke liye pakarwaenge, aur tumhen qatl karenge, aur mere nam ke sabab sari qaumen tum se adawat rakkhengi. 10 Aur us waqt bahutere thokar khaenge, aur ek dusre ko pakarwaenge, aur ek dusre se adawat rakkhenge. 11 Aur bahut se jhutha nabi uth khare honge, aur bahuteron ko gumrah karenge. 12 Aur bedini ke barh jane ke sabab bahuteron ki mahabbat phandi par jaege. 13 Magar jo akhir tak bardasht karega, wuh najat paega. 14 Aur badshahat ki is khushkhabari ki manadi tamam dunya mein hogi, taki sab qaumon ke liye gawahi ho; aur us waqt khátima hoga. 15 Pas jab tum us ujarnewali

makrúh chíz ko, jis ká zikr Dániyál nabi kí ma'rifat húa, muqaddas maqám meñ khará húa dekho, (parhne-wálá samajh le,) 16 to jo Yahúdiya meñ hon, wuh paháron par bhág jáen : 17 jo kothe par ho, wuh apne ghar ká asbáb lene ko niche na utre ; 18 aur jo khet meñ ho, wuh apná kaprá lene ko pichhe na laute. 19 Magar un par afsos hai, jo un dinon meñ hámila hon, aur jo dúdh piláti hon ! 20 Pas du'á mángo, ki tumhen járon meñ yá Sabt ke din bhágná na pare ; 21 kyúñki us waqt aisi barí musibat hogí, kí dunyá ke shurú' se na ab tak hui, na kabhi hogí. 22 Aur agar wuh dín ghatáe na játe, to koí bashar na bachta ; magar barguzidon kí khátir wuh dín ghatáe jáenge. 23 Us waqt agar koí tum se kahe, kí Dekho, Masíh yahán hai, yá wahán hai, to yaqín na karná. 24 Kyúñki jhúthe Masíh aur jhúthe nabi uth khare honge, aur aise bare nishán aur 'ajíb kám dikháenge, kí agar mumkin ho, to barguzidon ko bhí gumráh kar leñ. 25 Dekho, main ne pahle hí tum se kah diyá hai. 26 Pas agar wuh tum se kahen, kí Dekho, wuh biyábán meñ hai, to báhar na jáná ; Dekho, wuh kothriyon meñ hai, to yaqín na karná. 27 Kyúñki jaise bijlí púrab se kaundhkar pachchim tak dikhái detí hai, waise hí Ibn i A'dam ká áná hogá. 28 Jahán murdár hai, wahán giddh jama' ho jáenge.

29 Aur fauran un dinon kí musibat ke ba'd sūraj tárík ho jáegá, aur chánd apní raushní na degá, aur sitáre ásmán se girenge, aur ásmán-on kí quwwaton hilái jáengi : 30 aur us waqt Ibn i A'dam ká nishán ásmán par dikhái degá ; aur us waqt zamín kí sári qaumen chhátí pítengi aur Ibn i A'dam ko barí qudrat aur jalál ke sáth ásmán ke bádalon par áte dekhengi. 31 Aur wuh narsinghe kí barí áwáz ke sáth apne firishton ko bhejega, aur wuh us ke barguzidon ko cháron taraf se ásmán ke is sire se us sire tak jama' karenge.

32 Ab anjir ke darakht se ek tamsil síkho : juphi us kí dálí narm hotí aur patte nikalte hain tum ján lete ho, kí garmi nazdik hai : 33 isi tarah jab tum in sab báton ko dekho, to ján

lo ki wuh nazdik, balki darwáze par hai. 34 Maip tum se sach kahtá hún, kí jab tak yih sab báten na ho len, yih nasi hargiz tamám na hogí. 35 A'smán aur zamín tal jáenge, lekin merí báten hargiz na talengi. 36 Lekin us dín aur us gharí kí bábat koí nahín jántá, na ásmán ke firishte, na Betá, magar sirf Báp. 37 Jaisá Nuh ke dinon meñ húa, waisá hí Ibn i A'dam ke áne ke waqt hogá. 38 Kyúñki jis tarah tufán se pahle ke dinon meñ log kháte píste the, aur un meñ biyáh shádí hotí thí, us dín tak, kí Nuh kishti meñ dákhil húa, 39 aur jab tak tufán ákar un sab ko bahá na le gayá, un ko khabar na hui, isi tarah Ibn i A'dam ká áná hogá. 40 Us waqt do ádmi khet meñ hongé ; ek le liyá jáegá, aur dúsrá chhor diyá jáegá. 41 Do 'auraten chakkí písti hongí ; ek le lí jáegi, aur dúsrí chhor dí jáegi. 42 Pas jágte raho ; kyúñki tum nahín jánte, kí kis dín tumhárá Khudáwand áegá. 43 Lekin yih ján rakkho, kí agar ghar ke málik ko ma'lúm hotá, kí chor rát ke kaun se pahar áegá, to jágtá rahtá, aur apne ghar meñ naqb hone na detá. 44 Is liye tum bhí taiyár raho ; kyúñki jis gharí tumhen gumán bhí na hogá, Ibn i A'dam á jáegá. 45 Pas wuh diyá-natdár aur 'aqlmand naukar kaun sá hai, jise málik ne apne naukar chákaron par muqarrar kiyá, táki waqt par unhen khána de ? 46 Mubáarak hai wuh naukar, jise us ká málik ákar aisé hí karte pae. 47 Main tum se sach kahtá hún, kí Wuh use apne sáre mál ká mukhtár kar degá. 48 Lekin agar wuh kharáb naukar apne dil meñ yih kahkar, kí Mere málik ke áne meñ der hai, 49 apne hamkhidmaton ko márná shurú' kare, aur sharábíon ke sáth kháe píe ; 50 to us naukar ká málik aise dín kí wuh us kí ráh na dekhtá ho, aur aisi gharí kí wuh na jántá ho, á maujud hogá ; 51 aur khúb kore lagákar us ko riyákáron meñ shámil karegá ; wahán roná aur dánton ká písná hogá.

25 Us waqt ásmán kí bádsháhat un das kupwariyon kí manind hogí, jo apní apní mash'alen lekar duhá ke istiqbál ko niklín. 2 Un meñ pánch bewuqúf,

aur pānch 'aqlmand thīn. 3 Jo bewuqūf thīn, unhon ne apnī mash'ale to le līn, magar tel apne sāth na liyā. 4 Magar 'aqlmandon ne apni mash'alon ke sāth apnī kuppiyon men tel bhī le liyā. 5 Aur jab dulhā ne der lagāī, to sab ūnghne lagīn aur so gayīn. 6 A'dhī rāt ko dhūm machī, ki Dekho, dulhā ā gayā! Us ke istiqbāl ko niklo. 7 Us waqt wuh sab kunwāriyān ūthkar apnī apnī mash'alen durust karne lagīn. 8 Aur bewuqūfon ne 'aqlmandon se kahā, ki Apne tel men se kuchh hamen bhī de do; kyūnki hamārī mash'alen bujhī jāti hai. 9 'Aqlmandon ne jawāb men kahā, ki Shāyad hamāre tumhāre donon ke liye purā na ho; bihtar yih hai, ki bechnewālon ke pās jākar apne wāste mol le lo. 10 Jab wuh mol lene jā rahī thīn, to dulhā ā pahunchā; aur jo taiyār thīn, wuh us ke sāth shādī men chālī gayīn, aur darwāza band kiya gayā. 11 Pīchhe wuh bāqī kunwāriyān bhī āīn aur kahne lagīn; Ai Khudāwand, ai Khudāwand, hamāre liye darwāza khol de. 12 Us ne jawāb men kahā; Main tum se sach kahtā hūn, ki main tumhen nahīn jāntā. 13 Pas jāgte raho, kyūnki tum na us dīn ko jānte ho, na us gharī ko.

14 Kyūnki yih us ādmī kā sā hāl hai, jis ne pardes jāte waqt, apne ghar ke naukaron ko bulākar, apnā māl un ke supurd kiya. 15 Aur ek ko pānch tore diye, dūsre ko do, tīsre ko ek; ya'nī har ek ko us kī liyāqat ke muwāfiq diya, aur pardes chālā gayā. 16 Jis ko pānch tore mile the, us ne fauran jākar un se len den kiya, aur pānch tore aur paidā kar liye. 17 Isī tarah jise do mile the, us ne bhī do aur kamāe. 18 Magar jis ko ek milā thā, us ne jākar zamīn khodī, aur apne mālīk kā rupaya chhipā diya. 19 Barī muddat ke ba'd un naukaron kā mālīk āyā, aur un se hisāb lene lagā. 20 Jis ko pānch tore mile the, wuh pānch tore aur lekar āyā, aur kahā; Ai Khudāwand, tū ne pānch tore mere supurd kiye the; dekh, main ne pānch tore aur kamāe. 21 Us ke mālīk ne us se kahā; Ai achchhe aur diyānatdār naukar, shābāsh! tū thore men diyānatdār rahā, main tujhe bahut chīzon kā mukhtār ba-

naūngā: apne mālīk kī khushi men sharīk ho. 22 Aur jis ko do tore mile the, us ne bhī pās ākar kahā; Ai Khudāwand, tū ne do tore mere supurd kiye the; dekh, main ne do tore aur kamāe. 23 Us ke mālīk ne us se kahā; Ai achchhe aur diyānatdār naukar, shābāsh! tū thore men diyānatdār rahā, main tujhe bahut chīzon kā mukhtār banāūngā; apne mālīk kī khushi men sharīk ho. 24 Aur jis ko ek torā milā thā, wuh bhī pās ākar kahne lagā; Ai Khudāwand, main tujhe jāntā thā, ki tū sakht ādmī hai, aur jahān nahīn boyā, wahān se kāttā hai, aur jahān nahīn bakherā, wahān se jama' kartā hai; 25 pas main darā, aur jākar terā torā zamīn men chhipā diya: dekh, jo terā hai wuh maujūd hai. 26 Us ke mālīk ne jawāb men us se kahā; Ai sharīr aur sust naukar, tū jāntā thā, ki jahān main ne nahīn boyā, wahān se kāttā hūn, aur jahān main ne nahīn bakherā, wahān se jama' kartā hūn; 27 pas tujhe lāzim thā, ki merā rupaya sāhūkaron ko detā, to main ākar apnā māl sūd samet le letā. 28 Pas is se wuh torā le lo, aur jis ke pās das tore hai, use de do. 29 Kyūnki jis kīsī ke pās hai, use diya jāegā, aur us ke pās ziyāda ho jāegā; magar jis ke pās nahīn hai, us se wuh bhī, jo us ke pās hai, le liyā jāegā. 30 Aur is nikamme naukar ko bāhar andhere men dāl do; wahān ronā aur dānton kā pīsnā hogā.

31 Jab Ibn i A'dam apne jalāl men āegā, aur sab firishte us ke sāth āenge, to us waqt wuh apne jalāl ke takht par baithegā; 32 aur sab qaumen us ke sāmne jama' kī jāengi, aur wuh ek ko dūsre se judā karegā, jaise charwāhā bheron ko bakriyon se judā kartā hai; 33 aur bheron ko apne dahīne, aur bakriyon ko bāen kharā karegā. 34 Us waqt bādshāh apne dahīnī tarafwālon se kahegā, ki A'o, mere Bāp ke mubārak logo; jo bādshāhat binā e 'ālam ke waqt se tumhāre liye taiyār kī gayī hai, use mirās men lo; 35 kyūnki main bhūkā thā, tum ne mujhe khānā khilāyā; main piyāsā thā, tum ne mujhe pānī pilāyā; main pardesī thā, tum ne mujhe apne ghar men utārā; 36 nangā thā, tum ne mujhe kaprā

pahináyá; bímár thá, tum ne merí khabar h; qaid men thá, tum mere pás áe. 37 Tab rástbáz jawáb men us se kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúká dekhkar kháná khiláyá, yá piyásá dekhkar pání piláyá? 38 ham ne kab tujhe par-desí dekhkar ghar men utará? yá nangá dekhkar kaprá pahináyá? 39 ham kab tujhe bímár yá qaid men dekhkar tere pás áe? 40 Bád-sháh jawáb men un se kahegá; Main tum se sach kahtá hún, chúnki tum ne mere in sab se chhoté bháiy-on men se kisi ek ke sáth yih kiya, is liye mere hí sáth kiya. 41 Phir wuh háin tarafwálon se kahegá; Ai mal'úno, mere sámne se us hamesha kí ág men chale jáo, jo Iblís aur us ke firishton ke liye taiyár kí gayí hai; 42 kyúнки main bhúká thá, tum ne mujhe kháná na khiláyá; piyásá thá, tum ne mujhe pání na piláyá; 43 par-desí thá, tum ne mujhe ghar men na utará; nangá thá, tum ne mujhe kaprá na pahináyá; bímár aur qaid men thá, tum ne merí khabar na h. 44 Tab wuh bhí jawáb men kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúká, yá piyásá, yá par-desí, yá nangá, yá bímár, yá qaid men dekhkar terí khidmat na kí? 45 Us waqt wuh un se jawáb men kahegá; Main tum se sach kahtá hún, chúnki tum ne in sab se chhoton men se kisi ek ke sáth yih na kiya, is liye mere sáth na kiya. 46 Aur yih hamesha kí sazá páenge, magar rástbáz hamesha kí zindagi.

26 Aur jab Yisú' yih sab báten khatm kar chuká, to aisa húa ki us ne apne shágirdon se kahá; 2 Tum jánte ho, ki do din ke ba'd 'I'd i Fasah hogí, aur Ibn i A'dam maslúb hone ko pakarwáyá jáegá. 3 Us waqt sardár káhin aur qaum ke buzurg Káifá nám sardár káhin ke diwánkháne men jama' ho gaye; 4 aur saláh kí, ki Yisú' ko fareb se pakarkar qatl karen. 5 Magar kahte the, ki 'I'd ko nahín, aisa na ho ki logon men balwá ho jáe.

6 Aur jab Yisú' Bait'aniyyáh men Shama'ua korhí ke ghar men thá, 7 to ek 'aurat sang i marmar kí 'itrdání men qímatí 'itr lekar us ke pás áí, aur jab wuh kháná kháne

baithá thá, to us ke sir par dálá. 8 Shágird yih dekhkar khafa hue, aur kahne lage, ki Yih kis liye zái' kiya gaya? 9 Yih to bare dámon ko bikkar garíbon ko diya já saktá thá. 10 Yisú' ne yih jánkar un se kahá, ki Is 'aurat ko kyün diqq karte ho? us ne to mere sáth bhalái kí hai. 11 Kyúнки garíb gurbá to hamesha tumháre pás hai; lekin main tumháre pás hamesha na rah-úngá. 12 Aur is ne jo yih 'itr mere badan par dálá, yih mere dafn kí taiyári ke wáste kiya. 13 Main tum se sach kahtá hún, ki Tamám dunyá men jáhán kahin is khush-khabarí kí manadí kí jáegi, yih bhí jo is ne kiya, is kí yádgári men kahá jáegá.

14 Us waqt un bárah men se ek ne, jis ka nám Yahúdáh Iskariyotí thá, sardár káhinon ke pás jákar kahá, ki 15 Agar main use tumháre hawále kará dún, to mujhe kyá doge? Unhon ne use tís rupaye tolkar de diye. 16 Aur wuh us waqt se us ke pakarwáne ka mauqa' dhúndhne lagá.

17 Aur 'I'd i Fatír ke pahle din shágird Yisú' ke pás ákar bole; Tú káhán cháhtá hai, ki ham tere liye Fasah kháne kí taiyári karen? 18 Us ne kahá; Shahr men fulán shakhs ke pás jákar us se kahná; Ustád farmátá hai, ki Merá waqt nazdík hai; main apne shágirdon ke sáth tere hán 'I'd i Fasah kar-úngá. 19 Aur jaisá Yisú' ne shágirdon ko hukm diya thá, unhon ne waisá hí kiya aur Fasah taiyár kiya.

20 Jab shám hui, to wuh bárah shágirdon ke sáth kháná kháne baithá thá; 21 aur jab wuh khá rahe the, to us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki tum men se ek mujhe pakarwáegá. 22 Wuh bahut hí dil-gír hue, aur har ek us se kahne lagá; Ai Khudáwand, kyá main hún? 23 Us ne jawáb men kahá, ki Jis ne mere sáth tabáq men háth dálá hai, wuhí mujhe pakarwáegá. 24 Ibn i A'dam to jaisá us ke haqq men likhá hai, játa hí hai; lekin us ádmí par afsos hai, jis ke wasíle se Ibn i A'dam pakarwáyá játa hai! agar wuh ádmí paidá na hotá, to us ke liye achchhá hotá. 25 Us ke pakarwánewále Yahúdáh ne jawáb men kahá; Ai Rabbí, kyá main

hā? Us ne us se kahā; Tú ne kah diyā. 26 Jab wuh khā the the to Yisú' ne roṭī lí, aur barakat chāhkar toṛī, aur shāgirdon ko dekar kahā; Lo, khāo, yih merā badān hai. 27 Phir piyāla lekar shukr kiyā, aur unhen dekar kahā, ki Tum sab is men se pí lo; 28 Kyūnki yih 'ahd kā merā wuh khūn hai, jo bahuteron ke liye gunahon ki mu'āfi ke wāste bahāyā jātā hai. 29 Main tum se kahtā hūn, ki Angūr kā yih shīra phir kabhī na piūngā, us dīn tak ki tumhāre sāth apne Bāp ki bādshāhat men nayā na piūn.

30 Phir wuh gīt gākar báhar Zaitūn ke pahār par gaye.

31 Us waqt Yisú' ne un se kahā, ki Tum sab isí rát merí bábat thokar khāoge; kyūnki likhā hai, ki Main charwāhe ko mārūngā, aur galle ki bheren parāganda ho jāengī. 32 Lekin main apne jī uthne ke ba'd tum se pahle Galil ko jāūngā. 33 Patras ne jawāb men us se kahā; Go sab terí bábat thokar khāen, lekin main kabhī thokar na khāūngā. 34 Yisú' ne us se kahā; Main tujh se sach kahtā hūn, ki Isí rát, murg ke bāng dene se pahle, tú tīn bár merā inkār karegā. 35 Patras ne us se kahā; Agar tere sāth mujhe marnā bhī pare, taubhī terā inkār hargiz na karūngā. Aur sab shāgirdon ne bhī isí tarah kahā.

36 Us waqt Yisú' un ke sāth Gatsamane nám ek jagah men áyā, aur apne shāgirdon se kahā, ki Yahīn baithe rahnā, jab tak ki main wahān jákar du'ā māngūn. 37 Aur Patras aur Zabdī ke donon beṭon ko sāth lekar, gamgīn aur beqarār hone lagā. 38 Us waqt us ne un se kahā; Merí jān nshāyat gamgīn hai, yahān tak ki marne ki naubat pahunch gayī hai; tum yahān thāhro, aur mere sāth jāgte raho. 39 Phir thorā āge barhā, aur muph ke bal girkar yih du'ā māngī; Ai mere Bāp, agar ho sake, to yih piyāla mujh se tal jāe; táham jaisā main chāhtā hūn waisā nahīn, balki jaisā tú chāhtā hai waisā hī ho. 40 Phir shāgirdon ke pás ákar unhen sote pāyā, aur Patras se kahā; Kyūn, tum mere sāth ek gharī bhī na jāg sake? 41 Jāgo aur du'ā māngo, táki ázmāish men na paro: rúh to

mustā'idd hai, magar jism kamzor hai. 42 Phir dobāra us ne jákar yih du'ā māngī; Ai mere Bāp, agar yih mere piye bagair nahīn tal saktā, to terí marzī pūrī ho. 43 Aur ákar unhen phir sote pāyā, kyūnki un ki ānkhien nīnd se bharī hūī thin. 44 Aur unhen chhoṛkar phir chālā gayā, aur wuhí bát phir kahkar tīrī bár du'ā māngī. 45 Tab shāgirdon ke pás ákar un se kahā; Ab sote raho aur árām karo: dekho, waqt á pahunchā hai, aur Ibn i A'dam gunahgāron ke háth men hawāle kiyā jātā hai. 46 Uṭho, chalen; dekho, merā pakaṛwānewálā nazdīk á pahunchā hai.

47 Wuh yih kah hī rahā thā, ki Yahūdāh, jo un bárah men se ek thā, áyā, aur us ke sāth ek barī bhīr talwāren aur láthiyān liye hūe, sardār káhinon aur qaum ke buzurgon ki taraf se á pahunchī. 48 Aur us ke pakaṛwānewále ne unhen yih patā diyā thā, ki jis kā main bosa lūn, wuhí hai; use pakaṛ lenā. 49 Aur fauran Yisú' ke pás ákar kahā; Ai Rabbí, salām; aur us ke bosc liye. 50 Yisú' ne us se kahā; Miyān, jis kām ko áyā hai, wuh kar le. Is par unhon ne pás ákar Yisú' par háth dālā, aur use pakaṛ liyā. 51 Aur dekho, Yisú' ke sáthiyon men se ek ne háth barhākar apnī talwār khenchī, aur sardār káhin ke naukar par chalākar us kā kán uṛā diyā. 52 Yisú' ne us se kahā; Apnī talwār ko miyān men kar le; kyūnki jo talwār khenchte hain, wuh sab talwār se halāk kiye jāenge. 53 A'yā tú nahīn samajhtā, ki main apne Bāp se minnat kar saktā hūn, aur wuh firishton ke bárah tuman se ziyāda mere pás abhī maujūd kar degā? 54 Magar wuh nawishte. ki yūnhīn honā zarūr hai, kyūnkar pūre hongē? 55 Usí gharī Yisú' ne bhīr se kahā; Kyā tum talwāren aur láthiyān lekar mujhe dākú ki tarah pakaṛne nikle ho? Main har roz haikal men baithkar ta'līm detā thā, aur tum ne mujhe nahīn pakaṛā. 56 Magar yih sab kuchh is liye hūā hai, ki nabīon ke nawishte pūre hon. Is par sāre shāgird use chhoṛkar bhāg gaye.

57 Aur Yisú' ke pakaṛnewále us ko Káifā nám sardār káhin ke pás le gaye, jahān faqīh aur buzurg

jama' ho gaye the. 58 Aur Patras fásile par us ke píchhe píchhe sardár káhin ke diwánkháne tak gayá, aur andar jákar piyádon ke sáth natíja dekhne ko baith gayá. 59 Aur sardár káhin aur sáre sadr 'adálát-wále Yisú' ko már dálné ke wáste us ke khiláf jhúthí gawáhi dhúndhne lage, 60 magar na pái, go ki bahut se jhúthe gawáh áe. Lekin ákhir kár do gawáhon ne ákar kahá, ki 61 Is ne kahá hai; Main Khudá ke maqdis ko dhá saktá, aur tén din men use baná saktá hún. 62 Aur sardár káhin ne khare hokar us se kahá; Tú jawáb nahín detá? yih tere khiláf kyá gawáhi dete hai? 63 Magar Yisú' chupká hí rahá. Sardár káhin ne us se kahá; Main tujhe zinda Khudá kí qasam detá hún, ki agar tú Khudá ká Betá Masíh hai, to ham se kah do. 64 Yisú' ne us se kahá; Tú ne khud kah diyá; balki main tum se kahtá hún, ki is ke ba'd tum Ibn i A'dam ko Qádir i Mutlaq kí dahiní taraf baithé, aur ásmán ke bádalon par áte dekhoge. 65 Is par sardár káhin ne yih kahkar apne kapre pháre, ki Us ne kufr baká hai; ab hamen gawáhon kí kyá hájat rahí? dekho, tum ne abhi yih kufr suná hai: tumhári kyá ráe hai? 66 Unhon ne jawáb men kahá; Wuh qatl ke láiq hai. 67 Is par unhon ne us ke munh par thúká, aur us ke mukke máre, aur ba'z ne tamánche márke kahá; 68 Ai Masíh, hamen nubuwwat se batá, ki kis ne tujhe mará?

69 Aur Patras báhar sahn men baithá húa thá, ki ek laundí us ke pás ákar bolí; Tú bhí Yisú' Galilí ke sáth thá. 70 Us ne sab ke sámné yih kahkar inkár kiyá, ki Main nahín jántá, tú kyá kahtí hai. 71 Aur jab wuh deorhi men chalá gayá, to dúsrí ne use dekhá, aur jo wahán the un se kahá; Yih bhí Yisú' Násari ke sáth thá. 72 Us ne qasam káhkar phir inkár kiyá, ki Main is ádmí ko nahín jántá. 73 Thorí der ke ba'd, jo wahán khare the, unhon ne Patras ke pás ákar kahá, ki Beshakk tú bhí un men se hai; kyúнки terí bolí se bhí záhir hotá hai. 74 Is par wuh la'nat karne aur qasam kháne lagá, ki Main is ádmí ko nahín jántá; aur fi'lfaur murg ne báng dí. 75 Patras ko Yisú' kí wuh bát yád

ái jo us ne kahí thí, ki Murg ke báng dene se pahle tú tén bár merá inkár karegá. Aur wuh báhar jákar zár zár royá.

27 Jab subh húi, to sab sardár káhinon aur qaum ke buzurgon ne Yisú' ke khiláf mashwara kiyá ki use már dálné; 2 aur use bándhkar le gaye, aur Pílátus hákim ke hawále kiyá.

3 Jab us ke pakarwánewále Yahúdáh ne yih dekhá ki wuh mujrim thahráya gayá, to pachhtáya, aur wuh tís rupaye sardár káhinon aur buzurgon ke pás pher láya, aur kahá; 4 Main ne gunáh kiyá, ki bequsúr ko qatl ke liye pakarwáyá. Wuh bole; Hamen kyá? tú ján. 5 Aur wuh rupayon ko maqdis men phenkkar chalá gayá, aur jákar apne áp ko phánsí dí. 6 Sardár káhinon ne rupaye lekar kahá; Inhen haikal ke khazáne men dálná rawá nahín, kyúнки khún kí qímat hai. 7 Pas unhon ne saláh karke un rupayon se kumbár ká khet pardesiyon ke dafn karne ke liye kharídá. 8 Is sabab se wuh khet áj tak Khún ká khet kahlátá hai. 9 Us waqt jo Yirmayáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh púra húa, ki Jis kí qímat thahrái gayí thí, unhon ne us kí qímat ke wuh tís rupaye le liye; (us kí qímat ba'z baní Isráil ne thahrái thí;) 10 aur unhen kumbár ke khet ke wáste diyá, jaisá Khudá-wand ne mujhe hukm diyá.

11 Yisú' hákim ke sámné khará thá, aur hákim ne us se yih púchhá; Kyá tú Yahúdlon ká bádsháh hai? Yisú' ne us se kahá; Tú khud kahtá hai. 12 Aur jab sardár káhin aur buzurg us par ilzám lagá rahe the, to us ne kuchh jawáb na diyá. 13 Is par Pílátus ne us se kahá; Kyá tú nahín suntá, ki yih tere khiláf kitní gawáhián dete hai? 14 Us ne ek bát ká bhí us ko jawáb na diyá, yahán tak ki hákim ne bahut ta'ajjub kiyá. 15 Aur hákim ká dastúr thá, ki 'I'd par logon kí khátir ek qaidí jise wuh cháhte the, chhor detá thá. 16 Us waqt Bar Abbá nám un ká ek mashhúr qaidí thá. 17 Pas jab wuh ikatthe hue, to Pílátus ne un se kahá; Tum kise cháhte ho, ki main tumhári khátir chhor dún? Bar Abbá ko, yá Yisú' ko jo Masíh kahlátá hai? 18 Kyúнки use ma-

lúm thá, ki unhon ne is ko hasad se pakarwáyá hai. 19 Aur jab wuh baith i 'adálat par baithá húa thá, to us kí bítwí ne use kahlá bhejá, ki Tús rástbáz se kuchh kám na rakh; kyúñki main ne áj khwáb men is ke sabab se bahut dukh utháyá hai. 20 Lekin sardár káhinon aur buzurgon ne logon ko ubhára, ki Bar Abbá ko máng len, aur Yísú' ko halák karáen. 21 Hákim ne un se kahá, ki In donon men se kis ko cháhte ho, ki tumhári khátir chhor dún? Wuh bole; Bar Abbá ko. 22 Pílátus ne un se kahá; Phir Yísú' ko jo Masíh kahlátá hai kyá karún? Sab ne kahá, ki Us ko salíb dí jáe. 23 Us ne kahá; Kyún, us ne kyá burái kí hai? Magar wuh aur bhi chillá chillákar bole, ki Us ko salíb dí jáe. 24 Jab Pílátus ne dekhá, ki kuchh ban nahín partá, balki ultá balwá hotá játá hai, to pání lekar logon ke rúbarú apne háth dhoe, aur kahá; Main is rástbáz ke khún se barí hún; tum jáno. 25 Sab logon ne jawáb dekar kahá, ki Is ká khún hamári aur hamári aulád kí gardan par! 26 Is par us ne Bar-Abbá ko un kí khátir chhor diya, aur Yísú' ko kore lagwákar hawáale kiyá, táki salíb dí jáe.

27 Is par hákim ke sipáhlon ne Yísú' ko qil'e men le jákar sári paltan us ke gird jama' kí; 28 aur us ke kapre utárkar use qirmizí choga pahináyá; 29 aur kánton ká táj banákar us ke sir par rakkhá, aur ek sarkandá us ke dahine háth men diya, aur us ke áge ghutne tekkar use tháthhon men uráne lage, ki Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! 30 Aur us par thúká, aur wuhí sarkandá lekar us ke sir par márne lage. 31 Aur jab us ká tháthhá kar chuke, to choge ko us par se utárkar phir usí ke kapre use pahináe, aur salíb dene ko le gaye.

32 Jab báhar áe, to unhen Shama'un nam ek Kurení ádmí milá; use begár men pakrá, ki us kí salíb utháe. 33 Aur us jagah jo Gulguta, ya'ní khopri kí jagah, kahláti hai pahunchkar, 34 pit milí hui mai use pine ko dí, magar us ne chakhkar piná na cháhá. 35 Aur unhon ne use salíb par charháyá, aur us ke kapre qur'a dálkar bánt liye, 36 aur wahán baithkar us kí nigah-

báni karne lage. 37 Aur us ká ilzám likhkar us ke sir se úpar lagá diya, ki YIH YAHÚDÍON KÁ BÁDSHÁH YÍSÚ' HAI. 38 Us waqt us ke sáth do dákú salíb par charháe gaye, ek dahine, aur ek báen. 39 Aur ráh chalne wále sir hilá hilákar us ko la'n ta'n karte, aur kahte the; 40 Ai maqdis ke dhánewále, aur tín din men banánewále, apne taín bachá; agar tú Khudá ká Betá hai, to salíb par se utar á. 41 Isí tarah sardár káhin bhi, faqíhon aur buzurgon ke sáth milke, tháthe se kahte the; 42 Is ne auron ko bacháya, apne taín nahín bachá saktá. Yih to Isráil ká bádsháh hai; ab salíb par se utar áe, to ham us par imán láen. 43 Is ne Khudá par bharosá rakkhá hai; agar wuh isse cháhtá hai, to ab is ko chhurá le, kyúñki is ne kahá thá; Main Khudá ká Betá hún. 44 Isí tarah dákú bhi, jo us ke sáth salíb par charháe gaye the, us par la'n ta'n karte the.

45 Aur do pahar se lekar tísre pahar tak tamám mulk men andherá chháyá rahá. 46 Aur tísre pahar ke qaríb Yísú' ne barí áwáz se chillákar kahá; Elí, Elí, lámá shabaqtaní? ya'ní Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhor diya? 47 Jo wahán khare the, un men se ba'z ne sunkar kahá; Yih Eliyyáh ke pukártá hai. 48 Aur fauran un men se ek shakhs daurá, aur isfanj lekar sirke men duboyá, aur sarkande par rakhkar use chusáya. 49 Magar báqíon ne kahá; Thahar jáo, dekhén to, Eliyyáh use bacháne átá hai, yá nahín. 50 Yísú' phir barí áwáz se chilláya, aur ján de dí. 51 Aur maqdis ká parda úpar se niche tak phatkar do tukre ho gayá, aur zamín larzí aur chatánen tarak gayín; 52 aur qabron khul gayín, aur bahut se jism un muqaddason ke jo so gaye the jí uthé; 53 aur us ke jí uthne ke ba'd qabron se nikalkar muqaddas shahr men gaye, aur bahuton ko díkhái diye. 54 Pas súbadár aur jo us ke sáth Yísú' kí nigahbání karte the, bhaunchál aur tamám májará dekhkar, bahut hí dare aur bole, ki Beshakk yih Khudá ká Betá thá. 55 Aur wahán bahut sí 'auraten, jo Galíl se Yísú' ke píchhe píchhe us kí khidmat kartí hui áí thín, dúr se dekh rahí thín.

56 Un men Maryam Magdalíni thí, aur Ya'qúb aur Yoses kí mán Maryam, aur Zabdi ke beton kí mán.

57 Jab shám húi, to Yúsuf nám Arimatiyáh ká ek daulatmand shakhs áyá, jo khud bhi Yisú' ká shágird thá. 58 Us ne Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lách mángi. Is par Pilátus ne de dene ká hukm diyá. 59 Aur Yúsuf ne lách ko lekar sáf mihn chádar men lapetá, 60 aur apni nayi qabr men rakh diyá, jo us ne chatán men khudwái thí, aur ek bará patthar qabr ke munh par lúkháke chalá gayá. 61 Aur Maryam Magdalíni, aur dúsri Maryam wahán qabr ke sámné baithí thín.

62 Dúsré din, jo táiyári ke ba'd ká din thá, sardár káhinon aur Farisíon ne Pilátus ke pás jama' hokar kahá; 63 Khudáwand, hamen yád hai, ki us dhokebáz ne jíte jí kahá thá, ki Main tén din ke ba'd jí uthúngá. 64 Pas hukm de, ki tísre din tak qabr kí hifázat kí jáo, kahín aísá na ho ki us ke shágird ákar use churá le jáen aur logon se kah den, ki wuh murdon men se jí uthá: to yih píchhlá dhoká pahle se bhi burá hogá. 65 Pilátus ne un se kahá; Tumháre pás pahrewále haín; jáo, jáhán tak tum se ho sake us kí hifázat karo. 66 Pas wuh pahrewálon ko sáth lekar gaye, aur patthar par muhr karke nabr kí hifázat kí.

28 Aur sabt ke ba'd hafte ke pahle din, pau phatte waqt, Maryam Magdalíni aur dúsri Maryam qabr ko dekhne áín. 2 Aur dekho, ek bará bhaunchál áyá, kyúнки Khudáwand ká firishta ásmán se utrá, aur pás ákar patthar ko lúkhá diyá, aur us par baith gayá. 3 Us kí súrat bijlí kí mánind thí, aur us kí poshák barf kí mánind safed thí: 4 aur us ke dar ke máre nigahbán kápp uthé, aur murda se ho gaye. 5 Firishte ne 'auraton se kahá; Tum na daro, kyúнки main jántá hún, ki tum Yisú' ko dhúndhti

ho, jo maslúb húa thá. 6 Wuh yahán nahín hai, kyúнки apne kahne ke muwáfíq jí uthá hai; áo, yih jagah dekho, jáhán Khudáwand pará thá; 7 aur jald jákar us ke shágirdon se kaho, ki Wuh murdon men se jí uthá hai; aur dekho, wuh tum se pahle Galíl ko játá hai; wahán tum use dekhoge; dekho, main ne tum se kah diyá. 8 Aur wuh khauf aur barí khushi ke sáth qabr se jald rawána hokar, us ke shágirdon ko khabar dene daurín. 9 Aur dekho, Yisú' unhen milá, aur kahá; Salám. Unhon ne pás ákar us ke qadam pakre, aur use síjda kiyá. 10 Is par Yisú' ne un se kahá; Daro nahín; jáo, mere bháiyon ko khabar do, táki Galíl ko chale jáen; wahán mujhe dekhenge.

11 Jab wuh já rahí thín, to dekho, pahrewálon men se ba'z ne shahr men ákar tamám májará sardár káhinon se bayán kiyá. 12 Aur unhon ne buzurgon ke sáth jama' hokar saláh kí, aur sipáhlion ko bahut rupaye diye aur bole; 13 Yih kah dená, ki Rát ko jab ham sote the, to us ke shágird ákar use churá le gaye. 14 Aur agar yih bát hákim ke kán tak pahunchí, to ham use samjhákar tumhen khatre se bachá lenge. 15 Pas unhon ne rupaye lekar, jaisá síkháe gaye the, waisá hí kiyá; aur yih bát áj tak Yahúdíon men mashhúr hai.

16 Aur gyárah shágird Galíl ke us pahár par gaye, jo Yisú' ne un ke liye muqarrar kiyá thá. 17 Aur use dekhkar síjda kiyá, magar ba'z ne shakk kiyá. 18 Yisú' ne pás ákar un se báten kí, aur kahá, ki A'smán aur zamín ká kull íkhtiyár mujhe diyá gayá hai. 19 Pas tum jákar sab qaumon ko shágird banáo, aur unhen Báp aur Bete aur Rúhu'l Quds ke nám par baptisma do; 20 aur unhen yih ta'lím do, ki un sab báton par 'amal karen jin ká main ne tum ko hukm diyá; aur dekho, main dunyá ke ákhir tak ham- esha tumháre sáth hún.

MARQUS KI' INJI'L

1 Khudá ke Beté Yisú' Masih kí khushkhabarí ká shurú'.

2 Jaisá Yasha'yáh nabí ke sahífe men líkhá hai, kí

Dekh, main apná paigambar tere áge bhejtá hún,

Jo terí ráh taiyár karegá;

3 Biyában men pukánewále kí áwáz áti hai, kí

Khudáwánd kí ráh taiyár kare,

Us ke ráste sídhe banáo;

4 Yúhanná áyá, aur biyában men baptisma detá, aur gunáhon kí mu'áfí ke liye tauba ke baptisma kí manádí kartá thá. 5 Aur Yahú-diya ke mulk ke sab log aur Yaráshalem ke sab rahnewále nikalkar us ke pás gaye, aur apne gunáhon ká iqrár karke daryá e Yordan men us se baptisma liyá. 6 Aur Yúhanná un ke bálon ká libás pahine, aur chamrē ká patká apní kamar se bándhe rahtá, aur tiddiyán aur janglí shahd khátá thá; 7 aur yih manádí kartá thá, kí Mere ba'd wuh shakhs ánewálá hai, jo mujh se zoráwar hai; main is láiq nahín kí jhukkar us kí jútiyon ká tasma kholún. 8 Main ne to tumhen pání se baptisma diyá, magar wuh tumhen Rúhu'l Quds se baptisma degá.

9 Aur un dinon aisá húa, kí Yisú' ne Galíl ke Násarat se ákar Yordan men Yúhanná se baptisma liyá. 10 Aur jab wuh pání se nikalkar úpar áyá, to sí'lfaur us ne ásmán ko phatte, aur Rúh ko kabútar kí manind apne úpar utarte dekhá: 11 aur ásmán se áwáz áí, kí Tú merá piyará Betá hai, tujh se main khush hún.

12 Aur sí'lfaur Rúh ne use biyában men bhej diyá. 13 Aur wuh biyában men chalis dín tak Shaitán se ázmáyá gayá; aur janglí jánwaron ke sáth rahá kiya; aur firishte us kí khidmat karte rahe.

14 Phir Yúhanná ke pakařwáo jáne ke ba'd Yisú' ne Galíl men ákar Khudá kí khushkhabarí kí manádí kí, 15 aur kahá, kí Waqt purá ho gayá hai, aur Khudá kí bádsháhát

nazdík á gayí hai; tauba karo, aur khushkhabarí ko máno.

16 Aur Galíl kí jhíl ke kanáre kanáre játe hue, us ne Shama'un aur Shama'un ke bhái Andriyás ko jhíl men jál dálte dekhá; kyúнки wuh machh-liyon ke pakařnewále the. 17 Aur Yisú' ne un se kahá; Mere píchhe chale áo, to main tumhen ádmion ká pakařnewálá banáúngá. 18 Wuh sí'lfaur jálon ko chhořkar us ke píchhe ho liye. 19 Aur thoří dúr bařkar, us ne Zabdí ke beté Ya'qúb aur us ke bhái Yúhanná ko, kishtí par jálon kí marammat karte dekhá. 20 Us ne sí'lfaur unhen buláyá; aur wuh apne báp Zabdí ko kishtí par mazdúron ke sáth chhořkar us ke píchhe chale gaye.

21 Phir wuh Kafarnahúm men dákhil hue, aur wuh sí'lfaur sabt ke dín 'ibádatkháne men jákar ta'lím dene lagá. 22 Aur log us kí ta'lím se hairán hue; kyúнки wuh un ko faqíh-on kí tarah nahín, balki sáhib í ikhtiyár kí tarah ta'lím detá thá. 23 Aur sí'lfaur un ke 'ibádatkháne men ek shakhs milá, jis men nápak rúh thá; wuh yún kahkar chilláyá, 24 kí Al Yisú' Násarí! hamen tujh se kyá kám? Kyá tú hamen halák karne áyá hai? Main tujhe jántá hún, kí tú kaun hai—Khudá ká Quddús hai. 25 Yisú' ne use jhípkar kahá, Chup rah, aur us men se níkal já. 26 Pas wuh nápak rúh use marořkar, aur baří áwáz se chillákar, us men se níkal gayí. 27 Aur sab log hairán hue, aur ápas men yih kahkar bahs karne lage, kí Yih kyá hai? Yih to nayí ta'lím hai! Wuh nápak rúhon ko bhí ikhtiyár ke sáth hukm detá hai, aur wuh us ká hukm mántí hain. 28 Aur sí'lfaur us kí shuhrat Galíl kí us tamám nawáhlí men har jagah phail gayí.

29 Aur wuh sí'lfaur 'ibádatkháne se nikalkar, Ya'qúb aur Yúhanná ke sáth Shama'un aur Andriyás ke ghar áe. 30 Shama'un kí sás tap

men parí thí, aur unhon ne fi'lfaur us kí khabar use dí. 31 Us ne pás jákar, aur us ká háth pakarke, use utháyá, aur tap us par se utar gayí, aur wuh un kí khidmat karne lagi.

32 Shám ko jab sūraj dūb gayá, to log sáre bímáron ko aur un ko jin men badrúhon thín us ke pás láe. 33 Aur sára shahr darwáze par jama' ho gayá. 34 Aur us ne bahuton ko, jo tarah tarah kí bímáron men giriftár the, achchhá kiya, aur bahut sí badrúhon ko níkalá; aur badrúhon ko bolne na diyá, kyúnci wuh use pahchánti thín.

35 Aur subh hí, dín nikalne se bahut pahle, wuh uthkar niklá, aur ek wíran jagah men gayá, aur wahán du'á mángí. 36 Aur Shama'un aur us ke sáthi us ke píchhe gaye; 37 aur jab wuh milá, to us se kahá, ki Sab log tujhe dhúndh rahe hain. 38 Us ne un se kahá; A'ó, ham áur kahín ás pás ke shahron men chale, táki main wahán bhí manadí karún, kyúnci main isí liye niklá hún. 39 Aur wuh sáre Galí men un ke 'ibádatkhánon men já-jákar manadí kartá, aur badrúhon ko níkalá rahá.

40 Aur ek korhí ne us ke pás ákar us kí minnat kí, aur us ke sámne ghutne tekke us se kahá; Agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. 41 Us ne us par tars khákar háth barháya, aur use chhúkar us se kahá; Main cháhtá hún, tú pák sáf ho já. 42 Aur fi'lfaur us ká korh játa rahá, aur wuh pák sáf ho gayá. 43 Aur us ne use tákid karke fi'lfaur rukhsat kiya. 44 aur us se kahá; Khabardár, kisi se kuchh na kahná, magar jákar apne taín kahín ko díkhá, aur apne pák sáf ho jáne kí bábat un chízon ko jo Músá ne muqarrar kí, nazr guzrán, táki un ke liye gawáhi ho. 45 Lekin wuh báhar jákar bahut charchá karne lagá, aur is bát ko aisá mashhúr kiya, kí Yisú' shahr men phir zahirá-dákhil na ho saká, balki báhar wíran maqámon men rahá; aur log cháron taraf se us ke pás áte the.

2 Kai dín ba'd jab wuh Kafarnáhum men phir dákhil huá, to suná gayá, kí wuh ghar men hai. 3 Phir itne ádmí jama' ho gaye, kí darwáze ke pás bhí jagah na rahí; aur wuh unhen kalám suná

rahá thá. 3 Aur log ek masíuj ko chár ádmíon se uthwákar us ke pás láe. 4 Magar jab wuh bhír ke sabab us ke nazdík na á sake, to unhon ne us chhat ko jahán wuh thá khol diyá, aur use udherkar us chárpái ko, jis par masíuj letá thá, latká diyá. 5 Yisú' ne, un ká ímán dekhkar, masíuj se kahá; Betá, tere gunáh mu'áf húe. 6 Magar wahán ba'z faqíh jo baithé the, apne dilon men sochne lage, kí 7 Yih kyún aisá kahtá hai? Kufr baktá hai. Gunáh kaun mu'áf kar saktá hai, siwá ek, ya'ní Khudá ke? 8 Aur fi'lfaur Yisú' ne apní rúh se ma'lúm karke, kí wuh apne dilon men aisá sochte hain, un se kahá; Tum kyún apne dilon men yih báten sochte ho? 9 A'sán kyá hai, masíuj se yih kahná, kí Tere gunáh mu'áf húe: yá yih kahná, kí Uth, aur apní chárpái uthákar chal phir? 10 Lekin is liye kí tum jáno, kí Ibn í A'dám ko zamín par gunáhon ke mu'áf karne ká íkhtiyár hai, (us ne us masíuj se kahá,) 11 Main tujh se kahtá hún; Uth, apní chárpái uthákar apne ghar chalá já. 12 Aur wuh uthá, aur fi'lfaur chárpái uthákar un sab ke sámne báhar chalá gayá; chunánci sab hairán ho gaye, aur Khudá kí baráí karke bole; Ham ne aisá kabhí nahín dekhá.

13 Wuh phir báhar jhíl ke kanáre gayá, aur sári bhír us ke pás áí, aur wuh unhen ta'lím देने lagá. 14 Jab wuh já rahá thá, to us ne Halfai ke bete Lewí ko mahsúl kí chunki par baithé dekhá, aur us se kahá; Mere píchhe ho le. Pas wuh uthkar us ke píchhe ho líyá. 15 Aur aisá huá kí wuh us ke ghar men khána kháne baithá, aur bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár log Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth kháne baithé; kyúnci wuh bahut the, aur us ke píchhe ho liye the. 16 Aur Faríson ke faqíhon ne use gunahgáron aur mahsúl lenewálon ke sáth kháte dekhkar, us ke shágirdon se kahá; Yih to mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth khátá pítá hai. 17 Yisú' ne sunkar un se kahá; Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki bímáron ko; main rástbázon ke nahín, balki gunahgáron ke buláne áyá hún.

18 Aur Yúhanná ke shágird aur

Farisi roze se the; unhon ne ákar us se kahá; Kyá sabab hai, ki Yúhanná ke aur Farisiyon ke shágird to roza rakhte hain, magar tere shágird roza nahin rakhte? 19 Yisú' ne un se kahá; Kyá baráti, jab tak dulhá un ke sáth hai, roza rakh sakte hain? Jis waqt tak dulhá un ke sáth hai, wuh roza nahin rakh sakte. 20 Magar wuh din ánge ki dulhá un se judá kiyá jáegá; us waqt wuh roza rakkhenge. 21 Kore kapre ká paiwand puráni poshák par koí nahin lagátá; nahin to wuh paiwand us poshák men se kuchh khench legá, ya'ní nayá puráni se, aur wuh ziyáda phat jáegi. 22 Aur nayí mai ko puráni mashkon men koí nahin bhartá; nahin to mashkon mai se phat jáengi, aur mai aur mashkon donon barbad ho jáengi; balki nayí mai ko nayí mashkon men bharte hain.

23 Aur aisé húa ki wuh Sabt ke din kheton men hokar já rahá thá; aur us ke shágird ráh men chalte húsé bálen torne lage. 24 Aur Farisiyon ne us se kahá; Dekh, yih Sabt ke din wuh kám kyún karte hain jo rawá nahin? 25 Us ne un se kahá; Kyá tum ne kabhi nahin parhá, ki Dáúd ne kyá kiyá, jab us ko aur us ke sáthiyon ko zarúrat húi aur wuh bhúke húsé? 26 Wuh kyúnkar sardár káhin Abiyátar ke 'ahd men Khudá ke ghar men gayá, aur nazr ki rotiyán kháin, jin ká kháná káhinon ke siwá aur kisí ko rawá nahin, aur apne sáthiyon ko bhí din? 27 Aur us ne un se kahá; Sabt ádmí ke wáste baná hai, na ádmí Sabt ke wáste: 28 pas Ibn i A'dam Sabt ká bhí málík hai.

3 Aur wuh 'ibádatkháne men phir dákhil húa; aur wahán ek ádmí thá, jis ká háth súkhá húa thá. 2 Aur wuh us ki tak men rahé, ki agar wuh use Sabt ke din achchhá kare, to us par ilzám lagáen. 3 Us ne us ádmí se, jis ká háth súkhá húa thá, kahá; Bich men khará ho. 4 Aur un se kahá; Sabt ke din neki karní rawá hai, yá badí karní? Ján ko bachána, yá qatl karná? Wuh chup rah gaye. 5 Us ne un ki sakhtdilí ke sabab gangin hokar, aur charon taraf un par gusse se nazar karke us ádmí se kahá, ki Apná háth barhá. Us ne barhá diyá, aur us ká

háth durust ho gayá. 6 Phir Farisi fi'faur báhar jákar Herodion ke sáth us ke bakhiláf mashwara karné lage, ki use kis tarah halák karen.

7 Aur Yisú' apne shágirdon ke sáth jhíl ki taraf chalá gayá; aur Galí se ek barí bhir pichhe ho lí; aur Yahúdiya, 8 aur Yarushelem, aur Idumaya se, aur Yordan ke pár, aur Sér aur Saidá ke ás pás se ek barí bhir, yih sunkar ki wuh kaise bare kám kartá hai, us ke pás áí. 9 Pas us ne apne shágirdon se kahá; Bhir ki wajh se ek chhotí kishti mere liye taiyár rahe, táki wuh mujhe dabá na dále; 10 kyúnki us ne bahut logon ko achchhá kiyá thá; chunánci jitne log sakht bimarion men giriftar the, us par gire parte the, ki use chhú len. 11 Aur nápak rúhen jab use dekhti thin, us ke áge gir partí, aur pukarkar kahti thin, ki Tú Khudá ká Betá hai. 12 Aur wuh unhen barí tákid kartá thá, ki mujhe zahir na karná.

13 Phir wuh pahar par charh gayá, aur jin ko wuh ap cháhtá thá unhen pás buláyá; aur wuh us ke pás chale áe. 14 Aur us ne bárah ko muqarrar kiyá, táki us ke sáth rahen, aur wuh unhen bheje ki manadí karen, 15 aur badrúhon ke níkalne ká iktiyár rakkhen: 16 wuh yih hain; Shama'un, jis ká nám Patras rakkhá; 17 aur Zabdí ká betá Ya'qúb, aur Ya'qúb ká bhái Yúhanná, jin ká nám Buanargis, ya'ní Gara ke Bete rakkhá; 18 aur Andriyás, aur Filippus, aur Bartulmái, aur Matí, aur Tomá, aur Halfai ká betá Ya'qúb, aur Tadóí, aur Shama'un Qan'áni, 19 aur Yahúdáh Iskariyoti, jis ne use pakarwá bhí diyá.

Wuh ghar men áyá; 20 aur itne log phir jama' ho gaye, ki wuh roti bhí na khá sake. 21 Jab us ke 'azizon ne yih suná, to use pakarne ko nikle; kyúnki kahte the, ki Wuh bekhud hai. 22 Aur faqih jo Yarushelem se áe the yih kahte the, ki Us ke sáth Ba'alzabú hai, aur yih bhí, ki Wuh badrúhon ke sadár ki madad se badrúhon ko níkalá hai. 23 Wuh unhen pás bulakar tamashon men un se kahne lagá; Shaitan ko Shaitan kis tarah níkal saktá hai? 24 Aur agar kisí bádsháhat men

phút pare, to wuh bádsháhat qálm nahín rah saktí. 25 Aur agar kisi ghar men phút pare, to wuh ghar qálm na rah sakegá. 26 Aur agar Shaitán apná hí mukhálif hokar apne men phút dále, to wuh qálm nahín rah saktá, balki us ká khátima ho játá hai. 27 Lekin koi ádmí kisi zoráwar ke ghar men ghuskar us ke asbáb ko lút nahín saktá, jab tak wuh pahle us zoráwar ko na bándh le; phir us ke ghar ko lút legá. 28 Main tum se sach kahtá hún, ki baní A'dam ke sab gunáh aur jitná kufr wuh bakte hain, mu'áf kiyá jáegá: 29 lekin jo koi Rúhu'l Quds ke haqq men kufr bake, wuh abad tak mu'áfí na páegá, balki abadí gunáh ká qusúrwár hai: 30 Kyúinki wuh kahte the, ki Us men nápák rúh hai.

31 Phir us kí mán aur us ke bhái áe, aur báhar khare hokar use bulwá bhejá. 32 Aur bhír us ke ás pás baithí thí; aur unhon ne us se kahá; Dekh, terí mán aur tere bhái báhar tujhe púchhte hain. 33 Us ne unhen yih jawáb diyá; Kaun hai merí mán aur mere bhái? 34 Aur un par jo us ke gird baithé the nazar karke kahá; Dekho, merí mán aur mere bhái yih hain! 35 Kyúinki jo koi Khudá kí marzí par chale, wuhí merá bhái aur bahin aur mán hai.

4 Wuh phir jhíl ke kanáre ta'lím dene lagá. Aur us ke pás aisi barí bhír jama' ho gayí, ki wuh jhíl men ek kishtí par charh baithá, aur sári bhír khushkí par jhíl ke kanáre rahí. 2 Aur wuh unhen tamsílon men bahut báten sikháne lagá, aur apní ta'lím men un se kahá; 3 Suno: dekho, ek bonewálá bíj bone niklá. 4 Aur bote waqt aísá húa, ki kuchh ráh ke kanáre girá, aur parandon ne ákar use chug liyá. 5 Aur kuchh pathrílí zamín par girá, jahán use bahut mittí na milí, aur gahrí mittí na milne ke sabab jald ug áyá; 6 aur jab súrāj niklá, to jal gayá, aur jar na hone ke sabab súkh gayá. 7 Aur kuchh jháriyon men girá, aur jháriyon ne barhkar use dabá liyá, aur wuh phal na láyá. 8 Aur kuchh achchhí zamín par girá, aur wuh ugá aur barhkar phalá; aur koi tis guná, koi sáth guná, koi sau

guná phal láyá. 9 Phir us ne kahá; Jis ke sunne ke kán hon wuh sun le.

10 Jab wuh akelá rah gayá, to us ke sáthiyon ne un bárah samet us se in tamsílon kí bábat púchhá. 11 Us ne un se kahá, ki Tumhen Khudá kí bádsháhat ká bhed diyá gayá hai, magar un ke liye jo báhar hain sab báten tamsílon men hotí hain; 12 táki wuh dekhte hue dekhén aur ma'lúm na karen, aur sunte hue sunén aur na samjhén; aísá na ho ki wuh rujú' láen, aur mu'áfí páen. 13 Phir us ne un se kahá; Kyá tum yih tamsíl nahín samajhte? To sab tamsílon ko kyúnkar samjhoge? 14 Bonewálá kalám botá hai. 15 Jo ráh ke kanáre hain, jahán kí kalám boyá játá hai, yih wuh hain, kí jab unhon ne suná, to Shaitán fi'lfaur ákar us kalám ko jo un men boyá gayá thá, uthá le játá hai. 16 Aur isi tarah jo pathrílí zamín men boe gaye, yih wuh hain, jo kalám ko sunkar fi'lfaur khus'í se qubúl kar lete hain; 17 aur apne andar jar nahín rakhte, balki chandroza hain; ba'd us ke, jab kalám ke sabab musibat vá zulm barpá hotá hai, to fi'lfaur thokar kháte hain. 18 Aur jo jháriyon men boe gaye, wuh aur hain. Yih wuh hain, jinhon ne kalám suná, 19 aur dunyá ká fikr aur daulat ká fareb aur aur chízon ká lálach dákhil hokar kalám ko dabá detá hai, aur wuh bephal rah játá hai. 20 Aur jo achchhí zamín men boe gaye, yih wuh hain, jo kalám ko sunte aur qubúl karte aur phal láte hain, koi tis guná, koi sáth guná, koi sau guná.

21 Aur us ne un se kahá; Kyá chirág is liye láyá játá hai, kí paimáne yá palang ke tale rakkhá jáe? kyá is liye nahín, kí chirágdán par rakkhá jáe? 22 Kyúinki koi chíz chhipí nahín, magar is liye kí zahir ho jáe; aur poshída nahín hui, magar is liye kí zuhúr men áe. 23 Agar kisi ke sunne ke kán hon, to sun le. 24 Phir us ne un se kahá; Khabardár raho, kí kyá sunte ho; jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre wáste nápa jáegá, aur tumhen ziyáda diyá jáegá. 25 Kyúinki jis ke pás hai, use diyá jáegá; aur jis ke pás nahín hai, us se wuh bhi jo us ke pás hai, le liyá jáegá.

26 Aur us ne kahá; Khudá kī bādsháhāt aísí hai, jaise koi ádmī zamín men bīj dále; 27 aur rát ko soe aur dīn ko jáge, aur wuh bīj is tarah uge aur barhe kī wuh na jáne. 28 Zamín ap se ap phal láti hai, pahle pattī, phir bálen, ba'd us ke bálon men taiyār dāne. 29 Phir jab anāj pak chuká, to wuh fi'lfaur darāntī lagatá hai, kyúncī kātne ká waqt á pahunchá.

30 Phir us ne kahá, kī Ham Khudá kī bādsháhāt ko kis se tashbīh den, aur kis tamsíl men use bayán karen? 31 Wuh rái ke dāne kī mánind hai; kī jab zamín men boyá jatá hai, to zamín ke sab bījon se chhotá hotá hai; 32 magar jab bo diyá gayá, to ugkar sab tarkáron se bará ho jatá hai, aur aísí barí dáliyán nikáltá hai, kī hawá ke parande us ke sáye men baserá kar sakte hain.

33 Aur wuh un ko is qism kī bahut sí tamsílen de dekar un kī samajh ke muwáfīq kalām sunatá thá: 34 aur bagair tamsíl ke un se kuchh na kahtá thá, lekin khalwat men apne kháss shágirdon se sab báton ke ma'nī bayán kartá thá.

35 Usí dīn jab shám hui, us ne un se kahá; A'o, pár chale. 36 Aur wuh bhír ko chhókar use, jis tarah wuh thá, kishtí par sáth le chale; aur us ke sáth aur bhí kishtían thin. 37 Tab barí ándhī chalí, aur lahren kishtí par yahan tak lagin, kī kishtí páni se bharí jatí thí. 38 Aur wuh khud píchhe kī taraf gaddí par sotá thá; pas unhon ne use jagákar kahá; Ai Ustád, kyá tujhe fikr nahín, kī ham halák hue játe hain? 39 Us ne uthkar hawá ko dāntá, aur páni se kahá; Chup rah, tham já: to hawá band ho gayí, aur bará amn ho gayá. 40 Phir un se kahá; Tum kyün darte ho? Ab tak imán nahún rakhte? 41 Aur wuh niháyat dare, aur ápas men kahne lage; Pas yih kaun hai, kī hawá aur páni bhí us ká hukm mánte hain?

5 Aur wuh jhíl ke pár Girásenlon ke 'iláqe men pahunché. 2 Aur jab wuh kishtí se utrá, to fi'lfaur ek ádmī jis men nápak rúh thí, qabron se nikalkar use milá. 3 Wuh qabron men rahá kartá thá, aur ab koi use zanjíron se bhí na bāndh saktá thá; 4 kyúncī wuh bár bár beriyon aur zanjíron se bāndhá gayá

thá, lekin us ne zanjíron ko torá, aur beriyon ke tukre tukre kiye the, aur koi use qábú men na lá saktá thá. 5 Aur wuh hamesha rát dīn qabron aur paháron men chillatá, aur apne taín pattharon se zakhmí kartá thá. 6 Wuh Yisú' ko dūr se dekhkar daurá, aur use síjda kiya, 7 aur barí áwáz se chillákar kahá; Ai Yisú', Khudá Ta'alá ke Bete, mujhe tujh se kyá kám? Tujhe Khudá kī qasam detá hún, mujhe 'azáb men na dál. 8 Kyúncī wuh us se kahtá thá, kī Ai nápak rúh, is ádmī men se nikal á. 9 Phir us ne us se púchhá; Terá nám kyá hai? Us ne us se kahá; Merá nám Lashkar hai, is liye kī ham bahut hain. 10 Phir us ne us kī bahut minnat kī, kī hamen is 'iláqe se báhar na bhej. 11 Aur wahán pahár par súaron ká ek bará gol char rahá thá. 12 Pas unhon ne us kī minnat karke kahá, kī Ham ko un súaron men bhej de, táki ham un ke andar jáen. 13 Pas us ne unhen ijázat dí, aur nápak rúhen nikalkar súaron ke andar gayin, aur wuh gol, jo koi do hazár ká thá, karáre par se jhapkar jhíl men já pará, aur jhíl men dúb mará. 14 Aur un ke char-ánewálon ne bhágkar, shahr aur díhát men khabar pahunchái. 15 Pas log yih májará dekhne ko nikalkar Yisú' ke pás áe, aur jis men bad-rúhen, ya'ní badrúhon ká lashkar thá, us ko baíthe aur kapre pahine aur hosh men dekhkar, dar gaye. 16 Aur dekhnewálon ne us shakhs ká ahwál, jis men badrúhen thin, aur súaron ká májará un se bayán kiya. 17 Wuh us kī minnat karne lage, kī Hamári sarhadd se chalá já. 18 Aur jab wuh kishtí par charhne lagá, to jis men badrúhen thin, us ne us kī minnat kī, kī main tere sáth rahún. 19 Lekin us ne use ijázat na dí, balki us se kahá, kī Apne logon ke pás apne ghar já, aur unhen khabar de, kī Khudá-wand ne tere liye kaise bare kám kiye, aur tujh par rahm kiya. 20 Wuh gayá, aur Dikapulis men is bát ká charchá karne lagá, kī Yisú' ne mere liye kaise bare kám kiye; aur sab ta'ajjub karte the.

21 Jab Yisú' phir kishtí men pár gayá, to barí bhír us ke pás jama' hui, aur wuh jhíl ke kanáre thá.

22 Aur 'ibádatkháne ke sardáron men se ek shakhs Yáir nám áya, aur use dekhkar us ke qadamon par girá, 23 aur yih kahkar us kí bahut minnat kí, ki Merí chhotí betí marne ko hai: tú ákar apne háth us par rakh, táki wuh achchhí ho jáe aur zinda rahe. 24 Pas wuh us ke sáth chalá; aur bahut log us ke píchhe ho liye, aur us par gire parte the.

25 Phir ek 'aurat, jis ke bárah baras se khún járí thá, 26 aur us ne bahut hakímon se barí taklíf utháí thí, aur apná sab mál kharch karke bhí use kuchh fáida na húa thá, balki ziyáda bímár ho gayí thí, 27 Yisú' ká hál sunkar, bhír men us ke píchhe se áí, aur us kí poshák ko chhúá; 28 kyúnci wuh kahtí thí, ki Agar main sírf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhí ho jáúngí. 29 Aur sílfaur us ká khún bahná band ho gayá; aur us ne apne badan men ma'lúm kiyá, ki main ne is bímárí se shifá páí. 30 Yisú' ne sílfaur apne men ma'lúm karke, ki mujh men se quwwat niklí, us bhír men phirkar kahá; Kis ne merí poshák chhúí? 31 Us ke shágirdon ne us se kahá; Tú dekhtá hai, ki bhír tujh par girí partí hai, phir tú kahtá hai; Mujhe kis ne chhúá? 32 Us ne cháron taraf nigáh kí, táki jis ne yih kám kiyá thá use dekhe. 33 Wuh 'aurat yih jánkar, ki mujh par kyá asar húa, dartí káuptí áí, aur us ke áge gir parí, aur sára hál sach sach us se kah diyá. 34 Us ne us se kahá; Betí, tere ímán ne tujhe achchhá kiyá hai; salámat já, aur apní is bímárí se bachí rah.

35 Wuh yih kah hí rahá thá, ki 'ibádatkháne ke sardár ke hán se logon ne ákar kahá, ki Terí betí mar gayí; ab ustád ko kyún taklíf detá hai? 36 Jo bát wuh kah rahe the, us par Yisú' ne tawajjuh na karke, 'ibádatkháne ke sardár se kahá; Khauf na kar; faqat í'tiqád rakh. 37 Phir us ne siwá Patras aur Ya'qúb aur Ya'qúb ke bhái Yúhanná ke, aur kisi ko apne sáth chalne na diyá. 38 Aur wuh 'ibádatkháne ke sardár ke ghar men áe, aur us ne dekhá ki hullár ho rahá hai, aur log bahut ro pít rahe hain, 39 aur andar jákar un se kahá; Tum kyún gul macháté aur rote ho? laṛkí mar

nahín gayí, balki sotí hai. 40 Wuh us par hansne lage. Lekin wuh sab ko níkalṛkar laṛkí ke mán báp ko aur apne sáthiyon ko lekar, jáhán laṛkí parí thí andar áya, 41 aur laṛkí ká háth pakaṛkar us se kahá, Talítá qúmí; jis ká tarjuma yih hai, ki Áí laṛkí, main tujh se kahtá hún; Uṭh. 42 Wuh laṛkí sílfaur uthkar chalne phirne lagí; kyúnci wuh bárah baras kí thí. Is par log bahut hí hairán hue. 43 Phir us ne unhen tákid se hukm diyá, ki yih koí na jáne: aur farmáyá, ki use kuchh kháne ko diyá jáe.

6 Phir wahán se níkalṛkar wuh apne watan men áya, aur us ke shágird us ke píchhe ho liye. 2 Jab Sabt ká din áya, to wuh 'ibádatkháne men ta'lím dene lagá; aur bahut log sunkar hairán hue aur kahne lage, ki Yih báten is ko kahán se á gayín? aur yih kyá hikmat hai jo ise baṛhshí gayí hai, aur kaise mu'jize is ke háth se záhir hote hain! 3 Kyá yih wuhí baṛhai nahín, jo Maryam ká betá, aur Ya'qúb aur Yoses aur Yahúdáh aur Shama'un ká bhái hai? Aur kyá us kí bahineṛ yahán hamáre hán nahín? Pas unhon ne us ke saṛab se ṭhokar khái. 4 Yisú' ne un se kahá, ki Nabí apne watan aur apne rishtadáron aur apne ghar ke siwá aur kahín be'izzat nahín hotá. 5 Aur wuh koí mu'jiza wahán na díkhá saká, siwá is ke, ki ṭhore se bímáron par háth rakṛkar unhen achchhá kar diyá. 6 Aur us ne un kí bei'tiqáadí par ta'ajjub kiyá.

Aur wuh cháron taraf ke gánwon men ta'lím detá phirá.

7 Aur us ne un bárah ko pás bulákar unhen do do karke bhejné shurú' kiyá; aur unhen nápak rúhon par íkhtiyár diyá; 8 aur hukm diyá, ki ráste ke liye, siwá láṭhí ke, kuchh na lo; na rotí, na jholí, na apne kamarband men paise; 9 magar jútiyán pahino, aur do kurte na pahino. 10 Aur us ne un se kahá; Jáhán tum kisi ghar men dáṛhil ho, to usí men raho, jab tak wahán se rawána na ho. 11 Aur jis jagah ke log tumhen qubúl na karen, aur tumhárí na sunen, wahán se chalte waqt apne talwon kí gard jhát do, táki un par gawáhi ho. 12 Aur unhon ne rawána hokar

manádí kí, kí Tauba karo; 13 aur bahut badrúhon ko nikálá, aur bahut bímáron ko tel malkar achchhá kiyá.

14 Aur Herodes bádsháh ne us ká zikr suná, kyúinki us ká nám mashhúr ho gayá thá, aur us ne kahá, kí Yúhanná baptisma denewálá murdon men se jí uthá hai, is liye us se mu'jize záhir hote hain. 15 Magar ba'z kahte the, kí Eliyyáh hai, aur ba'z yih, kí Nabíon men se kisi kí mánind ek nabí hai. 16 Magar Herodes ne sunkar kahá, kí Yúhanná jis ká sir main ne katwáyá, wuhí jí uthá hai. 17 Kyúinki Herodes ne ap ádmí bhejkar Yúhanná ko pakarwáyá, aur apne bhái Filippus bíwí Herodiyás ke sabab se, use qaidkháne men bándh rakkhá thá, kyúinki Herodes ne us se biyáh kiyá thá, 18 aur Yúhanná ne us se kahá thá, kí Apne bhái kí bíwí rakhní tujhe rawá nahín. 19 Pas Herodiyás us se dushmaní rakhtí, aur cháhtí thí kí use qatl karáe, magar na ho saká; 20 is wáste kí Herodes Yúhanná ko rástbáz aur muqaddas ádmí jánkar us se dartá, aur use bacháe rakhtá thá. Aur us kí báten sunkar bahut hairán ho játá thá; magar suntá khushí se thá. 21 Aur mauqa' ke din, jab Herodes ne apní sálgirih men apne amíron aur faují sardáron, aur Galíl ke raíson kí ziyáfat kí, 22 aur usí Herodiyás kí beṭí andar áí, aur náchkar Herodes aur us ke mihmánon ko khush kiyá; to bádsháh ne us larí se kahá, Jo cháhe mujh se máng, main tujhe dúngá; 23 aur us se qasam khái, kí Jo tú mujh se mángegí, apní ádhí bádsháhat tak tujhe dúngá. 24 Aur us ne báhar jákar apní mán se kahá, kí Main kyá mángún? Wuh bolí; Yúhanná baptisma denewále ká sir. 25 Wuh fi'lfaur bádsháh ke pás jaldí se andar áí, aur us se yih 'arz kí; Main cháhtí hún, kí tú Yúhanná baptisma denewále ká sir ek thál men abhí mujhe mangwá de. 26 Bádsháh bahut gamgín huá, magar apní qasamon aur mihmánon ke sabab us se inkár karná na cháhá. 27 Pas bádsháh ne fi'lfaur ek sipáhi ko hukm dekar bhejá, kí us ká sir láe. Us ne jákar us ká sir qaidkháne men káta, 28 aur ek thál men rakhkar

láyá aur larí ko diyá, aur larí ne apní mán ko diyá. 29 Phir us ke shágird sunkar áe, aur us kí lánh uthákar qabr men rakkhí.

30 Aur rasúlon ne Yisú' ke pás jama' hokar, jo kuchh unhon ne kiyá, aur jo kuchh sikháyá thá, sab us se bayán kiyá. 31 Us ne un se kahá; Tum ap alag wirán jagah men chale áo, aur zará áram karo: is liye kí bahut log áte játe the, aur unhen khána kháne kí bhí fursat na miltí thí. 32 Pas wuh kishtí men baithkar alag ek wirán jagah men chale gaye. 33 Aur logon ne unhen játe dekhá, aur bahuteron ne pahchan liyá, aur sáre shahron se ikatthe ho hokar paidal udhar daure, aur un se pahle já pahunché. 34 Aur us ne utarkar barí bhí dekhí, aur use un par tars áyá, kyúinki wuh un bheron kí mánind the, jin ká charwáhá na ho; aur wuh unhen bahut báten sikháne lagá. 35 Jab din bahut dhal gayá, us ke shágird us ke pás ákar kahne lage; Yih jagah wirán hai, aur din bahut dhal gayá hai; 36 unhen rukhsat kar, táki wuh charon taraf kí bastiyon aur gánwon men jákar, apne liye kuchh kháne ko mol le. 37 Us ne un se jawáb men kahá; Tum hí unhen kháne ko do. Unhon ne us se kahá; Kyá ham jákar do sau dínar kí rotíyan mol láen, aur unhen khiláen? 38 Us ne un se kahá; Tumhare pás kitní rotíyan hain? jáo, dekho. Unhon ne daryáft karke kahá; Páñch, aur do machhliyan. 39 Us ne unhen hukm diyá, kí sab harí ghás par jamá'at jamá'at karke baith jáen. 40 Pas wuh sau sau aur pachás pachás kí qatáren bándhkar baith gaye. 41 Phir us ne wuh páñch rotíyan aur do machhliyan lín, aur ásmán kí taraf dekhkar barakat cháhí, aur rotíyan torkar shágirdon ko detá gayá, kí un ke áge rakkhen; aur wuh do machhliyan bhí un sab men bánt dín. 42 Pas wuh sab khákar ser ho gaye. 43 Aur unhon ne tukron se bárah tokriyan bharkar utháin, aur kuchh machhliyon se bhí. 44 Aur jinhon ne rotíyan kháin, wuh páñch hazár mard the.

45 Aur fi'lfaur us ne apne shágirdon ko majbúr kiyá, kí kishtí par charhkar us se pahle us pár

Baltsaidá ko chale jáen, jab tak wuh logon ko rukhsat kare. 46 Aur unhen rukhsat karke, pahar par du'á mángne gayá. 47 Aur jab sham hui, to kishti jhíl ke bích men thi, aur wuh ákela khushki par thá. 48 jab us ne dekhá, ki wuh khene se bahut tang hai, kyunki hawá un ke mukhálif thi, to ráat ke pichhle pahar ke qarib wuh jhíl par chaltá huá un ke pás áyá; aur un se áge nikal jáná cháhtá thá. 49 Lekin unhon ne use jhíl par chalte dekhkar khayál kiyá ki bhút hai, aur chillá uthé. 50 kyunki sab use dekhkar ghabrá gaye the. Magar us ne fi'lfaur un se báten kín aur kahá; Khátir jama' rakkho: main hun; daro nahín. 51 Phir wuh kishti par un ke pás áyá, aur hawá tham gayi: aur wuh apne dil men niháyat hairán hue; 52 is liye ki wuh rotiyon ke बारे में ना समझे थे, balki un ke dil saht ho gaye थे. 53 Aur wuh par jákar Gannesarat ke 'iláqe में pahunché, aur kishti ghat par lagá. 54 Aur jab kishti par se utre, to fi'lfaur log use pah-chánkar 55 us sáre 'iláqe में chár-on taraf dāure, aur bímáron ko chár-páiyon par dáikar, jáhán jáhán suná ki wuh hai, wahán wahán liye phire. 56 Aur wuh khwáh gánwon, khwáh shahron, khwáh bastiyon में jáhán kahín játá thá, log bímáron ko bá-záron में rakhkar us ki minnat karte थे, ki wuh sirf us ki poshák ká kanára chhú len: aur jitne use chhúte थे, sab achchhe ho játe थे.

7 Phir Farisí aur ba'z faqih us ke pás jama' hue; wuh Yará-shalem se áe थे, 2 aur unhon ne dekhá, ki us ke ba'z shágird nápak, ya'ni bin dhoe háthon se roti kháte hai. 3 Kyunki Farisí aur sab Yáhudi, buzurgon ki riwáyat par qáim rahne ke sabab, jab tak apne háth khúb dho na len nahín kháte. 4 Aur bázár se ákar, jab tak gusi na kar len, nahín kháte; aur bahut si aur báten hai, jo qáim rakhne ke liye buzurgon se unhen pahunchi hai, jaise piyálon, aur loton, aur támbé ke bartanon ká dhoná. 5 Pas Farisíon aur faqihon ne us se púchhá; Kyá sabab hai, ki tere shágird buzurgon ki riwáyat par nahín chalte, balki nápak háthon se roti kháte hai. 6 Us ne un se kahá; Yashá'yáh ne tum riyákáron

ke haqq में क्या खूब नुबुव्वत की; jaisá ki likhá hai;

Yih ummat zabán se to meri 'izzat kartí hai,

Magar in ká dil mujh se dúr hai.

7 Aur yih befáida meri parastish karte hai,

Kyunki ádmíon ke hukmon ki ta'lim dete hai.

8 Tum Khudá ke hukm ko tark karke ádmíon ki riwáyat ko qáim rakhte ho. 9 Aur us ne un se kahá; Tum apni riwáyat ke manne ke liye Khudá ke hukm ko kyá khúb bátíl karte ho! 10 Kyunki Musá ne farmáyá hai ki Apne báp ki aur apni mán ki 'izzat kar; aur, Jo koi báp yá mán ko burá kahe, wuh zarúr ján se mára jáe. 11 Lekin tum kahte ho; Agar koi báp yá mán se kahe, ki Jis chíz ká tujhe mujh se fáida pahunch saktá thá, wuh qurbán, ya'ni Khudá ki nazr ho chuki, 12 to tum use phir báp yá mán ki kuchh madad karne nahín dete. 13 Yún tum Khudá ke kalám ko apni riwáyat se, jo tum ne jári ki hai, bátíl kar dete ho; aur aise bahutere kám karte ho. 14 Aur wuh logon ko phir pás bulákar un se kahne lagá, ki Tum sab meri suno aur samjho. 15 Koi chíz báhar se ádmí में dákhil hokar use nápak nahín kar sakti; magar jo chízeg ádmí में se nikalti hai, wuhí ádmí ko nápak kartí hai. [16 Agar kisi ke sunne ke kán hon to sun le.] 17 Aur jab wuh bhír ke pás se ghar में गया, to us ke shágirdon ne us se is tamsil ke ma'ni púchhe. 18 Us ne un se kahá; Kyá tum bhi aise besamajh ho? Kyá tum nahín samajhte ki koi chíz jo báhar se ádmí ke andar játi hai, use nápak nahín kar sakti; 19 is liye ki wuh us ke dil में nahín, balki pet में játi hai, aur páekháne में nikal játi hai? Yih kahkar us ne tamám kháne ki chízon ko pák thahráyá. 20 Phir us ne kahá; Jo ádmí में se nikaltá hai, wuhí ádmí ko nápak kartá hai. 21 Kyunki andar se, ya'ni ádmí ke dil se, bure khayál, harámkarián, 22 choriyan, khún-rezián, zinákarián, lálach, badíán, makr, shahwatparasti, badnazari, badgoi, shekhi, bewuqúfi nikalti hai; 23 yih sab buri báten andar se nikalkar ádmí ko nápak kartí hai.

24 Phir wahān se uthkar Sūr aur Saidā kī sarhaddon men gayā. Aur ek ghar men dākhil huā, aur na chāhtā thā, kī koī jāne; magar poshida narah sakā; 25 balkī fi'lfaur ek aurat jis kī chhotī betī men nāpāk rūh thī, us kī khabar sunkar āī, aur us ke qadamon par girī. 26 Yih aurat Yūnānī thī, aur qaum kī Sūrufinīkī. Us ne us se dar-khwāst kī, kī badrūh ko merī betī men se nikāl. 27 Us ne us se kahā, kī Pahle laṛkon ko ser hone de, kyūnki laṛkon kī roṭī lekar kutton ko dāl denī achchhī nahīn. 28 Us ne jawāb men kahā; Hān, Khudā-wand; kutte bhī mez ke tale laṛkon kī roṭī ke ṭukron men se khāte hain. 29 Us ne us se kahā; Is kalām ke sabab jā; badrūh terī betī se nikal gayī hai; 30 aur us ne apne ghar men jākar dekhā, kī laṛkī palang par pari hai, aur badrūh nikal gayī hai.

31 Aur wuh phir Sūr kī sarhaddon se nikalkar Saidā kī rāh se Dikapulis kī sarhaddon men hotā huā Galil kī jhīl par pahunchā. 32 Aur logon ne ek bahre ko jo haklā bhī thā, us ke pās lākar us kī minnat kī, kī apnā hāth us par rakh. 33 Wuh us ko bhīr men se alag le gayā, aur apnī ungliyan us ke kānon men dālīn, aur thūkkar us kī zabān chhūī, 34 aur āsmān kī taraf nazar karke ek āh bhari, aur us se kahā; Iffattah, ya'nī Khul jā. 35 Aur us ke kān khul gaye, aur us kī zabān kī girih khul gayī, aur wuh sāf bolne lagā. 36 Aur us ne unhen hukm diyā, kī Kisī se na kahnā; lekin jitnā wuh un ko hukm detā rahā, utnā hī ziyāda wuh charchā karte rahe. 37 Aur unhon ne nihāyat hī hairān hokar kahā; Jo kuchh us ne kiyā, sab achchhā kiyā; wuh bahron ko sunne kī, aur gūngon ko bolne kī tāqat detā hai.

8 Un dinon men, jab phir barī bhīr jama' hūī, aur un ke pās kuchh khāne ko na thā, to us ne apne shāgirdon ko pās bulākar un se kahā; 2 Mujhe is bhīr par tars ātā hai, kyūnki yih tīn din se barābar mere sāth rahī hai, aur in ke pās kuchh khāne ko nahīn; 3 agar main inhen bhūkā ghar ko rukhsat karūn, to rāh men thakkar rah jāenge; aur ba'z in men se dūr ke hain. 4 Us ke shāgirdon ne use

jawāb diyā, kī Is biyābān men kahān se koī itnī roṭiyan lāe kī inhen ser kar sake? 5 Us ne un se pūchhā, kī Tumhāre pās kitnī roṭiyan hain? Wuh bole, Sāt. 6 Phir us ne logon ko hukm diyā, kī zamīn par baiṭh jāen; aur us ne wuh sāt roṭiyan līn, aur shukr karke torīn, aur apne shāgirdon ko detā gayā kī un ke āge rakkhen; aur unhon ne logon ke āge rakh dīn. 7 Aur un ke pās thoṛī sī chhotī machhliyan thīn; us ne un par barakat chāhkar kahā, kī Yih bhī un ke āge rakh do. 8 Pas wuh khākar ser hūe; aur bache hūe ṭukron ke sāt ṭokre uthāe. 9 Aur log chār hazār ke qarīb the; phir us ne unhen rukhsat kiya. 10 Aur wuh fi'lfaur apne shāgirdon ke sāth kishtī men baiṭhkar Dalmanūta ke 'ilāqe men gayā.

11 Phir Farisī nikalkar us se bahs karne lage, aur use āzmāne ke liye us se koī āsmānī nishān talab kiyā. 12 Us ne apnī rūh men āh khenchkar kahā; Is zamāne ke log kyūn nishān talab karte hain? Main tum se sach kahtā hūn, kī is zamāne ke logon ko koī nishān diyā na jāegā. 13 Aur wuh unhen chhor-kar phir kishtī men baiṭhā, aur pār chalā gayā.

14 Aur wuh roṭī lenī bhūl gaye the; aur kishtī men un ke pās ek se ziyāda roṭī na thī. 15 Aur us ne unhen yih hukm diyā, kī Khabardār, Farislon ke khamīr aur Herodes ke khamīr se hoshyār rahnā. 16 Wuh āpas men charchā karne aur kahne lage, kī Hamāre pās roṭī nahīn. 17 Magar Yisū ne yih ma'lūm karke un se kahā; Tum kyūn charchā karte ho, kī hamāre pās roṭī nahīn? kyā ab tak nahīn jānte, aur nahīn samajhte? kyā tumhārā dil sāht ho gayā hai? 18 A'nkhen hain, aur tum dekhte nahīn? kān hain, aur sunte nahīn? aur kyā tumhen yād nahīn? 19 Jis waqt main ne wuh pānch roṭiyan pānch hazār ke liye torīn, to tum ne kitnī ṭokriyan ṭukron se bhari hūī uthāin? Unhon ne us se kahā; Bārah. 20 Aur jis waqt sāt roṭiyan chār hazār ke liye torīn, to tum ne kitne ṭokre ṭukron se bhare hūe uthāe? Unhon ne us se kahā; Sāt. 21 Us ne un se kahā; Kyā tum ab tak nahīn samajhte?

22 Phir wuh Baitsaidá men áe. Aur log ek andhe ko us ke pás lée, aur us kí minnat kí, kí use chhúe. 23 Wuh us andhe ká háth pakarkar use gáñw se báhar le gayá; aur us kí áñkhon men thúkkar apne háth us par rakkhe, aur us se púchhá; Kyá tú kuchh dekhá hai? 24 Us ne nazar úthákar kahá; Main ádmion ko dekhá hún; kyúñki wuh mujhe chalte húe aise díkhá dete hain, jaise darakht. 25 Phir us ne dobára us kí áñkhon par apne háth rakkhe, aur us ne gaur se nazar kí, aur achchhá ho gayá, aur sári chizen sáf sáf dekhne lagá. 26 Phir us ne yih kahkar us ko us ke ghar kí taraf rawána kiya, kí Is gáñw ke andar qadam bhí na rakhná.

27 Phir Yisú' aur us ke shágird Qaisariya Filippi ke gáñwon men chale gaye: aur ráh men us ne apne shágirdon se yih púchhá, kí Log mujhe kyá kahte hain? 28 Unhon ne yih jawáb diya, kí Yúhanná baptisma denewálá; aur ba'z; Eliyyáh; aur ba'z; Nabion men se koí. 29 Us ne un se púchhá; Lekin tum mujhe kyá kahte ho? Patras ne jawáb men us se kahá; Tú Masih hai. 30 Phir us ne unhen tákid kí, kí merí bábat kisi se yih na kahná. 31 Phir wuh unhen ta'lim dene lagá, kí Zarúr hai kí Ibn i A'dam bahut dukh útháe aur buzurg aur sardár káhin aur faqih use radd karen, aur wuh qatl kiya jae, aur tin din ke ba'd jí uthe. 32 Aur us ne yih bát sáf sáf kahí. Patras use alag le jákar use malámat karne lagá. 33 Magar us ne phirke, aur apne shágirdon par nigáh karke Patras ko malámat kiya, aur kahá; Ai Shaitán, mere sámne se dúr ho, kyúñki tú Khudá kí báton ká nahin, balki ádmion kí báton ká khayál rakhtá hai. 34 Phir us ne bhír ko apne shágirdon samet pás bulákar un se kahá; Agar koí mere pichhe áná cháhe, to apní khudí se inkár kare, aur apní salib útháe, aur mere pichhe ho le. 35 Kyúñki jo koí apní ján bachání cháhe wuh use khoegá, aur jo koí merí aur Injil ke wáste apní ján khoegá, wuh use bacháegá. 36 Aur ádmí agar sári dunyá ko hásil kare aur apní ján ká nuqsán útháe to use kyá fáida hogá? 37 Aur ádmí apní

ján ke badle kyá de? 38 Kyúñki jo koí is zinákár aur khatákár qaum men mujh se aur merí báton se sharmáegá, Ibn i A'dam bhí, jab apne Báp ke jalál men pák firishton ke sáth áegá, to us se sharmáegá.

9 Aur us ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, kí Jo yahán khare hain, un men se ba'z aise hain, kí jab tak Khudá kí bádsháhat ko qudrat ke sáth áyá húa na dekh le, maut ká maza har-giz na chakkenge.

2 Chha din ke ba'd Yisú' ne Patras aur Ya'qúb aur Yúhanná ko hamráh liya, aur unhen alag ek únche pahár par akele men le gayá; aur un ke sámne us kí súrat badal gayí: 3 aur us kí poshák aisi núrání aur niháyat safed ho gayí, kí dunyá men koí dhobí waisí safed nahin kar saktá. 4 Aur Eliyyáh Músá ke sáth unhen díkhá diya; aur wuh Yisú' se báten karte the. 5 Patras ne Yisú' se kahá; Rabbi, hamará yahán rahná achchhá hai: pas ham tin dere banáen; ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye. 6 Kyúñki wuh na jántá thá, kí kyá jawáb de; is liye kí wuh bahut dar gaye the. 7 Phir ek bádál ne un par sáya kar liya, aur us bádál men se áwáz áí, kí Yih merá piyára Betá hai; is kí suno. 8 Aur unhon ne yakáyak jo cháron taraf nazar kí, to Yisú' ke siwá aur kisi ko apne sáth phir na dekhá.

9 Jab wuh pahár se utarte the, to us ne unhen hukm diya, kí Jab tak Ibn i A'dam murdon men se jí na uthe, jo kuchh tum ne dekhá hai, kisi se na kahná. 10 Unhon ne us kalám ko yád rakkhá; aur wuh ápas men bahs karte the, kí murdon men se jí uthe ke kyá ma'ní hain? 11 Phir unhon ne us se yih púchhá, kí Faqih kyúñkar kahte hain, kí Eliyyáh ká pahle áná zarúr hai? 12 Us ne un se kahá, kí Eliyyáh albatta pahle ákar sab kuchh bahál karegá; magar kyá wajh hai kí Ibn i A'dam ke haqq men likhá hai, kí wuh bahut se dukh útháegá, aur haqir kiya jáegá? 13 Lekin main tum se kahtá hún, kí Eliyyáh to á chuká, aur jaisá us ke haqq men likhá húa hai, unhon ne jo kuchh cháhá us ke sáth kiya.

14 Aur jab wuh shágirdon ke pás

áe, to dekhá ki un ke chároṅ taraf barí bhír hai, aur faqíh un se bahs kar rahe hain. 15 Aur fi'lfaur sári bhír use dekhkar niháyat hairán húi, aur us ki taraf daurkar use salám karne lagí. 16 Us ne un se púchhá; Tum un se kyá bahs karte ho? 17 Aur bhír men se ek ne use jawáb diyá, ki Ai ustád, main apne bete ko, jis men gúngí rúh hai, tere pás láyá thá: 18 wuh jahán use pakartí hai, patak detí hai: aur wuh kaf bhar látá, aur dánt pístá, aur súkhtá játá hai: aur main ne tere shágirdon se kahá thá ki wuh use nikál den, magar wuh na nikál sake. 19 Us ne jawáb men un se kahá: Ai bei'tiqád qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá? kab tak tumhári bardásht karúngá? use mere pás láo. 20 Pas wuh use us ke pás láe: aur jab us ne use dekhá, to fi'lfaur rúh ne use maroṛá; aur wuh zamín par girá, aur kaf bhar lákar loṭne lagá. 21 Us ne us ke báp se púchhá; Yih is ko kitní muddat se hai? Wuh bolá, Bachpan se: 22 aur us ne aksar use ág men aur aksar pání men dálá, táki use halák kare: lekin agar tú kuchh kar saktá hai, to ham par tars khákar hamári madad kar. 23 Yisú' ne us se kahá; Kyá! Agar tú kar saktá hai! Jo i'tiqád rakhtá hai, us ke liye sab kuchh ho saktá hai. 24 Fi'lfaur us larke ká báp chillákar bolá; Main i'tiqád rakhtá hún, tú meri bei'tiqádi ká 'iláj kar. 25 Jab Yisú' ne dekhá, ki log daur daurkar jama' ho rahe hain, to us nápak rúh ko jhirakkar us se kahá; Ai gúngí bahrí rúh, main tujhe hukm kartá hún, is men se nikal á, aur is men phir kabhí dákhil na ho. 26 Wuh chillákar, aur use bahut maroṛkar, nikal á: aur wuh murda sá ho gayá, aisá ki aksaron ne kahá, ki Wuh mar gayá. 27 Magar Yisú' ne us ká háth pakarkar use utháya, aur wuh uth khará huá. 28 Jab wuh ghar men áyá, to us ke shágirdon ne alag us se púchhá, ki Ham use kyun na nikál sake? 29 Us ne un se kahá, ki Yih qism du'á ke siwá kisi aur tarah nahín nikal saktí.

30 Phir wahán se rawána hue, aur Galíl men hokar guzre, aur wuh na cháhtá thá, ki koí jáne; 31 is liye ki wuh apne shágirdon

ko ta'lim detá aur un se kahtá thá, ki Iṭn i A'dam ádmíon ke háth hawále kiyá jáegá, aur wuh use qatl karenge, aur wuh qatl hone ke tīn dīn ba'd jī uthegá. 32 Lekin wuh is bát ko samajhte na the, aur us se púchhte hue darte the.

33 Phir wuh Kafarnahúm men áe; aur jab wuh ghar men thá, to us ne un se púchhá, ki Tum ráh men kyá bahs karte the? 34 Wuh chup rahe; kyunki unhon ne ráh men ek dúsré se yih bahs kí thí, ki bará kaun hai. 35 Phir us ne baithkar un bárah ko buláya aur un se kahá, ki Agar koí awwal honá cháhe, to wuh sab men pichhlá aur sab ká khádīm bane. 36 Aur ek bachche ko lekar, un ke bích men khará kiyá; phir use god men lekar un se kahá; 37 Jo koí mere nám par aise bachchon men se ek ko qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai; aur jo koí mujhe qubúl kartá hai, wuh mujhe nahín, balki use jis ne mujhe bhejá hai qubúl kartá hai.

38 Yúhanná ne us se kahá, Ai ustád, ham ne ek shakhs ko tere nám se badrúhon ko nikálte dekhá, aur ham use mana' karne lage, kyunki wuh hamári pairawí nahín kartá thá. 39 Lekin Yisú' ne kahá; Use mana' na karná; kyunki aisá koí nahín jo mere nám se mu'jiza dikháe, aur mujhe jald burá kah sake; 40 is liye ki jo hamáre khiláf nahín, wuh hamári taraf hai. 41 Aur jo koí ek piyála pání tumhen is liye piláe ki tum Masíh ke ho, main tum se sach kahtá hún, ki wuh apná ajr hargiz na khoegá. 42 Aur jo koí in chhoton men se jo mujh par imán láe hain kisi ko thokar khiláe, us ke liye yih bihtar hai, ki ek barí chakkí ká páṭ us ke gale men latkáyá jáe, aur wuh samundar men phenk diyá jáe. 43 Aur agar terá háth tujhe thokar khiláe, to use kát dál; tunda hokar zindagí men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do háth hote jahannam ke bích us ág men jáe jo kabhí bujhne kí nahín; [44 jahán un ká kírā nahín martá, aur ág nahín bujhtí.] 45 Aur agar terá pánw tujhe thokar khiláe, use kát dál; langrá hokar zindagí men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do pánw hote jahannam men dala jáe; [46 jahán un ká kírā nahín martá,

aur ág nahín bujhti.] 47 Aur agar terí ánkhi tujhe thokar khiláe, to use níkal dái; káná hokar Khudá kí bádsháhat men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, kí do ánkhen hote jahannam men dálá jae, 48 jahán un ká kírá nahín martá, aur ág nahín bujhti.] 49 Kyúñki har shakhs ág se namkín kiyá jáegá, [aur har ek qurbání namak se namkín kí jáegí.] 50 Namak achchhá hai; lekin agar namak kí namkíní játi rahe, to us ko kis chíz se mazadár karoge? Apne men namak rakkho, aur ek dúsre ke sáth mel miláp se raho.

10 Phir wuh wahán se uñkar Yahúdiya kí sarhaddon men aur Yardan ke pár áyá; aur bhír us ke pás phir jama' ho gayí, aur wuh apne dastúr ke muwáfíq phir unhen ta'lim dene lagá. 2 Aur Farísion ne pás ákar us ke ázmáne ke wáste us se púchhá; Kyá yih rawá hai, kí mard apní bíwí ko chhor de? 3 Us ne un se jawáb men kahá, kí Músá ne tumhen kyá hukm diyá hai? 4 Wuh bole; Músá ne to ijázat dí hai, kí taláqnáma likhkar chhor den. 5 Magar Yisú' ne un se kahá, kí Us ne tumhári sakhtdilí ke sabab tumháre liye yih hukm likhá thá. 6 Lekin khilqat ke shurú' se, Us ne unhen mard aur 'aurat banáya. 7 Is sabab se mard apne báp se aur mán se judá hokar apní bíwí ke sáth rahegá, 8 aur wuh aur us kí bíwí donoñ ek jism hongé: pas wuh do nahín, balkí ek jism haiñ. 9 Is liye jise Khudá ne jorá hai, use ádmí judá na kare. 10 Aur ghar men shágirdon ne us se is kí bábat phir púchhá. 11 Us ne un se kahá; Jo koí apní bíwí ko chhor de, aur dúsri se biyáh kare, wuh us pahli ke barákhiláf ziná kartá hai: 12 aur agar 'aurat apne shauhar ko chhor de aur dúsre se biyáh kare, to ziná kartí hai.

13 Phir log bachchon ko us ke pás láne lage, táki wuh unhen chhúe, magar shágirdon ne un ko jhíká. 14 Yisú' yih dekhkar khafá húa, aur un se kahá; Bachchon ko mere pás áne do; unhen mana' na karo; kyúñki Khudá kí bádsháhat aison hí kí hai. 15 Main tum se sach kahtá hún, kí Jo koí Khudá kí bádsháhat ko bachche kí tarah qu-búl na kare, wuh us men hargiz

dákhil na hogá. 16 Phir us se unhen apní god men liyá, aur un par háth rakkhar unhen barakat dí.

17 Aur jab wuh báhar níkalke ráh men já rahá thá, to ek shakhs us ke pás daurtá húa áyá, aur us ke áge ghutne tekkar us se púchhá; Ai nek ustád, main kyá karún, táki hamesha kí zindagí ká wáris banún? 18 Yisú' ne us se kahá; Tú mujhe kyún nek kahtá hai? koí nek nahín, magar ek, ya'ní Khudá. 19 Tú hukmon ko to jántá hai; Khún na kar, Ziná na kar, Chorí na kar, Jhúthí gawáhi na de, Fareb dekar nuqsán na kar, Apne báp kí aur mán kí 'izzat kar. 20 Us ne us se kahá; Ai ustád, main ne laarakpan se in sab par 'ama' kiyá hai. 21 Yisú' ne us par nazar kí, aur use us par piyár áyá, aur us se kahá; Ek bát kí tujh men kamí hai: já, jo kuchh terá hai bechkar garíbon ko de, tujhe ásmán par khazána milegá: aur ákar mere píchhe ho le. 22 Is bát se us ke chihre par udási chhá gayí, aur wuh gangín hokar chalá gayá: kyúñki bará máldár thá.

23 Phir Yisú' ne charon taraf nazar karke apne shágirdon se kahá, kí Daulatmandon ká Khudá kí bádsháhat men dákhil honá kaisá mushkil hai! 24 Shágird us kí báton se hairán hue. Yisú' ne phir jawáb men un se kahá; Bachcho, jo log daulat par bharosá rakhte haiñ, un ke liye Khudá kí bádsháhat men dákhil honá kyá hí mushkil hai! 25 Uñt ká súí ke náke men se níkal jáná is se ásan hai, kí daulatmand Khudá kí bádsháhat men dákhil ho. 26 Wuh niháyat hí hairán hokar us se kahne lage; Phir kaun naját pá saktá hai? 27 Yisú' ne un kí taraf nazar karke kahá; Yih ádmion se to nahín ho saktá, lekin Khudá se ho saktá hai: kyúñki Khudá se sab kuchh ho saktá hai. 28 Patras us se kahne lagá; Dekh, ham ne to sab kuchh chhor diyá, aur tere píchhe ho liye haiñ. 29 Yisú' ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, kí Aisá koí nahín, jis ne ghar, yá bháiyon, yá bahinon, yá mán, yá báp, yá bachchon, yá kheton ko, mere aur Injíl ke wáste chhor diyá ho, 30 aur ab is zamáne men sau guná na páe; ghar, aur bhái, aur bahineñ, aur máen, aur bachche, aur khet,

magar zulm ke sáth; aur ánewále 'ádam men hamesha kī zindagi. 31 Lekin bahut se awwal ákhir ho jāenge, aur ákhir awwal.

32 Aur wuh Yarúshalem ko játe hūe raste men the, aur Yisú' un ke áge áge já rahá thá: wuh hairán hone lage; aur jo píchhe píchhe chalte the darne lage. Pas us ne phir un bárah ko sáth lekar un se wuh báten kahní shurú' kīn, jo us par waqí' honewálí thīn, 33 ki Dekho, ham Yarúshalem ko játe hain; aur Ibn i A'dam sardár káhinon aur faqíhon ke hawáale kiyá jáegá; aur wuh us ke qatl ká hukm denge, aur use gairqaumon ke hawáale karenge; 34 aur wuh use tháththon men uráenge, aur us par thúkenge, aur use kere márege, aur qatl karenge; aur tīn dīn ke ba'd wuh jī uṭhegá.

35 Tab Zabdí ke beṭon Ya'qúb aur Yúhanná ne us ke pás ákar us se kahá; Ai ustád, ham cháhte hain, ki jo kuchh ham tujh se dar-khwást karen tú hamáre liye kare. 36 Us ne un se kahá; Tum kyá cháhte ho, ki main tumbáre liye karún? 37 Unhon ne us se kahá; Hamáre liye yih kar, ki tere jalál men ham men se ek terí dahiní, aur ek terí báin taraf, baithhe. 38 Yisú' ne un se kahá; Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho. Jo piyála main píne ko hūn, kyá tum pí sakte ho? aur jo bapṭisma main lene ko hūn, tum le sakte ho? 39 Unhon ne us se kahá; Ham se ho saktá hai. Yisú' ne un se kahá; Jo piyála main píne ko hūn, tum píoge: aur jo bapṭisma main lene ko hūn, tum le loge; 40 lekin apní dahiní yá báin taraf kisi ko biṭhā dená merá kám nahín; magar jin ke liye taiyár kiyá gayá, unhin ke liye hai. 41 Aur jab un dason ne yih suná, to Ya'qúb aur Yúhanná se khafá hone lage. 42 Magar Yisú' ne unhen pás bulákar un se kahá; Tum jánte ho, ki jo gairqaumon ke sardár samjhe játe hain, wuh un par hukúmat chaláte hain; aur un ke amír un par ikhtiyár jatáte hain. 43 Magar tum men aísá nahín hai: balki jo tum men bará honá cháhe, wuh tumbhárá khádim bane: 44 aur jo tum men awwal honá cháhe, wuh sab ká gulám bane. 45 Kyúñki Ibn i A'dam bhí is liye nahín áyá ki khid-

mat le, balki khidmat kare, aur apní ján bahuteron ke badle fidye meṭ de.

46 Aur wuh Yariho meṭ áe, aur jab wuh aur us ke shágird aur ek barí bhír Yariho se nikalti thí, to Timái ká beṭ Bar Timái ek andhá faqír ráh ke kanáre baithá húa thá. 47 Aur yih sunkar ki Yisú' Násari hai, chillá chillákar kahne lagá; Ai Ibn i Dáúd, ai Yisú', mujh par rahm kar. 48 Aur bahuton ne use dáptá, ki chup rahe: magar wuh aur bhí ziyáda chilláyá, ki Ai Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar. 49 Yisú' ne khare hokar kahá; Use buláo. Pas unhon ne us andhe ko yih kahkar buláyá, ki Khátir jama' rakh: uṭh, wuh tujhe bulátá hai. 50 Wuh apná kaprá phenkkar uchhal pará, aur Yisú' ke pás áyá. 51 Yisú' ne us se kahá; Tú kyá cháhtá hai, ki main tere liye karún? Andhe ne us se kahá; Ai Rabbúní, yih ki main biná ho jáúñ. 52 Yisú' ne us se kahá; Já, tere imán ne tujhe achchhá kar diyá. Wuh fi'lfaur biná ho gayá, aur ráh meṭ us ke píchhe ho liyá.

11 Jab wuh Yarúshalem ke nazdík Zaitún ke pahár par Baitfage aur Bait'aniyyah ke pás áe, to us ne apne shágirdon meṭ se do ko bhejá, 2 aur un se kahá, ki Apne sámne ke gágw meṭ jáo, aur us meṭ dákhil hote hí ek gadhí ká bachcha bandhá húa tumhen mil-egá, jis par koí admí ab tak sawár nahín húa; use khol láo. 3 Aur agar koí tum se kahe, ki Tum yih kyúñ karte ho? to kahná, ki Khudá wand ko darkár hai; wuh fi'lfaur use yahín wápas bhej degá. 4 Pas wuh gaye, aur bachche ko darwáze ke nazdík báhar chauk meṭ bandhá húa páyá, aur use kholne lage. 5 Magar jo log wahán khare the, un meṭ se ba'z ne un se kahá; Yih kyá karte ho, ki gadhí ká bachcha kholte ho? 6 Unhon ne jaisá Yisú' ne kahá thá, waisá un se kah diyá: phir unhon ne un ko jáne diyá. 7 Pas wuh gadhí ke bachehe ko Yisú' ke pás láe, aur apne kapre us par dál diye; aur wuh us par sawár ho gayá. 8 Aur bahut logon ne apne kapre ráh meṭ bichhá diye, auron ne kheton meṭ se dáliyan kátke phailá dīn. 9 Aur jo us ke áge áge játe aur píchhe píchhe chale áte the, pukár pukárkar kahte játe the, ki Hosha'ná; mubáarak

hai wuh jo Khudáwand ke nám par átá hai; 10 mubáarak hai hamáre báp Dáúd kí bádsháhat jo á rahí hai: 'álam í bálá par Hosha'ná.

11 Aur wuh Yarúshalem men dákhil hokar haikal men áyá; aur cháron taraf sab chízen muláhaza karke, un bárah ke sáth Bait'aniyyáh ko gayá, kyúнки shám ká waqt ho gayá thá.

12 Dústre din, jab wuh Bait'aniyyáh se nikle, us ko bhúk lagi. 13 Aur dúr se anjír ká ek daraht, jis men patte the, dekhkar gayá, kí sháyad us men kuchh páe: magar jab us ke pás pahunchá, to patton ke siwá kuchh na páyá; kyúнки anjír ká mausim na thá. 14 Us ne us se kahá; A'yanda koí tujh se kabhí phal na kháe. Aur us ke shágirdon ne suná.

15 Phir wuh Yarúshalem men áe: aur Yisú' haikal men dákhil hokar unhen jo haikal men kharíd o farokht kar rahe the báhar nikálne lagá, aur sarráfon ke takhte aur kabútar-faroshon kí chaukiyán ulaí; 16 aur us ne kisi ko haikal men se hokar koí bartan le jáne na diyá; 17 aur apní ta'lím men un se kahá; Kyá yih nahín likhá hai, kí Merá ghar sab qaumon ke liye du'á ká ghar kahláegá? magar tum ne use dákúon kí khoh baná diyá hai. 18 Aur sardár káhin aur faqíh yih sunkar us ke halák karne ká mauqa' dhúndhne lage: kyúнки us se darte the, is liye kí sáre 'ámm log us kí ta'lím se hairán hote the.

19 Aur roz shám ko wuh shahr se báhar jáyá kartá thá.

20 Phir subh ko jab wuh udhar se guzre, to us anjír ke daraht ko jar tak súkhá húa dekhá. 21 Patras ko wuh bát yád aí aur us se kahá; Ai Rabbí, dekh, yih anjír ká daraht, jis par tú ne la'nat kí thí, súkh gayá hai. 22 Yisú' ne jawáb men un se kahá: Khudá par ímán rakkho. 23 Main tum se sach kahtá hún, kí jo koí is pahár se kahe; Tú ukhar já, aur samundar men já par, aur apne díl men shakk na kare, balki yaqín kare, kí jo kahtá hai wuh ho jáegá, to us ke liye wuhí hogá. 24 Is liye main tum se kahtá hún, kí jo kuchh tum du'á men mángte ho, yaqín karo kí tum ko mil gayá, aur tumháre liye ho jáegá. 25 Aur jab kabhí tum khare hue

du'á mángte ho, agar tumhen kisi se kuchh shikáyat ho, to use mu'áf karo; táki tumhárá Báp bhí jo ásmán par hai tumháre qusúr mu'áf kare. [26 Aur agar tum mu'áf na karoge, to tumhárá Báp jo ásmán par hai tumháre qusúr bhí mu'áf na karegá.]

27 Wuh phir Yarúshalem men áe: aur jab wuh haikal men phir rahá thá, to sardár káhin aur faqíh aur buzurg us ke pás áe, 28 aur us se kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? yá kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá, kí in kámon ko kare? 29 Yisú' ne un se kahá, kí Main tum se ek bát púchhtá hún; tum jawáb do, to main tumhen batáungá, kí in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. 30 Yúhanná ká bapisma ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se? mujhe jawáb do. 31 Wuh ápas men saláh karne lage, kí Agar ham kahen, A'smán kí taraf se, to wuh kahegá; Phir tum ne kyúń us ká yaqín na kiyá? 32 Aur agar kahen; Insán kí taraf se—to logon ká dar thá, is liye kí sab log wáqa'í Yúhanná ko nabí jánte the. 33 Pas unhon ne jawáb men Yisú' se kahá; Ham jánte nahín. Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, kí in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

12 Phir us ne un se tamsílon men báten karní shurú' kí, aur kahá; Ek shakhs ne angúrí bág lagáya, aur us ke cháron taraf íhátá ghéra, aur hauz khodá, aur burj banáya, aur use bágbanon ko theke par dekar pardes chalá gayá. 2 Phir phal ke mausim men us ne ek náukar ko bágbanon ke pás bhejá, táki bágbanon se bág ke phalon ká hissa le le. 3 Lekin unhon ne use pakarke píta, aur khálí háth lautá diyá. 4 Us ne phir ek áur náukar ko un ke pás bhejá; magar unhon ne us ká sir phor diyá aur be'ízzat kar dála. 5 Phir us ne ek áur ko bhejá; unhon ne use qatl kiyá: phir áur bahuteron ko bhejá; unhon ne un men se ba'z ko píta, aur ba'z ko qatl kiyá. 6 Ab ek báqí thá, jo us ká piyará betá thá: us ne ákhir ko use un ke pás yih kahkar bhejá, kí Wuh mere bete ká to liház karenge. 7 Lekin un bágbanon ne ápas men kahá; Yihí

waris hai; áo, ise qatl karen, to mās hamarí ho jáegí. 8 Pas unhon ne use pakarke qatl kiyá, aur bág ke bahar phenk diyá. 9 Ab bág ka malik kyá karega? Wuh áega, aur un bāgbānon ko halák karke bāg auron ko de degá. 10 Kyá tum ne yih nawishta bhí nahín parhá, ki

Jis patthar ko mi'maron ne radd kiyá,

Wuhí kone ke sire ka patthar ho gayá :

11 Yih Khudáwand kí taraf se huá, Aur hamarí nazar men 'ajīb hai ?

12 Is par wuh us ke pakarne ki koshish karne lage; magar logon se dare; kyunki wuh samajh gaye the, ki us ne yih tamsil ham par kahí : pas use chhorke chale gaye.

13 Phir unhon ne ba'z Farisíon aur Herodíon ko us ke pás bhejá, táki báton men us ko phansáen.

14 Aur unhon ne ákar us se kahá; Ai ustád, ham jánte hain, ki tú sachchá hai, aur kisi kí parwá nahín kartá; kyunki tú kisi ádmí ka tarafdár nahín, balki sachcháí se Khudá kí ráh kí ta'lím detá hai. 15 Pas Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín? Ham den, yá na den? Us ne un kí riyákárí ma'lúm karke un se kahá; Tum mujhe kyun ázmáte ho? Mere pás ek dínár láo, ki main dekhún.

16 Wuh le áe. Us ne un se kahá; Yih súrat aur nám kis ka hai? Unhon ne us se kahá, Qaisar ka. 17 Yisú' ne un se kahá; Jo Qaisar ka hai Qaisar ko, aur jo Khudá ka hai Khudá ko adá karo. Wuh us par bará ta'ajjub karne lage.

18 Phir Sadúqíon ne, jo kahte hain ki qiyámat hai hí nahín, us ke pás ákar us se yih suwál kiyá, ki 19 Ai ustád, hamare liye Músá ne likhá hai, ki Agar kisi ka bhái beaulád mar jáe, aur us kí bíví rah jáe, to us ka bhái us kí bíví ko kar le, táki apne bhái ke liye nasl paidá kare. 20 Sát bhái the; pahle ne bíví kí, aur beaulád mar gayá;

21 दूसरे ne use kar liyá aur beaulád mar gayá; aur isí tarah tísre ne; 22 yahán tak kí sáton beaulád mar gaye. Sab ke píchhe 'aurat bhí mar gayí. 23 Qiyámat men yih un men se kis kí bíví hogí? kyunki sáton kí bíví baní thí. 24 Yisú' ne un se kahá; Kyá tum is sabab se gumráh nahín ho, ki na kitáb i

muqaddas ko jánte ho, na Khudá kí qudrat ko? 25 Kyunki jab log murdon men se jí uthenge, to un men biyáh shádí na hogí; balki ásmán par frishton kí manind hongé. 26 Magar is बारे men kí murde jí uthte hain, kyá tum ne Músá kí kitáb men Jhári ke zikr men nahín parhá, ki Khudá ne us se kahá, ki Main Ibráhím ka Khudá, aur Izháq ka Khudá, aur Ya'qúb ka Khudá hún? 27 Wuh to murdon ka Khudá nahín, balki zindon ka hai : pas tum bare gumráh ho.

28 Aur faqíhon men se ek ne un ko bahs karte sunkar ján liyá ki us ne unhen khub jawáb diyá hai. Wuh pás áyá aur us se púchá, ki Sab hukmon men awwal kaun sa hai? 29 Yisú' ne jawáb diyá, ki Awwal yih hai; Ai Isráíl, sun : Khudáwand hamará Khudá ek hí Khudáwand hai : 30 aur tú Khudáwand apne Khudá se apne sáre dil, aur apní sárí ján, aur apní sárí 'aql, aur apní sárí táqat se mahabbat rakh.

31 Dúsrá yih hai, ki Tú apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. In se bará aur koí hukm nahín.

32 Faqíh ne us se kahá; Ai ustád, kyá khub! tú ne sach kahá, ki wuh ek hí hai, aur us ke siwá aur koí nahín :

33 aur us se sáre dil, aur sárí 'aql, aur sárí táqat se mahabbat rakhní, aur apne parausi se apne barábar mahabbat rakhní sab sokhtani qurbáníon aur zabíhon se barhkar hai. 34 Jab Yisú' ne dekhá, ki us ne dánái se jawáb diyá, to us se kahá; Tú Khudá kí bádsháhat se dúr nahín. Aur phir kisi ne us se suwál karne kíjur'at na kí.

35 Phir Yisú' ne haikal men ta'lím dete waqt yih kahá, ki Faqíh kyunkar kahte hain, ki Masíh Dáúd ka betá hai? 36 Dáúd ne khud Rúhu'l Quds kí hidáyat se kahá hai, ki

Khudáwand ne mere Khudáwand se kahá;

Merí dahiní taraf baith,

Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon ke niche kí chauki na kar dún.

37 Dáúd to ap use Khudáwand kahtá hai, phir wuh us ka betá kahán se tháhrá? Aur 'ámm log khushí se us kí sunte the.

38 Phir us ne apní ta'lím men kahá, ki Faqíhon se khabardár

raho, jo lambe lambe jáme pahin-
kar phirná, aur bázaron men salám,
39 aur 'ibádatkhānon men a'lá dar-
je kī kursiān, aur ziyāfaton men
sadrnishīn chāhte hain; 40 aur
wuh bewa 'auraton ke gharon ko
dabā baithte hain, aur dikhāwe ke
liye namāz ko tūl dete hain; inhen
ziyāda sazá hogī.

41 Phir wuh haikal ke khazāne
ke sāmne baithā dekh rahā thā, ki
log haikal ke khazāne men paise
kis tarah dālte hain: aur bahutere
daulatmand bahut kuchh dāl rahe
the. 42 Itne men ek kangāl bewa
ne ākar do damriyān, ya'nī ek
dhelā, dālā. 43 Us ne apne shāgird-
on ko pās bulākar un se kahā;
Main tum se sach kahtā hūn, ki jo
haikal ke khazāne men dāl rahe
hain is kangāl bewa ne un sab se
ziyāda dālā; 44 kyūnki sabhon ne
apne māl kī bahutāt se dālā; ma-
gar is ne apnī nādārī kī hālat men
jo kuchh us kā thā, ya'nī apnī sārī
rozī, dāl dī.

13 Jab wuh haikal se bāhar
jā rahā thā, to us ke shāgird-
on men se ek ne us se kahā;
Ai ustād, dekh, yih kaise kaise
patthar aur kaisī kaisī 'imāraton
hain! 2 Yisū' ne us se kahā; Tū
in barī barī 'imāraton ko dekhtā hai?
yahān kisī patthar par patthar bāqī
na rahegā, jo girāyā na jāe.

3 Jab wuh Zaitūn ke pahār par
haikal ke sāmne baithā thā, to Pa-
tras aur Ya'qūb aur Yūhannā aur
Andriyās ne akele men us se pūch-
hā; 4 Hamein batā, ki yih bāteṅ
kab hongī? aur jab yih sārī bāteṅ
purī hone ko hon, us waqt kā kyā
nishān hai? 5 Yisū' ne un se kahnā
shurū' kiyā; Khabardār, koī tum-
hen gumrah na kar de. 6 Bahutere
mere nām se āenge, aur kahenge,
ki Wuh main hī hūn; aur bahut se
logon ko gumrah karenge. 7 Aur
jab tum larāiyān, aur larāiyon kī
afwāhen suno, to ghabrā na jānā:
in kā wāqī' honā zarūr hai; lekin
us waqt khātima na hogā. 8 Kyūn-
ki qaum par qaum, aur bādshāhat
par bādshāhat chārhāī karenge; ja-
gah jagah bhaunchāl āenge, aur kāl
parenge: yih bāteṅ musibaton kā
shurū' hī hongī.

9 Lekin tum khabardār raho; kyūn-
ki log tumhen 'adālaton ke hawāle

karenge, aur tum 'ibádatkhānon men
pīte jāoge, aur hākimon aur bād-
shāhon ke āge mere sabab hāzīr
kiye jāoge, tāki un ke liye gawāhī
ho. 10 Aur zarūr hai ki pahle sab
qaumon men Injīl kī manādī kī jāe.
11 Lekin jab tumhen le jākar hawāle
karen, to pahle se andesha na karnā,
ki ham kyā kahen; balki jo kuchh us
gharī tumhen batāyā jāe, wuhī kah-
nā; kyūnki kahnewāle tum nahin
ho, balki Rūhu'l Quds hai. 12 Aur
bhāī ko bhāī aur beṛe ko bāp qatl
ke liye hawāle karenge, aur beṛe mān
bāp ke barākhilāf khare hokar unhen
marwā dālenge. 13 Aur mere nām
ke sabab sab log tum se 'adāwat
rakkhenge: magar jo ākhīr tak bar-
dāshī karenge, wuh najāt pāegā.

14 Pas jab tum us ujānewālī
makrūh chīz ko us jagah kharā
huā dekho, jahān us kā kharā honā
rawā nahīn (parānewālā samajh le);
us waqt jo Yahūdiya men hon, wuh
paharon par bhāg jāen; 15 jo kothe
par ho, wuh apne ghar se kuchh
lene ko na nīche utre, na andar jāe:
16 aur jo khet men ho, wuh apnā
kaprā lene ko pīche na laṛe.
17 Magar un par afsos hai, jo un
dīnon men hāmīla hon, aur jo dūdh
pilātī hon! 18 Aur du'ā māngo, ki
yih jāron men na ho. 19 Kyūnki
wuh dīn aisī musibat ke hongē, ki
khilqat ke shurū' se, jise Khudā ne
khalq kiyā, na ab tak hūī hai, na
kabhī hogī. 20 Aur agar Khudā-
wand un dīnon ko na ghatātā, to
koī bashar na bachātā: magar un
barguzīdon kī khātīr, jin ko us ne
chunā hai, un dīnon ko ghatāyā.
21 Aur us waqt agar koī tum se
kahe, ki Dekho, Masīh yahān, yā
Dekho, wahān hai, to yaqīn na
karnā: 22 kyūnki jhūṭhe Masīh aur
jhūṭhe nabī ūṭh khare hongē, aur
nishān aur 'ajīb kām dikhāenge;
tāki agar mumkin ho to bargu-
zīdon ko bhī gumrah kar den.
23 Lekin tum khabardār raho: dekho,
main ne tum se sab kuchh pahle
hī kah diyā hai.

24 Magar un dīnon men, us musī-
bat ke ba'd, sūraj tarīk hō jāegā,
aur chānd apnī raushnī na degā;
25 aur āsmān se sitāre girne lagen-
ge, aur jo quwwaten āsmān men
hain, wuh hilāl jāengī. 26 Aur us
waqt log Ibn i A'dam ko barī qudrat

aur jalál ke sáth bádalón men áte dekhege. 27 Us waqt wuh firisht-
on ko bhejkar apne barguzídon ko,
zamín ke sire se ásmán ke sire tak,
cháron taraf se jama' karega.

28 Ab anjir ke darakht se ek tam-
sil síkho: jūhí us kí dālí narm
hotí, aur patte nikalte hain, tum
ján lete ho, kí garmí nazdík hai;
29 isí tarah jab tum in báton ko
hote dekho, to ján lo kí wuh nazdík,
balkí darwáze par hai. 30 Main
tum se sach kahtá hūn, kí jab tak
yih sab báton na ho len, yih nasil
hargiz tamám na hogí. 31 A'smán
aur zamín tal jáenge: lekin merí
báton na talengi. 32 Lekin us din
yá us gharí kí bábat koí nahín jántá,
na ásmán ke firishte, na Betá, ma-
gar Báp. 33 Khabardár, jágte aur
du'á mángte raho; kyúunki tum
nahín jánte, kí wuh waqt kab áegá.
34 Yih us ádmí ká sá hál hai, jo
pardes gayá huá hai, aur us ne ghar
chhoré waqt apne naukaron ko
ikhtiyár diyá, ya'ní har ek ko us ká
kám batá diyá, aur darbán ko hukm
diyá, kí jágtá rah. 35 Pas jágte
raho: kyúunki tum nahín jánte kí
ghar ká málík kab áegá; shám ko,
yá ádhí rát ko, yá murg ke bāng
dete waqt, yá subh ko; 36 aisá na
ho kí achának ákar wuh tum ko
sotá páe. 37 Aur jo main tum se
kahtá hūn, wuhí sab se kahtá hūn,
kí jágte raho.

14 Do din ke ba'd Fasah aur
'I'd i Fatír honewálí thí: aur
sardár káhin aur faqíh mau-
qa' dhūndh rahe the, kí use kyún-
kar fareb se pakaṛke qatl karen;
2 kyúunki kahte the, kí 'I'd ko nahín,
aisá na ho kí logon men balwá ho
jāe.

3 Jab wuh Bait'aniyyáh men Sha-
mā'ān korhí ke ghar kháná kháne
baithá huá thá, to ek 'aurat jatámási
ká beshqímat kháñs 'itr sang i
marmar kí 'itrdání men lái; aur
'itrdání torke, 'itr ko us ke sir par
dálá. 4 Magar ba'z apne dil men
khafá hokar kahne lage; Yih 'itr
kis liye zái' kiyá gayá? 5 Kyúunki
yih 'itr tén sau dínár se ziyáda ko
bikkar, garíbon ko diyá já saktá thá.
Aur wuh use malámat karne lage.
6 Yisú' ne kahá; Use chhor do:
kyún use diqq karte ho? us ne mere
sáth bhalái kí hai. 7 Kyúunki garíb

gurbá to hamesha tumháre pás hain;
jab cháho, un ke sáth nekí kar sakte
ho; lekin main tumháre pás hamesha
na rahúnga. 8 Jo kuchh wuh kar
saki, us ne kiyá; us ne dafn ke liye
mere badan par pahle se 'itr malá.
9 Main tum se sach kahtá hūn, kí
Tamám dunyá men, jahán kahín Injíl
kí manádí kí jáegi, yih bhí jo is ne
kiyá is kí yádgári men kahá jáegá.

10 Phir Yahūdáh Iskariyotí, jo un
bárah men se thá, sardár káhinon
ke pás chalá gayá, táki use un ke
háth pakaṛwá de. 11 Wuh yih sun-
kar khush hue, aur us ko rupaye
dene ká iqrár kiyá. Aur wuh mau-
qa' dhūndhne lagá, kí kisi tarah
qábú pakaṛ use pakaṛwá de.

12 'I'd i Fatír ke pahle din, ya'ní
jis roz Fasah ko zabh kiyá karte
the, us ke shágirdon ne us se kahá;
Tú kahán cháhtá hai, kí ham jákar
tere liye Fasah kháne kí taiyári
karen? 13 Us ne apne shágirdon
men se do shakhs bheje, aur un se
kahá; Shahr men jáo; ek shakhs
pání ká ghará liye hue tumhen mil-
egá: us ke píchhe ho lená; 14 aur
jahán wuh dákhil ho, us ghar ke
málík se kahná; Ustád kahtá hai,
kí Merá mihmáñkhána, jahán main
apne shágirdon ke sáth Fasah kháun,
kahán hai? 15 to wuh ap tumhen
ek bará bálákhána árásta aur taiyár
dikháegá: wahín hamáre liye tai-
yári karná. 16 Pas shágird chale
gaye, aur shahr men ákar, jaisá us
ne un se kahá thá, waisá hí páyá,
aur Fasah taiyár kiyá.

17 Jab shám hui, to wuh un bárah
ke sáth áyá. 18 Aur jab wuh baithe
khá rahe the, to Yisú' ne kahá;
Main tum se sach kahtá hūn, kí
tum men se ek, jo mere sáth khátá
hai, mujhe pakaṛwáegá. 19 Wuh
dilgír hone aur ek ek karke us se
kahne lage; Kyá main hūn? 20 Us
ne un se kahá, kí Wuh bárah men
se ek hai, jo mere sáth tabáq men
háth dáltá hai. 21 Kyúunki Ibn i
A'dam to, jaisá us ke haqq men likhá
hai, játá hí hai; lekin us ádmí par
afsos hai, jis ke wasíle se Ibn i
A'dam pakaṛwáyá játá hai; agar wuh
ádmí paidá na hotá, to us ke liye
achchhá hotá.

22 Aur wuh khá hí rahe the kí us
ne rotí lí, aur barakat cháhkar torí,
aur unhen dí, aur kahá, kí Lo, yih

merá badan hai. 23 Phir us ne piyála lekar shukr kiyá, aur unhen diyá; aur un sabhon ne us men se piyá. 24 Aur us ne un se kahá, ki Yih 'ahd ká merá wuh khún hai, jo bahuteron ke liye baháya jata hai. 25 Main tum se sach kahtá hún, ki Angúr ká shíra phir kabhí na piúngá, us din tak ki Khudá kí bádsháhat men nayá na piú.

26 Phir gít gáke báhar Zaitún ke pahár par gaye.

27 Aur Yisú' ne un se kahá; Tum sab thokar kháoge, kyúнки líkhá hai, ki Main charwáhe ko mārúngá, aur bheren paráganda ho jáengí. 28 Magar main apne jī úthne ke ba'd tum se pahle Galíl ko jáúngá. 29 Patras ne us se kahá; Go sab thokar kháen, lekin main na khá-úngá. 30 Yisú' ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki Tú áj isí rát, murg ke do bár bāng dene se pahle, tīn bár merá inkár karegá. 31 Lekin us ne bahút zor dekar kahá; Agar tere sáth mujhe marná bhí pare, taubhí terá inkár hargiz na karúngá. Isí tarah aur sab ne bhí kahá.

32 Phir wuh ek jagah áe jis ká nám Gatsamane thá, aur us ne apne shágirdon se kahá; Yahán baithhe raho, jab tak main du'á mángún. 33 Aur Patras aur Ya'qúb aur Yúhanná ko apne sáth lekar niháyat baírán aur beqarár hone lagá, 34 aur un se kahá; Merí ján niháyat gamgín hai, yahán tak ki marne kī naubat pahunch gayí hai: tum yahán thahro, aur jágte raho. 35 Aur wuh thorá áge barhá, aur zamín par girke du'á mángne lagá, ki agar ho sake, to yih gharí mujh par se tal jáe; 36 aur kahá; Ai Abbá, ai Báp, tujh se sab kuchh ho saktá hai; is piyále ko mere pás se hatá le: táham jo maig cháhtá hún wuh nahín, balki jo tú cháhtá hai wuhí ho. 37 Phir wuh áyá, aur unhen sotá pákar Patras se kahá; Ai Shama'un, tú sotá hai? kyá tú ek gharí bhí na jág saká? 38 Jágo aur du'á mángo, táki ázmáish men na paro: rúh to musta'idd hai, magar jism kamzor hai. 39 Wuh phir chalá gayá aur wuhí bát kahkar du'á mángí; 40 aur phir ákar unhen sotá páyá, kyúнки un kī ankhen múp se bhári thin; aur wuh na jánte the, ki use kyá jawáb

den. 41 Phir tísrí bár ákar un se kahá; Ab sote raho aur áram karo: bas, waqt á pahunchá hai; dekho, Ibn í A'dam gunahgáron ke háth men hawáale kiyá jata hai. 42 Útho, chalen: dekho, merá pakarwánewála nazdík á pahunchá hai.

43 Wuh yih kah hí rahá thá, ki fi'lfaur Yahúdáh, jo un bárah men se thá, aur us ke sáth ek bhí talwáren aur láthiyán liye hue sardár káhinon aur faqíhon aur buzurgon kī taraf se á pahunchí. 44 Aur us ke pakarwánewále ne unhen yih patá diyá thá, ki jis ká main bosa lún, wuhí hai: use pakarkar hifázat se le jáná. 45 Wuh ákar fi'lfaur us ke pás gayá, aur kahá; Ai Rabbí; aur us ke bosc liye. 46 Unhon ne us par háth dálkar use pakar liyá. 47 Un men se jo pás khare the, ek ne talwár khechkar, sardár káhin ke naukar par chalái, aur us ká kán urá diyá. 48 Yisú' ne un se kahá; Kyá tum talwáren aur láthiyán lekar mujhe dákú kī tarah pakarne nikle ho? 49 Main har roz tumháre pás haikal men ta'lím detá thá, aur tum ne mujhe nahín pakrá: lekin yih is liye huá hai kī nawishte púre hon. 50 Is par sáre shágird use chhorkar bhág gaye.

51 Magar ek jawán apne nange badan par mihín chádár orhe hue us ke píchhe ho liyá; use logon ne pakrá, 52 magar wuh chádár chhor- kar nangá bhág gayá.

53 Phir wuh Yisú' ko sardár káhin ke pás le gaye: aur sab sardár káhin, aur buzurg, aur faqíh us ke hán jama' ho gaye. 54 Aur Patras fásile par us ke píchhe píchhe sardár káhin ke díwánkháne ke andar tak gayá; aur piyádon ke sáth baithkar ág tápne lagá. 55 Aur sardár káhin aur sáre sadr 'adálatwále Yisú' ke már dálne ke wáste us ke khiláf gawáhi dhúndhne lage, magar na pái; 56 kyúнки bahuteron ne us par jhúthí gawáhián to dí, lekin un kī gawáhián muttáfíq na thin. 57 Phir ba'z ne úthkar us par yih jhúthí gawáhi dí, ki 58 Ham ne use yih kahte suná hai, ki Main is maqdis ko jo háth se baná hai dháúngá, aur tū dín men dúsrá banáúngá, jo háth se na baná ho. 59 Lekin is par bhí un kī gawáhi muttáfíq na níklí. 60 Phir sardár

káhin ne bích men khare hokar Yisú' se púchhá, ki Tú kuchh jawáb nahín detá? yih tere khiláf kyá gawáhi dete hai? 61 Magar wuh chupká hí rahá, aur kuchh jawáb ná diyá. Sardár káhin ne us se phir suwál kiya aur kahá; Kyá tú us Sitúda ká Betá Masíh hai? 62 Yisú' ne kahá; Hán, main hún: aur tum Ibn i A'dam ko Qádir i Mutlaq ki dahiní taraf baithe, aur ásmán ke bádalon ke sáth áte dekhoge. 63 Sardár káhin ne apne kapre pharke kahá; Ab hamen gawáhiñ ki kyá hájat rahí? 64 Tum ne yih kufr suná: tumhári kyá ráe hai? Un sab ne fatwá diyá, ki Wuh qatl ke láiq hai. 65 Tab ba'z us par thúkne, aur us ká munh dhánpne, aur us ke mukke márne, aur us se kahne lage, Nubuwwat ki báten suná! aur piyádon ne use tamáche már márke apne qabze men líyá.

66 Jab Patras niche sahn men thá, to sardár káhin ki laundiyon men se ek wahán áí, 67 aur Patras ko ág tápte dekhkar us par nazar ki aur kahne lagi; Tú bhi us Násari Yisú' ke sáth thá. 68 Us ne inkár kiya, aur kahá, ki Main to na jántá aur na samajhtá hún, ki tú kyá kahti hai: phir wuh báhar deorhi men gayá; aur murg ne báng dí. 69 Wuh laundí use dekhkar un se jo pás khare the phir kahne lagi; Yih un men se hai. 70 Magar us ne phir inkár kiya. Aur thorí der ba'd unhon ne jo pás khare the Patras se phir kahá; Beshakk tú un men se hai; kyunki tú Galíli bhi hai. 71 Magar wuh la'nat karne aur qasam kháne lagá, ki Main is ádmí ko, jis ká tum zikr karte ho, nahín jántá. 72 Aur fi'lfaur dúsrí bár murg ne báng dí. Patras ko wuh bát jo Yisú' ne us se kahí thí yád áí, ki Murg ke do bár báng dene se pahle tú tén bár merá inkár karegá. Aur is par gaur karke wuh ro pará.

15 Aur fi'lfaur, subh hote hí, sardár káhinon ne buzurgon aur faqihon aur sáre sadr 'adálatwálon samet saláh karke, Yisú' ko bándhwayá, aur le jákar Pílátus ke hawále kiya. 2 Aur Pílátus ne us se púchhá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? Us ne jawáb men us se kahá; Tú khud kahtá hai.

3 Aur sardár káhin us par bahut bátón ká ilzám lagáte rahe. 4 Pílátus ne us se dobára suwál karke yih kahá; Tú kuchh jawáb nahín detá? Dekh, yih tujh par kitní bátón ká ilzám lagáte hai? 5 Yisú' ne phir kuchh jawáb nahín diyá; yahán tak ki Pílátus ne ta'ajjub kiya.

6 Aur wuh 'I'd par ek qaidí ko, jis ke wáste log 'arz karte the, un ki khátir chhor diyá kartá thá. 7 Aur Bar Abbá nám ek ádmí un bágon ke sáth qaid men pará thá, jinhon ne bagáwat men khún kiya thá. 8 Aur bhir úpar charhkar us se 'arz karne lagi, ki Jo terá dastúr hai, wuh hamare liye kar. 9 Pílátus ne unhen yih jawáb diyá; Kyá tum cháhte ho, ki main tumhári khátir Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? 10 Kyunki use ma'lúm thá, ki sardár káhinon ne is ko hasad se mere hawále kiya hai. 11 Magar sardár káhinon ne bhir ko ubhárá, táki Pílátus un ki khátir Bar Abbá hí ko chhor de. 12 Pílátus ne dobára un se kahá; Phir, jise tum Yahúdíon ká bádsháh kahte ho, us ko main kyá karún? 13 Wuh phir chilláe, ki Use salíb de. 14 Aur Pílátus ne un se kahá; Kyun, is ne kyá burái ki hai? Wuh aur bhi chilláe, ki Use salíb de. 15 Pílátus ne, logon ko khush karne ke iráde se, un ke liye Bar Abbá ko chhor diyá, aur Yisú' ko kore lagwákar hawále kiya, táki salíb dí jáe.

16 Aur sipáhi us ko us sahn men le gaye, jo Praitoriyun kahlátá hai; aur sári paltan ko bulá láe. 17 Aur unhon ne use argawáni choga pahínáyá, aur kánthon ká táj banákar us ke sir par rakkhá; 18 aur use salám karne lage, ki Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! 19 Aur wuh us ke sir par sarkandá márté, aur us par thúkte, aur ghutne tek tekkar use sijda karte rahe. 20 Aur jab use thañthon men upá chuke, to us par se argawáni choga utárkar usi ke kapre use pahínáe; phir use salíb dene ko báhar le gaye.

21 Aur Shama'un nám ek Kurení ádmí, Sikanidar aur Rúfus ká báp, díhát se áte hús udhar se guzrá; unhon ne use begár men pakrá, ki us ki salíb utháe. 22 Aur wuh use maqám i Gulgutá par láe, jis ká tarjuma Khopri ki jagah hai. 23 Aur

murr milí húi mai use dene lage, magar us ne na lí. 24 Aur unhon ne use salíb par chaṛháya, aur us ke kapron par qur'a dákhar, ki kis ko kyá mile, unhen bánt liyá. 25 Aur pahar dín chaṛhá thá, jab unhon ne us ko salíb par chaṛháya. 26 Aur us ká ilzám likhkar us ke úpar lagá diyá gayá, ki YAHÓDÍON KÁ BÁDSHÁH. 27 Aur unhon ne us ke sáth do dákú, ek us kí dahiní, aur ek us kí báin taraf salíb par chaṛháe. [28 Tab is mazmún ká wuh nawishta, ki Wuh badkáron men giná gayá, púrú húa.] 29 Aur ráh chalne-wále sir hilá hilákar us par la'n ta'n karte, aur kahte the, ki Wáhi maqdis ke dhánewále, aur tén dín men banánewále, 30 salíb par se utárke apne taín bachá. 31 Isí tarah sardár káhin bhí, faqíhon ke sáth milke, ápas men thaṭthe se kahte the; Is ne auron ko bacháya, apne taín nahín bachá saktá. 32 Isráíl ká bádsháh Masih ab salíb par se utár áe, táki ham dekhkar imán láen. Aur jo us ke sáth salíb par chaṛháe gaye the, wuh us par la'n ta'n karte the.

33 Jab do pahar húi, to tamám mulk men andherá chhá gayá, aur tísre pahar tak rahá. 34 Aur tísre pahar ko Yisú' baṛí áwáz se chilláyá, ki Ilohí, Ilohí, lámá shabaqtaní? jis ká tarjuma yih hai; Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhor diyá? 35 Jo pás kharé the, un men se ba'z ne yih sunkar kahá; Dekho, wuh Elíyáh ko bulátá hai. 36 Aur ek ne daurkar isfanj ko sirke men duboyá, aur sarkande par rakhkar use chusáya, aur kahá; Thahar jáo, dekhén to, Elíyyáh use utárne átá hai yá nahín. 37 Phír Yisú' baṛí áwáz se chilláyá, aur dam de diyá. 38 Aur maqdis ká parda úpar se niche tak phatkar do tukre ho gayá. 39 Aur jo súbadár us ke sámne khará thá, us ne use yún dam dete húa dekhkar kahá, ki Yih ádmí beshakk Khudá ká Betá thá. 40 Aur kai 'auraten dúr se dekh rahí thin: un men Maryam Magdalíní aur chhoṭe Ya'qúb aur Yoses kí mán Maryam, aur Salome thin; 41 jab wuh Galíl men thá, yih us ke piche ho letí aur us kí khidmat kartí thin; aur aur bhí bahut áí 'auraten thin, jo us ke sáth Yaráshalem men áí thin.

42 Jab shám ho gayí, to is liye ki Taiyári ká dín thá, jo Sabt se ek dín pahle hotá hai, 43 Arimatiya ká rahnewála Yúsuf áya, jo 'izzatdár mushír aur khud bhí Khudá kí bádsháhát ká muntazir thá, aur jur'at se Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lách mángí. 44 Aur Pilátus ne ta'ajjub kiyá, ki wuh aisá jald mar gayá; aur súbadár ko bulákar us se púchhá, ki Us ko mare húa der ho gayí? 45 Jab súbadár se hál ma'lúm kar liyá, to lách Yúsuf ko dilá dí. 46 Us ne ek mihín chádar mol lí, aur lách ko utárkar us chádar men kafnáya, aur ek qabr ke andar jo chaṭán men khodí gayí thí use rakkhá, aur us qabr ke munh par ek patthar lúṛhká diyá. 47 Aur Maryam Magdalíní aur Yoses kí mán Maryam dekh rahí thin, ki wuh kahán rakkhá gayá hai.

16 Jab Sabt ká dín guzar gayá, to Maryam Magdalíní aur Ya'qúb kí mán Maryam aur Salome ne khushbúdar chízen mol lí, táki ákar us par maleñ. 2 Wuh hafte ke pahle dín bahut sawere, jab súraj niklá hí thá, qabr par áin. 3 Aur ápas men kahtí thin, ki Ham-áre liye patthar ko qabr ke munh par se kaun lúṛhkáegá? 4 Jab unhon ne nigáh kí, to dekhá ki patthar lúṛhká húa hai; kyúñki wuh bahut hí baṛá thá. 5 Aur qabr ke andar jáke, unhon ne ek jawán ko safed jáma pahine húa dahiní taraf baiṭhe dekhá, aur niháyat hat-rán hún. 6 Us ne un se kahá, Aisí hairán na ho; tum Yisú' Násari ko, jo maslúb húa thá, dhúndhti ho; wuh jí uṭhá hai; yahán nahín hai; dekho, yih wuh jagah hai jahán unhon ne use rakkhá thá. 7 Lekin tum jákar us ke shágirdon aur Patras se kaho, ki Wuh tum se pahle Galíl ko jáegá; tum wahín use dekhoge, jaisá us ne tum se kahá. 8 Aur wuh nikalkar qabr se bhág gayín; kyúñki larzish aur haibat un par gálib áí thí; aur unhon ne kisi se kuchh na kahá, kyúñki darrí thin.

9 Hafte ke pahle roz, jab wuh sawere jí uṭhá, to pahle Maryam Magdalíní ko, jis men se us ne sáṭ badróhen nikálí thin, dikhái diyá.

10 Us ne jákar us ke sáthiyon ko, jo mátam karte aur rote the, khabar di. 11 Aur unhon ne yih sunkar, ki wuh jítá hai aur us ne use dekhá hai, yaqín na kiya.

12 Is ke ba'd wuh दूसरी surat mein un mein se do ko jab wuh dihat ki taraf paidal ja rahe the dikhái diya.

13 Unhon ne bhi jákar baqi logon ko khabar di, magar inhon ne un ka bhi yaqín na kiya.

14 Phir piche wuh un gyarah ko bhi, jab khana khane baithe the, dikhái diya, aur un ki be'tiqadi aur sakhtdilli par malámat ki; kyunki inhon ne us ke ji uthne ke ba'd use dekhá tha, unhon ne un ka yaqín na kiya tha. 15 Aur us ne un se kaha, ki Tum tamam dunya mein jákar sari khalq ke samne Injil ki manadi karo. 16 Jo iman lae aur

baptisma le, wuh najat paega: aur jo iman na lae, wuh mujrim thahraya jayega. 17 Aur iman lane walon ke darmiyan yih mu'jize honge: wuh mere nam se badruhon ko nikalenge; 18 nayi nayi zabanon bolenge; sanpon ko utha lenge; aur agar koi halak karnewali chiz pienge, unhen kuchh zarar na pahunchega; wuh bimaron par hath rakhenge, to achche ho jayenge.

19 Garaz Khudawand Yisú' un se kalam karne ke ba'd asman par uthaya gaya, aur Khuda ki dahini taraf baithe gaya. 20 Phir unhon ne nikalkar har jagah manadi ki, aur Khudawand un ke sath kam karti raha, aur kalam ko, un mu'jizon ke wasile se jo sath sath hote the, sabit karti raha. A'min.

LU'QA' KI' INJIL

1 Chunki bahuton ne is par kamar bandhi hai, ki jo baton hamare darmiyan waqi' hain, un ko tartibwar bayan karen, 2 jaisa ki unhon ne, jo shuru' se khud dekhne-wale aur kalam ke khadim the, unhen ham ko pahunchaya; 3 is liye ai mu'azzaz Thiyufilus, main ne bhi munasib jana, ki sab baton ka silsila shuru' se thik thik daryaft karke unhen tere liye tartib se likhun, 4 taki jin baton ki tu ne ta'lim pai hai, un ki pukhtagi tujhe malum ho jae.

5 Yahudiya ke badshah Herodes ke zamane mein Abiyyah ke fariq mein se Zakaryah nam ek kahin tha, aur us ki biwi Harun ki aulad mein se thi, aur us ka nam Ilshiba' tha. 6 Aur wuh donon Khuda ke huzur rastbaze aur Khudawand ke sare hukmon aur qanonon par be'aib chalnewale the. 7 Aur un ke aulad na thi, kyunki Ilshiba' banjh thi, aur donon umr rasida the.

8 Jab wuh Khuda ke huzur apne fariq ki bari par kahanat ka kam anjam deta tha, to aisa hua 9 ki

kahanat ke dastur ke muwafiq us ke nam ka qur'a nikla, ki Khudawand ke maqdis mein jákar khushbu jalae: 10 aur logon ki sari jam'at khushbu jalate waqt bahar du'a mang rahi thi, 11 ki Khudawand ka firishta khushbu ke mazbah ki dahini taraf khara hua us ko dikhái diya. 12 Aur Zakaryah dekhkar ghabraya aur us par dahshat chhi gayi. 13 Magar firishte ne us se kaha: Ai Zakaryah, khauf na kar; kyunki teri du'a sun li gayi, aur teri biwi Ilshiba' tere liye beta janegi; tu us ka nam Yuhannarakhna. 14 Aur tujhe khushi o khurrami hogi, aur bahut se log us ki paidalsh ke sabab khush honge. 15 Kyunki wuh Khudawand ke huzur mein buzurg hoga, aur hargiz na mai na koi aur sharab piyega, aur apni man ke pet hi se Ruhu'l Quds se bhar jayega, 16 aur bahut se bani Israil ko Khudawand ki taraf jo un ka Khuda hai, pherega. 17 Aur wuh Eliyyah ki ruh aur quwwat mein us ke age age chalega, ki walidon ke dil aulad ki taraf, aur nafarmanon ko rastbazon ki dani par chalne ki taraf phere, aur Khuda-

wand ke liye ek musta'idd qaum taiyār kare. 18 Zakaryāh ne firishte se kahā; Main is bāt ko kis tarah jānūn, kyūnki main būrḥā hūn, aur merī bīwī 'umr rasīda hai. 19 Firishte ne jawāb meṃ us se kahā; Main Jibraīl hūn, jo Khudā ke huzūr kharā rahtā hūn, aur is liye bhejā gayā hūn, ki tujh se kalām karūn aur tujhe in bāton ki khush-khabarī dūn; 20 aur dekh, jis dīn tak yih bāteṃ wāqī' na ho leṃ, tū chupkā rahēgā, aur bol na sakegā, is liye ki tū ne merī bāton kā, jo apne waqt par purī hongī, yaqīn na kiya. 21 Aur log Zakaryāh ki rāh dekhte aur ta'ajjub karte the, ki use maqdis meṃ kyūn der lagī. 22 Jab wuh bāhar āyā, to un se bol na sakā. Pas unhoṃ ne ma'lūm kiya, ki us ne maqdis meṃ royā dekhī hai, aur wuh un se ishāre kartā thā, aur gūngā hī rahā. 23 Phir aisā huā ki jab us ki khidmat ke dīn pure hue, wuh apne ghar gayā.

24 In dīnon ke ba'd us ki bīwī Ilīshiba' hāmila hū; aur us ne pānch mahīne tak apne taīn yih kahke chhipāe rakkhā, ki 25 jab Khudāwand ne merī ruswāi logon meṃ se dūr karne ke liye mujh par nazar ki, un dīnon meṃ us ne mere liye aisā kiya.

26 Chhate mahīne Jibraīl firishta Khudā ki taraf se Galīl ke ek shahr meṃ jis kā nām Nāsarat thā, ek kunwārī ke pās bhejā gayā, 27 jis ki māngnī Dāūd ke gharāne ke ek mard Yūsuf nām se hūi thī; aur us kunwārī kā nām Maryam thā. 28 Aur firishte ne us ke pās andar āke kahā; Salām tujh ko, jis par fazl huā hai! Khudāwand tere sāth hai. 29 Wuh is kalām se bahut ghabrā gayi aur sochne lagī, ki yih kaisā salām hai. 30 Firishte ne us se kahā; Ai Maryam, khauf na kar, kyūnki Khudā ki taraf se tujh par fazl huā hai; 31 aur dekh, tū hāmila hogī aur betā janegī; us kā nām Yisū' rakhnā. 32 Wuh buzurg hogā; aur Khudā Ta'ālā kā Betā kahlāegā, aur Khudāwand Khudā us ke bāp Dāūd kā takht use degā, 33 aur wuh Ya'qūb ke gharāne par abad tak bādshāhī karegā, aur us ki bādshāhī kā ākhir na hogā. 34 Maryam ne firishte se kahā; Yih kyūnkar hogā, jis hāl meṃ ki main

mard ko nahīn jāntī? 35 Aur firishte ne jawāb meṃ us se kahā, ki Rūhu'l Quds tujh par nāzil hogā, aur Khudā Ta'ālā ki qudrat tujh par sāya dālegī, aur is sabab se wuh pākiza jo paidā honewālā hai Khudā kā Betā kahlāegā. 36 Aur dekh, terī rishtadār Ilīshiba' ke bhī buḥāpe meṃ betā honewālā hai; aur ab us ko, jo bānjh kahlātī thī, chhata mahīna hai. 37 Kyūnki jo qaul Khudā ki taraf se hai, wuh hargiz betāsīr na hogā. 38 Maryam ne kahā; Dekh, main Khudāwand ki bandī hūn; mere liye tere qaul ke muwāfiq ho. Phir firishta us ke pās se chalā gayā.

39 Un hī dīnon Maryam uthī, aur jaldī se pahārī mulk meṃ Yahūdāh ke ek shahr ko gayi, 40 aur Zakaryāh ke ghar meṃ dākhil hokar Ilīshiba' ko salām kiya. 41 Aur jonhīn Ilīshiba' ne Maryam kā salām sunā, to aisā huā ki bachcha us ke peṭ meṃ uchhal parā, aur Ilīshiba' Rūhu'l Quds se bhar gayi, 42 aur baland āwāz se pukārke boli, ki Tū 'auraton meṃ mubārak, aur tere peṭ kā phal mubārak hai; 43 aur mujh par yih fazl kahān se huā, ki mere Khudāwand ki mān mere pās āi? 44 Kyūnki dekh, jonhīn tere salām ki āwāz mere kām meṃ pahunchī, bachcha māre khushī ke mere peṭ meṃ uchhal parā. 45 Aur mubārak hai wuh jo imān lāi, kyūnki jo bāteṃ Khudāwand ki taraf se us se kahī gayi thīn, wuh purī hongī. 46 Phir Maryam ne kahā, ki

Merī jān Khudāwand ki barāi kartī hai,

47 Aur merī ruh mere munjī Khudā se khush hūi;

48 Kyūnki us ne apnī bandī ki pasthālī par nazar ki:

Aur dekh, ab se lekar har zamāne ke log mujh ko mubārak kahenge.

49 Kyūnki us Qādir ne mere liye bare bare kām kiye haiṃ, Aur us kā nām pāk hai.

50 Aur us kā rahm un par jo us se darte haiṃ

Pusht dar pusht rahtā hai.

51 Us ne apne bāzū se zor dikhayā; Aur jo apne taīn barā samajhte the un ko parāganda kiya.

52 Us ne ikhtiyārwalon ko takht se girā diya,

Aur pasthálon ko baland kiyá.
 53 Us ne bhúkon ko achchhi chíz-
 on se ser kar diyá,
 Aur daulatmandon ko khálí háth
 lautá diyá.
 54 Us ne apne khádim Isráil ko
 sambhá liyá,
 Táki apní us rahmat ko yád
 farmáe,
 55 Jo Ibráhim aur us kí nasl par
 abad tak rahegi;
 Jaisá us ne hamáre báp dá dá se
 kahá thá.
 56 Aur Maryam tñ mahíne ke
 qaríb us ke sáth rahkar apne ghar
 ko laut gayí.
 57 Aur Ilíshiba' ke janne ká waqt
 á pahunchá, aur wuh beṭá janí.
 58 Aur us ke parausiyon aur rishta-
 dáron ne yih sunkar, kí Khudáwand
 ne us par barí rahmat kí, us ke sáth
 khushi manái. 59 Aur áthwen dín
 aisá huá kí wuh larke ká khatna
 karne áe, aur us ká nám us ke báp
 ke nám par Zakaryáh rakhne lage.
 60 Magar us kí man ne kahá;
 Nahín, balki us ká nám Yúhanná
 rakkhá jáe. 61 Unhon ne us se
 kahá, kí Tere kunbe men kisi ká yih
 nám nahín. 62 Aur unhon ne us ke
 báp ko ishára kiyá, kí Tú us ká nám
 kyá rakhná cháhtá hai? 63 Us ne
 takhtí mangáke yih likhá, kí Us
 ká nám Yúhanná hai; aur sab ne
 ta'ajjub kiyá. 64 Usí dam us ká
 munh aur zabán khul gayí, aur
 wuh bolne aur Khudá kí hamd
 karne lagá. 65 Aur un ke ás pás ke
 sab rahnewálon par dahshat chhá
 gayí; aur Yahúdiya ke tamám pahári
 mulk men in sab báton ká charchá
 phail gayá. 66 Aur sab sunnewál-
 on ne un ko díl men sochkar kahá;
 To yih larke kaisá honewálá hai?
 Kyunki Khudáwand ká háth us par
 thá.
 67 Aur us ká báp Zakaryáh Rúh-
 u'l Quds se bhar gayá, aur nubuwwat
 kí ráh se kahne lagá, kí
 68 Khudáwand Isráil ke Khudá
 kí hamd ho,
 Kyunki us ne apní ummat par
 tawajjuh karke use chhutkára
 diyá,
 69 Aur apne khádim Dáúd ke
 gharáne men
 Hamáre liye naját ká síng nikálá;
 70 (Jaisá us ne apne pák nabíon
 kí zabání kahá thá,

Jo kí dunyá ke shurá' se hote áe
 hain,)
 71 Ya'ní ham ko hamáre dushman-
 on se, aur sab kína rakhne-
 wálon ke háth se naját bakh-
 shí.
 72 Táki hamáre báp dá dá par rahm
 kare,
 Aur apne pák 'ahd ko yád
 farmáe;
 73 Ya'ní us qasam ko jo us ne
 hamáre báp Ibráhim se kháí
 thí,
 74 Kí wuh hamen yih 'ináyat kar-
 egá kí apne dushmanon ke
 háth se chhutkar,
 75 Us ke huzúr pákízagi aur rást-
 bázi se 'umr bhar bekháuf us
 kí 'ibádat karen.
 76 Aur ai larke, tú Khudá Ta'ála
 ká nabí kahláegá;
 Kyunki tú Khudáwand kí ráhen
 taiyár karne ko us ke áge áge
 chalegá;
 77 Táki us kí ummat ko naját ká
 'ilm bakhshé,
 Jo un ko gunáhon kí mu'áfi se
 hásil ho.
 78 Yih hamáre Khudá kí 'ain rah-
 mat se hogá,
 Jis ke sabab 'álam i bálá ká áftáb
 ham par tulú' karegá,
 79 Táki un ko jo andhere aur
 maut ke sáye men baítthe hain
 raushní bakhshé,
 Aur hamáre qadamon ko salá-
 matí kí ráh par dále.
 80 Aur wuh larke barhtá aur rúh
 men quwwat patá gayá, aur Isráil
 par zahir hone ke dín tak jangalon
 men rahá.
 2 Un dinon men aisá huá kí
 Qaisar Augústus kí taraf se yih
 hukm jari huá, kí sári dunyá ke
 logon ke nám likhe jáen. 2 Yih
 pahíl ismnawísí Súriya ke hákim
 Kwiriniyus ke 'ahd men hui; 3 aur
 sab log nám likhwáne ke liye apne
 apne shahr ko gaye. 4 Pas Yúsuf
 bhí Galíl ke shahr Násarat se Dáúd
 ke shahr Baitlahm ko gayá, jo
 Yahúdiya men hai, is liye kí wuh
 Dáúd ke gharáne aur aulád se thá,
 5 táki apní mangetar Maryam ke
 sáth, jo hámila thí, nám likhwáe.
 6 Jab wuh wahán the, to aisá huá
 kí us ke janne ká waqt á pahunchá.
 7 Aur wuh pahlauthá beṭá janí, aur
 us ko kapre men lapetkar charáí

men rakkhá, kyúunki un ke wáste saráe men jagah na thí.

8. Usí 'iláqe men charwáhe the, jo rát ko maidán men rahkar apne galle kí nigahbání kar rahe the.

9 Aur Khudáwand ká fríshta un ke pás á khará húa, aur Khudáwand ká jalál un ke chaugird chamká, aur wuh niháyat dar gaye.

10 Magar fríshte ne un se kahá; Daro nahín; kyúunki dekho, main tumhen barí khushí kí bashárat detá hún, jo sári ummat ke wáste hogí: 11 kí áj Dáúd ke shahr men tumháre liye ek Munjí paidá húa, ya'ní Masíh Khudáwand; 12 aur is ká tumháre liye yih patá hai, kí tum ek bachche ko kapre men líptá aur charní men pará húa páoge. 13 Aur yakáyak us fríshte ke sáth ásmání lashkar kí ek guroh, Khudá kí hamd kartí aur yih kahtí zahír hui, kí

14 'A'lam í bálá par Khudá kí tamjíd ho,

Aur zamín par un ádmíon men, jin se wuh rází hai, sulh.

15 Jab fríshte un ke pás se ásmán par chale gaye, to aísá húa kí charwáhon ne ápas men kahá, kí A'ó, Baitlahm tak chalen, aur yih bát jo hui hai, aur jis kí Khudáwand ne ham ko khabar dí hai dekhén. 16 Pas unhon ne jaldí se jákar Maryam aur Yúsuf ko dekhá, aur us bachche ko charní men pará páya; 17 aur unhen dekhkar wuh bát, jo us larke ke haqq men un se kahí gayí thí, mashhúr kí; 18 aur sab sunnewálon ne in báton par, jo charwáhon ne un se kahín, ta'ajjub kiyá. 19 Magar Maryam in sab báton ko apne dil men rakkhar gaur kartí rahí. 20 Aur charwáhe, jaisá un se kahá gayá thá, waisá hí sab kuchh sunkar aur dekhkar Khudá kí barái aur hamd karte hús laut gaye.

21 Jab áth din púre hús, aur us ke khatné ká waqt áyá, to us ká nám Yísú' rakkhá gayá, jo fríshte ne us ke pet men parne se pahle rakkhá thá.

22 Phir jab Músá kí shari'at ke muwáfiq un ke pák hone ke din púre ho gaye, to wuh us ko Yarúshalem men láe, táki Khudáwand ke áge házir karen, 23 (jaisá kí Khudáwand kí shari'at men likhá hai, kí Har ek pahlauthá Khudáwand

ke liye muqáddas thahregá,) 24 aur Khudáwand kí shari'at ke is qaul ke muwáfiq qurbání karen, kí Qumríon ká ek jozá, ya kabútar ke do bachche láo. 25 Aur dekho, Yarúshalem men Shama'un nám ek ádmí thá, aur wuh ádmí rástbáz aur khudátars aur Isráíl kí tasallí ká muntazir thá, aur Rúhu'l Quds us par thá, 26 Aur us ko Rúhu'l Quds se ágáhi hui thí, kí jab tak tú Khudáwand ke Masíh ko dekh na le, maut ko na dekhegá. 27 Wuh Rúh kí hidáyat se haikal men áyá, aur jis waqt mán báp us larke Yísú' ko andar láe, táki us ke liye shari'at ke dastúr par 'amal karen, 28 to us ne use apní god men liya, aur Khudá kí hamd karke kahá, kí

29 Ai Málík, ab tú apne gulám ko apne qaul ke muwáfiq salámati se rukhsat detá hai;

30 Kyúunki merí ánkhon ne terí naját dekh lí hai,

31 Jo tú ne sab ummaton ke rá-barú taiyár kí hai,

32 Táki gairqaumon ko raushní denewalá núr

Aur terí ummat Isráíl ká jalál bane.

33 Aur us ká báp aur us kí mán in báton par, jo us ke haqq men kahí játi thín, ta'ajjub karte the. 34 Aur Shama'un ne un ke liye barakat cháhí, aur us kí mán Maryam se kahá; Dekh, yih Isráíl men bahuton ke girne aur uthne ke liye, aur aísá nishán hone ke liye muqarrar húa hai, jis kí mukhálafat kí jáegi—35 balki khud terí ján bhí talwár se chhid jáegi—táki bahut logon ke dílon ke khayál khul jáen. 36 Aur A'sher ke qabíle men se Hannáh nám Fanúel kí betí ek nabiya thí; wuh bahut 'umr rasída thí, aur apne kunwárepan ke ba'd sá baras ek shauhar ke sáth guzáre the; 37 wuh chaurásí baras se bewa thí; aur haikal se judá na hotí thí, balki rát din rozon aur du'áon ke sáth 'ibádat kiyá kartí thí. 38 Aur wuh usí gharí wahán ákar Khudá ká shukr karne lagi, aur un sab se jo Yarúshalem ke chhuṭkare ke muntazir the us kí bábat báten karne lagi. 39 Aur jab wuh Khudáwand kí shari'at ke muwáfiq sab kuchh kar chuke, to Galíl men apne shahr Násarat ko phir gaye.

40 Aur wuh laṛkā baṛhtā aur quwat pātā gayā, aur hikmat se ma'mūr hotā gayā, aur Khudā kā fazl us par thā.

41 Us ke mán báp har baras 'I'd i Fasah par Yarúshalem ko jáyá karte the. 42 Aur jab wuh bárah baras kā húa, to wuh 'I'd ke dastúr ke muwáfiq Yarúshalem ko gaye. 43 Jab wuh un dinon ko púrā karke laṛte, to wuh laṛkā Yisú' Yarúshalem men rah gayā, aur us ke mán báp ko khabar na hui. 44 Magar yih samajhkar ki wuh qáfile men hai, ek manzil nikal gaye, aur use apne rishtadáron aur jánpahchánon men dhúndhne lage. 45 Jab na milá, to use dhúndhte hūe Yarúshalem tak wápas gaye. 46 Aur tñ roz píchhe aisā húa ki unhon ne use haikal men ustádon ke bích men baiṭhe, un kī sunte aur un se suwál karte hūe páyá. 47 Aur jitne us kī sun rahe the, us kī samajh aur us ke jawábon se dang the. 48 Wuh use dekhkar hairán hūe, aur us kī mán ne us se kahá; Beṭá, tú ne kyūn ham se aisā kiyá? Dekh, terā báp aur main kuṛhte hūe tujhe dhúndhte the. 49 Us ne un se kahá; Tum mujhe kyūn dhúndhte the? Kyá tum ko ma'lúm na thā, ki mujhe apne Báp ke hán honā zarúr hai? 50 Magar jo bát us ne un se kahí, use wuh na samjhe. 51 Aur wuh un ke sáth rawána hokar Násarát men áyá, aur un ke tábi' rahá; aur us kī mán ne yih sab báten apne dil men rakkhin.

52 Aur Yisú' hikmat aur qadd o qámat men, aur Khudā kī aur insán kī maqbúliyat men, taraqqí kartá gayá.

3 Tibiriyus Qaisar kī hukúmat ke pandrahweṇ baras, jab Pun-tiyus Pílátus Yahúdiya kā hákim thā, aur Herodes Galíl kā, aur us kā bhái Filippus Itúraiya aur Tra-khonítis kā, aur Lisániyás Abilene kā hákim thā, 2 aur Hanná aur Káifá sardár káhin the; us waqt Khudā kā kalám biyábán men Zakaryáh ke beṭe Yúhanná par utrā. 3 Aur wuh Yardan ke sáre girdnawáh men jákar gunáhon kī mu'áfí ke liye tauba ke baptisma kī manádí karne lagá, 4 jaisá Yasha'yáh nabí ke kalám kī kitáb men likhá hai, ki

Biyábán men pukárnewále kī áwáz áti hai, ki

Khudáwand kī ráh taiyár karo,
Us ke ráste sídhe banáo.

5 Har ek gháṭí bhar dí jáegí,
Aur har ek pahár aur ṭíla níchá kiyá jáegá;

Aur jo ṭerhá hai sídhá,
Aur jo únchá níchá hai hamwár rásta banegá;

6 Aur har bashar Khudā kī naját dekhegá.

7 Pas jo log us se baptisma lene ko nikalkar áte the, wuh un se kahtá thā; Ai sánp ke bachcho, tumhen kis ne jatáyá, ki ánewále gazab se bhágo? 8 Pas tauba ke muwáfiq phal láo, aur apne dilon men yih kahná shurú' na karo, ki Ibráhím hamará báp hai; kyūnki main tum se kahtá hūn, ki Khudā in pattharon se Ibráhím ke liye aulád paidá kar saktá hai. 9 Aur ab to darakhton kī jaṛ par kulhárá rakkhá húa hai; pas jo darakht achchhá phal nahín láta, wuh káṭá aur ág men dálá játa hai. 10 Logon ne us se yih púchhá, ki Phir ham kyá karen? 11 Us ne jawáb men un se kahá, ki Jis ke pás do kurte hon, wuh us ko jis ke pás na ho bánt de, aur jis ke pás kháná ho, wuh bhí aisá hī kare. 12 Aur mahsúl lenewále bhí baptisma lene ko áe, aur us se púchhá, ki Ai ustád, ham kyá karen? 13 Us ne un se kahá; Jo tumháre liye muqarrar hai, us se ziyáda na lená. 14 Aur sipáhiyon ne bhí us se yih púchhá, ki Ham log kyá karen? Us ne un se kahá; Na kisi par zulm karo, aur na kisi se náhaqq kuchh lo, aur apní tanṭhewáh par kifáyat karo.

15 Jab log muntazir the, aur sab apne apne dil men Yúhanná kī bábat sochte the, ki áyá wuh Masíh hai, yá nahín; 16 to Yúhanná ne un sab se jawáb men kahá; Main to tumhen pání se baptisma detá hūn, magar jo mujh se zoráwar hai, wuh ánewálá hai; main us kī jútí kā tasma kholne ke láiq nahín; wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se baptisma degá. 17 Us kā chháṭ us ke háth men hai, táki wuh apne khaliyán ko khúb sáf kare, aur gehúon ko apne khatte men jama' kare; magar bhúsi ko us ág men jaláegá jo bujhne kī nahín.

18 Pas wuh áur bahut sí nasíhaten de deke logon ko khushkhabari sunátá rahá. 19 Lekin chauthái mulk ke hákim Herodes ne, apne

bhái Filippus kí bíwí Herodiyás ke sabab, aur un sári buráiyon ke bá'is jo Herodes ne kí thín, Yúhanná se malámat uthákar, 20 in sab se barhkar yih bhí kíyá, kí us ko qaid men dálá.

21 Jab sab logon ne baptisma liyá, aur Yisú' bhí baptisma pákar du'á máng rahá thá, to aisá huá kí ásmán khul gayá, 22 aur Rúhu'l Quds jismání súrat men kabútar kí mánind us par utrá, aur ásmán se áwáz áí, kí Tú merá piyará Beṭá hai; tujh se main khush hún.

23 Jab Yisú' khud ta'lim dene lagá, to baras tís ek ká thá, aur (jaisá kí samjhá játá thá), Yúsuf ká beṭá thá, aur wuh 'Eli ká, 24 aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká, aur wuh Malkí ká, aur wuh Yanná ká, aur wuh Yúsuf ká, 25 aur wuh Mattityáh ká, aur wuh A'mos ká, aur wuh Nahúm ká, aur wuh Asalyáh ká, aur wuh Nogah ká, 26 aur wuh Má'at ká, aur wuh Mattityáh ká, aur wuh Shim'í ká, aur wuh Yosekh ká, aur wuh Yodáh ká, 27 aur wuh Yúhanná ká, aur wuh Resá ká, aur wuh Zarubbábil ká, aur wuh Sha'-altiyel ká, aur wuh Nerí ká, 28 aur wuh Malkí ká, aur wuh Addí ká, aur wuh Qosám ká, aur wuh Ilmodám ká, aur wuh 'Er ká, 29 aur wuh Yeshú' ká, aur wuh Il'ázár ká, aur wuh Yorím ká, aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká, 30 aur wuh Shama'un ká, aur wuh Yahúdáh ká, aur wuh Yúsuf ká, aur wuh Yonán ká, aur wuh Ilyáqím ká, 31 aur wuh Maleáh ká, aur wuh Minnáh ká, aur wuh Mattatá ká, aur wuh Nátán ká, aur wuh Dáúd ká, 32 aur wuh Yishai ká, aur wuh 'Obed ká, aur wuh Bo'az ká, aur wuh Salmon ká, aur wuh Nahshon ká, 33 aur wuh 'Amminádáb ká, aur wuh Arní ká, aur wuh Hisron ká, aur wuh Firis ká, aur wuh Yahúdáh ká, 34 aur wuh Ya'qúb ká, aur wuh Izháq ká, aur wuh Ibráhím ká, aur wuh Tirah ká, aur wuh Náhor ká, 35 aur wuh Sarúg ká, aur wuh Ra'ú ká, aur wuh Filig ká, aur wuh 'Ebir ká, aur wuh Shilah ká, 36 aur wuh Qenán ká, aur wuh Arfakshad ká, aur wuh Shem ká, aur wuh Núh ká, aur wuh Límik ká, 37 aur wuh Mathúshilah ká, aur wuh Hánok ká, aur wuh Yirid ká, aur wuh Mahalalel ká, aur

wuh Qenán ká, 38 aur wuh Inosh ká, aur wuh Shet ká, aur wuh A'dam ká, aur wuh Khudá ká thá.

4 Phir Yisú' Rúhu'l Quds se bhará huá Yardan se lautá, aur chálís din tak Rúh kí hidáyat se biyábán men phirtá rahá, 2 aur Iblís use ázmátá rahá. Un dinon men us ne kuchh na kháyá; aur jab wuh din púre ho gaye, to use bhúk lagí. 3 Aur Iblís ne us se kahá; Agar tú Khudá ká Beṭá hai, to is patthar se kah, kí roṭí ban jae. 4 Yisú' ne us ko jawáb diyá; Likhá hai, kí A'dmí sirf roṭí hí se jítá na rahégá. 5 Aur Iblís ne use únche par le jákar dunyá kí sári bádsháhat-en pal bhar men dikháin, 6 aur us se kahá, kí Yih sára ikhtiyár aur in kí shán o shaukat main tujhe de dúngá, kyúunki yih mere supurd hai, aur jis ko cháhtá hún detá hún. 7 Pas agar tú mere áge sijda kare, to yih sab terá hogá. 8 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Likhá hai, kí Tú Khudáwand apne Khudá ko sijda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. 9 Aur wuh use Yarúshalem men le gayá, aur haikai ke kangure par khará karke us se kahá; Agar tú Khudá ká Beṭá hai, to apne taín yahán se niche girá de: 10 kyúunki likhá hai, kí

Wuh terí bábat apne frishton ko hukm degá, kí terí hifázat karen:

11 Aur yih bhí, kí

Wuh tujhe háthon par uthá lenge,

Aisá na ho kí tere pánw ko patthar kí ṭhes lage.

12 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Farmáyá gayá hai, kí Tú Khudáwand apne Khudá kí ázmáish na kar.

13 Jab Iblís tamám ázmáishen kar chuká, to kuchh 'arse ke liye us se judá huá.

14 Phir Yisú' Rúh kí quwwat se bhará huá Galíl ko lautá, aur sáre girdnawáh men us kí shuhtrat phail gayí. 15 Aur wuh un ke 'ibádat-khánon men ta'lim detá rahá, aur sab us kí baráí karte rahe.

16 Aur wuh Násarát men áyí, jabán us ne parwarish pái thí, aur apne dastár ke muwáfiq Sabt ke din 'ibádatkháne men gayá, aur parhne ko khará huá. 17 Aur Yasha'yáh nabí kí kitáb us ko dí gayí, aur kitáb

khobar us ne wuh maqám nikálá, jahan yih likhá thá, ki

18 Khudáwand kí Rúh mujh par hai,

Is liye ki us ne mujhe garíbon ko khushkhabarí dene ke liye masah kiya;

Us ne mujhe bhejá hai, ki qaidíon ko rihái,

Aur andhon ko bínái páne kí khabar sunáun,

Kuchle hoon ko ázád karún,

19 Aur Khudáwand ke sál i maqbúl kí manadí karún.

20 Phir wuh kitáb band karke aur khádim ko wápas dekar baiþh gayá; aur jitne 'ibádatkháne men the, sab kí ánkhen us par lagi thin.

21 Wuh un se kahne lagá, ki A'j yih nawishta tumháre sámne purá húa hai.

22 Aur sab ne us par gawáhi dí, aur un purfazi báton par, jo us ke munh se nikalti thin, ta'ajjub karke kahne lage; Kyá yih Yúsuf ká betá nahín?

23 Us ne un se kahá; Tum albatá yih masal mujh par kahoge, ki Ai hakim, apne ap ko to achchhá kar: jo kuchh ham ne suná hai, ki Kafarnahúm men kiya gayá, yahan apne watan men bhí kar.

24 Aur us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki koí nabí apne watan men maqbúl nahín hotá.

25 Aur main tum se sach kahtá hún, ki Eliyyáh ke dinon men, jab sárhe tén baras ásmán band rahá, yahan tak kí sare mulk men saht kál pará, bahut sí bewa 'auraten Isráil men thin;

26 lekin Eliyyáh un men se kisi ke pás na bhejá gayá, magar mulk i Saidá ke shahr i Sarafat men ek bewa 'aurat ke pás.

27 Aur Ilísha' nabí ke waqt men Isráil ke darmiyan bahut se korhi the, lekin un men se koí pák saf na kiya gayá, magar Na'mán Súriyání.

28 Jitne 'ibádatkháne men the, in báton ko sunte hí gusse se bhar gaye;

29 aur uthkar us ko shahr se bahar nikálá, aur us pahar kí choti par le gaye, jis par un ká shahr ábád thá, táki use sir ke bal girá den.

30 Magar wuh un ke bích men se nikalkar chala gayá.

31 Phir wuh Galíl ke shahr i Kafarnahúm ko gayá. Aur wuh Sabt ke din unhen ta'lim de rahá thá;

32 aur log us kí ta'lim se hairán the; kyunki us ká kalám ikhtiyár

ke sáth thá. 33 Aur 'ibádatkháne men ek ádmí thá, jis men nápak deo kí rúh thi; wuh barí áwáz se chillá uthá, kí

34 Ai Yisú' Násari, hamen tujh se kyá kám? kyá tú hamen halák karne áya hai? Main tujhe jántá hún, ki tú kaun hai;

Khudá ká Quddús hai. 35 Yisú' ne use jhirakkar kahá; Chup rah, aur us men se nikal já.

Is par badrúh use bích men patakkar bagair zarar pahuncháe us men se nikal gayi.

36 Aur sab hairán hokar ápas men kahne lage, ki Yih kaisá kalám hai? kyunki wuh ikhtiyár aur qudrat se nápak rúhon ko hukm detá hai,

aur wuh nikal játi hai. 37 Aur girdnawáh men har jagah us kí dhúm mach gayi.

38 Phir wuh 'ibádatkháne se uthkar Shama'un ke ghar men dákhil húa, aur Shama'un kí sás ko barí tap charhi hui thi;

aur unhen ne us ke liye us se 'arz kí. 39 Wuh khará hokar us kí taraf jhuká, aur tap ko jhirká, to utar gayi;

aur wuh usí dam uthkar un kí khidmat karne lagi.

40 Aur súraj ke dúbte waqt wuh sab log jin ke han tarah tarah kí bimaríon ke mariz the, unhen us ke pás láe;

aur us ne un men se har ek par háth rakhkar unhen achchhá kiya. 41 Aur badrúhen bhí chillákar aur yih kahkar, ki Tú Khudá ká Betá hai,

bahuton men se nikal gayin; aur wuh unhen jhiraktá aur bolne na detá thá, kyunki wuh jánti thin ki yih Masih hai.

42 Jab din húa to wuh nikalkar ek wirán jagah men gayá, aur bhír kí bhír us ko dhundhti hui us ke pás ái, aur us ko rokne lagi, ki Hamare pás se na já.

43 Us ne un se kahá; Mujhe aur shahron men bhí Khudá kí bádsháhat kí khushkhabarí sunání zarúr hai, kyunki main is liye bhejá gayá hún.

44 Aur wuh Galíl ke 'ibádatkhanon men manadí kartá rahá.

5 Jab bhír us par giri partí thi, aur Khudá ká kalám sunti thi,

aur wuh Gannesarat kí jhil ke kanare khará thá, to aisá húa ki 2 us ne jhil ke kanare do kishtiyan lagi dekhin,

lekin machhi pakarnewale un par se utarkar jái dho rúhe the.

3 Aur us ne un kishtiyan men se ek par charhkar, jo Shama'un kí thi,

us se dakhwást kī, kī Kanāre se zarā haṭā le chal. Aur wuh baithkar logon ko kishtī par se ta'lim dene lagā. 4 Jab kalām kar chukā, to Shama'un se kahā; Gahre men le chal, aur tum shikār ke liye apne jāl dālo. 5 Shama'un ne jawāb men kahā; Ai sāhib, ham ne rāt bhar mihnāt kī, aur kuchh hāth na āyā; magar tere kahne se jāl dāltā hūn. 6 Yih kiyā aur wuh machhliyon kā barā gol gher lāe, aur un ke jāl phatne lage. 7 Aur unhon ne apne sharikon ko, jo dusrī kishtī par the, ishāra kiyā, kī A'o, hamārī madad karo. Pas unhon ne ākar donon kishtīn yahān tak bhar dīn kī dūbne lagīn. 8 Shama'un Patras yih dekhkar Yisú' ke pānwon men girā, aur kahā; Ai Khudāwand, mere pās se jā, is liye kī main gunahgār ādmī hūn. 9 Kyūnki machhliyon ke is shikār se, jo unhon ne kiyā, wuh aur us ke sab sāthī bahut hairān hūe. 10 Aur waise hī Zabdī ke bete Ya-qūb aur Yūhannā bhī, jo Shama'un ke sharik the, hairān hūe. Yisú' ne Shama'un se kahā; Khauf na kar; ab se tū ādmīon kā shikār kiyā karegā. 11 Wuh kishtion ko kanāre par le āe, aur sab kuchh chhoṛkar us ke pīchhe ho liye.

12 Jab wuh ek shahr men thā, to dekho, koṛh se bharā hūā ek ādmī thā. Wuh Yisú' ko dekhkar munh ke bal girā, aur us kī minnat karke kahā; Ai Khudāwand, agar tū chāhe, to mujhe pāk sáf kar saktā hai. 13 Us ne hāth barhākar use chhūā aur kahā; Main chāhtā hūn; tū pāk sáf ho jā; aur fauran us kā koṛh jātā rahā. 14 Aur us ne use tākid kī, kī Kisī se na kahná, balki jákar apne taīn káhin ko díkhá, aur jaisá Músá ne muqarrar kiyā hai, apne pāk sáf ho jáne kī bábat nazr guzrán, táki un ke liye gawábi ho. 15 Lekin us kā charchá ziyáda phailá, aur bahut se log jama' hūe, kī us kī sunen, aur apnī bīmáron se shifá pāen. 16 Magar wuh jangalon men ālag jákar du'ā mángá kartā thā.

17 Aur ek dīn aísá hūā kī wuh ta'lim de rahá thā, aur Farísí aur shara' ke mu'allim wahān baithē hūe the, jo Galíl ke har gānw aur Yahúdiya aur Yarúshalem se āe the; aur Khudāwand kī qudrat shifá bakhshne ko us ke sáth thī.

18 Aur dekho, kál mard ek ádmī ko jo maflúj thā chārpái par lāe, aur koshish kī, kī use andar lákar us ke áge rakkhen; 19 aur jab bhīr ke sabab us ko andar le jáne kī ráh na pái, to koṛhe par chāhke khapraíl men se us ko khaṭole samet bích men Yisú' ke sámne utár díyá. 20 Us ne un kā ímán dekhkar kahá, kī Ai ádmī, tere gunáh mu'áf hūe. 21 Is par faqíh aur Farísí sochne lage, kī Yih kaun hai jo kufr baktā hai? Siwá Khudá ke áur kaun gunáhon ko mu'áf kar saktā hai? 22 Yisú' ne un ke khayálon ko ma'lúm karke jawāb men un se kahá; Tum apne dílon men kyá sochte ho? 23 A'sán kyá hai? yih kahná, kī Tere gunáh mu'áf hūe, yá yih kahná, kī Uṭh aur chal phir? 24 Lekin is liye kī tum jáno, kī Ibn í A'dam ko zamín par gunáhon ke mu'áf karne kā íkhtiyār hai (us ne maflúj se kahá;) Main tujh se kahtā hūn, Uṭh, aur apná khaṭolá uṭhākar apne ghar já. 25 Aur wuh usí dam un ke sámne uṭhā, aur jis par pará thā use uṭhākar, Khudá kī barái kartā hūā apne ghar chalā gayá. 26 Wuh sab ke sab bare hairān hūe, aur Khudá kī barái karne lage, aur bahut dar gaye, aur kahne lage, kī A'j ham ne 'ajīb báten dekhīn.

27 In báton ke ba'd wuh báhar gayá, aur Lewí nám ek mahsúl lenewále ko mahsúl kī chaukí par baithē dekhá, aur us se kahá; Mere pīchhe ho le. 28 Wuh sab kuchh chhoṛkar uṭhā, aur us ke pīchhe ho líyá. 29 Phir Lewí ne apne ghar men us kī barí ziyáfat kī; aur mahsúl lenewálon aur auron kā, jo un ke sáth kháná kháne baithē the, barā majma' thā. 30 Aur Farísí aur un ke faqíh us ke shágirdon se yih kahkar burburáne lage, kī Tum kyūn mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kháte píte ho? 31 Yisú' ne jawāb men un se kahá, kī Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki bímáron ko. 32 Main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko tauba ke liye buláne áyá hūn. 33 Aur unhon ne us se kahá, kī Yūhannā ke shágird aksar roza rakhte aur du'āen mángá karte hai, aur isí tarah Farísion ke bhī; magar tere shágird kháte píte hai. 34 Yisú' ne un se kahá; Kyá tum barátiyon

so, jab tak dulhá un ke sáth rahe, ~~us~~ rakhwá sakte ho? 35 Magar wuh din áenge: aur jab dulhá un se judá kiyá jáegá, tab un dinon men wuh roza rakkhenge. 36 Aur us ne un se ek tamsíl bhí kahí, kí Koí ádmí nayí poshák men se phárkar purání poshák men paiwand nahín lagatá; warna nayí bhí phategí, aur us ká paiwand purání men mei bhí na kháegá. 37 Aur koí shakhs nayí mai purání mashkon men nahín bhartá; nahín to nayí mai mashkon ko phárkar khud bhí bah jáegí, aur mashkon bhí barbád ho jáengí. 38 Balki nayí mai nayí mashkon men bharní cháhiye. 39 Aur koí ádmí purání mai píkar nayí kí khwáhish nahín kartá, kyúnki kahtá hai, kí Purání hí achchhí hai.

6 Phir Sabt ke din yún húa, kí wuh kheton men hokar já rahá thá; aur us ke shágird bálen tor tor kar aur háthon se mai malkar kháte játe the. 2 Aur Farísion men se ba'z kahne lage; Tum wuh kám kyún karte ho, jo Sabt ke din karná rawá nahín? 3 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Kyá tum ne yih bhí nahín parhá, kí jab Dáúd aur us ke sáthí bhúke the to us ne kyá kiyá: 4 wuh kyúnkar Khudá ke ghar men gayá, aur nazr kí rotíyan lekar kháin, jin ká kháná káhinon ke siwá áur kisi ko rawá nahín, aur apne sáthiyon ko bhí dín? 5 Phir us ne un se kahá, kí Ibn í A'dam Sabt ká málík hai.

6 Aur yún húa kí kisi áur Sabt ko wuh 'ibádatkháne men dákhil hokar ta'lím dene lagá; aur wahán ek ádmí thá, jis ká dahiná háth súkh gayá thá. 7 Aur faqíh aur Farísí us kí tak men the, kí áyá Sabt ke din achchhá kartá hai yá nahín, táki us par ilzám lagáne ká mauqa' páen. 8 Magar us ko un ke khayál ma'lúm the; pas us ádmí se jis ká háth súkhá thá kahá; Uth aur bích men khará ho. Wuh uth khará húa. 9 Yisú' ne un se kahá; Main tum se yih púchhtá hún, kí A'yá Sabt ke din neki karní rawá hai, yá badí karní? ján ko bacháná, yá halák karná? 10 Aur un sab par nazar karke us se kahá; Apná háth barhá. Us ne aisá kiyá, aur us ká háth durust ho gayá. 11 Wuh ápe se báhar hokar ek dúsre se kahne lage, kí Ham Yisú' ke sáth kyá karen?

12 Aur un dinon men aisá húa, kí wuh pahár par du'á mángne ko níklá, aur Khudá se du'á mángne men sárirát guzarí. 13 Jab din húa, to us ne apne shágirdon ko pás bulákar un men se bárah chun liye, aur un ko rasúl ká laqab diyá; 14 ya'ní Shama'un, jis ká nám us ne Patras bhí rakkhá, aur us ká bhái Andriyás, aur Ya'qúb aur Yúhanná, aur Filippus aur Bar Tulmái, 15 aur Matí aur Tomá, aur Halfái ká betá Ya'qúb aur Shama'un jo Zelotes kahlátá thá, 16 aur Ya'qúb ká betá Yahúdáh, aur Yahúdáh Iskariyotí jo us ká pakaṛwánewálá húa; 17 aur wuh un ke sáth utarkar hamwár jagah par khará húa; aur us ke shágirdon kí barí jamá'at aur logon kí barí bhí wahán thí, jo sáre Yahúdiya aur Yarúshalem aur Súr aur Saidá ke bahrí kanáre se, us kí sunne aur apní bímárlon se shifá páne ke liye us ke pás áí thí. 18 Aur jo nápak rúhon se dukh páte the, wuh achchhe kiye gaye. 19 Aur sab log use chhúne kí koshish karte the, kyúnki quwwat us se níkalí aur sab ko shifá bakhshtí thí.

20 Phir us ne apne shágirdon kí taraf nazar karke kahá; Mubáarak ho tum jo garíb ho, kyúnki Khudá kí bádsháhat tumhári hai. 21 Mubáarak ho tum jo ab bhúke ho, kyúnki ásúda hoge. Mubáarak ho tum jo ab rote ho, kyúnki hansoge. 22 Jab Ibn í A'dam ke sabab log tum se 'adáwat rakkhenge, aur tumhen khárij kar denge, aur la'n ta'n karenge, aur tumhárá nám burá jánkar ká denge, to tum mubáarak hoge. 23 Us din khush-honá aur khushí ke máre uchhálná; is liye kí, dekho, ásmán par tumhárá ajr bará hai; kyúnki un ke báp dáda nabílon ke sáth bhí aisá hí kiyá karte the. 24 Magar afsos tum par jo daulatmand ho, kyúnki tum apní tasallí pá chuke. 25 Afsos tum par jo ab ser ho, kyúnki bhúke hoge. Afsos tum par jo ab hanste ho, kyúnki mátam karoge aur rooge. 26 Afsos tum par jab sab log tumhen bhalá kahen, kyúnki un ke báp dáda jhúthe nabílon ke sáth bhí aisá hí kiyá karte the.

27 Lekín main tum sunnewálon se kahtá hún, kí Apne dushmanon se mahabbat rakkho; jo tum se 'adáwat rakkhen un ká bhalá karo; 28 jo tum par la'nat karen, un ke

liye barakat cháho; jo tumhári be'izzatí karen, un ke liye du'á mángo. 29 Jo tere ek gál par tamáncha máre, dúsrá bhí us kí taraf pher de; aur jo terá choga le, us ko kurtá lene se bhí mana' na kar. 30 Jo koí tujh se mánge use de, aur jo terá mál le le us se talab na kar. 31 Aur jaisá tum cháhte ho ki log tumháre sáth karen, tum bhí un ke sáth waisá hí karo. 32 Agar tum apne mahabbat rakhnewálon hí se mahabbat rakkho, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúinki gunahgár bhí apne mahabbat rakhnewálon se mahabbat rakhte hain. 33 Aur agar tum unहीं ká bhalá karo jo tumhárá bhalá karen, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúinki gunahgár bhí aisá hí karte hain. 34 Aur agar tum unहीं ko qarz do, jin se wusúl hone kí ummed rakhte ho, to tumhárá kyá ihsán hai? gunahgár bhí gunahgáron ko qarz dete hain, táki púra wusúl kar len. 35 Magar tum apne dushmanon se mahabbat rakkho, aur bhalá karo, aur bagair náummed hue qarz do; to tumhárá ajr bará hogá, aur tum Khudá Ta'álá ke bete thahroge; kyúinki wuh náshukron aur badon par bhí mihrbán hai. 36 Jaisá tumhárá Báp rahím hai, tum bhí rahmdil ho. 37 'Aibjoí na karo, tumhári bhí 'aibjoí na kí jáegi; mujrim na thahráo, tum bhí mujrim na thahráe jáoge; khalásí do, tum bhí khalásí páoge. 38 Diyá karo, tumhen bhí diyá jáegá, achchhá paimána dáb dábkar aur hilá hilákar aur labrez karke tumháre palle men dále; kyúinki jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre liye nápa jáegá.

39 Aur us ne un se ek tamsíl bhí kahí, ki Kyá andhe ko andhá ráh dikhá saktá hai? kyá donon garhe men na girenge? 40 Shágird apne ustád se bará nahín; balki har ek, jab kámil húa, to apne ustád jaisá hogá. 41 Tú kyün apne bhái ki ánkhe ke tinke ko dekhtá hai, aur apní ánkhe ke shahtír par gaur nahín kartá? 42 Aur jab tú apní ánkhe ke shahtír ko nahín dekhtá, to apne bhái se kyünkar kah saktá hai, ki Bhái, lá, us tinke ko jo terí ánkhe men hai, nikál dúg? Ai riyákár, pahle apní ánkhe men se to shahtír nikál, phir us tinke ko jo tere bhái ki ánkhe men hai achchhí tarah dekhkar nikál

sakegá. 43 Kyúinki koí achchhá darakht nahín, jo burá phal láe, aur ná koí burá darakht hai, jo achchhá phal láe. 44 Har darakht apne phal se pahchána játa hai; kyúinki jháriyon se anjír nahín tor-te, aur na jharberí se angúr. 45 Achchhá ádmí apne dil ke achchhe khazáne se achchhí chízen nikáltá hai, aur burá ádmí bure khazáne se burí chízen nikáltá hai; kyúinki jo dil men bhará hai, wuhí us ke munh par áta hai.

46 Jab tum mere kahne par 'amal nahín karte, to kyün mujhe Khudá-wand, Khudáwand kahte ho? 47 Jo koí mere pás áta, aur merí báte sunkar un par 'amal kartá hai, main tumhen jatátá hún ki wuh kis kí mánind hai. 48 Wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne ghar banáte waqt zamín gahrí khodkar chatán par neo dállí; jab rau áí to dhár us ghar par zor se giri, magar use hilá na sakí, kyúinki wuh mazbút baná húa thá. 49 Lekin jo sunkar 'amal men nahín láta, wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne zamín par ghar ko bebunyád banáyá: jab dhár us par zor se giri, to wuh fi'lfaur gir pará aur wuh ghar bí'lkull barbád húa.

7 Jab wuh logon ko apní sári báte suná chuká to Kafarná-húm men áyá.

2 Aur kisí súbadár ká naukár, jo us ko 'azíz thá, bímárí se marne ko thá. 3 Us ne Yisú' kí khabar sunkar Yahúdíon ke kái buzurgon ko us ke pás bhejá, aur us se dar-khwást kí, ki A'kar mere naukár ko achchhá kar. 4 Wuh Yisú' ke pás áe, aur us kí barí minnat karke kahne lage, ki Wuh is láiq hai kí tú us kí khátír yih kare; 5 kyúinki wuh hamárá qaum se mahabbat rakhtá hai, aur hamáre 'ibádatkháne ko usí ne banwáyá. 6 Yisú' un ke sáth chálá. Magar jab wuh ghar ke qaríb pahunchá, to súbadár ne ba'z doston kí ma'rifat use yih kahlá bhejá, ki Ai Khudáwand, taklíf na kar, kyúinki main is láiq nahín, kí tú merí chhat ke niche áe; 7 isí sabab main ne apne áp ko bhí tere pás áne ke láiq na samjhá; balki zabán se kah de, to merá khádim shifá páegá. 8 Kyúinki main bhí दूसरे के iktiyár men hún, aur sipáhi mere mátaht hain, aur jab ek se kahtá hún, kí Já, to wuh játa hai,

aur dūsre se, ki A', to wuh átá hai, aur apne naukar se, ki Yih kar, to wuh kartá hai. 9 Yisú' ne yih sunkar us par ta'ajjub kiya, aur phirkar us bhír se jo us ke píchhe átí thí kahá; Main tum se kahtá hún, ki Main ne aisá ímán Isráíl men bhí nahín páyá. 10 Aur bheje húe logon ne ghar men wápas ákar us naukar ko tandurust páyá.

11 Thore 'arse ke ba'd aisá húa, ki wuh Náín nám ek shahr ko gaya, aur us ke shágird aur bahut se log us ke hamráh the. 12 Jab wuh shahr ke phátak ke nazdík pahunchá, to dekho, ek murde ko báhar liye játe the; wuh apní mán ká iklautá betá thá, aur wuh bewa thí: aur shahr ke bahutere log us ke sáth the. 13 Use dekhkar Khudá-wand ko tars áyá aur us se kahá; Ro nahín. 14 Phir us ne pás ákar janáze ko chhuá, aur uthánewále khare ho gaye, aur us ne kahá; Ai jawán, main tujh se kahtá hún; Uth. 15 Wuh murda uth baithá, aur bolne lagá. Aur us ne use us ki mán ko saunp diya. 16 Aur sab par dahshat chhá gayí, aur wuh Khudá ki baráí karke kahne lage, ki Ek bará nabí ham men uthá hai, aur yih, ki Khudá ne apní ummat par tawajjuh ki hai. 17 Aur us ki nisbat yih khabar sáre Yahúdiya aur tamám girdnawáh men phail gayí.

18 Aur Yúhanná ko us ke shágirdon ne in sab báton ki khabar di. 19 Is par Yúhanná ne apne shágirdon men se do ko bulákar Khudá-wand ke pás yih púchhne ko bhejá, ki A' newálá tú hí hai, yá ham dūsre ki ráh dekhen? 20 Unhon ne us ke pás ákar kahá; Yúhanná baptisma denewále ne hamen tere pás yih púchhne ko bhejá hai, ki A' newálá tú hí hai, yá ham dūsre ki ráh dekhen? 21 Usí gharí us ne bahuton ko bímáron aur áfaton aur burí rúhon se naját bakshí, aur bahut se andhon ko bínái 'atá ki. 22 Us ne jawáb men un se kahá, ki Jo kuchh tum ne dekhá aur suná hai jákar Yúhanná se bayán kar do; ki andhe dekhte hain, langre chalte phirte hain, korhí pák sáf kiye játe hain, bahre sunte hain, murde zinda kiye játe hain, garíbon ko khushkhabarí sunái játi hai. 23 Aur mubáarak hai wuh jo mere sabab se thokar na kháe.

24 Jab Yúhanná ke qásid chale gaye, to Yisú' Yúhanná ke haqq men logon se kahne lagá, ki Tum biyá-bán men kyá dekhne gaye the? Kyá hawá se hilte húe sarkande ko? 25 To phir kyá dekhne gaye the? Kyá mihín kapre pahine húe shakhs ko? Dekho, jo chamakdár poshák pahinte aur 'aish o 'ishrat men rahte hain, wuh bádsháhí mahallon men hote hain. 26 To phir tum kyá dekhne gaye the? Kyá ek nabí? Hán, main tum se kahtá hún, balki nabí se bare ko. 27 Yih wuhí hai, jis ki bábat líkhá hai, ki

Dekh, main apná paigambar tere áge bhejtá hún,

Jo terí ráh tere áge taiyár karegá.

28 Main tum se kahtá hún, ki Jo 'auraton se paidá húe hain, un men Yúhanná baptisma denewále se koí bará nahín: lekin jo Khudá ki bádsháhát men chhotá hai, wuh us se bará hai. 29 Aur sab 'ámm logon ne jab suná, to unhon ne aur mahsúl lenewálon ne bhí Yúhanná ká baptisma lekar Khudá ko rástbáz mán liya. 30 Magar Faríson aur shara' ke 'álimon ne us se baptisma na lekar, Khudá ke iráde ko apní nisbat bátíl kar diya. 31 Pas is zamáne ke ádmíon ko main kis se tashbíh dún, aur wuh kis ki mánind hain? 32 Un larcon ki mánind hain, jo bázár men baithé húe ek dūsre ko pukárkar kahte hain, ki Ham ne tumháre liye bānslí bajáí, aur tum na náche; ham ne mátam kiya, aur tum na roe. 33 Kyúñki Yúhanná baptisma denewálá na to rotí khátá húa áyá, na mál pítá húa; aur tum kahte ho ki Us men badrúh hai. 34 Ibn i A'dam khátá pítá áyá, aur tum kahte ho, ki Dekho, khaú aur sharábí ádmí, mahsúl lenewálon aur gunahgáron ká yár. 35 Lekin hikmat apne sab larcon ki taraf se rást sábit hui.

36 Phir kisi Farísí ne us se dar-khwást ki, ki Mere sáth kháná khá. Pas wuh us Farísí ke ghar jákar kháná kháne baithá; 37 to dekho, ek badchalan 'aurat, jo us shahr ki thí, yih jánkar ki wuh us Farísí ke ghar men kháná kháne baithá hai, sang i marmar ki 'itrání men 'itr lál, 38 aur us ke pánwon ke pás rotí hui píchhe kharí hokar us ke pánw ap-súon se bhigone lagi, aur apne sir ke

bálon se ponchhe, aur us ke pánw bahut chume aur un par 'itr dālā. 39 Us ki da'wat karnewálá Farísí yih dekhkar apne jī men kahne lagá, ki Agar yih shakhs nabí hotá, to jántá, ki jo use chhúti hai, wuh kaun aur kaisí 'aurat hai, kyúinki badchalan hai. 40 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Ai Shama'un, mujhe tujh se kuchh kahná hai. Wuh bolá, Ai ustád, kah. 41 Kisí sáhukár ke do qarzdár the; ek pánch sau dínár ká, dúsrá pachás ká. 42 Jab un ke pás adá karne ko kuchh na rahá, to us ne donon ko bakhsh diyá. Pas un men se kaun us se ziyáda mahabbat rakkhegá? 43 Shama'un ne jawáb men kahá; Merí dánist men wuh, jise us ne ziyáda bakhshá. Us ne us se kahá; Tú ne thik faisala kiyá. 44 Aur us 'aurat ki taraf phirkar us ne Shama'un se kahá; Kyá tú is 'aurat ko dekhtá hai? Main tere ghar men áyá; tú ne mere pánw dhone ko pání na diyá; magar is ne mere pánw ánsón se bhigo diye, aur apne bálon se ponchhe. 45 Tú ne mujh ko bosa na diyá; magar is ne, jab se main áyá hún, mere pánwon ká chumná na chhorá. 46 Tú ne mere sir men tel na dālá; magar is ne mere pánwon par 'itr dālá hai. 47 Isi liye main tujh se kahtá hún, ki is ke gunáh, jo bahut the, mu'áf hūe, kyúinki is ne bahut mahabbat ki; magar jis ke thore gunáh mu'áf hūe, wuh thori mahabbat kartá hai. 48 Aur us 'aurat se kahá; Tere gunáh mu'áf hūe. 49 Is par wuh jo us ke sáth khána kháne baithe the apne jī men kahne lage, ki Yih kaun hai, jo gunáhon ko bhi mu'áf kartá hai? 50 Magar us ne 'aurat se kahá; Tere imán ne tujhe bachá liyá hai; salámat chalí já.

8 Thore 'arse ke ba'd yún húa, ki wuh manadí kartá aur Khudá ki bádsháhat ki khushkhabari sunátá húa shahr shahr aur gánw gánw phirne lagá; aur wuh bárah us ke sáth the; 2 aur ba'z 'auraten jinhon ne buri rúhon aur bímáron se shifá pái thi, ya'ní Maryam jo Magdalíni kahláti thi, jis men se sáat ba'drúhen nikli thin, 3 aur Yoanna Herodes ke díwán Khúza ki bīwi, aur Súsannáh, aur bahu-terí aur 'auraten bhi thin, jo

apne mál se un ki khidmat karti thin.

4 Phir jab barí bhír jama' hui, aur har shahr ke log us ke pás chale áte the, us ne tamsíl men kahá, ki 5 Ek bonewálá apná bīj bone niklá. Aur bote waqt kuchh ráh ke kanáre girá aur raundá gayá, aur hawá ke parandon ne use chug liyá. 6 Aur kuchh chatán par girá, aur ugke súkh gayá, is liye ki us ko tari na pahunchi. 7 Aur kuchh jháriyon men girá, aur jháriyon ne sáth sáth barhkar use dabá liyá. 8 Aur kuchh achchhi zamín men girá, aur ugkar sau guná phal láyá. Yih kahkar us ne pukará; Jis ke sunne ke kán hon, wuh sun le.

9 Us ke shágirdon ne us se púchhá, ki yih tamsíl kyá hai? 10 Us ne kahá; Tum ko Khudá ki bádsháhat ke bhedon ki samajh dí gayi hai, magar auron ko tamsílon men sunáyá játá hai, táki dekhte hūe na dekhen, aur sunte hūe na samjhen. 11 Wuh tamsíl yih hai, ki Bīj Khudá ká kalám hai. 12 Ráh ke kanáre ke wuh haín jinhon ne suná; ba'd us ke Iblís ákar kalám ko un ke dí se chhín le játá hai, aisá na ho ki imán lákar naját páen. 13 Aur chatán par ke wuh haín, jo sunkar kalám ko khushí se qubúl kar lete haín; lekin jar nahín rakhte, magar kuchh 'arse tak imán rakhkar áz-máish ke waqt phir játe haín. 14 Aur jo jháriyon men pará, us se wuh log murád haín jinhon ne suná, lekin hote hote is zindagí ki fikron aur daulat aur 'áish o 'ishrat men phans játe haín, aur un ká phal paktá nahín. 15 Magar achchhi zamín ke wuh haín, jo kalám ko sunkar 'umda aur nek díl men sambhále rahte, aur sabr se phal láte haín.

16 Koí shakhs chirág jalákar bartan se nahín chhipátá, na palang ke niche rakhtá hai, balki chirágdán par rakhtá hai, táki andar ánewálon ko raushní dikhái de. 17 Kyúinki koí chíz chhipí nahín, jo záhír na ho jáegí; aur na koí aisi poshída bát hai, jo ma'lúm na hogí aur zuhúr men na áegí. 18 Pas khabardár rahe, ki tum kis tarah sunte ho; kyúinki jis ke pás hai, use diyá jáegá; aur jis ke pás nahín hai, us se wuh bhi le liyá jáegá jo apná samajhtá hai.

19 Phir us kí mán aur us ke bhái us ke pás áe, magar bhíř ke sabab us tak pahunch na sake. 20 Aur use khabar dí gayí, kí Terí mán aur tere bhái báhar khare hain aur tujh se milná cháhte hain. 21 Us ne jawáb men un se kahá, kí Merí mán aur mere bhái to yih hain, jo Khudá ká kalám sunte aur us par 'amal karte hain.

22 Phir ek dín aisá húá, kí wuh aur us ke shágird kishtí par charhe; aur us ne un se kahá, kí A'ó, jhíl ke pár chalen: pas wuh rawána hue. 23 Magar jab kishtí chalí játí thí to wuh so gayá; aur jhíl par barí ándhí áí, aur kishtí pání se bhari játí thí, aur wuh khatre men the. 24 Unhon ne pás ákar use jagáyá aur kahá; kí Sáhíb, sáhíb, ham halák hue játe hain. Us ne uřkar hawá ko aur pání ke zor shor ko jhirká, aur donon tham gaye, aur amn ho gayá. 25 Us ne un se kahá; Tumhárá imán kahán gayá? Wuh dar gaye, aur ta'ajjub karke ápas men kahne lage, kí Yih kaun hai? yih to hawá aur pání ko hukm detá hai, aur wuh us kí mánthe hain.

26 Phir wuh Girásenion ke 'iláqe men já pahunché, jo us pár Galíl ke sámné hai. 27 Jab wuh kanáre par utrá, to us shahr ká ek mard use milá, jis men badrúhen thín; aur us ne barí muddat se kapre na pahine the, aur wuh ghar men nahín, balki qabron men rahá kartá thá. 28 Wuh Yisú' ko dekhkar chilláyá, aur us ke áge girkar barí áwáz se kahá, kí Ai Yisú', Khudá Ta'álá ke Beťe, mujhe tujh se kyá kám? terí minnat kartá hún, kí Mujhe 'azáb men na dál. 29 Kyúnki wuh us nápák rúh ko hukm detá thá, kí Is ádmí men se nikal já. Is liye kí us ne us ko aksar pakrá thá, aur harchand log use zanjíron aur beriyon se jakarke qábú men rakhte the, táham wuh zanjíron ko tor daltá thá, aur badrúh us ko biyábánon men bhagáe phirtí thí. 30 Yisú' ne us se púchhá, kí Terá kyá nám hai? Wuh bolá; Lashkar; kyúnki us men bahut sí badrúhen thín. 31 Aur wuh us kí minnat karne lagí, kí Hamen atháh garhe men jáne ká hukm na de. 32 Wahán pahar par súaron ká ek bará gol char rahá thá: unhon ne us kí minnat kí, kí Hamen un ke andar

jáne de. Us ne unhen jáne diyá. 33 Aur badrúhen us ádmí men se nikalkar súaron ke andar gayín, aur gol karáre par se jhapatkar jhíl men já pará aur dúb mará. 34 Yih májará dekhkar charánewále bháge, aur jákar shahr aur díhát men khabar dí. 35 Log us májare ke dekhne ko nikle; aur Yisú' ke pás ákar us ádmí ko, jis men se badrúhen niklí thín, kapre pahine aur hosh men Yisú' ke pánwon ke pás baithé páyá, aur dar gaye. 36 Aur dekhnewálon ne un ko khabar dí, kí jis men badrúhen thín, wuh kis tarah achchhá húá. 37 Aur Girásenion ke girdnawáh ke sab logon ne us se darkhwást kí, kí Hamáre pás se chalá já; kyúnki un par barí dahshat chhá gayí thí; pas wuh kishtí men baithkar wápas gayá. 38 Lekin jis shakhs men se badrúhen nikal gayí thín, wuh us kí minnat karke kahne lagá, kí Mujhe apne sáth rahne de: magar Yisú' ne use ruřhsat karke kahá; 39 Apne ghar ko lautkar logon se bayán kar, kí Khudá ne tere liye kaise bare kám kiye. Wuh rawána hokar tamám shahr men charchá karne lagá, kí Yisú' ne mere liye kaise bare kám kiye.

40 Jab Yisú' wápas á rahá thá, to log us se khushí ke sáth mile, kyúnki sab us kí ráh takte the. 41 Aur dekho, Yáir nám ek shakhs, jo 'ibádatkháne ká sardár thá, áyá, aur Yisú' ke qadamon par girke us se minnat kí, kí Mere ghar chal: 42 kyúnki us kí iklautí beťí, jo baras bárah ek kí thí, marne ko thí. Aur jab wuh já rahá thá to log us par gire parte the.

43 Aur ek 'aurat ne, jis ke bárah baras se khún jarí thá, aur apná sára mál hakímon par kharch kar chukí thí, aur kisi ke háth se achchhí na ho saktí thí, 44 us ke píchhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; aur usí dam us ká khún bahná band ho gayá. 45 Is par Yisú' ne kahá; Wuh kaun hai jis ne mujhe chhúá? Jab sab inkár karne lage, to Patras aur us ke sáthiyon ne kahá, kí Ai sáhíb, log tujhe dabáte aur tujh par gire parte hain. 46 Magar Yisú' ne kahá, kí Kisi ne mujhe chhúá to hai; kyúnki maig ne ma'lóm kiyá, kí quwwat mujh men se niklí hai. 47 Jab us 'aurat ne dekhá kí

main chhip nahin sakti, to kapti hui ai, aur us ke age girke sab logon ke samne bayan kiya, ki main ne kis sabab se tujhe chhua, aur kis tarah usi dam shifa pa gayi. 48 Us ne us se kaha; Beti, tere iman ne tujhe achchha kiya hai; salamat chali ja.

49 Wuh yih kah hi raha tha, ki 'ibadatkhane ke sardar ke han se kisi ne akar kaha, ki Teri beti mar gayi; Ustad ko taklif na de. 50 Yisus ne sunkar use jawab diya, ki Khauf na kar: faqat itiqad rakh; wuh bach jaege. 51 Aur ghar mein pahunchkar, Patras aur Yuhanna aur Ya'qub aur laiki ke man bap ke siwa, kisi ko apne sath andar na jane diya. 52 Aur sab us ke liye ro pit rahe the, magar us ne kaha; Roo nahin; wuh mar nahin gayi, balki soti hai. 53 Wuh us par hansne lage, kyunki jante the, ki mar gayi hai. 54 Magar us ne us ka hath pakra, aur pukarke kaha; Ai laiki, uth. 55 Us ki ruh phir ai, aur wuh usi dam uthi. Phir Yisus ne hukm diya, ki use kuchh khane ko diya jae. 56 Us ke man bap hairan hue; aur us ne unhen takid ki, ki Yih majara kisi se na karna.

9 Phir us ne un barah ko bulakar unhen sab badruhon par, aur bimaron ko dur karne ke liye qudrat aur ihtiyar bakhsha, 2 aur unhen Khuda ki badshahat ki manadi karne, aur bimaron ko achchha karne ke liye bheja. 3 Aur un se kaha, ki Rah ke liye kuchh na lena, na lahi, na jholi, na roti, na rupaya; na do do kurte rakha. 4 Aur jis kisi ghar mein dakhil ho, wahin rakhna aur wahin se rawana hona. 5 Aur jis kisi shahr ke log tumhen qubul na karen, us shahr se nikalte waqt apne panwon ki gard jhar do, taki un par gawahi ho. 6 Pas wuh rawana hokar ganw ganw khushkhabari sunate, aur har jagah shifa dete phire.

7 Aur chauthai mulk ka hakim Herodes sab ahwal sunkar ghabra gaya, is liye ki ba'z kahte the, ki Yuhanna murdon mein se ji utha hai; 8 aur ba'z yih, ki Eliyiah zahir hua hai; aur ba'z yih, ki qadim nabion mein se ko ji utha hai. 9 Magar Herodes ne kaha, ki Yuhanna ka to main ne sir katwa diya; ab yih kaun hai, jis ki babat

aisi baten sunti hun? Pas us ke dekhne ki koshish mein raha.

10 Phir rasulon ne jo kuchh kiya tha lautkar us se bayan kiya. Aur wuh un ko alag lekar Baitsaida nam ek shahr ko chala gaya. 11 Yih janakar bhir us ke piche gayi; aur wuh khushi ke sath un se mila, aur un se Khuda ki badshahat ki baten karne laga, aur jo shifa pane ke muhtaj the unhen shifa bakhshi. 12 Jab din dhalne laga, to un barah ne akar us se kaha, ki Bhir ko rukhsat kar, ki charon taraf ke ganwon aur bastiyon mein ja tiken, aur khane ki tadbir karen; kyunki ham yahan wiran jagah mein hain. 13 Us ne un se kaha, Tum hi unhen khane ko do. Unhon ne kaha, ki Hamare pas panch rotiyon aur do machhliyon se ziyada maujud nahin; magar han, ham jakar in sab logon ke liye khana mol le aen? 14 Kyunki wuh panch hazar mard ke qarib the. Us ne apne shagirdon se kaha, ki Un ko takhminan pachas pachas ki qataren karke bithao. 15 Unhon ne usi tarah kiya aur sab ko bithaya. 16 Phir us ne wuh panch rotiyon aur do machhliyan lip aur asman ki taraf dekhkar un par barakat chahi, aur torkar apne shagirdon ko deta gaya, ki logon ke age rakhen. 17 Unhon ne khaya, aur sab ser ho gaye; aur un ke bache hue tukron ki barah tokriyan uthai gayin.

18 Jab wuh tanhai mein du'a mang raha tha, aur shagird us ke pas the, to aisa hua ki us ne un se puchha, ki Log mujhe kya kahte hain? 19 Unhon ne jawab mein kaha, Yuhanna bapisma denewala; aur ba'z Eliyiah kahte hain; aur ba'z yih, ki qadim nabion mein se ko ji utha hai. 20 Us ne un se kaha; Lekin tum mujhe kya kahte ho? Patras ne jawab mein kaha, ki Khuda ka Masih. 21 Us ne un ko takid karke hukm diya, ki Yih kisi se na karna; 22 aur kaha; Zarur hai, ki Ibn i Adam bahut dukh uthae, aur buzurg aur sardar kabin aur faqih use radd karen, aur wuh qatl kiya jae, aur tisre din ji uthae. 23 Aur us ne sab se kaha, ki Agar ko mere piche ana chae, to apni khudi se inkar kare, aur har roz apni salib uthae, aur mere piche ho le. 24 Kyunki jo ko apni jan bachani

shāhe, wuh use khoegá; aur jo koí mere wáste apní ján khoe, wuhí use bacháegá. 25 Aur ádmí agar sári dunyá ko hásil kare aur apní ján ko kho de, yá us ká nuqsán utháe, to use kyá fáida hogá? 26 Kyúñki jo koí mujh se aur merí báton se sharmáegá, Ibn í A'dam bhí, jab apne aur apne Báp aur pák firishton ke jalál men áegá, to us se sharmáegá. 27 Lekin main tum se sach kahtá hún, ki un men se jo yahán khare haín ba'z aise haín, ki jab tak Khudá kí bádsháhat ko dekh na len, maut ká maza hargiz na chakkhege.

28 Phir in báton ke koí áth roz ba'd aisá huá, ki wuh Patras aur Yúhanná aur Ya'qúb ko hamráh lekar pahár par du'á mángne gayá. 29 Jab wuh du'á máng rahá thá, to aisá huá ki us ke chihre kí súrat badal gayí, aur us kí poshák safed barráq ho gayí. 30 Aur dekho, do shakhs, ya'ní Músá aur Eliyyáh, us se báten kar rahe the; 31 yih jalál men díkhá diye, aur us ke intiqál ká zikr karte the, jo Yaráshalem men wáqi' hone ko thá. 32 Magar Patras aur us ke sáthí nind men bhare the: aur jab achchhí tarah bedár hue, to us ke jalál ko aur un do shakhsen ko dekhá, jo us ke sáth khare the. 33 Jab wuh us se judá hone lage, to aisá huá ki Patras ne Yisú' se kahá; Ai Sáhíb, hamará yahán rahná achchhá hai: pas ham tén dere banáen; ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye: lekin wuh jántá na thá, ki kyá kahtá hai. 34 Wuh yih kahtá hí thá, ki bádál ne ákar un par sáya kar líyá; aur jab wuh bádál men ghirne lage, to dar gaye. 35 Aur bádál men se ek áwáz áí, ki Yih merá barguzída Betá hai; is kí suno. 36 Yih áwáz áte hí Yisú' akelá páyá gayá. Aur wuh chup rahe, aur jo báten dekhí thín, un dinon men kisi ko un kí kuchh khabar na dí.

37 Dásre dín, jab wuh pahár se utre the, to aisá huá ki ek barí bhí us se á mili. 38 Aur dekho, ek ádmí ne bhí men se chíllákar kahá; Ai ustád, main terí minnat kartá hún, ki mere bete par nazar kar; kyúñki wuh merá íkláutá hai: 39 aur dekho, ek rúh use pakár tetí hai, aur wuh yakáyak chíkh uthá hai; aur us ko aisá marórtí hai, ki kaf

shar láta hai, aur us ko kuchalkar mushkil se chhoṛtí hai. 40 Aur main ne tere shágirdon kí minnat kí, ki use níkal den; lekin wuh na níkal sake. 41 Yisú' ne jawáb men kahá; Ai be'tiqád aur kajrau qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá, aur tumhári bardásht karúngá? Apne bete ko yahán le á. 42 Wuh áta hí thá, ki badrúh ne use paṭakkar marórá. Aur Yisú' ne us nápak rúh ko jhíká, aur larke ko achchhá karke us ke báp ko de diyá. 43 Aur sab log Khudá kí shán ko dekhkar hairán hue.

Lekin jis waqt sab log un sáre kámon par jo wuh kartá thá, ta-'ajjub kar rahe the, us ne apne shágirdon se kahá; 44 Tumháre kánon men yih báten paṛi raheñ: kyúñki Ibn í A'dam ádmíon ke háth men hawále kiye jáne ko hai. 45 Lekin wuh is bát ko samajhte na the, balki yih un se chhipáí gayí, táki use ma'lúm na kareñ: aur is bát kí bábat us se púchhte hue darte the.

46 Phir un men yih bahs shurtí huí, ki ham men se bará kaun hai? 47 Lekin Yisú' ne un ke dílon ká khayál ma'lúm karke ek bachche ko líyá, aur apne pás khará karke un se kahá; 48 Jo koí is bachche ko mere nám par qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai; aur jo mujhe qubúl kartá hai, wuh mere bhejnewále ko qubúl kartá hai; kyúñki jo tum men sab se chhoṭá hai, wuhí bará hai.

49 Yúhanná ne jawáb men kahá; Ai Sáhíb, ham ne ek shakhs ko tere nám se badrúhen níkalte dekhá, aur us ko mana' karne lage, kyúñki wuh hamáre sáth terí pal-rawí nahín kartá. 50 Lekin Yisú' ne us se kahá, ki Use mana' na karná, kyúñki jo tumháre khilá nahín, wuh tumhári taraf hai.

51 Jab wuh dín nazdík áe kí wuh úpar utháyá jáe, to aisá huá ki us ne Yaráshalem ke jáne ko kamar bándhí, 52 aur apne áge qásid bheje; wuh jákar Sámáron ke ek gánw men dákhil hue, táki us ke liye taiyári kareñ. 53 Lekin unhon ne us ko tikne na diyá, kyúñki us ká rukh Yaráshalem kí taraf thá. 54 Yih dekhkar us ke shágird Ya'qúb aur Yúhanná ne kahá; Ai Khudáwand, kyá tú cháhtá hai ki ham hukm den, ki ásmán se ág

názil hokar unhen bhasam kar de [jaisá Eliyyáh ne kiyá]? 55 Magar us ne phirkar unhen jhirká, [aur kahá, Tum nahín jánte ki tum kaisí rúh ke ho. 56 Kyúinki Ibn i A'dam logon kí ján barbád karne nahín, balki bacháne áyá]. 56 Phir wuh kisi áur gáp w men cnale gaye.

57 Jab wuh ráh men chale játe the, to kisi ne us se kahá; Jahán kahín tú jáe, main tere píchhe chalúngá. 58 Yisú' ne us se kahá, ki Lomriyon ke bhaṭ hote hain, aur hawá ke parandon ke ghopsle; magar Ibn i A'dam ke liye sir dharne kí bhí jagah nahín. 59 Phir us ne dúsre se kahá; Mere píchhe chal. Us ne kahá; Ai Khudáwand, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne báp ko dafn karún. 60 Us ne us se kahá, ki Murdon ko apne murde dafn karne de; lekin tú jákar Khudá kí bádsháhat kí khabar phailá. 61 Ek áur ne bhí kahá, ki Ai Khudáwand, main tere píchhe chalúngá; lekin pahle mujhe ijázat de, ki apne ghar ke logon se rukhsat ho áún. 62 Yisú' ne us se kahá, ki Jo koí apná háth hai par rakhkar píchhe dekhtá hai, wuh Khudá kí bádsháhat ke láiq nahín.

10 In báton ke ba'd Khudáwand ne sattu ádmí áur muqarrar kiye, aur jis jis shahr aur jagah ko khud jánewalá thá, wahán unhen do do karke apne áge bhejá. 2 Aur wuh un se kahne lagá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain; is liye fasl ke málik kí minnat karo, ki apní fasl kátne ke liye mazdúr bheje. 3 Jáo; dekho, main tumhen goyá barron ko bheriyon ke bích men bhejtá hún. 4 Na baṭúá le jáo, na jholí, na jutiyan; aur na ráh men kisi ko salám karo. 5 Aur jis kisi ghar men dákhil ho, pahle kaho, ki Is ghar kí salámatí ho. 6 Agar wahán koí salámatí ká farzand hogá, to tumhárá salám us par thahregá; nahín to, tum par laut áegá. 7 Usí ghar men raho, aur jo kuchh un se mile kháo piyo; kyúinki mazdúr apní mazdúrí ká haqqdár hai. Ghar ghar na phiro. 8 Aur jis shahr men dákhil ho, aur wahán ke log tumhen qubúl karen, to jo kuchh tumháre sámnne rakkhá jáe, kháo: 9 aur wahán ke bímáron ko achchhá karo, aur un se kaho, ki

Khudá kí bádsháhat tumháre nazdík á pahunchí hai. 10 Lekin jis shahr men dákhil ho, aur wahán ke log tumhen qubúl na karen, to us ke bá-záron men jákar kaho, ki 11 Ham is gard ko bhí, jo tumháre shahr se hamáre pánwon men lagí hai, tumháre sámnne jháre dete hain; magar yih ján lo, ki Khudá kí bádsháhat nazdík á pahunchí hai. 12 Main tum se kahtá hún, ki Us dín Sodom ká hál us shahr ke hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. 13 Ai Khurázín, tujh par afsos! ai Baitsaidá, tujh par afsos! kyúinki jo mu'jize tum men zahir hue, agar wuh Súr aur Saidá men zahir hote, to táṭ orhkar aur khák men baithkar kab ke tauba kar lete. 14 Magar 'adálat men Súr aur Saidá ká hál tumháre hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. 15 Aur ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak baland kiyá jáegá? Nahín, balki tú 'A'lam i arwáh men utará jáegá. 16 Jo tumhári suntá hai wuh merí suntá hai; aur jo tumhen nahín mántá, wuh mujhe nahín mántá; aur jo mujhe nahín mántá, wuh mere bhejnewále ko nahín mántá.

17 Wuh sattu khush hokar phir áe, aur kahne lage; Ai Khudáwand, tere nám se badrúhen bhí hamáre tábí' hain. 18 Us ne un se kahá; Main Shaitán ko bijlí kí tarah ásmán se girá huá dekh rahá thá. 19 Dekho, main ne tum ko ikhtiyár diyá, ki sánpaon aur bichchhuon ko kuchlo, aur dushman kí sárfi qudrat par gálib áo; aur tum ko hargiz kisi chíz se zarar na pahunchegá. 20 Taubhí is se khush na ho, ki rúhen tumháre tábí' hain; balki is se khush ho, ki tumháre nám ásmán par likhe hue hain.

21 Usí gharí wuh Rúhu'l Quds se khushí men bhar gayá aur kahá; Ai Báp, ásmán aur zamín ke Khudáwand, main terí hamd kartá hún, ki tú ne yih báten dánáon aur 'aql-mandon se chhipáin, aur bachchon par zahir kien: hán, ai Báp, kyúinki aísá hí tujhe pasand áyá. 22 Mere Báp kí taraf se sab kuchh mujhe saunpá gayá; aur koí nahín jántá, ki Betá kaun hai, siwá Báp ke; aur koí nahín jántá, ki Báp kaun hai, siwá Bete ke, aur us shakhs ke, jis par Betá use zahir karná cháhe. 23 Aur shágirdon kí taraf mutawajjih

hokar kháss unhín se kahá ; Mubáarak haín wuh ánkhen jo yih báten dekhí haiñ, jinhen tum dekhte ho. 24 Ky-
unhi main tum se kahtá hún, ki Bahut se nahlon aur bádsháhon ne cháhá, ki jo báten tum dekhte ho dekhén, magar na dekhín ; aur jo báten tum sunte ho sunén, magar na sunín.

25 Aur dekho, ek 'álim i shara' uñhá, aur yih kahkar us ki ázmáish karne lagá, ki Ai ustád, main kyá karún, ki hamesha ki zindagi ká wáris banún? 26 Us ne us se kahá, ki Tauret men kyá likhá hai? Tú kis tarah parhtá hai? 27 Us ne jawáb men kahá, ki Khudáwand apne Khudá se, apne sáre dí aur apní sári ján aur apní sári táqat aur apní sári 'aql se mahabbat rakh ; aur Apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. 28 Us ne us se kahá ; Tú ne thík jawáb diyá : yihí kar, to tú jégá. 29 Magar us ne apne taín rástbáz thahráne ki garaz se Yisú' se púchhá, Phir merá parausi kaun hai? 30 Yisú' ne jawáb men kahá, ki Ek ádmí Yarusálem se Yariho ki taraf já rahá thá, ki dákuon men ghír gayá ; unhon ne us ke kapre utár liye, aur mára bhí, aur adhmúá chhorkar chale gaye. 31 Ittifáqan ek káhin usí ráh se já rahá thá ; aur use dekhke katrákar chalá gayá. 32 Isí tarah ek Lewí us jagah áyá ; wuh bhí use dekhke katrákar chalá gayá. 33 Lekin ek Sámari safar karte karte wahán á niklá, aur dekhkar tars kháyá, 34 aur us ke pás áyá, aur us ke zakhmon ko tel aur mai lagákar bándhá, aur apne jánwar par sawár karke saráe men le gayá, aur us ki khabargiri ki. 35 Dútre din do dínar nikálkar bhatiyáre ko diye aur kahá ; Is ki khabargiri karná ; aur jo kuchh is se ziyáda kharch hogá, main phir ákar tujhe adá kar dúngá. 36 In tinen men se us shakhs ká, jo dákuon men ghír gayá thá, terí dánist men kaun parausi thahrá? 37 Us ne kahá ; Wuh jis ne us par rahm kiya. Yisú' ne us se kahá ; Já, tú bhí aisa hi kar.

38 Phir jab já raha the, to wuh ek gánw men dákhil húa : aur Marthá nam ek aurat ne use apne ghar men utára. 39 Aur Maryam nam us ki ek bahin thí ; wuh Yisú' ke pánwon ke pás baithkar us

ká kalám sun rahí thí. 40 Lekin Marthá khidmat karte karte ghabrá gayí ; pas us ke pás ákar kahne lagi ; Ai Khudáwand, kyá tujhe khayál nahín, ki merí bahin ne khidmat karne ko mujhe akelá chhor diyá hai? Pas use farmá, ki merí madad kare. 41 Khudáwand ne jawáb men us se kahá ; Marthá, Marthá, tú to bahut chizon ki fikr o taraddud men hai ; 42 lekin ek chíz zarúr hai ; aur Maryam ne wuh achchhá hissa chun liyá hai, jo us se chhíná na jáegá.

11 Phir aisa húa ki wuh kisi jagah du'á mángtá thá ; jab máng chuká, to us ke shágirdon men se ek ne us se kahá ; Ai Khudáwand, jaisá Yúhanná ne apne shágirdon ko du'á mángni síkhá, tú bhí hamen síkhá. 2 Us ne un se kahá ; Jab tum du'á mángo, to kaho, ki Ai Báp, terá nám pák maná jáe. Terí bádsháhat áe. 3 Hamari roz ki roti har roz hamen diyá kar. 4 Aur hamare gunáhon ko mu'áf kar ; kyunki ham bhí apne har qarzdár ko mu'áf karte haiñ. Aur hamen ázmáish men na lá.

5 Phir us ne un se kahá ; Tum men se kaun hai, jis ká ek dost ho, aur wuh ádhí rát ko us ke pás jákar us se kahe, ki Ai dost, mujhe tín rotían de : 6 kyunki merá ek dost safar karke mere pás áyá hai, aur mere pás kuchh nahín ki us ke áge rakkhún ; 7 aur wuh andar se jawáb men kahe ; Mujhe taklíf na de : ab darwáza band hai, aur mere larke mere pás bichhaune par haiñ ; main uthkar tujhe de nahín saktá. 8 Main tum se kahtá hún ; Agarchi wuh is sabab se ki us ká dost hai, uthkar use na de, táham us ki behayá ke sabab uthkar jitní darkár haiñ use degá. 9 Pas main tum se kahtá hún ; Mángo, to tumhen diyá jáegá ; dhúndho, to páoge ; darwáza khat-khatáo, to tumhare wáste kholá jáegá. 10 Kyunki jo koi mángtá hai, use milta hai ; aur jo dhúndhtá hai, wuh pátá hai ; aur jo khatkhatá hai, us ke wáste kholá jáegá. 11 Tum men se aisa kaun sá báp hai, ki jab us ká betá roti mánge, to use patthar de? yá machhli mánge, to machhli ke badle use sánp de? 12 yá anda mánge, to us ko bíchchhú de? 13 Pas jab ki tum bure hokar apne bachchon ko achchhi chizen

dení jánte ho, to ásmání Báp apne mángnewálon ko Rúhu'l Quds kyún na degá?

14 Phir wuh ek gúngí badrúh ko níkalí rahá thá. Aur jab wuh badrúh utar gayí, to aísá huá kí gúngá bolá; aur logon ne ta'ajjub kiyá. 15 Lekin un men se ba'z ne kahá; Yih to badrúhon ke sardár Ba'alzabúl kí madad se badrúhon ko níkalá hai. 16 Ba'z áur log ázmaish ke liye us se ek ásmání nishán talab karne lage. 17 Magar us ne un ke khayálon ko jánkar un se kahá, kí jis kisi bádsháhat men phút pare, wuh wíran ho játi hai; aur jis ghar men phút pare, wuh barbád ho játi hai. 18 Aur agar Shaitán bhí apná mukhálif ho jáe, to us kí bádsháhat kis tarah qáim rahegi? kyúinki tum merí bábat kahte ho, kí Yih badrúhon ko Ba'alzabúl kí madad se níkalá hai. 19 Aur agar main badrúhon ko Ba'alzabúl kí madad se níkalá hún, to tumháre bete kis kí madad se níkalte hain? pas wuhí tumháre munsif honge. 20 Lekin agar main badrúhon ko Khudá kí qudrat se níkalá hún, to Khudá kí bádsháhat tumháre pás á pahunchí. 21 Jab zoráwar ádmí hathyár bándhe hue apní haweli kí rakhwáli kartá hai, to us ká mál hifázat se rahtá hai; 22 lekin jab us se koi zoráwar hamla karke us par gálib áta hai, to us ke sab hathyár, jín par us ká bharosá thá chhín letá, aur us ká mál lútkar bánt detá hai. 23 Jo merí taraf nahín, wuh mere khiláf hai; aur jo mere sáth jama' nahín kartá, wuh bakhertá hai. 24 Jab nápak rúh ádmí men se níkalí hai, to súkhe maqámop men áram dhúndhti phirtí hai; aur jab nahín pátí, to kahtí hai, kí Main apne usí ghar men laut jáúngí jis se nikli hún; 25 aur ákar use jhará huá aur árásta pátí hai. 26 Phir jákar áur sát rúhep apne se burí hamráh le áti hai, aur wuh us men dákhil hokar wahán bastí hain; aur us ádmí ká pichhlá hál pahle se bhí kharáb ho játi hai.

27 Jab wuh yih báten kah rahá thá, to aísá huá kí bhí men se ek 'aurat ne pukárrkar us se kahá; Mubáarak hai wuh pet jis men tú rahá, aur wuh chhátíyan jo tú ne chúsín. 28 Us ne kahá; Hán, magar ziyáda mubáarak wuh hain, jo

Khudá ká kalám sunte, aur us par 'amal karte hain.

29 Jab barí bhí jama' hotí játi thí, to wuh kahne lagá, kí Is zamáne ke log bure hain: wuh nishán talab karte hain; magar Yúnus ke nishán ke siwá koi áur nishán un ko na diyá jáegá. 30 Kyúinki jis tarah Yúnus Nínaweh ke logon ke liye nishán thahrá, usí tarah Ibn í A'dam bhí is zamáne ke logon ke liye thahregá. 31 Dakkhin kí malika is zamáne ke ádmíon ke sáth 'adálát ke dín uthkar inhen mujrim thahráegi; kyúinki wuh dunyá ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko ái: aur dekho, yahán wuh hai jo Sulaimán se bhí bará hai. 32 Nínaweh ke log is zamáne ke logon ke sáth 'adálát ke dín khare hokar inhen mujrim thahráenge: kyúinki unhon ne Yúnus kí manádi par tauba kar lí; aur dekho, yahán wuh hai jo Yúnus se bhí bará hai.

33 Koi shakhs chirág jalákar tah-kháne men yá paimáne ke niche nahín rakhtá, balki chirágdán par rakhtá hai, táki andar ánewálon ko raushní dikhái de. 34 Tere badan ká chirág terí ápki hai; jab terí ápki durust hai, to terá sára badan bhí raushan hai; aur jab kharáb hai, to terá badan bhí tárík hai. 35 Pas dekhna, jo raushní tujh men hai táríki to nahín. 36 Pas agar terá sára badan raushan ho, aur koi hissa tárík na rahe, to wuh tamám aísá raushan hogá, jaisá us waqt hotá hai, jab chirág apní chamak se tujhe raushan kartá hai.

37 Jab wuh bát kar rahá thá, to kisi Farísí ne us kí dín kí da'wat kí; pas wuh andar jáke khána kháne baithá. 38 Farísí ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, kí us ne kháne se pahle gusl nahín kiyá. 39 Khudáwand ne us se kahá, kí Ai Farísí, tum piyále aur rikábi ko úpar se to sáf karte ho; lekin tumháre andar lút aur badí bharí hui hai. 40 Ai nádáno, jis ne báhar ko banáyá, kyá us ne andar ko nahín banáyá? 41 Hán, andar kí chízen khairát kar do, to dekho, sab kuchh tumháre liye pák hogá.

42 Lekin ai Farísí, tum par afsos hai! kí podíne aur sudáb aur har ek tarkári par dahyakí dete ho, aur insáf aur Khudá kí mahabbat se

gāfil rahte ho : lāzim thā, ki yih bhī karte aur wuh bhī na chhortē. 43 Ai Farīsīo, tum par afsos hai ! ki tum 'ibādatkhānōn men a'la darje ki kursīān aur bāzārōn men salām chāhte ho. 44 Tum par afsos hai ! kyūnki tum un poshida qabron ki mānind ho, jin par ādmī chalte hai, aur un ko is bāt ki khabar nahīn.

45 Phir shara' ke 'ālīmōn men se ek ne jawāb men us se kahā, ki Ai ustād, in bāton ke kahne se tū hamen bhī be'izzat kartā hai. 46 Us ne kahā ; Ai shara' ke 'ālīmō, tum par bhī afsos hai ! ki tum aise bojh, jin kā uṭhānā mushkil hai, ādmīon par lādte ho, aur ap ek unglī bhī un bojhon ko nahīn lagāte. 47 Tum par afsos hai ! ki tum to nabīon ki qabron ko banāte ho, aur tumhāre bāpdādā ne un ko qatl kiya thā. 48 Pas tum gawāh ho, aur apne bāpdādā ke kāmōn ko pasand karte ho ; kyūnki unhon ne to un ko qatl kiya thā, aur tum un ki qabron banāte ho. 49 Isī liye Khudā ki hikmat ne kahā hai, ki Main nabīon aur rasūlon ko un ke pās bhejūngī ; wuh un men se ba'z ko qatl karenge, aur ba'z ko satāenge, 50 tāki sab nabīon ke khūn ki, jo binā e 'ālam se bahāyā gayā, is zamāne ke logon se bāzpurs ki jāe ; 51 Hābīl ke khūn se lekar us Zakaryāh ke khūn tak, jo qurbāngāh aur maqdis ke bich men halāk huā ; main tum se sach kahtā hūn, ki Isī zamāne ke logon se sab ki bāzpurs ki jāegī. 52 Ai shara' ke 'ālīmō, tum par afsos hai ! ki tum ne ma'rifat ki kunjī chhīn lī : tum ap bhī dākhil na hūe, aur dākhil honewālon ko bhī rokā.

53 Jab wuh wahān se niklā, to faqīh aur Farīsī use betarah chimaṭne aur chherne lage, tāki wuh bahut sī bāton kā zikr kare ; 54 aur us ki ghāt men rahe, tāki us ke munh ki koī bāt pakren.

12 Itne men, jab hazārōn ādmīon ki bhīr lag gayī, yahān tak ki ek dūse par girā partā thā, to us ne sab se pahle apne shāgirdon se yih kahnā shurū' kiya, ki Us khamīr se hoshyār rahnā jo Farīsīon ki riyākārī hai. 2 Kyūnki koī chīz dhankī nahīn, jo kholī na jāegī ; aur na koī chīz chhipī hai, jo jāni na jāegī. 3 Is liye jo kuchh tum ne andhere men kahā hai, wuh

ujāle men sunā jāegā ; aur jo kuchh tum ne kothriyon ke andar kān men kahā hai, kothon par us ki manādī ki jāegī. 4 Magar tum doston se main kahtā hūn, ki un se na dāro, jo badan ko qatl karte hai, aur ba'd us ke kuchh aur nahīn kar sakte. 5 Lekin main tumhen jātātā hūn, ki kis se dārnā chāhiye : us se dāro, jis ko qatl karne ke ba'd ikhtiyār hai, ki jahannam men dāle : hān, main tum se kahtā hūn, ki usī se dāro. 6 Kyā do paise ki pānch chīriyān nahīn bikti? tāham Khudā ke huzūr un men se ek ki bhī bhūl nahīn partī, 7 Balki tumhāre sir ke sab bāl bhī gine hūe hai. Dāro nahīn : tumhārī qadr to bahut sī chīriyon se ziyāda hai. 8 Aur main tum se kahtā hūn, ki Jo koī ādmīon ke sāmne merā iqrār kare, Ibn i A'dam bhī Khudā ke firishton ke sāmne us kā iqrār karegā : 9 magar jo ādmīon ke sāmne merā inkār kare, Khudā ke firishton ke sāmne us kā inkār kiya jāegā. 10 Aur jo koī Ibn i A'dam ke khilāf koī bāt kahe, us ko mu'āf kiya jāegā : lekin jo Rūhu'l Quds ke haqq men kufr bake, us ko mu'āf na kiya jāegā. 11 Aur jab wuh tum ko 'ibādatkhānōn men, aur hākīmōn aur ikhtiyārwalōn ke pās le jāen, to fikr na karnā, ki ham kis tarah yā kyā jawāb den, yā kyā kahen ; 12 kyūnki Rūhu'l Quds usī gharī tumhen sikhā degā, ki kyā kahnā chāhiye.

13 Phir bhīr men se ek ne us se kahā, ki Ai ustād, mere bhāī se kah, ki mīrās kā merā hissa mujhe de. 14 Us ne us se kahā ; Miyañ, kis ne mujhe tumhārā munsif yā bāntnewālā muqarrar kiya hai? 15 Aur us ne un se kahā, ki Khabardār, apne ap ko har tarah ke lālach se bachāe rakkho : kyūnki kisī ki zindagī us ke māl ki kasrat par mauqūf nahīn. 16 Aur us ne un se ek tam-sil kahī, ki Kisī dāulatmand ki zamīn men barī fasl hūī ; 17 pas wuh apne dil men sochkar kahne lagā, ki Main kyā karūn, ki mere hān jagah nahīn, jahān apnī paidāwār bhar rakkhūn? 18 Us ne kahā ; Main yih karūngā : apnī kothiyān dhākar un se barī banāūngā ; 19 aur un men apnā sārā anāj aur māl bhar rakkhūngā ; aur apnī jān se kahūngā,

ki Ai ján, tere pás bahut barason ke liye bahut sá mál jama' hai; chain kar, khá, pí, khush rah. 20 Magar Khudá ne us se kahá; Ai nádán, isí rāt terí ján tujh se talab kar lí jáegí: pas jo tú ne taiyár kiyá hai, wuh kis ká hogá? 21 Aisá hí wuh shakhs hai, jo apne liye khazána jama' kartá hai, aur Khudá ke nazdík daulatmand nahín.

22 Phir us ne apne shágirdon se kahá; Is liye main tum se kahtá hún, ki Apní ján kí fikr na karo, ki ham kyá kháenge; aur na apne badan kí, ki kyá pahíenge; 23 kyúñki ján khurák se barhkar hai, aur badan poshák se. 24 Kauwon par gaur karo, ki na bote haiñ, na kátte; na un ke khattá hotá hai, na kothí; taubhí Khudá unhen khilátá hai; tumhári qadr to parandon se kahín ziyáda hai. 25 Tum men aisá kaun hai, jo fikr karke apní 'umr men ek gharí barhá sake? 26 Pas jab sab se chhotí bát bhí nahín kar sakte, to báqí chízon kí kyúñ fikr karte ho? 27 Sosan ke darakhton par gaur karo, ki kis tarah barhte haiñ; wuh na mihnát karte, na kátte haiñ; taubhí main tum se kahtá hún, ki Sulaimán bhí, báwujúd apní sári shán o shaukat ke, un men se kisi kí mánind poshák pahíne hue na thá. 28 Pas jab Khudá maidán kí ghás ko jo áj hai, aur kal tanúr men jhonkí jáegí, aisi poshák pahínátá hai; to ai kami'tiqádo, tum ko kyúñ na pahíná degá? 29 Aur tum is kí talásh men na raho, ki kyá kháenge aur kyá pienge, aur na shakki bano. 30 Kyúñki in sab chízon kí talásh men dunyá kí qaumen rahtí haiñ: aur tumhárá Báp jántá hai, ki tum in ke muhtáj ho. 31 Hán, us kí bádsháhat kí talásh men raho, to yih chízen bhí tumhen míljáengí. 32 Ai chhote galle, na dar; kyúñki tumháre Báp ko pasand áyá, ki tumhen bádsháhat de. 33 Apná mál asbáb bechkar khairát kar do; aur apne iye aise batúe banáo, jo puráne nahín hote, ya'ní ásmán par aisá khazána jo khál nahín hotá, jahán chor nazdík nahín játá, aur kírá kharáb nahín kartá. 34 Kyúñki jahán tumhárá khazána hai, wahín tumhárá dil bhí lagá rahega.

35 Tumhári kamaren bandhí rahen, aur tumháre chirág jalte rahen;

36 aur tum un ádmíon kí mánind raho, jo apne málík kí ráh dekhte hon, ki wuh shádí men se kab lautegá; táki jab wuh ákar darwáza khatkhatáe, to fauran us ke wáste khol den. 37 Mubáarak haiñ wuh naukár, jin ká málík ákar unhen jágtá páe: main tum se sach kahtá hún, ki wuh kamar bándhkar unhen khána kháne ko biháegá, aur pás ákar un kí khidmat karega. 38 Aur agar wuh rāt ke dúsre pahar men, yá tísre pahar men ákar un ko aise hál men páe, to wuh naukár mubáarak haiñ. 39 Lekin yih ján rakkho, ki agar ghar ke málík ko ma'lúm hotá, ki chor kis gharí áegá, to jágtá rahtá, aur apne ghar men naqb hone na detá. 40 Tum bhí taiyár raho; kyúñki jis gharí tumhen gumán bhí na hogá, Ibn i A'dam ájáegá.

41 Patras ne kahá, ki Ai Khudá-wand, tú yih tamsíl ham hí se kahtá hai, yá sab se? 42 Khudáwand ne kahá; Kaun hai wuh diyánatdár aur 'aqlmand dároga, jis ká málík use apne naukár chákaron par muqarrar kare, ki har ek kí khurák waqt par bánt diyá kare? 43 Mubáarak hai wuh naukár, jis ká málík ákar us ko aisá hí karte páe. 44 Main tum se sach kahtá hún, ki wuh use apne sáre mál ká mukhtár kar degá. 45 Lekin agar wuh naukár apne dil men yih kahkar, ki Mere málík ke áne men der hai, gulámon aur launđiyon ko márná, aur khá píkar matwálá honá shurú' kare; 46 to us naukár ká málík aise dín, kí wuh us kí ráh na dekhtá ho, aur aisi gharí, kí wuh na jántá ho, á maujúd hogá, aur khúb koñe lagákar use befmánon men shámil karega. 47 Aur wuh naukár, jis ne apne málík kí marzí ján lí aur taiyári na kí, na us kí marzí ke muwáfíq 'amal kiyá, bahut már kháegá. 48 Magar jis ne na jánkar már kháne ke kám kiye, wuh thoñí már kháegá. Aur jise bahut diyá gayá, us se bahut talab kiyá jáegá; aur jise bahut saupá hai, us se ziyáda mángenge.

49 Main zamín par ág dálné áyá hún; aur agar lag chukí hotí to main kyá hí khush hotá! 50 Lekin mujhe ek baptisma lená hai; aur jab tak wuh na ho le main kyá hí

tang rahúngá ! 51 Kyá tum gumán karte ho, ki main zamín par sulh karáne áyá hún? Main tum se kahtá hún, ki Nahín, balki judái karáne; 52 kyúñki ab se ek ghar ke páñch ádmí ápas meñ muḡhálafat rakkheñge, do se tén aur tén se do. 53 Báp beṭe se muḡhálafat rakkhegá, aur beṭá báp se; mán beṭí se, aur beṭí mán se; sás bahú se, aur bahú sás se.

54 Phir us ne logon se bhí kahá, ki Jab bádal ko pachchhím se uṭhte dekhte ho, to fauran kahte ho, ki Menh barsegá; aur aísá hí hotá hai. 55 Aur jab tum ma'lúm karte ho, ki dakkhiná chal rahí hai, to kahte ho, ki Lúh chalegí; aur aísá hí hotá hai. 56 Ai riyákáro, zamín aur ásmán kí súrat meñ to imtiyáz karná tumheñ áta hai; lekin is zamáne kí bábat imtiyáz karná kyún nahín áta? 57 Aur tum apne áp hí kyún faisala nahín kar lete, ki wájib kyá hai? 58 Jab tak tú apne mudda'í ke sáth hákim ke pás já rahá hai, to ráh meñ koshish kar, ki us se chhút jáe; aísá na ho kí wuh tujh ko munsif ke pás khench le jáe, aur munsif tujh ko sipáhi ke hawáale kare, aur sipáhi tujhe qaid meñ dále. 59 Main tujh se kahtá hún, ki Jab tak tú damṛí damṛí adá na kar degá, waháñ se hargiz na chhútegá.

13 Us waqt ba'z log házir the, jinhon ne use un Galílión kí khabar dí, jin ká khún Pílátus ne un ke zabíhon ke sáth miláya thá. 2 Us ne jawáb meñ un se kahá, ki In Galílión ne jo aísá dukh páya, kyá wuh is liye tumhári dánist meñ aur sab Galílión se ziyáda gunahgár the? 3 Main tum se kahtá hún, ki nahín: balki agar tum tauba na karoge, to sab isí tarah halák hoge. 4 Yá wuh áthárah ádmí jin par Shílokh ká burj girá, aur wuh dabkar mar gaye, kyá tumhári dánist meñ Yarúshalem ke aur sab rahne-wálon se ziyáda qusúrwár the? 5 Main tum se kahtá hún, ki nahín: balki agar tum tauba na karoge, to sab isí tarah halák hoge.

6 Phir us ne yih tamsíl kahí, ki Kisí ke angúrí bág meñ ek anjír ká darakht lagá húa thá: wuh us meñ phal dhúndhne áyá, aur na páya. 7 Is par us ne bágbán se kahá, ki

Dekh, tén baras se main is anjír ke darakht meñ phal dhúndhne áta hún, aur nahín pátá; use kát dál; wuh zamín ko bhí kyún roke? 8 Us ne jawáb meñ us se kahá; Ai Khudáwand, is sál to aur bhí use rahne de, táki main us ke gird tháonlá khodún, aur khád dálún: 9 agar áge ko phalá, to khaír; nahín to ba'd us ke kát dálná.

10 Phir wuh Sabt ke din kisi 'ibádatkháne meñ ta'lím detá thá. 11 Aur dekho, ek 'aurat thí, jis ko áthárah baras se kisi badrúh ke bá'is kamzorí thí; wuh kubṛí ho gayí thí, aur kisi tarah sídhí na ho saktí thí. 12 Yisú' ne use dekhkar pás buláya, aur us se kahá; Ai 'aurat, tú apní kamzorí se chhút gayí. 13 Aur us ne us par háth rakkhe: usí dam wuh sídhí ho gayí, aur Khudá kí barái karne lagí. 14 'Ibádatkháne ká sardár, is liye kí Yisú' ne Sabt ke din shifá bakhshí khafá hokar, logon se kahne lagá; Chha din haiñ, jin meñ kám karná cháhiye; pas unhiñ meñ ákar shifá páo, na kí Sabt ke din. 15 Khudáwand ne us ke jawáb meñ kahá, kí Ai riyákáro, kyá har ek tum meñ se Sabt ke din apne bail yá gadhe ko, thán se kholkar pání piláne nahín le játa? 16 Pas kyá wájib na thá, kí yih jo Ibráhím kí beṭí hai, jis ko Shaitán ne áthárah baras se bándh rakkhá thá, Sabt ke din is band se chhurái játi? 17 Jab us ne yih báteñ kahín, to us ke sab muḡhálif sharminda hue: aur sárl bhí un 'álíshán kámon se, jo us se hote the, khush húi.

18 Pas wuh kahne lagá; Khudá kí bádsháhat kis kí mánind hai? main us ko kis se tashbíh dún? 19 Wuh ráí ke dáne kí mánind hai, jis ko ek ádmí ne lekar apne bág meñ dál díya; wuh ugkar bará darakht ho gayá, aur hawá ke parandon ne us kí dáliyon par baserá kiyá. 20 Us ne phir kahá; Main Khudá kí bádsháhat ko kis se tashbíh dún? 21 Wuh khamír kí mánind hai, jise ek 'aurat ne lekar tén paimáne áte meñ miláya, aur hote hote sab khamír ho gayá.

22 Wuh shahr shahr aur gánw gánw ta'lím detá húa, Yarúshalem ká safar kar rahá thá. 23 Aur kisi shakhs ne us se púchhá, kí Ai Khudáwand, kyá naját pánewále thore

hain? 24 Us ne un se kahá; Ján-fishání karo, ki tang darwáze se dákhil ho; kyúñki main tum se kahtá hún, ki bahutere dákhil hone kí koshish karege, aur na ho sakenge. 25 Jab ghar ka málík uthkar darwáza band kar chuka ho, aur tum báhar khare hue darwáza khat-khatákar yih kahná shurú' karo, ki Ai Khudáwand, hamáre liye khol de; aur wuh jawáb de, ki Main tum ko nahín jántá, ki kahán ke ho. 26 us waqt tum kahná shurú' karoge, ki Ham ne to tere rúbarú kháyá piyá, aur tú ne hamáre bá-záron men ta'lím dí. 27 Magar wuh kahegá; Main tum se kahtá hún, ki main nahín jántá, tum kahán ke ho; ai badkáro, tum sab mujh se dúr ho. 28 Wahán roná aur dánt-on ka písná hogá, jab tum Ibráhim, aur Izháq, aur Ya'qúb, aur sab nabíon ko Khudá kí bádsháhat men shámil, aur apne ap ko báhar ní-kálá huá dekhoge. 29 Aur púr-rab, pachchhim, uttar, dakkhin se log ákar Khudá kí bádsháhat kí ziyáfat men sharík honge. 30 Aur dekho, ba'z ákhir aise hain, jo awwal honge, aur awwal hain, jo ákhir honge.

31 Usí gharí ba'z Farísion ne ákar us se kahá, ki Nikalkar yahán se chal de; kyúñki Herodes tujhe qatl karná cháhtá hai. 32 Us ne un se kahá, ki Jákar us lomrí se kah do, ki Dekh, main áj aur kal badrúhon ko níkáltá, aur shifá bakhshne ka kám anjám detá rahúngá, aur tísre din kamál ko pahunchúngá. 33 Magar mujhe áj aur kal aur parson apní ráh chalni zarúr hai; kyúñki mumkin nahín, ki nabí Yarúshalem ke báhar halák ho. 34 Ai Yarúshalem, ai Yarúshalem, tú jo nabíon ko qatl kartí hai, aur jo tere pás bheje gaye, un ko sangsár kartí hai; kitní hí bár main ne cháhá, ki jis tarah murgí apne bachchon ko paron tale jama' kar letí hai, usí tarah main bhí tere larakon ko jama' kar lún; magar tum ne na cháhá! 35 Dekho, tumhárá ghar tumháre hí liye chhorá játa hai; aur main tum se kahtá hún, ki mujh ko us waqt tak hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge; ki Mubáarak hai wuh, jo Khudáwand ke nám par áta hai.

14 Phir aísá huá ki wuh Sabt ke din Farísion ke sardáron men se kisi ke ghar khána kháne ko gayá; aur wuh us kí tak men rahe. 2 Aur dekho, ek shakhs us ke sámne thá, jise jalandar thá. 3 Yisú' ne shara' ke 'álimon aur Farísion se kahá, ki Sabt ke din shifá bakhshní rawá hai, yá nahín? 4 Wuh chup rah gaye. Us ne use háth lagákar shifá bakhshí, aur chhor diyá; 5 aur un se kahá, ki Tum men se kaun aísá hai, jis ka gadhá yá bail kúe men gir pare, aur wuh Sabt ke din us ko fauran na níkal le? 6 Wuh in báton ka jawáb na de sake.

7 Jab us ne dekhá, ki mihmán sadr jagah kis tarah pasand karte hain, to un se ek tamsíl kahí, ki 8 Jab koí tujhe shádí men buláe, to sadr jagah par na baith, ki sháyad us ne tujh se bhí kisi ziyáda 'izzat-dár ko buláyá ho; 9 aur jis ne tujhe aur use donon ko buláyá hai ákar tujh se kahe, ki Is ko jagah de; phir tujhe sharminda hokar sab se níche baithná pare. 10 Balki jab tú buláyá jae, to sab se níchi jagah já baith, táki jab tera bulánewálá ae, to tujh se kahe, ki Ai dost, áge barhkar baith: to un sab kí nazar men, jo tere sáth khána kháne baithe hain, teri 'izzat hogí. 11 Kyúñki jo koí apne ap ko bará banáegá wuh chhotá kiya jáegá; aur jo apne ap ko chhotá banáegá, wuh bará kiya jáegá.

12 Phir us ne apne bulánewále se bhí yih kahá, ki jab tú din ka yá rát ka khána taiyár kare, to apne doston, yá bháiyon, yá rishtadáron, yá daulatmand parausiyon ko na bulá; ki aísá na ho, wuh bhí tujhe buláen, aur tera badla ho jae. 13 Balki jab tú ziyáfat kare, to garíbon, lunjon, langron, andhion ko bulá: 14 to tujh par barakat hogí; kyúñki un ke pás tujhe badla dené ko kuchh nahín; aur tujhe rástbázon kí qiyámat men badla milegá.

15 Jo us ke sáth khána kháne baithe the, un men se ek ne yih báten sunkar us se kahá; Mubáarak hai wuh jo Khudá kí bádsháhat men khána kháe. 16 Us ne us se kahá, ki Ek shakhs ne barí ziyáfat kí, aur bahut se logon ko buláyá.

17 Aur kháne ke waqt apne naukar ko bhejá, ki buláe huon se kahe, ki A'o, ab khána taiyár hai. 18 Is par sab ne milkar 'uzr karná shurú' kiya. Pahle ne us se kahá, ki Main ne khet kharidá hai; mujhe zarúr hai ki jákar use dekhún; main terí minnat kartá hún, ki mujhe ma'zúr rakh. 19 Dústre ne kahá; Main ne bailon ki pánch joriyán kharidí hai, aur unhen ázmáne jata hún; main terí minnat kartá hún, ki mujhe ma'zúr rakh. 20 Ek aur ne kahá; Main ne biyáh kiya hai, is sabab se nahín á saktá. 21 Pas us naukar ne ákar apne málík ko in báton ki khabar di. Is par ghar ke málík ne gusse hokar apne naukar se kahá; Jald shahr ke bázaron aur kúchon men jákar garibon, lunjon, andhon aur langron ko yahán le á. 22 Naukar ne kahá; Ai khudáwand, jaisá tú ne farmáyá thá, waisá hí húa, aur ab bhí jagah hai. 23 Málík ne us naukar se kahá, ki Sarakon aur khet ki báron ki taraf já, aur logon ko majbúr karke lá, táki merá ghar bhar jáe. 24 Kyúнки main tum se kahtá hún, ki jo buláe gaye the, un men se koi shakhs merá khána na chakhne páegá.

25 Jab bahut se log us ke sáth já rahe the, to us ne phirkar un se kahá; 26 Agar koi mere pás áe, aur apne báp, aur mán, aur bíwi, aur bachchon, aur bháiyon, aur bahinon, balki apní ján se bhí dushmaní na kare, to merá shágird nahín ho saktá. 27 Jo koi apní salib na utháe aur mere píchhe na áe, wuh merá shágird nahín ho saktá. 28 Kyúнки tum men aisé kaun hai, ki jab wuh ek burj banána cháhe, to pahle baithkar lágat ká hisáb na kar le, ki áyá mere pás us ke taiyár karné ká sámán hai, yá nahín? 29 Aisé na ho, ki jab neo dálkar taiyár na kar sake, to sab dekhne-wále yih kahka us par hansná shurú' karen, ki 30 Is shakhs ne 'imárat banání shurú' to ki, magar taiyár na kar saká. 31 Yá kaun aisé bádsháh hai, jo dústre bádsháh se ladne jata ho, aur pahle baithkar mashwara na kar le, ki áyá main das házar se us ká muqábala kar saktá hún, yá nahín, jo bís hazár lekar mujh par charhá áta hai? 32 Nahín to, jab wuh hanoz dúr hí

hai, ekhi bhejkar, aulh ki shartog ki dardhwást karegá. 33 Pas in tarah tum men se jo koi apná sab kuchh tark na kare, wuh merá shágird nahín ho saktá. 34 Namak achchá to hai; lekin agar namak ká maza jata rahe, to wuh kis chiz se mazadár kiya jáegá? 35 Na wuh zamín ke kám ká rahá, na khád ke; log use báhar phenk dete hain. Jis ke kán sunne ke hon, wuh sun le.

15

Sáre mahsúl lenewále aur gunahgár us ke pás áte the, táki us ki báten sunen. 2 Aur Farísí aur faqíh burburakar kahne lage, ki Yih ádmí gunahgáron se miltá aur un ke sáth khána khata hai.

3 Us ne un se yih tamsíl kahí, ki 4 Tum men aisé kaun ádmí hai, jis ke pás sau bheren hon, aur un men se ek khoi jáe, to ninnánawe ko biyábán men chhokkar us khoi hui ko, jab tak mil na jáe, dhúndhtá na rahe? 5 Phir jab mil jati hai to wuh khush hokar use kandhe par uthá letá hai. 6 Aur ghar men pahunchkar, doston aur parausiyon ko bulatá aur kahtá hai, ki Mere sáth khushí karo; kyúнки meri khoi hui bher mil gayi. 7 Main tum se kahtá hún, ki Isi tarah ninnánawe rástbázon ki nisbat, jo tauba ki hájat nahín rakhte, ek tauba karnewále gunahgár ki bábat ásmán par ziyáda khushí hogi.

8 Yá kaun aisé 'aurat hai, jis ke pás das dirham hon, aur ek khoi jáe, to wuh chirág jalakar ghar men jharú na de, aur jab tak mil na jáe, koshish se dhúndhtí na rahe? 9 Phir jab mil jata hai, to bahineliyon aur parausiyon ko bulakar na kahe, ki Mere sáth khushí karo, kyúнки merá khoyá húa dirham mil gaya? 10 Main tum se kahtá hún, ki Isi tarah ek tauba karnewále gunahgár ki bábat Khudá ke firishton ke sámne khushí hoti hai.

11 Phir us ne kahá, ki Kisí shakhs ke do beté the. 12 Un men se chhote ne báp se kahá, ki Ai báp, mál ká jo hissa mujh ko pahunchta hai, mujhe de. Us ne apná mál matá unhen bánt diya. 13 Aur bahut din na guzre, ki chhotá betá apná sab kuchh jama karke, dúr daráz mulk ko rawána húa, aur wahán apná mál badehalí me

urá diyá. 14 Aur jab sab kharch kar chuká, to us mulk men sakht kál pará; aur wuh muhtáj hone lagá. 15 Phir us mulk ke ek báshinde ke hán já pará: us ne us ko apne kheton men súar charáne bhejá. 16 Aur use árzú thí, kí jo phaliyán súar kháthe the, unhín se apná pet bhare; magar koi use na detá thá. 17 Phir us ne hosh men ákar kahá, kí Mere báp ke kitne hí mazdúron ko rotí ifráat se miltí hai, aur main yahán bhúká mar rahá hún! 18 Main uthkar apne báp ke pás jáungá, aur us se kahúngá, kí Ai báp, main ásmán ká aur terí nazar men gunahgár húa: 19 ab is láiq nahín rahá, kí phir terá betá kahláun; mujhe apne mazdúron jaisá kar le. 20 Pas wuh uthkar apne báp ke pás chalá. Wuh abhí dúr hí thá, kí use dekhkar us ke báp ko tars áyá, aur daurkar us ko gale lagá liyá, aur bose liye. 21 Bete ne us se kahá, kí Ai báp, main ásmán ká aur terí nazar men gunahgár húa; ab is láiq nahín rahá, kí phir terá betá kahláun. 22 Báp ne apne naukaron se kahá, kí Achchhe se achchhá jáma jald nikálkar use pahináo; aur us ke háth men angúthí, aur pánw men jútí pahináo. 23 Aur pale hús bachhre ko lákar zabh karo, táki ham khákar khushí manáen; 24 kyúncí merá yih betá murda thá, ab zinda húa; khoyá húa thá, ab milá hai. Pas wuh khushí manáne lage. 25 Lekin us ká bará betá khet men thá: jab wuh ákar ghar ke nazdík pahunchá, to gáne bajáne aur náchne kí áwáz suní; 26 aur ek naukár ko bulákar daryáft karne lagá, kí Yih kyá ho rahá hai? 27 Us ne us se kahá, Terá bhái á gayá hai; aur tere báp ne palá húa bachhrá zabh karáyá hai, is liye kí use bhalá changá páyá. 28 Wuh gusse húa, aur andar jáná na cháhá; magar us ká báp báhar jáke use manáne lagá. 29 Us ne apne báp se jawáb men kahá, kí Dekh, itne baras se main terí khidmat kartá hún, aur kabhí terí hukm'udúli nahín kí; magar mujhe tú ne kabhí ek bakrí ká bachcha bhí na diyá, kí apne doston ke sáth khushí manátá: 30 lekin jab terá yih betá áyá, jis ne terá mál matá' kasblog men urá diyá, to us ke

liye tú ne palá húa bachhrá zabh karáyá. 31 Us ne us se kahá; Betá, tú to hamesha mere pás hai, aur jo kuchh merá hai, wuh terá hí hai; 32 lekin khushí manání aur shádmán honá munásib thá, kyúncí terá yih bhái murda thá, ab zinda húa; khoyá húa thá, ab milá hai.

16

Phir us ne shágirdon se bhí kahá, kí Kisí daulatmand ká ek mukhtár thá; us kí logon ne us se shikáyat kí, kí Yih terá mál urátá hai. 2 Pas us ne us ko bulákar kahá, kí Yih kyá hai, jo main tere haqq men suntá hún? Apní mukhtári ká hisáb de; kyúncí áge ko tú mukhtár nahín rah saktá. 3 Us mukhtár ne apne jí men kahá, kí Kyá karún? kyúncí merá málik mujh se mukhtári chhíne letá hai: mittí to mujh se khodí nahín játí, aur bhíkh mángne se sharm átí hai. 4 Main samajh gayá kí kyá karún, táki jab mukhtári se mauqúf ho jáún, to log mujhe apne gharon men jagah den. 5 Pas us ne apne málik ke ek ek qarzdár ko bulákar pahle se púchhá, kí Tujh par mere málik ká kyá átá hai? 6 Us ne kahá; Sau man tel. Us ne us se kahá, kí Apní dastáwez le, aur jald baithkar pachás likh de. 7 Phir dúsre se kahá; Tujh par kyá átá hai? Us ne kahá; Sau man gehún. Us ne us se kahá, kí Apní dastáwez lekar assí likh de. 8 Aur málik ne beíman mukhtár kí ta'rif kí, is liye kí us ne hoshyári kí thí: kyúncí is jahán ke farzand apne ham-jinson ke sáth mu'ámalát men núr ke farzandon kí nisbat ziyáda hoshyár hain. 9 Aur main tum se kahtá hún, kí Nárástí kí daulat se apne liye dost paidá karo; táki jab wuh játí rahe, to yih tum ko hamesha ke maskanon men jagah den. 10 Jo thore se thore men diyánatdár hai, wuh bahut men bhí diyánatdár hai, aur jo thore se thore men baddiyánat hai, wuh bahut men bhí baddiyánat hai. 11 Pas jab tum nárást daulat men diyánatdár na thahre, to haqqí daulat kaun tumháre supurd karegá? 12 Aur agar tum begáne mál men diyánatdár na thahre, to jo tumhárá apná hai, use kaun tumhen degá? 13 Koi naukár do málikon kí khidmat nahín kar saktá: kyúncí yá to ek se 'adawat rakkhegá, aur dúsre se mahabbat;

yá ek se milá rahegá, aur dúsre ko achíz jánegá. Tum Khudá aur daulatdonon ki khidmat nahin kar sakte.

14 Baris, jo zardost the, in sab baton ko sunkar use thaththe men upane lage. 15 Us ne un se kahá, ki Tum wuh ho, ki ádmion ke samne apne ap ko rástbáz thahráte ho; lekin Khudá tumháre dilon ko jántá hai; kyunki jo chíz ádmion ki nazar men 'áliqadr hai, wuh Khudá ke nazdik makruh hai. 16 Sharí'at aur ambiyá Yúhanná tak rahe; us waqt se Khudá ki bádsháhat ki khushkhabari dí játí hai, aur har ek zor márkar us men dákhil hotá hai. 17 Lekin ásmán aur zamín ká tal jáná sharí'at ke ek nuqte ke mit jáne se ásan hai. 18 Jo koi apní bíwí ko chhor kar dúsri se biyáh kare, wuh ziná kartá hai; aur jo shakhs shauhar ki chhorí hui 'aurat se biyáh kare, wuh bhi ziná kartá hai.

19 Ek daulatmand thá, jo argawáni aur mihin kapre pahintá, aur har roz khushi manátá aur shán o shaukat se rahtá thá. 20 Aur La'zar nám ek garib, násuron se bhará húa, us ke darwáze par dálá gaya thá. 21 Use árzú thi, ki daulatmand ki mez ke jhúte se apná pet bhare; balki kutte bhi ákar us ke násur cháhte the. 22 Aur aisé húa ki wuh garib mar gaya, aur firishton ne use le jákar Ibráhim ki god men rakh diya; aur daulatmand bhi muá, aur dafn húa. 23 Us ne 'álam i arwáh ke darmiyán 'azáb men muhtalá hokar apní ankhen utháin, aur Ibráhim ko dūr se dekhá, aur us ki god men La'zar ko. 24 Aur us ne pukárkar kahá, ki Ai báp Ibráhim, mujh par rahm karke La'zar ko bhej, ki apní ungli ká sirá pání men bhigokar meri zabán tar kare; kyunki main is ág men taraptá hún. 25 Ibráhim ne kahá; Betá, yád kar, ki tú apní zindagi men apní achchhi chizen le chuká, aur usi tarah La'zar buri chizen; lekin ab wuh yahan tasalli pátá hai, aur tú taraptá hai. 26 Aur in sab baton ke siwá, hamáre tumháre darmiyán ek bará garhá rakkhá gaya hai, aisé ki jo yahan se tumhari taraf pár jáná cháhén, na já sake, aur na log udhar se hamari taraf wár á sake. 27 Us ne kahá; Pas ai báp, main teri minnat kartá

hún, ki tú use mere báp ke ghar bhej; 28 kyunki mere páñch bhái hain; táki wuh un ke samne, in baton ki gawáhi de, aisé na ho ki wuh bhi is 'azáb ki jagah men áen. 29 Ibráhim ne us se kahá, ki Un ke pás Músá aur ambiyá to hain; un ki sunen. 30 Us ne kahá; Nahin, ai báp Ibráhim; hán, agar koi murderon men se un ke pás jáe, to wuh tauba karenge. 31 Us ne us se kahá, ki Jab wuh Músá aur nabion hi ki nahin sunte, to agar murderon men se koi jí uthé, to us ki bhi na manenge.

17

Phir us ne apne shágirdon se kahá; Yih nahin ho saktá, ki thokaren na lagen; lekin us par afsos hai, jis ke bá'is se lagen. 1 In chhoton men se ek ko thokar khiláne ki banisbat, us shakhs ke liye yih mufid hotá, ki chakki ká pat us ke gale men latkáyá játá, aur wuh samundar men phenká játá. 3 Khabardár raho; agar terá bhái gunáh kare, use malámat kar; agar tauba kare, use mu'áf kar. 4 Aur agar wuh ek din men sát daf'a terá gunáh kare, aur sáton daf'a tere pás phir ákar kahe, ki Tauba kartá hún, to use mu'áf kar.

5 Is par rasulon ne Khudáwand se kahá; Hamáre imán ko barhá. 6 Khudáwand ne kahá, ki Agar tum men rál ke dáne ke barábar bhi imán hotá, aur tum is tūt ke darakht se kahte, ki Jar se ukhar kar samundar men lag já, to tumhari mántá. 7 Magar tum men se aisé kaun hai, jis ká naukár hai jottá, yá gallabáni kartá ho, aur jab wuh khet se áe, to us se kahe, ki Jald ákar khána kháne baith? 8 aur yih na kahe, ki Merá khána taiyar kar, aur jab tak main kháun piun, kamar bándhkar meri khidmat kar; ba'd us ke tú khud khá pi lená? 9 Kyá wuh is liye us naukár ká ihsán manegá, ki us ne un baton ki jin ká hukm húa ta'mil ki? 10 Isi tarah tum bhi, jab un sab baton ki jin ká tumhen hukm húa ta'mil kar chuko, to kaho, ki Ham nikamme naukár hain; jo ham par kóná farz thá, wuhí kiyá hai.

11 Aur aisé húa, ki Yarúshalem ko játe hue wuh Samariya aur Galil ke bich se hokar já rahá thá. 12 Aur ek gánw men dákhil hote waqt, das kohi us ko mile. 13 Unhon ne dūr

khare hokar baland awaz se kaha; Ai Yisu', ai sahib, ham par rahm kar. 14 Us ne unhen dekhkar kaha; Jao, apne taap kahinon ko dikhao. Aur aisa hua ki wuh jate jate pak saf ho gaye. 15 Phir un men se ek, yih dekhkar ki main shifa pa gaya, baland awaz se Khuda ki barai karti hua lauta. 16 Aur munh ke bal Yisu' ke paawon par girke us ka shukr karne laga; aur wuh Samari tha. 17 Yisu' ne jawab men kaha, Kyā dason pak saf na hue? Phir wuh nau kahan hai? 18 Kyā siwa is pardesi ke aur na nikle, jo lautkar Khuda ki tamjid karte? 19 Phir us se kaha; Uthkar chala ja; tere iman ne tujhe achchha kiya hai.

20 Jab Farison ne us se puchha, ki Khuda ki badshahat kab aegi? to us ne jawab men un se kaha, ki Khuda ki badshahat zahiri taur par na aegi. 21 Aur log yih na kahenge, ki Dekho, yahan hai, ya Wahan hai! kyunki, dekho, Khuda ki badshahat tumhare darmiyan hai.

22 Us ne shagirdon se kaha; Wuh din aenge, ki tum ko Ibn i A'dam ke dinon men se ek din ko dekhne ki arzui hogi, aur na dekhoge. 23 Aur log tum se kahenge, ki Dekho, wahan hai, ya Dekho, yahan hai; magar tum chale na jana, na un ke piche ho lena. 24 Kyunki jaise bijli asman ki ek taraf se kaundkar dusri taraf chamakti hai, waise hi Ibn i A'dam apne din men zahir hoga. 25 Lekin pahle zarur hai, ki wuh bahut dukh uthae, aur is zamane ke log use radd karen. 26 Aur jaisa Nuh ke dinon men hua tha, isi tarah Ibn i A'dam ke dinon men bhi hoga; 27 ki log khate pite the, aur un men biyah shadi hoti thi, us din tak, ki Nuh kishti par charha, aur tufan ne akar sab ko halak kiya. 28 Aur jaisa Lut ke dinon men hua tha, ki log khate pite, aur kharid o farokht karte, aur darakht lagate, aur ghar banate the; 29 lekin jis din Lut Sodom se nikla, ag aur gandhak ne asman se baraskar sab ko halak kiya; 30 Ibn i A'dam ke zahir hone ke din bhi aisa hi hoga. 31 Us din jo kothhe par ho, aur us ka asbab ghar men ho, wuh us ke lene ko na utre; aur isi tarah jo khet men ho, wuh piche ko na laute. 32 Lut ki biwi ko yad rakkho.

33 Jo ko apni jan bachane ki koshish kare, wuh use khoega; aur jo ko use khoe, wuh us ko zinda rakhkega. 34 Main tum se kahti hun, ki Us rat do admi ek charpai par sote honge; ek le liya jaega, aur dusra chhor diya jaega. 35 Do 'auraten ek saath chakki pisti hongi; ek le li jaegi, aur dusri chhor di jaegi. [36 Do admi khet men honge; ek le liya jaega, aur dusra chhor diya jaega.] 37 Unhon ne jawab men us se kaha, ki Ai Khudawand, yih kahan hoga? Us ne un se kaha; Jahan murdar hai, wahan giddh bhi jama honge.

18 Phir us ne, is garaz se ki har waqt du'a mangte rahnai, aur himmat na harni chahiye, un se yih tamsil kahai, ki 2 Kisi shahr men ek qazi tha; na wuh Khuda se darti, na admi ki kuchh parwa karti tha. 3 Aur usi shahr men ek bewa thi, jo us ke pas akar yih kaha karti thi, ki Meri insaf karke mujhe mudda'i se bacha. 4 Us ne kuchh 'arse tak to na chaha; lekin ba'd is ke apne ji men kaha, ki Go main na Khuda se darti, aur na admion ki kuchh parwa karti hun, 5 taubhi is liye ki yih bewa mujhe satati hai, main us ka insaf karunga; aisa na ho ki wuh bar bar akar akhri ko meri nak men dam karai. 6 Khudawand ne kaha; Suno, ki yih beinsaf qazi kyā kahti hai. 7 Pas kyā Khuda apne barguzidon ka insaf na karega, jo rat din us se faryad karte hai? Aur kyā wuh un ke bare men der karega? 8 Main tum se kahti hun, ki Wuh jald un ka insaf karega; taham jab Ibn i A'dam aega, to kyā zamin par iman paega?

9 Phir us ne ba'z logon se, jo apne par bharosa rakhte the, ki ham rastbaz hain, aur baqi admion ko nachiz jante the, yih tamsil kahai, 10 ki Do shakhs haikal men du'a mangne gaye; ek Farisi, dusra mahsul lenewala. 11 Farisi kharā hokar apne ji men yun du'a mangne laga, ki Ai Khuda, main tera shukr karti hun, ki baqi admion ki tarah zalim, beinsaf, zinakar, ya is mahsul lenewale ki manind nahin hun. 12 Main hafte men do bar roza rakhti, aur apni sari amadani par dahyak lagati hun. 13 Lekin mahsul lenewale ne dur khare hokar itna bhi na chaha, ki asman ki taraf

kahtá utháe; balki chhátí píť píťkar kahá; ki Ai Khudá, mujh gunahgar par rahm kar. 14 Main tum se kahá hun, ki Yih shakhs दूसरे की misbat rástbáz thahirkar apne ghar gaya: kyunki jo koi apne ap ko bará banaega, wuh chhotá kiyá jáega; aur jo apne ap ko chhotá banaega, wuh bará kiyá jáega.

15 Phir log apne chhoté bachchon ko bhi us ke pás lane lage, taki wuh un ko chhue: aur shágirdon ne dekhkar un ko jhirká. 16 Magar Yisú' ne bachchon ko pás bulakar kahá, ki Bachchon ko mere pás áne do; aur unhen mana' na karo; kyunki Khudá ki bádsháhat aison hi ki hai. 17 Main tum se sach kahtá hun, ki Jo koi Khudá ki bádsháhat ko bachche ki tarah qubul na kare, wuh us men hargiz dákhil na hogá.

18 Phir kisi sardár ne us se yih suwál kiyá, ki Ai nek ustád, main kyá karun, taki hamesha ki zindagi ká wáris banun? 19 Yisú' ne us se kahá, Tú mujhe kyun nek kahtá hai? koi nek nahin, magar ek, ya'ni Khudá. 20 Tú hukmon ko to jántá hai: Ziná na kar, Khun na kar, Chorí na kar, Jhuthí gawáhi na de, Apne báp ki aur mán ki 'izzat kar. 21 Us ne kahá; Main ne larakpan se in sab par 'amal kiyá hai. 22 Yisú' ne yih sunkar us se kahá; Abhi tak tujh men ek bát ki kami hai: apná sab kuchh bechkar garibon ko bant de, tujhe ásmán par khazána milegá: aur ákar mere píchhe ho le. 23 Yih sunkar wuh bahut gam-gin húa, kyunki bará daulatmand thá. 24 Yisú' ne us ko dekhkar kahá, ki Daulatmandon ká Khudá ki bádsháhat men dákhil honá kaisá mushkil hai! 25 Kyunki unť ká súf ke náke men se nikal jáná is se ásan hai, ki daulatmand Khudá ki bádsháhat men dákhil ho. 26 Sunnewálon ne kahá; To phir kaun naját pá saktá hai? 27 Us ne kahá; Jo insán se nahin ho saktá, wuh Khudá se ho saktá hai. 28 Patras ne kahá; Dekh, ham to apná ghar bár chhor kar tere píchhe ho liye hain. 29 Us ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hun, ki aisá koi nahin, jis ne ghar, yá biwi, yá bháiyon, yá mán báp, yá bachchon ko Khudá ki bádsháhat ke wáste chhor diya ho. 30 aur is za-

mane men kai guná ziyáda na páe, aur ánewále 'álam men hamesha ki zindagi.

31 Phir us ne un bárah ko sáth lekar un se kahá, ki Dekho, ham Yarushalem ko játe hain, aur jitni báten nabíon ki ma'rifat likhi gayi hain, Ibn i A'dam ke haqq men puri hongí. 32 Kyunki wuh gairqaumwálon ke hawále kiyá jáega, aur log us ko thatthe men uráenge, aur be-'izzat karenge, aur us par thúkenge; 33 aur us ko koré márenge aur qatl karenge; aur wuh tísre din ji uthéga. 34 Lekin unhon ne in men se koi bát na samjhi: aur yih qaul un par poshida rahá, aur in báton ká matlab un ki samajh men na áyá.

35 Jab wuh chalte chalte Yariho ke nazdik pahunchá, to aisá húa ki ek andhá ráh ke kanáre baithá húa bhikh máng rahá thá. 36 Wuh bhir ke jáne ki áwáz sunkar púchhne lagá, ki Yih kyá ho rahá hai? 37 Unhon ne use khabar di, ki Yisú' Násarí já rahá hai. 38 Us ne chillákar kahá; Ai Yisú', Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar. 39 Jo áge játe the, wuh us ko dántne lage, ki chup rahe: magar wuh aur bhi chilláya, ki Ai Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar. 40 Yisú' ne kharé hokar hukm diyá, ki Us ko mere pás láo. Jab nazdik áyá, to us ne us se yih púchhá; 41 Tú kyá cháhtá hai, ki main tere liye karun? Us ne kahá; Ai Khudáwand, yih ki main bíná ho jáun. 42 Yisú' ne us se kahá; Bíná ho já; tere imán ne tujhe achchhá kiyá. 43 Wuh usí dam bíná ho gayá, aur Khudá ki baráí kartá húa us ke píchhe ho liya. Aur sab logon ne dekhkar Khudá ki hamd ki.

19 Wuh Yariho men dákhil hokar já rahá thá. 2 Aur dekho, Zakkái nám ek ádmí thá jo mahsúl lenewálon ká sardár aur daulatmand thá. 3 Wuh Yisú' ke dekhne ki koshish kartá thá, ki kaun sa hai: lekin bhir ek sabab dekh na saktá thá, is liye ki us ká qadd chhotá thá. 4 Pas use dekhne ke liye áge daurkar ek gúlar ke per par charh gayá; kyunki wuh usí ráh se jáne ko thá. 5 Jab Yisú' us jagah pahunchá, to úpar nigáh karke us se kahá; Ai Zakkái, jald utar á; kyunki áj mujhe tere ghar rabná

zarūr hai. 6 Wuh jald utarke us ko khushī se apne ghar le gayā. 7 Jab logon ne yih dekhā, to sab burburākar kahne lage, ki Wuh to ek gunahgār shakhs ke hān jā utrā. 8 Aur Zakkāī ne khare hokar Khudāwand se kahā; Ai Khudāwand, dekh, main apnā ādhā māl garibon ko detā hūn; aur agar kisī kā kuchh nāhaqq le liyā hai, to us ko chāugunā adā kartā hūn. 9 Yisū' ne us se kahā, ki A'j is ghar men najāt āī hai, is liye ki yih bhī Ibrāhīm kā betā hai. 10 Kyūnki Ibn i A'dam khoe hūn ko dhūndhne aur najāt देने āyā hai.

11 Jab wuh in bāton ko sun rahe the, to us ne ek tamsīl bhī kahī, is liye ki Yarūshalem ke nazdīk thā, aur wuh gumān karte the, ki Khudā ki bādshāhat abhī zāhir hūā chāhtī hai. 12 Pas us ne kahā, ki Ek amīr dūr darāz mulk ko chalā, tāki bādshāhī hāsīl karke phir āe. 13 Us ne apne naukaron men se das ko bulākar unhen das ashrafīān dīn, aur un se kahā, ki Mere wāpas āne tak len den karnā. 14 Lekin us ke shahr ke ādmī us se 'adāwat rakhte the, aur us ke pīchhe elchion ki zābānī kahlā bhejā, ki Ham nahīn chāhte, ki yih ham par bādshāhī kare. 15 Jab wuh bādshāhī hāsīl karke phir āyā, to aīsā hūā ki un naukaron ko bulā bhejā, jinhen rupaya diyā thā, tāki ma'lūm kare, ki unhon ne len den se kyā kyā kamāyā. 16 Pahle ne hāzir hokar kahā; Ai khudāwand, terī ashrafī se das ashrafīān paidā hūn. 17 Us ne us se kahā; Ai achche naukār, shābāsh! is liye ki tū nihāyat thore men diyānatdār niklā, ab tū das shahron par ikhtiyār rakh. 18 Dūsre ne ākar kahā; Ai khudāwand, terī ashrafī se pānch ashrafīān paidā hūn. 19 Us ne us se bhī kahā, ki Tū bhī pānch shahron kā hākīm ho. 20 Tīsre ne ākar kahā; Ai khudāwand, dekh, terī ashrafī yih hai jis ko main ne rūmāl men bāndh rakhā. 21 Kyūnki main tujh se dartā thā, is liye ki tū saht ādmī hai; jo tū ne nahīn rakkhā, use uṭhā letā hai, aur jo tū ne nahīn boyā, use kāttā hai. 22 Us ne us se kahā; Ai sharīr naukār, main tujh ko tere hī munh se mulzim thahrātā hūn. Tū mujhe jāntā thā ki saht ādmī hūn, aur jo

main ne nahīn rakkhā use uṭhā letā, aur jo nahīn boyā, use kāttā hūn; 23 phir tū ne merā rupaya sāhūkār ke hān kyūn na rakh diyā, tāki main ākar use sūd samet le letā? 24 Aur us ne un se kahā jo pās khare the, ki Wuh ashrafī us se le lo, aur das ashrafīwāle ko de do. 25 (Unhon ne us se kahā; Ai khudāwand, us ke pās das ashrafīān to hain.) 26 Main tum se kahtā hūn, ki Jis ke pās hai, us ko diyā jāegā; aur jis ke pās nahīn, us se wuh bhī le liyā jāegā, jo us ke pās hai. 27 Magar mere un dushmanon ko, jinhon ne na chāhā thā ki main un par bādshāhī karūn, yahan lākar mere sāmne qatl karo.

28 Yih bātey kahkar wuh Yarūshalem ki taraf un ke āge āge chalā.

29 Jab wuh us pahār par jo Zaitūn kā kahlātā hai Baitfage aur Bait'aniyyāh ke nazdīk pahunchā, to aīsā hūā ki us ne shāgirdon men se do ko yih kahkar bhejā, 30 ki Sāmne ke gānw men jāo, aur us men dākhil hote hī ek gadhī kā bachcha bandhā hūā milegā, jis par kabhī koi ādmī sawār nahīn hūā; use khol lāo. 31 Aur agar koi tum se pūchhe, ki Kyūn kholte ho? to yūn kah denā, ki Khudāwand ko darkār hai. 32 Pas jo bheje gaye the, unhon ne jākar, jaisā us ne un se kahā thā, waisā hī pāyā. 33 Jab gadhī ke bachche ko khol rahe the, to us ke mālikon ne un se kahā, ki Is bachche ko kyūn kholte ho? 34 Unhon ne kahā, ki Khudāwand ko darkār hai. 35 Wuh us ko Yisū' ke pās le āe, aur apne kapre us bachche par dālkar Yisū' ko sawār kiyā. 36 Jab jā rahā thā, to wuh apne kapre rāh men bichhāte jāte the. 37 Aur jab wuh shahr ke nazdīk, Zaitūn ke pahār ke utār par pahunchā, to shāgirdon ki sārī jamā'at un sab mu'jizon ke sabab, jo unhon ne dekhe the, khush hokar baland āwāz se Khudā ki hamd karne lagi. 38 ki Mubārak hai wuh bādshāh, jo Khudāwand ke nām par atā hai; āsmān par sulh, aur 'ālam i bālā par jalāl! 39 Bhī men se ba'z Farisyon ne us se kahā, ki Ai ustād, apne shāgirdon ko dānt de. 40 Us ne jawāb men kahā; Main tum se kahtā hūn, ki agar yih chup rahen, to patthar chillā uthenge.

41 Jab nazdík ákar shahr ko dekhá, to us par royá, aur kahá; 42 Kásh ki tú apne isí din men salámatí ki hátén jántá! magar ab wuh terí ánkhoñ se chhip gayí haiñ. 43 Kyúñki wuh din tujh par áenge, ki tere dushman tere gird morcha báñdhkar tujhe gher lénge, aur har taraf se tang karenge, 44 aur tujh ko, aur tere bachchoñ ko jo tujh men haiñ, zamín par de pañ-kenge; aur tujh men kisé patthar par patthar báqí na chhorenge; is liye ki tú ne us waqt ko na pahcháñá, jab tujh par nigáh kí gayí.

45 Phir wuh haikal men jákar bechnewáloñ ko níkalne lagá, 46 aur un se kahá; Likhá hai, ki Merá ghar du'á ká ghar hogá; magar tum ne us ko dákuñ ki khoh baná diyá.

47 Aur wuh har roz haikal men ta'lím detá thá. Magar sardár ká-hin aur faqíh aur qaum ke rais us ke halák karne kí koshish men the. 48 Lekin koí tadbír na níkal sake, ki yih kis tarah karen; kyúñki sab log bare shauq se us kí sunte the.

20 Un dinon men ek roz aisá húa, ki jab wuh haikal men logon ko ta'lím aur khush-khabarí de rahá thá, to sardár káhin aur faqíh buzurgon ke sáth us ke pás á khare hue; 2 aur kahne lage, ki Hamen batá, tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai, yá kaun hai jis ne tujh ko yih ikhtiyár diyá hai? 3 Us ne jawáb men un se kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; mujhe batáo: 4 Yúhanná ká bapisma ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se? 5 Unhon ne ápas men saláh kí, ki Agar ham kahen, A'smán kí taraf se, to wuh kahegá; Tum ne kyün us ká yaqín na kiya? 6 Aur agar kahen, ki Insán kí taraf se, to sab log ham ko sangsár karenge; kyúñki unhen yaqín hai, ki Yúhanná nabí thá. 7 Pas unhon ne jawáb diya; Ham nahín jánte, ki kis kí taraf se thá. 8 Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

9 Phir us ne logon se yih tamsíl kahní shurú' kí, ki Ek shakhs ne angúrí bág lagákar bágbanon ko theke par diya, aur ek bañí muddat

ke liye pades chala gayá. 10 Aur phal ke mausim par us ne ek naukar bágbanon ke pás bhejá, táki wuh bág ke phal ká hissa use den; lekin bágbanon ne us ko pítkar kháli háth lautá diya. 11 Phir us ne ek áur naukar bhejá; unhon ne us ko bhí pítkar aur be'izzat karke kháli háth lautá diya. 12 Phir us ne tísra bhejá; unhon ne us ko bhí zakhmí karke níkal diya. 13 Is par bág ke málík ne kahá, ki Kyá karún? Main apne piyáre bete ko bhejúngá: sháyad us ká liház karen. 14 Jab bágbanon ne use dekhá, to ápas men saláh karke kahá, ki Yihí wáris hai: ise qatl karen, ki mírás hamári ho jáe. 15 Pas us ko bág ke báhar níkalkar qatl kiya. Ab bág ká málík un ke sáth kyá karegá? 16 Wuh ákar un bágbanon ko halák karegá, aur bág auron ko de degá. Unhon ne yih sunkar kahá; Khudá na kare. 17 Us ne un kí taraf dekhkar kahá; Phir yih kyá likhá hai, ki

Jis patthar ko mi'maron ne radd kiya,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gaya?

18 Jo koí us patthar par giregá, us ke tukre tukre ho jáenge; lekin jis par wuh giregá, use pís dálegá.

19 Usí gharí faqíh aur sardár ká-hinon ne us ke pakarne kí koshish kí; magar logon se dare, kyúñki wuh samajh gaye the, ki us ne yih tamsíl ham par kahí. 20 Aur wuh us kí tak men lage, aur jásus bheje, ki rástbáz bankar us kí koí bát pakren, táki us ko hákim ke qabze aur ikhtiyár men de den. 21 Unhon ne us se yih suwál kiya, ki Ai ustád, ham jánte haiñ ki terá kalám aur ta'lím durust hai, aur tú kisé kí tarafdári nahín kartá, balki sach-chái se Khudá kí ráh kí ta'lím detá hai; 22 hamen Qaisar ko khiráj dená rawá hai, yá nahín? 23 Us ne un kí makkári ma'lúm karke un se kahá; 24 Ek dínár mujhe díkháo. Us par kis kí súrat aur nám hai? Unhon ne kahá; Qaisar ká. 25 Us ne un se kahá; Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko adá karo. 26 Wuh logon ke sámne us qaul ko pakar na sake, balki us ke jawáb se ta'ajjub karke chup ho rahe.

27 Phir Sadūqī jo kahte hain, ki qiyāmat hai hī nahīn, un men se ba'z ne us ke pās ākar yih suwāl kiya, ki 28 Al' ustād. Mūsā ne hamāre liye likhā hai, ki agar kisī kā biyāhā hūā bhāī beaulād mar jāe, to us kā bhāī us ki bīwi ko kar le, aur apne bhāī ke liye nālī paidā kare. 29 Chunānchī sāt bhāī the: pahle ne bīwi ki, aur beaulād mar gayā. 30 Phir dūsre ne use liya, aur tīsre ne bhī; 31 isī tarah sāton beaulād mar gaye. 32 A'khir ko wuh 'aurat bhī mar gayī. 33 Pas qiyāmat men wuh 'aurat un men se kis ki bīwi hogī? kyūnki wuh sāton ki bīwi banī thī. 34 Yisū' ne un se kahā, ki Is jahān ke farzand-ōn men to biyāh shādī hotī hai; 35 lekin jo log is lāīq thahenge, ki us jahān ko hāsīl karen, aur murd-ōn men se jī ūthen, un men biyāh shādī na hogī; 36 kyūnki wuh phir marne ke bhī nahīn, is liye ki firisht-ōn ke barābar honge; aur qiyāmat ke farzand hokar Khudā ke bhī farzand honge. 37 Lekin is bāt ko ki murde jī ūhte hain, Mūsā ne bhī Jhārī ke zikr men zāhīr kiya hai; chunānchī wuh Khudāwand ko Ibrāhīm kā Khudā aur Izhāq kā Khudā aur Ya'qūb kā Khudā kahtā hai. 38 Lekin Khudā murd-ōn kā Khudā nahīn, balkī zind-ōn kā hai; kyūnki us ke nazdīk sab zinda hain. 39 Tab ba'z faqīhon ne jawāb men us se kahā, ki Al' ustād, tū ne khūb farmāyā. 40 Kyūnki un ko us se phir koi suwāl karne ki jur'at na hūī.

41 Phir us ne un se kahā; Masīh ko kis tarah Dāūd kā beṭā kahte hain? 42 Dāūd to Zabūr men āp kahtā hai, ki

Khudāwand ne mere Khudāwand se kahā;

Merī dahinī taraf baith,

43 Jab tak main tere dushman-ōn ko tere pārw-ōn tale ki chauki na kar dūn.

44 Pas Dāūd to use Khudāwand kahtā hai, phir wuh us kā beṭā kyūnkar thahrā?

45 Jab sab log sun rahe the, to us ne apne shāgird-ōn se kahā, 46 ki Faqīhon se khabardār rahnā, jo lambe lambe jāme pahīnkar phirne kā shauq rakhte hain, aur bāzār-ōn men salām, aur 'ibādatkhān-ōn men

a'lā darje ki kurtān, aur ziyāfat-ōn men sadrīshīnī pasand karte hain. 47 Wuh bewa 'aurat-ōn ke ghar-ōn ko dabā baithte hain, aur dikhāwe ke liye namāz ko tūl dete hain; inhen ziyāda saza hogī.

21

Phir us ne ānkh ūthākar un dāulatmand-ōn ko dekhā, jo apnī nazr-ōn ke rupaye haikal ke khazāne men dāl rahe the; 2 aur ek kangāl bewa ko bhī us men do damriyān dālte dekhā. 3 Is par us ne kahā; Main tum se sach kahtā hūn, ki is kangāl bewa ne sab se ziyāda dālā; 4 kyūnki un sab ne to apne māl ki bahutāt se nazr kā chandā dālā: magar is ne apnī nādārī ki hālat men jitnī rozī us ke pās thī, sab dāl dī.

5 Aur jab ba'z log haikal ki bābat kah rahe the, ki wuh nafīs patthar-ōn aur nazr ki hūī chizon se ārasta hai, to us ne kahā; 6 Wuh din āenge, ki in chizon men se, jo tum dekhte ho, yahān kisī patthar par patthar bāqī na rahēgā, jo girāyā na jāe. 7 Unhon ne us se pūchhā, ki Al' ustād, phir yih bāten kab hongi? aur jab wuh hone ko hōn, us waqt kā kyā nishān hai? 8 Us ne kahā; Khabardār, gumrah na hōnā; kyūnki bahutere mere nām se āenge, aur kahenge, ki Wuh main hī hūn; aur yih bhī, ki Waqt nazdīk ā pahunchā hai: tum un ke piche na chale jānā. 9 Aur jab larāiy-ōn aur fasād-ōn ki afwāhen suno, to ghabrā na jānā; kyūnki un kā pahle waqt hōnā zarūr hai; lekin us waqt fauran khātima na hogā.

10 Phir us ne un se kahā, ki Qaum par qaum, aur bādshāhat par bādshāhat charhāl karēgi. 11 Aur bare bare bhaunchāl āenge, aur jā ba jā kāl aur marī parēgi; aur āsmān par barī barī dahshatnāk bāten aur nishānīn zāhīr hongi. 12 Lekin in sab bāton se pahle wuh mere nām ke sabab tumhen pakrenge, aur sataenge, aur 'ibādatkhān-ōn ki 'adālat ke hawāle karenge, aur qaidkhān-ōn men dālwaenge, aur bādshāhon aur hākimon ke sāmne hāzīr karenge. 13 Aur yih tumhāre gawāhī dene kā mauqā hogā. 14 Pas apne dīl men thān rakkho, ki ham pahle se fikr na karenge, ki kyā jawāb dēn. 15 Kyūnki main tumhen aīsī zabān aur hikmat dūngā, ki

tumhara ko mukhalif samna karne ya khilaf kahne ka maqdur na rakkhega. 16 Aur tumhen man bap, aur bhai, aur rishtadar, aur dost bhi pakarwaenge; balki wuh tum men se ba'z ko marwa dalege. 17 Aur mere nam ke sabab sab log tum se adawat rakkhenge. 18 Lekin tumhare sir ka ek bal bhi bika na hogi. 19 Apne sabr se tum apni janan bethae rakkhoge.

20 Phir jab tum Yarusaleem ko faujon se ghira hua dekho, to jan lena, ki us ka ujar jana nazdik hai. 21 Us waqt jo Yahudiya men hog, paharon par bhag jaen, aur jo Yarusaleem ke andar hog, bahar nikal jaen; aur jo dihat men hog, shahr men na jaen. 22 Kyunki yih intiqam ke din honge, jin men sab baton, jo likhi hain, puri ho jaengi. 23 Un par afsos hai jo un dinon men hamila hog, aur jo dudh pilati hog; kyunki mulk men bari musibat aur is qaum par gazab hogi. 24 Aur wuh talwar ka luqma ho jaenge, aur asir hokar sab qaumon men pahunchae jaenge, aur jab tak gairqaumon ki m'ad puri na ho, Yarusaleem gairqaumon se pamai hoti rahegi. 25 Aur sūraj aur chand aur sitaron men nishan zahir honge, aur zamin par qaumon ko taklif hogi; kyunki wuh samundar aur us ki lahron ke shor se ghabra jaengi. 26 Aur dar ke mare aur zamin par anewali balanon ki rah dekhte dekhte logon ki jan men jan na rahegi; is liye ki asman ki quwatan hilai jaengi. 27 Us waqt log Ibn i A'dam ko qudrat aur bare jalal ke sath badal men ate dekhege. 28 Aur jab yih baton hone lagen, to sidhe hokar sir upar uthana; is liye ki tumhari makhlasi nazdik hogi.

29 Aur us ne un se ek tamsil kahi, ki Anjir ke darakht aur sab darakhton ko dekho. 30 Jophin un men konpalen nikalti hain, tum dekhkar ap hi jan lete ho, ki ab garmi nazdik hai. 31 Isi tarah jab tum in baton ko hote dekho, to jan lo, ki Khuda ki badshahat nazdik hai. 32 Main tum se sach kahta hun, ki jab tak yih sab baton na ho len, yih nasil hargiz tamam na hogi. 33 A'sman aur zamin tal jaenge, lekin meri baton hargiz na talengi.

34 Pas khabardar raho; nisa, ho ki tumhare dil khumar, aur na shebazi, aur is zindagi ki fikron se sust ho jaen, aur wuh din tum par phande ki tarah nagahan a pare. 35 Kyunki jitne log tamam ru-e-zamin par maujud honge, un sab par wuh isi tarah a parega. 36 Pas har waqt jagte aur du'a mangte raho, taki tum ko in sab honewali baton se bachne, aur Ibn i A'dam ke huzur khare hone ka maqdur ho.

37 Aur wuh har roz haikal men ta'lim deta tha; aur rat ko bahar jake us pahar par raha karti tha, jo Zaitun ka kahlata hai. 38 Aur subh sawere sab log us ki baton sunne ko haikal men us ke pas aya karte the.

22

Aur 'I'd i Fatir, jis ko 'I'd i Fasah kahte hain, nazdik thi. 2 Aur sardar kahan aur faqih mauqa' dhundh rahe the ki use kis tarah mar dale, kyunki logon se darti the.

3 Aur Shaitan Yahudah men sam-aya, jo Iskariyoti kahlata, aur un barah men shumar kiya jata tha. 4 Us ne jakar sardar kahanon aur sipahion ke sardaron se salah ki, ki us ko kis tarah un ke hawale kare. 5 Wuh khush hue, aur use रुपये dene ka iqrar kiya. 6 Us ne man liya, aur mauqa' dhundhne laga, ki use bagair hangame ke un ke hawale kara de.

7 Aur 'I'd i Fatir ka din aya, jis men Fasah zabh karna farz tha. 8 Aur Yisus ne Patras aur Yuhanna ko yih kahkar bheja, ki jakar hamare khane ke liye fasah taiyar karo. 9 Unhon ne us se kaha; Tu kahan chahti hai, ki ham taiyar karen? 10 Us ne un se kaha; Dekho, shahr men dakhil hote hi tumhen ek admi pani ka ghar liye hue milega; jis ghar men wuh jae, us ke piche chale jana. 11 Aur ghar ke malik se karna, ki Ustad tujh se kahti hai; Wuh mihaman-khana kahan hai, jis men apne shagirdon ke sath Fasah khaun? 12 Wuh tumhen ek bara balakhana arasta kiya hua dikhaega; wahin taiyari karna. 13 Unhon ne jakar, jaisa us ne un se kaha tha waisa hi paya, aur Fasah taiyar kiya.

14 Jab waqt ho gaya, to wuh khana khane baiti, aur rasul us ke sath baiti. 15 Us ne un se kaha;

Mujhe barī arzū thī, ki dukh sahne se pahle yih Fasah tumhare sāth khāū; 16 kyūnki main tum se kahtā hūn, ki Use kabhī na khāūgā, jab tak wuh Khudā ki bādshāhat men purā na ho. 17 Phir us ne piyāla lekar shukr kiya, aur kahā, ki Is ko lekar āpas men bant lo: 18 kyūnki main tum se kahtā hūn, ki Angūr kā shīra ab se kabhī na piūgā, jab tak Khudā ki bādshāhat na ā le. 19 Phir us ne rotī lī, aur shukr karke torī, aur yih kahkar un ko dī, ki Yih merā badan hai, jo tumhare wāste diya jāta hai: merī yādgārī ke liye yihī kiya karo. 20 Aur isī tarah khāne ke ba'd piyāla yih kahkar diya, ki Yih piyāla mere us khūn men nayā 'ahd hai, jo tumhare wāste bahāyā jāta hai. 21 Magar dekho, mere pakarwānē-wāle kā hāth mere sāth mez par hai. 22 Kyūnki Ibn i A'dam to, jaisā us ke wāste muqarrar hai, jāta hī hai; magar us shakhs par afsos hai, jis ke wasile se wuh pakarwāyā jāta hai! 23 Is par wuh āpas men pūchhne lage, ki Ham men se kaun hai, jo yih kām karegā?

24 Aur un men yih takrār bhī hūī, ki Ham men se kaun barā samjhā jāta hai? 25 Us ne un se kahā, ki Gairqaumon ke bādshāh un par hukumat chālāte hai; aur jo un par ikhtiyār rakhte hai, Khudāwand i ni'mat kahlāte hai. 26 Magar tum aise na honā; balki jo tum men barā hai, wuh chhōte ki mānind, aur jo sardār hai, wuh khidmat karnewāle ki mānind bane. 27 Kyūnki barā kaun hai; wuh jo khānā khāne baithā, yā wuh jo khidmat kartā hai? kyā wuh nahīn, jo khānā khāne baithā hai? Lekin main tumhare darmiyān khidmat karnewāle ki mānind hūn. 28 Magar tum wuh ho, jo merī āzmāishon men barābar mere sāth rahe. 29 Aur jaise mere Bāp ne mere liye ek bādshāhat muqarrar ki hai, main bhī tumhare liye muqarrar kartā hūn, 30 tāki merī bādshāhat men merī mez par khāo piyo; balki tum takhton par baithkar Isrāīl ke bārah qabilon kā insāf karoge. 31 Shama'un, Shama'un, dekh, Shaitān ne tum logon ko māng liya, tāki gehūon ki tarah phatke; 32 lekin main ne tere liye du'ā māngī, ki

terā imān jāta na rahe: aur jab tū rujū' kare, to apne bhāiyon ko mazbūt karnā. 33 Us ne us se kahā; Ai Khudāwand, tere sāth main qaid hone, balki marne ko bhī taiyār hūn. 34 Us ne kahā; Ai Patras, main tujh se kahtā hūn, ki āj murg bāng na degā, jab tak tū tīn bār merā inkār na kar legā, ki Main use nahīn jāntā.

35 Phir us ne un se kahā, ki Jab main ne tumhen batāe, aur jholī, aur jūti bagair bhejā thā, kyā tum kisī chīz ke muhtāj rahe the? Unhon ne kahā; Kisī chīz ke nahīn. 36 Us ne un se kahā, Magar ab jis ke pās batūā ho, wuh use le, aur isī tarah jholī bhī; aur jis ke pās na ho, wuh apnī poshāk bechkar talwār kharīde. 37 Kyūnki main tum se kahtā hūn, ki yih jo likhā hai, ki Wuh badkāron men ginā gayā, us kā mere haqq men purā honā zarūr hai; is liye ki jo kuchh mujh se nisbat rakhtā hai, wuh purā honā hai. 38 Unhon ne kahā; Ai Khudāwand, dekh, yahān do talwāren hai. Us ne un se kahā; Bahut hai.

39 Phir wuh nikalkar apne dastūr ke muwāfiq Zaitūn ke pahār ko gayā, aur shāgird us ke piche ho liye. 40 Aur us jagah pahunchkar us ne un se kahā; Du'ā māngo, ki āzmāish men na paro. 41 Aur wuh un se bamushkil alag hokar koī patthar ke tappe āge barhā, aur ghutne tekkar yūn du'ā māngne lagā, ki 42 Ai Bāp, agar tū chāhe, to yih piyāla mujh se hatā le; tāham merī marzī nahīn, balki terī hī marzī purī ho. 43 Aur āsmān se ek firishta us ko dikhāi diya; wuh use taqwīyat detā thā. 44 Phir wuh saht parashānī men mubtalā hokar aur bhī dilsozī se du'ā māngne lagā; aur us kā pasīna goyā khūn ki barī barī būndon hokar zamīn par tapaktā thā. 45 Jab du'ā se uthkar shāgirdon ke pās āyā, to unhen gam ke mare sote pāyā; 46 aur un se kahā; Tum sote kyūn ho? uthkar du'ā māngo, tāki āzmāish men na paro.

47 Wuh yih kah hī rahā thā, ki dekho ek bhīr āī, aur un bārah men se wuh jis kā nām Yahūdāh thā un ke āge āge thā. Wuh Yisū' ke pās āyā, ki us kā bosa le. 48 Yisū' ne us se kahā, ki Ai Yahūdāh, kyā tū bosa lekar Ibn i A'dam ko pakar-

watā hai? 49 Jab us ke sāthiyon ne ma'likān kiyā, ki kyā honewālā hai, to kahā; Ai Khudāwand, kyā ham talwār chalāen? 50 Aur un men se ek ne sardār kāhin ke naukar par chalākar us kā dahinā kān urā diyā. 51 Yisū' ne jawāb men kahā; Itne par kifāyat karo: aur us ke kān ko chhūkar us ko achchhā kiyā. 52 Phir Yisū' ne sardār kāhinon, aur haikal ke sardāron, aur buzurgon se, jo us par charh āe the, kahā; Kyā tum mujhe dākū jānkar talwāren aur lāthiyān lekar nikle ho? 53 Jab main har roz haikal men tumhāre sāth thā, to tum ne mujh par hāth na dālā; lekin yih tumhārī gharī, aur tārīkī kā iktiyār hai.

54 Phir wuh use pakarke le chale, aur sardār kāhin ke ghar men le gaye. Aur Patras fāsile par us ke pīchhe pīchhe jātā thā. 55 Aur jab unhon ne sahn ke bīch men āg jalāi, aur milkar baithe, to Patras un ke bīch men baith gayā. 56 Ek laundī ne use āg kī raushnī men baithā hūā dekhkar us par khūb nigāh kī aur kahā; Yih bhī us ke sāth thā. 57 Magar us ne yih kahke inkār kiyā, ki Ai 'aurat, main use nahīn jāntā. 58 Thorī der ke ba'd koī aur use dekhkar bolā, ki Tū bhī unhīn men se hai. Patras ne kahā; Miyān, main nahīn hūn. 59 Koī ghanṭe bhar ke ba'd ek aur shakhs yaqīnī taur se kahne lagā, ki Yih ādmī beshakk us ke sāth thā; kyūnki Galilī hai. 60 Patras ne kahā, Miyān, main nahīn jāntā tū kyā kahtā hai. Wuh kah hī rahā thā, ki usī dam murg ne bāng dī. 61 Aur Khudāwand ne phirkar Patras kī taraf dekhā. Aur Patras ko Khudāwand kī wuh bāt yād āi, jo us se kahī thī, ki A'j murg ke bāng dene se pahle tū tīn bār merā inkār karegā. 62 Aur wuh bāhar jāke zār zār rōyā.

63 Aur jo ādmī Yisū' ko pakre hue the, us ko ṭhaṭṭhe men urāte aur mārte the. 64 Aur us kī ānkhen band karke us se yih kahkar pūchhte the; Nubuwwat se batā, kis ne tujh ko mārā? 65 Aur unhon ne ta'ne se aur bhī bahut sī bāten us ke khilāf kahīn.

66 Jab din hūā, to sardār kāhin aur faqīh, ya'nī qaum ke buzurgon

kī majlis jama' hūi: aur unhon ne use apnī sadr 'adālat men le jākar kahā; 67 Agar tū Masīh hai, to ham se kah de. Us ne un se kahā; Agar main tum se kahūn, to yaqīn na karoge; 68 aur agar pūchhūn, to jawāb na doge. 69 Lekin ab se Ibn i A'dam qādir i mutlaq Khudā kī dahinī taraf baithā rahegā. 70 Is par un sab ne kahā; Pas kyā tū Khudā kā Betā hai? Us ne un se kahā; Tum khud kahte ho, kyūnki main hūn. 71 Unhon ne kahā; Ab hamen gawāhī kī kyā hājat rahī? kyūnki ham ne khud usī ke munh se sun liyā hai.

23

Phir un kī sārī jamā'at uṭhkar use Pīlātus ke pās le gayī.

2 Aur unhon ne us par ilzām lagānā shurū' kiyā, ki Ise ham ne apnī qaum ko bahkāte, aur Qaisar ko khirāj dene se mana' karte, aur apne āp ko Masīh bādshāh kahte payā. 3 Pīlātus ne us se pūchhā; Kyā tū Yahūdīon kā Bādshāh hai? Us ne us ke jawāb men kahā; Tū khud kahtā hai. 4 Pīlātus ne sardār kāhinon aur 'āmm logon se kahā, ki Main is shakhs men kuchh qusūr nahīn pātā. 5 Magar wuh aur bhī zor dekar kahne lage, ki Yih tamām Yahūdīyā men, balki Galilī se lekar yahān tak, logon ko sikhā sikhākar ubhārtā hai. 6 Yih sunkar Pīlātus ne pūchhā; Kyā yih ādmī Galilī hai? 7 Aur yih ma'lūm karke ki Herodes kī 'amaldārī kā hai, use Herodes ke pās bhejā, ki wuh bhī un dinon Yarūshalem men thā.

8 Herodes Yisū' ko dekhkar bahut khush hūā; kyūnki muddat se us ke dekhne kā mushtāq thā, is liye ki us kā hāl sunā thā, aur us kā koī mu'jiza dekhne kā ummedwār thā. 9 Aur wuh us se bahuterī bāten pūchhṭā rahā, magar us ne use kuchh jawāb na diyā. 10 Aur sardār kāhin aur faqīh khare hue zor shor se us par ilzām lagāte rahe. 11 Phir Herodes ne apne sipāhīon samet use zalīl kiyā, aur ṭhaṭṭhe men urāyā, aur chamakdār poshāk pahīnākar us ko Pīlātus ke pās wapas bhejā. 12 Aur usī din Herodes aur Pīlātus āpas men dost ho gaye, kyūnki pahle un men dushmanī thī.

13 Phir Pīlātus ne sardār kāhinon, aur sardāron, aur 'āmm logon ko jama' karke 14 un se kahā, ki Tum

is shakhs ko logon ká bahkánewalá thabrake mere pás láe ho; aur dekho, main ne tumháre sámné hí us kí tahqíqát kí, magar jin báton ká ílm tum us par lagáte ho, un kí nisbat na main ne us men kuchh qusúr páyá, 15 na Herodes ne, kyúñki us ne use hamáre pás wápas bhejá hai; aur, dekho, us se koi aísá fi'l nahín húa, ki wuh qatl ke láiq thahrtá. 16 Pas main us ko piṭwákar chhore detá hún. [17 Use har 'id men zarúr thá kí kisi ko un ke wáste chhor de.] 18 Sab milkar chillá uthe, ki Ise le já, aur hamári khátir Bar Abbá ko chhor de. 19 (Yih kisi bagáwat ke bá'is, jo shahr men hui thá, aur khún karne ke sabab qaid men dálá gaya thá.) 20 Magar Pilátus ne Yisú' ke chhorne ke iráde se phir un se kahá. 21 Lekin wuh chillákar bole, ki Is ko salíb de, salíb. 22 Us ne tisrí bár un se kahá; Kyúñ? Is ne kyá burái kí hai? main ne is men qatl kí koi wajh nahín pái: pas main ise piṭwákar chhore detá hún. 23 Magar wuh chillá chillákar sir hote rahe, ki use salíb dí jáe. Aur un ká chilláná kárgar húa. 24 Pas Pilátus ne hukm diyá, ki un kí darkhwást ke muwáfiq ho. 25 Aur jo shakhs bagáwat aur khún karne ke sabab qaid men pará thá, aur jise unhon ne mángá thá, use chhor diyá; magar Yisú' ko un kí marzi ke muwáfiq sipáhíon ke hawále kiya.

26 Aur jab us ko liye játe the, to unhon ne Shama'un nám ek Kurení ko, jo diháat se áttá thá, pakarke salíb us par rakh dí, ki Yisú' ke píchhe píchhe le chale.

27 Aur logon kí ek barí bhír, aur bahut sí 'auraten, jo us ke wáste rotí piṭti thín, us ke píchhe píchhe chalín. 28 Yisú' ne un kí taráf phirke kahá, ki Ai Yaráshalem kí beṭiyo, mere liye na roo, balki apne aur apne bachchon ke liye roo. 29 Kyúñki dekho, wuh din áte hai, jin men kahenge; Mubárák hai bájhen, aur wuh peṭ jo na jane, aur wuh chhátíyán jinhon ne dúdh na piáya. 30 Us waqt paháron se kahná shurú karenge, ki Ham par gir paro; aur tilon se, ki Hamen chhipá lo. 31 Kyúñki jab hare darakht ke sáth aísá karte hai, to súkhe ke sáth kyá kuchh na kiya jáega?

32 Aur wuh do áur ádmíon ko bhí, jo badkár the, liye játe the, ki us ke sáth qatl kiye jáen.

33 Jab wuh us jagah par pahunché, jise Khopri kahte hai, to wahán use salíb dí, aur badkáron ko bhí, ek ko dahiní aur दूसरे को बाँल तराफ. 34 Yisú' ne kahá; Ai Báp, in ko mu'áf kar; kyúñki yih jánte nahín, ki kyá karte hai. Aur unhon ne us ke kapron ke hisse kiye, aur un par qur'a dálá. 35 Aur log khare dekh rahe the. Aur sardár bhí tháṭṭhe már márkar kahte the, ki Is ne auron ko bacháya; agar yih Khudá ká Masíh aur us ká Barguzida hai, to apne áp ko bacháe. 36 Sipáhíon ne bhí pás ákar aur sirka pesh karke us par tháṭṭhá márá aur kahá, ki 37 Agar tú Yáhudíon ká bádsháh hai, to apne áp ko bachá. 38 Aur ek nawishta bhí us ke úpar lagáya gaya thá, ki YIH YAHUDÍON KÁ BÁDSHÁH HAI.

39 Phir jo badkár salíb par latkáe gaye the, un men se ek use yún ta'na dene lagá, ki Kyá tú Masíh nahín? to apne áp ko aur ham ko bachá. 40 Magar दूसरे ने use jhí-rakkar jawáb diya; Kyá tú Khudá se bhí nahín dartá, hálánki usí saza men giriftár hai? 41 Aur hamári saza to wájibi hai; kyúñki apne kámon ká badla pá rahe hai, lekin is ne koi bejá kám nahín kiya. 42 Phir us ne kahá; Ai Yisú', jab tú apní bádsháhat men áe, to mujhe yád karná. 43 Us ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki áj hí tú mere sáth Firdaus men hogá.

44 Phir do pahar ke qarib se tisre pahar tak tamám mulk men andherá chháya rahá, 45 aur súraj kí raushní játi rahí; aur maqdis ká parda bích men se phat gaya. 46 Phir Yisú' ne barí áwáz se pukárke kahá, ki Ai Báp, main apní ruh tere háthon men saunptá hún: aur yih kahkar dam de diya. 47 Yih májará dekhkar súbadár ne Khudá kí barái kí, aur kahá; Beshakk yih ádmí rástbáz thá. 48 Aur jitne log is nazzáre ko áe the, yih májará dekhkar chhátí piṭte hue laut gaye. 49 Aur us ke sab jánpahchán, aur wuh 'auraten jo Galíl se us ke sáth ái thín, dúr khari yih báton dekh rahí thín.

50 Aur dekho, Yúsuf nám ek shakhs musáfir thá, jo nek aur rástbáz ádmí thá; 51 aur un kí saláh aur kám se razámánd na thá; yih Yahúdíon ke bádsháh Arimatíya ká báhinda, aur Khudá kí bádsháhát ká muntazir thá. 52 Us ne Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lásh mángí; 53 aur us ko utárkar mihín chádar men lapetá; phir ek qabr ke andar rakh diya, jo chatán men khudí hui thí, aur us men koi kabhí rakkhá na gayá thá. 54 Wuh 'Taiyári ká dín thá, aur Sabt ká dín shurú' hone ko thá. 55 Aur un 'auraton ne jo us ke sáth Galíl se áí thín, píchhe píchhe jákar us qabr ko dekhá, aur yih bhí ki us kí lásh kis tarah rakkhí gayí. 56 Aur lautkar khushbúdar chízen aur 'itr taiyár kiyá.

24 Sabt ke dín to unhon ne hukm ke mutábíq áram kiyá; 1 lekin hafte ke pahle dín wuh subh sawere hí un khushbúdar chízon ko, jo taiyár kí thín, lekar qabr par áín; 2 aur patthar ko qabr par se lúhka húa páyá; 3 magar andar jáke Khudáwánd Yisú' kí lásh na páí. 4 Aur aísá húa kí jab wuh is bát se hairán thín, to dehko, do shakhs barráq poshák pahine un ke pás á khare hue. 5 Jab wuh dar gayín, aur apne sir zamín par jhukáe, to unhon ne un se kahá, kí Zinde ko murdon men kyún dhúndhtí ho? 6 Wuh yahán nahín, balkí jí uthá hai; yád karo, kí jab wuh Galíl men thá, to us ne tum se kahá thá; 7 Zarúr hai, kí Ibn i A'dam gunah-gáron ke háth men hawále kiyá jáe, aur salíb diyá jáe, aur tísre dín jí uthé. 8 Us kí báten unhen yád áín; 9 aur qabr se lautkar unhon ne un gyárah aur báqí sab logon ko in sab báton kí khabar dí. 10 Jinhon ne rasúlon se yih báten kahín, wuh Maryam Magdalíni aur Yoanna, aur Ya'qúb kí mán Maryam, aur un ke sáth kí báqí 'auraton thín. 11 Magar yih báten unhen kahání sí ma'lúm hún, aur unhon ne un ká yaqín na kiyá. 12 Is par Patras uthkar qabr tak daurá gayá; aur jhukkar nazar kí aur dekhá, kí sirf kafn hí kafn hai; aur is májare se ta'ajjub kartá húa apne ghar chalá gayá.

13 Aur dekho, usí dín un men se do ádmí us ganw kí taraf já rahe the, jis ká nám Immaús hai; wuh

Yarúshalem se koi sát míl ke fásle par hai. 14 Aur wuh in sab báton kí bábat, jo wáqí' hui thín, ápas men bátchít karte játe the. 15 Jab wuh bátchít aur púchhpáchh kar rahe the, to aísá húa kí Yisú' áp nazdík ákar un ke sáth ho liya. 16 Lekin un kí ánkhen band kí gayí thín, kí us ko na pahchánen. 17 Us ne un se kahá; Yih kyá báten hain, jo tum chalte chalte ápas men karte ho? Wuh gamgín se khare hó gaye. 18 Phir ek ne jis ká nám Kliyupás thá, jawáb men us se kahá; Kyá tú Yarúshalem men akelá musáfir hai jo nahín jántá, kí in dínon us men kyá kyá húa hai? 19 Us ne un se kahá; Kyá húa hai? Unhon ne us se kahá; Yisú' Násarí ká májará, jo Khudá aur sári ummat ke nazdík kám aur kalám men qudratwálá nabí thá; 20 aur sardár káhinon aur hamáre hákimon ne us ko pakarwá diyá, táki us par qatl ká hukm diyá jáe; aur use salíb dilái; 21 lekin ham ko ummed thí, kí Isráíl ko makhlasi yihí degá. Aur 'aláwa in sab báton ke, is májare ko áj tísra dín ho gayá; 22 aur ham men se chand 'auraton ne bhí ham ko hairán kar diyá hai, jo sawere hí qabr par gayí thín: 23 aur jab us kí lásh na páí, to yih kahtí hui áín, kí Ham ne royá men fírishton ko bhí dekhá: unhon ne kahá, kí wuh zinda hai. 24 Aur ba'z hamáre sáthiyon men se qabr par gaye, aur jaisá 'auraton ne kahá thá, waisá hí páyá, magar us ko na dekhá. 25 Us ne un se kahá, kí Ai nádáno, aur nablon kí sári báton ke manne men sust í'tiqádo! 26 Kyá Masíh ko yih dukh uthákar apne jalál men dákhil honá zarúr na thá? 27 Phir Musá se aur sab nablon se shurú' karke, sáre nawishton men jitní báten us ke haqq men líkhí hui hain, wuh un ko samjhá dín. 28 Itne men wuh us ganw ke nazdík pahunch gaye, jahán játe the: aur us ke dhang se aísá ma'lúm húa, kí wuh áge barhná cháhtá hai. 29 Unhon ne use yih kahkar majbúr kiyá, kí Hamáre sáth rah, kyunki shám húa cháhtí hai, aur dín ab bahut dhai gayá. Pas wuh andar gayá, táki un ke sáth rahe. 30 Jab wuh un ke sáth khána kháne baitha, to aísá húa kí us ne roti lekar ba-

rakat chāhī, aur tor̄kar un ko denē lagā. 31 Is par un kī āpkhen khul gayīn, aur unhon ne us ko pahchān liyā; aur wuh un kī nazar se gaib ho gayā. 32 Unhon ne āpas men kahā, ki Jab wuh rāh men ham se bāten kartā, aur ham par nawishton kā bhed kholta thā, to kyā hamāre dil josh men na bhar gaye the? 33 Pas wuh usī gharī uthkar Yarushalem ko laut gaye; aur un gyārah aur un ke sāthiyon ko ikatthā پایا. 34 Wuh kah rahe the, ki Khudāwand beshakk jī uthā, aur Shama'ūn ko dikhāī diyā hai. 35 Aur unhon ne rāh kā hāl bayān kiya, aur yih bhī, ki use rotī torte waqt kis tarah pahchānā. 36 Wuh yih bāten kar hī rahe the, ki Yisū' āp un ke bēch men ā kharā huā, aur un se kahā; Tumhārī salāmātī ho. 37 Magar unhon ne ghabrākar aur khauf khākar yih samjhā, ki kisī rūh ko dekhte hain. 38 Us ne un se kahā; ki Tum kyān ghabrāte ho? aur kis wāste tumhāre dil men shakk paidā hote hain? 39 Mere hāth aur mere pānw dekho, ki main hī hūn; mujhe chhūkar dekho; kyūnki rūh ke gosht aur haḍḍī nahīn hotī, jaisā mujhī men dekhte ho. 40 Aur yih kahkar us ne unhen apne hāth aur pānw dikhāe. 41 Jab māre khushī ke un ko yaqīn na āyā, aur ta'ajjub karte the, to us ne un se kahā; Kyā yahan

tumhāre pās kuchh khāne ko hai? 42 Unhon ne use bhuntī hūī machhī kā qatla diyā. 43 Us ne lekar un ke rūbarū khāyā.

44 Phir us ne un se kahā, ki Yih merī wuh bāten hain, jo main ne tum se us waqt kahī thīn, jab tumhāre sāth thā, ki zarūr hai ki jītnī bāten Mūsā kī Taurēt, aur nabion ke sahifon, aur Zabūr men merī bābat likhī hain, purī hon. 45 Phir us ne un kā zihn kholā, tāki kitāb ī muqaddas ko samjhēn. 46 aur un se kahā; Yūn likhā hai, ki Masīh dukh uthāegā, aur tīsre din murdon men se jī uthēgā; 47 aur Yarushalem se shurū' karke sārī qaumon men tauba aur gunāhon kī mu'āfi kī manādī us ke nām se kī jāegī. 48 Tum in bāton ke gawāh ho. 49 Aur dekhio, jis kā mere Bāp ne wa'da kiya hai, main us ko tum par nāzil karūngā; lekin, jab tak 'ālam ī bālā par se tum ko quwwat kā libās na mile, is shahr men thahre raho.

50 Phir wuh unhen Bait'aniyyāh ke sāmne tak bāhar le gayā; aur apne hāth uthākar unhen barakat di. 51 Jab wuh unhen barakat de rahā thā, to aīsā huā ki un se judā ho gayā, aur āsmān par uthāyā gayā. 52 Aur wuh us ko sijda karke barī khushī se Yarushalem ko laut gaye: 53 aur har waqt haikal men hāzīr hokar Khudā kī hamd kiya karte the.

YU'HANNA' KĪ INJIL

1 Ibtidā men Kalām thā, aur Kalām Khudā ke sāth thā, aur Kalām Khudā thā. 2 Yihī ibtidā men Khudā ke sāth thā. 3 Sārī chīzen us ke wasīle se paidā hūn; aur jo kuchh paidā huā hai, us men se koī chīz bhī us ke bagair paidā nahīn hūī. 4 Us men zindagī thī; aur wuh zindagī ādmion kā nūr thā. 5 Aur nūr tarīkī men chamaktā hai: aur tarīkī ne use qubūl na kiya. 6 Ek ādmī Yūhannā nām ā maujūd huā, jo Khudā kī taraf se bhejā gayā thā. 7 Yih gawāhī ke liye

āyā, ki nūr kī gawāhī de, tāki sab us ke wasīle se imān lāen. 8 Wuh khud to nūr na thā, magar nūr kī gawāhī देने ko āyā thā. 9 Haqīqī nūr, jo har ek ādmī ko raushan kartā hai, dunyā men āne ko thā. 10 Wuh dunyā men thā, aur dunyā us ke wasīle se paidā hūī, aur dunyā ne use na pahchānā. 11 Wuh apne ghar āyā, aur us ke apnon ne use qubūl na kiya. 12 Lekin jītnon ne use qubūl kiya, us ne unhen Khudā ke farzand banne kā haqq bakhsā, ya'nī unhen jo us ke nām par imān

late haiq. 13 Wuh na khún se, na jism kī khwáhish se, na insán ke iráde se, balki Khudá se paidá hue. 14 Aur Kalám mujassam huá, aur fazl aur sachcháí se ma'múr hokar hamáre darmiyán rahá, aur ham ne us ká aisá jalál dekhá, jaisá Báp ke iklaute ká jalál. 15 Yúhanná ne us kī bábat gawáhi dí, aur pukárke kahá hai, ki Yih wuhí hai, jis ká main ne zikr kiyá, ki Jo mere ba'd átá hai wuh mujh se muqaddam thahrá; kyúñki wuh mujh se pahle thá. 16 Kyúñki us kī ma'mú-rí men se ham sab ne páyá, ya'ní fazl par fazl. 17 Is liye kī shari'at to Músá kī ma'rifat dí gayí; magar fazl aur sachcháí Yisú' Masíh kī ma'rifat pahunchí. 18 Khudá ko kisi ne kabhí nahín dekhá; iklaútá Betá, jo Báp kī god men hai, usí ne zahir kiyá.

19 Aur Yúhanná kī gawáhi yih hai, ki jab Yahúdíon ne Yarusálem se káhin aur Lewí yih púchhne ko us ke pás bheje, ki Tú kaun hai? 20 to us ne iqrár kiyá, aur inkár na kiyá, balki iqrár kiyá, ki Main to Masíh nahín hún. 21 Unhon ne us se púchhá, Phir kaun hai? Kyá tú Eliyyáh hai? Us ne kahá; Main nahín hún. Kyá tú wuh nabí hai? Us ne jawáb diyá, ki Nahín. 22 Pas unhon ne us se kahá; Phir tú hai kaun? táki ham apne bhejnewálon ko jawáb den. Tú apne haqq men kyá kahtá hai? 23 Us ne kahá; Main, jaisá Yasha'yáh nabí ne kahá hai, biyábán men ek pukárnewále kī áwáz hún, ki Tum Khudáwand kī ráh ko sídhá karo. 24 Yih Farísíon kī taraf se bheje gaye the. 25 Unhon ne us se yih suwál kiyá, ki Agar tú na Masíh hai, na Eliyyáh, na wuh nabí, to phir baptisma kyún detá hai? 26 Yúhanná ne jawáb men un se kahá, ki Main pání se baptisma detá hún; tumháre darmiyán ek shakhs khará hai, jise tum nahín jánte, 27 ya'ní mere ba'd ká ánewálá, jis kī juti ká tasma main kholne ke láiq nahín. 28 Yih báten Yardan ke pár Bait'aniyyáh men wáqí' hún, jahan Yúhanná baptisma detá thá.

29 Dústre dín us ne Yisú' ko apní taraf áte dekhkar kahá; Dekho, yih Khudá ká Barra hai, jo dunyá ká gunáh uthá le játá hai. 30 Yih

wuhí hai, jis kī bábat main ne kahá thá, ki Ek shakhs mere ba'd átá hai, jo mujh se muqaddam thahrá hai, kyúñki wuh mujh se pahle thá. 31 Aur main to use pahchántá na thá; magar is liye pání se baptisma detá huá áyá, ki wuh Isráíl par zahir ho jáe. 32 Aur Yúhanná ne yih gawáhi dí, ki Main ne Rúh ko kabútar kī tarah ásmán se utarte dekhá hai, aur wuh us par thahr gayí. 33 Aur main to use pahchántá na thá; magar jis ne mujhe pání se baptisma dene ko bhejá, usí ne mujh se kahá, ki Jis par tú Rúh ko utarte aur thahrte dekhe, wuhí Rúhu'l Quds se baptisma denewálá hai. 34 Chunáñchi main ne dekhá aur gawáhi dí hai, ki yih Khudá ká Betá hai.

35 Dústre dín phir Yúhanná aur us ke shágirdon men se do shakhs kharé the. 36 Us ne Yisú' par, jo já rahá thá, nigáh karke kahá, Dekho, yih Khudá ká Barra hai! 37 Wuh donon shágird us ko yih kahte sunkar Yisú' ke píchhe ho liye. 38 Yisú' ne phirkar aur unhen píchhe áte dekhkar un se kahá; Tum kyá dhúndhte ho? Unhon ne us se kahá; Ai Rabbi, (ya'ní Ai ustád), tú kahán rahtá hai? 39 Us ne un se kahá; Chalo, dekh loge. Pas unhon ne ákar us ke rahne kī jagah dekhí, aur us roz us ke sáth rahe; aur yih daswen ghanthe ke qaríb thá. 40 Un donon men se jo Yúhanná kī bát sunkar Yisú' ke píchhe ho liye the, ek Shama'un Patras ká bhái Andriyás thá. 41 Us ne pahle apne sage bhái Shama'un se milkar us se kahá, ki Ham ko Khristus, ya'ní Masíh mil gayá. 42 Wuh use Yisú' ke pás láyá: Yisú' ne us par nigáh karke kahá, ki Tú Yúhanná ká betá Shama'un hai: tú Kefá, ya'ní Patras, kahláegá.

43 Dústre dín Yisú' ne Galíl men jáná cháhá; aur Filippus se milkar kahá; Mere píchhe ho le. 44 Filippus Andriyás aur Patras ke shahr Baitsaidá ká báhinda thá. 45 Filippus ne Natan'el se milkar us se kahá, ki Jis ká zikr Músá ne Tauret men aur nabíon ne kiyá hai, wuh ham ko mil gayá; wuh Yúsuf ká betá Yisú' Násarí hai. 46 Natan'el ne us se kahá; Kyá Násarat se koi achchhi chíz nikal saktí hai? Fi-

Hippus ne kahá; Chalkar dekh le. 47 Yisú' ne Natan'el ko apní taraf áte dekhkar us ke haqq men kahá; Dekho, yih fi'haqqiqat Isrá'íl hai: is men mákr nahín. 48 Natan'el ne us se kahá; Tú mujhe kahán se jántá hai? Yisú' ne us ke jawáb men kahá; Is se pahle ki Filippus ne tujhe buláya, jab tú anjír ke darakht ke niche thá, main ne tujhe dekhá. 49 Natan'el ne us ko jawáb diya; Ai Rabbi, tú Khudá ka Betá, tú Isrá'íl ka bádsháh hai. 50 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Main ne jo tujh se kahá, ki tujh ko anjír ke darakht ke niche dekhá, kyá tú isí liye imán láya hai? Tú in se bhi bare bare májare dekhega. 51 Phir us se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Tum ásmán ko khulá húa, aur Khudá ke firishton ko úpar játe aur Ibn i A'dam par utarte dekhoge.

2 Phir tisre din Qaná e Galíi men ek shádí hui; aur Yisú' ki mán wahán thi: 2 aur Yisú' aur us ke shágirdon ki bhi us shádí men dá'wat thi. 3 Aur jab mai ho chuki, Yisú' ki mán ne us se kahá, ki Un ke pás mai nahín rahí. 4 Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, mujhe tujh se kyá kám hai? Abhi merá waqt nahín áya. 5 Us ki mán ne khádimon se kahá; Jo kuchh yih tum se kahe, wuh karo. 6 Wahán Yahúdíon ki tahárat ke dástúr ke muwáfiq patthar ke chha matke rakkhe the, aur un men de do, tin tin man ki gunjáish thi. 7 Yisú' ne un se kahá; Matkon men pání bhar do. Pas unhon ne un ko lab á lab bhar diya. 8 Phir us ne un se kahá, ki Ab nikálkar mir majlis ke pás le jáo. Pas wuh le gaye. 9 Jab mir majlis ne wuh pání chakkhá, jo mai ban gaya thá, aur na jántá thá, ki yih kahán se áí hai, (magar khádim, jinhon ne pání nikálá thá, jánte the,) to mir majlis ne dulhá ko bulákar us se kahá; 10 Har shakhs pahle achchhi mai pesh kartá hai, aur náqis us waqt jab píkar chhak gaye; magar tú ne achchhi mai ab tak rakh chhorí hai. 11 Yih pahla mu'jiza Yisú' ne Qaná e Galíi men dikhákar apná jalál záhir kiya, aur us ke shágird us par imán láe.

12 Is ke ba'd wuh aur us ki mán aur bhai aur us ke shágird Kafarna-

húm ko gaye, aur wahán chand roz rahe.

13 Yahúdíon ki 'I'd i Fasah nazdik thi, aur Yisú' Yarúshalem ko gaya. 14 Us ne haikal men bail aur bher aur kabútar ke bechnewálon ko, aur sarráfon ko baiñhe hue páya; 15 aur rassiyon ka korá banákar sab ko, ya'ní bheron aur bailon ko, haikal se nikál diya, aur sarráfon ke paise bikher diye, aur takhte ulat diye; 16 aur kabútar faroshon se kahá; In ko yahán se le jáo: mere Báp ke ghar ko tijarat ka ghar na banáo. 17 Us ke shágirdon ko yád áya, ki likhá hai; Tere ghar ki gairat mujhe khá jáegi. 18 Pas Yahúdíon ne jawáb men us se kahá; Tú jo in kámon ko kartá hai, hamen kaun sa nishán dikhatá hai? 19 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Is maqdis ko dhá do, to main use tin din men khará kar dúngá. 20 Yahúdíon ne kahá; Chhiyalis baras men yih maqdis baná hai, aur kyá tú use tin din men khará kar degá? 21 Magar us ne apne badan ke maqdis ki bábat kahá thá. 22 Pas jab wuh murdon men se jí uthá, to us ke shágirdon ko yád áya, ki us ne yih kahá thá; aur unhon ne kitáb i muqaddas aur us qaul ka, jo Yisú' ne kahá thá, yaqín kiya.

23 Jab wuh Yarúshalem men Fasah ke waqt 'I'd men thá, to bahut se log un mu'jizon ko dekhkar, jo wuh dikhatá thá, us ke nám par imán láe. 24 Lekin Yisú' apní nisbat un par itibár na kartá thá, is liye ki wuh sab ke jántá thá, 25 aur is ki hájat na rakhtá thá ki koi insán ke haqq men gawáhi de; kyunki wuh ap jántá thá, ki insán ke dil men kyá kyá hai.

3 Farisíon men se ek shakhs Nikodemus nám Yahúdíon ka ek sardár thá: 2 us ne rát ke Yisú' ke pás ákar us se kahá; Ai Rabbi, ham jánte haiñ ki tú Khudá ki taraf se ustád hokar áya hai; kyunki jo mu'jize tú dikhatá hai, koi shakhs nahín dikhá saktá, jab tak Khudá us ke sáth na ho. 3 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Main tujh se sach sach kahtá hún, ki jab tak koi naye sire se paidá na ho, wuh Khudá ki bádsháhát ke dekh nahín saktá. 4 Nikodemus ne us se kahá; A'dmi jab búrha ho gaya, to kyunkar paidá ho

saktá hai? kyá wuh dobára apní man ke pet men dákhil hokar paidá ho saktá hai? 5 Yisú' ne jawáb diyá; Main tujh se sach sach kahtá hūn; jab tak koī admī pání aur Rúh se paidá na ho, wuh Khudá ki madshahat men dákhil nahín ho saktá. 6 Jo jism se paidá húa hai, jism hai, aur jo Rúh se paidá húa hai, ruh hai. 7 Ta'ajjub na kar, ki main tujh se kahá; Tumhen naye síre se paidá honá zarúr hai. 8 Hawá jidhar cháhtí hai chaltí hai, aur tú us ki áwáz suntá hai, magar nahín jántá, ki wuh kahán se áti, aur kahán ko játí hai: jo koī Rúh se paidá húa aísá hī hai. 9 Nikodemus ne jawáb men us se kahá; Yih báten kyúnkar ho saktí hain? 10 Yisú' ne jawáb men us se kahá; Baní Isrá'íl ká ustád hokar kyá tú in báton ko nahín jántá? 11 Main tujh se sach sach kahtá hūn, ki Jo ham jánthe hain, wuh kahte hain, aur jise ham ne dekhá hai, us ki gawáhi dete hain; aur tum hamári gawáhi qubúl nahín karte. 12 Jab main ne tum se zamín ki báten kahín, aur tum ne yaqín nahín kiyá, to agar main tum se ásmán ki báten kahún, to kyúnkar yaqín karoge? 13 Aur ásmán par koī nahín charhá, siwá us ke jo ásmán se utrá, ya'ní Ibn i A'dam, jo ásmán men hai. 14 Aur jis tarah Músá ne sánp ko biyábán men únche par charháya, usí tarah zarúr hai ki Ibn i A'dam bhi únche par charháya jae; 15 táki jo koī imán láe, us men hamesha ki zindagi páe. 16 Kyunki Khudá ne dunyá se aísí mahabbat rakhi, ki us ne apná iklautá Betá bakhsh diyá, táki jo koī us par imán láe halák na ho, balki hamesha ki zindagi páe. 17 Kyunki Khudá ne Beté ko dunyá men is liye nahín bhejá, ki dunyá par sazá ká hukm kare, balki is liye ki dunyá us ke wasíle se naját páe. 18 Jo us par imán látá hai, us par sazá ká hukm nahín hotá; jo us par imán nahín látá, us par sazá ká hukm ho chuká; is liye ki wuh Khudá ke ikloute Beté ke nám par imán nahín láyá. 19 Aur sazá ke hukm ká sabab yih hai, ki núr dunyá men áyá hai, aur admíon ne taríki kó núr se ziyáda pasand kiya. is liye ki un ke kám bure the.

20 Kyunki jo koī badí kartá hai, wuh núr se dushmani rakhtá hai, aur núr ke pás nahín áta, aísá ná ho ki us ke kámon par malámat ki jae. 21 Magar jo sachcháí par 'amal kartá hai, wuh núr ke pás áta hai, táki us ke kám zahir hog, ki wuh Khudá men kiye gaye hain.

22 In báton ke ba'd Yisú' aur us ke shágird Yahúdiya ke mulk men áe; aur wuh wahán un ke sáth rahkar baptisma dene lagá. 23 Aur Yuhanná bhi Shálem ke nazdík 'Ainon men baptisma detá thá, kyunki wahán pání bahut thá, aur log ákar baptisma lete the; 24 kyunki Yuhanná us waqt tak qaidkháne men dala na gayá thá. 25 Pas Yuhanná ke shágirdon ki kisi Yahúdí ke sáth tahárat ki bábat bahs hui. 26 Unhon ne Yuhanná ke pás ákar kahá; Ai Rabbi, jo shakhs Yardan ke pár tere sáth thá, jis ki tú ne gawáhi di hai, dekh, wuh baptisma detá hai, aur sab us ke pás áte hain. 27 Yuhanná ne jawáb men kahá; Insán kuchh nahín pá saktá, jab tak us ko ásmán se na diyá jae. 28 Tum khud mere gawáh ho, ki main ne kahá; Main Masih nahín, magar us ke áge bhejá gayá hūn. 29 Jis ki dulhan hai, wuh dulhá hai; magar dulhá ká dost jo khará húa us ki suntá hai, dulhá ki áwáz se bahut khush hotá hai: pas meri yih khushi purí ho gayi. 30 Zarúr hai ki wuh barhe, aur main ghatún.

31 Jo úpar se áta hai, wuh sab se úpar hai: jo zamín se hai, wuh zamín hi se hai, aur zamín hi ki kahtá hai: jo ásmán se áta hai, wuh sab se úpar hai. 32 Jo kuchh us ne dekhá aur suná, usí ki gawáhi detá hai, aur koī us ki gawáhi qubúl nahín kartá. 33 Jis ne us ki gawáhi qubúl ki, us ne is bát par muhr kar di, ki Khudá sachchá hai. 34 Kyunki jise Khudá ne bhejá, wuh Khudá ki báten kahtá hai: is liye ki wuh Rúh náp nápkar nahín detá. 35 Báp Beté se mahabbat rakhtá hai, aur us ne sab chizen us ke háth men de di hain. 36 Jo Beté par imán látá hai, hamesha ki zindagi us ki hai; lekin jo Beté ki nahín mántá, zindagi ko na dekhega, balki us par Khudá ká gazab rahtá hai.

4 Phir jab Khudáwand ko ma'lúm huá, ki Farisíon ne suná hai, ki Yisú' Yúhanná se ziyáda shágird kartá, aur baptisma detá hai; **2** (go Yisú' ap nahíg balki us ke shágird baptisma dete the); **3** to wuh Yahúdiya ko chhoṛkar phir Galíl ko chalá gayá. **4** Aur us ko Sámariya se hokar jáná zarúr thá. **5** Pas wuh Sámariya ke ek shahr tak áyá, jo Súkhár kahlátá hai; wuh us qit'a ke nazdík hai, jo Ya'qúb ne apne bete Yúsuf ko diya thá. **6** Aur Ya'qúb ka kuán wahíg thá. Chunánci Yisú' safar se thaká mánda hokar us kúe par yún hí baith gayá. Yih chhate ghanṭe ke qaríb thá. **7** Sámariya ki ek 'aurat pání bharne áí. Yisú' ne us se kahá; Mujhe pání pilá; **8** kyúnci us ke shágird shahr men khána mol lene ko gaye the. **9** Us Sámari 'aurat ne us se kahá, ki Tú Yahúdí hokar mujh Sámari 'aurat se pání kyün mángtá hai? (kyúnci Yahúdí Sámariyon se kisi tarah ka bartáo nahíg rakhte.) **10** Yisú' ne jawáb men us se kahá; Agar tú Khudá ki bakhshish ko jántí, aur yih bhí jántí, ki wuh kaun hai, jo tujh se kahtá hai; Mujhe pání pilá, to tú us se mángtí, aur wuh tujhe zindagi ka pání detá. **11** 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, tere pás pání bharne ko to kuchh hai nahín, aur kuán gahrá hai: phir wuh zindagi ka pání tere pás kahán se áyá? **12** Kyá tú hamáre báp Ya'qúb se bará hai, jis ne ham ko yih kuán diya, aur khud us ne, aur us ke beton ne, aur us ke maweshí ne us men se piyá? **13** Yisú' ne jawáb men us se kahá; Jo koí is pání men se pitá hai, wuh phir piyásá hogá; **14** magar jo koí us pání men se piégá jo main use dúngá, wuh abad tak piyásá na hogá; balki jo pání main use dúngá, wuh us men ek chashma ban jáegá, jo hamesha ki zindagi ke liye jarí rahegá. **15** 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, wuh pání mujh ko de, táki main na piyási hún, na pání bharne ko yahán tak áún. **16** Yisú' ne us se kahá; Já, apne shauhar ko yahán bulá lá. **17** 'Aurat ne jawáb men us se kahá, ki Main beshauhar hún. Yisú' ne us se kahá, ki Tú ne khúb kahá; Main beshauhar hún; **18** kyúnci tú págch

shauhar kar chuki hai; aur jis ke pás tú ab hai, wuh terá shauhar nahíg; yih tú ne sach kahá. **19** 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ma'lúm hotá hai ki tú nabí hai. **20** Hamáre báp dáda ne is pahár par parastish ki; aur tum kahte ho, ki wuh jagah jahán parastish karní cháhiye, Yárúshalem men hai. **21** Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, merí bát ka yaqín kar, ki wuh waqt áta hai ki tum na to is pahár par Báp ki parastish karoge, aur na Yárúshalem men. **22** Tum jise nahíg jánte, us ki parastish karte ho; ham jise jánte hai, us ki parastish karte hai; kyúnci naját Yahúdíon men se hai. **23** Magar wuh waqt áta hai, balki ab hí hai, ki sachche parastár Báp ki parastish rúh aur sachcháí se karenge, kyúnci Báp apne liye aise hí parastár dhúndhtá hai. **24** Khudá rúh hai; aur zarúr hai ki us ke parastár rúh aur sachcháí se parastish karen. **25** 'Aurat ne us se kahá; Main jántí hún, ki Masíh, jo Khristus kahlátá hai, ánewálá hai; jab wuh áegá, to hamen sab báten batá degá. **26** Yisú' ne us se kahá; Main jo tujh se bol rahá hún, wuhí hún. **27** Itne men us ke shágird á gaye, aur ta'ajjub karne lage ki wuh 'aurat se báten kar rahá hai; táham kisi ne na kahá, ki Tú kyá cháhtá hai? yá, Us se kis liye báten kartá hai? **28** Pas 'aurat apná ghará chhoṛkar shahr men chalí gayí, aur logon se kahne lagi; **29** A'o, ek ádmí ko dekho, jis ne mere sab kám mujhe batá diye: kyá mumkin hai ki Masíh yihí hai? **30** Wuh shahr se nikalkar us ke pás áne lage. **31** Itne men us ke shágird us se yih dakhwást karne lage, ki Ai Rabbí, kuchh khá le. **32** Lekin us ne un se kahá; Mere pás kháne ke liye aisé khána hai jise tum nahín jánte. **33** Pas shágirdon ne ápas men kahá; Kyá koí us ke liye kuchh kháne ko láyá hai? **34** Yisú' ne un se kahá; Merá khána yih hai, ki apne bhejnewále ki marzí ke murwáfíq 'amal karún, aur us ka kám purá karún. **35** Kyá tum kahte nahíg, ki Fasl ke áne men abhí char mahíne baqí hai? Dekho, main tum se kahtá hún; apní ánkhen uthákar kheton par nazar karo, ki fasl pak gayí hai. **36** Aur kánewálá maz-

dári pátá, aur hamesha kí zindagi ke 'híe phal jama' kartá hai, táki bonewálá aur káñnewálá donoñ milkar khushí karen. 37 Kyúñki is par yih masal thúk áti hai, ki Bonewálá aur hai, káñnewálá aur. 38 Main ne tumheñ wuh khet káñne ke liye bhejá, jis par tum ne mihnát nahín kí: auron ne mihnát kí, aur tum un kí mihnát ke phal men sharík hue.

39 Aur us shahr ke bahut se Sámarí us 'aurat ke kahne se, jis ne gawáhi dí, ki Us ne mere sab kám mujhe batá diye, us par imán láe. 40 Pas jab wuh Sámarí us ke pás áe, to us se daríhwást karne lage, ki Hamáre pás rah: chunáñchi wuh do foz wahán rahá. 41 Aur us ke kalám ke sabab aur bhí bahutere imán láe; 42 aur us 'aurat se kahá; Ab ham tere kahne hí se imán nahín láte; kyúñki ham ne khud sun líyá, aur jánte hain ki yih fi'haqíqat dunyá ká Munjí hai.

43 Phir un do dinon ke ba'd wuh wahán se rawána hokar Galíl ko gayá. 44 Kyúñki Yisú' ne khud gawáhi dí, ki Nabí apne watan men 'izzat nahín pátá. 45 Pas jab wuh Galíl men áyá, to Galílfon ne use qubúl kiyá, is liye kí jitne kám us ne Yárúshalem men 'id ke waqt kiyé the, unhon ne un ko dekhá thá; kyúñki wuh bhí 'id men gaye the.

46 Pas wuh phir Qaná e Galíl men áyá, jahán us ne pání ko mai banáyá thá. Aur bádsháh ká ek mulázim thá, jis ká betá Kafarnáhúm men bímár thá. 47 Wuh yih sunkar ki Yisú' Yahúdiya se Galíl men á gayá hai, us ke pás gayá, aur us se daríhwást karne lagá, ki Chákar mere bete ko shifá bakhsh: kyúñki wuh marne ko thá. 48 Yisú' ne us se kahá; Jáb tak tum nishán aur 'ajíb kám na dekho, hargiz imán na láoge. 49 Bádsháh ke mulázim ne us se kahá; Ai Khudáwand, mere barchhe ke marne se pahle chal. 50 Yisú' ne us se kahá; Já, terá betá jítá hai. Us shakhs ne us bát ká yaqín kiyá jo Yisú' ne us se kahí, aur chalá gayá. 51 Wuh ráste hí men thá, kí us ke naukar use mile aur kahne lage, ki Terá laríká jítá hai. 52 Us ne un se púchá, ki Use kis waqt se áram hone lagá thá? Unhon ne kahá, ki Kal sátwen ghanṭe men us

kí tap utar gayí. 53 Pas báp is gayá, ki wuhí waqt thá jab Yisú' ne us se kahá thá, kí Terá betá jítá hai. Aur wuh khud aur us ká sára gharáná imán láyá. 54 Yih dúsra mu'jiza hai, jo Yisú' ne Yahúdiya se Galíl men ákar dikháya.

5 In báton ke ba'd Yahúdfon kí ek 'id hui, aur Yisú' Yárúshalem ko gayá.

2 Yárúshalem men bhej darwáze ke pás ek hauz hai, jo 'Ibrání men Bait Hasdá kahlátá hai; aur us ke pánch barámade hain. 3 In men bahut se bímár, aur andhe, aur langre, aur pazhmurda log [pání ke hilne ke muntazir hokar] pare the. [4 Kyúñki waqt par Khudáwand ká firishta hauz par utarkar pání hiláyá kartá thá: pání hilte hí jo koi pahle utartá so shifá pátá, us kí jo kuchh bímári kyúñ na ho.]

5 Wahán ek shakhs thá, jo áhtís baras se bímári men muṭtalá thá. 6 Is ko Yisú' ne pará húa dekhá, aur yih jánkar kí wuh ba'ri muddat se is halat men hai, us se kahá; Kyá tú tandurust honá cháhtá hai? 7 Us bímár ne use jawáb diyá; Ai Khudáwand, mere pás koi ádmí nahín, kí jab pání hiláyá jae, to mujhe hauz men utár de; balki mere pahunchte pahunchte dúsra mujh se pahle utar partá hai. 8 Yisú' ne us se kahá; Uṭh, aur apní chárpái uṭhákar chal phir. 9 Wuh shakhs fauran tandurust ho gayá, aur apní chárpái uṭhákar chalne phirne lagá.

Wuh din Sabt ká thá. 10 Pas Yahúdí us se, jis ne shifá pái thi, kahne lage, kí A' Sabt ká din hai; tujhe chárpái uṭhání rawá nahín. 11 Us ne unhen jawáb diyá; Jis ne mujhe tandurust kiyá, usí ne mujhe farmáyá, kí Apní chárpái uṭhákar chal phir. 12 Unhon ne us se púchá, kí Wuh kaun shakhs hai jis ne tujh se kahá; Chárpái uṭhákar chal phir? 13 Lekin jo shifá pá gayá thá, wuh na jántá thá kí kaun hai; kyúñki bhír ke sabab Yisú' wahán se tal gayá thá. 14 In báton ke ba'd wuh Yisú' ko haikal men milá. Us ne us se kahá; Dekh, tú tandurust ho gayá hai; phir gunáh na karná, aisá na ho kí tujh par is se bhí ziyáda áfat áe. 15 Us ádmí ne jákar Yahúdfon ko khabar dí, kí Jis ne mujhe tandurust kiyá,

wuh Yisú' hai. 16 Is liye Yahúdí Yisú' ko satáne lage, kyúñki wuh aise kám Sabt ke dín kartá thá. 17 Lekin Yisú' ne un se kahá, ki Merá Báp ab tak kám kartá hai, aur main bhi kám kartá hún. 18 Is sabab se Yahúdí aur bhi ziyáda us ke qatl karne ki koshish karne lage, ki wuh na faqat Sabt ka hukm tortá, balki Khudá ko kháss apná. Báp kahkar apne ap ko Khudá ke barábar banátá thá.

19 Pas Yisú' ne un se kahá;

Main tum se sach sach kahtá hún, ki Betá ap se kuchh nahín kar saktá, siwá us ke jo Báp ko karte dekhtá hai; kyúñki jin kámon ko wuh kartá hai, unhen Betá bhi usí tarah kartá hai. 20 Is liye ki Báp Beṭe ko 'azíz rakhtá hai, aur jitne kám khud kartá hai, use díkhátá hai; balki in se bhi bare kám use díkháegá, táki tum ta'ajjub karo. 21 Kyúñki jis tarah Báp mardon ko uthátá aur zinda kartá hai, usí tarah Betá bhi jinhen cháhtá hai zinda kartá hai. 22 Kyúñki Báp kisi ki 'adálat bhi nahín kartá, balki us ne 'adálat ka sára kám Beṭe ke supurd kiya hai, 23 táki sab log Beṭe ki 'izzat karen, jis tarah Báp ki 'izzat karte hain. Jo Beṭe ki 'izzat nahín kartá, wuh Báp ki, jis ne use bhejá, 'izzat nahín kartá. 24 Main tum se sach sach kahtá hún, ki jo merá kalám suntá, aur mere bhejnewále ka yaqín kartá hai, hamesha ki zindagi us ki hai, aur us par sazá ka hukm nahín hotá, balki wuh maut se nikalkar zindagi men dákhil ho gayá hai. 25 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Wuh waqt áta hai, balki abhi hai, ki murde Khudá ke Beṭe ki áwáz sunenge, aur jo sunenge wuh jenge. 26 Kyúñki jis tarah Báp apne ap men zindagi rakhtá hai, usí tarah us ne Beṭe ko bhi yih bakhshá, ki apne ap men zindagi rakkhe; 27 balki use 'adálat karne ka bhi ikhtiyár bakhshá, is liye ki wuh ádamzád hai. 28 Is se ta'ajjub na karo, kyúñki wuh waqt áta hai, ki jitne qabron men hain us ki áwáz sunkar niklenge; 29 jinhon ne neki ki hai, zindagi ki qiyámat ke wáste, aur jinhon ne badi ki hai, sazá ki qiyámat ke wáste.

30 Main apne ap se kuchh nahín kar saktá: jaisá suntá hún, 'adálat

kartá hún, aur meri 'adálat rást hai; kyúñki main apni marzi nahín, balki apne bhejnewále ki marzi cháhtá hún. 31 Agar main khud apni gawáhi dún, to meri gawáhi sachchi nahín. 32 Ek aur hai jo meri gawáhi detá hai, aur main jántá hún ki meri gawáhi jo wuh detá hai sachchi hai. 33 Tum ne Yuhanná ke pás payám bhejá, aur us ne sachcháí ki gawáhi dí hai. 34 Lekin main apni nisbat insán ki gawáhi manzúr nahín kartá: tau-bhi main yih báteq is liye kahtá hún ki tum naját páo. 35 Wuh jáltá aur chamaktá húa chirág thá; aur tum ko kuchh 'arse tak us ki raushni men khush rahná manzúr húa. 36 Lekin mere pás jo gawáhi hai, wuh Yuhanná ki gawáhi se harí hai; kyúñki jo kám Báp ne mujhe púre karne ko diye, ya'ni yihí kám jo main kartá hún, wuh mere gawáhi hain ki Báp ne mujhe bhejá hai. 37 Aur Báp jis ne mujhe bhejá hai, usí ne meri gawáhi dí hai. Tum ne na kabhi us ki áwáz suni hai, aur na us ki súrat dekhi; 38 aur us ke kalám ko apne dilon men qáim nahín rakhte; kyúñki jise us ne bhejá hai, us ka yaqín nahín karte. 39 Tum kitáb i muqáddas men dhúndhte ho; kyúñki samajhte ho ki us men hamesha ki zindagi tumhen mílti hai; aur yih wuh hai, jo meri gawáhi deti hai; 40 phir bhi tum zindagi páne ke liye mere pás ána nahín cháhte. 41 Main ádmion se 'izzat nahín cháhtá. 42 Lekin main tum ko jántá hún, ki tum men Khudá ki mahabbat nahín. 43 Main apne Báp ke nám se áya hún, aur tum mujhe qubúl nahín karte; agar koí aur apne hí nám se áe, to use qubúl kar loge. 44 Tum jo ek dúsre se 'izzat cháhte ho, aur wuh 'izzat jo Khudá e Wáhid ki taraf se hoti hai nahín cháhte, kyúñkar ímán lá sakte ho? 45 Yih na samjhó ki main Báp se tumhári shikáyat karúngá: tumhári shikáyat karnewála to hai, ya'ni Músá, jis par tum ne ummed lagá rakkhi hai. 46 Kyúñki agar tum Músá ka yaqín karte, to merá bhi yaqín karte, is liye ki us ne mere haqq men líkhá hai. 47 Lekin jab tum us ke nawishton ka yaqín nahín karte, to meri báton ka kyúñkar yaqín karoge?

6 In báton ke ba'd Yisú' Galí ki jhíl, ya'ní Tibiriyás ki jhíl ke pár gayá. 2 Aur barí bhír us ke píchhe ho lí, kyúнки jo mu'jize wuh bímáron par kartá thá, un ko wuh dekhte the. 3 Yisú' pahár par charh gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahan baithá. 4 Aur Yahádíon ki 'Id í Fasah nazdík thí. 5 Pas jab Yisú' ne apní ánkhen uthákar dekhá, ki mere pás barí bhír á rahí hai, to Filíppus se kahá, ki Ham in ke kháne ke liye kahán se rotíyán mol len? 6 Magar us ne us ke ázmáne ke liye yih kahá; kyúнки wuh ap jántá thá, ki main kyá karúngá. 7 Filíppus ne use jawáb diyá, ki Do sau dínár kí rotíyán in ke liye káfi na hongí, ki har ek ko thori bhí mil jáe. 8 Us ke shágirdon men se ek ne, ya'ní Shama'un Patras ke bhái Andriyás ne, us se kahá; 9 Yahán ek larhá hai, jis ke pás jau kí páñch rotíyán, aur do machhliyan hain; magar yih itne logon men kyá hain? 10 Yisú' ne kahá, ki Logon ko bitháo. Aur us jagah bahut ghás thí. Pas wuh mard, jo takhminan páñch hazár the, baith gaye. 11 Yisú' ne wuh rotíyán líp, aur shukr karke unhen jo baith the bánt dín; aur isí tarah machhliyon men se jis qadr cháhte the bánt diyá. 12 Jab wuh ser ho chuke, to us ne apne shágirdon se kahá, ki Bache hue tukron ko jama' karo, táki kuchh zái' na ho. 13 Chunánchi unhon ne jama' kiyá, aur jau kí páñch rotíyon ke tukron se, jo khánewálon se bach rahe the, bárah tokriyan bharín. 14 Pas jo mu'jiza us ne dikháya wuh log use dekhkar kahne lage; Jo nabí dunyá men ánewálá thá, f'íhaqíqat yihí hai.

15 Pas Yisú' yih ma'lúm karke, ki wuh ákar mujhe bádsháh banáne ke liye pakrá cháhte hain, phír pahár par akelá chalá gayá.

16 Phír jab shám hui, to us ke shágird jhíl ke kanáre gaye; 17 aur kishtí par charhkar jhíl ke pár Kafarnahúm ko chale játe the. Us waqt andherá ho gayá thá, aur Yisú' abhí tak un ke pás na áyá thá. 18 Aur ándhí ke sabab jhíl men maujen uthne lagín. 19 Pas jab wuh khete khete tén char mil ke qaríb nikal gaye, to unhon ne Yisú'

ko jhíl par chalte, aur kishtí ke nazdík áte dekhá, aur dar gaye. 20 Magar us ne un se kahá, ki Main hún; daro nahín. 21 Pas wuh use kishtí par charhá lene ko rázi hue, aur fauran wuh kishtí us jagah já pahunchí jahan wuh játe the.

22 Dúsré din us bhír ne, jo jhíl ke pár kharí thí, yih dekhá ki yahán ek ke siwá aur koi chhotí kishtí na thí, aur Yisú' apne shágirdon ke sáth kishtí par sawár na húa thá, balki sirf us ke shágird chale gaye the; 23 (lekin ba'z chhotí kishtíyan Tibiriyás se us jagah ke nazdík áin, jahan unhon ne Khudáwand ke shukr karne ke ba'd rotí kharí thí:)

24 pas jab bhír ne dekhá, ki yahán na Yisú' hai, na us ke shágird, to wuh khud chhotí kishtíon par charhkar, Yisú' kí talásh men Kafarnahúm ko áe, 25 aur jhíl ke pár us se milkar kahá; Ai Rabbí, tú yahán kab áyá? 26 Yisú' ne un ke jawáb men kahá; Main tum se sach sach kahtá hún Tum mujhe is liye nahín dhundhte kí mu'jize dekhe, balki is liye kí tum rotíyán khákar ser hue.

27 Fání khurák ke liye mihnát na karo, balki us khurák ke liye jo hamesha kí zindagí tak thahrtí hai, jise Ibn í A'dam tumhen degá; kyúнки Báp, ya'ní Khudá ne usí par muhr kí hai. 28 Pas unhon ne us se kahá, ki Ham kyá karen, táki Khudá ke kám anjám den? 29 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Khudá ká kám yih hai, kí jise us ne bhejá hai, us par ímán láo.

30 Pas unhon ne us se kahá; Phír tú kaun sá nishán dikhátá hai, táki ham dekhkar terá yaqín karen? Tú kaun sá kám kartá hai?

31 Hamáre bápádá ne biyáhan men main kháya; chunánchi líkhá hai, kí Us ne unhen kháne ke liye ásmán se rotí dí. 32 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, kí Musá ne to wuh rotí ásmán se tumhen na dí, lekin merá Báp tumhen ásmán se haqíqí rotí detá hai.

33 Kyúнки Khudá kí rotí wuh hai, jo ásmán se utarkar dunyá ko zindagí bakhshtí hai. 34 Unhon ne us se kahá; Ai Khudáwand, yih rotí ham ko hamesha diyá kar.

35 Yisú' ne un se kahá; Zindagí kí rotí main hún; jo mere pás áe, wuh hargiz bhúká na hogá, aur jo mujh

par imán lāe, wuh kabhí piyāná na hogá. 36 Lekin main ne tum se kahá, ki Tum ne mujhe dekh liyá hai, phir bhí imán nahín lāte. 37 Jo kuchh Bāp mujhe detá hai mere pás á jaégá; aur jo koí mere pás áegá, use main hargiz na nikálungá. 38 Kyúunki main ásmán se utr á hún, na is liye ki apní marzī ke muwāfiq 'amal karún, balki is liye ki apne bhejnewále ki marzī ke muwāfiq 'amal karún. 39 Aur mere bhejnewále ki marzī yih hai, ki jo kuchh us ne mujhe diyá hai, main us men se kuchh kho na dún, balki use ákhiri dín phir zinda karún. 40 Kyúunki mere Bāp ki marzī yih hai, ki jo koí Bete ko dekhe, aur us par imán lāe, hamesha ki zindagi páe; aur main use ákhiri dín phir zinda karún. 41 Pas Yahúdí us par burburáne lage, is liye ki us ne kahá thá; Jo rotí ásmán se utrí, wuh main hún. 42 Aur unhon ne kahá; Kyá yih Yúsuf ká betá Yisú' nahín, jis ke bāp aur mān ko ham jánte hain? ab kyúncar kahtá hai, ki Main ásmán se utr á hún? 43 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki A'pas men na burburáo. 44 Koí mere pás nahín á saktá, jab tak Bāp, jis ne mujhe bhejá hai, use khench na le; aur main use ákhiri dín phir zinda karungá. 45 Nabíon ke sahífon men yih likhá hai, ki Wuh sab Khudá ki taraf se ta'lim páe hue hogge. Jis kisi ne Bāp se suná aur síkhá hai, wuh mere pás átá hai. 46 Yih nahín, ki kisi ne Bāp ko dekhá hai, magar jo Khudá ki taraf se hai, usi ne Bāp ko dekhá hai. 47 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo imán látá hai, hamesha ki zindagi us ki hai. 48 Zindagi ki rotí main hún. 49 Tumhare bāpdádá ne biyábán men mann kháyá, aur mar gaye. 50 Yih wuh rotí hai jo ásmán se utartí hai, táki ádmí us men se kháe aur na mare. 51 Main hún wuh zindagi ki rotí jo ásmán se utrí; agar koí is rotí men se kháe, to abad tak zinda rahegá; balki jo rotí main jahán ki zindagi ke liye dúngá, wuh merá gosht hai. 52 Pas Yahúdí yih kahkar ápas men jhagarne lage, ki Yih shakhs apná gosht hamen kyúncar kháne ko de saktá hai? 53 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá

hún, ki Jab tak tum Ibn i A'dam ká gosht na kháo, aur us ká khún na piyo, tum men zindagi nahín. 54 Jo merá gosht khátá, aur merá khún pítá hai, hamesha ki zindagi us ki hai, aur main use ákhiri dín phir zinda karungá. 55 Kyúunki merá gosht fi'lhaqiqat kháne ki chíz aur merá khún fi'lhaqiqat pine ki chíz hai. 56 Jo merá gosht khátá aur merá khún pítá hai, wuh mujh men qáim rahtá hai, aur main us men. 57 Jis tarah zinda Bāp ne mujhe bhejá, aur main Bāp ke sabab se zinda hún; isi tarah wuh bhí jo mujhe kháegá mere sabab se zinda rahegá. 58 Jo rotí ásmán se utrí yihí hai: bāpdádá ki tarah nahín ki kháyá, aur mar gaye; jo yih rotí kháegá, wuh abad tak zinda rahegá. 59 Yih bāten us ne Kafarnahúm ke ek 'ibádatkháne men ta'lim dete waqt kahín. 60 Is liye us ke shágirdon men se bahuton ne sunkar kahá, ki Yih kálám nágawár hai; use kaun sun saktá hai? 61 Yisú' ne apne jí men jáncar ki mere shágird ápas men is bát par burburáte hain, un se kahá; Kyá tum is bát se thokar kháte ho? 62 Agar tum Ibn i A'dam kó úpar játe dekhoge, jahán wuh pahle thá, to kyá hogá? 63 Zinda karnewáli to rúh hai; jism se kuchh fáida nahín: jo bāten main ne tum se kahí hain wuh rúh hain, aur zindagi bhí hain. 64 Magar tum men se ba'z aise hain jo imán nahín lāe. Kyúunki Yisú' shurú' se jántá thá ki jo imán nahín lāte, wuh kaun hain, aur kaun mujhe pakarwáegá. 65 Phir us ne kahá; Isi liye main ne tum se kahá thá, ki mere pás koí nahín á saktá, jab tak Bāp ki taraf se use yih taufiq na dí jae. 66 Is par us ke shágirdon men se bahutere ulte phir gaye, aur is ke ba'd us ke sáth na rahe. 67 Pas Yisú' ne un bárah se kahá; Kyá tum bhí chalá jáná cháhte ho? 68 Shama'un Patras ne use jawáb diyá; Ai Khudáwand, kis ke pás jaen? hamesha ki zindagi ki bāten to tere hí pás hain. 69 Aur ham imán lāe aur ján gaye hain, ki Khudá ká Quddús tú hí hai. 70 Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá main ne tum bárah ko nahín chun liyá? aur tum men se ek shakhs shaitán hai. 71 Us ne yih Shama'un Is-

kariyotí ke beté Yahúdáh kí nísbat kahá; kyúñki yihí, jo un bárah men se thá, use pakarwáne ko thá.

7 In báton ke ba'd Yisú' Galíl men phirtá rahá, kyúñki Yahúdiya men phirná na cháhtá thá, to liye ki Yahúdí us ke qatl kí koshish men the. 2 Aur Yahúdíon kí 'Íd í Khíyám nazdík thí. 3 Pas us ke bháiyon ne us se kahá; Yahán se merána hokar Yahúdiya ko chalá já, táki jo kám tú kartá hai, unhen tere shágird bhí dekhen; 4 kyúñki aisa koí nahín jo mashhúr honá cháhe, aur chhipkar kám kare. Agar tú yih kám kartá hai, to apne ap ko dunyá par záhír kar. 5 Kyúñki us ke bhái bhí us par ímán na láe the. 6 Pas Yisú' ne un se kahá, ki Merá to abhí waqt nahín áyá; magar tumháre liye sab waqt haín. 7 Dunyá tum se 'adáwat nahín kar saktí; lekin mujh se kartí hai, kyúñki main us par gawáhi detá hún, ki us ke kám bure haín. 8 Tum 'Íd men jáo; main abhí is 'Íd men nahín játa; kyúñki abhí tak merá waqt púra nahín húa. 9 Yih báton un se kahkar wuh Galíl hí men rahá.

10 Lekin jab us ke bhái 'Íd men chale gaye, us waqt wuh bhí gayá, záhír nahín, balki goyá poshída. 11 Pas Yahúdí use 'Íd men yih kahkar dhúndhne lage, ki Wuh kahán hai? 12 Aur logon men us kí bábat chupke chupke bahut sí guftgú hui: ba'z kahte the; Wuh nek hai: aur ba'z kahte the; Nahín, balki wuh logon ko gumráh kartá hai. 13 Táham Yahúdíon ke dar se koí shakhs us kí bábat sáf sáf na kahtá thá.

14 Aur jab 'Íd ke ádhe dín guzar gaye, to Yisú' haikal men jákar ta'álm dene lagá. 15 Pas Yahúdíon ne ta'ajjub karke kahá, ki Is ko bagair parhe kyúñkar 'ilm á gayá? 16 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Merí ta'álm merí nahín, balki mere bhejnewále kí hai. 17 Agar koí us kí marzí par chalná cháhe, to wuh is ta'álm kí bábat ján jáegá ki Khudá kí taraf se hai, yá main apní taraf se kahtá hún. 18 Jo apní taraf se kuchh kahtá hai, wuh apní 'izzat cháhtá hai: lekin jo apne bhejnewále kí 'izzat cháhtá hai, wuh sachchá hai, aur us men narástí nahín. 19 Kyá Músá ne tumhen shari'at nahín dí? taubhí tum men se

shari'at par koí 'amal nahín kartá. Tum kyúñ mere qatl kí koshish men ho? 20 Logon ne jawáb diyá; Tujh men to badrúh hai; kaun tere qatl kí koshish men hai? 21 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main ne ek kám kiyá, aur tum sab ta'ajjub karte ho. 22 Is sabab se Músá ne tumhen khatna ká hukm diyá hai, (hálánki wuh Músá kí taraf se nahín, balki bápádá se chalá áyá hai;) aur tum Sabt ke dín ádmí ká khatna karte ho. 23 Jab Sabt ko ádmí ká khatna kiyá játa hai, táki Músá kí shari'at ká hukm na tute, to kyá mujh se is liye gusse ho ki main ne Sabt ke dín ek ádmí ko bi'lkull achchá kar díyá? 24 Záhír ke muwáfíq faisala na karo, balki insáf se faisala karo.

25 Tab ba'z Yarúshalemi kahne lage; Kyá yih wuhí nahín, jis ke qatl kí koshish ho rahí hai? 26 Lekin dekho, yih sáf sáf kahtá hai, aur wuh us se kuchh nahín kahte; kyá ho saktá hai ki sardáron ne sach sach ján liyá ki yih Masáh hai? 27 Is ko to ham jánte haín ki kahán ká hai; magar Masáh jab áegá, to koí na jánegá ki wuh kahán ká hai. 28 Pas Yisú' ne haikal men ta'álm dete waqt pukárkar kahá, ki Tum mujhe bhí jánte ho, aur yih bhí jánte ho ki main kahán ká hún: aur main ap se nahín áyá; magar jis ne mujhe bhejá hai, wuh sachchá hai; us ko tum nahín jánte. 29 Main use jántá hún; is liye ki, main us kí taraf se hún, aur usí ne mujhe bhejá hai. 30 Pas wuh us ke pakarne kí koshish karne lage; lekin is liye ki us ká waqt abhí na áyá thá, kisi ne us par háth na dala. 31 Magar bhír men se bahutere us par ímán láe, aur kahne lage, ki Masáh jab áegá, to kyá in se ziyáda mu'jize díkháegá, jo is ne díkháe? 32 Farísion ne logon ko suná ki us kí bábat chupke chupke yih guftgú karte haín; pas sardár kahinon aur Farísion ne us ke pakarne ko piyáde bheje. 33 Yisú' ne kahá; Main aur thore dínon tak tumháre pás hún; phir apne bhejnewále ke pás chalá jáungá. 34 Tum mujhe dhúndhoge, magar na páoge: aur jahán main hún, tum nahín á sakte. 35 Yahúdíon ne ápas men kahá; Yih kahán jáegá, ki ham ise na páenge? kyá un ke pás jáegá jo Yúnánion men já ba já

rahte hain, aur Yúnánion ko ta'lim degá? 36 Yih kyá bát hai jo is ne kahí, ki Tum mujhe dhúndhoge, magar na páoge : aur jahán main hún, tum nahín á sakte?

37 Phir 'id ke akhír dín, jo kháss dín hai, Yisú' khará huá, aur purkárke kahá; Agar koi piyásá ho, to mere pás ákar piye. 38 Jo mujh par imán láegá, us ke andar se, jaisá ki kitáb i muqaddas men áyá hai, zindagi ke pání ki nadiyán jari hongí. 39 Us ne yih bát us Rúh ki bábat kahí, jise wuh páne ko the jo us par imán láe; kyúnci Rúh ab tak názil na hui thi, is liye ki Yisú' ab tak apne jalái ko na pahunchá thá. 40 Pás bhír men se ba'z ne yih báten sunkar kahá; Beshakk, yihí wuh Nabí hai. 41 Auron ne kahá; Yih Masih hai. Aur ba'z ne kahá; Kyún? kyá Masih Galil se áegá? 42 Kyá kitáb i muqaddas men yih nahín áyá, ki Masih Dáúd ki nati aur Baillahm ke gapw se áegá, jahán ká Dáúd thá? 43 Pás logon men us ke sabab se ikhtiláf huá. 44 Aur un men se ba'z shakhs us ko pakarna cháhthe the; magar kisi ne us par háth na dála.

45 Pás piyáde sardár káhinon aur Farisíon ke pás áe, aur inhon ne un se kahá; Tum use kyún na láe? 46 Piýadog ne jawáb diya, ki Insán ne kabhi aísá kalám nahín kiya. 47 Farisíon ne unhen jawáb diya; Kyá tum bhí gúmrá ho gaye? 48 Bhalá, sardáron, yá Farisíon men se bhí koi us par imán láyá? 49 Magar yih 'ámm log, jo shari'at se waqif nahín, la'nati hain. 50 Nikodemus ne, jo pahle us ke pás áyá thá, aur un hí men se thá, un se kahá; 51 Kyá hamári shari'at kisi shakhs ko mujrim thahráti hai, jab tak pahle us ki sunkar ján na le, ki wuh kyá kartá hai? 52 Unhon ne us ke jawáb men kahá; Kyá tú bhí Galil ká hai? Talásh kar aur dekh, ki Galil men se koi nabí nahín uthne ká.

53 [Phir un men se har ek apne apne ghar chalá gayá: 1 magar Yisú' Zaitun ke pahár ko gayá. 2 Subh sawere hí wuh phir haikal men áyá, aur sab log us ke pás áe; aur wuh baithkar unhen ta'lim dene lagá. 3 Aur faqih aur Farisí ek

'aurat ko láe, jo ziná men pakri gayi thi, aur use bich men khará karke Yisú' se kahá; 4 Aí ustád, yih 'aurat ziná men 'ain fi' ke waqt pakri gayi hai. 5 Tauret men Músa ne ham ko hukm diya ki aisi 'auraton ko sangsár karen; pas tú is 'aurat ki nisbat kyá kahtá hai? 6 Unhon ne use ázmáne ke liye yih kahá, táki us par ilzám lagáne ká koi sabab nikálen. Magar Yisú' jhukkar ungli se zamín par likhne lagá. 7 Jab wuh us se suwál karte hí rahe, to us ne sídhe hokar un se kahá, ki Jo tum men begunáh ho, wuhí pahle us ke patthar máre. 8 Aur phir jhukkar zamín par ungli se likhne lagá. 9 Wuh yih sunkar baron se lekar chhoton tak ek ek karke nikal gaye, aur Yisú' akelá rah gayá, aur 'aurat wahín bich men rah gayi. 10 Yisú' ne sídhe hokar us se kahá; Aí 'aurat yih log kahán gaye? Kyá kisi ne tujh par hukm nahín lagáya? 11 Us ne kahá; Aí Khudáwand, kisi ne nahín. Yisú' ne kahá; Main bhí tujh par hukm nahín lagáta; já, phir gudáh na karná.]

12 Yisú' ne phir un se mukhátib hokar kahá; Dunyá ká núr main hún; jo meri pairawi karegá, wuh andhere men na chalegá, balki zindagi ká núr páegá. 13 Farisíon ne us se kahá; Tú apni gawáhi áp detá hai; teri gawáhi sachchi nahín. 14 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Agarchi main apni gawáhi áp detá hún, taubhi meri gawáhi sachchi hai, kyúnci mujhe ma'lúm hai ki main kahán se áyá hún, aur kahán ko játá hún; lekin tum ko ma'lúm nahín ki main kahán se áta hún yá kahán ko játá hún. 15 Tum jisth ke mutábíq faisalá karte ho; main kisi ká faisalá nahín kartá. 16 Aur agar main faisalá karún bhí, to merá faisalá sachchá hai; kyúnci main akelá nahín, balki main hún, aur Báp hai jis ne mujhe bhejá hai. 17 Aur tumhári Tauret men bhí likhá hai, ki do ádmion ki gawáhi milkar sachchi hoti hai. 18 Ek to main khud apni gawáhi detá hún, aur ek Báp jis ne mujhe bhejá meri gawáhi detá hai. 19 Unhon ne us se kahá; Terá Báp kahán hai? Yisú'

ne jawáb diya; Na tum mujhe jante ho, na mere Báp ko; agar mujhe jante, to mere Báp ko bhi jante. 20 Us ne haikal men ta'lim dete waqt yih bāten Baitu'l Māl men kahin; aur kisi ne us ko na pakrá, kyunki abhi tak us ka waqt na áyá thá.

21 Us ne phir un se kahá; Main jātá hūn, aur tum mujhe dhūndhoge, aur apne gunáh men maroge; jahān main jātá hūn tum nahīn á sakte. 22 Pas Yahūdion ne kahá; Kyá wuh apne ap ko már dálegá, jo kahtá hai; Jahān main jātá hūn tum nahīn á sakte? 23 Us ne un se kahá; Tum niche ke ho; main upar ká hūn; tum dunyá ke ho; main dunyá ká nahīn hūn. 24 Is liye main ne tum se yih kahá, ki apne gunāhon men maroge; kyunki agar tum imān na láoge ki main wuhí hūn, to apne gunāhon men maroge. 25 Unhon ne us se kahá; Tú kaun hai? Yisú' ne un se kahá; Wuhí hūn jo shurú' se tum se kahtá áyá hūn. 26 Mujhe tumhári nisbat bahut kuchh kahná aur faisala karná hai. Lekin jis ne mujhe bhejá, wuh sachchá hai; aur jo main ne us se suná, wuhí dunyá se kahtá hūn. 27 Wuh na samjhe ki ham se Báp ki nisbat kahtá hai. 28 Pas Yisú' ne kahá, ki jab tum Ibn i A'dam ko únche par charháoge, to jánoge ki main wuhí hūn, aur apní taraf se kuchh nahīn kartá, balki jis tarah Báp ne mujhe síkháya, usí tarah yih bāten kahtá hūn. 29 Aur jis ne mujhe bhejá, wuh mere sáth hai; us ne mujhe akelá nahīn chhorá; kyunki main hamesha wuhí kám kartá hūn jo use pasand áte hain. 30 Jab wuh yih bāten kah rahá thá, to bahutere us parimán láe.

31 Pas Yisú' ne un Yahūdion se kahá, jinhon ne us ká yaqín kiya thá, ki Agar tum mere kalām par qáim rahoge, to haqíqat men mere shágird thahroge, 32 aur sachchá se wáqif hoge, aur sachchá tum ko ázád karegi. 33 Unhon ne use jawáb diya; Ham to Ibráhīm ki nās se hain, aur kabhi kisi ki gulámí men nahīn rahe: tú kyunkar kahtá hai, ki Tum ázád kiye jáoge? 34 Yisú' ne unhen jawáb diya; Main tum se sach sach kahtá hūn, ki Jo koi gunáh kartá hai, gunáh ká gulám hai. 35 Aur gulám

abad tak ghar men nahīn rahtá; betá abad tak rahtá hai. 36 Pas agar Betá tumhen ázád karega, to tum wáqa'í ázád hoge. 37 Main janta hūn ki tum Ibráhīm ki nās se ho; taubhi mere qatl ki koshish men ho, kyunki merá kalām tumhare dil men jagah nahīn kartá. 38 Main ne jo apne Báp ke hán dekhá hai, wuh kahtá hūn; aur tum ne jo apne báp se suná hai, wuh karte ho. 39 Unhon ne jawáb men us se kahá; Hamará báp to Ibráhīm hai. Yisú' ne un se kahá; Agar tum Ibráhīm ke farzand hote, to Ibráhīm ke se kám karte. 40 Lekin ab tum mujh jaise shakhs ke qatl ki koshish men ho, jis ne tum ko wuhí haqq bát batáí jo Khudá se suní. Ibráhīm ne to yih nahīn kiya thá. 41 Tum apne báp ke se kám karte ho. Unhon ne us se kahá; Ham harám se paidá nahīn hue; hamará ek Báp hai, ya'ní Khudá. 42 Yisú' ne un se kahá; Agar Khudá tumhárá Báp hotá, to tum mujh se mahabbat rakhte; is liye ki main Khudá men se niklá aur áyá hūn; kyunki main ap se nahīn áyá, balki usí ne mujhe bhejá. 43 Tum meri bāten kyūn nahīn samajhte? Is liye ki merá kalām sun nahīn sakte. 44 Tum apne báp Iblís se ho, aur apne báp ki khwáhishon ko púra karná cháhte ho. Wuh shurú' hī se khúní hai, aur sachchá par qáim nahīn rahá, kyunki us men sachchá hai nahīn. Jab wuh jhúth bolta hai, to apní hī sí kahtá hai; kyunki wuh jhúthá hai, balki jhúth ká báp hai. 45 Lekin main jo sach bolta hūn, is liye tum merá yaqín nahīn karte. 46 Tum men kaun mujh par gunáh sábit kartá hai? Agar main sach bolta hūn, to merá yaqín kyūn nahīn karte? 47 Jo Khudá se hotá hai, wuh Khudá ki bāten suntá hai: tum is liye nahīn sunte ki Khudá se nahīn ho. 48 Yahūdion ne jawáb men us se kahá; Kyá ham khúb nahīn kahte ki tú Samarí hai, aur tujh men badrúh hai? 49 Yisú' ne jawáb diya, ki Mujh men badrúh nahīn; magar main apne Báp ki 'izzat kartá hūn, aur tum meri be'izzatí karte ho. 50 Lekin main apní buzurgí nahīn cháhtá; hán, ek hai jo use cháhtá, aur faisala

kartá hai. 51 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Agar koí shakhs mere kalám par 'amal karegá, to abad tak kabhí maut ko na dekhegá. 52 Yahúdíon ne us se kahá, ki Ab ham ne ján liyá ki tujh में badrúh hai. Ibráhím mar gayá, aur nabí mar gaye; magar tú kahtá hai, ki Agar koí mere kalám par 'amal karegá, to abad tak kabhí maut ká maza na chakkhegá. 53 Hamará báp Ibráhím jo mar gayá, kyá tú us se bará hai? aur nabí bhí mar gaye; tú apne áp ko kyá thahrátá hai? 54 Yisú' ne jawáb diyá; Agar main áp apní barái karún, to merí barái kuchh nahín. Lekin merí barái merá Báp kartá hai, jise tum kahte ho ki hamará Khudá hai: 55 tum ne use nahín jáná: lekin main use jántá hún; aur agar kahún ki use nahín jántá, to tumhári tarah jhúthá banúngá: magar main use jántá, aur us ke kalám par 'amal kartá hún. 56 Tumhárá báp Ibráhím merá dín dekhne ki ummed par bahut khush thá; chunánci us ne dekhá, aur khush húa. 57 Yahúdíon ne us se kahá, ki Terí 'umr to abhí pachás baras ki nahín; phir tú ne Ibráhím ko dekhá? 58 Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún; Peshtar us se ki Ibráhím paidá húa, main hún. 59 Pas unhone ne us ke mārne ko patthar utháe; magar Yisú' chhipkar haikal se nikal gayá.

9 Phir us ne játe में ek shakhs ko dekhá, jo janam ká andhá thá. 2 Aur us ke shágirdon ne us se púchhá, ki Ai Rabbí, kis ne gunáh kiyá thá, jo yih andhá paidá húa; is shakhs ne, yá is ke mán báp ne? 3 Yisú' ne jawáb diyá, ki Na is ne gunáh kiyá thá, na is ke mán báp ne: balki yih is liye húa ki Khudá ke kám us में zahir hon. 4 Jis ne mujhe bhejá hai, hamen us ke kám dín hí dín में karne zarúr hai: wuh rát ánewálí hai jis में koí shakhs kám nahín kar saktá. 5 Jab tak main dunyá में hún, dunyá ká núr hún. 6 Yih kahkar us ne zamín par thúká, aur thúk se mittí sání, aur wuh mittí andhe ki ánkhoں par lagákar 7 us se kahá; Já, Shílokh ke hauz में dho le, (jis ká tarjuma Bhejá Húa hai). Pas us ne jákar dhoyá, aur bíná hokar wápas áyá. 8 Pas

parausí aur jin jin logon ne pahle us ko bhíkh mángte dekhá thá, kahne lage; Kyá yih wuh nahín, jo baithá bhíkh mángá kartá thá? 9 Ba'z ne kahá; Yih wuhí hai: auron ne kahá, ki Nahín; lekin koí us ke hamshakí hai: us ne kahá; Main wuhí hún. 10 Pas wuh us se kahne lage, Phir terí ánkheں kyunkar khul gayín? 11 Us ne jawáb diyá, ki Us shakhs ne jis ká nám Yisú' hai mittí sání, aur merí ánkhoں par lagákar mujh se kahá, ki Shílokh में jákar dho le: pas main gayá, aur dhokar bíná ho gayá. 12 Unhone ne us se kahá; Wuh kahán hai? Us ne kahá; Main nahín jántá.

13 Log us shakhs ko jo pahle andhá thá Faríson ke pás le gaye. 14 Aur jis roz Yisú' ne mittí sánkar us ki ánkheں kholí thin, wuh Sabt ká dín thá. 15 Phir Faríson ne bhí us se púchhá; Tú kis tarah bíná húa? Us ne un se kahá, ki Us ne merí ánkhoں par mittí lagáí, phir main ne dho liyá, aur ab bíná hún. 16 Pas ba'z Farísí kahne lage; Yih ádmí Khudá ki taraf se nahín, kyunki Sabt ke dín ko nahín mántá. Magar ba'z ne kahá, ki Gunahgár ádmí kyunkar aise mu'jize díkhá saktá hai? Pas un में ikhtiláf húa. 17 Unhone ne phir us andhe se kahá, ki Us ne jo terí ánkheں kholí, tú us ke haqq में kyá kahtá hai? Us ne kahá, Wuh nabí hai. 18 Lekin Yahúdíon ko yaqín na áyá ki yih andhá thá aur bíná ho gayá hai, jab tak unhone ne us ke mán báp ko jo bíná ho gayá thá bulákar 19 un se na púchh liyá, ki Kyá yih tumhárá betá hai, jise tum kahte ho ki andhá paidá húa thá? Phir wuh ab kyunkar dekhá hai? 20 Us ke mán báp ne jawáb में kahá; Ham jánte hai, ki yih hamará betá hai, aur andhá paidá húa thá; 21 lekin yih ham nahín jánte ki ab wuh kyunkar dekhá hai, aur na yih jánte hai ki kis ne us ki ánkheں kholí; wuh to bálíg hai; usí se púchho; wñh apná hál áp kah degá. 22 Yih us ke mán báp ne Yahúdíon ke qar se kahá: kyunki Yahúdí eká kar chuke the, ki agar koí us ke Masíh hone ká iqrár kare, to 'ibádatkháne se khá-ríj kiyá jáe. 23 Is wáste us ke mán

báp ne kahá, ki Wuh bálíg hai; usí se púchho. 24 Pas unhoñ ne us shakhs ko jo andhá thá dobára bulákar kahá, ki Khudá kí tamjíd kar: ham to jánte haiñ ki yih ádmí gunahgár hai. 25 Us ne jawáb diya: Main nahín jántá ki wuh gunahgár hai yá nahín: ek bát jántá hún, ki main andhá thá, ab bína hún. 26 Phir unhoñ ne us se kahá, ki Us ne tere sáth kyá kiyá? kis tarah terí ánkheñ kholín? 27 Us ne unheñ jawáb diya; Main to tum se kah chuká, aur tum ne na suná; dobára kyúñ sunná cháhte ho? kyá tum bhí us ke shágird honá cháhte ho? 28 Wuh use burá bhalá kahkar bole, ki Tú hí us ká shágird hai; ham to Músá ke shágird haiñ. 29 Ham jánte haiñ ki Khudá ne Músá ke sáth kalám kiyá hai; magar is shakhs ko nahín jánte ki kahán ká hai. 30 Us ádmí ne jawáb meñ un se kahá; Yih to ta'ajjub kí bát hai, ki tum nahín jánte ki wuh kahán ká hai, háláñki us ne merí ánkheñ kholín. 31 Ham jánte haiñ ki Khudá gunahgáron kí nahín suntá; lekin agar koí khudáparast ho, aur us kí marzí par chale, to wuh us kí suntá hai. 32 Dunyá ke shurú' se kabhí sunne meñ nahín áyá, ki kisé ne janam ke andhe kí ánkheñ kholí hon. 33 Agar yih shakhs Khudá kí taraf se na hotá, to kuchh na kar saktá. 34 Unhoñ ne jawáb meñ us se kahá; Tú to bi'l'kull gunahon meñ paidá húa, tú ham ko kyá síkhátá hai? aur unhoñ ne use báhar nikál diya.

35 Yisú' ne suná ki unhoñ ne use báhar nikál diya; aur jab us se milá, to kahá; Kyá tú Khudá ke Bete par ímán látá hai? 36 Us ne jawáb meñ kahá; Ai Khudáwand, wuh kaun hai, ki main us par ímán láun? 37 Yisú' ne us se kahá; Tú ne to use dekhá hai; aur jo tujh se báten kartá hai wuhí hai. 38 Us ne kahá; Ai Khudáwand, main ímán látá hún: aur use síjda kiyá. 39 Yisú' ne kahá; Main dunyá meñ 'adálat ke liye áyá hún, táki jo nahín dekhte wuh dekhén, aur jo dekhte haiñ wuh andhe ho jáén. 40 Jo Farísí us ke sáth the, unhoñ se yih báten sunkar us se kahá; Kyá ham bhí andhe haiñ? 41 Yisú' ne un se kahá, ki Agar tum andhe hote, to gunahgár na thahrte:

magar ab kahte ho, ki Ham dekhíte haiñ; pas tumhárá gunáh qáim rah-tá hai.

10 Main tum se sach sach kah-tá hún, ki Jo koí darwáze se bherkháne meñ dákhil nahín hotá, balki áur kisé taraf se charh játá hai, wuh chor aur dákú hai. 2 Lekin jo darwáze se dákhil hotá hai, wuh bheron ká charwáhá hai. 3 Us ke liye darbán darwáza khol detá hai; aur bheron us kí áwáz suntí haiñ: aur wuh apní bheron ko nám ba nám bulákar báhar le játá hai. 4 Jab wuh apní sab bheron ko báhar nikál chuktá hai, to un ke áge áge chaltá hai, aur bheron us ke píchhe píchhe ho letí haiñ; kyúñki wuh us kí áwáz pahchántí haiñ. 5 Magar wuh gair shakhs ke píchhe na jáengí, balki us se bháengí; kyúñki gairon kí áwáz nahín pahchántín. 6 Yisú' ne un se yih tamsíl kahí: lekin wuh na samjhe ki yih kyá báten haiñ jo ham se kahtá hai.

7 Pas Yisú' ne un se phir kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Bheron ká darwáza main hún. 8 Jitne mujh se pahle áe, sab chor aur dákú haiñ; magar bheron ne un kí na suní. 9 Darwáza main hún: agar koí mujh se dákhil ho, to naját páegá, aur andar báhar áyá jáyá karegá, aur chará páegá. 10 Chor nahín átá, magar churáne aur már dálné aur halák karne ko. Main is liye áyá ki wuh zindagí páen, aur kasrat se páen. 11 Achchhá charwáhá main hún: achchhá charwáhá bheron ke liye apní ján detá hai. 12 Mazdúr jo na charwáhá hai, na bheron ká málík, bheriye ko áte dekhkar bheron ko chhoñke bhág játá hai, aur bheriyá un ko pakartá aur paráganda kartá hai. 13 Wuh is liye bhág játá hai, ki mazdúr hai, aur us ko bheron kí fikr nahín. 14 Achchhá charwáhá main hún; jis tarah Báp mujhe jántá hai, aur main Báp ko jántá hún. 15 Isí tarah main apní bheron ko jántá hún, aur merí bheron mujhe jántí haiñ; aur main bheron ke liye apní ján detá hún. 16 Aur merí áur bhí bheron haiñ, jo is bherkháne kí nahín. Mujhe un ká bhí láná zarúr hai; aur wuh merí áwáz sunengí; phir ek hí galla aur ek hí charwáhá hogá.

17 Báp mujh se is liye mahabbat rakhtá hai, ki main apní ján detá hún táki use phir le lún. 18 Koi use mujh se chhíntá nahín, balki main use ap hí detá hún. Mujhe us ke dene ká bhí ikhtiyár hai, aur us ke phir lene ká bhí ikhtiyár hai. Yih hukm mere Báp se mujhe milá.

19 In báton ke sabab Yahúdíon men phir ikhtiláf huá. 20 Un men se bahutere to kahne lage, ki Us men badrúh hai, aur wuh díwána hai; tum us kí kyún sunte ho? 21 Auron ne kahá; Yih aise shakhs kí báten nahín jis men badrúh ho. Kyá badrúh andhon kí ánkhen khol saktí hai?

22 Yarúshalem men 'I'd i Tajdíid hui; aur jare ká mausim thá: 23 aur Yisú' haikal ke andar Sulaimání báramade men tahal rahá thá. 24 Pas Yahúdíon ne us ke gird jama' hokar us se kahá; Tú kab tak hamáre dil ko dápwađol rakkhegá? agar tú Masíh hai, to ham se sáf kah de. 25 Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Main ne to tum se kah diyá, magar tum yaqín nahín karte; jo kám main apne Báp ke nám se kartá hún, wuhí mere gawáh hain. 26 Lekin tum is liye yaqín nahín karte, ki merí bheron men se nahín ho. 27 Merí bheron merí áwáz suntí hain, aur main unhen jántá hún, aur wuh mere piche piche chaltí hain: 28 aur main unhen hamesha kí zindagí bakhshtá hún; aur wuh abad tak kabhí halák na hongí, aur koi unhen mere háth se chhín na legá. 29 Merá Báp, jis ne mujhe wuh dí hain, sab se bará hai; aur koi unhen Báp ke háth se nahín chhín saktá. 30 Main aur Báp ek hain. 31 Yahúdíon ne use sangsár karne ke liye phir patthar utháe. 32 Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Main ne tum ko Báp kí taraf se bahutere achche kám dikháe hain; un men se kis kám ke sabab mujhe sangsár karte ho? 33 Yahúdíon ne use jawáb diyá, ki Achche kám ke sabab nahín, balki kufr ke sabab tujhe sangsár karte hain, aur is liye ki tú ádmí hokar apne ap ko Khudá banátá hai. 34 Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá tumharí shari'at men yih nahín líkhá hai ki Main ne kahá; Tum khudá ho? 35 Jab ki us ne unhen khudá kahá, jin ke pás Khudá ká kalám áyá, (aur

kitáb i muqaddas ká bátil honá mumkin nahín;) 36 áyá tum us shakhs se jise Báp ne muqaddas karke dunyá men bhejá, kahte ho ki Tú kufr baktá hai, is liye ki main ne kahá; Main Khudá ká Betá hún? 37 Agar main apne Báp ke kám nahín kartá, to merá yaqín na karo. 38 Lekin agar main kartá hún, to go merá yaqín na karo, magar un kámon ká to yaqín karo; táki tum jáno aur samjho ki Báp mujh men hai, aur main Báp men. 39 Unhon ne phir us ke pakarne kí koshish kí, lekin wuh un ke háth se níkal gayá.

40 Wuh phir Yordan ke pár us jagah chalá gayá, jahan Yúhanná pahle baptisma diyá kartá thá; aur wahín rahá. 41 Aur bahutere us ke pás áe; aur kahte the, ki Yúhanná ne koi mu'jiza nahín dikhá-yá; magar jo kuchh Yúhanná ne is ke haqq men kahá thá, wuh sach thá. 42 Aur wahán bahutere us par ímán láe.

11 Maryam aur us kí bahín Marthá ke gánw Bait'aniyyáh ká La'zar nám ek ádmí bímár thá. 2 Yih wuhí Maryam thí, jis ne Khudáwand par 'itr dáikar apne bálon se us ke pánw ponchhe; isí ká bhái La'zar bímár thá. 3 Pas us kí bahinon ne use yih kahlá bhejá, ki Al Khudáwand, dekh, jise tú 'azíz rakhtá hai, wuh bímár hai. 4 Yisú' ne sunkar kahá, ki Yih bímárí maút kí nahín, balki Khudá ke jalál ke liye hai, táki us ke wasile se Khudá ke Bete ká jalál záhir ho. 5 Aur Yisú' Marthá aur us kí bahín aur La'zar se mahabbat rakhtá thá. 6 Pas jab us ne suná ki wuh bímár hai, to jis jagah thá, wahín do dín áur rahá; 7 phir is ke ba'd shágirdon se kahá, A'o, phir Yahúdíya ko chale. 8 Shágirdon ne us se kahá; Al Rabbí, abhí to Yahúdí tujhe sangsár karná cháhte the, aur tú phir wahán játá hai? 9 Yisú' ne jawáb diyá; Kyá dín ke bárah ghante nahín hote? Agar koi dín ko chale, to thokar nahín khátá, kyúnci wuh dunyá kí raushní dekh-tá hai. 10 Lekin agar koi rát ko chale, to thokar khátá hai, kyúnci us men raushní nahín. 11 Us ne yih báten kahín, aur is ke ba'd un se kahne lagá, ki Hamará dost La'zar so gayá hai, lekin main use

jagah jāti hūn. 12 Pas shāgirdon ne us se kahā; Ai Khudāwand, agar se gayā hai, to bach jāegā. 13 Yisū' ne to us ki maut ki bābat kahā thā; agar wuh samjhe ki āram ki nind bābat kahā. 14 Tab Yisū' ne un se saf kah diyā, ki La'zar mar gayā. 15 Aur main tumhare sabab se khush hūn ki wahān na thā, tāki tum imān lāo; lekin āo, ham us ke pās chalen. 16 Pas Tomā ne, jise Tauam kahte the, apne sāth ke shāgirdon se kahā, ki A'ō, ham bhī chalen tāki us ke sāth maren.

17 Pas Yisū' ko ākar ma'lūm hūā, ki use qabr men rakkhe chār din hūe. 18 Baī'taniyyāh Yarūshalem ke nazdik, koī do mil ke fāsile par thā. 19 Aur bahut se Yahūdī Marthā aur Maryam ko bhāī ke bāre men tasallī dene āe the. 20 Pas Marthā Yisū' ke āne ki khabar sunkar us se milne ko gayī; lekin Maryam ghar men baithī rahī. 21 Marthā ne Yisū' se kahā, ki Ai Khudāwand, agar tū yahān hotā, to merā bhāī na martā. 22 Aur ab bhī main jāntī hūn, ki jo kuchh tū Khudā se māngegā, wuh tujhe degā. 23 Yisū' ne us se kahā; Terā bhāī jī uthēgā. 24 Marthā ne us se kahā; Main jāntī hūn, ki qiyāmat men ākhīrī din jī uthēgā. 25 Yisū' ne us se kahā; Qiyāmat aur zindagī to main hūn: jo mujh par imān lātā hai, go wuh mar jāe, taubhī zinda rahēgā: 26 aur jo koī zinda hai aur mujh par imān lātā hai, wuh abad tak kabhī na maregā. Kyā tū is par imān rakhtī hai? 27 Us ne us se kahā; Hān, ai Khudāwand; main imān lā chukī hūn, ki Khudā kā Betā Masīh, jo dunyā men ānewālā thā, tū hī hai. 28 Yih kahkar wuh chālī gayī, aur chupke se apnī bahin Maryam ko bulākar kahā, ki Ustād yahīn hai, aur tujhe bulātā hai. 29 Wuh sunte hī jald uthkar us ke pās āī. (30 Yisū' abhī gānw men nahīn pahunchā thā, balki usī jagah thā jahān Marthā use milī thī.) 31 Pas jo Yahūdī ghar men us ke pās the, aur use tasallī de rahe the, yih dekhkar ki Maryam jald uthke bahar gayī, is khayāl se us ke pichhe ho liye ki wuh qabr par rone jāti hai. 32 Jab Maryam us jagah pahunchī jahān Yisū' thā, aur use dekhā, to us ke qadamon par girke us se kahā; Ai Khudāwand,

agar tū yahān hotā, to merā bhāī na martā. 33 Jab Yisū' ne use aur un Yahūdīon ko jo us ke sāth āe the rote dekhā, to dil men nihāyat ranjīda hūā, aur ghabrākar kahā; 34 Tum ne use kahān rakkhā hai? Unhon ne kahā; Ai Khudāwand, chāhkar dekh le. 35 Yisū' ke ānsū hāne lage. 36 Pas Yahūdīon ne kahā; Dekho, wuh is ko kaisā 'azīz thā. 37 Lekin un men se ba'z ne kahā; Kyā yih shakhs, jis ne andhe ki ānkhen kholīn, itnā na kar sakā ki yih ādmī na martā? 38 Yisū' phir apne dil men nihāyat ranjīda hokar qabr par āyā. Wuh ek gar thā, aur us par patthar dharā thā. 39 Yisū' ne kahā, ki Patthar uthāo. Us mare hūe shakhs ki bahin Marthā ne us se kahā; Ai Khudāwand, us men se to ab badbū āti hai, kyūnki use chār din ho gaye. 40 Yisū' ne us se kahā; Kyā main ne tujh se kahā na thā, ki Agar tū imān lāegī, to Khudā kā jalāl dekhegi. 41 Pas unhon ne us patthar ko uthāyā. Phir Yisū' ne ānkhen uthākar kahā; Ai Bāp, main terā shukr kartā hūn ki tū ne merī sun lī. 42 Aur mujhe to ma'lūm thā ki tū hamesha merī suntā hai; magar in logon ke bā'is jo ās pās khare haiñ main ne yih kahā, tāki wuh imān lāen ki tū hī ne mujhe bhejā hai. 43 Aur yih kahkar us ne baland āwāz se pukārā, ki Ai La'zar, nikal ā. 44 Jo mar gayā thā wuh kafan se hāth pāgw bandhe hūe nikal āyā; aur us kā chihra rūmāl se liptā hūā thā. Yisū' ne un se kahā; Use kholkar jāne do.

45 Pas bahutere Yahūdī jo Maryam ke pās āe the, aur jinhon ne Yisū' kā yih kām dekhā thā, us par imān le āe. 46 Magar un men se ba'z ne Farīsīon ke pās jākar unhen Yisū' ke kāmōn ki khabar dī.

47 Pas sardār kāhinon aur Farīsīon ne sadr 'adālat ke logon ko jama' karke kahā, Ham karte kyā haiñ? yih ādmī to bahut mu'jize dikhātā hai. 48 Agar ham use yūn hī chhor den, to sab us par imān le āenge, aur Romī ākar hamārī jagah aur qaum donon par qabza kar lenge. 49 Aur un men se Kāifā nām ek shakhs ne, jo us sāl sardār kāhin thā, un se kahā; Tum kuchh nahīn jānte, 50 aur na sochte ho ki tum-

hārē liye yih bihtar hai, ki ek admī ummat ke wāste mare, na ki sārī qaum halāk ho. 51 Magar us ne yih apnī taraf se nahīn kahā, balki us sāl sardār kāhīn hokar nubuwat ki, ki Yisū' us qaum ke wāste maregā; 52 aur na sirf us qaum ke wāste, balki is wāste bhī ki Khudā ke parāganda farzandon ko jama karke ek kar de. 53 Pas wuh usī roz se us ke qatī karne kā mashwara karne lage.

54 Pas us waqt se Yisū' Yahūdīon men 'alāniya nahīn phirā, balki wahān se jangal ke nazdik ke 'ilāqe men ifrīm nām ek shahr ko chalā gayā, aur apne shāgirdon ke sāth wahīn rahne lagā. 55 Aur Yahūdīon ki 'id i Fasah nazdik thā, aur bahut log Fasah se pahle dīhāt se Yarūshalem ko gaye, tāki apne ap ko pāk karen. 56 Pas wuh Yisū' ko dhūndhne, aur haikāl men khare hokar āpas men kahne lage, ki Tumharā kyā khayāl hai? kyā wuh 'id men nahīn āegā? 57 Aur sardār kāhīnon aur Farisīon ne hukm de rakhā thā, ki agar kisi ko khabar ho, ki wuh kahān hai, to ittilā de, tāki use pakar len.

12 Phir Yisū' Fasah se chha roz pahle Baithāniyyāh men āyā, jahan La'zar thā, jise Yisū' ne mardon men se jilāyā thā. 2 Wahān unhon ne us ke wāste shām kā khānā taiyār kiya; aur Marthā khidmat kartī thī, magar La'zar un men se thā jo us ke sāth khānā khāne baithe the. 3 Phir Maryam ne jaṭāmāsī kā ādh ser khālis aur beshqmat 'itr lekar Yisū' ke pānwōn par dālā, aur apne bālon se us ke pānwō ponchke, aur ghar 'itr ki khushbū se bahāk gayā. 4 Magar us ke shāgirdon men se ek shakhs Yahūdāh Iskariyētī, jo use pakarwāne ko thā, kahne lagā; 5 Yih 'itr tīn sau dīnār men bechkar garībōn ko kyūn na diyā gayā? 6 Us ne yih is liye na kahā ki us ko garībōn ki fikr thī, balki is liye ki chor thā, aur chūnki us ke pās un ki thālī rahtī thī, us men jo kuchh partā wuh nikāl letā thā. 7 Pas Yisū' ne kahā, ki Use yih 'itr merē dafn ke dīn ke liye rakhne de; 8 kyūnki garīb gurbā to hamesha tumharē pās hain; lekin main hamesha tumharē pās na rahūngā.

9 Pas Yahūdīon men se 'awām yih ma'lūm karke ki wuh wahān hai, na sirf Yisū' ke sabab se āe, balki is liye bhī ki La'zar ko dekhen, jise us ne mardon men se jilāyā thā. 10 Lekin sardār kāhīnon ne mashwara kiya, ki La'zar ko bhī mar dālen; 11 kyūnki us ke bā'is bahut se Yahūdī chale gaye aur Yisū' par imān lāe.

12 Dōsre dīn bahut se logon ne jo 'id men āe the, yih sunkar ki Yisū' Yarūshalem men ātā hai, 13 khajūr ki dāliyan līn, aur us ke istiqbāl ko nikalkar pukarne lage, ki Hosha'nā! mubārak hai wuh jo Khudāwand ke nām par ātā hai, aur Isrā'īl kā bādshāh hai. 14 Jab Yisū' ko gadhe kā bachcha milā, to us par sawār huā; jaisā ki likhā hai, ki 15 Ai Siyyon ki betī, na dar dekh, terā bādshāh gadhe ke bachche par sawār huā ātā hai. 16 Us ke shāgird pahle to yih bāten na samjhe; lekin jab Yisū' apne jalāl ko pahunchā, to un ko yād āyā ki yih bāten us ke haqq men likhī hūī thīn, aur logon ne us ke sāth yih sulūk kiya thā. 17 Pas un logon ne gawāhī di, jo us waqt us ke sāth the, jab us ne La'zar ko qabr se bahar bulakar mardon men se jilāyā thā. 18 Isī sabab se log us ke istiqbāl ko nikle, ki unhon ne sunā thā ki us ne yih mu'jiza dikhāyā hai. 19 Pas Farisīon ne āpas men kahā; Socho to ki tum se kuchh nahīn ban partā. Dekho, jahan us kā pairau ho chalā.

20 Jo log 'id men parastish karne āe the, un men bā'z Yēnānī the. 21 Pas unhon ne Filippus ke pās, jo Baitsaidā e Galīl kā thā, ākar un se darshwast ki, ki Janāb, ham Yisū' ko dekhnā chāhte hain. 22 Filippus ne ākar Andriyās se kahā; phir Andriyās aur Filippus ne ākar Yisū' ko khabar di. 23 Yisū' ne jawāb men un se kahā; Wuh waqt ā gayā, ki Ibn i A'dam jalāl pāe. 24 Main tum se sach sach kahtā hūn, ki Jab tak gehūn kā dāna zamīn men girke mar nahīn jātā, ākelā rahtā hai; lekin jab mar jātā hai, to bahut sā phal lātā hai. 25 Jo apnī jān ko 'adiz rakhtā hai, wuh use kho detā hai; aur jo dunyā men apnī jān se 'adawat rakhtā hai, wuh use hamesha ki zindagī ke liye mahfūz rakkhegā. 26 Agar koi shakhs merī khidmat

kare, to mere piche ho le; aur jahan main hun, wahan mera khadim bhi hoga; agar koi meri khidmat kare, to Bap us ki 'izzat karega. 27 meri jan ghabrati hai; pas kya kahun? Ai Bap, mujhe is ghari se bacha. Lekin main isi ghari se to is ghari ko pahuncha hoga. 28 Ai Bap, apne nam ko jalal de. Pas asman se awaz ai, ki Main us ko jalal diya hai, aur phir bhi dunga. 29 Jo log khare sun rahe the, unhon ne kaha, ki Badai garja: auron ne kaha, ki Firishta us se bola. 30 Yisu' ne jawab mein kaha, ki Yih awaz mere liye nahin, balki tumhare liye ai hai. 31 Ab dunya ki 'adalat ki jati hai; ab dunya ka sardar nikal diya jaega. 32 Aur main agar zamin se unche par chahaya jaunga, to sab ko apne pas khenchunga. 33 Us ne is bat se ishara kiya, ki main kis maut se marne ko hun. 34 Logon ne us ko jawab diya, ki Ham ne shari'at ki yih bat suni hai, ki Masih abad tak rahega; phir tu kyunkar kahta hai, ki Ibn i A'dam ka unche par chahaya jana zarur hai? Yih Ibn i A'dam kaun hai? 35 Pas Yisu' ne un se kaha, ki Aur thore dinon nur tumhare darmiyan hai. Jab tak nur tumhare sath hai, chale chalo, aisa na ho ki tariki tumhen a pakre; aur jo tariki mein chalta hai, wuh nahin janta ki kidhar jata hai. 36 Jab tak nur tumhare sath hai, nur par iman lao, taki nur ke farzand bano.

Yisu' yih baton kahkar chala gaya, aur un se apne ap ko chhipaya. 37 Aur agarchi us ne un ke samne itne mujize dikhaye, taubhi wuh us par iman na lae: 38 taki Yasha'yah nabi ka kalam pura ho, jo us ne kaha, ki

Ai Khudawand, hamare paigam ka kis ne yaqin kiya hai?

Aur Khudawand ka hath kis par zahir hua hai?

39 Is sabab se wuh iman na la sake, ki Yasha'yah ne phir kaha;

40 Us ne un ki ankhon ko andha, aur un ke dil ko sakht kar diya;

Aisa na ho ki wuh ankhon se dekhen, aur dil se samjhen,

Aur rujú karen,

Aur main unhen shifa bakhshun.

41 Yasha'yah ne yih baton is liye kahin, ki us ka jalal dekhá; aur us ne usi ke bare mein kalam kiya. 42 Taham sardaron mein se bhi bahutere us par iman lae; magar Farislon ke sabab iqrar na karthe, aisa na ho ki 'ibadatkhane se kharij kiye jaen: 43 kyunki wuh Khuda se 'izzat hasil karne ki nisbat insaan se 'izzat hasil karne ziyada chahte the.

44 Yisu' ne pukarke kaha, ki Jo mujh par iman lata hai, wuh mujh par nahin, balki mere bhejnewale par iman lata hai. 45 Aur jo mujhe dekhta hai, wuh mere bhejnewale ko dekhta hai. 46 Main nur hokar dunya mein aya hun, taki jo koi mujh par iman lae andhere mein na rahe. 47 Agar koi meri baton sunkar un par amal na kare, to main us ko mujrim nahin thahrata; kyunki main dunya ko mujrim thahrane nahin, balki dunya ko najat dene aya hun. 48 Jo mujhe nahin mantá, aur meri baton ko qubul nahin kartá, us ka ek mujrim thahranevala hai, ya'ni jo kalam main ne kiya hai, akhiri din wuh use mujrim thahraega. 49 Kyunki main ne kuchh apni taraf se nahin kaha, balki Bap jis ne mujhe bheja, usi ne mujh ko hukm diya hai, ki kya kahun, aur kya bolun. 50 Aur main janta hun ki us ka hukm hamesha ki zindagi hai. Pas jo kuchh main kahta hun, jis tarah Bap ne mujh se farmaya hai, usi tarah kahta hun.

13

'I'd i Fasah se pahle, jab Yisu' ne jan liya ki mera wuh waqt a pahuncha, ki dunya se rukhsat hokar Bap ke pas jaun, to apne un logon se jo dunya mein the jaisi mahabbat rakhta tha, akhir tak mahabbat rakhta raha. 2 Aur jab Iblis Shama'un ke bete Yahudah Iskariyoti ke dil mein dal chuka tha ki use pakarwae, to sham ka khana khate waqt, 3 Yisu' ne yih janakar, ki Bap ne sab chizen mere hath mein kar di hain, aur main Khuda ke pas se aya, aur Khuda hi ke pas jata hun, 4 dastarkhwan se uthkar kapre utare, aur rumal lekar apni kamar mein bandha. 5 Is ke ba'd bartan mein pani dalkar, shagirdon ke panw dhone, aur jo rumal kamar mein bandha tha, us se poncha-

ne shurū' kiye. 6 Phir wuh Shama'un Patras tak pahunchā. Us ne us se kahā; Ai Khudāwand, kyā tū mere pānw dhota hai? 7 Yisū' ne jawāb men us se kahā, ki Jo main kartā hūn, tū ab nahin jāntā, magar ba'd men samjhogā. 8 Patras ne us se kahā, ki Tū mere pānw ābad tak kabhi dhonē na pāegā. Yisū' ne use jawāb diya, ki Agar main tujhe na dhoūn, to tū mere sāth sharik nahin. 9 Shama'un Patras ne us se kahā; Ai Khudāwand, sirf mere pānw hi nahin, balki hāth aur sir bhi dho de. 10 Yisū' ne us se kahā; Jo nahā chukā hai, us ko pānw ke siwā aur kuchh dhonē ki hājat nahin, balki sarāsar pāk hai; aur tum pāk ho, lekin sab ke sab nahin. 11 Chūnki wuh apne pakarwānewāle ko jāntā thā, is liye us ne kahā, ki Tum sab pāk nahin ho.

12 Pas jab wuh un ke pānw dho chukā, aur apne kapre pahinkar phir baiṭh gayā, to un se kahā; Kyā tum jānte ho ki main ne tumhare sāth kyā kiya? 13 Tum mujhe Ustād aur Khudāwand kahte ho, aur khūb kahte ho, kyūnki main hūn. 14 Pas jab mujh Khudāwand aur Ustād ne tumhare pānw dhoe, to tum par bhi farz hai, ki ek dūstre ke pānw dhoyā karo; 15 kyūnki main ne tum ko ek namūna dikhāyā hai, ki jaisā main ne tumhare sāth kiya hai, tum bhi kiya karo. 16 Main tum se sach sach kahtā hūn, ki Naukar apne mālik se barā nahin hotā, aur na bhejā hūā apne bhejnewāle se. 17 Agar tum in bāton ko jānte ho, to mubārak ho, basharte ki un par 'amal bhi karo. 18 Main tum sab ki bābat nahin kahtā; jin ko main ne chunā, unhen main jāntā hūn; lekin yih is liye hai ki yih nawishta purā ho, ki Jo meri rotī khātā hai, us ne mujh par lāt uthāi. 19 Ab main us ke hone se pahle tum ko jatāe detā hūn, tāki jab ho jāe, to tum imān lāo ki main wuhī hūn. 20 Main tum se sach sach kahtā hūn, ki Jo mere bhejē hūe ko qubūl kartā hai, wuh mujhe qubūl kartā hai; aur jo mujhe qubūl kartā hai, wuh mere bhejnewāle ko qubūl kartā hai.

21 Yih bāten kahkar Yisū' apne dil men ghabrayā, aur yih gawāhī

di, ki Main tum se sach sach kahtā hūn, ki tum men se ek shakhs mujhe pakarwāegā. 22 Shāgird shubha karke ki wuh jis ki nisbat kahtā hai, ek dūstre ko dekhne lage. 23 Us ke shāgirdon men se ek shakhs, jis se Yisū' mahabbat rakhtā thā, Yisū' ke sīne ki taraf jhukā hūā khānā khāne baiṭhā thā. 24 Pas Shama'un Patras ne us se ishāra karke kahā, ki Batā to, wuh kis ki nisbat kahtā hai. 25 Us ne usi taraf Yisū' ki chhāṭī kā saharā lekar kahā, ki Ai Khudāwand wuh kaun hai? 26 Yisū' ne jawāb diya, ki Jise main nawāla duboke de dūngā, wuhī hai. Phir us ne nawāla duboyā, aur leke Shama'un Iskariyotī ke bete Yahūdāh ko de diya; 27 aur is nawāle ke ba'd Shaitān us men samā gayā. Pas Yisū' ne us se kahā, ki Jo kuchh tū kartā hai, jald kar le. 28 Magar jo khānā khāne baiṭhe the, un men se kisī ko ma'lūm na hūā, ki us ne yih us se kis liye kahā. 29 Chūnki Yahūdāh ke pās thailī rahtī thī, is liye ba'z ne samjhā, ki Yisū' us se yih kahtā hai, ki Jo kuchh hamen 'id ke liye dārkār hai kharīd le; yā yih, ki muhtājon ko kuchh de. 30 Pas wuh nawāla lekar fīlfaur bāhar chalā gayā, aur rāt kā waqt thā.

31 Jab wuh bāhar chalā gayā, to Yisū' ne kahā, ki Ab Ibn i A'dam ne jalāl pāyā, aur Khudā ne us men jalāl pāyā; 32 aur Khudā bhi use apne men jalāl degā, balki use fīlfaur jalāl degā. 33 Ai bachcho, main aur thoṛī der tumhare sāth hūn. Tum mujhe dhūndhoge, aur jaisā main ne Yahūdion se kahā, ki Jahān main jātā hūn tum nahin ā sakte, waisā hi ab tum se bhi kahtā hūn. 34 Main tumhe ek nayā hukm detā hūn, ki ek dūstre se mahabbat rakkho; ki jaise main ne tum se mahabbat rakkhi, tum bhi ek dūstre se mahabbat rakkho. 35 Agar āpas men mahabbat rakkhoge, to is se sab jānenge ki tum mere shāgird ho.

36 Shama'un Patras ne us se kahā; Ai Khudāwand, tū kahān jātā hai? Yisū' ne jawāb diya ki Jahān main jātā hūn, ab to tū mere piche ā nahin saktā; magar ba'd men mere piche āegā. 37 Patras ne us se kahā; Ai Khudāwand, main

tere pichhe ab kyūn nahīn ā saktā? Main to tere liye apnī jān dūngā. 16 Yisū' ne jawāb diyā; Kyā tū mere liye apnī jān degā? Main tujh se sach kahtā hūn, ki mujh wāg na degā, jab tak ki tū tīn bār mere liḳār na kar legā.

14 Tumhārā dil na ghabrāe; tum Khudā par imān rakhte ho, mujh par bhī imān rakkho. Merā Bāp ke ghar men bahut se makān hain; agar na hote, to main tum se kah detā; kyūnki main jātā hūn, tāki tumhāre liye jagah taiyār karūn. 3 Aur agar main jākar tumhāre liye jagah taiyār karūn, to phir ākar tumhen apne sāth le lūngā, tāki jahān main hūn, tum bhī ho. 4 Aur jahān main jātā hūn, tum wahān ki rāh jānte ho. 5 Tomā ne us se kahā; Ai Khudāwand, ham nahīn jānte ki tū kahān jātā hai; phir rāh kis tarah jānen? 6 Yisū' ne us se kahā, ki Rāh, aur Haqq, aur Zindagī main hūn; koī mere wasile ke bagair Bāp ke pās nahīn ātā. 7 Agar tum ne mujhe jānā hotā, to mere Bāp ko bhī jānte; ab use jānte ho, aur dekh liyā hai. 8 Filippus ne us se kahā; Ai Khudāwand, Bāp ko hamen dikhā; yih hamen kāfī hai. 9 Yisū' ne us se kahā; Ai Filippus, main itnī muddat se tumhāre sāth hūn; kyā tū mujhe nahīn jāntā? Jis ne mujhe dekhā, us ne Bāp ko dekhā; tū kyūnkar kahtā hai, ki Bāp ko hamen dikhā? 10 Kyā tū yaqīn nahīn kartā, ki main Bāp men hūn, aur Bāp mujh men hai? Yih bāten jo main tum se kahtā hūn, apnī tarāf se nahīn kahtā; lekin Bāp mujh men rahkar apne kām kartā hai. 11 Merā yaqīn karo, ki main Bāp men hūn, aur Bāp mujh men; nahīn to mere kāmōn hī ke sabab merā yaqīn karo. 12 Main tum se sach sach kahtā hūn, ki Jo mujh par imān rakhtā hai, yih kām jo main kartā hūn, wuh bhī karegā; balki in se bhī barē kām karegā; kyūnki main Bāp ke pās jātā hūn. 13 Aur jo kuchh tum mere nām se chāhoge, main wuhī karūngā, tāki Bāp Bete men jālāl pāe. 14 Agar mere nām se mujh se kuchh chāhoge, to main wuhī karūngā. 15 Agar tum mujh se mahabbat rakhte ho, to mere hukmon par 'amal karoge; 16 aur main Bāp se darkhwāst karūngā, to

wuh tumhen dūsrā Madadgār bakhshegā, ki abad tak tumhāre pās rahē, 17 ya'nī sachchāi ki Rāh jise dunyā hasil nahīn kar sakti kyūnki na use dekhti, aur na jānti hai; tum use jānte ho; kyūnki wuh tumhāre sāth rahī hai, aur tum hāre andar hogi. 18 Main tumhen yatīm na chhorūngā; main tum pās āūngā. 19 Thorī der baqī hai, ki dunyā mujhe phir na dekhegi; magar tum mujhe dekhte rahoge; chūnki main jītā hūn, tum bhī jīte rahoge. 20 Us roz tum jānoge ki main apne Bāp men hūn, aur tum mujh men, aur main tum men. 21 Jis ke pās mere hukm hain, aur wuh un par 'amal kartā hai, wuhī mujh se mahabbat rakhtā hai; aur jo mujh se mahabbat rakhtā hai, wuh mere Bāp kā piyārā hogā, aur main us se mahabbat rakkhūngā, aur apne āp ko us par zāhir karūngā. 22 Us Yahūdāh ne, jo Iskariyotī na thā, us se kahā; Ai Khudāwand, kyā hūā, ki tū apne āp ko ham par to zāhir kiyā chāhtā hai, magar dunyā par nahīn? 23 Yisū' ne jawāb men us se kahā, ki Agar koī mujh se mahabbat rakkhe, to wuh mere kalām par 'amal karegā, aur merā Bāp us se mahabbat rakkhegā, aur ham us ke pās āenge aur us ke sāth sukūnat karenge. 24 Jo mujh se mahabbat nahīn rakhtā, wuh mere kalām par 'amal nahīn kartā; aur jo kalām tum sunte ho, wuh merā nahīn, balki Bāp kā hai, jis ne mujhe bhejā.

25 Main ne yih bāten tumhāre sāth rahkar tum se kabīn. 26 Lekin Madadgār, ya'nī Rūhu'l Quds, jise Bāp mere nām se bhejegā, wuhī tumhen sab bāteṅ sikhaegā, aur jo kuchh main ne tum se kahā hai, wuh sab tumhen yād dilāegā. 27 Main tumhen itminān diye jātā hūn; apnā itminān tumhen detā hūn; jis tarah dunyā detī hai, main tumhen us tarah nahīn detā. Tumhārā dil na ghabrāe aur na dare. 28 Tum sun chuke ho, ki main ne tum se kahā, ki jātā hūn, aur tumhāre pās phir ātā hūn. Agar tum mujh se mahabbat rakhte, to is bāt se, ki main Bāp ke pās jātā hūn, khush hote; kyūnki Bāp mujh se baqī hai. 29 Aur ab main ne tum se us ke hone se pahle kah diyā hai, tāki jab ho jāe, to tum yaqīn

karo. 30 Is ke ba'd main tum se bahut si baten na karunga, kyunki dunya ka sardar ata hai: aur mujh mein us ka kuchh nahin; 31 lekin yih is liye hota hai ki dunya jane, ki main Bap se mahabbat rakhta hun; aur jis tarah Bap ne mujhe hukm diya, main waisa hi karti hun. Utho, yahan se chalein.

15 Angur ka haqiqi darakht main hun, aur mera Bap bagban hai. 2 Jo dali mujh mein hai aur phal nahin lati, use wuh kat dalti hai; aur jo phal lati hai, use chhantta hai, taki ziyada phal lae. 3 Ab tum us kalam ke sabab, jo main ne tum se kiyi, pak ho. 4 Tum mujh mein qaim raho, aur main tum mein. Jis tarah dali, agar angur ke darakht mein qaim na rahe, to apne ap se phal nahin la sakti; isi tarah tum bhi agar mujh mein qaim na raho, to phal nahin la sakte. 5 Main angur ka darakht hun, tum daliyan ho; jo mujh mein qaim rakhta hai, aur main us mein, wahi bahut phal lati hai; kyunki mujh se juda hokar tum kuchh nahin kar sakte. 6 Agar koi mujh mein qaim na rahe, to wuh dali ki tarah phenk diya jata, aur sukhi jata hai; aur log unhen jama karke ag mein jhonk dete hain, aur wuh jal jati hain. 7 Agar tum mujh mein qaim raho, aur meri baten tum mein qaim rahen, to jo chaho, mango; wuh tumhare liye ho jagega. 8 Mere Bap ka jalal isi se hota hai, ki tum bahut sa phal lao; jab hi tum mere shagird thahroge. 9 Jaise Bap ne mujh se mahabbat rakhi, waise hi main ne tum se mahabbat rakhi; tum meri mahabbat mein qaim raho. 10 Agar tum mere hukmon par amal karoge, to meri mahabbat mein qaim rahoge, jaise main ne apne Bap ke hukmon par amal kiyi hai, aur us ki mahabbat mein qaim hun. 11 Main ne yih baten is liye tum se kahii hain, ki meri khushi tum mein ho, aur tumhari khushi puri ho jae. 12 Mera hukm yih hai, ki jaise main ne tum se mahabbat rakhi, tum bhi ek dusre se mahabbat rakkho. 13 Is se ziyada mahabbat koi shaks nahin karti, ki apni jan apne doston ke liye de de. 14 Jo kuchh main tum ko hukm deta hun, agar tum use karo, to mere dost ho. 15 Ab

se main tumhen naukar na kahunga, kyunki naukar nahin janta ki us ka malik kya karti hai; balki tumhen main ne dost kaha hai, is liye ki jo baten main ne apne Bap se suni, wuh sab tum ko bata dun. 16 Tum ne mujhe nahin chuna, balki main ne tumhen chun liya, aur tum ko muqarrar kiyi, ki jakar phal lao, aur tumhara phal qaim rahe; taki mere nam se jo kuchh Bap se mango, wuh tum ko de. 17 Main tum ko in baton ka hukm is liye deta hun, ki tum ek dusre se mahabbat rakkho. 18 Agar dunya tum se adawat rakhti hai, to tum jante ho ki us ne tum se pahle mujh se bhi adawat rakhi hai. 19 Agar tum dunya ke hote, to dunya apnon ko aziz rakhti: lekin chunki tum dunya ke nahin, balki main ne tum ko dunya mein se chun liya hai, is waste dunya tum se adawat rakhti hai. 20 Jo bat main ne tum se kahii thi, use yad rakkho, ki naukar apne malik se bara nahin hota. Agar unhon ne mujhe sataya, to tumhen bhi satenge; agar unhon ne meri bat par amal kiyi, to tumhari bat par bhi amal karenge. 21 Lekin yih sab kuchh wuh mere nam ke sabab tumhare sath karenge, kyunki wuh mere bhejnewale ko nahin jante. 22 Agar main na ata, aur un se kalam na karti, to wuh gunahgar na thaharte: lekin ab un ke pas un ke gunah ka uzr nahin. 23 Jo mujh se adawat rakhti hai, wuh mere Bap se bhi adawat rakhti hai. 24 Agar main un mein wuh kam na karti, jo kisi dusre ne nahin kiye, to wuh gunahgar na thaharte: magar ab to unhon ne mujhe aur mere Bap donon ko dekhii, aur donon se adawat ki. 25 Lekin yih is liye hua ki wuh qaul pura ho, jo un ki shari'at mein likhi hai, ki Unhon ne mujh se muft adawat ki. 26 Lekin jab wuh Madaggar aega, jis ko main tumhare pas Bap ki taraf se bhejunga, ya'ni Sachchi ki Ruh, jo Bap ki taraf se nikalti hai, to wuh meri gawahi degi: 27 aur tum bhi gawahi ho, kyunki shuru se mere sath ho.

16 Main ne yih baten tum se is liye kahii ki tum thokar na khao. 2 Log tum ko ibadatkhanon se kharij kar denge,

balki wuh waqt átá hai ki jo koi tum ko qatl karegá, wuh gumán karegá ki main Khudá ki khidmat kartá hún. 3 Aur wuh is liye yih karenge, ki unhon ne ná Báp ko jáná, ná mujhe. 4 Lekin main ne yih báten is liye tum se kahín, ki jab un ká waqt áe, to tum ko yád á jáe ki main ne tum se kah diya thá; aur main ne shurú' men tum se yih báten is liye ná kahín, ki main tumháre sáth thá. 5 Magar ab main apne bhejnewále ke pás játá hún; aur tum men se koi mujh se nahín púchhtá, ki Tú kahán játá hai? 6 balki is liye ki main ne yih báten tum se kahín, tumhárá dil gam se bhar gayá. 7 Lekin main tum se sach kahtá hún, ki Merá jáná tumháre liye fáidamand hai; kyunki agar main ná jáún, to wuh Madadgar tumháre pás ná áegá; lekin agar jáúngá, to use tumháre pás bhej dúngá. 8 Aur wuh ákar dunyá ko gunáh, aur rástbázi, aur 'adálat ke báre men qusúrwar thahráegá: 9 gunáh ke báre men, is liye ki wuh mujh par ímán nahín láte; 10 rástbázi ke báre men, is liye ki main Báp ke pás játá hún, aur tum mujhe phir ná dekhoge; 11 'adálat ke báre men, is liye ki dunyá ká sardár mujrim thahráya gayá hai. 12 Mujhe tum se áur bhí bahut sí báten kahní hain; magar ab tum un kí bardásht nahín kar sakte. 13 Lekin jab wuh, ya'ní Sachcháí ki Rúh, áegí, to tum ko tamám sachcháí kí ráh díkháegí: is liye ki wuh apní taraf se ná kahegi; lekin jo kuchh sunegi, wuhí kahegi, aur tumhen áyanda kí khabaren degí. 14 Wuh merá jalál zahir karegi; is liye ki mujh hí se hásil karke tumhen khabaren degí. 15 Jo kuchh Báp ká hai, wuh sab merá hai; is liye main ne kahá, ki wuh mujh hí se hásil kartí hai, aur tumhen khabaren degí. 16 Thorí der men tum mujhe ná dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekh loge. 17 Pas us ke ba'z shágirdon ne ápas men kahá; Yih kyá hai jo wuh ham se kahtá hai, ki Thorí der men tum mujhe ná dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekh loge: aur yih, ki Is liye ki main Báp ke pás játá hún? 18 Pas unhon ne kahá, ki Thorí der jo wuh kahtá hai, yih kyá bát hai? ham nahín jánte ki kyá kahtá hai.

19 Yisú' ne, yih jánkar ki wuh mujh se suwái karná cháhte hain, un se kahá; Kyá tum ápas men meri bát kí nisbat púchh páchh karte ho, ki Thorí der men tum mujhe ná dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekh loge? 20 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Tum to rooge aur mátam karoge, magar dunyá khush hogí: tum gamgín to hoge; lekin tumhárá gam hí khushí ban jáegá. 21 Jab 'aurat janne lagti hai, to gamgín hotí hai, is liye ki us ke dukh kí gharí á pahunchí; lekin jab bachcha paidá ho chuktá hai, to is khushí se ki dunyá men ek ádmí paidá húa, us dard ko phir yád nahín kartí. 22 Pas tumhen bhí ab to gam hai; magar main tum se phir milúngá, aur tumhárá dil khush hogá, aur tumhárá khushí koi tum se chhín ná legá. 23 Us din tum mujh se kuchh ná púchhoge. Main tum se sach sach kahtá hún, ki Agar Báp se kuchh mángoge, to mere nám se tum ko degá. 24 Ab tak tum ne mere nám se kuchh nahín mángá; mángo, to páoge, táki tumhárá khushí purí ho jáe.

25 Main ne yih báten tum se tamsilon men kahín; wuh waqt átá hai ki phir tum se tamsilon men ná kahúngá, balki sáf sáf tumhen Báp kí khabar dúngá. 26 Us din tum mere nám se mángoge: aur main tum se yih nahín kahtá, ki Báp se tumháre liye darkhwást karúngá; 27 is liye ki Báp to áp hí tum ko 'azíz rakhtá hai, kyunki tum ne mujh ko 'azíz rakhá hai, aur ímán lée ho ki main Báp kí taraf se niklá. 28 Main Báp men se niklá aur dunyá men áya hún; phir dunyá se rukhsat hokar Báp ke pás játá hún. 29 Us ke shágirdon ne kahá; Dekh, ab tú sáf sáf kahtá hai, aur koi tamsil nahín kahtá. 30 Ab ham ján gaye, ki tú sab kuchh jántá hai, aur is ká muhtáj nahín ki koi tujh se púchhe. Is sabab se ham ímán láte hain, ki tú Khudá se niklá hai. 31 Yisú' ne unhen jawáb diya; Kyá tum ab ímán láte ho? 32 Dekho wuh gharí áti hai, balki á pahunchí, ki tum sab paráganda hokar apne apne ghar kí ráh loge, aur mujhe akela chhor doge; taubhi main akela nahín hún, kyunki Báp mere sáth hai. 33 Main ne tum se

yih bāten is liye kahin, ki tum mujh men itminān pao. Dunyā men musibat uthāte ho; lekin khātir jama rakho; main dunyā par gālib āyā hūn.

17 Yisū' ne yih bāten kahin, aur apni ankhen āsmān ki taraf uthākar kahā, ki Ai Bāp, wuh ghari ā pahunchi; apne Bete kā jalāl zāhir kar, tāki Betā terā jalāl zāhir kare; 2 chunānchi tū ne use har bashar par ikhtiyār diyā hai, tāki jinhen tū ne use bakhshā hai, un sab ko wuh hamesha ki zindagi de. 3 Aur hamesha ki zindagi yih hai, ki wuh tujh Khudā e wāhid aur barhaqq ko, aur Yisū' Masīh ko, jise tū ne bhejā hai, jānen. 4 Jo kām tū ne mujhe karne ko diyā thā, us ko tamām karke main ne zamīn par terā jalāl zāhir kiya. 5 Aur ab, ai Bāp, tū us jalāl se, jo main dunyā ki paidāish se peshtar tere sāth rakhā thā, mujhe apne sāth jalālī hūnā de. 6 Main ne tere nām ko un ādmīon par zāhir kiya, jinhen tū ne dunyā men se mujhe diyā. Wuh tere the, aur tū ne unhen mujhe diyā; aur unhon ne tere kalām par 'amal kiya hai. 7 Ab wuh jān gaye ki jo kuchh tū ne mujhe diyā hai, wuh sab teri hi taraf se hai; 8 kyūnki jo kalām tū ne mujhe pahunchāyā, wuh main ne un ko pahunchā diyā; aur unhon ne us ko qubūl kiya aur sach sach jān liya, ki main teri taraf se niklā hūn, aur wuh imān lāe, ki tū hi ne mujhe bhejā. 9 Main un ke liye dakhwāst kartā hūn; main dunyā ke liye dakhwāst nahin kartā, balki un ke liye jinhen tū ne mujhe diyā hai; kyūnki wuh tere hain. 10 Aur jo kuchh merā hai, wuh sab terā hai; aur jo terā hai, wuh merā hai: aur in se merā jalāl zāhir hūā hai. 11 Main āge ko dunyā men na hūngā; magar yih dunyā men hain, aur main tere pās ātā hūn. Ai quddūs Bāp, apne us nām ke wasile se, jo tū ne mujhe bakhshā hai, un ki hifāzat kar, tāki wuh hamārī tarah ek hon. 12 Jab tak un ke sāth rahā, main ne tere us nām ke wasile se, jo tū ne mujhe bakhshā hai, un ki hifāzat ki. Main ne un ki nigahbāni ki, aur halākat ke farzand ke siwā, un men se koī halāk na hūā, tāki kitāb i muqaddas kā likhā pūrā ho. 13 Lekin ab

main tere pās ātā hūn, aur yih bāten dunyā men kahtā hūn, tāki meri khushi unhen pūrī pūrī hāsīl ho. 14 Main ne terā kalām unhen pahunchā diyā; aur dunyā ne un se 'adawat rakhi, is liye ki jis tarah main dunyā kā nahin, wuh bhi dunyā ke nahin. 15 Main yih dakhwāst nahin kartā, ki tū unhen dunyā se uthā le, balki yih ki us Sharīr se un ki hifāzat kar. 16 Jis tarah main dunyā kā nahin, wuh bhi dunyā ke nahin. 17 Unhen sachchāi ke wasile se muqaddas kar: terā kalām sachchāi hai. 18 Jis tarah tū ne mujhe dunyā men bhejā, usi tarah main ne bhi unhen dunyā men bhejā. 19 Aur un ki khātir main apne āp ko muqaddas kartā hūn, tāki wuh bhi sachchāi ke wasile se muqaddas kiye jāen. 20 Main sirf in hi ke liye dakhwāst nahin kartā, balki un ke liye bhi, jo in ke kalām ke wasile se mujh par imān lāenge, 21 tāki wuh sab ek hon; yā'ni jis tarah ai Bāp, tū mujh men hai, aur main tujh men hūn, wuh bhi ham men hon; aur dunyā imān lāe, ki tū hi ne mujhe bhejā. 22 Aur wuh jalāl jo tū ne mujhe diyā hai, main ne unhen diyā hai, tāki wuh ek hon, jaise ham ek hain; 23 main un men, aur tū mujh men, tāki wuh kāmīl hokar ek ho jāen, aur dunyā jāne ki tū hi ne mujhe bhejā, aur jis tarah ki tū ne mujh se mahabbat rakhi, un se bhi mahabbat rakhi. 24 Ai Bāp, main chāhtā hūn ki jinhen tū ne mujhe diyā hai, jāhān main hūn, wuh bhi mere sāth hon; tāki mere us jalāl ko dekhen, jo tū ne mujhe diyā hai: kyūnki tū ne binā e 'ālam ke peshtar mujh se mahabbat rakhi. 25 Ai 'ādil Bāp, dunyā ne to tujhe nahin jānā, magar main ne tujhe jānā; aur inhon ne bhi jānā, ki tū ne mujhe bhejā. 26 Aur main ne unhen tere nām se wāqif kiya, aur kartā rahūngā; tāki jo mahabbat tujh ko mujh se thi, wuh un men ho, aur main un men hūn.

18 Yisū' yih bāten kahkar, apne shāgirdon ke sāth Qidron ke nāle ke pār gaya. Wahan ek bag thā; us men wuh aur us ke shāgird dākhil hūe. 2 Aur us kā pakarwānēwālā Yahūdāh bhi us jagah ko jāntā thā, kyūnki Yisū' aksar apne shāgirdon ke sāth wahan jāyā

kartá thá. 3 Pas Yahúdáh sipáhíon ke pátan aur sardár káhinon aur Paríson se piyáde lekar, mash'alon aur chirágon aur hathyáron ke sáth wahán áyá. 4 Yisú' un sab báton ko jo us ke sáth honewáli thin jánkar, báhar niklá, aur un se kahne lagá, ki Kise dhúndhte ho? 5 Unhon ne use jawáb diyá; Yisú' Ná-sarí ko. Yisú' ne un se kahá; Main hí' hún. Aur us ká pakaṛwá-newálá Yahúdáh bhí un ke sáth khará thá. 6 Us ke yih kahte hí, ki Main hí hún, wuh píchhe haṭkar zamín par gir paṛe. 7 Pas us ne un se phir púchhá, ki Tum kise dhúndhte ho? Wuh bole, Yisú' Ná-sarí ko. 8 Yisú' ne jawáb diyá; Main tum se kah to chuká, ki main hí hún. Pas agar mujhe dhúndhte ho, to inhen jáne do. 9 Yih us ne is liye kahá, ki us ká wuh qaul púra ho, ki Jinhen tú ne mujhe diyá, main ne un men se kisi ko bhí na khoyá. 10 Pas Shama'un Patras ne talwár jo us ke pás thí khenchi, aur sardár káhin ke naukár par chalákar us ká dahiná kán urá diyá. Us naukár ká nám Malkhus thá. 11 Yisú' ne Patras se kahá; Talwár ko miyán kar; jo piyála Báp ne mujh ko diyá, kyá main use na piún?

12 Tab sipáhíon aur un ke súbá-dár aur Yahúdíon ke piyádon ne Yisú' ko pakaṛkar bándh liyá, 13 aur pahle use Hanná ke pás le gaye; kyúnci wuh us baras ke sardár káhin Káifá ká susrá thá. 14 Yih wuhí Káifá thá, jis ne Yahúdíon ko saláh dí thí, ki ummat ke wáste ek ádmí ká marná bihtar hai.

15 Aur Shama'un Patras Yisú' ke píchhe ho liyá, aur ek aur shágird bhí. Yih shágird sardár káhin ká jánpahchán thá, aur Yisú' ke sáth sardár káhin ke díwánkháne men gayá. 16 Lekin Patras darwáze par báhar khará rahá. Pas wuh dúsrá shágird, jo sardár káhin ká jánpahchán thá, báhar niklá, aur darbánní se kahkar Patras ko andar le gayá. 17 Us laundí ne jo darbánní thí, Patras se kahá; Kyá tú bhí is shakhs ke shágirdon men se hai? Wuh bolá, Main nahín hún. 18 Naukar aur piyáde jáne ke sabab se koele dabkákár kharé táp rahe the, aur Patras bhí un ke sáth khará táp rahá thá.

19 Phir sardár káhin ne Yisú' se us ke shágirdon aur us kí ta'lím kí bábat púchhá. 20 Yisú' ne use jawáb diyá, ki Main ne dunyá se 'alániya báton kí hain. Main ne hamisha 'ibádatkhánon aur haikal men, jahán sab Yahúdí jama' hote hain, ta'lím dí, aur poshída kuchh nahín kahá. 21 Tú mujh se kyún púchhtá hai? Sunnewálon se púchh, ki main ne un se kyá kahá; dekh, un ko ma'lúm hai kí main ne kyá kyá kahá. 22 Jab us ne yih kahá, to piyádon men se ek shakhs ne jo pás khará thá, Yisú' ke tamáncha márke kahá; Tú sardár káhin ko aísá jawáb detá hai? 23 Yisú' ne use jawáb diyá, ki Agar main ne burá kahá, to us burái par gawáhi de: aur agar achchhá kahá, to mujhe mártá kyún hai? 24 Pas Hanná ne use bandhá húa sardár káhin Káifá ke pás bhej diyá.

25 Shama'un Patras khará táp rahá thá. Pas unhon ne us se kahá; Kyá tú bhí us ke shágirdon men se hai? Us ne inkár karke kahá; Main nahín hún. 26 Jis shakhs ká Patras ne kán urá diyá thá, us ke ek rishtádár ne jo sardár káhin ká naukár thá kahá; Kyá main ne tujhe us ke sáth bág men nahín dekhá? 27 Patras ne phir inkár kiyá, aur fauran murg ne báng dí.

28 Phir wuh Yisú' ko Káifá ke pás se qil'e ko le gaye aur subh ká waqt thá, aur wuh khud qil'e men na gaye, táki nápak na hon, balki Fasáh khá sake. 29 Pas Pílátus báhar nikalkar un ke pás áyá aur kahá, ki Tum is ádmí kí kyá faryád karte ho? 30 Unhon ne jawáb men us se kahá, ki Agar yih badkár na hotá, to ham use tere hawále na karte. 31 Pílátus ne un se kahá, ki Ise le jákar tum hí apní shari'at ke muwáfiq is ká faisala karo. Yahúdíon ne us se kahá; Hamen rawá nahín kí kisi ko ján se máren. 32 Yih is liye húa, ki Yisú' kí wuh bát púrí ho, jo us ne apní maut ke tariq kí taraf ishára karke kahí thí.

33 Pas Pílátus qil'e men phir dá-khil húa, aur Yisú' ko bulákar us se kahá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? 34 Yisú' ne jawáb diyá, ki Tú yih bát ap se kahtá hai, yá auron ne mere haqq men tujh se

kahí? 35 Pilátus ne jawáb diyá, Kyá main Yahúdí hún? Terí hí qaum aur sardár káhinon ne tujh ko mere hawále kiyá: tú ne kyá kiyá hai? 36 Yisú' ne jawáb diyá, ki Merí bádsháhat dunyá kí nahín; agar merí bádsháhat dunyá kí hotí, to mere khádim lafte, táki main Yahúdíon ke hawále na kiyá játá. Magar ab merí bádsháhat yahán kí nahín. 37 Pilátus ne us se kahá; Pas kyá tú bádsháh hai? Yisú' ne jawáb diyá; Tú khud kahtá hai, ki main bádsháh hún. Main is liye paidá huá, aur is wáste dunyá men áyá hún, ki haqq kí gawáhi dún. Jo koi sachcháí ká hai, merí áwáz suntá hai. 38 Pilátus ne us se kahá, ki Sachcháí hai kyá?

Yih kahkar wuh Yahúdíon ke pás phir báhar gayá, aur un se kahá, ki Main us ká kuchh jurm nahín pátá. 39 Magar tumhárá dastúr hai ki main Fasah ko tumhárí khátir ek ádmí chhor diyá kartá hún; pas kyá tum ko manzúr hai, ki main tumhárí khátir Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? 40 Unhon ne chillákar phir kahá, ki Is ko nahín, lekin Bar Abbá ko, Aur Bar Abbá ek dákú thá.

19 Is par Pilátus ne Yisú' ko lekar kore lagwáe. 2 Aur sipáhiyon ne kánton ká táj banákar us ke sir par rakkhá, aur use argawání poshák pahinái; 3 aur us ke pás á ákar kahne lage; Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! Aur us ke tamánche bhí máre. 4 Pilátus ne phir báhar jáke logon se kahá, ki Dekho, main use tumháre pás báhar le áta hún, táki tum jáno, ki main us ká kuchh jurm nahín pátá. 5 Yisú' kánton ká táj rakkhe, aur argawání poshák pahine báhar áyá, aur Pilátus ne un se kahá; Dekho yih ádmí! 6 Jab sardár káhin aur piyádon ne use dekhá, to chilláke kahá, ki Salíb de! Salíb! Pilátus ne un se kahá, ki Tum hí ise le jáo aur salíb do, kyunki main is ká kuchh jurm nahín pátá. 7 Yahúdíon ne use jawáb diyá, ki Ham ahi i sharí'at hain, aur sharí'at ke muwáfíq wuh qatl ke láiq hai, kyunki us ne apne ap ko Khudá ká Betá banáyá. 8 Jab Pilátus ne yih bát suní, to aur bhí dará, 9 aur phir qil'e men jákar Yisú' se kahá; Tú

kahán ká hai? Magar Yisú' ne use jawáb na diyá. 10 Pas Pilátus ne us se kahá; Tú mujh se boltá nahín? Kyá tú nahín jántá, ki mujhe tere chhor dene ká bhí ikhtiyár hai, aur salíb dene ká bhí ikhtiyár hai? 11 Yisú' ne use jawáb diyá, ki Agar tujhe úpar se na diyá játá, to terá mujh par kuchh ikhtiyár na hotá; is sabab se jis ne mujhe tere hawále kiyá, us ká gunáh ziyáda hai. 12 Is par Pilátus us ke chhor dene men koshish karne lagá; magar Yahúdíon ne chillákar kahá; Agar tú is ko chhor detá hai, to Qaisar ká khair-khwáh nahín. Jo koi apne ap ko bádsháh banátá hai, wuh Qaisar ká mukhálif hai. 13 Pilátus yih báten sunkar Yisú' ko báhar láyá, aur us jagah jo Chabútara aur 'Ibrání men Gabbatá kahláti hai, takht i 'adálat par baithá. 14 Yih Fasah kí taiyári ká din, aur chhaté ghante ke qaríb thá. Phir us ne Yahúdíon se kahá; Dekho, yih hai tumhárá bádsháh. 15 Pas wuh chilláe, ki Le já, le já, use salíb de! Pilátus ne un se kahá; Kyá main tumháre bádsháh ko salíb dún? Sardár káhinon ne jawáb diyá, ki Qaisar ke siwá hamárá koi bádsháh nahín. 16 Is par us ne us ko un ke hawále kiyá, táki salíb diyá jáe.

Pas wuh Yisú' ko le gaye, 17 aur wuh apní salíb ap utháe hue us jagah tak báhar gayá, jo Khopri kí jagah kahláti hai, jis ká tarjuma 'Ibrání men Gulgutá hai. 18 Wahán unhon ne us ko, aur us ke sáth aur do shakhsan ko salíb dí, ek ko idhar, ek ko udhar, aur Yisú' ko bích men. 19 Aur Pilátus ne ek kitába likhkar salíb par lagá diyá: us men yih likhá huá thá; YISÚ' NÁSARI YAHÚDÍON KÁ BÁDSHÁH. 20 Us kitába ko bahut se Yahúdíon ne parhá, is liye ki wuh maqám jahán Yisú' salíb diyá gayá thá, shahr ke nazdík thá: aur wuh 'Ibrání aur Latíní aur Yúnání men likhá huá thá. 21 Pas Yahúdíon ke sardár káhinon ne Pilátus se kahá, ki Yahúdíon ká Bádsháh na likh, balki yih, ki us ne kahá; Main Yahúdíon ká Bádsháh hún. 22 Pilátus ne jawáb diyá, ki Main ne jo likh diyá, wuh likh diyá.

23 Jab sipáhi Yisú' ko salíb de chuke, to us ke kapre lekar chár hisse kiye, har sipáhi ke liye ek

hissa, aur us ká kurta bhí liyá; yih kurta binsilá sarásar buná húa thá. 24 Is liye unhon ne ápas men kahá, ki Ise pháren nahín, balki us par qur'a dālen, táki ma'lúm ho ki kis ká nikaltá hai. Yih is liye húa ki wuh nawishta púra ho jo kahtá hai, ki

Unhon ne mere kapre bānt liye,

Aur meri poshák par qur'a dālā. Chunānchi sipāhion ne aisá hí kiyá. 25 Aur Yisú' ki salīb ke pás us ki mán, aur us ki mán ki bahin, Maryam Klopás ki bīwī, aur Maryam Magdalīnī kharī thīn. 26 Yisú' ne apnī mán aur us shágird ko jis se mahabbat rakhtá thá, pás kharē dekhkar, mán se kahá, ki Ai 'aurat, dekh, terá betá yih hai. 27 Phir shágird se kahá; Dekh, terī mán yih hai: aur usī waqt se wuh shágird use apne ghar le gayá.

28 Is ke ba'd, jab Yisú' ne ján liyá, ki ab sab báten tamám hūn, táki nawishta púra ho, to kahá, ki Main piyásá hūn. 29 Wahān ek sirke se bhará húa bartan rakkhá thá. Pas unhon ne sirke men bhigoe hūe isfanj ko zūfe ki shákh par rakhkar, us ke munh se lagáyá. 30 Pas jab Yisú' ne wuh sirká piyá, to kahá, ki Tamám húa: aur sir jhukákar ján de dí.

31 Pas chūnki taiyārī ká dīn thá, Yahúdíon ne Pilátus se darāhwást ki, ki un ki tāngen tor dí jāen, aur lāshen utár lí jāen, táki Sabt ke dīn salīb par na rahen; kyūnki wuh Sabt ek khāss dīn thá. 32 Pas sipāhion ne ákar pahle aur dūsre shakhs ki tāngen torīn, jo us ke sáth maslūb hūe the. 33 Lekin jab unhon ne Yisú' ke pás ákar dekhá ki wuh mar chuká hai, to us ki tāngen na torīn. 34 Magar un men se ek sipāhī ne bhāle se us ki pasli chhedí aur fi'lfaur us se khún aur pānī bah niklá. 35 Jis ne yih dekhá hai usī ne gawāhī dí hai, aur us ki gawāhī sachchī hai; aur wuh jāntá hai ki sach kahtá hai, táki tum bhī imán láo. 36 Yih báten is liye hūn ki yih nawishta púra ho, ki Us ki koi haqqí na torí jāegí. 37 Phir ek aur nawishta kahtá hai, ki Jise unhon ne chhedá, us par nazar karenge.

38 In báton ke ba'd Aramatiya

ke rahnewále Yūsuf ne, jo Yisú' ká shágird thá, (lekin Yahúdíon ke dar se khufya taur par,) Pilátus se ijázat chāhí, ki Yisú' ki lāsh le jāe. Pilátus ne ijázat dí. Pas wuh ákar us ki lāsh le gayá. 39 Aur Nikudemus bhī áyá, jo pahle Yisú' ke pás rát ko gayá thá, aur pachás ser ke qarīb murr aur 'ūd milá húa láyá. 40 Pas unhon ne Yisú' ki lāsh lekar use sūtí kapre men khushbúdar chízon ke sáth kafnáyá, jis tarah ki Yahúdíon men dāfn karne ká dastúr hai. 41 Aur jis jagah use salīb dí gayí, wahān ek bāg thá, aur us bāg men ek nayí qabr thí, jis men kabhí koi na rakkhá gayá thá. 42 Pas unhon ne Yahúdíon ki taiyārī ke dīn ke bá'is Yisú' ko wahīn rakh díyá, kyūnki yih qabr nazdík thí.

20 Hafte ke pahle dīn, Maryam Magdalīnī aise tarke ki abhí andherá hí thá, qabr par áí, aur patthar ko qabr se hatá húa dekhá. 2 Pas wuh Shama'un Patras aur us dūsre shágird ke pás, jise Yisú' 'azíz rakhtá thá, daurí hui gayí, aur un se kahá, ki Khudáwand ko qabr se nikál le gaye; aur hamen ma'lúm nahín ki use kahān rakh díyá. 3 Pas Patras aur wuh dúsra shágird nikalkar qabr ki taraf chale. 4 Aur donon sáth sáth daure: magar wuh dúsra shágird Patras se áge barhkar qabr par pahle pahunchá. 5 Us ne jhukkar nazar ki aur sūtí kapre par hūe dekhe; magar andar na gayá. 6 Shama'un Patras us ke piche piche pahunchá, aur us ne qabr ke andar jáke dekhá, ki sūtí kapre par hain, 7 aur wuh rúmál jo us ke sir se bandhá húa thá, sūtí kapron ke sáth nahín, balki lipá húa ek jagah alag pará hai. 8 Is par dúsra shágird bhí, jo pahle qabr par áyá thá, andar gayá; aur us ne dekhkar yaqín kiyá. 9 Kyūnki wuh ab tak us nawishte ko na jānte the, jis ke bamújib us ká murdon men se jí uṭhná zarúr thá. 10 Pas yih shágird apne ghar ko wapas gaye.

11 Lekin Maryam báhar qabr ke pás kharī rotí rahí, aur jab rote rote qabr ki taraf jhukke andar nazar ki, 12 to do firishton ko safed poshák pahine hūe, ek ko sirhāne aur dūsre ko páeptí baiṭhe dekhá, jahān Yisú'

ki lāsh parī thī. 13 Unhon ne us se kahā; Ai 'aurat, tū kyūn rotī hai? Us ne un se kahā; Is liye ki mere Khudāwand ko uthā le gaye, aur ma'lūm nahīn ki use kahān rakkhā. 14 Yih kahkar wuh pīchhe phirī, aur Yisū' ko khare dekhā, aur na pahchānā ki yih Yisū' hai. 15 Yisū' ne us se kahā, ki Ai 'aurat, tū kyūn rotī hai? kis ko dhūndhtī hai? Us ne bāgbān samajhkar us se kahā, ki Miyān, agar tū ne us ko yahān se uthāyā ho, to mujhe batā de, ki use kahān rakkhā hai, tāki main use le jāūn. 16 Yisū' ne us se kahā; Maryam! Wuh phirkar us se 'Ibrānī zabān meḡ bolī; Rabbūnī! ya'nī Ai ustād! 17 Yisū' ne us se kahā; Mujhe na chhū; kyūnki main ab tak Bāp ke pās ūpar nahīn gayā; lekin mere bhāiyōn ke pās jākar un se kah, ki Main apne Bāp aur tumhāre Bāp ke, aur apne Khudā aur tumhāre Khudā ke pās ūpar jātā hūn. 18 Maryam Magdalīnī ne ākar shāgirdōn ko khabar dī, ki Main ne Khudāwand ko dekhā, aur us ne mujh se yih bāteḡ kahīn.

19 Phir usī din jo hafte kā pahlā din thā, shām ke waqt, jab wahān ke darwāze jahān shāgird the, Yahūdīōn ke dar se band the, Yisū' ākar bīch meḡ kharā huā, aur un se kahā, ki Tumhārī salāmātī ho! 20 Aur yih kahkar us ne apne hāth aur paslī unheḡ dikhāī. Pas shāgird Khudāwand ko dekhkar khush hue. 21 Yisū' ne phir un se kahā, ki Tumhārī salāmātī ho; jis tarah Bāp ne mujhe bhejā hai, usī tarah main bhī tumheḡ bhejtā hūn. 22 Aur yih kahkar un par phūnkā aur un se kahā, ki Rūhu'l Quds lo. 23 Jin ke gunāh tum bakhsho, un ke bakhsho gaye hain; jin ke gunāh tum qāim rakkho, un ke qāim rakkhe gaye hain.

24 Magar un bārah meḡ se ek shakhs, ya'nī Tomā, jise Tauam kahte hain, Yisū' ke āne ke waqt un ke sāth na thā. 25 Pas bāqī shāgird us se kahne lage, ki Ham ne Khudāwand ko dekhā hai. Magar us ne un se kahā, ki Jab tak main us ke hāthon meḡ mekhōn ke surākh na dekh lūn, aur mekhōn ke surākhōn meḡ apnī ungli na dāl lūn, aur apnā hāth us ki paslī meḡ na dāl lūn, hargiz yaqīn na karūngā.

26 A'ith roz ke ba'd, jab us ke shāgird phir andar the, aur Tomā un ke sāth thā, aur darwāze band the, to Yisū' āyā, aur bīch meḡ kharā hokar bolā; Tumhārī salāmātī ho. 27 Phir us ne Tomā se kahā, ki Apnī ungli pās lākar mere hāthon ko dekh, aur apnā hāth pās lākar merī paslī meḡ dāl, aur be'tiqād na ho, balki i'tiqād rakh. 28 Tomā ne jawāb meḡ us se kahā; Ai mere Khudāwand! Ai mere Khudā! 29 Yisū' ne us se kahā; Tū to mujhe dekhkar imān lāyā hai; mubārak wuh hain, jo bagair dekhe imān lāe.

30 Aur Yisū' ne aur bahut se mu'jize shāgirdōn ke sāmne dikhāe. Jo is kitāb meḡ likhe nahīn gaye; 31 lekin yih is liye likhe gaye, ki tum imān lāo, ki Yisū' hī Khudā kā Betā Masīh hai, aur imān lākar us ke nām se zindagī pāo.

21 In bāteḡ ke ba'd Yisū' ne phir apne āp ko Tibiriyās ki jhīl ke kanāre shāgirdōn par zāhir kiya, aur is tarah zāhir kiya. 2 Shama'un Patras aur Tomā jo Tauam kahlātā hai, aur Nathan'el jo Qānā e Galīl kā thā, aur Zabdī ke bete, aur us ke shāgirdōn meḡ se do aur shakhs jama' the. 3 Shama'un Patras ne un se kahā, ki Main machhlī ke shikār ko jātā hūn. Unhon ne us se kahā; Ham bhī tere sāth chalte hain. Wuh nikalkar kishtī par sawār hue, magar us rāt kuchh na pakrā. 4 Aur subh hote hī Yisū' kanāre par ā kharā huā; magar shāgirdōn ne na pahchānā ki yih Yisū' hai. 5 Pas Yisū' ne un se kahā; Bachcho, tumhāre pās kuchh khāne ko hai? Unhon ne jawāb diya, ki Nahīn. 6 Us ne un se kahā, ki Kishtī ki dahinī taraf jāl dālo, to pakroge. Pas unhon ne dālā, aur machhliyon ki kasrat se phir khench na sake. 7 Is liye us shāgird ne jis se Yisū' mahabbat rakhta thā, Patras se kahā, ki Yih to Khudāwand hai. Pas Shama'un Patras ne yih sunkar, ki Khudāwand hai, kurta kamar se bāndhā, kyūnki nangā thā, aur jhīl meḡ kūd parā. 8 Aur bāqī shāgird dōngī par sawār machhliyon kā jāl khenchte hue āe, kyūnki wuh kanāre se kuchh dūr na the, balki takhmīnan do sau hāth kā fāsila thā. 9 Jis

waqt kanāre par utre, to unhon ne katon ki āg, aur us par machhli rakhti hui aur roti dekhi. 10 Yisú' ne un se kahá; Jo machhliyan tum ne abhi pakri hai, un men se kuchh lao. 11 Shama'un Patras ne chahkar ek sau trepan bari machhliyon se bhará hui jal kanāre par khenchá; magar báwujūd machhliyon ki kasrat ke jal na phata. 12 Yisú' ne un se kahá; A'o, khána khá lo; aur shágirdon men se kisi ko jur'at na hui ki us se puchhtá, ki Tú kaun hai? kyunki wuh jante the, ki Khudāwand hi hai. 13 Yisú' áya, aur roti lekar unhen di; isi tarah machhli bhi di. 14 Yisú' mardon men se ji uthne ke ba'd yih tísri bār shágirdon par zahir hui.

15 Aur jab khána khá chuke, to Yisú' ne Shama'un Patras se kahá, ki Ai Shama'un, Yuhanná ke bete, kyá tú in se ziyáda mujh se mahabbat rakhtá hai? Us ne us se kahá; Hān, Khudāwand; tú to jántá hi hai, ki main tujhe 'aziz rakhtá hūn. Us ne us se kahá; To meri bheron ki gallabani kar. 17 Us ne tísri bār us se kahá, ki Ai Shama'un, Yuhanná ke bete, kyá tú mujhe 'aziz rakhtá hai? Chūnki us ne tísri bār us se kahá; Kyá tú mujhe 'aziz rakhtá hai, is sabab se Patras ne dilgir hokar us se kahá; Ai Khudāwand, tú to sab kuchh jántá

hai; tujhe ma'lūm hi hai, ki main tujhe 'aziz rakhtá hūn. Yisú' ne us se kahá; To meri bheron chará. 18 Main tujh se sach sach kahitá hūn, ki jab tú jawán thá, to ap hi apni kamar bāndhtá thá, aur jab chāhtá thá, phirtá thá; magar jab tú bñhá hogá, to apne háth lambe karegá, aur dúsrá shakhs teri kamar bāndhegá, aur jabán tú na chāhegá, wahán tujhe le jaegá. 19 Us ne in báton se ishāra kar diya, ki wuh kis tarah ki maut se Khudá ká jalál zahir karegá. Aur yih kahkar us se kahá, ki Mere piche ho le. 20 Patras ne phirkar us shágird ko piche áte dekhá, jis se Yisú' mahabbat rakhtá thá, aur jis ne sham ke khāne ke waqt us ke sine ká sahārá lekar puchhā thá, ki Ai Khudāwand, terá pakaṛwānewalá kaun hai? 21 Patras ne use dekhkar Yisú' se kahá; Ai Khudāwand, is ká kyá hál hogá? 22 Yisú' ne us se kahá; Agar main chāhūn, ki yih mere āne tak thahrá rahe, to tujh ko kyá? tú mere piche ho le. 23 Pas bháiyon men yih bát mashhūr ho gayi, ki wuh shágird na maregá. Lekin Yisú' ne us se yih nahin kahá thá, ki yih na maregá; balki yih, ki Agar main chāhūn, ki yih mere āne tak thahrá rahe, to tujh ko kyá?

24 Yih wuh shágird hai, jo in báton ki gawáhi detá hai aur jis ne in ko likhá hai; aur ham jante hai, ki us ki gawáhi sachchi hai.

25 Aur bhi bahut se kām hai, jo Yisú' ne kiye; agar wuh judá judá likhe játe, to main samajhtá hūn, ki jo kitāben likhi jātín, un ke liye dunyá meḡ gunjáish na hoti.

RASU'LON KE A'MA'L

1 Ai Thiyufilus, main ne pahlá risála un sab báton ke bayán meḡ tasnif kiya, jo Yisú' shurú' meḡ kartá aur sikhátá rahá, 2 us din tak ki wuh un rasulon ko jinhen us ne chuná thá, Rúhu'l Quds ke wasile se hukm dekar, úpar utháya na gayá. 3 Us ne dukh sahne ke ba'd bahut se subúton se apne ap ko un

par zinda zahir bhi kiya; chunāchi wuh chális din tak unhen nazar áta, aur Khudá ki bādsháhat ki báten kahtá rahá: 4 aur un se milkar un ko hukm diya, ki Yarusalem se bahar na jáo, balki Báp ke us wa'de ke purá hone ke muntazir raho, jis ká zikr tum mujh se sun chuke ho. 5 Kyunki Yuhanná ne

to pání se baptisma diyá; magar tum thore dinon ke ba'd Rúhu'l Quds se baptisma páoge.

6 Pas unhon ne jama' hokar us se yih púchhá, ki Ai Khudáwand, kyá tú isí waqt Isráíl ko bádsháhi phir 'atá karegá? 7 Us ne un se kahá; Un waqton aur mí'ádon ká jánna, jinhen Báp ne apne hí ikhtiyár men rakkhá hai, tumhárá kám nahín. 8 Lekin jab Rúhu'l Quds tum par názil hogá, to tum quwwat páoge; aur Yarúshalem, aur tamám Yahúdiya, aur Sámariya men, balki zamín kí intihá tak, mere gawáh hoge. 9 Yih kahkar wuh un ke dekhte dekhte úpar úthá liyá gayá; aur badlí ne use un kí nazaron se chhipá liyá. 10 Aur us ke játe waqt, jab wuh ásmán kí taraf gaur se dekh rahe the, to dekho, do mard safed poohák pahine un ke pás á khare hue, 11 aur kahne lage; Ai Galíli mardo, tum kyún khare ásmán kí taraf dekhte ho? Yihí Yisú, jo tumháre pás se ásmán par útháya gayá hai, usí tarah phir áegá jis tarah tum ne use ásmán par játe dekhá hai.

12 Tab wuh us pahár se jo Zaitún ká kahlátá hai, aur Yarúshalem ke nazdík, sabt kí manzil ke fásile par hai, Yarúshalem ko phire. 13 Aur jab us men dákhil hue, to us bálákháne par charhe, jis men wuh, ya'ní Patras aur Yúhanná, aur Ya'qúb aur Andriyás, aur Filippus aur Tomá, aur Bar Tulmái aur Matí, aur Halfái ká betá Ya'qúb aur Shama'un Zelotes aur Ya'qúb ká betá Yahúdáh, rahte the. 14 Yih sab ke sab, chand 'auraton aur Yisú' kí mán Maryam, aur us ke bháiyon ke sáth ek dil hokar, du'á men mashgúl rahe.

15 Aur unhin dinon Patras bháiyon men, jo takhmínan ek sau bís shakhson kí jamá'at thí, khará hokar kahne lagá; 16 Ai bháiyó, us nawishte ká púra honá zarúr thá, jo Rúhu'l Quds ne Dáúd kí zabání us Yahúdáh ke haqq men pahle se kahá thá, jo Yisú' ke pakarnewálon ká rahnumá húa; 17 kyunki wuh ham men shumár kiyá gayá, aur us ne is khidmat ká hissa páya. 18 (Us ne badkárí kí kamái se ek khet hásil kiyá; aur sir ke bal girá, aur us ká peñ phaṭ gayá, aur us kí sárí antri-

án nikal parín. 19 Aur yih Yarúshalem ke sab rahnewálon ko ma'lúm húa, yahan tak kí us khet ká nám un kí zabán men Haqal Damá par gayá, ya'ní Khún ká Khet.) 20 Kyunki Zabúr men likhá hai, kí Us ká ghar ujar jae, Aur us men koí basnewála na rahe:

aur

Us ká 'uhda dúsrá le le.

21 Pas jitne 'arse tak Khudáwand Yisú' hamáre sáth átá játa rahá, ya'ní Yúhanná ke baptisma se lekar Khudáwand ke hamáre pás se úthae jáne tak, jo barábar hamáre sáth rahe, 22 cháhiye kí un men se ek mard hamáre sáth us ke jí úthne ká gawáh bane. 23 Phir unhon ne do ko pesh kiyá, ek Yúsuf ko, jo Bar Sabá kahlátá, aur jis ká laqab Yústus hai, dúsrá Mattiyyáh ko. 24 aur yih kahkar du'á mángí; Ai Khudáwand, tú jo sab ke dilon kí jántá hai, yih záhir kar, kí in donon men se tú ne kis ko chuná hai, 25 kí wuh is khidmat aur risálat kí jagah le, jise Yahúdáh chhorkar apní jagah gayá. 26 Phir unhon ne un ke báre men qur'a dálá, aur qur'a Mattiyyáh ke nám ká niklá. Pas wuh un gyarah rasúlon ke sáth shumár húa.

2 Jab 'I'd í Pintekust ká din áya, to wuh sab ek jagah jama' the; 2 kí yakáyak ásmán se aísí áwáz áí, jaise zor kí ándhí ká sanátá hotá hai, aur us se sára ghar, jahan wuh baithé the, gúnj gayá. 3 Aur unhen ág ke shu'le kí sí phatí húi zabánen díkhái dín; aur un men se har ek par á thahrín. 4 Aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur gair zabánen bolne lage, jis tarah Rúh ne unhen bolne kí táqat bakhshí.

5 Aur har qaum men se jo ásmán ke tale hai, khudátars Yahúdí Yarúshalem men rahte the. 6 Jab yih áwáz áí, to bhír lag gayí, aur log dang ho gaye, kyunki har ek ko yihí sunái detá thá, kí yih merí hí bolí bol rahe hai. 7 Aur sab hairán aur muta'ajjib hokar kahne lage; Dekho, yih bolnewále kyá sab Galíli nahín? 8 Phir kyunkar ham men se har ek apne apne watan kí bolí suntá hai? 9 Hálánki ham Párthí, aur Medí, aur 'Elámí, aur rahnewále Misuputámiya aur Yahú-

diya aur Kappadukiya, aur Puntus aur A'riya, 10 aur Frúgiya aur Pamfúliya, aur Misr aur Libúá ke 'iláqe ke jo Kurene ki taraf hai, aur Romí musáfir, khwáh Yahúdí khwáh un ke muríd, aur Kretí aur 'Arab haiñ; 11 magar apní apní zabán men un se Khudá ke bare bare kámon ká bayán sunte haiñ. 12 Aur sab hai-rán hue, aur ghabrákar ek dústre se kahne lage, ki Yih kyá huá chahtá hai? 13 Aur ba'z ne tháthá karke kahá, ki Yih to táza mai ke nashe men haiñ.

14 Lekin Patras un gyárah ke sáth khará huá, aur apní áwáz baland karke logon se kahá, ki Ai Yahúdí, aur ai Yarúshalem ke sab rahnewálo, yih ján lo, aur kán lagákar merí bá-ten suno; 15 ki-jaisá tum samajhte ho yih nashe men nahín, kyúñki abhí to pahar hí dín charhá hai; 16 balki yih wuh bát hai, jo Yoel nabí ki ma'rifat kahí gayí hai, ki

17 Khudá farmátá hai, ki ákhiri dinon men aisá hogá,
Ki main apní Rúh men se har bashar par dálungá;
Aur tumháre beté aur tumhári betiyán nubuwwat karenge;
Aur tumháre jawán royá,
Aur tumháre budhe khwáb dek-
henge:

18 Balki main apne bandon aur apní bandon par bhí
Un dinon men apní Rúh men se dálungá, aur wuh nubuwwat karenge.

19 Aur main úpar ásmán par 'ajíb kám, aur niche zamín par ní-shánín,
Ya'ní khún, aur ág, aur dhuwen ká bádál dikháungá.

20 Súraj tárík aur chánd khún ho jáegá,
Peshtar is se ki Khudáwand ká 'azím aur jalíl dín áe.

21 Aur yih hogá, ki jo koí Khudá-wand ká nám legá naját páegá.

22 Ai Isráíli, yih báten suno, ki Yisú' Násarí ek shakhs thá, jis ká Khudá ki taraf se honá tum par un mu'jizon aur 'ajíb kámon aur ní-shánon se sábit huá, jo Khudá ne us ki ma'rifat tum men dikháe, chu-náñchi tum ap hí jánte ho. 23 Jab wuh Khudá ke muqarrara intizám aur ilán i sábiq ke muwáfiq paka-
wayá gayá, to tum ne beshara' logon

ke háth se use salíb dílwákar már dala: 24 lekin Khudá ne maüt ke band kholkar use jiláyá. kyúñki mumkin na thá, ki wuh us ke qabre men rahtá. 25 Kyúñki Dáúd un ke haqq men kahtá hai, ki

Main Khudáwand ko hamesha apne sámne dekhtá rahá;

Kyúñki wuh merí dahiní taraf hai, táki mujhe jumbish na ho:

26 Isí sabab se merá dil khush huá, aur merí zabán shád;
Balki merá jism bhí ummed men basá rahegá.

27 Is liye ki tú merí ján ko 'álam i arwáh men na chhoregá;
Aur na apne Muqaddas ke sarne ki naubat pahunchne degá.

28 Tú ne mujhe zindagi ki ráhen batáin;

Tú mujhe apne dídar ke bá'is khushí se bhar degá.

29 Ai bháiyó, main qaum ke buzurg Dáúd ke haqq men tum se dilerí ke sáth káh saktá hun, ki wuh muá aur dafn bhí huá, aur us ki qabr áj tak ham men maujud hai. 30 Pas nabí hokar, aur yih jáñkar ki Khudá ne mujh se qasam khái hai, ki terí nasil se ek shakhs ko tere takht par bithá-
ungá; 31 us ne peshingoí ke taur par Masíh ke jí uthne ká zikr kiyá, ki na wuh 'álam i arwáh men chhorá gayá, na us ke jism ke sarne ki naubat pahunchí. 32 Isí Yisú' ko Khudá ne jiláyá, jis ke ham sab gawáh haiñ. 33 Pas Khudá ke dahine háth se sarbaland hokar, aur Báp se wuh Rúhu'l Quds hasil karke, jis ká wa'da kiyá gayá thá, us ne yih názil kiyá, jo tum dekhte aur sunte ho. 34 Kyúñki Dáúd to ásmán par nahín charhá: lekin wuh khud kahtá hai, ki

Khudáwand ne mere Khudá-wand se kahá; Merí dahiní taraf baith,

35 Jab tak main tere dushmanon ko tere páñwon tale ki chauki na kar dún.

36 Pas Isráíl ká sára gharáná yaqín ján le, ki Khudá ne usí Yisú' ko jise tum ne salíb dí, Khudáwand bhí kiyá aur Masíh bhí.

37 Jab unhon ne yih suná, to un ke dilon par choť lagí, aur Patras aur baqí rasulon se kahá, ki Ai bháiyó, ham kyá karen? 38 Patras ne un

se kahá, ki Tauba karo, aur tum men se har ek apne gunáhon ki mu'áfi ke liye Yisú' Masíh ke nám par bap̄tisma le; to tum Rúhu'l Quds in'ám men páoge. 39 Is liye ki yih wa'da tum, aur tumhári aulád, aur un sab dúr ke logon se bhí hai, jin ko Khudáwand hamará Khudá apne pás buláegá. 40 Aur us ne áur bahut sí báteñ jatá jatákar, unhen yih nasíhat kí, ki Apne ap ko is terhi qaum se bacháo. 41 Pas jin logon ne us ká kalám qubúl kiyá, unhon ne bap̄tisma liyá; aur usí roz tén hazár ádmíon ke qaríb un men mil gaye. 42 Aur yih rasúlon se ta'lím páne, aur rifáqat rakhne men, aur rotí torne aur du'á máng-ne men mashgúl rahe.

43 Aur har shakhs par khauf chhá gayá, aur bahut se 'ajíb kám aur nishán rasúlon ke zarí'e se záhir hote the. 44 Aur jo imán láe the, wuh sab ek jagah rahte the, aur sári chízon men sharík the; 45 aur apní jáedád aur asbáb bech bechkar har ek ká zarúrat ke muwáfiq sab ko bánt diyá karte the. 46 Aur har roz ek díl hokar haikal men jama' húa karte, aur gharon men rotí torkar khushí aur sádadilí se khána kháyá karte the; 47 aur Khudá ká hamd karte, aur sab logon ko 'azíz the. Aur jo naját páte the, un ko Khudáwand har roz un men milá detá thá.

3 Patras aur Yúhanná du'á ke waqt, ya'ní tísre pahar, haikal ko já rahe the. 2 Aur log ek janam ke langre ko lá rahe the, jis ko har roz haikal ke us darwáze par biṭhá dete the, jo Khúbsúrat kahlátá hai, táki haikal men jánewálon se bhíkh mánge. 3 Jab us ne Patras aur Yúhanná ko haikal men játe dekhá, to un se bhíkh mángí. 4 Patras aur Yúhanná ne us par gaur se nazar kí, aur Patras ne kahá, ki Hamári taraf dekh. 5 Wuh un se kuchh milne kí ummed par un kí taraf mutawajjih húa. 6 Patras ne kahá, ki Chándí soná to mere pás hai nahín; magar jo mere pás hai, wuh tujhe diye detá húp: Yisú' Masíh Násari ke nám se chal phir. 7 Aur us ká dahiná háth pakarke us ko utháyá: aur usí dam us ke pánw aur takhne mazbút ho gaye. 8 Aur wuh kúdkar khará ho gayá, aur chalne phirne lagá; aur chaltá

aur kúdtá, aur Khudá ká hamd kartá húa un ke sáth haikal men gayá. 9 Aur sab logon ne use chalte phirte, aur Khudá ká hamd karte dekhkar, 10 us ko pahchána ki yih wuhí hai, jo haikal ke Khúbsúrat Darwáze par baithá bhíkh mángá kartá thá; aur us májare se jo us par wáqi' húa thá bahut dang aur hairán hue.

11 Jab wuh Patras aur Yúhanná ko pakre hue thá, to sab log bahut hairán hokar us barámade kí taraf un ke pás daure áe, jo Sulaimán ká kahlátá hai. 12 Patras ne yih dekhkar logon se kahá; Ai Isráílio, is par tum kyün ta'ajjub karte ho, aur hamen kyün is tarah dekh rahe ho, ki goyá ham ne apní qudrat yá dín-dári se is shakhs ko chaltá phirtá kar diyá? 13 Ibráhim aur Izháq aur Ya'qúb ke Khudá, ya'ní hamáre báp̄dádá ke Khudá ne apne Khádim Yisú' ko jalál diyá, jise tum ne pakarwá diyá, aur jab Pílátus ne us ke chhor dene ká qasd kiyá, to tum ne us ke sámne us ká inkár kiyá. 14 Tum ne us Quddús aur Rástbáz ká inkár kiyá, aur darkhwást kí, ki ek khúni tumhári khátir chhorá jáe; 15 magar zindagi ke Málik ko qatl kiyá, jise Khudá ne murdon men se jiláyá; is ke ham gawáh haiñ. 16 Usí ke nám ne, us imán ke wasíle se jo us ke nám par hai, is shakhs ko mazbút kiyá, jise tum dekhte aur jánte ho; beshakk usí imán ne jo us ke wasíle se hai, yih kámil tandurustí tum sab ke sámne use dí. 17 Aur ab, ai bháiyó, main jántá hún ki tum ne yih kám nádání se kiyá, aur aisá hi tumháre sardáron ne bhí. 18 Magar jin báton kí Khudá ne sab nabíon kí zabání peshtar khabar dí thí, ki us ká Masíh dukh utháegá, wuh us ne isí tarah purí kíñ. 19 Pas tauba karo, aur rujú' láo, táki tumháre gunáh mitáe jáen, aur is tarah Khudáwand ke huzúr se tazagí ke díñ áen; 20 aur wuh us Masíh ko, jo tumháre wáste muqarrar húa hai, ya'ní Yisú' ko, bheje. 21 Zarúr hai ki wuh ásmán men us waqt tak rahe, jab tak ki wuh sab chízen bahál na kí jáen, jin ká zikr Khudá ne apne pák nabíon kí zabání kiyá hai, jo dunyá ke shurú' se hote áe haiñ. 22 Chunáñchi Musá ne kahá, ki Khudáwand Khudá tumháre bháiyon men se tumháre liye

mujh sá ek nabí paidá karegá; jo kuchh wuh tum se kahe, us kí sunná. 23 Aur yih hogá, ki jo shakhs us nabí kí na sunégá, wuh ummat men se nest o nábúð kar diyá jáegá. 24 Balki Samwíl se lekar pichhlon tak jitne nabíon ne báten kahín, un sab ne in dinon kí khabar dí hai. 25 Tum nabíon kí aulád, aur us 'ahd ke sharík ho, jo Khudá ne tumháre bápádádá se bándhá, jab Ibráhím se kahá, ki Terí aulád se dunyá ke sáre gharáne barakat páenge. 26 Khudá ne apne Khádím ko uthákar pahle tumháre pás bhejá, táki tum men se har ek ko us kí badíon se pherkar barakat de.

4 Jab wuh logon se yih kah rahe the, to káhin, aur haikal ká sardár, aur Sadúqí un par charh áe; 2 kyúñki sakht ranjída hue, ki wuh logon ko ta'lim dete, aur Yisú' kí nazír dekar murdon ke jí uthne kí manadí karte the. 3 Aur unhon ne un ko pakarke dúsre din tak háwálát men rakkhá; kyúñki shám ho gayí thí. 4 Magar kalám ke sunnewálon men se bahutere imán láe, yahán tak ki mardon kí ta'dád páñch hazár ke qaríb ho gayí.

5 Dúsre din yún huá, ki un ke sardár aur buzurg aur faqíh, 6 aur sardár káhin Hanná, aur Kálfá, aur Yúhanná, aur Iskandar, aur jitne sardár káhin ke gharáne ke the, Yarúshalem men jamá' hue; 7 aur un ko bích men khará karke púchhne láge, ki Tum ne yih kám kis qudrat aur kis nám se kiya? 8 Us waqt Patras ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar un se kahá; 9 Ai ummat ke sardáro aur buzurgo, agar áj ham se us íhsán kí bábat bázpurs kí játi hai, jo ek nátawán admí par huá, ki wuh kyúñkar achchhá ho gaya; 10 to tum sab, aur Isráíl kí sári ummat ko ma'lúm ho, ki Yisú' Masíh Násarí, jis ko tum ne salíb dí, aur Khudá ne murdon men se jiláyá, usí ke nám se yih shakhs tumháre sámne tandurust khará hai. 11 Yih wuhí patthar hai, jise tum mi'máron ne haqír jáná, aur wuh kone ke síre ká patthar ho gayá. 12 Aur kisi dúsre ke wasíle se naját nahín; kyúñki ásmán ke tale admíon ko koi dúsra nám nahín bakhshá gaya, jis ke wasíle se ham naját pá saken.

13 Jab unhon ne Patras aur Yúhanná kí díleri dekhí, aur ma'lúm kiya ki yih anparhe aur náwáqíf admí hai, to ta'ajjub kiya; phir unhen pahcháná, ki yih Yisú' ke sáth rahe haig. 14 Aur us admí ko jo achchhá huá thá, un ke sáth kharé dekhkar, kuchh khiláf na kah sake; 15 magar unhen sadr 'adálat se báhar jáne ká hukm dekar, ápas men mashwara karne lage, 16 ki Ham in admíon ke sáth kyá karen? kyúñki Yarúshalem ke sab rahnewálon par raushan hai, ki un se ek saríh mu'jiza záhir huá; aur ham is ká inkár nahín kar sakte. 17 Lekin is liye ki yih logon men ziyáda mashhúr na ho, ham unhen dhamkáen, ki phir yih nám lekar kisi se bát na karen. 18 Pas unhen bulákar tákid kí, ki Yisú' ká nám lekar hargiz bát na karná aur na ta'lim dená. 19 Magar Patras aur Yúhanná ne jawáb men un se kahá, ki Tum hí insáf karo, áyá Khudá ke nazdík yih wájib hai, ki ham Khudá kí bát se tumhári bát ziyáda sunen; 20 kyúñki mumkin nahín, ki jo ham ne dekhá aur suná hai, wuh na kahen. 21 Unhon ne un ko áur dhamkákar chhor diyá, kyúñki logon ke sabab se un ko sazá dene ká koi mauqa' na milá; is liye ki sab log us májare ke sabab se Khudá kí barái karte the. 22 Kyúñki wuh shakhs, jis par yih shifá dene ká mu'jiza huá thá, chálís baras se ziyáda ká thá.

23 Wuh chhútkar apne logon ke pás gaye, aur jo kuchh sardár káhinon aur buzurgon ne un se kahá thá bayán kiya. 24 Jab unhon ne yih suná, to ek díl hokar baland áwáz se Khudá se kahá, ki Ai Málik, tú wuh hai, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men hai paidá kiya; 25 tú ne Rúhu'l Quds ke wasíle se hamáre báp apne Khádím Dáúd kí zabáñ farmáyá, ki Qaumon ne kyúñ díntar machái? Aur ummaton ne kyúñ bátíl khayái kiye?

26 Khudáwánd aur us ke Masíh kí mukhálafat ko

Zamín ke bádsháh uth kharé hue, Aur sardár jama' ho gaye.

27 Kyúñki wáqa'í tere pák Khádím Yisú' ke barkhiláf, jise tú ne masáh kiya, Herodes aur Puntíyus Pilá-

tus, gairqaumon aur Isráilíon ke sáth isí shahr men jama' hue, 28 táki jo kuchh pahle se terí qudrat aur terí maslahat se thahr gayá thá, wuhí 'amal men láen. 29 Ab, ai Khudáwand, un kí dhamkiyon ko dekh; aur apne bandon ko yih taufiq de, kí wuh terá kalám kamál dilerí ke sáth sunáen; 30 aur tú apná háth shifá ko bahá, aur tere pák Khádim Yisú' ke nám se mu'jize aur 'ajíb kám zuhúr men áen. 31 Jab wuh du'á máng chuke, to jis makán men jama' the, wuh hil gayá, aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur Khudá ká kalám dilerí se sunáte rahe.

32 Aur imándáron kí jamá'at ek dí aur ek ján thá, aur kisi ne bhí apne mál ko apná na kahá, balki un kí sab chizen mushtarak thin. 33 Aur rasúl barí qudrat se Khudáwand Yisú' ke jí uthne kí gawáhi dete rahe, aur un sab par bará fazi thá. 34 Kyúnci un men koí bhí muhtáj na thá; is liye kí jo log zamínon yá gharon ke málík the, un ko bech bechkar, bikí hui chizon kí qímat láte, 35 aur rasúlon ke pánwon men rakh dete the; phir har ek ko us kí zarúrat ke muwáfiq bánt diyá játá thá.

36 Aur Yúsuf nám ek Lewí thá, jis ká laqab rasúlon ne Bar Nabá, ya'ni Nasíhat ká Betá, rakkhá thá, aur jis kí paidáish Kuprus kí thí; 37 us ká ek khet thá, jise us ne bechá, aur qímat lákar rasúlon ke pánwon men rakh dí.

5 Aur ek shakhs Hananyáh nám, aur us kí bíwi Saffíra ne jáedád bechí; 2 aur us ne apní bíwi ke jánte hue, qímat men se kuchh rakh chhorá; aur ek hissa lákar rasúlon ke pánwon men rakh diyá. 3 Magar Patras ne kahá; Ai Hananyáh! kyúnci Shatán ne tere díl men yih bát dál dí, kí tú Rúhu'l Quds se jhúth bole, aur gamín kí qímat men se kuchh rakh chhore? 4 Kyá jab tak wuh tere pás thá, terí ná thí? aur jab bechí gayí, to tere ikhtiyár men na rahí? Tú ne kyúnci apne díl men is bát ká khayál bandhá? Tú ádmíon se nahín, balki Khudá se jhúth bolá. 5 Yih báten sunte hí Hananyáh gir pará, aur us ká dam nikal gayá; aur sab sunnewálon par bará khauf chhá gayá. 6 Phir

jawánon ne uthkar use kafnáyá, aur báhar le jákar dafn kiya.

7 Jab tén ek ghanṭe guzre, to us kí bíwi, is májare se bekhábar, andar áí. 8 Patras ne us se kahá; Mujhe batá to, kyá tum ne itne hí ko zamín bechí thí? Us ne kahá; Hán, itne hí ko. 9 Patras ne us se kahá; Tum ne kyúnci Khudáwand kí Rúh ko ázmáne ke liye eká kiya? Dekh, tere shauhar ke dafn karne-wále darwáze par khare hain, aur tujhe bhí báhar le jáenge. 10 Wuh usí dam us ke qadamon par gir parí, aur us ká dam nikal gayá; aur jawánon ne andar áke use murda páyá, aur báhar le jáke us ke shauhar ke pás dafn kar diyá. 11 Aur sári kalísiyá, balki in báton ke sab sunnewálon par, bará khauf chhá gayá.

12 Aur rasúlon ke háthon se bahut se nishán aur 'ajíb kám logon men zahir hote the, aur wuh sab ek díl hokar Sulaimán ke barámade men jama' húa karte the. 13 Lekin auron men se kisi ko jur'at na hui, kí un men já mile; magar log un kí bará karte the; 14 aur imán lánewále mard o 'aurat Khudáwand kí kalísiyá men aur bhí kasrat se á mile; 15 yahán tak kí log bímáron ko sarakon par lá láke, chárpáiyon aur khatolon par litá dete the, táki jab Patras áe, to us ká sáya hí un men se kisi par par jáe. 16 Aur Yarusálem ke cháron taraf ke shahron se bhí log, bímáron aur nápak ruhon ke satáe hoon ko lákar, kasrat se jama' hote the; aur wuh sab achche kar diye játe the.

17 Phir sardár káhin, aur us ke sab sáthí, jo Sadúqíon ke firqe ke the, hasad ke máre uthé, 18 aur rasúlon ko pakarke 'ámm hawálat men rakh diyá. 19 Magar Khudáwand ke ek fríshte ne rát ko qaidkháne ke darwáze khole, aur unhen báhar lákar kahá, kí 20 Jáó, haikal men khare hokar is Zindagí kí sab báten logon ko sunáo. 21 Wuh yih sunkar subh hote hí haikal men gaye, aur ta'lim dene lage. Magar sardár káhin aur us ke sáthiyon ne ákar, sadr 'adálatwálon aur baní Isráíl ke sab buzurgon ko jama' kiya, aur qaidkháne men kahlá bhejá, kí unhen láen. 22 Lekin piyádon ne pahunchkar unhen qaidkháne men

na páyá, aur lautkar khabar di, 23 ki Ham ne qaidkhane ko to barí hifázat se band kiyá huá, aur pahrewalon ko darwazon par khare hue páyá; magar jab kholá, to andar koí na milá. 24 Jab haikal ke sardár, aur sardár káhinon ne yih báten suni, to un ke báre men hairán hue, ki is ká kyá anjám hogá. 25 Itne men kisi ne ákar unhen khabar di, ki Dekho, wuh ádmí jihen tum ne qaid kiyá thá, haikal men khare hue logon ko ta'lim de rahe hain. 26 Tab sardár, piyádon ke sáth jákar, unhen le áyá, lekin zabardastí nahín, kyunki logon se darte the, ki ham ko sangsár na karen. 27 Phir unhen lákar 'adálat men khara kar diya. Aur sardár káhin ne un se yih kahá, 28 ki Ham ne to tumhen saht takid ki thi, ki yih nám lekar ta'lim na dená: magar dekho, tum ne tamám Yarúshalem men apní ta'lim phailá di, aur us shakhs ká khún hamári gardan par rakhná cháhte ho. 29 Patras aur aur rasulon ne jawáb men kahá, ki A'dmion ke hukm ki nisbat Khudá ká hukm mánná ziyáda farz hai. 30 Hamare bápádá ke Khudá ne Yisú' ko jiláya, jise tum ne salib par latkakar már dala thá. 31 Usí ko Khudá ne Málik aur Munjí thahrakar, apne dahine háth se sarbaland kiyá, táki Isráil ko tauba ki taufiq aur gunahon ki mu'afi bakhshhe. 32 Aur ham in baton ke gawáh hain, aur Rúhu'l Quds bhi, jise Khudá ne unhen bakhshá hai, jo us ká hukm mánte hain.

33 Wuh yih sunkar jal gaye, aur unhen qatl karná cháhá. 34 Magar Gamliel nám ek Farisi ne, jo shara' ká mu'allim aur sab logon men 'izzatdar thá, 'adálat men khare hokar hukm diya, ki in ádmion ko thorí der ke liye báhar kar do. 35 Phir un se kahá, ki Ai Isráilio, in ádmion ke sáth jo kuchh kiyá cháhte ho, hoshyari se karná. 36 Kyunki in dinon se pahle Thi-yúdás ne uthkar da'wa kiyá thá, ki maig bhi kuchh hun; aur takhminan char sau ádmí us ke sáth ho gaye the. Magar wuh mará gayá; aur jitne us ke mánnewale the, sab tittar bittar hue aur mit gaye. 37 Is shakhs ke ba'd Yahúdáh Galili ismna-

wisi ke dinon men uthá, aur kuchh log apní taraf kar liye. Wuh bhi halák huá, aur jitne us ke mánnewale the, sab paráganda ho gaye. 38 Pas ab main tum se kahtá hun, ki in ádmion se kanára karo, aur un se kuchh kám na rakkho; káhin aisa na ho ki Khudá se bhi laraewale thahro; kyunki yih tadbir yá kám, agar ádmion ki taraf se huá, to ap barbad ho jáegá: 39 lekin agar Khudá ki taraf se hai, to tum in logon ko maglúb na kar sakoge. 40 Unhon ne us ki bát máni: aur rasulon ko pás bulakar un ko pitwayá, aur yih hukm dekar chhor diya, ki Yisú' ká nám lekar bát na karná. 41 Pas wuh 'adálat se is bát par khush hokar chale gaye, ki ham us Nám ke wáste be'izzat hone ke laiq to thahre. 42 Aur wuh haikal men aur gharon men har roz sikhane, aur is bát ki khushkhabari dene se, ki Yisú' hí Masih hai, báaz na áe.

6 Un dinon men, jab shágird bahut hote játe the, to Yúnání-máil Yahúdí 'Ibránion ki shikayat karne lage, is liye ki rozána khabargiri men un ki bewa 'auraton ke báre men gafiát hoti thi. 2 Aur un bárah ne shágirdon ki jamá'at ko apne pás bulakar kahá; Munásib nahín ki ham Khudá ke kalám ko chhorakar khane pine ká intizám karen. 3 Pas, ai bháiyó, apne men se sáat neknám shakhsion ko chun lo, jo Rúh aur dánái se bhare hue hon, ki ham un ko is kám par muqarrar karen. 4 Lekin ham to du'á men aur kalám ki khidmat men mashgúl rahenge. 5 Yih bát sári jamá'at ko pasand ái. Pas unhon ne Stifanus nám ek shakhs ko, jo imán aur Rúhu'l Quds se bhará huá thá, aur Filippus, aur Prukhurus, aur Nikánor, aur Tímon, aur Parminás, aur Nikuláus Antáki ko, jo naumurid Yahúdí huá thá, chun liya; 6 aur inhen rasulon ke áge khara kiyá; unhon ne du'á mangkar in par háth rakkhe.

7 Aur Khudá ká kalám phailta rahá; aur Yarúshalem men shágirdon ká shumár bahut hí barhtá gayá, aur káhinon ki barí guroh is din ke taht men ho gayi.

8 Aur Stifanus, fazl aur quwwat se bhará huá, logon men bare bare 'ajib kám aur nishán zahir kiyá

kartá thá; 9 ki us 'ibádatkháne se jo Libirtinon ká kahlátá hai, aur Kuretion aur Iskandarion aur un men se jo Kilikiya aur A'siya ke the, ba'z log uthkar Stefanus se bahs karne lage. 10 Magar wuh us dānā aur Rūh ká, jis se wuh kalām kartá thá, muqábala na kar sake. 11 Is par unhon ne ba'z admion ko sikhákar kahlwá diya, ki Ham ne us ko Musá aur Khudá ke barkhilāf kufr ki bāten karte sunā. 12 Phir wuh 'awām aur buzurgon aur faqihon ko ubhārkār us par chāh gaye, aur pakarkār sadr 'adālat men le gaye, 13 aur jhūthe gawāh khare kiye jinhon ne kahá, ki Yih shakhs is pak maqām aur shari'at ke barkhilāf bolne se bāz nahīn atá: 14 kyūnki ham ne use yih kahte sunā hai, ki wuh Yisú Nāsari is maqām ko barbād kar degá, aur un rasmon ko badal dālegá jo Musá ne hamen saunpi hain. 15 Aur un sab ne jo 'adālat men baithe the, us par gaur se nazar ki to dekhá, ki us ká firishte ká sá chihra hai.

7 Phir sardār káhin ne kahá, Kyá yih bāten isí tarah par hain? 2 Us ne kahá; Ai bháiyó, aur buzurgo, suno. Khudá e Zu'l jalāl hamáre bāp Ibráhīm par us waqt zāhir huá, jab wuh Hārān men basne se peshtar Masopatāmiya men thá; 3 aur us se kahá, ki Apne mulk aur apne kunbe se nikalkar us mulk men chālā já, jise main tujhe dikhāungá. 4 Is par wuh Kasdion ke mulk se nikalkar Hārān men já basá; aur wahān se, us ke bāp ke marne ke ba'd, Khudá ne us ko is mulk men lákar basá diya, jis men tum ab baste ho. 5 Aur us ko kuchh mirás, balki qadam rakhne ki bhi us men jagah na di; magar wa'da kiya, ki main yih zamin tere, aur tere ba'd teri nāsi ke qabze men kar dūngá; hālānki us ke aulād na thī. 6 Aur Khudá ne yih farmáyá, ki Teri nāsi gair mulk men pardesi hogi; wuh un ko gulāmi men rakkhenge, aur chār sau baras tak un se badsulūki karenge. 7 Phir Khudá ne kahá, ki Jis qaum ki wuh gulāmi men rahenge, us ko main sazā dūngá: aur us ke ba'd wuh nikalkar isí jagah meri 'ibádat karenge. 8 Aur us ne us se khatne ká 'ahd bāndhá; aur

isí hālat men Ibráhīm se Izhāq paidá huá, aur áthwon din us ká khatna kiya gayá; aur Izhāq se Ya'qub, aur Ya'qub se bārah qabilon ke buzurg paidá hue. 9 Aur buzurgon ne hasad men ákar Yūsuf ko bechá, ki Misr men pahunch jae: magar Khudá us ke sáth thá; 10 aur us ki sab musibaton se us ko chhu-rāya, aur Misr ke bādsháh Fir'aun ke nazdik us ko maqbūliyat aur hikmat bakhshí, aur us ne use Misr aur apne sáre ghar ká sardār kar diya. 11 Phir Misr ke sáre mulk aur Kan'an men kál pará, aur bāfi musibat ái; aur hamáre bāpdādá ko khānā na miltá thá. 12 Lekin Ya'qub ne yih sunkar, ki Misr men anāj hai, hamáre bāpdādá ko pahli bār bhejá. 13 Aur dūsrí bār Yūsuf apne bháiyon par zāhir ho gayá, aur Yūsuf ki qaumiyyat Fir'aun ko ma'lūm ho gayi. 14 Phir Yūsuf ne apne bāp Ya'qub aur sáre kunbe ko, jo pachhattar jānen thī, bulá bhejá. 15 Aur Ya'qub Misr men gayá; wahān wuh aur hamáre bāpdādá mar gaye. 16 Aur wuh shahr Shikim men pahuncháe gaye, aur us maqbare men dāfn kiye gaye, jis ko Ibráhīm ne Shikim men rupaya dekar baní Hamor se mol liya thá. 17 Lekin jab us wa'de ki mí'ād pūri hone ko thī, jo Khudá ne Ibráhīm se farmáyá thá, to Misr men wuh ummat bāh gayi, aur un ká shumār ziyáda hotá gayá, 18 us waqt tak ki dūsrá bādsháh Misr par hukmrān huá, jo Yūsuf ko na jāntá thá. 19 Us ne hamári qaum se chālāki karke hamáre bāpdādá ke sáth yahān tak badsulūki ki, ki unhen apne bachche phenkne paré, táki zinda na rahen. 20 Is mauqá par Musá paidá huá, jo niháyat khūbsūrāt thá; wuh tīn mahīne tak apne bāp ke ghar men palá gayá. 21 Magar jab phenk diya gayá, to Fir'aun ki beti ne use uthá liya, aur apná betá karke palá. 22 Aur Musá ne Misrion ke tamām 'ulūm ki ta'līm pái; aur wuh kalām aur kām men quwwatwálá thá. 23 Aur jab wuh chālís baras ke qarīb huá, to us ke jī men áyá, ki main apne baní Isráil bháiyon ká hál dekhūn. 24 Chunānchī un men se ek ko zulm utháte dekhkar us ki himáyat ki, aur Misri ko márkār

mazlūm kā badla liyā. 25 Us ne to khayāl kiya, ki mere bhāī samajh lenge, ki Khudā mere hāthoṃ unheṃ chhutkārá degā; magar wuh na samjhe. 26 Phir dūse din wuh un mēn se do larte hūṃ ke pās á niklá, aur yih kahkar unheṃ sulh karne ki tarf se dī ki Al jawāno, tum to bhāī bhāī ho; kyūṃ ek dūse par zulm karte ho? 27 Lekin jo apne paṛausī par zulm kar rahā thā, us ne yih kahkar use hatā diya, ki Tujhe kis ne ham par hākim aur qāzī muqarrar kiya? 28 Kyā tū mujhe bhī qatl karnā chāhtā hai, jis tarah kal us Misrī ko qatl kiya thā? 29 Mūsā yih bāt sunkar bhāg gayā, aur Madyān ke mulk meṃ pardeśī rahā kiya, aur wahān us ke do bete paidā hue. 30 Aur jab pūre chālīs baras ho gaye, to Koh i Sīnā ke biyābān meṃ, jaltī hūī jhārī ke shu'le ke bīch, us ko ek firishta dikhā diya. 31 Jab Mūsā ne us par nazar ki, to us nazāre se ta'ajjub kiya; aur jab dekhne ko nazdīk gayā, to Khudāwand kī āwāz āī, 32 ki Main tere bāpdādā kā Khudā, ya'nī Ibrāhīm, aur Izhāq, aur Ya'qūb kā Khudā hūṃ. Tab to Mūsā kānp gayā, aur us ko dekhne kī jur'at na rahī. 33 Khudāwand ne us se kahā, ki Apne pānwōṃ se jūti utār le: kyūṃki jis jagah tū kharā hai, wuh pāk zamīn hai. 34 Main ne wāqā'ī apnī us ummat kī musibat dekhi, jo Misr meṃ hai, aur un kā āh o nāla sunā; pas unheṃ chhurāne utrā hūṃ: ab ā, main tujhe Misr meṃ bhejūngā. 35 Jis Mūsā kā unhoṃ ne yih kahkar inkār kiya thā, ki Tujhe kis ne hākim aur qāzī muqarrar kiya? usī ko Khudā ne hākim aur chhurānewalā thah-rākar us firishte ke zarī'e se bhejā, jo use jhārī meṃ nazar āyā thā. 36 Yihī shakhs unheṃ nikāl lāyā, aur Misr, aur Bahr i Qulzum, aur biyābān meṃ chālīs baras tak 'ajīb kām aur nishān dikhāe. 37 Yih wuhī Mūsā hai, jis ne banī Isrāīl se kahā, ki Khudā tumhāre bhāīyoṃ meṃ se tumhāre liye mujh sā ek nabī paidā karegā. 38 Yih wuhī hai, jo biyābān kī kalisiyā meṃ us firishte ke sāth, jo Koh i Sīnā par us se hamkalām huā, aur hamāre bāpdādā ke sāth thā. Usī ko zindā kalām milā, ki ham tak pahunchā de; 39 magar hamāre bāpdādā ne

us kā farmānbardār honā na chāhā, balki us ko hatā diya, aur un ke dil Misr kī taraf māl hūe; 40 aur unhoṃ ne Hārūn se kahā, ki Hamāre liye aise ma'būd banā, jo hamāre āge āge chalen: kyūṃki yih Mūsā jo hamēṃ Misr ke mulk se nikāl lāyā, ham nahīn jānte ki wuh kyā huā. 41 Aur un dinō meṃ unhoṃ ne ek bachhrā banāyā, aur us but ko qurbānī chārhāī, aur apne hāthoṃ ke kāmōṃ kī khushī manāī. 42 Pas Khudā ne muṃh moṅkar unheṃ chhor diya, ki āsmānī fauj ko pūjen; chunānchi nabīoṃ kī kitāb meṃ likhā hai, ki

Al Isrāīl ke gharāne,

Kyā tum ne biyābān meṃ chālīs baras

Mujh ko zabīhe aur qurbānīyoṃ guzrānī?

43 Balki tum Molak ke khaime,

Aur Rifān deotā ke tāre ko liye phirte the,

Ya'nī un sūratōṃ ko, jinheṃ tum ne sijda karne ke liye banāyā thā:

Pas main tumheṃ Bābīl ke pare le jākar basāūngā.

44 Shahādāt kā khaime biyābān meṃ hamāre bāpdādā ke pās thā, jaisā ki Mūsā se kalām karnewāle ne hukm diya thā, ki jo namūna tū ne dekhā hai, usī ke muwāfiq ise banā. 45 Usī khaime ko hamāre bāpdādā āgle buzurgōṃ se hāsīl karke, Yahoshū' ke sāth lāe, jis waqt un qaumōṃ kī milkiyat par qabza kiya, jin ko Khudā ne hamāre bāpdādā ke sāmne nikāl diya, aur wuh Dāūd ke zamāne tak rahā. 46 Us par Khudā kī taraf se fazl huā, aur us ne darkhwāst kī, ki main Ya'qūb ke Khudā ke wāste maskan taiyār karūṃ. 47 Magar Sulaimān ne us ke liye ghar banāyā. 48 Lekin Bārī Ta'ālā hāth ke banāe hūe gharōṃ meṃ nahīn rahtā; chunānchi nabī kahtā hai, ki

49 Khudāwand farmātā hai;

Āsmān merā takht,

Aur zamīn mere pāgw tale kī chaukī hai:

Tum mere liye kaisā ghar banāoge,

Yā merī āramgāh kaun sī hai?

50 Kyā yih sab chīzeṃ mere hāth se nahīn banī?

51 Al gardankasho, aur dil aur kām ke nāmāhtūno, tum har waqt

Rúhu'l Quds kí mukhálafat karte ho; jaise tumháre bápádádá karte the, waise hí tum bhí karte ho. 52 Nabíon men se kis ko tumháre bápádádá ne nahín satáyá? Unhon ne to us Rástbáz ke áne kí peshkhabarí denewálon ko qatl kiyá; aur ab tum us ke pakarwánewále aur qátíl húe: 53 tum ne firishton kí ma'rifat se sharí'at to pái, aur 'amal na kiyá.

54 Jab unhon ne yih báten sunín to jí men jal gaye, aur us par dánt písne lage. 55 Magar us ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar, ásmán kí taraf gaur se nazar kí, aur Khudá ká jalál, aur Yisú' ko Khudá kí dahiní taraf khará dekhkar 56 kahá, ki Dekho, main ásmán ko khulá húa, aur Ibn i A'dam ko Khudá kí dahiní taraf khará dekhtá hún. 57 Magar unhon ne bare zor se chillákar apne kán band kar liye, aur ek díl hokar us par jhapte; 58 aur shahr se báhar níkákar us ko sangsár karne lage: aur gawáhon ne apne kapre Shaúl nám ek jawán ke pánwon ke pás rakh diye. 59 Pas yih Stifanus ká sangsár karte rahe; aur wuh yih kahkar du'á mángtá rahá, ki Ai Khudáwand Yisú', merí rúh ko qubúl kar. 60 Phir wuh ghutne tekkar barí áwáz se pukará, ki Ai Khudáwand, yih gunáh un ke zimme na lagá:

8 aur yih kahkar so gayá. 1 Aur Shaúl us ke qatl par rází thá.

Usí díin us kálsiyá par jo Yarúshalem men thí, bará zulm barpá húa; aur rasúlon ke siwá sab log Yahúdiya aur Sámariya kí atráf men paráganda ho gaye. 2 Aur dándár log Stifanus ko dafn karne ke liye le gaye, aur us ká bará mátam kiyá. 3 Aur Shaúl kálsiyá ko is tarah tabáh kartá rahá, ki ghar ghar ghuske, aur mardon aur 'auraton ko ghasítkar qaid karátá thá.

4 Pas jo paráganda húa the, wuh kalám kí khushkhabarí dete phire. 5 Aur Filippus shahr i Sámariya men jákar logon men Masíh kí manádi karne lagá. 6 Aur jo mu'jize Filippus díkhátá thá, logon ne unhen sunkar aur dekhkar bi'l ittifáq us kí báton par jí lagáyá. 7 Kyúnki bahutere logon men se nápak rúhen barí áwáz se chillá chillákar níkal gayín, aur bahut se masíuj aur langre achche kiye gaye. 8 Aur us shahr men barí khushí hui.

9 Is se pahle Shama'un nám ek shakhs us shahr men jádúgarí kartá thá, aur Sámariya ke logon ko hairán rakhtá, aur yih kahtá thá, ki Main bhí koí bará shakhs hún. 10 Aur chhote se bare tak sab us kí taraf mutawajjih hote aur kahte the, ki Yih shakhs Khudá kí wuh Qudrat hai, jise Barí kahte hain. 11 Wuh is liye us kí taraf mutawajjih hote the, ki us ne barí muddat se apne jádú ke sabab un ko hairán kar rakkhá thá. 12 Lekin jab unhon ne Filippus ká yaqín kiyá, jo Khudá kí bádsháhat aur Yisú' Masíh ke nám kí khushkhabarí detá thá, to sab log, khwáh mard, khwáh 'aurat, baptisma lene lage. 13 Aur Shama'un ne khud bhí yaqín kiyá; aur baptisma lekar Filippus ke sáth rahá kiyá, aur nishán aur bare bare mu'jize hote dekhkar hairán húa.

14 Jab rasúlon ne jo Yarúshalem men the suná, ki Sámariyon ne Khudá ká kalám qubúl kar liyá, to Patras aur Yúhanná ko un ke pás bhejá: 15 inhon ne jákar un ke liye du'á mángí, ki Rúhu'l Quds páen; 16 kyúnki wuh us waqt tak un men se kisi par názil na húa thá; unhon ne sírf Khudáwand Yisú' ke nám par baptisma liyá thá. 17 Phir inhon ne un par háth rakkhe, aur unhon ne Rúhu'l Quds páyá. 18 Jab Shama'un ne dekhá, ki rasúlon ke háth rakhne se Rúhu'l Quds diyá játa hai, to un ke pás rupaye lákar 19 kahá, ki Mujhe bhí yih íkhtiyár do, ki jis par main háth rakkhún, wuh Rúhu'l Quds páe. 20 Patras ne us se kahá; Tere rupaye tere sáth gárat hon, is liye ki tú ne Khudá kí bakhshish ko rupayon se hásil karne ká khayál kiyá. 21 Terá is amr men na hissa hai, na bakhra; kyúnki terá díl Khudá ke nazdík khális nahín. 22 Pas apní is badí se tauba kar, aur Khudáwand se du'á máng, ki sháyad tere díl ke is khayál kí mu'áfí ho; 23 kyúnki main dekhtá hún, ki tú pitt kí sí karwáha aur nárástí ke band men giriftár hai. 24 Shama'un ne jawáb men kahá; Tum mere liye Khudáwand se du'á mángo, ki jo báten tum ne kahín, un men se koí mujhe pesh na áe.

25 Phir wuh gawáhi dekar, aur Khudáwand ká kalám sunákar, Yarúshalem ko wápas húa, aur Sámariyon

ke bahut se gānwon men khush-khabar dete gaye.

26 Phir Khudāwand ke firishte ne Filippus se kahā, ki Uthkar dakkhin ki taraf us rāh tak jā, jo Yarūshalem se 'Azzāh ko jāti hai, aur jangal men hai. 27 Wuh uthkar rawāna huā; to dekho ek Habshī khoja ā rahā thā; wuh Habshion ki malika Kandāke kā ek wazīr, aur us ke sārē khazāne kā mukhtār thā; aur Yarūshalem men 'ibādat ke liye āyā thā. 28 Wuh apni rath par baithā huā, aur Yasha'yāh nabī ke sahife ko parhtā huā, wapas jā rahā thā. 29 Rūh ne Filippus se kahā, ki Nazdik jakar us rath ke sāth ho le. 30 Pas Filippus ne us taraf daurkar use Yasha'yāh nabī kā sahifa parhte sunā, aur kahā, ki Jo tū parhtā hai use samajhtā bhī hai? 31 Wuh bolā, Yih mujh se kyūnkar ho saktā hai, jab tak koi mujhe hidāyat na kare? Aur us ne Filippus se dar-khwast ki, ki mere pās ā baith. 32 Kitāb i muqaddas ki jo 'ibarat wuh parh rahā thā yih thī, ki

Log use bher ki tarah zabh karne ko le gaye,

Aur jis tarah barra apne bāl katarnewāle ke sāmne bezabān hotā hai,

Usī tarah wuh apnā munh nahin kholatā.

33 Us ki pasthālī men us kā insāf na huā:

Aur kaun us ki nasl kā hāl bayān karegā?

Kyūnki zamīn par se us ki zindagi mitāi jāti hai.

34 Khoje ne Filippus se kahā; Main teri minnat karke pūchhtā hūn, ki Nabī yih kis ke haqq men kahtā hai? apne, yā kisi dūse ke? 35 Filippus ne apni zabān kholkar usī nawishte se shurū' kiya, aur use Yisū' ki khushkhabarī di. 36 Aur rāh men chalte chalte, kisi pānī ki jagah par pahunchē. Khoje ne kahā; Dekh, pānī maujūd hai; ab mujhe bap-tisma lene se kaun sī chiz rokti hai? [37 Pas Filippus ne kahā, ki Agar tū dil o jān se imān lāe, to bap-tisma le saktā hai. Us ne jawāb men kahā, Main imān lātā hūn ki Yisū' Masih Khudā kā Betā hai.] 38 Pas us ne rath ke kharā karne kā hukm diya; aur Filippus aur khoja donon pānī men utar pāre; aur us ne us ko bap-

tisma diya. 39 Jab wuh pānī men se nikalkar upar āe, to Khudāwand ki Rūh Filippus ko uthā le gayi, aur khoje ne use phir na dekha; kyūnki khushī kartā huā apni rāh chālā gayā. 40 Aur Filippus Ashdod men ā niklā, aur Qaisariya men pahunchne tak sab shahron men khush-khabarī sunātā gayā.

9 Aur Shāul, jo abhi tak Khudāwand ke shāgirdon ke dhamkāne aur qatl karne ki dhun men thā, sardār kāhin ke pās gayā, 2 aur us se Damishq ke 'ibadat-khānon ke liye is mazmūn ke khatt mānge, ki jin ko wuh is Tariq par pāe, khwāh mard, khwāh 'aurat, un ko bāndhkar Yarūshalem men lāe. 3 Jab wuh safar karte karte Damishq ke nazdik pahunchā, to aisā huā ki yakāyak āsmān se ek nūr us ke girdāgird ā chamkā; 4 aur wuh zamīn par gir parā, aur yih āwāz sunī, ki Ai Shāul, ai Shāul, tū mujhe kyūn satātā hai? 5 Us ne pūchhā, ki Ai Khudāwand, tū kaun hai? Us ne kahā; Main Yisū' hūn, jise tū satātā hai: 6 magar uth, shahr men jā, aur jo tujhe karnā chāhiye, wuh tujh se kahā jāegā. 7 Jo ādmī us ke hamrāh the, wuh khāmosh khare rah gaye, kyūnki āwāz to sunte the, magar kisi ko dekhte na the. 8 Aur Shāul zamīn par se uthā; lekin jab ānkhen kholīn, to us ko kuchh na dikhāi diya; aur log us kā hāth pakarke Damishq men le gaye. 9 Aur wuh tīn din tak na dekh sakā, aur na khāyā na piyā.

10 Damishq men Hananyāh nām ek shāgird thā. Us se Khudāwand ne royā men kahā, ki Ai Hananyāh! Us ne kahā; Ai Khudāwand, main hāzir hūn. 11 Khudāwand ne us se kahā; Uth, us kūche men jā jo Sīdhā kahlātā hai, aur Yahūdāh ke ghar men Shāul nām Tarsī ko puchh le; kyūnki dekh, wuh du'ā māng rahā hai; 12 aur us ne Hananyāh nām ek ādmī ko andar āte, aur apne upar hāth rakhte dekhā hai, tāki phir binā ho. 13 Hananyāh ne jawāb diya, ki Ai Khudāwand, main ne bahut logon se is shakhs kā zikr sunā, ki is ne Yarūshalem men tere muqaddason ke sāth kaisī kaisī burāiyān ki hai. 14 Aur yahān is ko sardār kāhinon ki taraf se iḥtiyār milā hai, ki jo

log tera nam lete hain, un sab ko bandh le. 15 Magar Khudawand ne us se kahá, ki Tú já; kyunki yih qaumon, badshahon, aur bani Isráil par mera nam zahir karne ka mera chuna hua wasila hai. 16 Aur main use jata dunga, ki use mere nam ki khátir kis qadr dukh uthana parega. 17 Pas Hananyah jakar us ghar men dakhil hua; aur apne hath us par rakhkar kahá, ki Ai bhai Shaúl, Khudawand, ya'ni Yisú, jo tujh par us rah men jis se tu aya zahir hua tha, usi ne mujhe bheja hai, ki tu binai pae aur Rúhu'l Quds se bhar jae. 18 Aur fauran us ki ankhen se chhilke se gire, aur wuh bina ho gaya, aur uthkar baptisma liya; 19 phir kuchh khake taqat pai. Aur wuh kai din un shagirdon ke saath raha jo Damishq men the. 20 Aur fauran 'ibadatkhanon men Yisú ki manadi karne laga, ki wuh Khuda ka Beta hai. 21 Aur sab sunnewale hairan hokar kahne lage; Kyá yih wuh shakhs nahin hai, jo Yarushalem men is nam ke lenewalon ko tabah kartá tha, aur yahán bhii si liye aya tha, ki un ko bandhkar sardar kahinon ke pas le jae? 22 Lekin Shaúl ko aur bhi quwwat hasil hoti gayi, aur wuh is bat ko sabit karke ki Masih yih hai, Damishq ke rahnewale Yahudion ko hairat dilata raha.

23 Aur jab bahut din guzar gaye, to Yahudion ne us ke mar dalne ki salah ki; 24 magar un ki sazish Shaúl ko ma'lum ho gayi. Wuh to use mar dalne ke liye rat din darwazon par lage rahe; 25 lekin rat ko us ke shagirdon ne use lekar tokre men bithaya aur diwar par se latkake utar diya.

26 Us ne Yarushalem men pahunchkar, shagirdon men mil jane ki koshish ki; aur sab us se darte the, kyunki un ko yaqin na ata tha, ki yih shagird hai. 27 Magar Bar Nabá ne use apne saath rasulon ke pas le jakar un se bayan kiya, ki is ne is is tarah rah men Khudawand ko dekha, aur us ne is se baton kin, aur us ne Damishq men kaisi dileri ke saath Yisú ke nam se manadi ki. 28 Pas wuh Yarushalem men un ke saath ata jata raha, 29 aur dileri ke saath Khudawand ke nam ki manadi kartá tha: aur Yunanimail Yahudion ke saath guftgu

aur bahs bhi kartá tha; magar wuh us ke mar dalne ke darpai the. 30 Aur bhaiyon ko jab yih ma'lum hua to use Qaisariya men le gaye, aur Tarsus ko rawana kar diya.

31 Pas tamam Yahudiya, aur Galil, aur Samariya men kalisiya ko chain ho gaya, aur us ki taraqqi hoti gayi; aur wuh Khudawand ke khauf aur Rúhu'l Quds ki tasalli par chalti aur barhti jati thi.

32 Aur aisa hua ki Patras har jagah phirta hua, un muqaddason ke pas bhi pahuncha, jo Ludda men rahte the. 33 Wahán Ainiyas nam ek masiuj ko paya jo ath baras se charpai par para tha. 34 Patras ne us se kahá; Ai Ainiyas! Yisú Masih tujhe shifa deta hai; uth, ap apna bistar bichha. Wuh fauran uth khará hua. 35 Tab Ludda aur Sharon ke sab rahnewale use dekhkar Khudawand ki taraf rujú lae.

36 Aur Yafa men ek shagird thi, Tabita nam, jis ka tarjuma Harni hai; wuh bahut hi nek kam aur khairat kiya karti thi. 37 Unhi dinon men aisa hua ki wuh bimár hokar mar gayi, aur use nahlakar balakhane men rakh diya. 38 Aur chunki Ludda Yafa ke nazdik tha, to shagirdon ne yih sunkar ki Patras wahán hai, do admi bheje aur us se darkhwast ki, ki Hamare pas aane men der na kar. 39 Patras uthkar un ke saath ho liya. Jab pahuncha, to use balakhane men le gaye: aur sab bewa 'auraton roti hui us ke pas á kharí hui, aur jo kurte aur kapre Harni ne un ke saath men rahkar banae the dikhane lagin. 40 Patras ne sab ko bahar kar diya, aur ghutne tekkar du'a mangi; phir lash ki taraf mutawajjih hokar kahá, Ai Tabita, uth. Pas us ne ankhen khol di; aur Patras ko dekhkar uth baithi. 41 Us ne hath pakarke use uthaya, aur muqaddason aur bewa 'auraton ko bulakar use zinda un ke supurd kiya. 42 Yih bat sare Yafa men mashhur ho gayi: aur bahutere Khudawand par iman le ae. 43 Aur aisa hua ki wuh bahut din Yafa men Shama'un nam dabbag ke han raha.

10 Qaisariya men Kurneliyus nam ek shakhs tha, wuh us palan ka subadar tha, jo Italiyaní kahlati hai. 2 Wuh dindar tha,

aur apne sáre gharáne samet Khudá se darta thá, aur Yahúdíon ko bahut khairát detá, aur har waqt Khudá se du'á mángtá thá. 3 Us ne tísre pahar ke qaríb royá men sáf sáf dekhá, ki Khudá ká firishta mere pás ákar kahtá hai; Kurneliyus. 4 Us ne us ko gaur se dekhá, aur darke kahá; Khudáwand, kyá hai? Us ne us se kahá, ki Terí du'áen aur terí khairát yádgárl ke liye Khudá ke huzúr pahunchín. 5 Ab Yáfá men ádmí bhejkar, Shama'un ko, jo Patras kahlátá hai, bulwá le. 6 Wuh Shama'un dabbág ke hán mihmán hai, jis ká ghar samundar ke kanáre hai. 7 Aur jab wuh firishta chalá gayá, jis ne us se báten ki thin, to us ne do naukaron ko, aur un men se jo us ke pás házir rahá karte the ek dindár sipáhi ko buláyá; 8 aur sab báten un se bayán karke unhen Yáfá men bhejá.

9 Dústre din, jab wuh ráh men the, aur sháhr ke nazdík pahunché to Patras do pahar ke qaríb kothe par du'á mángne charhá. 10 Aur use bhúk lagi, aur kuchh kháná cháhtá thá: lekin jab log taiyár kar rahe the, to us par bekhudí chhá gayí; 11 aur us ne dekhá, ki ásmán khul gayá, aur ek chíz, barí chádár kí manind cháron konon se lataktí hui, zamín ki taraf utar rahí hai, 12 jis men zamín ke sab qism ke chaupáe, aur kíre makaufe, aur hawá ke parandé hain. 13 Aur use ek áwáz áí, ki Ai Patras, uth, zabh kar, aur khá. 14 Magar Patras ne kahá; Ai Khudáwand, hargiz nahín; kyúnci main ne kabhí koí harám yá nápák chíz nahín kháí. 15 Phir dúsrí bár use áwáz áí, ki Jín ko Khudá ne pák thahráyá hai, té unhen harám na kah. 16 Tén bár aísá hí huá; aur fi'lfaur wuh chíz ásmán par uthá lí gayí.

17 Jab Patras apne dil men hairán ho rahá thá, ki yih royá jo main ne dekhí kyá hai, to dekho, wuh ádmí jinhen Kurneliyus ne bhejá thá, Shama'un ká ghar dar-yáft karke darwáze par á khare hue, 18 aur pukárke púchhne lage, ki Shama'un jo Patras kahlátá hai, yahín mihmán hai? 19 Jab Patras us royá ko soch rahá thá, to Rúh ne us se kahá, ki Dekh, tén ádmí tujhe púchh rahe hain; 20 pas

uthkar niche já, aur bekhatke un ke sáth ho le; kyúnci main ne hí un ko bhejá hai. 21 Patras ne utarkar un ádmíon se kahá; Dekho, jis ko tum púchhte ho, wuh main hí hún; tum kis sabab se áe ho? 22 Unhon ne kahá; Kurneliyus súbadár, jo rástbáz aur khudá-tars ádmí, aur Yahúdíon kí sárf qaum men neknám hai, us ne pák firishte se hidáyat páí, ki tujhe apne ghar bulákar tujh se kalám sune. 23 Pas us ne unhen andar bulákar un kí mihmání kí.

Aur dústre din wuh uthkar un ke sáth rawána huá, aur Yáfá men se ba'z bhái us ke sáth holiye. 24 Wuh dústre roz Qaisariya men dákhil hue. Aur Kurneliyus apne rishtadáron aur dilí doston ko jama' karke un kí ráh dekh rahá thá. 25 Jab Patras andar áne lagá, to aísá huá ki Kurneliyus ne us ká istiqbál kiyá, aur us ke qadamon men girke síjda kiyá. 26 Lekin Patras ne use uthákar kahá, ki Khará ho; main bhí to insán hún. 27 Aur us se báten kartá huá andar gayá, aur bahut se logon ko ikatthá pákar. 28 un se kahá; Tum to jánte ho, ki Yahúdí ko gairqaumwále se suhbat rakhní, yá us ke hán jáná nájáíz hai; magar Khudá ne mujh par záhír kiyá, ki main kisi ádmí ko najís yá nápák na kabún: 29 isí liye jab main buláyá gayá, to be'uzr chalá áyá. Pas ab main púchhtá hún, ki mujhe kis bát ke liye buláyá hai? 30 Kurneliyus ne kahá; Is waqt púre char roz hue, ki main apne ghar men tísre pahar kí du'á máng rahá thá; to dekho, ek shakhs chamakdár poshák pahíne hue mere sámné khará huá. 31 aur kahá, ki Ai Kurneliyus, terí du'á sun lí gayí, aur terí khairát kí Khudá ke huzúr yád hui. 32 Pas kisi ko Yáfá men bhejkar Shama'un ko, jo Patras kahlátá hai, apne pás bulá; wuh samundar ke kanáre Shama'un dabbág ke ghar men mihmán hai. 33 Pas usí dam main ne tere pás ádmí bheje; aur tú ne khúf kiyá jo á gayá. Ab ham sab Khudá ke huzúr házir hain, táki jo kuchh Khudáwand ne tujh se farmáyá hai, use sunen. 34 Patras ne zabán kholkar kahá;

Ab mujhe púra yaqín ho gayá, ki Khudá kisi ká tarafdár nahín:

35 balki har qaum men jo us se kartá aur rástbázi kartá hai, wuh us ko pasand áta hai. 36 Jo kalám us ne baní Isráil ke pás bhejá, jab ki Yisú' Masíh kí ma'rifat (jo sab ká Khudáwand hai) sulh kí khush-khabari dí, 37 us bát ko tum jánte ho, jo Yuhanná ke baptisma kí manádí ke ba'd, Galíl se shurú' hokar, tamám Yahúdiya men mash-húr ho gayí; 38 kí Khudá ne Yisú' Násari ko Rúhu'l Quds aur qudrat se kis tarah masah kiyá: wuh bhalái kartá, aur un sab ko jo Iblís ke háth se zulm utháthe the, shifá detá phirá; kyúnci Khudá us ke sáth thá. 39 Aur ham un sab kámon ke gawáh hain, jo us ne Yahúdlon ke mulk aur Yarúshalem men kiye; aur unhon ne us ko salíb par latkákár már dálá. 40 Us ko Khudá ne tísre din jiláyá, aur zahir bhí kar diya, 41 na ki sári ummat par, balki un gawáhon par jo áge se Khudá ke chune hue the, ya'ní ham par, jinhon ne us ke murdon men se jí uthne ke ba'd us ke sáth kháyá piyá. 42 Aur us ne hamen hukm diya, ki Ummat men manádí karo aur gawáhi do, ki yih wuhí hai jo Khudá kí taraf se zindon aur murdon ká munsif muqarrar kiyá gayá. 43 Is shakhs kí sab nabí gawáhi dete hai, ki jo koi us par imán láegá, us ke nám se guná-hon kí mu'áfí hásil karegá.

44 Patras yih báten kah hí rahá thá, kí Rúhu'l Quds un sab par názil huá, jo kalám sun rahe the. 45 Aur Patras ke sáth jitne makhtún imándár áe the, wuh sab hairán hue, kí gairqaumon par bhí Rúhu'l Quds kí bakhshish jarí hui. 46 Kyúnci unhen tarah tarah kí zabánen bolte, aur Khudá kí barái karte suná. Patras ne jawáb diya; 47 Kyá koi pání se rok saktá hai, kí yih baptisma na páen, jinhon ne hamári tarah Rúhu'l Quds páya? 48 Aur us ne hukm diya, kí unhen Yisú' Masíh ke nám se baptisma diya jáe. Is par unhon ne us se darkhwást kí, kí chand roz hamáre pás rah.

11 Aur rasúlon aur bháiyon ne jo Yahúdiya men the suná, kí gairqaumon ne bhí Khudá ká kalám qubúl kiyá. 2 Jab Patras Yarúshalem men áya, to makhtún

us se yih bahs karne lage, 3 kí Tú námakhtúnon ke pás gayá, aur un ke sáth khána kháyá. 4 Patras ne shurú' se wuh amr tartíbwár un se bayán kiyá, kí 5 Main Yafá shahr men du'á máng rahá thá: aur bekhudí kí hálát men ek royá dekhi, kí koi chíz, barí chádar kí tarah charon konon se lataktí hui, ásmán se utarkar mujh tak áí: 6 us par jab main ne gaur se nazar kí, to zamín ke chaupáe, aur janglí jánwar, aur kíre makeñre, aur hawá ke par-ande dekhe; 7 aur yih áwáz bhí suní, kí Ai Patras, uth; zabh kar aur khá. 8 Lekin main ne kahá, kí Ai Khudáwand, hargiz nahín; kyúnci kabhi koi harám yá nápak chíz mere munh men nahín gayí. 9 Is ke jawáb men dúsrí bár ásmán se áwáz áí, kí Jin ko Khudá ne pák thahráyá hai, tú unhen harám na kah. 10 Tínn bár aísá hí huá: phir wuh sári chízen ásmán kí taraf khench lí gayín. 11 Aur dekho, usí dam tínn ádmí, jo Qaisariya se mere pás bheje gaye the, us ghar ke pás á kháre hue, jis men ham the. 12 Rúh ne mujh se kahá, kí Tú bilá imtiyáz un ke sáth chalá já. Aur yih chha bhái bhí mere sáth ho liye; aur ham us shakhs ke ghar men dákhil hue. 13 Us ne ham se bayán kiyá, kí main ne firishte ko apne ghar men kháre hue dekhá; jis ne mujh se kahá, kí Yafá men ádmí bhejkar Shama'un ko bulwá le, jo Patras kahlátá hai. 14 Wuh mujh se aísí báten kahegá, jin se tú aur terá sára gharáná naját páegá. 15 Jab main kalám karne lagá, to Rúhu'l Quds un par is tarah názil huá, jis tarah shurú' men ham par názil huá thá. 16 Aur mujhe Khudáwand kí wuh bát yád áí, jo us ne kahí thí, kí Yuhanná ne to pání se baptisma diya; magar tum Rúhu'l Quds se baptisma páoge. 17 Pas jab Khudá ne un ko bhí wuhí ní-mat dí jo ham ko Khudáwand Yisú' Masíh par imán lákar milí thí, to main kaun thá, kí Khudá ko rok saktá? 18 Wuh yih sunkar chup rahe, aur Khudá kí barái karke kahá; To beshakk Khudá ne gairqaumon ko bhí zindagi ke liye tauba kí taufiq dí hai.

19 Pas jo log us musibat se pará-ganda ho gaye the, jo Stifanus ke

bá'is parí thí, wuh phirte phirte Piníke aur Kuprus aur Antákiya men pahunché, magar Yahúdíon ke síwá aur kisi ko kalám na sunáthe. 20 Lekin un men se chand Kuprusí aur Kurení the, jo Antákiya men ákar Yúnáníon ko bhí Khudáwand Yisú' kí khushkhabarí kí báten sunáne lage. 21 Aur Khudáwand ká háth un par thá; aur bahut se log imán lákar Khudáwand kí taraf rujú' hue. 22 Un logon kí khabar Yarúshalem kí kalísiyá ke kánon tak pahunchí; aur unhon ne Bar Nabá ko Antákiya tak bhejá. 23 Wuh pahunchkar, aur Khudá ká fazl dekhkar khush huá; aur un sab ko nasíhat kí, ki dilí iráde se Khudáwand se lipte raho: 24 kyün-ki wuh nek mard aur Rúhu'l Quds áur imán se ma'múr thá: aur bahut se log Khudáwand kí kalísiyá men á mile. 25 Phir wuh Shaúl kí talásh men Tarsus ko chalá gayá: 26 aur jab wuh milá, to use Antákiya men láyá. Aur aisá huá ki wuh sál bhar tak kalísiyá kí jamá'at men shámil hote, aur bahut se logon ko ta'lim dete rahe; aur shágird pahle Antákiya hí men Masíhí kahláe.

27 Unhín dínon men chand nabí Yarúshalem se Antákiya men áe. 28 Un men se ek ne, jis ká nám Agabus thá, khare hokar Rúh kí hidáyat se záhir kiyá, ki tamám dunyá men bará kál paregá; aur yih Klaudiyus ke 'ahd men wáqí' huá. 29 Pas shágirdon ne tajwíz kí, ki apne apne maqdúr ke muwáfíq Yahúdiya men rahnewále bháiyon kí khidmat ke liye kuchh bhejen. 30 Chunánci unhon ne aisá hí kiyá, aur Bar Nabá aur Shaúl ke háth buzurgon ke pás bhejá.

12 Us waqt men Herodes bád-sháh ne satáne ke liye kalísiyá men se ba'z par háth dala. 2 Aur Yúhanná ke bhái Ya'qúb ko talwár se qatl kiyá. 3 Jab dekhá, ki yih bát Yahúdíon ko pasand áí, to Patras ko bhí giriftár kar liyá. Aur yih 'I'd i Fatír ke din the. 4 Aur us ko pakarke qaid kiyá, aur nigahbání ke liye char char sipáhlíon ke char pahron men rakkhá; is iráde se ki Fasah ke ba'd us ko logon ke sámne pesh kare. 5 Pas qaidkháne men to Patras kí nigahbání ho rahí thí: magar kalísiyá

us ke liye ba dil o ján Khudá se du'á máng rahí thí. 6 Aur jab Herodes use pesh karne ko thá, to usí ráat Patras do zanjíron se bandhá huá do sipáhlíon ke darmiyan sotá thá: aur pahrewále darwáze par qaidkháne kí nigahbání kar rahe the; 7 ki dekho, Khudáwand ká ek firishta á khará huá, aur us kothrí men núr chamak gayá: aur us ne Patras kí paslí par háth márkar use jagáyá aur kahá, ki Jald uth. Aur zanjíron us ke háthon men se khul parín. 8 Phir firishte ne us se kahá; Kamar bándh, aur apní jútí pahin le. Us ne aisá hí kiyá. Phir us ne us se kahá, ki Apná choga pahinkar mere píchhe ho le. 9 Wuh nikalkar us ke píchhe ho liyá, aur yih na jána, ki jo kuchh firishte kí taraf se ho rahá hai wuh wáqa'í hai, balki yih samjhá, ki royá dekh rahá hún. 10 Pas wuh pahle aur दूसरे halqe men se nikalkar, us lohe ke phátak par pahunché, jo shahr kí taraf hai; wuh ap se ap un ke liye khul gayá: pas wuh nikalkar kúche ke us síre tak gaye; aur fauran firishta us ke pás se chalá gayá. 11 Aur Patras ne hosh men ákar kahá, ki Ab main ne sach sach ján liyá, ki Khudáwand ne apná firishta bhejkar mujhe Herodes ke háth se chhurá liyá, aur Yahúdí qaum kí sári ummed tof dí. 12 Aur is par gaur karke us Yúhanná kí máng Maryam ke ghar áyá, jo Marqus kahlátá hai: wahán bahut se ádmí jama' hokar du'á máng rahe the. 13 Jab us ne phátak kí khiṛkí khat-khatáí, to Rude nám ek laundí áwáz sunne áí; 14 aur Patras kí áwáz pahchánkar khushí ke máre phátak na kholá, balki daurkar andar khabar kí, ki Patras phátak par khará hai. 15 Unhon ne us se kahá; Tú díwání hai. Lekin wuh yaqín se kahtí rahí, ki yún hí hai. Unhon ne kahá, ki Us ká firishta hogá. 16 Magar Patras khatkhatátá rahá: pas unhon ne khiṛkí kholí, aur us ko dekhkar hairán ho gaye. 17 Us ne unhen háth se ishára kiyá, ki chup rahen, aur un se bayán kiyá, ki Khudáwand ne mujhe is is tarah qaidkháne se nikálá. Phir kahá, ki Ya'qúb aur bháiyon ko is bát kí khabar kar dená; aur rawána hokar दूसरी jagah chalá gayá. 18 Jab

subh hui, to sipahi bahut ghabrae, ki Patras kyā hui. 19 Jab Herodes ne us ki talash ki aur na پایا, to pahrewalon ki tahqiqat karke un ke qatl karne ka hukm diya; aur Yahudiya ko chhokar Qaisariya mein jarahā.

20 Aur wuh Sūr aur Saidā ke logon se nihayat nakhush tha. Pas wuh ek dil hokar us ke pas ae, aur badshah ke hajib Blastus ko apni taraf karke sulh chahi, is liye ki un ke mulk ko badshah ke mulk se rasad pahunchti thi. 21 Pas Herodes ek din muqarrar karke, aur shahana poshak pahinkar takht i 'adalat par baitha, aur un se kalam karne laga. 22 Log pukar uthe, ki Yih to Khuda ki awaz hai, na insaan ki. 23 Usi dam Khuda ke firishte ne use mara, is liye ki us ne Khuda ki tamjid na ki: aur wuh kire parke mar gaya.

24 Magar Khuda ka kalam taraqqi kartā aur phaitā gaya.

25 Aur Bar Nabā aur Shaūl apni khidmat puri karke, aur Yuhanna ko jo Marqus kahlata hai sath lekar, Yarusalem se wapas ae.

13 Antakiya mein, us kalsiya ke muta'alliq jo wahān the, kai nabi aur mu'allim the, ya'ni Bar Nabā, aur Shama'un jo Kala kahlata hai, aur Lukiyus Kureni, aur Manahem jo chauthai mulk ke hakim Herodes ke sath palā tha, aur Shaūl. 2 Jab wuh Khudawand ki 'ibadat kar rahe, aur roze rakh rahe the, to Ruhu'l Quds ne kaha, ki Mere liye Bar Nabā aur Shaūl ko us kam ke waste makhsus kar do, jis ke waste main ne un ko bulaya hai. 3 Tab unhon ne roza rakhkar, aur du'a mangkar, aur un par hath rakhkar, unhen rukhsat kiya.

4 Pas wuh Ruhu'l Quds ke bheje hue Silukiya ko gaye, aur wahān se jahaz par Kuprus ko chale. 5 Aur Salamis mein pahunchkar, Yahudion ke 'ibadatkhanon mein Khuda ka kalam sunane lage; aur Yuhanna un ka khadim tha. 6 Aur us tamam tapu mein hote hue Pafus tak pahunchke; wahān unhen ek Yahudi jadugar aur jutha nabi, Bar Yisu, nam, mila. 7 Wuh Sirgiyus Paulus sube ke sath tha, jo sahib i tamiz tha. Is ne Bar Nabā aur Shaūl ko bulakar, Khuda ka kalam sunna chaha. 8 Magar Ilmas jadugar ne,

(ki yih us ke nam ka tarjuma hai, un ki mukhalafat ki, aur sube ko iman lane se roknā chaha. 9 Aur Shaūl ne, jis ka nam Paulus bhi hai, Ruhu'l Quds se bharkar us par gaur se nazar ki. 10 aur kaha, ki Ai Iblis ke farzand, tu jo tamam makkari aur shararat se bharā hui, aur har tarah ki neki ka dushman hai, kyā Khudawand ki sidhi rahon ko bigarne se baz na aega? 11 Ab dekh, tujh par Khudawand ka gazab hai, aur tu andha hokar kuchh muddat tak suraj ko na dekhega. Usi dam kohar aur andhera us par chha gaya; aur wuh dhundhta phira, ki ko us ka hath pakarke le chale. 12 Tab suba yih majara dekhkar, aur Khudawand ki talim se hairan hokar, iman le aya.

13 Phir Paulus aur us ke sathi Pafus se jahaz par rawana hokar, Pamfiliya ke Pirga mein ae: aur Yuhanna un se juda hokar, Yarusalem ko wapas chala gaya. 14 Aur wuh Pirga se chalkar Pisidiya ke Antakiya mein pahunchke; aur Sabt ke din 'ibadatkhane mein ja baithe. 15 Phir Tauret aur nabion ki kitab ke parhne ke ba'd 'ibadatkhane ke sardaron ne unhen kaha bheja, ki Ai bhaiyo, agar logon ki nasihat ke waste tumhare dil mein ko bat ho, to bayan karo. 16 Pas Paulus ne khare hokar aur hath se ishara karke kaha;

Ai Israilio, aur ai khudatarso, suno. 17 Is ummat i Israil ke Khuda ne hamare bapdadā ko chun liya, aur jab yih ummat Misr ke mulk mein pardesiyon ki tarah rafti thi, to us ko sarbaland kiya, aur zabardast hath se unhen wahān se nikal laya. 18 Aur ko chalis baras tak biyaban mein un ki 'adaton ki bardasht kartā raha. 19 Aur Kan'an ke mulk mein sat qaumon ko garat karke, takhminan sarhe char sau baras mein un ka mulk in ki miras kar diya. 20 Aur in baton ke ba'd Samwil nabi ke zamane tak un mein qazi muqarrar kiye. 21 Is ke ba'd unhon ne badshah ke liye darkhwast ki: aur Khuda ne Binyamin ke qabile mein se ek shakhs, Shaūl Qish ke bete ko chalis baras ke liye un par muqarrar kiya. 22 Phir use ma'zul karke Daūd ko un ka badshah banaya; jis ki babat us ne yih

gawáhi dí, ki Mujhe ek shakhs Yishai ká betá Dáúd mere dil ke muwáfiq mil gayá; wuhí merí tamám marzión ko purá karegá. 23 Isí ki nasil men se Khudá ne apne wa'de ke muwáfiq Isráil ke pás ek munjí, ya'ní 'Yisú' ko bhej diya; 24 jis ke áne se pahle Yúhanná ne Isráil ki tamám ummat ke sámnne tauba ke baptisma ki manádi ki. 25 Aur jab Yúhanná apná daur purá karne ko thá, to us ne kahá, ki Tum mujhe kyá samajhte ho? Main wuh nahín; balki dekho, mere ba'd wuh shakhs ánewálá hai, jis ke pánpwón ki jútiyón ká tasma main kholne ke láiq nahín. 26 Ai bháiyó, Ibráhím ke farzando, aur ai khudátarso, is naját ká kalám hamáre pás bhejá gaya. 27 Kyúнки Yarusálem ke rahnewálon aur un ke sardáron ne na use pahchána, aur na nabíon ki báten samjhín, jo har Sabt ko sunái játi hain; is liye us par fatwá dekar un ko purá kiya. 28 Aur agarchi us ke qatl ki koi wájh na milí, taubhi unhon ne Pilátus se us ke qatl ki dardkhwást ki. 29 Aur jo kuchh us ke haqq men likhá thá, jab us ko tamám kar chuke, to use salib par se utárkar qabr men rakkhá. 30 Lekin Khudá ne use murdon men se jiláyá; 31 aur wuh bahut dinon tak un ko dikhái diya, jo us ke sáth Galíl se Yarusálem men áe the; ummat ke sámnne ab wuhí us ke gawáh hain. 32 Aur ham tum ko us wa'de ke báre men, jo bápádá se kiya gaya thá, yih khushkhabari dete hain, 33 ki Khudá ne 'Yisú' ko jilákar, hamári aulád ke liye usí wa'de ko purá kiya; chunánci dúsre Mazmúr men likhá hai, ki Tú merá betá hai, áj tú mujh se paidá huá. 34 Aur us ke is tarah murdon men se jiláne ki bábat, ki phir kabhi na mare, us ne yun kahá, ki Main Dáúd ki pák aur sachchi ní'maten tumhen dúngá. 35 Chunánci wuh ek aur Mazmúr men bhi kahtá hai, ki Tú apne Muqaddas ke sarne ki naubat pahunchne na degá. 36 Kyúнки Dáúd to apne waqt men Khudá ki marzi ká tabí'dár rahkar so gaya, aur apne bápádá se já milá, aur us ke sarne ki naubat pahunchí; 37 magar jis ke Khudá ne jiláyá, us ke sarne ki naubat nahín pahunchí. 38 Pas, ai bháiyó, tumhen ma'lúm ho, ki usí ke

wasile se tum ko gunáhon ki mu'áfi ki khabar dí játi hai. 39 Aur Musá ki shari'at ke bá'is jin báton se tum barí nahín ho sakte the, un sab se har ek imán lánewálá us ke bá'is barí hotá hai. 40 Pas khabardár, aisé na ho ki jo nabíon ki kitab men áya hai, wuh tum par sádiq áe, ki

41 Ai tahqír karnewálo, dekho, ta-'ajjub karo, aur mit jáo;

Kyúнки main tumháre zamáne men ek kám kartá hun,

Aisé kám, ki agar koi tum se ba-yán kare, to kabhi us ká yaqin na karoge.

42 Un ke báhar játe waqt log minnat karne lage, ki agle sabt ko bhi yih báten hamen sunái jáen.

43 Jab majlis barkhwást hui, to bahut se Yahúdí aur khudáparast naumuríd Yahúdí Paulus aur Bar Nabá ke píchhe ho liye. Unhon ne un se kalám kiya, aur targíb dí, ki Khudá ke fazi par qáim raho.

44 Dúsre Sabt ko taqriban sára shahr Khudá ká kalám sunne ko ikatthá huá. 45 Magar Yahúdí itni bhir dekhkar hasad men bhar gaye, aur Paulus ki báton ki mukhálafat karne, aur kufr bakne lage. 46 Paulus aur Bar Nabá diler hokar bole, ki Zarúr thá ki Khudá ká kalám pahle tumhen sunáya jáe. Lekin chúnki tum us ko radd karte ho, aur apne ap ko hamesha ki zindagi ke ná-qábil thahráte ho, to dekho, ham gairqaumon ki taraf mutawajjih hote hain. 47 Kyúнки Khudáwand ne hamen yih hukm diya hai, ki

Main ne tujh ko gairqaumon ke liye núr muqarrar kiya,

Táki tú zamín ki intihá tak naját ká bá'is ho.

48 Gairqaumwále yih sunkar khush hue, aur Khudá ke kalám ki barái karne lage; aur jitne hamesha ki zindagi ke liye muqarrar kiye gaye the, imán le áe. 49 Aur us tamám 'iláqe men Khudá ká kalám phail gaya. 50 Magar Yahúdíon ne khudáparast aur 'izzatwáli 'auraton aur shahr ke raíson ko ubhárá, aur Paulus aur Bar Nabá ke satáne par ámada karke, inhen apni sarhaddon se nikál diya. 51 Yih apne pánpwón ki khák un ke sámnne jhárkar Iku-niyum ko gaye. 52 Magar shágird khushí aur Rúhu'l Quds se ma'múr hote rahe.

14 Aur Ikuniyum men aísá huá ki wuh sáth sáth Yahúdíon ke 'ibádatkháne men gaye, aur aísí taqrír kí, ki Yahúdíon aur Yúnáníon donon kí ek barí jamá'at imán le áí. 2 Magar náfarmán Yahúdíon ne gairqaumon ke dílon men josh paidá karke, un ko bháiyon kí taraf se badgumán kar diyá. 3 Pas wuh bahut 'arse tak wahán rahe, aur Khudáwand ke bharose par díleri se kalám karte the; aur wuh un ke háthon se nishán aur 'ajíb kám karáke apne fazl ke kalám kí gawáhi detá thá. 4 Lekin shahr ke logon men phút par gayí: ba'z Yahúdíon kí taraf ho gaye, aur ba'z rasúlon kí taraf. 5 Magar jab gairqaumwále aur Yahúdí unhen be'iz-zat aur sangsár karne ko, apne sardáron samet un par charhe; 6 to wuh is se wáqif hokar Lukáuniya ke shahron Lustra aur Dirbe aur un ke girdnawáh men bhág gaye; 7 aur wahán khushkhabarí sunáte rahe.

8 Aur Lustra men ek shakhs bal-thá thá, jo pánwon se láchár thá; wuh janam ká langrá thá, aur kabhi ná chalá thá. 9 Wuh Paulus ko báten karte sun rahá thá; aur jab is ne us kí taraf gaur karke dekhá, kí us men shifá páne ke láiq imán hai, 10 to barí áwáz se kahá, kí Apne pánwon ke bal sídhá khará ho já. Pas wuh uchhalkar chalne phirne lagá. 11 Logon ne Paulus ká yih kám dekhkar, Lukáuniya kí bolí men baland áwáz se kahá, kí A'dmíon kí súrat men deotá utarkar hamáre pás áe hain. 12 Aur unhon ne Bar Nabá ko Zyús kahá, aur Paulus ko Hirmes, is liye kí yih kalám karne men sabqat rakhtá thá. 13 Aur Zyús ke us mandir ká pujári, jo un ke shahr ke sámne thá, bail aur phúlon ke hár phátak par lákar, logon ke sáth qurbání karní cháhtá thá. 14 Jab Bar Nabá aur Paulus rasúlon ne yih suná, to apne kapre phákar logon men já kúde, aur pukár pukárkar 15 kahne lage, kí Logo, tum yih kyá karte ho? ham bhí tumhare hamtabí'at insán hain, aur tumhen khushkhabarí sunáte hain, táki in bátíl chizon se kanára karke us zinda Khudá kí taraf phiro, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men

hai paidá kiya: 16 us ne agle zamáne men sab qaumon ko apní apní ráh chalne diyá. 17 Táham us ne apne áp ko begawáh na chhorá; chunánchi us ne mihrbánián kí, aur ásmán se tumhare liye pání barsáyá, aur barí barí paidáwár ke mausím 'atá kiye, aur tumhare dílon ko khurák aur khushí se bhar diyá. 18 Yih báten kahkar bhí logon ko mushkil se roká, kí un ke liye qurbání na karen.

19 Phir ba'z Yahúdí Antákiya aur Ikuniyum se áe; aur logon ko apní taraf karke, Paulus ko sangsár kiya, aur us ko murda samajhkar shahr ke báhar ghasít le gaye. 20 Magar jab shágird us ke girdágird á khare hue, to wuh uthkar shahr men áya: aur dústre díni Bar Nabá ke sáth Dirbe ko chalá gayá. 21 Aur wuh us shahr men khushkhabarí sunákar, aur bahut se shágird karke, Lustra, aur Ikuniyum, aur Antákiya ko wápas áe, 22 aur shágirdon ke dílon ko mázbút karte, aur yih nasíhat dete the, kí imán par qáim raho, aur kahte the; Zarúr hai kí ham bahut musíbaton sahkar Khudá kí bádsháhat men dákhil hon. 23 Aur unhon ne har ek kalísiyá men un ke liye buzurgon ko muqarrar kiya, aur roze se du'á mángkar, unhen Khudáwand ke supurd kiya, jis par wuh imán láe the. 24 Aur Pisidiya men se hote hue Pamfúliya men pahunche. 25 Aur Pirga men kalám sunákar, Attaliya ko gaye; 26 aur wahán se jaház par us Antákiya men áe, jahán us kám ke liye, jo unhon ne ab purá kiya, Khudá ke fazl ke supurd kiye gaye the. 27 Wahán pahunchkar unhon ne kalísiyá ko jama' kiya, aur un ke sámne bayán kiya, kí Khudá ne hamarí ma'rifat kyá kuchh kiya, aur yih kí us ne gairqaumon ke liye imán ká darwáza khol diyá. 28 Aur wuh shágirdon ke pás muddat tak rahé.

15 Phir ba'z log Yahúdiya se ákar bháiyon ko ta'lím देने lage, kí Agar Músá kí rasm ke muwáfiq tumhárá khatna na ho, to tum naját nahín pá sakte. 2 Pas jab Paulus aur Bar Nabá kí un se bahut takráar aur bahs hui, to kalísiyá ne yih tháhráyá, kí Paulus aur Bar Nabá, aur un men se chand

shakhs is mas'ale ke liye rasūlon aur buzurgon ke pās Yarūshalem jāen. 3 Pas kalisiyā ne un ko rawana kiya, aur wuh gairqaumon ke rujū' lāne kā bayān karte hue Pīnke aur Sāmariya se guzre: aur sab bhāiyon ko bahut khush karte gaye. 4 Jab Yarūshalem men pahunchē, to kalisiyā aur rasūl aur buzurg un se khushī ke sāth mile, aur unhon ne sab kuchh bayān kiya, jo Khudā ne un ki ma'rifat kiya thā. 5 Magar Farisyon ke firqe men se jo imān lāe the, un men se ba'z ne uthkar kahā, ki Un kā khatna karānā, aur un ko Mūsā ki shari'at par 'amal karne kā hukm denā zarūr hai.

6 Pas rasūl aur buzurg is bāt par gaur karne ke liye jama' hue. 7 Aur bahut bahs ke ba'd, Patras ne khare hokar un se kahā, ki

Ai bhāiyo, tum jānte ho ki bahut 'arsa hūā, jab Khudā ne tum logon men se mujhe chunā, ki gairqaumon merī zabān se khushkhabarī kā kalām sunkar imān lāen. 8 Aur Khudā ne, jo dilon ki jāntā hai, un ko bhī hamārī tarah Rūhu'l Quds dekar un ki gawāhī dī; 9 aur imān ke wasīle se un ke dil pak karke, ham men aur un men kuchh farq na rakkhā. 10 Pas ab tum shāgirdon ki gardan par aisā jūā rakkhar, jis ko na hamāre bāpdādā uthā sakte the, na ham, Khudā ko kyūn āzmāte ho? 11 Hālānki ham ko yaqīn hai, ki jis tarah wuh Khudāwand Yisū' ke fazl hī se najāt pāenge, usī tarah ham bhī pāenge.

12 Phīr sārī jamā'at chup rahī, aur Paulus aur Bar Nabā kā bayān sunne lagī, ki Khudā ne un ki ma'rifat gairqaumon men kaise kaise nishān aur 'ajīb kām zāhir kiye. 13 Jab wuh khāmosh hue, to Ya'qūb kahne lagā, ki

Ai bhāiyo, merī suno: 14 Shama'un ne bayān kiya hai, ki Khudā ne pahle pahle gairqaumon par kis tarah tawajjuh ki, tāki un men se apne nām ki ek ummat banā le. 15 Aur nabion ki bāten bhī is ke mutābiq hain; chunānchī likhā hai, ki

16 In bāton ke ba'd main phīr ākar,

Dāūd ke gire hue khaime ko uthāungā;

Aur us ke phate tūte ki marammat karke,

Use kharā karungā:

17 Tāki bāqī ādmī,
Ya'nī sab qaumon jo mere nām ki kahlātī hain,

Khudāwand ko talāsh karen.

18 Yih wuhī Khudāwand farmātā hai jo dunyā ke shurū' se in bāton ki khabar detā āyā hai.

19 Pas merā faisala yih hai, ki jo gairqaumon men se Khudā ki taraf rujū' hote hain, ham un ko taklīf na den; 20 magar un ko likh bhejen, ki buton ki makrūhāt, aur harām-kārī, aur galāghonṭe hue jānwaron, aur lahū se parhez karen. 21 Kyūn ki qadīm zamāne se har shahr men Mūsā ki Tauret ki manādī karne-wāle hote chale āe hain, aur wuh har Sābt ko 'ibādatkhānon men sunāī jāti hai.

22 Is par rasulon aur buzurgon ne, sārī kalisiyā samet, munāsib jānā, ki apne men se chand shakhs chunkar, Paulus aur Bar Nabā ke sāth Antākiya ko bhejen; ya'nī Yahūdāh ko jo Bar Sabbā kahlātā hai, aur Sīlās ko; yih shakhs bhāiyon men muqaddam the: 23 aur un ke hāth yih likh bhejā, ki Antākiya aur Sūriya aur Kilikiya ke rahnewāle bhāiyon ko, jo gairqaumon men se hain, rasulon aur buzurg bhāiyon kā salām pahunchē. 24 Chūnki ham ne sunā hai, ki ba'z ne ham men se, jin ko ham ne hukm na diya thā, wahān jākar tumhen apnī bāton se ghabrā diya, aur tumhāre dilon ko ulā diya; 25 is liye ham ne ek dīl hokar munāsib jānā, ki ba'z chūne hue ādmion ko apne 'azīzon Bar Nabā aur Paulus ke sāth tumhāre pās bhejen: 26 yih donon aise ādmī hain, jinhon ne apnī jānen hamāre Khudāwand Yisū' Masīh ke nām par nīsār kar rakkhi hain. 27 Chunānchī ham ne Yahūdāh aur Sīlās ko bhejā hai; wuh yihī bāten zabānī bhī bayān karenge. 28 Kyūnki Rūhu'l Quds ne aur ham ne munāsib jānā, ki in zarūrī bāton ke siwā, tum par aur bojh na dālen; 29 ki tum buton ki qurbānon ke gosht se, aur lahū, aur galāghonṭe hue jānwaron, aur harām-kārī se parhez karo; agar tum in chizon se apne āp ko bachāe rakkhoge, to salāmat rahoge. Wa's salām.

30 Pas wuh rukhsat hokar Antākiya men pahunchē; aur jamā'at

ko ikatthá karke khatt de diyá. 31 Wuh parhkar us ke tasallí/bakhsh mazmún se khush hue. 32 Aur Yahúdáh aur Sílás ne, jo khud bhí nabí the, bháiyon ko bahut sí nasíhat karke mazbút kar diyá. 33 Wuh chand roz rahkar, aur bháiyon se salámatí kí du'á lekar, apne bhejnewálon ke pás rukhsat kar diye gaye. [34 Lekin Sílás ko wahán rahná achchhá lagá.] 35 Magar Paulus aur Bar Nabá Antákiya hí men rahe; aur bahut se áur logon ke sáth Khudáwand ká kalám síkháte, aur us kí manádí karte rahe.

36 Chand roz ba'd Paulus ne Bar Nabá se kahá, ki Jin jin shahron men ham ne Khudá ká kalám sunáyá thá, áo phir un men chalkar bháiyon ko dekhen, ki kaise hain. 37 Aur Bar Nabá kí saláh thí, ki Yúhanná ko, jo Marqus kahlátá hai, apne sáth le chalen. 38 Magar Paulus ne yih munásib na jáná, ki jo shakhs Pamfúliya men kanára karke us kám ke liye un ke sáth na gayá thá, us ko hamráh le chalen. 39 Pas un men aísí sakht takrár hui, ki ek dúsre se judá ho gaye, aur Bar Nabá Marqus ko lekar jaház par Kuprus ko rawána huá; 40 magar Paulus ne Sílás ko pasand kiyá, aur bháiyon kí taraf se Khudáwand ke fazl ke supurd hokar rawána huá. 41 Aur kalisiyáon ko mazbút kartá huá Súriya aur Kilikiya se guzrá.

16 Phir wuh Dirbe aur Lustra men bhí pahunchá, to dekho, wahán Tímuthiyus nám ek shágird thá; us kí man to Yahúdan thí, jo imán le áí thí; magar us ká báp Yúnání thá. 2 Wuh Lustra aur Ikuniyum ke bháiyon men neknám thá. 3 Paulus ne cháhá, ki yih mere sáth chale; pas us ko leke un Yahúdíon ke sabab, jo us nawáh men the, us ká khatna kar diyá, kyúнки wuh sab jante the ki is ká báp Yúnání hai. 4 Aur wuh jin jin shahron men guzarte the, wahán ke logon ko wuh ahkám 'amal karne ke liye pahuncháte játe the, jo Yarúshalem ke rasúlon aur buzurgon ne jarí kiye the. 5 Pas kalisiyáen imán men mazbút, aur shumár men roz ba roz ziyáda hotí gayin.

6 Aur wuh Frúgiya aur Galatiya ke 'iláqe men se guzre, kyúнки Rúhu'l Quds ne unhen A'siya men

kalám sunáne se mana' kiyá. 7 Aur unhon ne Músiya ke qaríb pahunchkar Bitúniya men jáne kí koshish kí; magar Yisú' kí Rúh ne unhen jáne na diyá. 8 Pas wuh Músiya se guzarkar Troás men áe. 9 Aur Paulus ne rát ko royá men dekhá, ki ek Makiduní ádmí khará huá us kí minnat karke kahtá hai, ki Pár utarkar Makiduniya men á, aur hamárá madad kar. 10 Us ke royá dekhte hí ham ne fauran Makiduniya men jáne ká iráda kiyá, kyúнки ham is se yih samjhe, ki Khudá ne unhen khushkhabarí dene ke liye ham ko buláyá hai.

11 Pas Troás se jaház par rawána hokar ham sídhe Samutráke men, aur dúsre din Niyápolis men áe; 12 aur wahán se Filippí men pahunché, jo Makiduniya ká shahr, aur us qismat ká sadr, aur Romíon kí bastí hai; aur ham chand roz us shahr men rahe. 13 Aur Sabt ke din shahr ke darwáze ke báhar nadí ke kanáre gaye, jahán samjhe kí du'á mángne kí jagah hogí; aur baithkar un 'auraton se jo ikatthí hui thín, kalám karne lage. 14 Aur Thuátíra shahr kí ek khudáparast 'aurat Ludiya nám qirmiz bechnewáli bhí suntí thí: us ká dil Khudáwand ne kholá, táki Paulus kí báton par tawajjuh kare. 15 Aur jab us ne apne gharáne samet baptisma le liya, to minnat karke kahá, ki Agar tum mujhe Khudáwand kí imándár bandí samajhte ho, to chalkar mere ghar men raho. Pas us ne hamen majbúr kiyá.

16 Jab ham du'á mángne kí jagah já rahe the, to aísá huá ki hamen ek laundí milí, jis men gaibdán ruh thí; wuh gaibgoí se apne málíkon ke liye bahut kuchh kamátí thí. 17 Wuh Paulus ke aur hamáre píchhe ákar chilláne lagi, ki Yih ádmí Khudá Ta'álá ke bande hain, jo tumhen naját kí ráh batáte hain. 18 Wuh bahut dinon tak aísá hí kartí rahí. A'khir Paulus sakht ranjída huá, aur phirkar us ruh se kahá, ki Main tujhe Yisú' Masih ke nám se hukm detá hún, ki is men se nikal já. Wuh usí gharí nikal gayí.

19 Jab us ke málíkon ne dekhá, ki hamárá kamái kí ummed játi rahí, to Paulus aur Sílás ko pakarkar hákímon ke pás chauk men khepch

le gaye, 20 aur unhen faujdāri ke hākimon ke āge le jākar kahā, ki Yih ādmī jo Yahūdī hai, hamāre shahr men barī khalbalī dālte hai, 21 aur aisi rasmen batāte hai, jin kā qubūl karnā aur 'amal men lānā ham Romīon ko rawā nahīn. 22 Aur 'āmmī log bhī muttāfiq hokar un ki mukhālafat par āmāda hue, aur faujdāri ke nākimon ne un ke kapre phākar utār dāle aur bed mārne kā hukm diyā; 23 aur bahut se bed lagwākar unhen qaidkhāne men dālā, aur dāroga ko tākid ki, ki barī hoshyārī se un ki nigahbānī kare. 24 Us ne aisi hukm pākar unhen andar ke qaidkhāne men dāl diyā, aur un ke pānw kāth men thonk diye. 25 A'dhī rāt ke qarīb Paulus aur Silās du'ā māng rahe, aur Khudā ki hamd ke gīt gā rahe the, aur qaidī sun rahe the, 26 ki yakāyak barā bhaunchāl āyā, yahān tak ki qaidkhāne ki neō hīl gayī; aur usī dam sab darwāze khul gaye; aur sab ki beriyān khul parīn. 27 Aur dāroga jāg uthā, aur qaidkhāne ke darwāze khule dekhkar samjhā, ki qaidī bhāg gaye; pas talwār khenchkar apne āp ko mār dālnā chāhā. 28 Lekin Paulus ne barī āwāz se pukārke kahā, ki Apne taīn nuqsān na pahunchā, kyūnki ham sab maujūd hai. 29 Wuh chirāg māngwākar andar jā kūdā, aur kānpā huā Paulus aur Silās ke āge girā, 30 aur unhen bāhar lākar kahā, ki Aī sākhibo, main kyā karūn ki najāt pāūn? 31 Unhon ne kahā; Khudāwand Yisū' par imān lā, to tū aur terā gharānā najāt pāegā. 32 Aur unhon ne us ko aur us ke sāre gharwālon ko Khudāwand kā kalām sunāyā. 33 Aur us ne rāt ko usī gharī unhen le jākar un ke zakhm dhoe, aur usī waqt apne sab logon samet baptisma liyā. 34 Aur unhen ūpar ghar men le jākar dastarkhwan bichhāyā, aur apne sāre gharāne samet Khudā par imān lākar barī khushī ki.

35 Jab din huā, to faujdāri ke hākimon ne hawāldāron ki ma'rifat kahlā bhejā, ki Un ādmīon ko chhor de. 36 Aur dāroga ne Paulus ko is bāt ki khabar di, ki Faujdāri ke hākimon ne tumhāre chhor dene kā hukm bhej diyā; pas ab nikalkar salāmat chale jāo. 37 Magar Paulus

ne un se kahā, ki Unhon ne ham ko jo Romī hai, qusūr sābit kiye bagair 'alāniya piṭwākar qaid men dālā, aur ab ham ko chupke se nikālte hai? Yih nahīn ho saktā, balki wuh āp ākar hamen bāhar le jāen. 38 Hawāldāron ne faujdāri ke hākimon ko in bāton ki khabar di. Jab unhon ne sunā, ki yih Romī hai, to dar gaye: 39 aur ākar un ki minnat ki; aur bāhar le jākar darkhwāst ki, ki shahr se chale jāen. 40 Pas wuh qaidkhāne se nikalkar Ludiya ke hān gaye; aur bhāiyon se milkar unhen tasallī di, aur rawāna hue.

17 Phir wuh Amfipolis aur Apuloniya hokar Thissalunike men āe, jahān Yahūdīon kā ek 'ibādatkhāna thā: 2 aur Paulus apne dastūr ke muwāfiq un ke pās gayā, aur tīn Sabton ko kitāb i muqaddas se un ke sāth bahs ki; 3 aur us ke ma'nī khol kholkar dāle pesh kartā thā, ki Masīh ko dukh uthānā, aur murdon men se jī uthnā zarūr thā; aur yihī Yisū', jis ki main tumhen khabar detā hūn, Masīh hai. 4 Un men se ba'z ne mān liyā, aur Paulus aur Silās ke sharīk hue; aur khudāparast Yūnānīon ki ek barī jamā'at, aur bahuterī sharīf 'auraten bhī, un ki sharīk hūn. 5 Magar Yahūdīon ne hasad men ākar, bāzārī ādmīon men se kāi badma'āshon ko apne sāth liyā, aur bhīr lagākar shahr men fasād karne lage; aur Yāson kā ghar gherkar unhen logon ke sāmne le ānā chāhā. 6 Aur jab unhen na pāyā, to Yāson aur kāi aur bhāiyon ko shahr ke hākimon ke pās chillāte hue khench le gaye, ki Wuh shakhs jinhon ne jahān ko bāgi kar diyā, yahān bhī āe hai; 7 aur Yāson ne unhen apne hān utārā hai: aur yih sab ke sab Qaisar ke hukmon ki mukhālafat karke kahte hai, ki bādshāh to āur hī hai, ya'nī Yisū'. 8 Yih sunkar 'āmmī log aur shahr ke hākim ghabrā gaye. 9 Aur inhon ne Yāson aur bāqīon ki zamānat lekar unhen chhor diyā.

10 Lekin bhāiyon ne fauran rāton rāt Paulus aur Silās ko Biriya men bhej diyā. Wuh wahān pahunchkar Yahūdīon ke 'ibādatkhāne men gaye. 11 Yih log Thissalunike ke

Yahúdíon se nekzát the; kyúнки unhon ne bare shaug se kalám ko qubúl kiyá, aur roz ba roz kitáb i muqaddas men tahqíq karte the, ki áyá yih báten isí tarah hain. 12 Pas un men se bahutere imán láe; aur Yúnáníon men se bhi bahut si 'iszatdár auraten aur mard imán láe. 13 Jab Thissaluníke ke Yahúdíon ko ma'lúm húa, ki Paulus Bíríya men bhi Khudá ká kalám sunátá hai, to wahán bhi jákar logon ko ubhárá, aur un men khalbalí dālí. 14 Us waqt bháiyon ne fauran Paulus ko rawána kiyá, ki samundar ke kanáre tak chalá jae; lekin Sílás aur Tímuthíyus wahín rahe. 15 Aur Paulus ke rahbar use Athene tak le gaye; aur Sílás aur Tímuthíyus ke liye yih hukm lekar rawána hue, ki jahán tak ho sake jald mere pás áo.

16 Jab Paulus Athene men un ki ráh dekh rahá thá, to shahr ko buton se bhará húa dekhkar us ká jí jal gayá. 17 Is liye wuh 'ibádat-kháne men Yahúdíon aur khudá-paraston se, aur chauk men jo milte the un se roz bahs kiyá kartá thá. 18 Aur chand Ipiquí aur Stofí failisúf us ká muqábala karne lage. Ba'z ne kahá, ki Yih bakwási kyá kahná cháhtá hai? Auron ne kahá; Yih gairma'búdon ki khabar dene-wálá ma'lúm hotá hai; is liye ki wuh Yisú' aur qiyámat ki khushkhabari detá thá. 19 Pas wuh use apne sáth Ariyupagus men le gaye aur kahá; A'yá ham ko ma'lúm ho saktá hai, ki yih nayí ta'lím jo tú detá hai, kyá hai? 20 Kyúнки tú hamen anokhí báten sunátá hai; pas ham jánná cháhte hain, ki in se garaz kyá hai. 21 (Is liye ki sab Athenawí, aur pardesí jo wahán muqím the, apní fursat ká waqt nayí nayí báten kahne sunne ke síwá aur kisi kám men sarf na karte the.) 22 Paulus ne Ariyupagus ke bích men khare hokar kahá, ki

Aí Athenewálo! Main dekhtá hún, ki tum har bát men deotáon ke bare mánnewále ho. 23 Chunánci main ne sair karte, aur tumháre ma'búdon par gaur karte waqt ek aisi qurbángáh bhi pái, jis par likhá thá, ki NÁMA'LÚM KHUDÁ KE LIYE Pas jis ko tum bagair ma'lúm kiye pújte ho, main tum ko usí ki khabar detá hún. 24 Jis Khudá ne dunyá

aur us kí sári chizon ko paidá kiyá, wuh ásmán aur zamín ká Málík hokar, háth ke banáe hue mandíron men nahín rahtá; 25 na kisi chíz ká muhtáj hokar, ádmíon ke háthon se khidmat letá hai, kyúнки wuh to khud sab ko zindagi aur sáps aur sab kuchh detá hai; 26 aur us ne ek hí asl se ádmíon kí har ek qaum tamám rú e zamín par rahne ke liye paidá kí, aur un kí mí'áden aur sukúnat kí haddén muqarrar kín; 27 táki Khudá ko dhúndhen, sháyad kí tatolkar use páen, harchand ki wuh ham men kisi se dúr nahín: 28 kyúнки usí men ham jíte, aur chalte phirte, aur maujúd hain; jaisá tumháre shá'íron men se bhi ba'z ne kahá hai, ki Ham to us kí nasl bhi hain. 29 Pas Khudá kí nasl hokar, ham ko yih khayál karná munásib nahín, ki Zát i Iláhi us sone yá rúpe yá patthar kí mánind hai, jo ádmí ke hunar aur ijád se ghare gaye hon. 30 Pas Khudá jahálat ke waqton se chashmposhí karke, ab sab ádmíon ko har jagah hukm detá hai, ki tauba karen: 31 kyúнки us ne ek dín thahráyá hai, jis men wuh rástí se dunyá kí 'adálat us ádmí kí ma'rífat karegá, jise us ne muqarrar kiyá hai; aur use murdon men se jilákar yih bát sab par sábit kar dí hai.

32 Jab unhon ne murdon kí qiyámat ká zikr suná, to ba'z tháthhá márne lage, aur ba'z ne kahá, ki Yih bát ham tujh se phir kabhi sunenge. 33 Isí hálat men Paulus un ke bích men se nikal gayá. 34 Magar chand ádmí us ke sáth mil gaye aur imán le áe; un men Diyunusiýus Ariyupagus ká ek hákim, aur Damaris nám ek 'aurat thí, aur ba'z aur bhi un ke sáth the.

18 In báton ke ba'd Paulus Athene se rawána hokar Kuríthus men áyá. 2 Aur wahán us ko Akwila nám ek Yahúdí milá. jo Puntus kí paidáish thá, aur apní bíwí Priskilla samet Itáliya se nayá áyá thá, kyúнки Klaudiýus ne hukm diyá thá, ki sab Yahúdí Roma se nikal jáen: pas wuh un ke pás gayá; 3 aur chúnki un ká hampesha thá, un ke sáth rahá, aur wuh kám karne lage; aur un ká peshá khaimadozí thá. 4 Aur wuh har Sabt ko 'ibádatkháne men

bahs kartá, aur Yahúdíon aur Yú-
nion ko qáil kartá thá.

5 Aur jab Sílás aur Tímuthiyus
Makiduniya se áe, to Paulus kalám
sunáne ke josh se majbúr hokar,
Yahúdíon ke áge gawáhi de rahá
thá, ki Yisú' hí Masíh hai. 6 Jab
log mukhálafat karne aur kufr bakne
lage, to us ne apne kapre jhárkar
un se kahá, ki Tumhárá khún tum-
hári hí gardan par; main pák hún:
ab se gairqaumon ke pás jáungá.
7 Pas wahán se chalá gayá, aur
Titus Yústus nám ek khudáparast
ke ghar gayá, jo 'ibádatkháne se
milá huá thá. 8 Aur 'ibádatkháne
ká sardár Krispus apne tamám
gharáne samet Khudáwand par imán
láyá; aur bahut se Kurinthe sunkar
imán láe aur baptisma liyá. 9 Aur
Khudáwand ne rát ko royá men
Paulus se kahá; Khauf na kar,
balki kahe já, aur chup na rah:
10 is liye ki main tere sáth hún,
aur koí shakhs tujh par hamla
karke zarar na pahunchá sakegá:
kyunki is shahr men mere bahut
se log hai. 11 Pas wuh derh baras
un men rahkar Khudá ká kalám
síkhátá rahá.

12 Jab Galliyo Akhaya ká súba
thá, Yahúdí eká karke Paulus par
charh áe, aur use 'adálat men le
jákar 13 kahne lage; Yih shakhs
logon ko targib detá hai, ki shari'at
ke barákhiláf Khudá ká parastish
karen. 14 Jab Paulus ne bolná
cháhá, to Galliyo ne Yahúdíon se
kahá; Ai Yahúdí, agar kuchh zulm
yá barí sharárat kí bát hotí, to
wájib thá ki main sabr karke tum-
hári suntá: 15 lekin jab yih aise
suwál hai, jo lafzon aur námon
aur kháss tumhári shari'at se 'iláqa
rakhte hai, to tum hí jáno; main
aisí báton ká munsif banná nahín
cháhtá. 16 Aur us ne unhen 'adálat
se nikalwá diyá. 17 Phir sab logon
ne 'ibádatkháne ke sardár Sosthines
ko pakarke 'adálat ke sámne mará.
Magar Galliyo ne in báton kí kuchh
parwá na kí.

18 Pas Paulus bahut din wahán
rahkar bháiyon se rukhsat huá;
aur chunki us ne mannat máni thi,
is liye Kinkhriya men sir mundáyá,
aur jaház par Súriya ko rawána
huá; aur Priskilla aur Akwila us
ke sáth the. 19 Aur Ísisus men

pahunchkar us ne unhen wahán
chhorá: aur ap 'ibádatkháne men
jákar Yahúdíon se bahs karne lagá.
20 Jab unhon ne us se darkhwást
kí, ki áur kuchh 'arsa hamáre sáth
rah, to us ne manzúr na kiya;
21 balki yih kahkar un se rukhsat
huá, ki Agar Khudá ne cháhá, to
tumháre pás phir áungá; aur Ísisus
se jaház par rawána huá. 22 Phir
Qaisariya men utarke, Yarúshalem
ko gayá, aur kalisiyá ko salám
karke Antákiya men áyá. 23 Aur
chand roz rahkar wahán se rawána
huá, aur tartibwár Galatiya ke 'iláqe
aur Frúgiya men guzartá huá, sab
shágirdon ko mazbút kartá gayá.

24 Phir Apullos nám ek Yahúdí,
Iskandariya kí paidáish, khushtaqir
aur kitáb í muqaddas ká máhir,
Ísisus men pahunchá. 25 Is shakhs
ne Khudáwand kí ráh kí ta'lim
pái thi; aur rúhání josh se kalám
kartá, aur Yisú' kí bábat sahíh
sahíh ta'lim detá thá, magar sirf
Yúhanná hí ke baptisma se wáqif
thá. 26 Wuh 'ibádatkháne men di-
lerí se bolne lagá; magar Priskilla
aur Akwila us kí báten sunkar use
apne ghar le gaye, aur us ko Khudá
kí ráh áur ziyáda síhhat se batái.
27 Jab us ne iráda kiya, ki pár
utarkar Akhaya ko jáe, to bháiyon
ne us kí himmat barhákar shágirdon
ko likhá, ki us se achchhi tarah
milná. Us ne wahán pahunchkar
un logon kí barí madad kí, jo fazl ke
sabab imán láe the; 28 kyunki
wuh kitáb í muqaddas se Yisú' ká
Masíh honá sábit karke, bare zor
shor se Yahúdíon ko 'alániya qáil
kartá rahá.

19 Aur jab Apullos Kurinthus
men thá, to aisá huá ki
Paulus úpar ke 'iláqe se
guzarkar Ísisus men áyá, aur kai
shágirdon ko dekhkar 2 un se
kahá; Kyá tum ne imán láte waqt
Rúhu'l Quds páyá? Unhon ne us
se kahá, ki Ham ne to suná bhi nahín,
ki Rúhu'l Quds názil huá hai. 3 Us
ne kahá; Pas tum ne kis ká bap-
tisma liyá? Unhon ne kahá; Yú-
hanná ká baptisma. 4 Paulus ne
kahá; Yúhanná ne logon ko yih
kahkar tauba ká baptisma diyá,
ki Jo mere píchhe ánewálá hai, us
par, ya'ní Yisú' par, imán láná.
5 Unhon ne yih sunkar Khudáwand

Yisú' ke nám ká bap̄tisma liyá. 6 Jab Paulus ne un par háth rakkhe, to Rúhu'l Quds un par názil huá, aur wuh tarah-tarah kī zabānen bōlne, aur nubūwwat karne lage. 7 Aur wuh sab takhmīnan bārāh admī the.

8 Phir wuh 'ibādāt-khāne men jā-kār tīn mahīne tak dilerī se boltā rahā, aur Khudā kī bādshāhat kī bābat bahs kartā, aur logon ko qāil kartā rahā. 9 Lekin jab ba'z sakht-dil aur nāfarmān ho gaye, balki logon ke sāmne is Tariq ko burā kahne lage, to us ne un se kārā karke shāgirdon ko alag kar liyā, aur har roz Turannus ke madrase men bahs kiya kartā thā. 10 Do baras tak yihī hotā rahā, yahan tak kī A'siya ke rahnewalon, kyā Yahūdī kyā Yūnānī, sab ne Khudāwand ká kálām sunā. 11 Aur Khudā Paulus ke hāthon se khāss khāss mu'jize dikhātā thā; 12 yahan tak kī rūmāl aur patke us ke badan se chhūwākar bīmāron par dāle jāte the, aur un kī bīmārīān jāti rahtī thīn, aur burī rūhen un men se nikal jāti thīn. 13 Magar ba'z Yahūdīon ne jo jhārāphūnki karte phirte the, yih ikhtiyār kiya, kī jin men burī rūhen hon, un par Khudāwand Yisú' ká nám yih kah kahkar phūnke, kī jis Yisú' kī Paulus manādī kartā hai, main tum ko usī kī qasam detā hūn. 14 Aur Skiwā Yahūdī-sardār kāhīn ke sāt bete aisā kiya karte the. 15 Burī rūh ne jawāb men un se kahā, kī Yisú' ko to main jāntī hūn, aur Paulus se bhī wāqif hūn, magar tum kaun ho? 16 Aur wuh shakhs jis par burī rūh thī, kūdkar un par jā parā; aur donon par gālib ākar aisī ziyādatī kī, kī wuh nange aur zakhmī hokar us ghar se nikal bhāge. 17 Aur yih bāt Iśus ke sab rahnewāle Yahūdīon aur Yūnānīon ko ma'lūm ho gayī; pas sab par khauf chhā gayā; aur Khudāwand Yisú' ke nám kī buzurgī hūl. 18 Aur jo imān lāe the, un men se bahuteron ne ākar apne apne kāmōn ká iqrār aur izhār kiya. 19 Aur bahut se jādū karnewalon ne apnī apnī kitāben ikatthī karke, sab logon ke sāmne jalā dīn; aur jab un kī qīmat ká hisāb huā, to pachās hazār rupaye kī

niklīn. 20 Isī tarah Khudāwand ká kálām zor pakarkar phailtā aur gālib hotā gayā.

21 Jab yih ho chukā, to Paulus ne jī men thānā, kī Makiduniya aur Akhaya se hokar Yarūshalem ko jāungā; aur kahā, kī Wahān jāne ke ba'd mujhe Roma bhī dekhna zarūr hai. 22 Pas apne khidmatguzaron men se do shakhs, ya'nī Tī-muthiyus aur Irāstus ko Makiduniya men bhejkar, ap kuchh 'arsa A'siya men rahā.

23 Us waqt is Tariq kī bābat barā fasād uthā. 24 Kyūnki Demetriyus nám ek sunār thā, jo Artimis ke rūpahle mandir banwākar us peshe-walon ko bahut kamwā detā thā. 25 Us ne un ko, aur un ke muta'alliq aur peshe-walon ko jama' karke kahā, kī Aī logo, tum jānte ho kī hamārī āsūdagi isī kām kī badaulat hai. 26 Aur tum dekhte aur sunte ho, kī sirf Iśus hī men nahīn, balki taqrīban tamām A'siya men is Paulus ne bahut se logon ko yih kahkar qāil aur gumrah kar diya hai, kī jo hāth ke banāe hūe hain, wuh Khudā nahīn hain. 27 pas sirf yihī khatra nahīn, kī hamārā pesha beqadr ho jāegā; balki barī dewī Artimis ká mandir bhī nāchiz ho jāegā, aur jise tamām A'siya aur sārī dunyā pūjti hai, khud us kī bhī 'azmat jāti rahegi. 28 Wuh yih sunkar gusse men bhar gaye, aur chillā-chillākar kahne lage, kī Iśisyon kī Artimis barī hai. 29 Aur tamām shahr men halchal par gayī; aur logon ne Gayus aur Aristarkhus Makiduniyawalon ko, jo Paulus ke hamsafar the, pakar liyā, aur ek dil hokar tamāshagāh ko daure. 30 Jab Paulus ne majma' men jānā chāhā, to shāgirdon ne jāne na diya. 31 Aur A'siya ke hākimon men se us ke ba'z doston ne admī bhejkar us kī minnat kī, kī tamāshagāh men jāne kī jur'at na karnā. 32 Aur ba'z kuchh chillāe, aur ba'z kuchh: kyūnki majlis darham barham ho gayī thī; aur aksar logon ko yih bhī khabar na thī, kī ham kis liye ikatthe hūe hain. 33 Phir unhon ne Iskandar ko, jise Yahūdī pesh karte the, bhī men se nikalkar āge kar diya; aur Iskandar ne hāth se ishāra karke majma' ke sāmne 'uzr bayān karnā chāhā. 34 Jab unhen ma'lūm huā

ki yih Yahūdī hai, to sab hamāwáz hokar koī do ghanṭe tak chillāte rahe, ki Ifisīon kī Artimis barī hai. 35 Phir shahr ke muharrir ne logon ko ṭhandā karke kahā, ki Ai Ifisīo, kaun sā ādmī nahīn jāntā, ki Ifisīon kā shahr barī dewī Artimis ke mandir aur us murat kā muhafiz hai, jo Zyūs kī taraf se girī thī? 36 Pas jab koī in bāton ke khilāf nahīn kah saktā, to wājib hai ki tum itminān se raho, aur besochē kuchh na karo. 37 Kyūnki yih log jin ko tum yahān lāe ho, na mandir ke lūṭnewāle haiṅ, na hamārī dewī kī badgoī karnewāle. 38 Pas agar Demetriyus aur us ke hampesha kisī par da'wā rakhte hon, to 'adālat khulī hai, aur sūbe maujūd haiṅ: ek dūse par nālīsh karen. 39 Aur agar tum kisī aur amr kī tahqīqāt chāhte ho, to bāzābita majlis meṅ faisala hogā. 40 Kyūnki āj ke balwe ke sabab hamen apne upar nālīsh hone kā andesha hai, is liye ki is kī koī wajh nahīn hai: aur is sūrat meṅ ham is hangāme kī jawābdihi na kar sakeṅge. 41 Yih kahkar us ne majlis ko barkhwast kiyā.

20 Jab hullar mauqūf ho gayā, to Paulus ne shāgirdon ko bulwākar nasihat kī, aur un se rukhsat hokar Makiduniya ko rawāna huā. 2 Aur us 'ilāqe se guzarkar, aur unhen bahut nasihat karke, Yūnān meṅ āyā. 3 Jab tin mahīne rahkar Sūriya kī taraf jahāz par rawāna hone ko thā, to Yahūdīon ne us ke barkhilāf sázish kī; phir us kī yih salāh hui, ki Makiduniya hokar wāpas jāe. 4 Aur Purrus kā betā Sopatrus jo Biriya kā thā; aur Thissalunikion meṅ se Aristarkhus, aur Sikundus; aur Gaiyus jo Dirbe kā thā, aur Tímuthiyus; aur A'siya kā Tukhikus aur Trufimus, A'siya tak us ke sáth sáth gaye. 5 Yih áge jákar Troās meṅ hamārī rāh dekhte rahe. 6 Aur 'I'd i Fatir ke dinon ke ba'd ham Filippi se jahāz par rawāna hokar, pānch dīn ke ba'd Troās meṅ un ke pás pahunchē; aur sāt dīn wahīn rahe.

7 Hafte ke pahle dīn, jab ham rotī torne ke liye jama' hue, to Paulus ne dūse dīn rawāna hone kā irāda karke un se bāten kī, aur ādhi rāt tak kalām kartā rahā. 8 Jis bālakhāne par ham jama' the,

us meṅ bahut se chirāg jal rāhe the. 9 Aur Yutukhus nām ek jāwān khipkī meṅ baithā thā; us par nīnd kā barā galaba thā; aur jab Paulus ziyāda der tak bāten kartā rahā, to wuh nīnd ke galabe meṅ tīsri manzil se gir parā; aur uṭhāyā gayā, to murda thā. 10 Paulus utarkar us se lipaṭ gayā, aur gale lagākar kahā; Ghabráo nahīn; is meṅ jān hai. 11 Phir upar jákar rotī torī, aur khākar itnī der tak un se bāten kartā rahā, ki pau phat gayī; phir wuh rawāna ho gayā. 12 Aur wuh us larke ko jītā lāe, aur un kī barī khatir jama' hui.

13 Ham jahāz tak áge jákar, is irāde se Assus ko rawāna hue, ki wahān pahunchkar Paulus ko charhā len; kyūnki us ne paidal jāne kā irāda karke yihī tajwīz kī thī. 14 Pas jab wuh Assus meṅ hamen milā, to ham use charhākar Mitulene meṅ áe. 15 Aur wahān se jahāz par rawāna hokar dūse dīn Khiyus ke sāmne pahunchē; aur tīsre dīn Sāmus tak áe aur agle dīn Miletus meṅ á gaye. 16 Kyūnki Paulus ne yih ṭhān liyā thā, ki Ifisus ke pás se guzre, aisā na ho ki use A'siya meṅ der lage; is liye ki wuh jaldī kartā thā, ki agar ho sake, to use Píntekust kā dīn Yarūshalem meṅ ho.

17 Aur us ne Miletus se Ifisus meṅ kahlā bhejā aur kalisiyā ke buzurgon ko bulwāyā. 18 Jab wuh us ke pás áe, to un se kahā;

Tum khud jānte ho, ki pahle hī dīn se, ki main ne A'siya meṅ qadam rakkhā har waqt tumhāre sáth kis tarah rahā; 19 ya'nī kamāl firo-tani se, aur ānsū bahā bahākar, aur un āzmaishon meṅ jo Yahūdīon kī sázish ke sabab mujh par wāqī' hūn, Khudāwand kī khidmat kartā rahā. 20 Aur jo jo bāten tumhāre fāide kī thīn, un ke bayān karne, aur 'alāniya aur ghar ghar sikhāne se kabhī na jhijhkā; 21 balki Yahūdīon aur Yūnānion ke rūbarū gawāhī detā rahā, ki Khudā ke sāmne tauba karnā, aur hamāre Khudāwand Yisū' Masīh par imān lānā chāhiye. 22 Aur ab dekho, main rūh meṅ bandhā huā Yarūshalem ko jātā hūn, aur na ma'lūm kī wahān mujh par kyā kyā guzre: 23 siwā is ke ki Rūhu'l Quds har shahr meṅ gawāhī de dekar mujh

se kahtá hai, ki qaid aur musíbaten tere liye taiyár hain. 24 Lekin main apní ján ko 'azíz nahín samajhtá ki us kí kuchh qadr karún, bamuqábala is ke, ki apná daur, aur wuh khidmat jo Khudáwand Yisú' se pái hai, púrí karún, ya'ní Khudá ke fazl kí khushkhabarí kí gawáhi dún. 25 Aur ab dekho, main jántá hún ki tum sab, jin ke darmiyán main bádsháhat kí manadí kartá phirá, merá munh phir na dekhoge. 26 Pas main áj ke din tumhen qata'í kahtá hún, ki sab ke khún se pák hún. 27 Kyúнки main Khudá kí sárí marzí tum se púre taur par bayán karne se na jhihka. 28 Pas apní aur us sáre galle kí khabardári karo, jis ká Rúhu'l Quds ne tumhen nigahbán thahráya, táki Khudá kí kalísiyá kí gallabáni karo, jise us ne kháss apne khún se mol liyá. 29 Main yih jántá hún, ki mere jáne ke ba'd pharnewále bheriye tum men áenge, jinhen galle par kuchh tars na áegá; 30 aur khud tum men se aise ádmí uthenge, jo ultí ultí báten kahenge, táki shágirdon ko apní taraf khench le. 31 Is liye jágte raho, aur yád rakkho, ki main tén baras tak rát dín ánsú bahá bahákar har ek ko samjháne se báz na áyá. 32 Ab main tumhen Khudá aur us ke fazl ke kalám ke supurd kartá hún, jo tumhári taraqqí kar saktá hai, aur sáre muqaddason men sharík karke mírás de saktá hai. 33 Main ne kisi kí chándí, yá sone, yá kapre ká lálach nahín kiya. 34 Tum ap jánte ho, ki inhin háthon ne merí aur mere sáthiyon kí hájaten rafa' kí. 35 Main ne tum ko sab báten karke díkhá dín, ki is tarah mihnát karke kamzoron ko sambhálná, aur Khudáwand Yisú' kí báten yád rakhní cháhiyen, ki us ne khud kahá; Dená lene se mubáarak hai.

36 Us ne yih kahkar ghutne teke, aur un sab ke sáth du'á mángí. 37 Aur wuh sab bahut roe, aur Paulus ke gale lag lagkar us ke boste liye; 38 aur khásskar is bát par gamgín the, jo us ne kahí thí, ki Tum merá munh phir na dekhoge. Phir use jaház tak pahuncháya.

21

Aur jab ham un se bamushkil judá hokar jaház par rawána hue, to aisá huá ki sídhí ráb Kós men áe, aur dúsre dín

Rodus men, aur wahán se Patara men: 2 phir ek jaház sídhá Fínike ko játá huá milá, aur us par sawái hokar rawána hue. 3 Jab Kuprus nazar áyá, to use báen háth chhokkar Súriya ko chale, aur Súr men utre; kyúнки wahán jaház ká mál utárná thá. 4 Jab shágirdon ko talásh kar liyá, to ham sáť roz wahán rahe: unhon ne Rúh kí ma'rifat Paulus se kahá, ki Yarúshalem men qadam na rakhná. 5 Aur jab wuh dín guzar gaye, to aisá huá ki ham níkalke rawána hue; aur sab ne, bíwiyon aur bachchon samet, ham ko shahr ke báhar tak pahuncháya. Phir ham ne samundar ke kanáre ghutne tekkar du'á mángí; 6 aur ek dúsre se widá' hokar, ham to jaház par charhe, aur wuh apne apne ghar wápas chale gaye.

7 Aur ham Súr se jaház ká safar tamám karke, Patulimayis men pahunché; aur bháiyon ko salám kiya, aur ek dín un ke sáth rahe. 8 Dúsre dín ham rawána hokar Qaisariya men áe; aur Filippus mubashshir ke ghar, jo un' sátan men se thá, utarkar us ke sáth rahe. 9 Us kí char kunwári betiyán thin, jo nubuwwat kartí thin. 10 Aur jab ham wahán bahut roz rahe, to Agabus nám ek nabí Yahúdiya se áyá. 11 Us ne hamáre pás ákar Paulus ká kamarband liyá, aur apne háth pánw bándhkar kahá; Rúhu'l Quds yún kahtá hai, ki jis shakhs ká yih kamarband hai, us ko Yahúdí Yarúshalem men isí tarah bándhenge, aur gairqaumon ke háth men hawále karenge. 12 Jab yih suná, to ham ne aur wahán ke logon ne us kí minnat kí, ki Yarúshalem ko na jáe. 13 Magar Paulus ne jawáb diya, ki Tum kyá karte ho? kyún ro roke merá díł to're ho? Main to Yarúshalem men Khudáwand Yisú' ke nám par na sírf bándhe jáne, balki marne ko bhí taiyár hún. 14 Jab us ne na maná, to ham yih kahkar chup ho gaye, ki Khudáwand kí marzí púrí ho.

15 Un dínon ke ba'd, ham apne safar ká asbáb taiyár karke Yarúshalem ko gaye. 16 Aur Qaisariya ke bhí ba'z shágird hamáre sáth chale, aur ek qadím shágird Manáson Kuprí ko sáth le áe, táki ham us ke hán mihmán hon.

17 Jab ham Yarushalem men pahunchhe, to bhái parí khushí ke sáth ham se mile. 18 Aur दूसरे दिन Paulus hamáre sáth Ya'qúb ke pás gayá; aur sab buzurg wahán házir the. 19 Us ne unhen salám karke, jo kuchh Khudá ne us kí khidmat se gairqaumon men kiya thá, mufassal bayán kiya. 20 Unhon ne yih sunkar Khudá kí barái kí: phir us se kahá; Ai bhái, tú dekhá hai, ki Yahúdíon men házárhá ádmí ímán le áe hain; aur wuh sab shari'at ke báre men sargarm hain. 21 Aur un ko tere báre men síkhá diya gayá hai, ki tú gairqaumon men rahnewále sab Yahúdíon ko yih kahkar Músá se phir jáne kí ta'lím detá hai, ki na apne larkon ká khatna karo, na Músawí rasmon par chalo. 22 Pas kyá kiya jáe? Log zarúr sunenge, ki tú áya hai. 23 Is liye jo ham tujh se kahte hain, wuh kar: hamáre hán char ádmí aise hain, jinhon ne mannat máni hai; 24 unhen lekar apne ap ko un ke sáth pák kar, aur un kí taraf se kuchh kharch kar, táki wuh sir mundáen: to sab ján lenge, ki jo báten unhen tere báre men síkhá gayi hain, un kí kuchh asl nahin; balki tú khud bhí shari'at par 'amal karke durustí se chaltá hai. 25 Magar gairqaumon men se jo ímán láe, un kí bábat ham ne yih faisala karke likhá thá, ki wuh sirf buton kí qurbání ke gosht se, aur lahu, aur galághonte hue jánwaron, aur harámkari se apne ap ko bacháe rakkhen. 26 Is par Paulus un ádmíon ko lekar, aur दूसरे दिन apne ap ko un ke sáth pák karke, haikal men dákhil húa, aur khabar di, ki jab tak ham men se har ek kí nazr na charhá jáe taqaddus ke din pure karenge.

27 Jab wuh sáť din pure hone ko the, to A'siya ke Yahúdíon ne use haikal men dekhkar, sab logon men halchal machái, aur yún chil-lákar us ko pakar liya; 28 ki Ai Isráílo, madad karo: yih wuhí ádmí hai, jo har jagah sab ádmíon ko ummat, aur shari'at, aur is maqám ke khiláf síkháta hai: balki Yúnáníon ko bhí haikal men lákar, is pák maqám ko nápak kiya hai. 29 Kyunki unhon ne is se pahle Trufimus Ífisi ko us ke sáth shahr

men dekhá thá; usí kí bábat unhon ne khayál kiya, ki Paulus use haikal men le áya hai. 30 Aur tamám shahr men halchal par gayi, aur log daurkar jama' hue: aur Paulus ko pakarke haikal ke báhar ghasíkar le gaye: aur fauran darwáze band kar liye gaye. 31 Jab wuh use qatl karná cháhte the, to upar paltan ke sardár ke pás khabar pahunchí, ki tamám Yarushalem men khalbalí parí hui hai. 32 Wuh usí dam sipáhiyon aur súbadáron ko lekar un ke pás niche daurá áya: aur wuh paltan ke sardár aur sipáhiyon ko dekhkar Paulus kí már píť se báz áe. 33 Is par paltan ke sardár ne nazdík ákar use giriftár kiya; aur do zanjíron se bándhne ká hukm dekar púchhne lagá, ki Yih kaun hai, aur is ne kyá kiya hai? 34 Bhí men se ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh: pas jab hullar ke sabab kuchh haqíqat daryáft na kar saká, to hukm diya, ki use qil'e men le jáo. 35 Jab sírhiyon par pahunchá, to bhí kí zabardastí ke sabab sipáhiyon ko use uthákar le jáná pará; 36 kyunki logon kí bhí yih chilláti hui us ke píchhe parí, ki Us ká kám tamám kar.

37 Aur jab Paulus ko qil'e ke andar le jáne ko the, to us ne paltan ke sardár se kahá; Kyá mujhe ijázat hai, ki tujh se kuchh kahún? Us ne kahá; Kyá tú Yúnání jántá hai? 38 Kyá tú wuh Misrí nahin, jo is se pahle gázíon men se char hazár ádmíon ko bági karke jangal men le gayá? 39 Paulus ne kahá, ki Main Yahúdí ádmí, Kilikiya ke mashhúr shahr Tarsus ká báshinda hún. Main terí minnat kartá hún, ki mujhe logon se bolne kí ijázat de. 40 Jab us ne use ijázat di, to Paulus ne sírhiyon par khare hokar logon ko háth se ishára kiya. Jab wuh chupcháp ho gaye, to 'Ibrání zabán men yún kahne lagá, ki

22 Ai bháiyó aur buzurgó, merá 'uzr suno, jo ab tum se bayán kartá hún.

2 Jab unhon ne suná, ki ham se 'Ibrání zabán men boltá hai, to aur bhí chupcháp ho gaye. Pas us ne kahá;

3 Main Yahúdí hún, aur Kilikiya ke shahr Tarsus men paidá hua magar merí tarbiyat is shahr men

Gamliel ke qadamon men hui, aur main ne bāpdādā ki sharī'at ki khāss pābandī ki ta'līm pāi; aur Khudā ki rāh men aisā sargarm thā, jaisā tum sab āj ke din ho. 4 Chunānchi main ne mardon aur 'auraton ko bāndh bāndhkar, aur qaidkhāne men dāl dālkar, Masīhī tarīqwalon ko yahan tak satāyā, ki marwā bhī dālā. 5 Chunānchi sardār kāhin aur sāre buzurg mere gawāh hain, ki un se main bhāiyon ke nām khatt lekar Damishq ko rawāna huā, tāki jitne wahān hon, unhen bhī bāndhkar Yarūshalem men sazā dilāne ko lāun. 6 Jab main safar kartā kartā Damishq ke nazdīk pahunchā, to aisā huā ki do pahar ke qarīb yakāyak ek barā nūr āsmān se mere girdāgird ā chamkā. 7 Aur main zamīn par gir parā, aur yih āwāz sunī, ki Ai Shāūl! ai Shāūl! tū mujhe kyūn satātā hai? 8 Main ne jawāb diyā, ki Ai Khudāwand, tū kaun hai? Us ne mujh se kahā; Main Yisū' Nāsari hūn, jise tū satātā hai. 9 Aur mere sāthiyon ne nūr to dekhā, lekin jo mujh se boltā thā, us ki āwāz na sunī. 10 Main ne kahā; Ai Khudāwand, main kyā karūn? Khudāwand ne mujh se kahā; Uthkar Damishq men jā; jo kuchh tere karne ke liye muqarrar huā hai, wahān tujh se sab kahā jāegā. 11 Jab mujhe us nūr ke jalāl ke sabab kuchh na dikhāi diyā, to mere sāthī merā hāth pakarke mujhe Damishq men le gaye. 12 Aur Hananyāh nām ek shakhs, jo sharī'at ke muwāfiq dīndār, aur wahān ke sab rahne-wāle Yahūdion ke nazdīk neknām thā, 13 mere pās āyā, aur khare hokar mujh se kahā; Bhāi Shāūl, phir binā ho. Usī gharī binā hokar main ne us ko dekhā. 14 Us ne kahā; Hamāre bāpdādā ke Khudā ne tujh ko is liye muqarrar kiya, ki tū us ki marzī ko jāne, aur us Rāstbāz ko dekhe, aur us ke munh ki āwāz sune. 15 Kyūnki tū us ki taraf se sab ādmion ke sāmne un bāton kā gawāh hogā, jo tū ne dekhī aur sunī hain. 16 Ab kyūn der kartā hai? uth, baptisma le, aur us kā nām lekar apne gunāhon ko dho dāl. 17 Jab main phir Yarūshalem men ākar haikal men durā māng rahā thā, to aisā huā

ki main bekhud ho gayā, 18 aur us ko dekhā ki mujh se kahtā hai; Jaldī kar, aur fauran Yarūshalem se nikal jā; kyūnki mere haqq men terī gawāhī qubūl na karege. 19 Main ne kahā; Ai Khudāwand, wuh khud jānte hain, ki jo tujh par imān lāe main un ko qaid karātā, aur jābajā 'ibādatkhānon men pit-wātā thā: 20 aur jab tere shahīd Stifanus kā khūn bahāyā jātā thā, to main bhī wahān khārā thā, aur us ke qatl par rāzī thā, aur us ke qatilon ke kapron ki hifāzat kartā thā. 21 Us ne mujh se kahā; Jā: main tujhe gairqaumon ke pās dūr dūr bhejūngā.

22 Wuh is bāt tak to us ki sunte rahe; phir baland āwāz se chillāe, ki Aise shakhs ko zamīn par se fanā kar de! us kā zindā rahnā munāsib nahīn. 23 Jab wuh chillāte aur apne kapre phenkte aur khāk urāte the, 24 to palṭan ke sardār ne hukm dekar kahā, ki use qill'e men le jāo, aur koṛe mārkar us kā izhār lo, tāki mujhe ma'lūm ho, ki wuh kis sabab se us ki mukhālafat men yūn chillāte hain. 25 Jab unhon ne use tasmon se bāndh liyā, to Paulus ne us sūbadār se jo pās khārā thā kahā; Kyā tumhen rawā hai, ki ek Romī ādmī ke koṛe mārō, aur wuh bhī qusūr sābit kiye bagair? 26 Sūbadār yih sunkar palṭan ke sardār ke pās gayā, aur use khabar dekar kahā; Tū kyā kartā hai? yih to Romī ādmī hai. 27 Palṭan ke sardār ne us ke pās ākar kahā; Mujhe batā to, kyā tū Romī hai? Us ne kahā; Hān. 28 Palṭan ke sardār ne jawāb diyā, ki Main ne barī raqam dekar Romī hone kā rutba hāsīl kiya. Paulus ne kahā; Main to paidāishī hūn. 29 Pas jo us kā izhār lene ko the, fauran us se alag ho gaye, aur palṭan kā sardār bhī yih ma'lūm karke dar gayā, ki jis ko main ne bāndhā hai, wuh Romī hai.

30 Subh ko yih haqīqat ma'lūm karne ke irāde se, ki Yahūdī us par kyā ilzām lagāte hain, us ne us ko khol diyā; aur sardār kāhin aur sāre sadr 'adālatwalon ko jama' hone kā hukm diyā, aur Paulus ko niche le jākar un ke sāmne khārā kar diyā.

23

Paulus ne sadr 'adálatwálon ko gaur se dekhkar kahá; Ai bháiyó, main ne áj tak kamál nekniyati se Khudá ke wáste 'umr guzarí hai. 2 Sardár káhin Hananyáh ne un ko jo us ke pás khare the hukm diyá, ki us ke munh par tamáncha máro. 3 Paulus ne us se kahá; Ai safedí phirí hui díwár, Khudá tujhe máregá: tú shari'at ke muwáfiq merá insáf karne ko baithá hai, aur kyá shari'at ke barkhiláf mujhe márne ká hukm detá hai? 4 Jo pás khare the unhon ne kahá; Kyá tú Khudá ke sardár káhin ko burá kahtá hai? 5 Paulus ne kahá; Ai bháiyó, mujhe ma'lúm na thá ki yih sardár káhin hai; kyúñki likhá hai, ki Apní qaum ke sardár ko burá na kah. 6 Jab Paulus ne yih ma'lúm kiyá ki ba'z Sadúqí haiñ aur ba'z Farísí, to 'adálat men pukárke kahá, ki Ai bháiyó, main Farísí aur Farísíon ki aulád hun; murdon ki ummed aur qiyámat ke báre men mujh par muqaddama ho rahá hai. 7 Jab us ne yih kahá, to Farísíon aur Sadúqíon men takráar hui; aur házirin men phut par gayi. 8 Kyúñki Sadúqí to kahte haiñ, ki na qiyámat hai, na koí firishta, na ruh; magar Farísí donon ká iqrár karte haiñ. 9 Pas bará shor húa: aur Farísíon ke firqe ke ba'z faqíh uthe, aur yun kahkar jhagarne lage, ki Ham is ádmí men kuchh burái nahín páte; aur agar kisi ruh yá firishte ne is se kalám kiyá ho, to phir kyá? 10 Aur jab barí takráar hui, to paltan ke sardár ne, is khauf se ki mabádá Paulus ke tukre kar diye jáen, fauj ko hukm diyá, ki utarkar use un men se zabardastí nikálo, aur qil'e men le áo. 11 Usí ráat Khudáwand us ke pás á khará húa, aur kahá; Khátirjama' rakh: ki jaise tú ne merí bábat Yarúshalem men gawáhi dí, waise hí tujhe Roma men bhí gawáhi dení hogí. 12 Jab din húa, to Yahúdíon ne eká karke aur la'nat ká qasam khákar kahá, ki jab tak nam Paulus ko qatl na kar len, na kuchh khaenge na pienge. 13 Aur jinhon ne ápas men yih sázish kí, wuh chálís se ziyáda the. 14 Pas unhon ne sardár káhinon aur buzurgon ke pás jákar kahá, ki Ham ne sakht la'nat kí qasam khái hai, ki jab tak Paulus

ko qatl na kar len, kuchh na chakhenge. 15 Pas ab tum sadr 'adálatwálon se milkar paltan ke sardár se 'arz karo ki use tumháre pás láe, goyá tum us ke mu'ámale kí haqíqat ziyáda daryáft karní cháhte ho: aur ham us ke pahunchne se pahle us ke már dálné ko taiyár haiñ. 16 Lekin Paulus ká bhánjá un kí ghát ká hál sunkar áyá, aur qil'e men jákar Paulus ko khabar dí. 17 Paulus ne súbadáron men se ek ko bulákar kahá; Is jawán ko paltan ke sardár ke pás le já; yih us se kuchh kahná cháhtá hai. 18 Pas us ne us ko paltan ke sardár ke pás le jákar kahá, ki Paulus qaidí ne mujhe bulákar darkhwást kí, ki is jawán ko tere pás láun, ki tujh se kuchh kahná cháhtá hai. 19 Paltan ke sardár ne us ká háth pakarkar, aur alag jákar púchhá, ki Mujh se kyá bát kahní cháhtá hai? 20 Us ne kahá; Yahúdíon ne eká kiyá hai, ki tujh se darkhwást karen, ki kal Paulus ko sadr 'adálat men láe, goyá tú us ke hál kí aur bhí tahqíqat karní cháhtá hai. 21 Lekin tú un kí na mánná: kyúñki un men chálís shakhs se ziyáda us kí ghát men haiñ, jinhon ne la'nat kí qasam khái hai, ki jab tak use már na dálen, na khaenge na pienge; aur ab wuh taiyár haiñ; sirf tere wa'de ká intizár hai. 22 Pas sardár ne jawán ko yih hukm dekar rukhsat kiyá, ki Kisi se na kahná, ki tú ne mujh par yih zahir kiyá. 23 Aur do súbadáron ko pás bulákar kahá, ki Do sau sipáhi, aur sattar sawár, aur do sau nezabardár pahar rát gaye Qaisariya ke jáne ko taiyár kar rakhná: 24 aur hukm diyá ki Paulus kí sawarí ke liye jánwaron ko bhí házir karen, táki use Feliks hákim ke pás sahíh salámat pahunchá den. 25 Aur is mazmún ká khatt likhá: 26 Klaudiyus Lúsiyás ká Feliks bahádur hákim ko salám. 27 Is shakhs ko Yahúdíon ne pakarkar már dálná cháhá; magar jab mujhe ma'lúm húa ki Romí hai, to fauj samet chah gayá, aur chhurá láyá. 28 Aur is bát ke daryáft karne ká iráda karke, ki wuh kis sabab se us par nálísh karte haiñ, use un kí sadr 'adálat men le gayá; 29 aur ma'lúm húa, ki wuh apní shari'at ke mas'alon kí bábat us par nálísh

karte hain; lekin us par kolaisa ilzám nahin lagáya gayá, jo qatl yá qaid ke láiq ho. 30 Aur jab mujhe ittilá' hui, ki is shakhs ke bar-khiláf sázish honewálí hai, to main ne use fauran tere pás bhej diya hai, aur us ke mudda'lon ko bhí hukm de diya hai, ki tere sámné us par dá'wá karen.

31 Pas sipáhlón ne hukm ke muwáfiq Paulus ko lekar, ráton rát Antipatris men pahunchá diya. 32 Aur dúsre dín sawáron ko us ke sáth jáne ke liye chhor kar, ap qil'e ko phire. 33 Unhon ne Qalsariya men pahunchkar hákim ko khatt de diya, aur Paulus ko bhí us ke áge házir kiya. 34 Us ne khatt parhkar púchhá, ki Yih kis súbé ká hai? aur yih ma'lúm karke ki Kili-kiya ká hai, 35 us se kahá, ki jab tere mudda'f bhí házir hongé, to main tera muqaddama karúngá: aur use Heródes ke qil'e men qaid rakhne ká hukm diya.

24 Páñch dín ke ba'd Hanan-yáh sardár káhin, ba'z bu-zurgon, aur Tirtullus nám ek wakíl ko sáth lekar wahán áya, aur unhon ne hákim ke sámné Paulus ki faryád ki. 2 Jab wuh buláya gayá, to Tirtullus ilzám lagáke kahne lagá, ki Ai Feliks bahádúr, chúnki tere wasfle se ham bare amn men hain, aur teri dúrandeshi se is qaum ke fálde ke liye kharábíon ki isláh hotí hai, 3 ham har tarah aur har jagah kamál shukrguzári ke sáth tera íhsán mánte hain. 4 Magar is liye ki tujhe ziyáda taklíf na dúñ, main teri minnat kartá hún, ki tú apni mihrbáni se hamári do ek báteñ sun le. 5 Kyúnki ham ne is shakhs ko mufsid, aur dunyá ke sab Yahúdíon men fitnaangez, aur Násaríon ke bid'atí firqe ká sarguroh páya. 6 Us ne haikal ko nápak karne ki bhí koshish ki thi, aur ham ne use pakrá: [aur ham ne cháhá ki apni sharí'at ke muwáfiq us ki 'adálat karen. 7 Lekin Lú-siyás sardár ákar barí zabardastí se use hamáre háth se chhín le gayá, 8 aur us ke mudda'lon ko hukm diya, ki tere pás jáen:] usí se tahqíq karke tú ap in sab báton ko daryáft kar saktá hai, jin ká ham us par ilzám lagáte hain. 9 Aur Yahúdíon ne bhí is dá'we men muttáfiq hokar kahá, ki yih báteñ isí tarah hain.

10 Jab hákim ne Paulus ko bolne ká ishára kiya, to us ne jawáb diya:

Chúnki main jántá hún, ki tú bahut barason se is qaum ki 'adálat kartá hai, is liye main khatir-jama'í se apná 'uzr bayán kartá hún. 11 Tú daryáft kar saktá hai, ki bárah dín se ziyáda nahin hue, ki main Yarúshalem men 'ibádat karne gayá thá: 12 aur unhon ne mujhe na haikal men kisi ke sáth bahs karte, yá logon men fasád utháte páya; na 'ibádatkhánon men; na shahr men: 13 aur na wuh in báton ko, jin ká mujh par ab ilzám lagáte hain, tere sámné sábit kar sakte hain. 14 Lekin tere sámné yih iqrár kartá hún, ki jis Taríq ko wuh bid'at kahte hain, usí ke mutábiq main apne báp-dádá ke Khudá ki 'ibádat kartá hún, aur jo kuchh Tauret aur nabíon ke sahífon men likhá hai, us sab par merá imán hai. 15 Aur Khudá se usí bát ki ummed rakhtá hún, jis ke wuh khud bhí muntazir hain, ki rástbázon aur náraston donon ki qiyámat hogí. 16 Isí liye main khud bhí koshish men rahtá hún, ki Khudá aur ádmíon ke báab men merá dil mujhe kabhi malámat na kare. 17 Bahut barason ke ba'd main apni qaum ko khalírat pahuncháne, aur nazren char-íane áya thá. 18 Unhon ne bagair hangáme yá balwe ke mujhe tahárat ki hálat men, yih kám karte hue, haikal men páya—hán, A'siya ke chand Yahúdí the—19 aur agar un ká mujh par kuchhi dá'wá thá, to unhen tere sámné házir hokar faryád karni wájib thi. 20 Yá yihí khud kahen, ki jab main sádr 'adálat ke sámné khará thá, to mujh men kyá burái pái thi, 21 siwá is ek bát ke, ki main ne un men kharé hokar baland áwáz se kahá thá, ki Murdon ki qiyámat ke bare men áj mujh par tumháre sámné muqaddama ho rahá hai.

22 Feliks ne, jo sahíh taur par is Taríq se waqíf thá, yih kahkar muqaddame ko multawí kar diya, ki jab paltan ká sardár Lúsiyás áega, to main tumhára muqaddama falsal karúngá: 23 aur suba-dár ko hukm diya, ki us ko qaid to rakh; magar áram se rakhná, aur us ke doston men se kisi ko us ki khidmat karne se mana' na karná.

24 Aur chand roz ke ba'd Feliks apní bíwí Drúsilla ko, jo Yahúdan thí, sáth lekar áyá; aur Paulus ko bulwákar us se Masíh Yísú' ke dín kí kaifiyat suní. 25 Aur jab wuh rástbází, aur parhezgárí, aur áy- anda 'adálat ká bayán kar rahá thá, to Feliks ne dahshat khákar jawáb diyá, kí Is waqt to já, fursat pákar tujhe phir buláungá. 26 Use Paulus se kuchh rupaye milne kí ummed bhí thí; is liye use áur bhí bulá bulákar us ke sáth guftgú kiyá kartá thá. 27 Lekin jab do baras guzar gaye, to Purkiyus Festus Feliks kí jagah muqarrar húa; aur Feliks Yahúdíon ko apná íhsánmand karne kí garaz se Paulus ko qaid hí men chhor gayá.

25 Pas Festus súbá men dákhil hokar tén roz ke ba'd Qaisariya se Yarúshalem ko gayá.

2 Aur sardár káhinon aur Yahúdíon ke ráison ne us ke háq Paulus kí faryád kí; 3 aur us kí mukhálafat men yih ri'áyat cháhi, kí wuh use Yarúshalem men bulá bheje, aur ghát men the kí use ráh men már dálen. 4 Magar Festus ne jawáb diyá, kí Paulus to Qaisariya men qaid hai, aur main ap jald wahán jáungá. 5 Pas tum men se jo ikhtiyárwále hain, wuh sáth chalen, aur agar is shakhs men kuchh bejá bát ho, to us kí faryád karen.

6 Wuh un men áth das dín rahkar Qaisariya ko gayá, aur दूसरे dín takht i 'adálat par baithkar Paulus ke láne ká hukm diyá. 7 Jab wuh házir húa, to jo Yahúdí Yarúshalem se áe the, wuh us ke ás pás khare hokar us par bahutere sakht ilzám lagáne lage, magar un ko sábit na kar sake; 8 lekin Paulus ne yih 'uzr kiyá, kí Main ne na to kuchh Yahúdíon kí shari'at ká gunáh kiyá hai, na haikal ká, na Qaisar ká. 9 Magar Festus ne, Yahúdíon ko apná íhsánmand banáne kí garaz se, Paulus ko jawáb diyá; Kyá tujhe Yarúshalem jáná manzúr hai, kí terá yih muqaddama wahán mere sámnne faisal ho? 10 Paulus ne kahá; Main Qaisar ke takht i 'adálat ke sámnne khara hún; merá muqaddama yahín faisal honá cháhiye. Yahúdíon ká main ne kuchh qusúr nahín kiyá, chunánchi tú bhí khúb jántá hai. 11 Agar badkár hún, yá main ne

qatl ke láiq koí kám kiyá hai, to mujhe marne se inkár nahín. Lekin jin báton ká wuh mujh par ilzám lagáte hain, agar un kí kuchh asl nahín, to un kí ri'áyat se koí mujh ko un ke hawáale nahín kar saktá: main Qaisar ke háq apíl kartá hún. 12 Phir Festus ne saláhkaron se maslahat karke jawáb diyá, kí Tú ne Qaisar ke háq apíl kiyá hai; to Qaisar hí ke pás jáegá.

13 Aur kuchh dín guzarne ke ba'd, Agrippa bádsháh aur Birníke ne Qaisariya men ákar Festus se muláqát kí. 14 Aur un ke kuchh 'arsa wahán rahne ke ba'd Festus ne Paulus ke muqaddame ká hál bádsháh se yih kahkar bayán kiyá, kí Ek shakhs ko Feliks qaid men chhor gayá hai. 15 Jab main Yarúshalem men thá, to sardár káhinon aur Yahúdíon ke buzurgon ne us kí faryád kí, aur sazá ke hukm kí darkhwást kí. 16 Un ko main ne jawáb diyá, kí Romíon ká yih dastúr nahín, kí kisi ádmí ko ri'áyatan sazá ke liye hawáale karen, jab tak kí mudda'á 'alaih ko, apne mudda'íon ke rúbarú hokar, da'wá ke jawáb dene ká mauqa' na mile. 17 Pas jab wuh yahán jama' hue, to main ne kuchh der na kí, balki दूसरे hí dín takht i 'adálat par baithkar, us ádmí ke láne ká hukm diyá. 18 Magar jab us ke mudda'í khare hue, to jin buráiyon ká mujhe gumán thá, un men se unhon ne kis ká ilzám us par na lagáya; 19 balki apne dín, aur kisi shakhs Yísú' kí bábat us se bahs karte the, jo mar gayá thá, aur Paulus us ko zinda batátá hai. 20 Chúnki main in báton kí tahqíqát kí bábat uljhan men thá, is liye us se púchhá; Kyá tú Yarúshalem men jáne ko rází hai, kí wahán in báton ká faisala ho? 21 Magar jab Paulus ne apíl kiyá, kí merá muqaddama sháhansháh kí 'adálat men faisal ho, to main ne hukm diyá, kí jab tak use Qaisar ke pás na bhejún, wuh qaid rahe. 22 Agrippa ne Festus se kahá; Main bhí us ádmí kí sunná cháhtá hún. Us ne kahá, kí Tú kal sun legá.

23 Pas दूसरे dín, jab Agrippa aur Birníke, barí shán o shaukat se, paltan ke sardáron aur shahr ke raison ke sáth, diwánkháne men

dakhil hue, to Festus ke hukm se Paulus hazir kiyá gayá. 24 Phir Festus ne kahá; Ai Agrippa bádsháh, aur ai sab házirín! tum is shakhs ko dekhte ho, jis ki bábat Yahúdíon ki sári guroh ne Yarúshalem men, aur yahán bhí chillá chillákar mujh se 'arz ki, ki is ka áge ko jítá rahná munásib nahín. 25 Lekin mujhe ma'lúm huá, ki us ne qatl ke láiq kuchh nahín kiyá: aur jab us ne khud sháhansháh ke hán apíl kiyá, to main ne us ke bhejne ki tajwíz ki. 26 Us ki nisbat mujhe koi thík bát ma'lúm nahín, ki Sarkár i 'A'li ko likhún. Is wáste main ne us ko tumháre áge, aur khásskar, ai Agrippa bádsháh, tere huzúr házir kiyá hai, táki tahqíqát ke ba'd likhne ke qábil koi bát nikle; 27 kyúnci qaidí ke bhejte waqt, un ilzámon ko jo us par lagáe gaye hon záhir na karná, mujhe khiláf i 'aql ma'lúm hotá hai.

26 Agrippa ne Paulus se kahá; Tujhe apne liye bolne ki ijázat hai. Paulus háth barhákar apná jawáb yún pesh karne lagá, ki

2 Ai Agrippa bádsháh, jitní báton ki Yahúdí mujh par nálish karte hain, áj tere sámné un ki jawábdihí karní apní khushnasibí jántá hún: 3 khásskar is liye ki tú Yahúdíon ki sab rasmon aur mas'alon se waqíf hai: pas main minnat kartá hún, ki tahammul se meri sun le. 4 Sab Yahúdí jánte hain, ki apní qaum ke darmiyán aur Yarúshalem men shurú' i jawání se merá chálchalan kaisá rahá hai; 5 chúnki wuh shurú' se mujhe jánte hain, agar cháhen, to gawáh ho sakte hain, ki main Farísí hokar apne dín ke sab se ziyáda páband i mazhab firqe ki tarah zindagí guzártá thá. 6 Aur ab us wa'de ki ummed ke sabab mujh par muqaddama ho rahá hai, jo Khudá ne hamáre bápda se kiyá thá; 7 usi wa'de ke purá hone ki ummed par hamáre bárah ke bárah qábile dil o ján se rát dín 'ibádat kiyá karte hain. Isi ummed ke sabab; ai bádsháh, Yahúdí mujh par nálish karte hain. 8 Jab ki Khudá murdon ko jilátá hai, to yih bát tumháre nazdík kyún gair-mu'tabar samjhí játí hai? 9 Main ne bhí samjhá thá, ki Yisú' Násari

ke nám ki tarah tarah se mukhálat karní mujh par farz hai. 10 Chunnánci main ne Yarúshalem men aisé hi kiyá, aur sardár káhinon ki taraf se ikhtiyár pákar, bahut se muqaddason ko qaid men dálá, aur jab wuh qatl kiye játe the to main bhí yihí ráe detá thá. 11 Aur har 'ibádatkháne men unhen sazá dilá dilákar zabardastí un se kufr kahl-wátá thá, balki un ki mukhálafat men aisé diwána baná, ki gair shahron men bhí jákar unhen satátá thá. 12 Isi hál men sardár káhinon se ikhtiyár aur parwána lekar Damishq ko játá thá; 13 to ai bádsháh, main ne do pahar ke waqt ráh men yih dekhá, ki súraj ke núr se ziyáda ek núr ásmán se, mere aur mere hamsafaron ke girdágird á chamká. 14 Jab ham sab zamín par gir páre, to main ne 'Ibrání zabán men yih áwáz suní, ki Ai Shául, ai Shául, tú mujhe kyún satátá hai? Paine ki ár par lát mární tere liye mushkil hai. 15 Main ne kahá; Ai Khudáwand, tú kaun hai? Khudáwand bolá; Main Yisú' hún, jise tú satátá hai. 16 Lekin uth, apne pánwon par khará ho; kyúnci main is liye tujh par záhir huá hún, ki tujhe un chizon ka bhí khádim aur gawáh muqarrar karún, jin ki gawáhí ke liye tú ne mujhe dekhá hai, aur un ka bhí jin ki gawáhí ke liye main tujh par záhir huá karungá. 17 Aur main tujhe is ummat aur gairqaumon se bachátá rahungá; jin ke pás tujhe is liye bhejtá hún, 18 ki tú un ki ankhen khol de, táki andhere se raushní ki taraf, aur Shaitán ke ikhtiyár se Khudá ki taraf rujú' láen, aur mujh par imán láne ke bá'is gunáhon ki mu'áfí, aur muqaddason men sharík hokar mirás páen. 19 Is liye, ai Agrippa bádsháh, main us ásmání royá ka náfarmán na huá: 20 balki pahle Damishqíon ko, phir Yarúshalem aur sáre mulk i Yahúdiya ke báhindon ko, aur gairqaumon ko samjhátá rahá, ki tauba karen, aur Khudá ki taraf rujú' lákar tauba ke muwáfíq kám karen. 21 Inhín báton ke sabab Yahúdíon ne mujhe haikal men pakarke, már dálné ki koshish ki. 22 Lekin Khudá ki madad se main áj tak qáim hún, aur chhote bare ke sámné gawáhí detá hún, aur un báton ke siwá

kuchh nahin kahta, jin ki peshingoi nablon aur Musá ne bhi ki hai, 23 ki Masih ko dukh uthana zarur hai, aur sab se pahle wuhí murdon mein se zinda hokar is ummat ko aur gairqaumon ko bhi nur ka ishhar dega.

24 Jab wuh is tarah jawabdihí kar raha tha, to Festus ne barí awaz se kaha; Ai Paulus, tu diwana hai; bahut ilm ne tujhe diwana kar diya hai. 25 Paulus ne kaha; Ai Festus bahadur, main diwana nahin, balki sachchai aur hoshyari ki baton kahta hun. 26 Chunanchi badshah, jis se main dilerana kalam kartá hun, yih baton janta hai: aur mujhe yaqin hai ki in baton mein se koi us se chhipi nahin; kyunki yih majara kone mein nahin hua. 27 Ai Agrippa badshah, kyá tu nablon ka yaqin kartá hai? Main janta hun, ki tu yaqin kartá hai. 28 Agrippa ne Paulus se kaha; Tu to thori hi si nasihat karke mujhe Masihí kar lena chahta hai. 29 Paulus ne kaha; Main to Khuda se chahta hun, ki thori nasihat se, ya bahut se, sirf tu hi nahin, balki jitne log aj meri sunte hain, meri manind ho jain, siwa in zanjiron ke.

30 Tab badshah, aur hakim, aur Birnike, aur un ke hamnishin uth khare hue; 31 aur alag jakar ek dusre se baton karne aur kahne lage, ki Yih admi aisa to kuchh nahin kartá, jo qatl ya qaid ke laiq ho. 32 Agrippa ne Festus se kaha, ki Agar yih admi Qaisar ke hapil na kartá, to chhut saktá tha.

27 Jab jahaz par Italiya ko hamara jana thahar gaya, to unhon ne Paulus aur ba'z aur qaidon ko shahanshahi palan ke ek subadar Yuliyus nam ke hawale kiya. 2 Aur ham Adramuttiyum ke ek jahaz par, jo A'siya ke kanare ki bandargahon mein jane ko tha, sawar hokar rawana hue; aur Thissalunike ka Aristarkhus Makiduni hamare sath tha. 3 Dusre din Saidá mein jahaz thahra; aur Yuliyus ne Paulus par mihrbani karke doston ke pas jane ki ijazat di, taki us ki khatirdari ho. 4 Wahán se ham rawana hue, aur Kuprus ki ar mein hokar chale, is liye ki hawa mukhalif thi. 5 Phir ham Kilikiya aur Pamfúliya ke samundar se guzarkar

Lúkiya ke shahr Múra mein utre. 6 Wahán subadar ko Iskandriya ka ek jahaz Italiya jata hua mila; pas ham ko us mein bitha diya. 7 Aur ham bahut dinon tak ahista ahista chalkar jab mushkil se Kanidus ke samne pahunche, to is liye ki hawa ham ko age barhne na deti thi Salmone ke samne se hokar Krete ki ar mein chale; 8 aur bamushkil us ke kanare kanare chalkar, Hasin Bandar nam ek maqam mein pahunche, jis se Lasaya shahr nazdik tha.

9 Jab bahut arsa guzar gaya, aur jahaz ka safar is liye khatarnak ho gaya, ki Roze ka din guzar chuka tha, to Paulus ne unhen yih kahkar nasihat ki, 10 ki Ai sahibo, mujhe ma'lum hota hai ki is safar mein taklif aur bahut nuqsan hogá, na sirf mal aur jahaz ka, balki hamari janon ka bhi. 11 Magar subadar ne nakhudá aur jahaz ke malik ki baton par Paulus ki baton se ziyada lihaz kiya. 12 Aur chunki wuh bandar jaron mein rahne ke liye achchha na tha, is liye aksar logon ki salah thahri, ki wahán se rawana hon, aur agar ho sake, to Finiks mein pahunchkar jara katen: wuh Krete ka ek bandar hai, jis ka rukh shimál mashriq, aur junúb mashriq hai. 13 Jab kuchh kuchh dakhina hawa chalne lagi, to unhon ne, yih samajhkar ki hamara matlab hasil ho gaya, langar uthaya, aur Krete ke kanare ke qarib qarib chale. 14 Lekin thori der ba'd ek barí tufani hawa, jo Yurakulon kahlati hai, Krete par se jahaz par ai: 15 aur jab jahaz hawa ke qabu mein a gaya, aur us ka samna na kar saka, to ham ne lachar hokar us ko bahne diya. 16 Aur Kauda nam ek chhote jazire ki ar mein bahte bahte, ham barí mushkil se dongi ko qabu mein lae; 17 aur jab mallah us ko upar charha chuke, to jahaz ki mazbuti ki tadbiren karke us ko niche se bandha; aur Surtis ke chorbalu mein dhas jane ke dar se, jahaz ka saaz o samán utar liya, aur usi tarah bahte chale gaye. 18 Magar jab ham ne andhi se bahut hichkole khae, to dusre din wuh jahaz ka mal phenkne lage; 19 aur tisre din unhon ne apne hi hathon se jahaz ke alat o asbab bhi phenk

diye. 20 Aur jab bahut dinon tak na sūraj nazar āyā, na tāre, aur shiddat kī āndhī chal rahī thī, to ākhir ham ko bachne kī ummed bī'lkull na rahī. 21 Aur jab bahut fāqe kar chuke to Paulus ne un ke bīch men khare hokar kahā; Aī sāhibo, lāzim thā kī tum merī bāt mānkar Krete se rawāna na hote, aur yih taklīf aur nuqsān na uṭhāte. 22 Magar ab main tum ko nasīhat kartā hūn, kī khatirjama' rakkho: kyūnki tum men se kisī kī jān kā nuqsān na hogā, magar jahāz kā. 23 Kyūnki Khudā, jis kā main hūn, aur jis kī 'ibādat bhī kartā hūn, us ke firishte ne isī rāt ko mere pās ākar 24 kahā; Aī Paulus, na ḍar; zarūr hai, kī tū Qaisar ke sāmne hāzir ho; aur dekh, jitne log tere sāth jahāz men sawār hain, un sab kī Khudā ne terī khatir jānbakhshī kī. 25 Is liye, aī sāhibo, khatirjama' rakkho: kyūnki main Khudā kā yaqīn kartā hūn, kī jaisā mujh se kahā gayā hai, waisā kī hogā. 26 Lekin yih zarūr hai, kī ham kisī ṭāpū men jā parēn.

27 Jab chaudahwīn rāt hūl aur ham Bahr i Adriya men ṭakrāte phirte the, to ādhī rāt ke qarīb mallāhon ne aṭkal se ma'lūm kiyā, kī kisī mulk ke nazdīk pahunch gaye; 28 aur pānī kī thāh lekar bis pursa pāyā; aur thoṛā āge baṭhkar, aur phir thāh lekar pandrah pursa pāyā. 29 Aur is ḍar se, kī mabādā chaṭānon par jā parēn, jahāz ke pīchhe se chār langar ḍāle, aur subh hone kī du'ā māngte rahe. 30 Aur jab mallāhon ne chāhā kī jahāz par se bhāg jāen, aur is bahāne se kī galahī se langar ḍālen, ḍongī ko samundar men utārā. 31 to Paulus ne sūbadār aur sipāhion se kahā, kī Agar yā jahāz par na rahenge, to tum nahīn bach sakte. 32 Is par sipāhion ne ḍongī kī rasiyān kāṭkar use chhoṛ diyā. 33 Aur jab dīn nikalne ko hūā, to Paulus ne sab kī minnat kī, kī khānā khā lo, aur kahā, kī Tum ko intizār karte karte aur fāqa khenchte khenchte āj chaudah dīn ho gaye, aur tum ne kuchh nahīn khāyā. 34 Is liye tumhārī minnat kartā hūn, kī khānā khā lo; kyūnki is par tumhārī bihtarī mauqūf hai: aur tum men se kisī ke sir kā ek bāl bīkā na hogā.

35 Yih kahkar us ne roṭī lī, aur un sab ke sāmne Khudā kā shukr kiyā, aur toṭkar khāne lagā. 36 Phir un sab kī khatirjama' hūl, aur āp bhī khānā khāne lage. 37 Aur ham sab milkar jahāz men do sau chha-hattar admī the. 38 Jab wuh khākar ser hūe, to gehūon ko samundar men phenkar jahāz ko halkā karne lage. 39 Jab dīn nikal āyā, to unhon ne us mulk ko na pahchānā: magar ek khārī dekhī, jis kā kanāra sāf thā, aur salāh kī, kī agar ho sake, to jahāz ko us par chāṛhā len. 40 Pas langar kholkar samundar men chhoṛ diye, aur patwāron kī bhī rasiyān khol dīn, aur aglā pāl hawā ke rukh par chāṛhākar us kanāre kī taraf chale. 41 Lekin ek aīsī jagah jā parē, jis ke donon taraf samundar kā zor thā, aur jahāz zamīn par ṭik gayā. Pas galahī to dhakkā khākar phans gayī; magar dumbāla lahton ke zor se ṭūṭne lagā. 42 Aur sipāhion kī yih salāh thī, kī qaidion ko mār ḍālen, kī aīsā na ho koī tairkar bhāg jāe. 43 Lekin sūbadār ne, Paulus ke bachāne kī garaz se, un ko is irāde se bāz rakkhā; aur hukm diyā, kī jo tair sakte hain, pahle kūdkar kanāre par chale jāen; 44 aur bāqī log, ba'z taḥton par, aur ba'z jahāz kī āur chizon ke sahāre se chale jāen. Aur isī tarah sab ke sab khushkī par salāmat pahunch gaye.

28 Jab ham pahunch gaye, to jānā kī is ṭāpū kā nām Milite hai. 2 Aur un ajnabion ne ham par khāss mihrbānī kī, kyūnki menh kī jhārī aur jāre ke sabab unhon ne āg jalāke ham sab kī khatir kī. 3 Jab Paulus ne lakriyon kā gaṭṭhā jama' karke āg men ḍālā, to ek sānp garmī pākar niklā, aur us ke hāth par lipaṭ gayā. 4 Jis waqt un ajnabion ne wuh kīṛā us ke hāth men laṭkā hūā dekhā, to ek dūse se kahne lage, kī Beshakk yih admī khūnī hai; agarchi samundar se bach gayā, taubhī 'Adl use jīne nahīn detā. 5 Pas us ne kīṛe ko āg men jhaṭak diyā, aur use kuchh zarar na pahunchā. 6 Magar wuh muntazir the, kī is kā badan sūj jāegā, yā yih marke yakāyak gir parēgā. Lekin jab der tak intizār kiyā, aur dekhā kī us ko kuchh zarar na pahunchā, to āur khayāl

karke kahá, kí yih to koí deotá hai.

7 Wahán se qarīb Publiyuś nām us tápū ke sardār kí milk thī. Us ne ghar le jákar, tīn dīn tak baṛī mīhrbānī se hamārī mīhmānī kí. 8 Aur aisá huá kí Publiyuś ká bāp bukhār aur pechish kí wajh se bīmār pará thá. Paulus ne us ke pás jákar du'á mángí, aur us par háth rakhkar shifá dí. 9 Jab aisá huá, to báqí log jo us tápū men bīmār the áe, aur achchhe kiye gaye. 10 Aur unhon ne hamārī baṛī 'izzat kí; aur chalte waqt jo kuchh hamen darkār thá, jaház par rakh diyá.

11 Tīn mahīne ke ba'd, ham Iskandriya ke ek jaház par rawána hue, jo járe thar us tápū men rahá thá, aur jis ká nishān Diyuskūrī thá. 12 Aur Surakúsa men jaház thahrákar tīn dīn rahe; 13 aur wahān se pher khákar Regiyum men áe: aur ek roz ba'd dakkhiná chalí, to dúsre dīn Putiyulí men áe. 14 Wahán ham ko bhái mile, aur un kí minnat se ham sāt dīn un ke pás rahe: aur isí tarah Roma tak gaye. 15 Wahán se bhái, hamārī khabar sunkar, Appiyus ke Cháuk aur Tinsaráe tak hamáre istiqbál ko áe: aur Paulus ne unhen dekhkar Khudá ká shukr kiyá, aur us kí khátirjama' hui.

16 Jab ham Roma men pahunché, to Paulus ko ijázat hui, kí akelá us sipáhi ke sáth rahe, jo us par pahrá detá thá.

17 Tīn roz ke ba'd aisá huá kí us ne Yahúdíon ke raíson ko bulwáyá; aur jab jama' ho gaye, to un se kahá, kí Aí bháiyó, harchand main ne ummat ke, aur bāpdádá kí rasmon ke khiláf kuchh nahín kiyá, taubhí Yarúshalem se qaidí hokar Romíon ke háth hawále kiyá gayá. 18 Unhon ne merí tahqíqát karke mujhe chíhor dená cháhá, kyúнки mere qatl ká koí sabab na thá. 19 Magar jab Yahúdíon ne mukhálafat kí, to main ne láchar hokar Qaisar ko han apí líyá; magar is wáste nahín kiyá, kí apní qaum par mujhe kuchh ilzám lagáná thá.

20 Pás is líye main ne tumhen

buláyá hai, kí tum se milún aur guftgú karún: kyúнки Isráíl kí ummed ke sabab main is zanjír se jakrā huá hún. 21 Unhon ne us se kahá; Na hamáre pás Yahúdiya se tere बारे में ख़ात है, ना भáiyon में से kisi ne ákar terí kuchh khabar dí, ना burái bayán kí. 22 Magar ham munásib jānte hai kí tujh se sunen, tere kyá khayálat hai; kyúнки is firqe kí bābat ham ko ma'lúm hai, kí har jagah us ke khiláf kahte hai.

23 Aur wuh us se ek dīn thahrákar, kasrat se us ke han jama' hue, aur wuh Khudá kí bādasháhat kí gawáhi de dekar aur Músá kí Taurat, aur nabíon ke sahífon se Yisú' kí bābat samjhá samjhákar subh se sham tak un se bayán kartá rahá. 24 Aur ba'z ne us kí báton ko mán líyá, aur ba'z ne na máná. 25 Jab ápas men muttāfiq ná hue, to Paulus ke is ek bát ke kahne par rukhsat hue, kí Rúhu'l Quds ne Yasha'yáh nabí kí ma'rifat tumháre bāpdádá se khúb kahá, kí

26 Is ummat ke pás jákar kah, Kí tum kánon se sunoge, aur hargiz ná samjhoge; Aur ánkhon se dekhoge, aur hargiz ma'lúm ná karoge:

27 Kyúнки is ummat ke dil par charbí chhá gayí hai, Aur wuh kánon se únchá sunte hai,

Aur unhon ne apní ánkhen band kar lí hai;

Kahín aisá ná ho kí ánkhon se ma'lúm karen,

Aur kánon se sunen,

Aur dil se samjhen,

Aur rujú' laen,

Aur main unhen shifá bakhshún.

28 Pás tum ko ma'lúm ho, kí Khudá kí is naját ká paigám gairqaumon ke pás bhejá gayá hai, aur wuh use sun bhí lengí. [29 Jab us ne yih kahá, to Yahúdí ápas men bahut bahs karke chale gaye.]

30 Aur wuh pure do baras apne kiráe ke ghar में रहा, 31 aur jo us ke pás áte the, un sab se milta rahá, aur kamál díleri se bagáí rok tok ke, Khudá kí bādasháhat kí manádí kartá, aur Khudáwānd Yisú' Masíh kí báten sikhátá rahá.

ROMI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus ki taraf se jo Yisú' Masíh ká banda hai, aur rasúl hone ke liye buláyá gayá, aur Khudá ki us khushkhabari ke liye mahsús kiya gayá hai, **2** jis ká us ne peshtar se apne nabíon ki ma'rifat kitáb i muqaddas mein, **3** apne Bete hamare Khudáwánd Yisú' Masíh ki nisbat wa'da kiya tha; jo jism ke i'tibár se to Dáúd ki nasl se paida húa, **4** lekin pákizagi ki ruh ke i'tibár se, murdon mein se ji uthne ke sabab, qudrat ke sáth Khudá ká Betá thahrá; **5** jis ki ma'rifat ham ko fazl aur risálat mili, táki us ke nám ki khátir sab qaumon mein se log imán ke tábi' hon; **6** jin mein se tum bhi Yisú' Masíh ke hone ke liye buláe gaye ho— **7** un sab ke nám, jo Roma mein Khudá ke piyáre hai, aur muqaddas hone ke liye buláe gaye hai. Hamare Báp Khudá aur Khudáwánd Yisú' Masíh ki taraf se tumheg fazl aur itmínán hásil hotá rahe.

8 Awwal to main tum sab ke bare mein Yisú' Masíh ke wasile se apne Khudá ká shukr kartá hun, ki tumhare imán ká tamám dunyá mein shuhra ho rahá hai. **9** Chunáuchi Khudá, jis ki 'ibádat main apni ruh se us ke Bete ki khushkhabari dene mein kartá hun, wuhí merá gawáh hai, ki main bilánaga tumheg yád kartá hun, **10** aur apni du'áon mein hamesha yih darkhwást kartá hun, ki ab ákhir kár Khudá ki marzi se mujhe tumhare pás áne mein kisi tarah kámyábi ho. **11** Kyunki main tumhari mulaqát ká mushtáq hun, táki tum ko kol ruhání ni'mat dun, jis se tum mazbút ho jáo; **12** garaz ki main bhi tumhare darmiyan hokar tumhare sáth us imán ke bá'is tasallí paun, jo tum mein aur mujh mein, donon mein hai. **13** Aur ai bháiyó, main is se tumhárá náwáqif rahná nahín cháhtá, ki main ne bárhá tumhare pás áne ká iráda kiya, táki

jaisá mujhe aur gairqaumon mein phal milá, waisá hi tum mein bhi mile; magar áj tak ruká rahá. **14** Main Yúnáníon aur gair Yúnáníon, dánáon aur nádáon ká qarzdár hun. **15** Pas main tum ko bhi jo Roma mein ho, khushkhabari sunáne ko hatta'l maqdúr taiyár hun. **16** Kyunki main Injil se sharmatá nahín: is liye ki wuh har ek imán lánewále ke wáste, pahle Yahúdí, phir Yúnání ke wáste, naját ke liye Khudá ki qudrat hai. **17** Is wáste ki us mein Khudá ki rástbázi imán se aur imán ke liye záhír hotí hai, jaisá likhá hai, ki Rástbáz imán se jítá rahégá.

18 Kyunki Khudá ká gazab un ádmíon ki tamám bedíni aur nárástí par ásmán se záhír hotá hai, jo haqq ko nárástí se dabáe rakhte hai; **19** kyunki jo kuchh Khudá ki nisbat ma'lúm ho saktá hai, wuh un ke batin mein záhír hai; is liye ki Khudá ne us ko un par záhír kar diya. **20** Kyunki us ki andekhi sifaten, ya'ni us ki azalí qudrat aur ulúhiyat, dunyá ki paidáish ke waqt se banái hui chizon ke zari'e se ma'lúm hokar sáf nazer áti hai; yahán tak ki un ko kuchh 'uzr báqi nahín; **21** is liye ki agarchi unhon ne Khudá ko ján to liya, magar us ki khudái ke lálq us ki barái aur shukrguzári na ki; balki bátil khayálat mein par gaye, aur un ke besamajh dilon par andherá chhá gaya. **22** Wuh apne ap ko dáná jatákar, bewuqúf ban gaye; **23** aur gairfáni Khudá ke jalál ko fání insán, aur parandon aur chaupáyon aur kife makauyon ki súrát mein badal dála.

24 Is wáste Khudá ne un ke dilon ki khwáhishon ke mutábíq unheg nápakí mein chhor diya, ki un ke badan ápas mein behurmat kiye jáen: **25** is liye ki unhon ne Khudá ki sachcháí ko badalkar jhúth baná dála, aur makhlúqát ki

ziyada parastish aur 'ibadat ki, banisbat us Khaliq ke, jo abad tak mahmud hai. A'min.

26 Isi sabab se Khuda ne un ko gandhi shahwaton mein chhor diya: yahan tak ki un ki 'auraton ne apne taba'i kam ko khilafataba' kam se badal dala: 27 isi tarah mard bhi 'auraton se taba'i kam chhor kar apas ki shahwat se mast ho gaye; ya'ni mardon ne mardon ke sath rusiyahi ke kam karke, apne ap mein apni gumrahi ke laiq badla paya.

28 Aur jis tarah unhon ne Khuda ka pahchanna napasand kiya, isi tarah Khuda ne bhi un ko napasandida 'aql ke hawale kar diya, ki nalaiq harakaton karen. 29 Pas wuh har tarah ki naraasti, badi, lalach, badkhwahi se bhar gaye; aur hasad, khunrez, jhagre, mak-kari, bugz se ma'mur ho gaye; aur gibat karnewale, 30 badgo, Khuda ki nazar mein nafrati, auron ke be'izzat karnewale, magrur, shekhi-baz, badlon ke bani, man bap ke nafarman, 31 bewuquf, 'ahdshikan, taba'i mahabbat se khali, berahm, ho gaye: 32 halanki wuh Khuda ka yih hukm jante hain, ki aise kam karnewale maut ki saza ke laiq hain; phir bhi na faqat ap hi aise kam karte hain, balki aur karnewalon se khush bhi hote hain.

2 Pas ai ilzam laganevale, tu ko'i kyun na ho, tere pas ko'i 'uzr nahin; kyunki jis bat ka tu dusre par ilzam lagata hai, usi ka tu apne ap ko mujrim thahrata hai; is liye ki tu jo ilzam lagata hai, khud wahi kam karti hai. 2 Aur ham jante hain ki aise kam karnewalon ki 'adalat Khuda ki taraf se haqq ke mutabiq hoti hai. 3 Ai insaan, tu jo aise kam karnewalon par ilzam lagata hai, aur khud wahi kam karti hai, kya yih samajhta hai, ki tu Khuda ki 'adalat se bach jagega? 4 Ya tu us ki mihrbani aur tahammul aur sabr ki daulat ko nachiz janti hai, aur nahin samajhta ki Khuda ki mihrbani tujh ko tauba ki taraf mail karti hai? 5 Balki tu apni sakhti aur gairtaib dil ke mutabiq us qahr ke din ke liye apne waste gazab kamah raha hai, jis mein Khuda ki sachchi 'adalat zahir hogi. 6 Wuh

har ek ko us ke kamon ke muwafiq badla dega: 7 jo nekokari mein sabitqadam rahkar jalal aur 'izzat aur baqa ke talib hote hain, un ko hamesha ki zindagi dega; 8 magar jo tafriqaandaz aur haqq ke na mannewale, balki naraasti ke mannewale hain, un par gazab aur qahr hogi; 9 aur musibat aur tangi har ek badkar ki jan par aegi, pahle Yahudi ki, phir Yunani ki. 10 Magar jalal aur 'izzat aur salamat har ek nekokar ko milegi, pahle Yahudi ko, phir Yunani ko: 11 kyunki Khuda ke han kisi ki tarafdari nahin. 12 Is liye ki jinhon ne bagair shari'at pae gunah kiya, wuh bagair shari'at ke halak bhi hongey: aur jinhon ne shari'at ke mataht hokar gunah kiya, un ki saza shari'at ke muwafiq hogi; (13 kyunki shari'at ke sunnewale Khuda ke nazdik rastbaz nahin hote, balki shari'at par 'amal karnewale rastbaz thahrake jenge. 14 Is liye ki jab wuh qaumen jo shari'at nahin rakhtin, apni tabi'at se shari'at ke kam karti hain, to bawujud shari'at na rakhne ke, wuh apne liye khud ek shari'at hain. 15 Chunanchi wuh shari'at ki baton apne dilon par likhi hui dikhati hain, aur un ka dil bhi un baton ki gawahi deta hai; aur un ke bahami khayalat ya to un par ilzam lagate hain, ya un ko mazur rakhte hain;) 16 jis roz Khuda meri khushkhabari ke mutabiq Yisui Masih ki marifat admon ki poshida baton ka insaf karega.

17 Pas agar tu Yahudi kahlata, aur shari'at par takya aur Khuda par fakhr karti hai, 18 aur us ki marzi janti, aur shari'at ki ta'lim pakar 'umda 'umda baton pasand karti hai; 19 aur agar tujh ko is bat par bhi bharosa hai, ki main andhon ka rahnuma, aur andhere mein pare hueon ke liye raushni, 20 aur nadanon ka tarbiyat karnewala, aur bachchon ka ustad hun, aur 'ilm aur haqq ka jo namuna shari'at mein hai, wuh mere pas hai; 21 pas tu jo auron ko sikhata hai, apne ap ko kyun nahin sikhata? Tu jo wa'z karti hai ki chori na karna, ap khud kyun chori karti hai? 22 Tu jo kahti hai ki zina na karna, ap khud kyun zina karti hai? Tu jo buton se nafrat rakhti hai, ap

khud kyūn mandiron ko lūttā hai? 23 Tū jo sharī'at par fakhr kartā hai, sharī'at ke 'udūl se Khudā ki kyūn be'izzatī kartā hai? 24 Kyūn-ki Tumhāre sabab se gairqaumon men Khudā ke nām par kufr bakā jātā hai; chunānchī yih likhā bhī hai. 25 Khatne se fāida to hai, basharte ki tū sharī'at par 'amal kare: lekin jab tū ne sharī'at se 'udūl kiya, to terā khatna nāmakh-tūnī thahrā. 26 Pas agar nāmakh-tūn shakhs sharī'at ke hukmon par 'amal kare, to kyā us ki nāmakh-tūnī khatne ke barābar na gini jāegī? 27 Aur jo shakhs qaumiyyat ke sabab se nāmakh-tūn rahā, agar wuh sharī'at ko purā kare, to kyā tujhe, jo bāwu-jūd kalām aur khatne ke sharī'at se 'udūl kartā hai, qusūrwar na thahrāegā? 28 Kyūnki wuh Yahūdī nahīn, jo zāhir kā hai; aur na wuh khatna hai, jo zāhiri aur jismānī hai: 29 balki Yahūdī wuhī hai, jo bātin men hai; aur khatna wuhī hai, jo dil kā aur ruhānī hai, na ki lafzī; aise ki ta'rīf ādamion ki taraf se nahīn, balki Khudā ki taraf se hotī hai.

3 Pas Yahūdī ko kyā fauqīyat hai, aur khatne se kyā fāida? 2 Har tarah se bahut, khāsskar yih ki Khudā kā kalām un ke supurd hūā. 3 Agar ba'z bewafā nikle, to kyā hūā? kyā un ki bewafāī Khudā ki wafādārī ko bātil kar saktī hai? 4 Hargiz nahīn: balki Khudā sach-chā thahre, aur har ek ādmī jhūthā: chunānchī likhā hai;

Ki tū apnī bāton men rāstbāz thahre,

Aur apne muqaddame men fath pāe.

5 Agar hamārī nārāstī Khudā ki rāstbāzī ki khūbī ko zāhir kartī hai, to ham kyā kahē? kyā yih ki Khudā beinsāf hai jo gazab nāzil kartā hai? (Main yih bāt insān ki tarah kahtā hūn.) 6 Hargiz nahīn: warna Khudā kyūnkar dunyā kā insāf karegā? 7 Agar mere jhūth ke sabab se Khudā ki sachchāī us ke jalāl ke wāste ziyāda zāhir hūi, to phir kyūn gunahgār ki tarah mujh par hukm diyā jātā hai? 8 Aur ham kyūn burāī na karen, tāki bhalāī paidā ho? chunānchī ham par yih tuhmat lāgāt bhī jāti hai, aur ba'z kahte hain ki in

kā yih maqūla hai: magar alson kā mujrim thahrnā insāf hai.

9 Pas kyā hūā? kyā ham kuchh fazīlat rakhte hain? Bī'ikull nahīn. Kyūnki ham Yahūdion aur Yūnānion donon par peshtar hī yih ilzām lagā chuke hain, ki wuh sab ke sab gunāh ke mātāht hain. 10 Chunānchī likhā hai, ki

Koi rāstbāz nahīn, ek bhī nahīn;

11 Koi samajhdār nahīn,

Koi Khudā kā tālib nahīn;

12 Sab gumrah hain, sab ke sab nikamme ban gaye;

Koi bhalāī karnewālā nahīn, ek bhī nahīn;

13 Un kā galā khulī hūī qabr hai; Unhon ne apnī zabānon se fareb diyā:

Un ke honthon men sānpōn kā zahr hai;

14 Un kā munh la'nat aur kar-wāhat se bharā hūā hai;

15 Un ke qadam khūn bahāne ke liye tezrau hain;

16 Un ki rāhon men tabāhī aur badhālī hai,

17 Aur wuh salāmatī ki rāh se wāqif na hūe:

18 Un ki ānkhon men Khudā kā khauf nahīn.

19 Ab ham jānte hain ki sharī'at jo kuchh kahtī hai, un se kahtī hai jo sharī'at ke mātāht hain; tāki har ek kā munh band ho jāe, aur sārī dunyā Khudā ke nazdīk sazā ke lāiq thahre: 20 kyūnki sharī'at ke a'māl se koi bashar us ke huzūr rāstbāz nahīn thahregā, is liye ki sharī'at ke wasīle se to gunāh ki pahchān hī hotī hai. 21 Magar ab sharī'at ke bagair Khudā ki ek rāstbāzī zāhir hūī hai, jis ki gawāhī sharī'at aur nabion se hotī hai; 22 ya'nī Khudā ki wuh rāstbāzī, jo Yisū' Masīh par imān lāne se sab imān lānewalon ko hasil hotī hai; kyūnki kuchh farq nahīn; 23 is liye ki sab ne gunāh kiya, aur Khudā ke jalāl se mahrum hain; 24 magar us ke fazl ke sabab, us makhlasī ke wasīle se jo Masīh Yisū' men hai, muft rāstbāz thahrāe jāte hain: 25 use Khudā ne us ke khūn ke bā'is ek aisā kaffāra thahrāyā, jo imān lāne se fāidamand ho; tāki jo gunāh peshtar ho chuke the, aur jin se Khudā ne tahammul karke tarah dī

thí, un ke báre men wuh apní rástbází zahir kare; 26 balki isí waqt us kí rástbází zahir ho: táki wuh khud bhi 'ádil rahe, aur jo Yisú' par imán láe, us ko bhi rástbáz thahránewalá ho. 27 Pas fakhr kahā rahā? Is kí gunjáish hí nahín. Kaun sí shari'at ke sabab se? kyá a'mál kí shari'at se? Nahín: balki imán kí shari'at se. 28 Chunánchi ham yih natíja nikálte hain, kí insán shari'at ke a'mál ke bagair imán ke sabab se rástbáz thahrtá hai. 29 Kyá Khudá sirf Yahúdíon hí ká hai; gair-qaumon ká nahín? Beshakk, gair-qaumon ká bhi hai: 30 kyúuki ek hí Khudá hai, jo makhtúnon ko bhi imán se, aur námakhtúnon ko bhi imán hí ke wasíle se rástbáz thahráegá. 31 Pas kyá ham shari'at ko imán se bátíl karte hain? Hargiz nahín: balki shari'at ko qáim rakhte hain.

4 Pas ham kyá kahen, kí hamáre jismání báp Ibráhím ko kyá hásil húa? 2 Kyúukiagar Ibráhím a'mál se rástbáz thahráyá játá, to us ko fakhr kí jagah hotí; lekin Khudá ke nazdík nahín. 3 Kitáb í muqaddas kyá kahtí hai? Yih, kí Ibráhím Khudá par imán láyá aur yih us ke liye rástbází giná gayá. 4 Kám karnewále kí mazdúrí bakhshish nahín, balki haqq samjhí játí hai. 5 Magar jo shakhs kám nahín kartá, balki bedín ke rástbáz thahránewále par imán látá hai, us ká imán us ke liye rástbází giná játá hai. 6 Chunánchi jis shakhs ke liye Khudá bagair a'mál ke rástbází mahsúb kartá hai, Dáúd bhi us kí mubárákhálí is tarah bayán kartá hai, 7 kí

Mubárák wuh hain, jin kí bad-kárlán mu'áf hún,

Aur jin ke gunáh dhánke gaye.

8 Mubárák wuh shakhs hai, jis ke gunáh Khudáwand mahsúb na karegá.

9 Pas kyá yih mubárákbádí makhtúnon hí ke liye hai, yá námakhtúnon ke liye bhi? Kyúuki hamára da'wá yih hai, kí Ibráhím ke liye us ká imán rástbází giná gayá. 10 Pas kis hálát men giná gayá? Makhtúní men, yá námakhtúní men? Makhtúní men nahín, balki námakhtúní men. 11 Aur us ne khatna ká nishán páyá, kí us imán kí rástbází par muhr ho jáe, jo use námakhtúní

kí hálát men hásil thá: táki wuh un sab ká báp thahre, jo báwujúd námakhtún hone ke imán láte hain, aur un ke liye bhi rástbází mahsúb kí jáe; 12 aur un makhtúnon ká báp ho, jo na sirf makhtún hain, balki hamáre báp Ibráhím ke us imán kí bhi pairawí karte hain, jo use námakhtúní kí hálát men hásil thá. 13 Kyúuki yih wa'da kí wuh dunyá ká wáris hogá na Ibráhím se na us kí nasl se shari'at ke wasíle se kiyá gayá thá, balki imán kí rástbází ke wasíle se. 14 Kyúuki agar shari'atwále hí wáris hon, to imán befáida rahá, aur wa'da láhásil thahrá. 15 Kyúuki shari'at to gazab paidá kartí hai; aur jahán shari'at nahín, wahán 'udúlhukmí bhi nahín. 16 Isí wáste wuh mírás imán se míltí hai, táki fazl ke taur par ho, aur wuh wa'da kull nasl ke liye qáim rahe; na sirf us nasl ke liye jo shari'atwálí hai, balki us ke liye bhi, jo Ibráhím kí mánind imánwálí hai; wuhí ham sab ká báp hai. 17 (chunánchi likhá hai, kí Main ne tujhe bahut sí qaumon ká báp banáyá;) us Khudá ke sámné, jis par wuh imán láyá, aur jo murdon ko zinda kartá hai, aur jo chízen nahín hain, un ko is tarah bulá letá hai, kí goyá wuh hain. 18 Wuh náummedí kí hálát men ummed ke sáth imán láyá, táki is qaul ke bamújib kí Terí nasl aísí hí hogí, wuh bahut sí qaumon ká báp ho. 19 Aur wuh jo taqríban sau baras ká thá, báwujúd apne murda se badan aur Sáráh ke ríhm kí murgagí par liház karne ke, imán men za'if na húa, 20 aur na beímán hokar Khudá ke wa'de men shakk kiyá, balki imán men mazbút hokar Khudá kí tamjíd kí; 21 aur us ko kámil í'tiqád húa, kí jo kuchh us ne wa'da kiyá hai, wuh us ke purá karne par bhi qádir hai. 22 Isí sabab se yih us ke liye rástbází giná gayá. 23 Aur yih bát, kí imán us ke liye rástbází giná gayá, na sirf us ke liye likhí gayí; 24 balki hamáre liye bhi, jin ke liye imán rástbází giná jáegá, is wáste kí ham us par imán láe hain, jis ne hamáre Khudáwand Yisú' ko murdon men se jiláyá; 25 wuh hamáre qusúron ke liye hawáale kar diyá gayá, aur hamáre rástbáz thahrne ke liye jiláyá gayá.

5 Pas jab ham imán se rástbáz thahre, to Khudá ke sáth apne Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se sulh rakkhen; 2 jis ke wasíle se imán ke sabab us fazl tak hamári rasái bhí hui, jis par qáim hain; aur Khudá ke jalál kí ummed par fakhr karen. 3 Aur sirf yihí nahín, balki musíbaton men bhí fakhr karen; yih jánkar, ki musíbat se sabr paidá hotá hai; 4 aur sabr se pukhtagi; aur pukhtagi se ummed paidá hotí hai; 5 aur ummed se sharmindagi hásil nahín hotí, kyúnci Rúhu'l Quds jo ham ko bakhshá gayá hai, us ke wasíle se Khudá kí mahabbat hamáre dilon men dáli gayí hai. 6 Kyúnci jab ham kámzor hí the, to 'ain waqt par Masíh bedínon kí khátir muá. 7 Kisí rástbáz kí khátir bhí mushkil se koí apní ján degá; magar sháyad kisí nek ádmí ke liye koí apní ján tak de dene kí jur'at kare. 8 Lekin Khudá apní mahabbat kí khubí ham par yún záhír kartá hai, ki jab ham gunahgár hí the, to Masíh hamári khátir muá. 9 Pas jab ham us ke khún ke bá'is ab rástbáz thahre, to us ke wasíle se gazab í Iláhi se zarúr hí bachege. 10 Kyúnci jab báwujúd dushman hone ke, Khudá se us ke Beṭe kí maut ke wasíle se hamára mel ho gayá, to mel hone ke ba'd to ham us kí zindagi ke sabab se zarúr hí bachege; 11 aur sirf yihí nahín, balki apne Khudáwand Yisú' Masíh ke sabab, jis ke wasíle se ab hamára Khudá ke sáth mel ho gayá, Khudá par fakhr bhí karte hain.

12 Pas jis tarah ek ádmí ke sabab se gunáh dunyá men áyá, aur gunáh ke sabab maut áí, aur yún maut sab ádmíon men phail gayí, is liye ki sab ne gunáh kiyá— 13 kyúnci shari'at ke diye jáne tak dunyá men gunáh to thá; magar jahán shari'at nahín, wahán gunáh mahsúb nahín hotá. 14 Táham A'dam se lekar Músá tak maut ne un par bhí bádsháhi kí, jinhon ne us A'dam kí náfarmání kí tarah, jo ánewále ká misl thá, gunáh na kiyá thá. 15 Lekin qusúr ká jo hál hai, wuh fazl kí ní'mat ká nahín. Kyúnci jab ek shakhs ke qusúr se bahut se ádmí mar gaye, to Khudá ká fazl aur us kí jo bakhshish ek hí ádmí, ya'ní Yisú' Masíh ke fazl se paidá

hui, bahut se ádmíon par zarúr hí ifráat se názil hui. 16 Aur jaisá ek shakhs ke gunáh karne ká anjám huá, bakhshish ká waisá hál nahín; kyúnci ek hí ke sabab se wuh faisala huá, jis ká natíja sazá ká hukm thá; magar bahutere qusúron se aisí ní'mat paidá hui, jis ká natíja yih huá ki log rástbáz thahre. 17 Kyúnci jab ek shakhs ke qusúr ke sabab maut ne us ek ke zari'e se bádsháhi kí; to jo log fazl aur rástbázi kí bakhshish ifráat se hásil karte hain, wuh ek shakhs, ya'ní Yisú' Masíh ke wasíle se, hamesha kí zindagi men zarúr hí bádsháhi karenge. 18 Garaz, jaisá ki ek qusúr ke sabab wuh faisala huá, jis ká natíja sab ádmíon se sazá ká hukm thá; waisá hí rástbázi ke ek kám ke wasíle se sab ádmíon ko wuh ní'mat mili, jis se rástbáz thahrke zindagi páen. 19 Kyúnci jis tarah ek hí shakhs kí náfarmání se bahut se log gunahgár thahre, usí tarah ek kí farmánbardári se bahut se log rástbáz thahrege. 20 Aur bích men shari'at á maujúd hui, táki qusúr ziyáda ho jáe; magar jahán gunáh ziyáda huá, wahán fazl us se bhí niháyat ziyáda huá; 21 táki jis tarah gunáh ne maut ke sabab se bádsháhi kí, usí tarah fazl bhí, hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se, hamesha kí zindagi ke liye, rástbázi ke zari'e se bádsháhi kare.

6 Pas ham kyá kahen? Kyá gunáh karte rahen, táki fazl ziyáda ho? 2 Hargiz nahín! Ham jo gunáh ke i'tibár se mar gaye, kyúnci us men áyanda ko zindagi guzáren? 3 Kyá tum nahín jánte, ki ham jitnon ne Masíh Yisú' men shámil hone ká bapisma liyá, to us kí maut men shámil hone ká bapisma liyá? 4 Pas maut men shámil hone ke bapisma ke wasíle se ham us ke sáth dafn hue; táki jis tarah Masíh Báp ke jalál ke wasíle se murdon men se jiláyá gayá, usí tarah ham bhí nayí zindagi kí ráh chalen. 5 Kyúnci jab ham us kí maut kí mushábahat se us ke sáth paiwasta ho gaye, to beshakk us ke jí uthne kí mushábahat se bhí us ke sáth paiwasta hongé. 6 Chunánci ham jánte hain, ki hamári purání insániyat us ke sáth

is liye salib dí gayí, kí gunáh ká badan bekár ho jáe, táki ham áge ko gunáh kí gulámí men na raheñ. 7 Kyünki jo muá, wuh gunáh se barí huá. 8 Pas jab ham Masíh ke sáth müe, to hamen yaqín hai kí us ke sáth jienge bhí; 9 kyünki yih jánte haiñ kí Masíh jab murdoñ men se jí uthá hai to phir nahín marne ká; maut ká phir us par ikhtiyár nahín hone ká. 10 Kyünki Masíh jo muá, gunáh ke i'tibár se ek bár muá: magar ab jo jítá hai, Khudá ke i'tibár se jítá hai. 11 Isí tarah tum bhí apne áp ko gunáh ke i'tibár se murda, magar Khudá ke i'tibár se Masíh Yisú' men zinda samjho.

12 Pas gunáh tumháre fání badan men bádsháhí na kare, kí tum us kí khwáhishoñ ke tábi' raho. 13 Aur apne a'zá nárástí ke hathyár hone ke liye gunáh ke hawále na kiyá karo; balki apne áp ko murdoñ men se zinda jánkar Khudá ke hawále karo, aur apne a'zá rástbází ke hathyár hone ke liye Khudá ke hawále karo. 14 Is liye kí gunáh ká tum par ikhtiyár na hogá, kyünki tum shari'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht ho.

15 Pas kyá huá? kyá ham is liye gunáh karen, kí shari'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht haiñ? Hargiz nahín! 16 Kyá tum nahín jánte, kí jis kí tábi'dárí ke liye apne áp ko gulámon kí tarah hawále kar dete ho, usí ke gulám ho, jis ke tábi'dár ho; khwáh gunáh ke, jis ká anjám maut hai; khwáh tábi'dárí ke, jis ká anjám rástbází hai. 17 Lekin Khudá ká shukr hai, kí agarchi tum gunáh ke gulám the, táham dí se us ta'lím ke tábi'dár ho gaye, jis ke sánche men tum dhále gaye the; 18 aur gunáh se ázád hokar rástbází ke gulám ho gaye. 19 Main tumhári insání kam-zorí ke sabab insání taur par kahtá hún: jis tarah tum ne apne a'zá badkárí karne ke liye nápakí aur badkárí kí gulámí ke hawále kiye the, usí tarah ab apne a'zá pák hone ke liye rástbází kí gulámí ke hawále kar do. 20 Kyünki jab tum gunáh ke gulám the, to rástbází ke i'tibár se ázád the. 21 Pas jin báton se tum ab sharminda ho, un se tum us waqt kyá phal páte the? kyünki un ká anjám to maut hai. 22 Magar

ab gunáh se ázád, aur Khudá ke gulám hokar, tum ko apná phal milá, jis se pákízagí hásil hotí hai, aur is ká anjám hamesha kí zindagí hai. 23 Kyünki gunáh kí mazdúrí maut hai, magar Khudá kí bahíshish hamáre Khudáwánd Masíh Yisú' men hamesha kí zindagí hai.

7 Ai bháiyó, kyá tum nahín jánte, (main un se kahtá hún jo shari'at se wáqif haiñ,) kí jab tak ádmí jítá hai, usí waqt tak shari'at us par ikhtiyár rakhtí hai? 2 Chunáñchí jis 'aurat ká shauhar maujúd hai, wuh shari'at ke muwáfiq apne shauhar kí zindagí tak us ke band men hai; lekin agar shauhar mar gayá, to wuh shauhar kí shari'at se chhút gayí. 3 Pas agar shauhar ke jíte jí dúsre mard kí ho jáe, to zániya kahláegí; lekin agar shauhar mar jáe, to wuh us shari'at se ázád hai, yahán tak kí agar dúsre mard kí ho bhí jáe, to zániya na thahregí. 4 Pas ai mere bháiyó, tum bhí Masíh ke badan ke wasífe se shari'at ke i'tibár se is liye murda ban gaye, kí us dúsre ke ho jáo, jo murdoñ men se jiláyá gayá, táki ham sab Khudá ke liye phal paidá karen. 5 Kyünki jab ham jismání the, to gunáh kí ragbaten, jo shari'at ke bá'is paidá hotí thín, maut ká phal paidá karne ke liye hamáre a'zá men tásír kartí thín. 6 Lekin jis chíz kí qaid men the, us ke i'tibár se markar, ab ham shari'at se aise chhút gaye, kí ruh ke naye taur par, na kí lafzon ke puráne taur par, khidmat karte haiñ.

7 Pas ham kyá kahen? Kyá shari'at gunáh hai? Hargiz nahín! Balki bagair shari'at ke main gunáh ko na pahchántá; masalan, agar shari'at yih na kahtí, kí Tú lálach na kar, to main lálach ko na jántá: 8 magar gunáh ne mauqa' pákar, hukm ke zarí'e se mujh men har tarah ká lálach paidá kar diyá: kyünki shari'at ke bagair gunáh murda hai. 9 Ek zamáne men shari'at ke bagair main zinda thá; magar jab hukm áyá, to gunáh zinda ho gayá, aur main mar gayá; 10 aur jis hukm ká manshá zindagí thá, wuhí mere haqq men maut ká bá'is ban gayá: 11 kyünki gunáh ne mauqa' pákar, hukm ke zarí'e se mujhe bahkáyá, aur usí ke zarí'e

se mujhe mār bhī dālā. 12 Pas sharī'at pāk hai, aur hukm bhī pāk, aur rāst, aur achchhā hai. 13 Pas jo chīz achchhī hai, kyā wuh mere liye maut thahri? Hargiz nahīn! Balki gunāh ne, achchhī chīz ke zarī'e se mere liye maut paidā karke, mujhe mār dālā; tāki us kā gunāh honā zāhir ho, aur hukm ke zarī'e se gunāh hadd se ziyāda makrūh ma'lūm ho. 14 Kyūnki ham jānte haij ki sharī'at to rūhānī hai, magar main jismānī, aur gunāh ke hāth bikā hūā hūn. 15 Aur jo main kartā hūn us ko nahīn jāntā; kyūnki jis kā main irāda kartā hūn, wuh nahīn kartā, balki jis se mujh ko nafrat hai, wuhī kartā hūn. 16 Aur agar main us par 'amal kartā hūn, jis kā irāda nahīn kartā, to main māntā hūn ki sharī'at khūb hai. 17 Pas is sūrat mein us kā karnewālā main na rahā, balki gunāh hai jo mujh mein basā hūā hai. 18 Kyūnki main jāntā hūn ki mujh mein, ya'nī mere jism mein, koi nekī basī hūī nahīn: albatta irāda to mujh mein maujūd hai, magar nek kām mujh se ban nahīn parte. 19 Chunānchi jis nekī kā irāda kartā hūn, wuh to nahīn kartā: magar jis badī kā irāda nahīn kartā, use kar letā hūn. 20 Pas agar main wuh kartā hūn jis kā irāda nahīn kartā, to us kā karnewālā main na rahā, balki gunāh hai jo mujh mein basā hūā hai. 21 Garaz main aisi sharī'at pātā hūn, ki jab nekī kā irāda kartā hūn, to badī mere pās ā maujūd hotī hai. 22 Kyūnki bātinī insānīyat ke rū se to main Khudā kī sharī'at ko bahut pasand kartā hūn: 23 magar mujhe apne a'zā mein ek aur tarah kī sharī'at nazar ātī hai, jo merī 'aql kī sharī'at se laṅkar, mujhe us gunāh kī sharī'at kī qaid mein le ātī hai, jo mere a'zā mein maujūd hai. 24 Hāe, main kaisā kambakht ādmī hūn! is maut ke badan se mujhe kaun chhurāegā? 25 Apne Khudāwand Yisū' Masīh ke wasīle se Khudā kā shukr kartā hūn. Garaz main khud apnī 'aql se to Khudā kī sharī'at kā, magar jism se gunāh kī sharī'at kā mahkūm hūn.

8 Pas ab, jo Masīh Yisū' mein haij, un par saza kā hukm nahīn. 2 Kyūnki zindagī kī Rūh kī sharī'at ne, Masīh Yisū' mein,

mujhe gunāh aur maut kī sharī'at se āzād kar diya. 3 Is liye ki jo kām sharī'at, jism ke sabab kamzor hokar, na kar sakī, wuh Khudā ne kiya; ya'nī us ne apne Bete ko gunāhālūda jism kī sūrat mein aur gunāh kī qurbānī ke liye bhejkar, jism mein gunāh kī saza kā hukm diya: 4 tāki sharī'at kā taqāzā ham mein purā ho, jo jism ke mutābiq nahīn, balki rūh ke mutābiq chalte haij. 5 Kyūnki jo jismānī haij, wuh jismānī bāton ke khayāl mein rahte haij; lekin jo rūhānī haij, wuh rūhānī bāton ke khayāl mein rahte haij. 6 Aur jismānī niyat maut hai; magar rūhānī niyat zindagī aur itmīnān hai: 7 is liye ki jismānī niyat Khudā kī dushmanī hai; kyūnki na to Khudā kī sharī'at ke tābī' hai, na ho saktī hai: 8 aur jo jismānī haij, wuh Khudā ko khush nahīn kar sakte. 9 Lekin tum jismānī nahīn, balki rūhānī ho, basharte ki Khudā kī Rūh tum mein basī hūī hai. Magar jis mein Masīh kī Rūh nahīn, wuh us kā nahīn. 10 Aur agar Masīh tum mein hai, to badan to gunāh ke sabab se murda hai; magar rūh rāstbāzī ke sabab se zinda hai. 11 Aur agar usī kī Rūh tum mein basī hūī hai, jis ne Yisū' ko murdon mein se jilāyā, to jis ne Masīh Yisū' ko murdon mein se jilāyā, wuh tumhāre fānī badanon ko bhī apnī us Rūh ke wasīle se zinda karegā, jo tum mein basī hūī hai.

12 Pas, ai bhāiyo, ham qarzdār to haij, magar jism ke nahīn, ki jism ke mutābiq zindagī guzarēn. 13 Kyūnki agar tum jism ke mutābiq zindagī guzaroge, to zarūr maroge. Aur agar rūh se badan ke kāmōn ko nest o nābūd karoge, to jīte rahoge. 14 Is liye ki jīte Khudā kī Rūh kī hidāyat se chalte haij, wuhī Khudā ke bete haij. 15 Kyūnki tum ko gulāmī kī rūh nahīn milī, jis se phir dar paidā ho; balki lepālāk hone kī rūh milī, jis se ham Abbā, ya'nī Ai Bāp, kahkar pukarte haij. 16 Rūh khud hamārī rūh ke sāth milkar gawāh detī hai, ki ham Khudā ke farzand haij. 17 Aur agar farzand haij, to wāris bhī haij; ya'nī Khudā ke wāris, aur Masīh ke hammīrās, basharte ki ham us ke sāth dukt

31 Pas ham in baton ki basat
kyā kahen? Agar Khudā hamārī
taraf hai, to kaun hamārā makhālf
hai? 32 Jis ne apne Bete hī ke
darēg na kiya, balki ham sab ki
khātir use hawāle kar diya, wuh us
ke sāth aur sab chīzen bhī hamen
kis tarah na bakhshegā? 33 Khudā
ke barguzidon par kaun nālīsh kar-
egā? Khudā wuh hai jo un ko
rāstbāz thahrātā hai; 34 kaun hai
jo mujrim thahrāegā? Masīh Yisū
wuh hai jo mar gayā, balki murdon
men se jī bhī uthā, aur Khudā ki
dahinī taraf hai, aur hamārī sha-
fā'at bhī kartā hai. 35 Kaun ham ko
Masīh ki mahabbat se judā karegā?
Musibat, yā tangī, yā zulm, yā kāi,
yā nangāpan, yā khatra, yā talwār?
36 Chunānchī likhā hai, ki

Ham terī khātir dīn bhar jān
se māre jāte hain;
Ham to zabh honewālī bheron
ke barābar gine gaye.
37 Magar in sab hālaton men, us ke
wasīle se jis ne ham se mahabbat
ki, ham ko fath se bhī barhkar
galabā hāsīl hotā hai. 38 Kyūnki
mujh ko yaqīn hai, ki Khudā ki jo
mahabbat hamāre Khudāwand Masīh
Yisū men hai, us se ham ko nā
maut judā kar sakegī, na zindagi,
39 na firishte, na hukūmaten, na
hāl ki, na istiqbāl ki chīzen, na
qudraten, na balandī, na pastī, na
koī aur makhluq.

26 Isī tarah Rūh bhī hamārī kam-
zorī men madad kartī hai, kyūnki
jis taur se ham ko du'ā māngnī chā-
hiye wuh nahīn ātī; magar Rūh khud
aisī āhen bhar bharke hamārī sha-
fā'at kartī hai, jin kā bayān nahīn ho
saktā. 27 Aur dilon kā parakhne-
wālā jāntā hai, ki Rūh ki kyā niyat
hai: kyūnki wuh Khudā ki marzī
ke muwāfiq muqaddason ki shafā'at
kartā hai. 28 Aur ham ko ma'lūm
hai, ki sab chīzen milkar Khudā se
mahabbat rakhnewālon ke liye bha-
lāī paidā kartī hain; ya'nī un ke
liye, jo Khudā ke irāde ke muwāfiq
bulāe gaye. 29 Kyūnki jinhen us
ne pahle se jānā, unhen pahle se
muqarrar bhī kiya, ki us ke Bete
ke hamshakl hon, tāki wuh bahut
se bhāiyon men pahlauthā thahre:
30 aur jin ko us ne pahle se mu-
qarrar kiya, unhen bulāyā bhī: aur
jinhen bulāyā, un ko rāstbāz bhī
thahrāyā: aur jin ko rāstbāz thah-
rāyā, un ko jalāl bhī bakhsā.

9 Main Masīh men sach kahtā
hūn, jhūth nahīn boltā, aur
merā dil bhī Rūhu'l Quds men
gawāhī detā hai, 2 ki mujhe barā
gam hai, aur merā dil barābar
dukhtā rahtā hai. 3 Kyūnki mujhe
yahān tak manzūr hotā, ki apne
bhāiyon ki khātir, jo jism ke rū se
mere qarābatī hain, main khud
Masīh se mahrūm ho jātā; 4 wuh
Isrāīlī hain; aur lepālāk hone kā
haqq, aur jalāl, aur 'uhūd, aur
sharī'at, aur 'ibādat, aur wa'de
unhīn ke hain; 5 aur qaum ke
buzurg unhīn ke hūe hain, aur
jism ke rū se Masīh bhī unhīn men
se huā, jo sab ke upar aur abad
tak Khudā e mahmūd hai. A'mīn.
6 Lekin yih bāt nahīn, ki Khudā
kā kalām bātil ho gayā. Is liye ki
jo Isrāīl ki aulād hain, wuh sab
Isrāīlī nahīn. 7 Aur na Ibrāhīm ki
nasil hone ke sabab se sab farzand

ṭhahre; balki yih likhá hai, ki izháq hí se terí nasl kahláegí: 8 ya'ní jismání farzand Khudá ke farzand nahín; balki wa'de ke farzand nasl gine játe hain. 9 Kyúñki wa'de ká qaul yih hai, ki Maín is waqt ke mutábíq áungá, aur Sáráh ke betá hogá. 10 Aur sirf yihí nahín, balki Ribqáh bhí ek shakhs, ya'ní hamáre báp izháq se hámila thí; 11 aur abhí tak na to larke paidá hue the, aur na unhon ne neki yá badí kí thí; ki us se kahá gayá, ki Bará chhote kí khidmat karegá; 12 táki Khudá ká iráda, jo barguzídagí par mauqúf hai, a'mál par mabní na ṭhahre, balki bulánewále par. 13 Chunánchí likhá hai, ki Maín ne Ya'qúb se to mahabbat kí, magar 'Esau se nafrat.

14 Pas ham kyá kahen? Kyá Khudá ke hán beinsáfi hai? Hargiz nahín! 15 Kyúñki wuh Músá se kahtá hai, ki jis par rahm karná manzúr hai, us par rahm karúngá; aur jis par tars kháná manzúr hai, us par tars kháúngá. 16 Pas yih na iráda karnewále par munhasar hai, na daur dhúp karnewále par, balki rahm karnewále Khudá par. 17 Kyúñki kitáb í muqaddas men Fir'aun se kahá gayá hai, ki Maín ne isí liye tujhe khará kiyá hai, ki terí wajh se apní qudrat záhir karúñ, aur merá nám tamám rú e zamín par mashhúr ho. 18 Pas wuh jis par cháhtá hai rahm kartá hai, aur jise cháhtá hai use saḡht kar detá hai.

19 Pas tú mujh se kahegá, Phir wuh kyúñ 'aib lagátá hai? Kaun us ke iráde ká muqábala kartá hai? 20 Ai insán, bhalá tú kaun hai, jo Khudá ke sámne jawáb detá hai? Kyá baní hui chíz banánewále se kah saktí hai, ki Tú ne mujhe kyúñ aisá banáyá? 21 Kyá kumhár ko mittí par íkhtiyár nahín, ki ek hí launde men se ek bartan 'izzat ke liye banáe, aur dúsrá be'izzatí ke liye? 22 Pas kyá ta'ajjub hai, agar Khudá, apná gazab záhir karne, aur apní qudrat áshkárá karne ke iráde se, gazab ke bartanon ke sáth, jo halákat ke liye taiyár hue the, niháyat tahammul se pesh áyá: 23 aur yih is liye húa ki apne jalál kí daulat rahm ke bartanon ke zari'e se áshkárá kare, jo us ne

jalál ke liye pahle se taiyár kiye the, 24 ya'ní hamáre zari'e se, jinhen us ne na faqat Yahúdíon men se, balki gairqaumon men se bhí buláyá. 25 Chunánchí Hoshe' kí kitáb men bhí Khudá yún farmátá hai, ki

Jo merí ummat na thí, use apní ummat kahúngá;

Aur jo piyárí na thí, use piyárí kahúngá.

26 Aur aisá hogá, ki jis jagah un se yih kahá gayá thá, ki Tum merí ummat nahín ho,

Usí jagah wuh zinda Khudá ke bete kahláenge.

27 Aur Yasha'yáh Isráíl kí bábat pukárkar kahtá hai, ki Go baní Isráíl ká shumár samundar kí ret ke barábar ho, táham un men se thore hí bachenge. 28 Kyúñki Khudáwand apne kalám ko tamám aur munqata' karke us ke mutábíq zamín par 'amal karegá. 29 Chunánchí Yasha'yáh ne pahle bhí kahá hai, ki

Agar Rabbu'l afwáj hamárí kuchh nasl báqí na rakhtá,

To ham Sádóm kí mánind, aur 'Amoráh ke barábar ho játe.

30 Pas ham kyá kahen? Yih, ki gairqaumon ne, jo rástbázi kí talásh na kartí thín, rástbázi hásil kí, ya'ní wuh rástbázi jo ímán se hai: 31 magar Isráíl, jo rástbázi kí shari'at kí talásh kartá thá, us shari'at tak na pahunchá. 32 Kis liye? Is liye ki unhon ne ímán se nahín, balki goyá a'mál se us kí talásh kí. Unhon ne us ṭhokar kháne ke patthar se ṭhokar khái; 33 chunánchí likhá hai ki

Dekho, maín Siyyon men thes lagne ká patthar, aur ṭhokar kháne kí chaṭán rakhtá hún;

Aur jo us par ímán láegá, wuh sharminda na hogá.

10 Ai bháiyó, mere dil kí árzú, aur un ke liye Khudá se merí du'á yih hai, ki wuh naját páen. 2 Kyúñki maín un ká gawáh hún, ki wuh Khudá ke báre men gairat to rakhte hain, magar samajh ke sáth nahín. 3 Is liye ki wuh Khudá kí rástbázi se náwáqif ho-kar, aur apní rástbázi qáim karne kí koshish karke, Khudá kí rástbázi ke tábí' na hue. 4 Kyúñki har ek ímán lánewále kí rástbár ke

liye Masih shar'at ka anjam hai. 5 Chunanchi Musa ne yih likha hai, ki Jo shakhs us rastbazi par amal karti hai jo shar'at se hai, wuh usi ki wajh se zinda rahega. 6 Magar jo rastbazi iman se hai, wuh yun kahti hai, ki Tu apne dil mein yih na kah, ki A'sman par kaun chahega? (ya'ni Masih ke utar lane ko :) 7 ya, Gahrab mein kaun utrega? (ya'ni Masih ko mardon mein se jilakar upar lane ko). 8 Balki kya kahti hai? yih, ki Kalam tere nazdik hai, balki tere munh aur tere dil mein hai: yih wahi iman ka kalam hai, jis ki ham manadi karte hain; 9 ki agar tu apni zabani se Yisus ke Khudawand hone ka iqrar kare, aur apne dil se iman lae, ki Khuda ne use mardon mein se jilaya, to najat paega. 10 Kyunki rastbazi ke liye iman lana dil se hota hai; aur najat ke liye iqrar munh se kiya jata hai. 11 Chunanchi kitab i muqaddas yih kahti hai, ki Jo ko us par iman laega, wuh sharminda na hoga. 12 Kyunki Yahudion aur Yunanon mein kuchh farq nahin; is liye ki wuh sab ka Khudawand hai, aur apne sab du'a mangnewalon ke liye faiz hai. 13 Kyunki Jo ko Khudawand ka nam lega, najat paega. 14 Magar jis par wuh iman nahin lae, us se kyunkar du'a mangen? aur jis ka zikr unhon ne nahin suna, us par iman kyunkar laen? aur bagair manadi karnewale ke kyunkar sunen? 15 Aur jab tak wuh bheje na jain, manadi kyunkar karen? Chunanchi likha hai, ki Kyah hi khushnuma hain un ke qadam, jo achchi chizon ki khushkhabari dete hain!

16 Lekin sab ne is khushkhabari par kan na dharat. Chunanchi Yasha'yah kahti hai, ki Ai Khudawand, hamare paigam ka kis ne yaqin kiya hai? 17 Pas iman sunne se paida hota hai, aur sunna Masih ke kalam se. 18 Lekin main kahti hun; Kyah unhon ne nahin suna? Beshakk suna: chunanchi likha hai, ki

Un ki awaz tamam ru e zamin par,

Aur un ki baton dunya ki hadd tak pahunchin.

19 Phir main kahti hun; Kyah Israil

waqif na tha? Awwal to Musa kahti hai, ki

Main un se tum ko gairat dilunga jo qaum hi nahin,

Ek nadan qaum se tum ko gussa dilunga.

20 Phir Yasha'yah bara diler hokar yih kahti hai, ki

Jinhon ne mujhe nahin dhundha, unhon ne mujhe pa liya;

Jinhon ne mujh se nahin puchha, un par main zahir ho gaya.

21 Lekin Israil ke haqq mein yun kahti hai, ki Main din bhar ek nafarman aur hujjati ummat ki taraf apne hath barhate raha.

11 Pas main kahti hun, Kyah Khuda ne apni ummat ko radd kar diya? Hargiz nahin! Kyunki main bhi Israili, Ibrahim ki nati, aur Binyamin ke qabile mein se hun. 2 Khuda ne apni us ummat ko radd nahin kiya, jise us ne pahle se jana. Kyah tum nahin jante ki kitab i muqaddas Eliyiah ke zikr mein kya kahti hai? ki wuh Khuda se Israil ki yun faryad karti hai, ki 3 Ai Khudawand, unhon ne tere nabion ko qatl kiya, aur teri qurbangahon ko dha diya; ab main akela baqi hun, aur wuh meri jan ke bhi khwahain hain. 4 Magar jawab i ilahi us ko kya mila? Yih, ki Main ne apne liye sat hazar admi bacha rakkhe hain, jinhon ne Ba'al ke age ghutne nahin teke. 5 Pas isi tarah is waqt bhi, fazl se barguzida hone ke ba'is, kuchh baqi hain. 6 Aur agar fazl se barguzida hain, to a'mal se nahin; warna fazl fazl na raha. 7 Pas natija kya hua? Yih, ki Israil jis chiz ki talash karti hai, wuh us ko na mili, magar barguzidon ko mili, aur baqi sakht kiye gaye. 8 Chunanchi likha hai, ki Khuda ne unhen aj ke din tak sust tabiat di, aur aisi ankhen jo na dekhin, aur aise kan jo na sunen. 9 Aur Dauid kahti hai, ki

Un ka dastarkhwan un ke liye jal, aur phanda,

Aur thokar khane aur saza ka ba'is ban jae;

10 Un ki ankhen par tariki a jae, taki na dekhin;

Aur tu un ki pith hamesha jhu-kae rakh.

11 Pas main kahti hun, ki Kyah

unhon ne aisi thokar khañ ki gir pareñ? Hargiz nahin! Balki un ki lagzish se gairqaumon ko najat mili, taki unhen gairat ae. 12 Pas jab un ki lagzish dunya ke liye daulat ka ba'is, aur un ka ghatna gairqaumon ke liye daulat ka ba'is hua, to un ka bharpur hona zarur hi daulat ka ba'is hoga.

13 Main yih baton tum gairqaumon se kahta hun. Chunki main gairqaumon ka rasul hun, is liye apni khidmat ki barai karti hun. 14 taki kisi tarah se apne qaumwalon ko gairat dilakar, un men se ba'z ko najat dilain. 15 Kyunki jab un ka kharij ho jana dunya ke a milne ka ba'is hua, to kya un ka maqbul hona murdon men se ji ugne ke barabar na hoga? 16 Jab nazr ka pahla perā pak thahra, to sara gundha hua ata bhi pak hai; aur jab jar pak hai, to daliyan bhi aisi hi hain. 17 Lekin agar ba'z daliyan tori gayin, aur tu jangli zaitun hokar un ki jagah paiwand hua, aur zaitun ki raugandar jar men sharik ho gaya. 18 to tu un daliyon ke muqabale men fakhr na kar; aur agar fakhr karega, to jan rakh ki tu jar ko nahin, balki jar tujh ko sambhalti hai. 19 Pas tu kahega, ki Daliyan is liye tori gayin ki main paiwand ho jaun. 20 Achchha, wuh to beimani ke sabab tori gayin, aur tu iman ke sabab qaim hai; pas magrur na ho, balki khauf kar. 21 Kyunki jab Khuda ne asli daliyon ko na chhota, to tujh ko bhi na chhorega. 22 Pas Khuda ki mihrbani aur sakhti ko dekh: sakhti un par jo gir gaye hain; aur Khuda ki mihrbani tujh par, basharte ki tu us mihrbani par qaim rahe: warna tu bhi kat dala jagega. 23 Aur wuh bhi, agar beiman na rahe, to paiwand kiye jenge: kyunki Khuda unhen paiwand karke bahal karne par qadir hai. 24 Is liye ki jab tu zaitun ke us darakht se katkar, jis ki asli jangli hai, asl ke barkhilaf achchhe zaitun men paiwand ho gaya, to wuh jo asli daliyan hain apne zaitun men zarur hi paiwand ho jenge.

25 Ai bhaiyo, kahin aisa na ho ki tum apne ap ko 'aqlmand samajh lo, is liye main nahin chahta, ki tum is bhed se nawaqif raho, ki

Israil ka ek hissa sakht ho gaya hai; aur jab tak gairqaumon puri puri dakhil na hon, wuh aisa hi rahega; 26 aur is surat se tamam Israil najat paege: chunanchi likha hai, ki

Chhuranevala Siyyon se niklega;
Aur bedini ko Ya'qub se dafa karega:

27 Aur un ko sath mera yih 'ahd hoga,

Jab ki main un ke gunahon ko dur kar dunga.

28 Inji ke itibar se to wuh tumhari khafir dushman hain; lekin barguzidagi ke itibar se bapdada ki khafir piyare hain. 29 Is liye ki Khuda ki nimaten aur bulawa betabdil hai. 30 Kyunki jis tarah tum pahle Khuda ke nafarman the, magar ab in ki nafarmani ke sabab tum par rahm hua; 31 isi tarah ab yih bhi nafarman hue, taki tum par rahm hone ke ba'is, ab un par bhi rahm ho. 32 Is liye ki Khuda ne sab ko nafarmani men giriftar hone diya, taki sab par rahm farmae.

33 Wah! Khuda ki daulat aur hikmat aur ilm kya hi amiq hai! Us ke faisale kis qadr idrak se pare, aur us ki raheñ kya hi benishan hain! 34 Khudawand ki 'aql ko kis ne jana? ya kaha us ka salahkar hua? 35 ya kis ne pable use kuchh diya hai, jis ka badla use diya jae? 36 Kyunki usi ki taraf se, aur usi ke wasile se, aur usi ke liye sari chizeñ hain. Us ki tamjid abad tak hoti rahe. A'min.

12 Pas, ai bhaiyo, main Khuda ki rahmaten yad dilakar, tum se iltimas karti hun, ki apne badan aisi qurbani hone ke liye nazr karo, jo zinda, aur pak, aur Khuda ko pasandida ho; yih tumhari ma'qul ibadat hai. 2 Aur is jahan ke hamshaki na bano, balki 'aql nayi ho jane se apni surat badalte jao; taki Khuda ki nek aur pasandida aur kamil marzi tajrube se malum karte raho.

3 Main us taufiq ki waji se jo mujh ko mili hai, tum men har ek se kahta hun, ki jaisa samajhna chahiye, us se ziyada ko apne ap ko na samjhe, balki jaisa Khuda ne har ek ko andaze ke muwafiq iman taqsim kiya hai, itidal ke sath apne ap ko waisa hi samjhe. 4 Kyunki jis tarah hamare ek badan men

bahut se a'zá hote hain, aur tamám a'zá ká kám yaksán nahín; 5 isí tarah ham bhí, jo bahut se hain, Masíh men shámil hokar ek badan hain, aur ápas men ek dúsre ke a'zá. 6 Aur chũnki us taufiq ke muwáfiq jo ham ko dí gayí, hamen tarah tarah kí ni'maten milín, is liye jis ko nubuwwat mili ho, wuh imán ke andáze ke muwáfiq nubuwwat kare; 7 agar khidmat mili ho, to khidmat men lagá rahe; agar koí mu'allim ho, to ta'lím men mashgúl rahe; 8 aur agar násih ho, to nasíhat men: khairát bántnewalá sakhawwat se bánte; peshwá sargarmí se peshwái kare; rahm karnewalá khushí ke sáth rahm kare. 9 Mahabbat beriyá ho. Badí se nafrat rakkho; neki se lípte raho. 10 Birádarána mahabbat se ápas men ek dúsre ko piyár karo; 'izzat ke rú se ek dúsre ko bihtar samjho; 11 koshish men sustí na karo; ruhání josh men bhare raho; Khudá-wand kí khidmat karte raho; 12 ummed men khush, musibat men sábir, du'á mángne men mashgúl raho; 13 muqaddason kí ihtiyájen rafa' karo; musáfirparwarí men lage raho. 14 Jo tumhen satáte hain, un ke wáste barakat cháho: barakat cháho, la'nat na karo. 15 Khushí karnewálon ke sáth khushí karo; ronewálon ke sáth roo. 16 A'pas men yakdíl raho. U'nche únche khayál na bándho, balki adná logon kí taraf mutawajjih ho. Apne ap ko 'aqlmand na samjho. 17 Badí ke 'iwaz kisi se badí na karo. Jo báten sab logon ke nazdík achchhi hain, un kí tadbír karo. 18 Jahán tak ho sake, tum apní taraf se sab ádmíon ke sáth mel miláp rakkho. 19 Ai 'azízo, apná intiqám na lo; balki gazab ko mauqa' do; kyünki yih líkhá hai, kí Khudá-wand kahtá hai; Intiqám lená merá kám hai, badla maig hí dúngá. 20 Balki Agar terá dushman bhúká ho, to us ko khána khilá; agar piyásá ho, to use pání pilá; kyünki aisá karne se, tú us ke sir par ág ke angáron ká dher lagáega. 21 Badí se maglúb na ho, balki neki ke zarí'e se badí par gálib áo.

13 Har shakhs a'lá hukúmaton ká tábi'dár rahe; kyünki koí hukúmat aisí nahín, jo Khudá kí taraf se na ho; aur jo

hukúmaten maujúd hain, wuh Khudá kí taraf se muqarrar hain. 2 Pas jo koí hukúmat ká sámna kartá hai, wuh Khudá ke intizám ká mukhálif hai: aur jo mukhálif hain, wuh sazá páenge. 3 Kyünki nek-ókar ko hákimon se khauf nahín, balki badkár ko hai. Pas agar tú hákim se nídar rahná cháhtá hai, to neki kar, us kí taraf se terí ta'ríf hogí; 4 kyünki wuh terí bihtarí ke liye Khudá ká khádím hai. Lekin agar tú badí kare, to dar; kyünki wuh talwár befáida liye hús nahín; aur Khudá ká khádím hai, kí us ke gazab ke muwáfiq badkár ko sazá detá hai. 5 Pas tábi'dár rahná, na sirf gazab ke dar se zarúr hai, balki díl bhí yihí gawáhi detá hai. 6 Tum isí liye khiráj bhí dete ho, kí wuh Khudá ke khádím hain, aur is kháss kám men hamesha mashgúl rahte hain. 7 Sab ká haqq adá karo; jis ko khiráj cháhiye, khiráj do; jis ko mahsúl cháhiye, mahsúl; jis se darná cháhiye, us se daro; jis kí 'izzat karní cháhiye, us kí 'izzat karo.

8 A'pas kí mahabbat ke siwá, kisi chíz men kisi ke qarzdár na ho; kyünki jo dúsre se mahabbat rakhtá hai, us ne shari'at par purá 'amal kiyá. 9 Kyünki yih báten, kí Zina na kar, Khún na kar, Chorí na kar, Lálach na kar, aur in ke siwá aur jo koí hukm ho, un sab ká khulása is bát men páyá játá hai, kí Apne parausi se apní mánind mahabbat rakh. 10 Mahabbat apne parausi se badí nahín kartí; is wáste mahabbat shari'at kí ta'míl hai.

11 Aur waqt ko pahchánkar aisá hí karo, is liye kí ab wuh gharí á pahunchí kí tum nínd se jágo; kyünki jis waqt ham imán láe the, us waqt kí nisbat ab hamári naját nazdík hai. 12 Rát bahut guzar gayí, aur dín nikalnewalá hai: pas ham taríki ke kámon ko tark karke, raushní ke hathyár bándh len. 13 Jaisá dín ko dastúr hai, sháistagi se chale; na kí náchrang aur nashebázi se, na zinákari aur shahwatparasti se, aur na jhagre aur hasad se; 14 balki Khudá-wand Yisú Masíh ko pahin lo, aur jism kí khwáhishon ke liye tadbirep na karo.

14 Kamzor imánwále ko apne men shámil to kar lo, magar shakk o shubba kí takráron ke liye nahín. 2 Ek ko i'tiqád hai, ki har chíz ká kháná rawá hai; aur kamzor imánwálá ság pát hí khátá hai. 3 Khánewálá us ko jo nahín khátá haqír na jáne; aur jo nahín khátá wuh khánewále par ilzám na lagáe, kyúnci Khudá ne us ko qubúl kar liyá hai. 4 Tú kaun hai jo dúsre ke naukar par ilzám lagátá hai? Us ká qáim rahná yá gir paṛná us ke málik hí se muta'alliq hai. Balki wuh qáim hí kar diyá jáegá; kyúnci Khudáwand us ke qáim karne par qádir hai. 5 Koí to ek din ko dúsre se afzal jántá hai, aur koí sab dinon ko barábar jántá hai. Har ek apne dil men púrā i'tiqád rakkhe. 6 Jo kisi din ko mántá hai, wuh Khudáwand ke liye mántá hai: aur jo khátá hai, wuh Khudáwand ke wáste khátá hai, kyúnci wuh Khudá ká shukr kartá hai; aur jo nahín khátá, wuh bhí Khudáwand ke wáste nahín khátá, aur Khudá ká shukr kartá hai. 7 Kyúnci ham men se na koí apne wáste jítá hai, na koí apne wáste martá hai. 8 Agar ham jíte hain, to Khudáwand ke wáste jíte hain: aur agar marte hain, to Khudáwand ke wáste marte hain. Pas ham jien, yá mare, Khudáwand hí ke hain. 9 Kyúnci Masíh isí liye muá, aur zindá huá, ki murdon aur zindon donon ká Khudáwand ho. 10 Magar tú apne bhái par kis liye ilzám lagátá hai? yá tú bhí kis liye apne bhái ko haqír jántá hai? Ham to sab Khudá ke takht i 'adálat ke áge khare hongé. 11 Chunánci yih likhá hai, ki

Khudáwand kahtá hai; Apní hayát kí qasam, har ek ghuṭná mere áge ṭikegá,
Aur har ek zabán Khudá ká iqrár karegi.

12 Pas har ek ham men se Khudá ko apná apná hisáb degá.

13 Pas áyanda ko ham ek dúsre par ilzám na lagáen: balki tum yih thán lo, ki koí apne bhái ke sámne wuh chíz na rakkhe, jo us ke thokar kháne yá girne ká bá'is ho.

14 Mujhe ma'lúm hai, balki Khudáwand Yisú' men mujhe yaqín hai, ki koí chíz bizátihi harám nahín; lekin jo us ko harám samajhtá hai,

us ke liye harám hai. 15 Agar tere bhái ko tere kháne se ranj pahunch-tá hai, to phir tú mahabbat ke qá'ide par nahín chaltá. Jis shakhs ke wáste Masíh muá, us ko tú apne kháne se halák na kar. 16 Pas tumhári neki kí badnámi na ho: 17 kyúnci Khudá kí bádsháhat kháne píne par nahín, balki rástbázi aur mel miláp aur us khushi par mauqúf hai, jo Rúhu'l Quds kí taraf se hotí hai. 18 Aur jo koí is taur se Masíh kí khidmat kartá hai, wuh Khudá ká pasandída aur ádmion ká maqbúl hai. 19 Pas ham un báton ke talib rahen, jin se mel miláp aur báhami taraqqí ho. 20 Kháne kí khátir Khudá ke kám ko na bigár. Har chíz pák to hai, magar us ádmí ke liye burí hai, jis ko us ke kháne se thokar lagti hai. 21 Yihí ach-chhá hai, ki tú na gosht kháe, na mai piye, na áur kuchh aisá kare, jis ke sabab se terá bhái thokar kháe. 22 Jo terá i'tiqád hai, wuh Khudá kí nazar men tere hí dil men rahe. Mubáarak wuh hai, jo us chíz ke sabab jise wuh jáiz rakhtá hai, apne áp ko mulzim nahín thahrátá. 23 Magar jo koí kisi chíz men shubha rakhtá hai, agar us ko kháe, to mujrim thahrátá hai, is wáste ki wuh i'tiqád se nahín khátá; aur jo kuchh i'tiqád se nahín wuh gunáh hai.

15 Garaz ham zoráwaron ko cháhiye ki nátawánon kí kam-zorion kí ri'áyat karen, na ki apní khushi karen. 2 Ham men har shakhs apne parausi ko us kí bihtari ke wáste khush kare, táki us kí taraqqí ho. 3 Kyúnci Masíh ne bhí apní khushi nahín kí, balki yún likhá hai, ki Tere la'n ta'n karnewálon ke la'n ta'n mujh par á päre. 4 Kyúnci jitní báten pahle likhi gayín, wuh hamáři ta'lim ke liye likhi gayín, táki sabr se áur kitáb i muqáddas kí tasallí se um-med rakkhen. 5 Aur Khudá, sabr aur tasallí ká chashma, tum ko yih taufiq de, ki Masíh Yisú' ke mutábíq ápas men yakdí rahó; 6 táki tum yakdí aur yakzabán hokar hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke Khudá aur Báp kí barázi káro. 7 Pas jis tarah Masíh ne Khudá ke jalál ke liye tum ko apne sáth shámit kar liyá hai, usí

tarah tum bhi ek dusre ko shamil kar lo. 8 Main kahta hun ki Masih Khuda ki sachchai sabit karne ke liye makhtunon ka khadim bana, taki un wa'don ko pura kare, jo bapdada se kiye gaye the, 9 aur gairqaumon bhi rahm ke sabab Khuda ki barai karen; chunanchi likha hai ki,

Is waste main gairqaumon mein tera iqrar karunga,

Aur tere nam ke git gaunga.

10 Aur phir wuh kahta hai, ki

Ai gairqaumo, us ki ummat ke sath khushi karo;

11 Phir yih, ki

Ai sari gairqaumo, Khudawand ki hamd karo;

Aur sari ummaten us ki sitaish karen.

12 Aur Yasha'yah bhi kahta hai, ki

Yishai ki jar zahir hogi,

Ya'ni wuh shakhs jo gairqaumon par hukumat karne ko uthega;

Usi se gairqaumon ummed rakhengi.

13 Pas Khuda, jo ummed ka chashma hai, tumhen iman rakhne ke ba'is sari khushi aur itminan se ma'mur kare, taki Ruhu'l Quds ki qudrat se tumhari ummed ziyada hoti jae.

14 Aur ai mere bhaiyo, main khud bhi tumhari nisbat yaqin rakhta hun, ki tum ap neki se ma'mur, aur tamam ma'rifat se bhare hue ho, aur ek dusre ko nasihat bhi kar sakte ho. 15 Taham main ne ba'z jagah ziyada dileri ke sath yad dilane ke taur par is liye tum ko likha, ki mujh ko Khuda ki taraf se gairqaumon ke liye Masih Yisu' ke khadim hone ki taufiq mili hai; 16 ki main Khuda ki khushkhabari ki khidmat kahin ki tarah anjam dun, taki gairqaumon, nazar ke taur par Ruhu'l Quds se muqaddas banakar, maqbul ho jayen. 17 Pas main un baton mein jo Khuda se muta'alliq hain, Masih Yisu' ke ba'is fakhr kar sakti hun. 18 Kyunki mujhe aur kisi bat ke zikr karne ki jur'at nahin, siwa un baton ke jo Masih ne gairqaumon ke tabi' karne ke liye, qaul aur fi'l se, nishanon aur mu'jizon ki taqat se, aur Ruhu'l Quds ki qudrat se meri wisatat kin;

19 yahin tak ki main ne Yarusalem se lekar charon taraf Illurikum tak Masih ki khushkhabari ki puri puri manadi ki; 20 aur main ne yih hausala rakha, ki jahin Masih ka nam nahin liya gaya, wahin khushkhabari sunaun, taki dusre ki bunyad par 'imarat na uthaun; 21 balki jaisa likha hai, waisa hi ho, ki

Jin ko us ki khabar nahin pahunchi, wuh dekhenge;

Aur jinhon ne nahin suna, wuh samjhenge.

22 Isi liye main tumhare pas aane se bar bar rukta raha: 23 magar chunki mujh ko ab in mulkon mein jagah baqi nahin rahi, aur bahut barason se tumhare pas aane ka mushtaq bhi hun, 24 is liye jab Isfaniya ko jaunga, to tumhare pas hota hua jaunga; kyunki mujhe ummed hai ki us safar mein tum se milunga, aur jab tumhari suhbat se kisi qadr mera ji bhar jaege, to tum mujhe us taraf rawana kar doge. 25 Lekin bi'li'l to muqaddason ki khidmat karne ke liye Yarusalem ko jata hun. 26 Kyunki Makiduniya aur Akhaya ke log Yarusalem ke garib muqaddason ke liye kuchh chanda karne ko razamand hue. 27 Kiyi to razamandi se, magar wuh un ke qarzdar bhi hain. Kyunki jab gairqaumon ruhani baton mein un ki sharik hui hain, to lazim hai ki jismani baton mein un ki khidmat karen. 28 Pas main is khidmat ko pura karke, aur jo kuchh hasil hua, un ko saunkar, tumhare pas hota hua Isfaniya ko jaunga. 29 Aur main janta hun ki jab tumhare pas aunga, to Masih ki kamil barakat lekar aunga.

30 Aur ai bhaiyo, main Yisu' Masih ka jo hamara Khudawand hai wasta dekar, aur Ruh ki mahabbat ko yad dilakar, tum se iltimas karti hun, ki mere liye Khuda se du'ayen mangne mein mere sath milkar janfishani karo, 31 ki main Yahudiya ke nafarmon se bacha rahun, aur meri wuh khidmat jo Yarusalem ke liye hai muqaddason ko pasand ae, 32 aur Khuda ki marzi se tumhare pas khushi ke sath akar, tumhare sath aram paun. 33 Khuda, jo itminan ka chashma hai, tum sab ke sath rahe. A'min.

16 Main tum se Fibe ki, jo hamari bahin, aur Kinkhriya ki kalisiya ki khadima hai, sifarish karti hun, 2 ki tum use Khudawand men qubul karo, jaisa muqaddason ko chahiye; aur jis kam men wuh tumhari muhtaj ho, us ki madad karo, kyunki wuh bhi bahutun ki madadgar rahi hai, balki meri bhi.

3 Priska aur Akwila se meri salam kaho; wuh Masih Yisu' men mere hamkhidmat hai. 4 Unhon ne meri jan ke liye apni sir de rakhi hai; aur sirf main hi nahin, balki gairqaumon ki sari kalisiyaen bhi un ki shukrguzar hai. 5 Aur us kalisiya se bhi salam kaho jo un ke ghar men hai. Mere piyare Ipatinus se salam kaho, jo Masih ke liye A'siya ka pahla phal hai. 6 Maryam se salam kaho, jis ne tumhare waste bahut mihnati ki. 7 Andronikus aur Yunias se salam kaho: wuh mere rishtadar hai, aur mere sath qaid hue the, aur rasulon men namwar hai, aur mujh se pahle Masih men shamil hue. 8 Ampliyatus se salam kaho, jo Khudawand men meri piyara hai. 9 Urbanus se, jo Masih men hamara hamkhidmat hai, aur mere piyare Istakhus se salam kaho. 10 Apilles se salam kaho, jo Masih men maqbul hai. Aristobulus ke gharwalon se salam kaho. 11 Mere rishtadar Herodion se salam kaho. Narkissus ke un gharwalon se salam kaho jo Khudawand men hai. 12 Trufaina aur Trufosa se salam kaho, jo Khudawand men mihnati karti hai. Piyari Pirsis se salam kaho, jis ne Khudawand men bahut mihnati ki. 13 Rufus jo Khudawand men barguzida hai, aur us ki man jo meri bhi man hai, donon se salam kaho. 14 Asunkritus, aur Fligon, aur Hirmes, aur Patrubas, aur Hirmas, aur un bhaiyon se jo un ke sath hai salam kaho. 15 Filulugus, aur Yuliyas, aur Neryus, aur us ki bahin, aur Ulumpas, aur sare muqaddason se jo un ke

sath hai salam kaho. 16 A'pas men pak bosa lekar ek dusre ko salam karo. Masih ki sari kalisiyaen tumhen salam kahti hai.

17 Ab ai bhaiyo, main tum se iltimas karti hun, ki jo log us ta'lim ke barqhilaf jo tum ne pai, phut parne aur thokar khane ke ba'is hai, un ko tar liya karo, aur un se kanara kiyi karo. 18 Kyunki aise log hamare Khudawand Masih ki nahin, balki apne pe ki khidmat karte hai; aur chikni chupri baton se sadadilon ko bahkate hai. 19 Kyunki tumhari farmanbardari sab men mashhur ho gayi hai. Is liye main tumhare bare men khush hun: lekin yeh chahti hun, ki tum neki ke itibar se dana ban jao, aur badi ke itibar se bhole bane raho. 20 Aur Khuda, jo itminan ka chashma hai, Shaitan ko tumhare panwon se jald kuchalwa dega.

Hamare Khudawand Yisu' Masih ka fazi tum par hota rahe.

21 Meri hamkhidmat Timuthiyus aur mere rishtadar Lukiyus, aur Yason, aur Sosipatrus tumhen salam kahte hai. 22 Is khatt ka kاتب Tertius tum ko Khudawand men salam kahti hai. 23 Gayus, meri aur sari kalisiya ka mihmandar, tumhen salam kahti hai. Irastus shahr ka khazanchi, aur bhai Kwartus tum ko salam kahte hai. [24 Hamare Khudawand Yisu' Masih ka fazi tum sab ke sath ho. A'min.]

25 Ab Khuda jo tum ko meri khushkhabari, ya'ni Yisu' Masih ki manadi ke muwafiq, mazbut kar sakti hai, us bhed ke mukashafa ke bamujib jo azal se poshida raha, 26 magar is waqt zahir hokar, Khuda e azal ke hukm ke mutabiq nablon ki kitabon ke zarfe se sab qaumon ko bataya gaya, taki wuh iman ke tabi' ho jayen; 27 usi wahid hakim Khuda ki, Yisu' Masih ke wasile se, abad tak tamjid hoti rahe. A'min.

KURINTHI'ON KE NAM

PAULUS RASU'L KA PAHLA KHATT

1 Paulus ki taraf se, jo Khudá ki marzi se Yisú' Masih ka rasul hone ke liye bulaya gaya, aur unhai Sosthines ki taraf se, **2** Khudá ki us kalisiya ke nam jo Kurinthus mein hai, ya'ni un ke nam jo Masih Yisú' mein pak kiye gaye, aur muqaddas log hone ke liye bulae gaye hain, aur un sab ke nam bhi jo har jagah hamare aur apne Khudawand Yisú' Masih ka nam lete hain. **3** Hamare Bap Khudá, aur Khudawand Yisú' Masih ki taraf se tumhen fazl aur itminan hasil hota rahe.

4 Main tumhare bare mein Khudá ke us fazl ke ba'is jo Masih Yisú' mein tum par hua, hamesha apne Khudá ka shukr karta hun, **5** ki tum us mein hokar sab baton mein, kalám aur 'ilm ki har tarah ki daulat se daulatmand ho gaye ho; **6** chunanchi Masih ki gawahi tum mein qaim hai: **7** yahan tak ki tum kisi ni'mat mein kam nahin; aur hamare Khudawand Yisú' Masih ke zuhur ke muntazir ho, **8** jo tum ko akhir tak qaim bhi rakkhega, taki tum hamare Khudawand Yisú' Masih ke din beizám thahro. **9** Khudá sachcha hai, jis ne tumhen apne Beté hamare Khudawand Yisú' Masih ki shirakat ke liye bulaya hai.

10 Ab, ai bhaiyo, main Yisú' Masih, jo hamara Khudawand hai, us ke nam ke wasile tum se iltimas karta hun, ki sab ek hi bat kaho, aur tum mein tafriq na ho; balki baham yakdil aur yakrae hokar kamil bane raho. **11** Kyunki, ai bhaiyo, tumhari nisbat mujhe Khloe ke gharwalon se ma'lum hua, ki tum mein jhagre ho rahe hain. **12** Meri yeh matlab hai, ki tum mein se koi to apne ap ko Paulus ka kahta hai, koi Apullos ka, koi Kefa ka, koi Masih ka. **13** Kyá Masih bat gaya? Kyá Paulus tumhari khafir salib

diya gaya? Ya tum ne Paulus ke nam par baptisma liya? **14** Khudá ka shukr karta hun, ki Krispus aur Gayus ke siwa main ne tum mein se kisi ko baptisma nahin diya; **15** taki koi yeh na kahe, ki tum ne mere nam par baptisma liya. **16** Han, Stifanas ke khandaan ko bhi main ne baptisma diya: baqi nahin janta, ki main ne kisi aur ko baptisma diya ho. **17** Kyunki Masih ne mujhe baptisma देने ko nahin bheja, balki khushkhabari sunane ko: aur wuh bhi kalám ki hikmat se nahin, taki Masih ki salib betasir na ho.

18 Kyunki salib ka paigam halak honewalon ke nazdik to bewuqofi hai, magar ham najat panewalon ke nazdik Khudá ki qudrat hai. **19** Kyunki likha hai, ki

Main hakimon ki hikmat ko nest,
Aur 'aqlmandon ki 'aql ko radd karunga.

20 Kahan ka hakim? kahan ka faqih? kahan ka is jahan ka bahs karnewala? kyá Khudá ne dunya ki hikmat ko bewuqofi nahin thahraya? **21** Is liye ki jab Khudá ki hikmat ke mutabiq dunya ne apni hikmat se Khudá ko na jana, to Khudá ko yeh pasand aya, ki is manadi ki bewuqofi ke wasile se iman lanewalon ko najat de. **22** Chunanchi Yahudi nishan chahte hain, aur Yunani hikmat talash karte hain; **23** magar ham us Masih i maslub ki manadi karte hain, jo Yahudion ke nazdik thokar, aur gairqaumon ke nazdik bewuqofi hai; **24** lekin jo bulae hue hain, Yahudi hon, ya Yunani, un ke nazdik Masih Khudá ki qudrat, aur Khudá ki hikmat hai. **25** Kyunki Khudá ki bewuqofi admion ki hikmat se ziyada hikmatwali hai, aur Khudá ki kamzori admion ke zor se ziyada zorawar hai.

26 Ai bháiyó, apne buláe jáne par to nigáh karo, ki jism ke liház se bahut se hakím, bahut se ikhtiyárwále, bahut se ashraf nahín buláe gaye: 27 balki Khudá ne dunyá ke bewuqúfon ko chun liyá, ki hakímon ko sharminda kare; aur Khudá ne dunyá ke kamzoron ko chun liyá, ki zoráwaron ko sharminda kare; 28 aur Khudá ne dunyá ke kamínon aur haqíron ko, balki bewujúdon ko chun liyá ki maujúdón ke nest kare, 29 táki koi bashar Khudá ke samne fakhr na kare. 30 Lekin tum us ki taraf se Masíh Yisú' men ho, jo hamáre liye Khudá ki taraf se hikmat thahrá, ya'ní rástbází, aur pákizagí, aur mákhlasí: 31 táki jaisá likhá hai, waisá hí ho, ki Jo fakhr kare, wuh Khudáwand par fakhr kare.

2 Aur ai bháiyó, jab main tumháre pás áyá aur tum men Khudá ke bhed ki manádí karne lagá, to a'lá darje ki taqrír yá hikmat ke sáth nahín áyá. 2 Kyúнки main ne yih iráda kar liyá thá, ki tumháre darmiyán Yisú' Masíh, balki Masíh i maslúb ke siwá, aur kuchh na jánungá. 3 Aur main kamzori, aur khauf, aur bahut thartharáne ki hálát men tumháre pás rahá. 4 Aur merí taqrír aur merí manádí men hikmat ki lubhánewálí báten na thín, balki wuh Rúh aur qudrat se sábit hotí thí: 5 táki tumhárá imán insánon ki hikmat par nahín, balki Khudá ki qudrat par mauqúf ho.

6 Phir bhí kámlon men ham hikmat ki báten kahte hain: lekin is jahán ki, aur is jahán ke nest hone-wále sardáron ki hikmat nahín: 7 balki ham Khudá ki wuh poshída hikmat bhed ke taur par bayán karte hain, jo Khudá ne jahán ke shurú' se peshtar hamáre jalál ke wáste muqarrar ki thí: 8 jise is jahán ke sardáron men se kisi ne na samjhá; kyúнки agar samajhte, to jalál ke Khudáwand ko salb na dete: 9 balki jaisá likhá hai, waisá hí húa, ki

Jo chízen na ánkhoñ ne dekhín,
na kánon ne sunín,
Na ádmí ke dil men áín,
Wuh sab Khudá ne apne mahabbat rakhnewálon ke liye taiyár kar dín

10 Lekin ham par Khudá ne un ko Rúh ke wasíle se zahir kiyá: kyúнки Rúh sári báten, balki Khudá ki tah ki báten bhí daryáft kar letí hai. 11 Kyúнки insánon men se kaun kisi insán ki báten jántá hai, siwá insán ki apní ruh ke jo us men hai? Isí tarah Khudá ki Rúh ke siwá, koi Khudá ki báten nahín jántá. 12 Magar ham ne na dunyá ki ruh, balki wuh ruh páí, jo Khudá ki taraf se hai; táki un báton ko jánen, jo Khudá ne hamen 'ináyat ki hain. 13 Aur ham in báton ko un alfáz men nahín bayán karte, jo insáni hikmat ne ham ko sikháe hon, balki un alfáz men, jo Rúh ne sikháe hain; aur ruhání báton ká ruhání báton se muqábala karte hain. 14 Magar nafsání ádmí Khudá ki Rúh ki báten qubúl nahín kartá, kyúнки wuh us ke nazdík bewuqúfí ki báten hain; aur na wuh unhen samajh saktá hai, kyúнки wuh ruhání taur par parkhí játi hain. 15 Lekin ruhání shakhs sab báton ko parakh letá hai, magar khud kisi se parkhá nahín játá. 16 Khudáwand ki 'aql ko kis ne jána, ki us ko ta'lím de sake? magar ham men Masíh ki 'aql hai.

3 Aur ai bháiyó, main tum se is tarah kalám na kar saká, jis tarah ruháníon se, balki jaise jismáníon se, aur un se jo Masíh men bachche hain. 2 Main ne tumhen dúdh piláyá, aur khána na khiláyá; kyúнки tum ko us ki bardásht na thí: balki ab bhí bardásht nahín; 3 kyúнки abhí tak jismání ho: is liye ki jab tum men hasad aur jhagrá hai, to kyá tum jismání na hue, aur insáni taríq par na chalé? 4 Is liye ki jab ek kahtá hai, Main Paulus ká hún, aur dúsrá kahtá hai, ki Main Apullos ká hún, to kyá tum insán na hue? 5 Apullos kyá chíz hai? aur Paulus kyá? Khádím, jin ke wasíle se tum imán láe; aur har ek ki wuh haisiyat hai, jo Khudáwand ne use bakhshí. 6 Main ne darakht lagáyá, aur Apullos ne pání diyá; magar barháyá Khudá ne. 7 Pás na lagánewálá kuchh chíz hai, na pání denewálá; magar Khudá jo barhánewálá hai. 8 Lagánewálá aur pání denewálá donon ek hain: lekin har ek apná ajr apní mihnat ke muwáfíq páegá. 9 Kyúнки ham

Khudá ke sáth kám karnewále haiñ : tum Khudá kí khetí aur Khudá kí 'imárat ho.

10 Main ne us taufiq ke muwáfíq, jo Khudá ne mujhe bakhshí, dānā mīmār kí tarah neo rakkhí, aur dūsrá us par 'imárat uṭhātá hai. Pas har ek khabardār rahe, kí wuh kaisí 'imárat uṭhātá hai. 11 Kyúñki siwá us neo ke jo parí húi hai, aur wuh Yisú Masíh hai, koí shakhs dusrí nahín rakh saktá. 12 Aur agar koí us neo par soná, yá chandí, yá beshqímat pattharon, yá lakrí, yá ghás, yá bhúse ká raddá rakkhe, 13 to us ká kám záhir ho jáegá; kyúñki jo dín ág ke sáth záhir hogá, wuh us kám ko batá degá; aur wuh ág khud har ek ká kám ázmá legí, kí kaisá hai. 14 Jis ká kám us par baná huá baqí rahégá, wuh ajr páegá. 15 Aur jis ká kám jal jáegá, wuh nuqsán uṭháegá; lekin khud bach jáegá, magar jalte jalte.

16 Kyá tum nahín jánte, kí tum Khudá ká maqdis ho, aur Khudá kí Rúh tum meñ basí húi hai? 17 Agar koí Khudá ke maqdis ko barbad karegá, Khudá us ko barbad karegá; kyúñki Khudá ká maqdis pák hai, aur wuh tum ho.

18 Koí apne ap ko fareb na de. Agar koí tum meñ apne ap ko is jahan meñ hakím samjhe, to bewuqúf bane, táki hakím ho jáe. 19 Kyúñki dunyá kí hikmat Khudá ke nazdík bewuqúfí hai. Chunáñchi likhá hai, kí Wuh hakímon ko un hí kí chálákí meñ phansá detá hai; 20 aur yih bhí, kí Khudáwānd hakímon ke khayálon ko jántá hai, kí bátíl haiñ. 21 Pas ádmíon par koí fakhr na kare. Kyúñki sárí chízen tumhári haiñ; 22 khwáh Paulus ho, khwáh Apullos, khwáh Kefá, khwáh dunyá, khwáh zindagí, khwáh maut, khwáh hái kí chízen, khwáh istiqbál kí; 23 sab tumhári haiñ; aur tum Masíh ke ho; aur Masíh Khudá ká hai.

4 A'dmí ham ko Masíh ká khádim, aur Khudá ke bhedon ká mukhtár samjhe. 2 Aur yahan mukhtár meñ yih bát dekhí játi hai, kí diyánatdár nikle. 3 Lekin mere nazdík yih niháyat khafíf bát hai, kí tum yá koí insání 'adálat mujhe parkhe, balki main khud bhí apne ap ko nahín parakhtá. 4 Kyúñki merá dil to mujhe malámat nahín

kartá; magar is se main rástbáz nahín thahrtá: balki merá parakhnewálá Khudáwānd hai. 5 Pas jab tak Khudáwānd na áe, waqt se pahle kísi bát ká faisala na karo; wuh taríki kí poshída báten raushan kar degá, aur dílon ke mansúbe zahir kar degá; aur us waqt har ek kí ta'rif Khudá kí taraf se hogí.

6 Aur ai bháiyó, main ne in báton meñ tumhári khátir apná aur Apullos ká zikr misál ke taur par kiyá hai, táki tum hamáre wasíle se yih síkho, kí likhe hue se tajáwuz na karo; aur ek kí táld meñ dúsre ke barkhiláf shekhí na máro. 7 Tujh meñ aur dúsre meñ kaun farq kartá hai? aur tere pás kaun sí aisi chíz hai, jo tú ne dúsre se nahín pái? aur jab tú ne dúsre se pái, to fakhr kyúñ kartá hai, kí goyá nahín pái? 8 Tum to pahle hí se ásúda ho, aur pahle hí se daulatmand ho, aur tum ne hamáre bagair bádsháhí kí: aur kásh kí tum bádsháhí karte, táki ham bhí tumháre sáth bádsháhí karte! 9 Merí dánist meñ Khudá ne ham rasúlon ko sab se adná thahrákar un logon kí tarah pesh kiyá hai jin ke qatl ká hukm ho chuká ho; kyúñki ham dunyá, aur fríshton, aur ádmíon ke liye ek tamásha thahre. 10 Ham Masíh kí khátir bewuqúf haiñ, magar tum Masíh meñ 'aqlmand ho; ham kamzor haiñ, aur tum zoráwar; tum 'izzatdár ho, aur ham be'izzat. 11 Ham is waqt tak bhúke, piyáse, nange haiñ; aur mukke kháte, aur áwára phírte haiñ; 12 aur apne háthon se kám karke mashaqqat uṭháte haiñ: log burá kahte haiñ, ham du'á dete haiñ; wuh satáte haiñ, ham sahte haiñ; 13 wuh bad-nám karte haiñ, ham minnat samájat karte haiñ: ham áj tak dunyá ke kúre aur sárí chízon kí jharan kí mánind rahe.

14 Main tumhen sharminدا karne ke liye yih báten nahín likhtá, balki apne piyáre farzand jánkar tum ko nasíhat kartá hún. 15 Kyúñki agar Masíh meñ tumháre ustád das hazár bhí hote, táham tumháre báp bahut se nahín: is liye kí main hí Injíl ke wasíle se Masíh Yisú meñ tumhárá báp baná. 16 Pas main tumhári minnat kartá hún, kí merí mánind bano. 17 Isí wáste main

ne Tímuthiyus ko tumhare pás bheja; wuh Khudáwand men merá piyará aur diyánatdár farzand hai; aur mere un tariqon ko jo Masih men hain tumhen yád diláega, jis tarah main har jagah har kalisiyá men ta'lim detá hún. 18 Ba'z aisi shekhi márté hain, ki goyá main tumhare pás áne hí ká nahín. 19 Lekin Khudáwand ne cháhá, to main tumhare pás jald áungá, aur shekhibázon ki báton ko nahín, balki un ki qudrat ko ma'lúm karúngá. 20 Kyúнки Khudá ki bádsháhat báton par nahín, balki qudrat par mauqúf hai. 21 Tum kyá cháhte ho? ki main lakri lekar tumhare pás áun, yá mahabbat aur narm-nizáji se?

5 Yahan tak sunne men áyá hai, ki tum men harámkarí hotí hai, balki aisi harámkarí, jo gair-qáumon men bhi nahín hotí; chunánci tum men se ek shakhs apne báp ki biwi ko rákhtá hai. 2 Aur tum afsos to karte nahín, táki jis ne yih kám kiya, wuh tum men se nikalá jae, balki shekhián márté ho. 3 Lekin main, go jism ke i'tibár se maujúd na thá, magar rúh ke i'tibár se házif hokár, goyá bahálat i maujúdagí, aisé karnewále par yih hukm de chuká hún. 4 ki jab tum aur meri rúh hamáre Khudáwand Yisú' ki qudrat ke sáth jama' ho, to aisé shakhs, hamáre Khudáwand Yisú' ke nám se, 5 jism ki halákát ke liye Shaitán ke hawále kiya jae táki us ki rúh Khudáwand Yisú' ke din naját páe. 6 Tumhará fakhr karna khúb nahín. Kyá nahín jánte, ki thorá sa khamír sare gundhe hue áte ko khamír kar detá hai? 7 Puráná khamír nikálkar apne ap ko pák kar lo, táki táza gundhá huá áta ban jáo; chunánci tum bekhamír ho. Kyúнки hamará bhi Fasih, ya'ni Masih, qurbán huá: 8 pas áo, ham 'fd karen, na puráne khamír se, aur na badí aur shararat ke khamír se, balki sáf-dill aur sachchái ki bekhamír roji se.

9 Main ne apne khatt men tum ko yih likhá thá, ki harámkaron se súhbat na rakhná. 10 Yih to nahín ki bi'l-kull dunyá ke harámkaron, yá lálchíon, yá zálimon, yá butparaston se milná hí nahín; kyúнки is súrat men to tum ko dunyá hí se nikal

jána partá: 11 lekin main ne tum ko darhaqiqat yih likhá thá, ki agar koi bhái kahlákar harámkar, yá lálchí, yá butparast, yá gáli denewálá, yá sharábí, yá zálím ho; to us se súhbat na rákkho, balki aise ke sáth khána tak na khána; 12 kyúнки mujhe baharwálon par hukm karne se kyá wásta? Kyá aisé nahín hai ki tum to andarwálon par hukm karte ho, 13 magar baharwálon par Khudá hukm kartá hai? Pas us sharír admi ko apne darmiyán men se nikál do.

6 Kyá tum men se kisi ko yih jur'at hai, ki jab dústre ke sáth muqaddama ho, to faisale ke liye bedínon ke pás jae, aur muqaddason ke pás na jae? 2 Kyá tum nahín jánte, ki muqaddas log dunyá ká insáf karenge? Pas jab tum ko dunyá ká insáf karná hai, to kyá chhote se chhote jhagron ke bhi faisal karne ke lál nahín? 3 Kyá tum nahín jánte, ki ham firishton ká insáf karenge? To kyá ham duniyawí mu'amale faisal na karen? 4 Pas agar tum men duniyawí muqaddame hon, to kyá un ko munsif muqarrar karoge jo kálisiyá men haqir samjhe játe hain? 5 Main tumhen sharminda karne ke liye yih kahta hún. Kyá wáqa'i tum men ek bhi dána nahín miltá, jo apne bháiyon ká faisala kar sake? 6 balki bhái bháiyon men muqaddama hotá hai, aur wuh bhi bedínon ke áge. 7 Lekin darasi tum men bará nuqs yih hai, ki ápas men muqaddamabázi karte ho. Zulm úthaná kyú nahín bihtar jánte? apná nuqsán kyú nahín qubúl karte? 8 Balki tum hí zulm karte, aur nuqsán pahuncháte ho, aur wuh bhi bháiyon ko. 9 Kyá tum nahín jánte, ki badkar Khudá ki bádsháhat ke wáris na honge? Fareb na khaó; na harámkar Khudá ki bádsháhat ke wáris honge, na butparast, na zinákár, na áiyash, na laundebáz, 10 na chor, na lálchí, na sharábí, na gáliyan baknewále, na zálím. 11 Aur ba'z tum men aise hí the bhi; magar tum Khudáwand Yisú' Masih ke nám se, aur hamáre Khudá ki Rúh se dhul gaye, aur pák hue, aur rástbáz bhi thahre.

12 Sab chízen mere liye rawá to hain; magar sab chízen mufid na

hūn. Sab chīzen mere liye rawá to hai; lekin main kisi chīz ká páband na hūngá. 13 Kháne peṭ ke liye hai, aur peṭ khānon ke liye: lekin Khudá us ko aur in ko nest karegá. Magar badan harámkarí ke liye nahín, balki Khudáwand ke liye hai, aur Khudáwand badan ke liye: 14 aur Khudá ne Khudáwand ko bhí jiláyá, aur ham ko bhí apní qudrat se jiláegá. 15 Kyá tum nahín jánte, ki tumháre badan Masíh ke a'zá hai? pas kyá main Masíh ke a'zá lekar kasbí ke a'zá banáūn? Hargiz nahín! 16 Kyá nahín jánte, ki jo koí kasbí se suhbat kartá hai, wuh us ke sáth ek tan hotá hai? kyūnki wuh farmátá hai, ki Wuh donon ek tan hongē. 17 Aur jo Khudáwand ki suhbat men rahtá hai, wuh us ke sáth ek rúh hotá hai. 18 Harámkarí se bhágo. Jitne gunáh ádmí kartá hai, wuh badan se báhar hai; magar harámkar apne badan ká bhí gunahgár hai. 19 Kyá tum nahín jánte, ki tumhárá badan Rúhu'l Quds ká maqdis hai, jo tum men basá huá hai, aur tum ko Khudá ki taraf se milá hai? aur tum apne nahín; 20 kyūnki qímat se kharíde gaye ho: pas apne badan se Khudá ká jalál záhír karo.

7 Jo báten tum ne likhí thín un kí bábat yih hai.

Mard ke liye achchhá hai, ki 'aurat ko na chhúe. 2 Lekin harámkaríon ke andeshe se har mard apní bīwí, aur har 'aurat apná shauhar rakkhe. 3 Shauhar bīwí ká haqq adá kare: aur waisá hí bīwí shauhar ká. 4 Bīwí apne badan ki mukhtár nahín, balki shauhar mukhtár hai: isí tarah shauhar bhí apne badan ká mukhtár nahín, balki bīwí. 5 Tum ek dūse se judá na raho, magar thorí muddat tak ápas kí razámandí se, táki du'á ke wáste fursat mile; aur phir ikatthe ho jáo, aisá na ho ki galaba e nafs ke sabab Shaitán tum ko ázmáe. 6 Lekin yih main ijázat ke taur par kahtá hūn, na hukm ke taur par. 7 Aur main to yih cháhtá hūn, ki jaisá main hūn, waise hí sab ádmí hon. Lekin har ek ko Khudá ki taraf se kháss kháss taufíq millí hai: kisi ko kisi tarah kí, kisi ko kisi tarah kí.

8 Pas main bebiyáhon aur bewa 'auraton ke haqq men yih kahtá

hūn, ki un ke liye aisá hí rahná achchhá hai, jaisá main hūn. 9 Lekin agar zabt na kar sake, to biyáh kar le; kyūnki biyáh karná mast hone se bihtar hai. 10 Magar jin ká biyáh ho gayá hai, un ko main nahín, balki Khudáwand hukm detá hai, ki bīwí apne shauhar se 'aláhida na ho; 11 (aur agar 'aláhida ho, to yá benikáh rahe, yá apne shauhar se phir miláp kar le); na shauhar bīwí ko chhore. 12 Bāqíon se main hí kahtá hūn, na Khudáwand: ki agar kisi bhái kí bīwí bá ímán na ho, aur us ke sáth rahne ko rází ho, to wuh us ko na chhore. 13 Aur jis 'aurat ká shauhar bá ímán na ho, aur us ke sáth rahne ko rází ho, to wuh shauhar ko na chhore. 14 Kyūnki jo shauhar bá ímán nahín wuh bīwí ke sabab se pák thahrtá hai, aur jo bīwí bá ímán nahín wuh Masíh shauhar ke bá'is pák thahrtí hai: warna tumháre farzand nápak hote; magar ab pák hai. 15 Lekin mard jo bá ímán na ho agar wuh 'aláhida ho, to 'aláhida hone do: aisí hálát men koí bhái yá bahín páband nahín: aur Khudá ne ham ko mel miláp ke liye buláyá hai. 16 Kyūnki, ai 'aurat, tujhe kyá khabar hai, ki sháyad tú apne shauhar ko bachá le? Aur ai mard, tujh ko kyá khabar hai, ki sháyad tú apní bīwí ko bachá le? 17 Magar jaisá Khudáwand ne har ek ko hissa diyá hai, aur jis tarah Khudá ne har ek ko buláyá hai, usí tarah wuh chale. Aur main sári kalisiyáon men aisá hí muqarrar kartá hūn. 18 Jo makhtún buláyá gayá, wuh námakhtún na ho jáe. Jo námakhtúní ki hálát men buláyá gayá, wuh makhtún na ho jáe. 19 Na khatna koí chīz hai, na námakhtúní; balki Khudá ke hukmon par chalná hí sab kuchh hai. 20 Har shakhs jis hálát men buláyá gayá ho, usí men rahe. 21 Agar tú gulámí kí hálát men buláyá gayá, to fikr na kar: lekin agar tú ázád ho sake, to isí ko ikhtiyár kar. 22 Kyūnki jo shakhs gulámí kí hálát men Khudáwand men buláyá gayá hai, wuh Khudáwand ká ázád kiyá huá hai; isí tarah jo ázadí kí hálát men buláyá gayá hai, wuh Masíh ká gulám hai. 23 Tum qímat se kharíde gaye ho;

ādmīon ke gulām na bano. 24 Ai bhāiyo, jo koī jis hālat meṁ bulāyā gayā ho, wuh usī hālat meṁ Khudā ke sāth rahe.

25 Kuṁwāriyon ke haqq meṁ mere pās Khudāwand kā koī hukm nahīn : lekin diyānatdār hone ke liye jaisā Khudāwand kī taraf se mujh par rahm hūā, us ke muwāfiq apnī rāe detā hūn. 26 Pas maujūda musibat ke khayāl se, merī rāe meṁ ādmī ke liye yihī bihtar hai, ki jaisā hai waisā hī rahe. 27 Agar tere bīwī hai, to us se judā hone kī koshish na kar; aur agar tere bīwī nahīn, to bīwī kī talāsh na kar. 28 Lekin tū biyāh kare bhī, to guṇāh nahīn : aur agar kuṁwārī biyāhī jāe, to guṇāh nahīn. Magar aise log jismānī taklīf pāenge : aur main tumheṁ bachānā chāhtā hūn. 29 Magar, ai bhāiyo, main yih kahtā hūn, ki waqt tang hai; pas āge ko chāhiye ki bīwī-wāle aise hon, ki goyā un ke bīwīyān nahīn; 30 aur ronewāle aise hon, goyā nahīn rote; aur khushī karnewāle aise hon, goyā khushī nahīn karte; aur kharīdnewāle aise hon, goyā māl nahīn rakhte; 31 aur dunyawī kār bār karnewāle aise hon, ki dunyā hī ke na ho jāen, kyūnki dunyā kī shakl badaltī jāti hai. 32 Pas main yih chāhtā hūn, ki tum befikr raho. Bebiyāhī shakhs Khudāwand kī fikr meṁ rahtā hai, ki kis tarah Khudāwand ko rāzī kare : 33 magar biyāhī hūā shakhs dunyā kī fikr meṁ rahtā hai, ki kis tarah apnī bīwī ko rāzī kare. 34 Biyāhī aur bebiyāhī meṁ bhī farq hai. Bebiyāhī Khudāwand kī fikr meṁ rahtī hai, tāki us kā jism aur rūh donoṁ pāk hon. Magar biyāhī hūī 'aurat dunyā kī fikr meṁ rahtī hai, ki kis tarah apne shauhar ko rāzī kare. 35 Yih tumhāre fāide ke liye kahtā hūn, na ki tumheṁ phānsāne ke liye; balki is liye ki jo zebā hai, wuhī 'amal meṁ āe, aur tum Khudāwand kī khidmat meṁ bewaswasa mashgūl raho. 36 Aur agar koī yih samjhe, ki main apnī us kuṁwārī larkī kī haqqtalāfī kartā hūn jis kī jawānī dhal chālī hai, aur zarūrat bhī ma'lūm ho, to ikhtiyār hai—is meṁ guṇāh nahīn—wuh us kā biyāh hone de. 37 Magar jo apne dīl meṁ pukhta ho, aur us kī kuchhī zarūrat na ho, balki apne irāde ke

anjām dene par qādir ho, aur dīl meṁ qasd kar liyā ho, ki main apnī larkī ko benikāh rakkhūngā, wuh achchhā kartā hai. 38 Pas jo apnī kuṁwārī larkī ko biyāh detā hai, wuh achchhā kartā hai; aur jo nahīn biyāhtā, wuh āur bhī achchhā kartā hai. 39 Jab tak kī 'aurat kā shauhar jītā hai, wuh us kī pāband hai; par jab us kā shauhar mar jāe, to jis se chāhe biyāh kar saktī hai—magar sirf Khudāwand meṁ. 40 Lekin jaisī hai, agar waisī hī rahe, to merī rāe meṁ ziyāda khushnasīb hai : aur main samajhtā hūn ki Khudā kī Rūh mujh meṁ bhī hai.

8 Ab buton kī qurbānion kī bābat yih hai. Ham jānte hain, ki ham sab 'ilm rakhte hain. 'Ilm gurūr paidā kartā hai, lekin mahabbat taraqqī kā bā'is hai. 2 Agar koī gumān kare, ki main kuchh jāntā hūn, to jaisā jānnā chāhiye, waisā ab tak nahīn jāntā; 3 lekin jo koī Khudā se mahabbat rakhtā hai, us ko Khudā pahchāntā hai. 4 Pas buton kī qurbānion ke gosht khāne kī nisbat, ham jānte hain ki but dunyā meṁ koī chīz nahīn; aur siwā ek ke, āur koī Khudā nahīn. 5 Agarchi āsmān o zamīn meṁ bahut se khudā kahlāte hain; (chunānchī bahutere khudā aur bahutere khudāwand hain); 6 lekin hamāre nazdīk to ek hī Khudā hai, ya'nī Bāp, jis kī taraf se sārī chīzen hain, aur ham usī ke liye hain; aur ek hī Khudāwand hai, ya'nī Yisū' Masīh, jis ke wasīle se sārī chīzen maujūd hūn, aur ham bhī usī ke wasīle se hain. 7 Lekin sab ko yih 'ilm nahīn, balki ba'z ko ab tak butparastī kī 'ādat hai; is liye us gosht ko but kī qurbānī jānkar khāte hain, aur un kā dīl chūnki kamzor hai ālūda ho jātā hai. 8 Khānā hamen Khudā se nahīn milāegā; agar nā khāen, to hamārā kuchh nuqsān nahīn; aur agar khāen, to kuchh nafa' nahīn. 9 Lekin hoshyār raho, aisā na ho ki tumhārī yih āzādī kamzoron kī tho-kar kā bā'is ho jāe. 10 Kyūnki agar koī tujh sāhib i 'ilm ko but-khāne meṁ khānā khāte dekhe, aur wuh kamzor shakhs ho, to kyā us kā dīl buton kī qurbānī khāne par diler na ho jāegā? 11 Garaz tere 'ilm ke sabab se wuh kamzor shakhs, ya'nī wuh bhāī jis kī khātir

Masíh muá, halák ho jáegá; 12 aur tum is tarah bháiyon ke gunahgár hokar, aur un ke kamzor díl ko gháyal karke Masíh ke gunahgár tháhte ho. 13 Is sabab se agar kháná mere bhái ko thokar khiláe, to main kabhí hargiz gosht na khaúngá; táki apne bhái kí thokar ka sabab na hún.

9 Kyá main ázád nahín? Kyá main rasúl nahín? Kyá main ne Yisú' ko nahín dekhá, jo hamará Khudáwand hai? Kyá tum Khudáwand men mere banáe hue nahín? 2 Agar main auron ke liye rasúl nahín, to tumháre liye to beshakk hún; kyúнки tum khud Khudáwand men merí risálat par muhr ho. 3 Jo merá imtihán karte hain, un ke liye merá yihí jawáb hai. 4 Kyá hamen kháne píne ka íkhtiyár nahín? 5 Kyá ham yih íkhtiyár nahín, kí kisi Masíhí bahin ko biyáhkár liye phiren, jaisá aur rasúl, aur Khudáwand ke bhái, aur Kefá karte hain? 6 Yá sirf mujhe aur Bar Nabá ko hí mihnát mashaqqat se báz rahne ka íkhtiyár nahín? 7 Kaun sa sipáhi kabhí apní girah se khákar jang kartá hai? Kaun angúr ka bág lagákar us ka phal nahín khátá? yá kaun galla charákar us galle ka dúdh nahín pítá? 8 Kyá main yih báten insáni qiyás hí ke muwáfíq kahtá hún? Kyá Tauret bhí yihí nahín kahtí? 9 Chunánchi Músá kí Tauret men likhá hai, kí Dáen men chalte hue bail ka munh na bándhná. Kyá Khudá ko baílon kí fíkr hai? 10 Yá kháss hamáre wáste yih kahtá hai? Hán, yih hamáre wáste likhá gayá; kyúнки munásib hai kí jotnewálá ummed par jote, aur dáen chaláne-wálá hissa páne kí ummed par dáen chaláe. 11 Pas jab ham ne tumháre liye ruhání chízen boín, to kyá yih koí barí bát hai, kí ham tumhári jismání chízon kí físl káten? 12 Jab auron ka tum par yih íkhtiyár hai, to kyá hamará is se ziyáda na hogá? Lekin ham ne is íkhtiyár se kám na liyá; balki har chíz kí bardásht karte hain, táki hamáre bá'is Masíh kí khushkhabarí men harj na ho. 13 Kyá tum nahín jánte, kí jo muqaddas chízon kí khidmat karte hain, wuh haikal se kháte hain? aur jo qurbángáh ke khidmatguzár hain,

wuh qurbángáh ke sáth hissa páte hain? 14 Isí tarah Khudáwand ne bhí muqarrar kiya hai, kí khushkhabarí sunánewále khushkhabarí ke wasíle se guzára karen. 15 Lekin main ne in men se kisi bát par amal nahín kiya; aur na is garaz se yih likhá, kí mere wáste aisá kiya jae; kyúнки merá marná hí is se bihtar hai kí koí merá fakhr kho de. 16 Agar khushkhabarí sunáun, to merá kuchh fakhr nahín; kyúнки yih to mere liye zarúri bát hai; balki mujh par afsos hai agar khushkhabarí na sunáun. 17 Kyúнки agar apní marzi se yih kartá hún to mere liye ajr hai; aur agar apní marzi se nahín kartá, to mukhtári mere supurd hui hai. 18 Pas mujhe kyá ajr miltá hai? Yih, kí jab Injíl kí manadí karún, to khushkhabarí ko muft kar dún, táki jo íkhtiyár mujhe khushkhabarí ke bare men hásil hai, us ke muwáfíq purá 'amal na karún. 19 Agar-chi main sab logon se ázád hún, phir bhí main ne apne ap ko sab ka gulám baná diya hai, táki aur bhí ziyáda logon ko khénch láun. 20 Main Yahúdíon ke liye Yahúdí baná, táki Yahúdíon ko khénch láun; jo log shari'at ke mátaht hain, un ke liye main shari'at ke mátaht baná, táki shari'at ke mátahton ko khénch láun, agarchi khud shari'at ke mátaht na thá; 21 beshara' logon ke liye beshara' baná, táki beshara' logon ko khénch láun, (agarchi Khudá ke nazdík beshara' na thá, balki Masíh kí shari'at ke tábi' thá). 22 Kamzoron ke liye kamzor baná, táki kamzoron ko khénch láun: main sab ádmíon ke liye sab kuchh baná hua hún, táki kisi tarah se ba'z ko bacháun. 23 Aur main sab kuchh Injíl kí khátir kartá hún, táki auron ke sáth us men sharík hún. 24 Kyá tum nahín jánte kí maidán ke daurnewále daurte to sab hí hain, magar in'am ek hí le játá hai? Tum bhí aise hí dauro, táki jito. 25 Aur har pahlawán sab tarah ka parhez kartá hai; wuh log to murjhánewále síhra páne ke liye yih karte hain, magar ham us síhre ke liye karte hain, jo nahín murjhátá. 26 Pas main bhí isí tarah daurtá hún, yá'ni beshkána nahín; main isí tarah mukkon se lairtá hún, ya'ni us kí manind

nahin, jo hawá ko mártá hai : 27 balki main apne badan ko mártá kúttá, aur use qábú mein rakhtá hún : aísá na ho ki auron mein manádí karke ap námaqbul thahrun.

10 Ai bháiyó, main tumhárá is se náwáqif rahná nahin cháhtá, ki hamáre sáre bápádádá bádal ke niche the, aur sab ke sab samundar mein se guzre ; 2 aur sab hí ne us bádal aur samundar mein Músá ká bap̄tisma liyá ; 3 aur sab ne ek hí rúhání k̄hurák kháí ; 4 aur sab ne ek hí rúhání pání piyá : kyúñki wuh us rúhání chaṭán mein se pání píte the, jo un ke sáth sáth chaṭí thí : aur wuh chaṭán Masíh thá. 5 Magar un mein aksaron se Khudá rázī na huá ; chunáñchí wuh biyábán mein d̄her ho gaye. 6 Yih báteñ hamáre wáste 'íbrat thahrin, táki ham burí chízon kí k̄hwáhish na karen, jaise unhon ne kí. 7 Aur tum butparast na bano, jis tarah ba'z un mein ban gaye the ; chunáñchí likhá hai, ki Log kháne píne baithē, phir náchne kúrne uṭhe. 8 Aur ham harámkárī na karen, jis tarah un mein se ba'z ne kí, aur ek hí dīn mein teís hazár máre gaye. 9 Aur ham Khudáwand kí ázmáish na karen, jaise un mein se ba'z ne kí, aur sanpon ne unhen halák kiyá. 10 Aur tum bur̄buráo nahin, jis tarah un mein se ba'z bur̄buráe, aur halák karnewále se halák hue. 11 Yih báteñ un par 'íbrat ke liye wáqī' hún, aur ham ákhiri zamánewálon kí nasíhat ke wáste likhí gayin. 12 Pas jo koí apne ap ko qáim samajhtá hai, wuh k̄habardár rahe, kí gir na pañe. 13 Tum kisí aísí ázmáish mein nahin pañe, jo insán kí bardásht se báhar ho. Aur Khudá sachchá hai ; wuh tum ko tumhári táqat se ziyáda ázmáish mein na pañe degá ; balki ázmáish ke sáth nikalne kí ráh bhí paidá kar degá, táki tum bardásht kar sako.

14 Is sabab se, ai mere piyáro, butparastī se bhágo. 15 Main 'aql-mand jáñkar tum se kalám kartá hún ; jo main kahtá hún, tum ap use parkho. 16 Wuh barakat ká piyála jis par ham barakat cháhte hain, kyá Masíh ke k̄hún kí shirákāt nahin? Wuh roṭī jise ham toṛte hain, kyá Masíh ke badan kí shirákāt nahin? 17 Chúnki roṭī ek hí hai, is liye ham jo bahut se hain ek badan

hain, kyúñki ham sab usí ek roṭī mein sharík hote hain. 18 Jo jism ke i'tibár se Isráíli hain, un par nazar karo. Kyá qurbání ká gosht khánewále qurbángáh ke sharík nahin? 19 Pas main kyá yih kahtá hún, kí buton kí qurbání kuchh chíz hai, yá but kuchh chíz hai? 20 Nahin, balki yih kahtá hún, kí jo qurbání gairqaumeñ kartí hain shayátīn ke liye qurbání kartí hain, na kí Khudá ke liye ; aur main nahin cháhtá kí tum shayátīn ke sharík ho. 21 Tum Khudáwand ke piyále aur shayátīn ke piyále donon mein se nahin pí sakte : Khudáwand ke dastark̄hwán aur shayátīn ke dastark̄hwán donon par sharík nahin ho sakte. 22 Kyá ham Khudáwand kí gairat ko josh diláte hain? Kyá ham us se zoráwar hain?

23 Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen mufíd nahin. Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen taraqqí ká bá'is nahin. 24 Koí apní bihtarī na dhúñdhe, balki dúsre kí. 25 Jo kuchh qassábon kí dukánon mein biktá hai, wuh kháo, aur díní imtiyáz ke sabab kuchh na púchho ; 26 kyúñki Zamín aur us kí ma'múrí Khudáwand kí hai. 27 Agar beí-mánon mein se koí tumhári da'wat kare, aur tum jáne par rázī ho ; to jo kuchh tumháre áge rakkhá jáe, use kháo, aur díní imtiyáz ke sabab kuchh na púchho. 28 Lekin agar koí tum se kahe, kí Yih qurbání ká gosht hai, to us ke sabab jis ne tumhen jatáyá, aur díní imtiyáz ke sabab na kháo. 29 Díní imtiyáz se merá matlab terí imtiyáz nahin, balki us dúsre kí. Bhalá, merí ázadí dúsre shakhs kí imtiyáz se kyún parkhí jáe? 30 Agar main shukr karke khátá hún, to jis chíz par shukr kartá hún, us ke sabab kis liye badnám kiyá játá hún? 31 Pas tum kháo yá píó, yá jo kuchh karo, sab Khudá ke jalál ke liye karo. 32 Tum na Yahúdíon kí thokar ke bá'is bano, na Yúnáníon, na Khudá kí kalísiyá kí ; 33 chunáñchí main bhí sab báton mein sab ko k̄hush kartá hún, aur apná nahin, balki bahuton ká fáida dhúñdhtá hún,

11 táki wuh naját páñe. 1 Tum merí mánind bano, jaisá main Masíh kí mánind bantá hún. 2 Main tumhári ta'ríf kartá hún,

ki tum har bāt meṁ mujhe yād rakhte ho, aur jis tarah main ne tumhen riwayaten pahunchā dī, tum usī tarah un ko barqarār rakhte ho. 3 Pas main tumhen āgāh karnā chāhtā hūn, ki har mard kā sir Masīh, aur 'aurat kā sir mard, aur Masīh kā sir Khudā hai. 4 Jo mard sir dhanke hūe du'ā yā nu-buwwat kartā hai, wuh apne sir ko behurmat kartā hai. 5 Aur jo 'aurat be sir dhanke du'ā yā nu-buwwat kartī hai, wuh apne sir ko behurmat kartī hai, kyūnki wuh sir mundī hūī ke barābar hai. 6 Agar 'aurat orhni na orhe, to bāl bhī katāe. Agar 'aurat kā bāl katānā, yā sir mundānā sharm ki bāt hai, to orhni orhe. 7 Albatta mard ko apnā sir dhānkna na chāhiye, kyūnki wuh Khudā ki surat aur us kā jalāl hai; magar 'aurat mard kā jalāl hai. 8 Is liye ki mard 'aurat se nahīn, balki 'aurat mard se hai. 9 aur mard 'aurat ke liye nahīn, balki 'aurat mard ke liye paidā hūī. 10 Pas frishton ke sabab se 'aurat ko chāhiye, ki apne sir par mahkūm hone ki 'alāmat rakkhe. 11 Tāham Khudāwand meṁ na 'aurat mard ke bagair hai, na mard 'aurat ke bagair. 12 Kyūnki jaise 'aurat mard se hai, waise hī mard bhī 'aurat ke wasīle se hai; magar sab chīzen Khudā ki taraf se haiṁ. 13 Tum ap hī insāf karo: kyā 'aurat kā be sir dhanke Khudā se du'ā māngnā munāsib hai? 14 Kyā tum ko taba'ī taur par bhī ma'lūm nahīn, ki agar mard lambe bāl rakkhe, to us ki behurmat hai? 15 Aur agar 'aurat ke lambe bāl hon, to us ki zināt hai, kyūnki bāl use parde ke liye diye gaye haiṁ. 16 Lekin agar koi hujjat nikle to yih jān le, ki na hamārā aisā dastūr hai, na Khudāwand ki kalisiyāon kā. 17 Lekin yih hukm jo detā hūn, is meṁ tumhārī ta'rīf nahīn kartā. is liye ki tumhāre jama' hone se faida nahīn, balki nuqsān hotā hai. 18 Kyūnki awwal to main yih suntā hūn, ki jis waqt tumhārī kalisiyā jama' hotī hai, to tum meṁ tafriqe hote haiṁ, aur main is kā kisi qādr yaqīn bhī kartā hūn. 19 Kyūnki tum meṁ bid'aton kā bhī honā zarūr hai, tāki zāhir ho jāe, ki tum meṁ maqbūl kaun se

haiṁ. 20 Pas jab tum pāham jama' hote ho, to tumhārā wuh khānā 'Ashā e Rabbānī nahīn ho sakta; 21 kyūnki khāne ke waqt har shakhs dūsre se pahle apnā 'ashā khā letā hai, aur koi to bhūkā rahtā hai, aur kisi ko nasha ho jatā hai. 22 Kyūn? Khāne pine ke liye tumhāre ghar nahīn? Yā Khudā ki kalisiyā ko nāchiz jānte, aur jin ke pās nahīn, un ko sharminda karte ho? Main tum se kyā kahūn? Kyā is bāt meṁ tumhārī ta'rīf karūn? Main ta'rīf nahīn kartā. 23 Kyūnki yih bāt mujhe Khudāwand se pahunchī, aur main ne tum ko bhī pahunchā dī, ki Khudāwand Yisū' ne, jis rāt wuh pakaṛwāyā gayā, roti lī; 24 aur shukr karke torī, aur kahā, ki Yih merā badan hai, jo tumhāre liye hai: merī yādgārī ke wāste yihī kiyā karo. 25 Isī tarah us ne khāne ke ba'd piyalā bhī liyā, aur kahā, ki Yih piyalā mere khūn meṁ nayā 'ahd hai: jab kabhī piyo, merī yādgārī ke liye yihī kiyā karo. 26 Kyūnki jab kabhī tum yih roti khāte, aur is piyalā meṁ se pite ho to Khudāwand ki maṁt kā izhār karte ho, jab tak wuh na āe. 27 Is wāste jo koi nāmunasīb taur par Khudāwand ki roti khāe, yā us ke piyalā meṁ se piye, wuh Khudāwand ke badan aur khūn ke bāre meṁ qusūrwar hogā. 28 Pas admī apne ap ko āzmā le, aur isī tarah us roti meṁ se khāe, aur us piyalā meṁ se piye. 29 Kyūnki jo khāte pite waqt Khudāwand ke badan ko na pahchāne, wuh is khāne pine se saza pāegā. 30 Isī sabab se tum meṁ bahutere kamzor aur bīmār haiṁ, aur bahut se so bhī gaye. 31 Agar ham apne ap ko jānchte, to saza na pāte. 32 Lekin Khudāwand ham ko saza dekar tarbiyat kartā hai, tāki ham dunyā ke sāth mujrim na thāhren. 33 Pas, ai mere bhāiyo, jab tum khāne ke liye jama' ho, to ek dūsre ki rāh dekho. 34 Agar koi bhūkā ho, to apne ghar meṁ khā le, tāki tumhārā jama' honā saza kā bā'is na ho. Aur bāqī bāton ko main ākar durust kar dūngā.

12

1 Ai bhāiyo, main nahīn chāhtā, ki tum rūhānī ni'maton ke bāre meṁ bekhabar raho. 2 Tum jānte ho, ki jab tum gair-

gaum the, to gūnge buton ke pichhe jis tarah ko tum ko le jātā thā, usī tarah jāte the. 3 Pas main tumhen jātātā hūn, ki jo koī Khudā kī Rūh kī hidāyat se boltā hai, wuh nahīn kahtā, ki Yisū' mal'ūn hai; aur na koī Rūhu'l Quds ke bagair kah saktā hai, ki Yisū' Khudāwand hai.

4 Nī'maten to tarah tarah kī hain, magar Rūh ek hī hai. 5 Aur khidmaten bhī tarah tarah kī hain, magar Khudāwand ek hī hai. 6 Aur tāsīren bhī tarah tarah kī hain, magar Khudā ek hī hai, jo sab men har tarah kā asar paidā kartā hai. 7 Lekin har shakhs men Rūh kā zuhūr faida pahunchāne ke liye hotā hai. 8 Kyūnki ek ko Rūh ke wasīle se hikmat kā kalām 'ināyat hotā hai; aur dūsre ko usī Rūh kī marzī ke muwāfiq 'ilmīyat kā kalām: 9 kisī ko usī Rūh se imān; aur kisī ko usī ek Rūh se shifā dene kī tawfiq; 10 kisī ko mu'jizon kī qudraten; kisī ko nubuwwat; kisī ko rūhon kī imtiyāz; kisī ko tarah tarah kī zabānen; kisī ko zabānon kā tarjuma karnā: 11 lekin yih sab tāsīren wuhī ek Rūh kartī hai, aur jis ko jo chāhtī hai, bāptī hai.

12 Kyūnki jis tarah badan ek hai, aur us ke a'zā bahut se hain; aur badan ke sārē a'zā, go bahut se hain, magar bāham milkar ek hī badan hain, usī tarah Masīh bhī hai. 13 Kyūnki ham sab ne, khwāh Yahūdī hon, khwāh Yūnānī, khwāh gulām, khwāh āzād, ek hī Rūh ke wasīle se ek badan hone ke liye baptisma liyā, aur ham sab ko ek hī Rūh pilāī gayī. 14 Chunānchi badan men ek hī 'uzw nahīn, balki bahut se hain. 15 Agar pāpw kahe; Chūnki main hāth nahīn, is liye badan kā nahīn, to wuh is sabab badan se khārij to nahīn. 16 Aur agar kān kahe: Chūnki main ānkh nahīn, is liye badan kā nahīn, to wuh is sabab se badan se khārij to nahīn. 17 Agar sārā badan ānkh hī hotā, to sunnā kahān hotā? Agar sunnā hī sunnā hotā, to sūnghnā kahān hotā? 18 Magar 'fi'lwaqī' Khudā ne har ek 'uzw ko badan men apnī marzī ke muwāfiq rakkhā hai. 19 Agar wuh sab ek hī 'uzw hote to badan kahān hotā? 20 Magar ab a'zā to bahut se hain, lekin

badan ek hī hai. 21 Pas ānkh hāth se nahīn kah saktī, ki Main terī muhtāj nahīn: aur na sīr pāpwoṇ se kah saktā hai, ki Main tumhārā muhtāj nahīn. 22 Balki badan ke wuh a'zā jo auron se kamzor ma'lūm hote hain, bahut hī zarūrī hain: 23 aur badan ke wuh a'zā, jinhen ham auron kī nisbat zalīl jānte hain, unhīn ko ziyāda 'izzat dete hain; aur hamārē nāzebā a'zā bahut zebā ho jāte hain; 24 hālānki hamārē zebā a'zā muhtāj nahīn: magar Khudā ne badan ko is tarah murakkab kiya hai, ki jo 'uzw muhtāj hai, usī ko ziyāda 'izzat dī jāe; 25 tāki badan men tafriqa na pāre, balki a'zā ek dūsre kī barābar fikr rakken. 26 Pas agar ek 'uzw dukh pātā hai, to sārē a'zā us ke sāth dukh pāte hain; aur agar ek 'uzw 'izzat pātā hai, to sārē a'zā us ke sāth khush hote hain. 27 Isī tarah tum milkar Masīh kā badan ho, aur fardan fardan a'zā ho. 28 Aur Khudā ne kalīsiyā men alag alag shakhs muqarrar kiye; pahle rasūl, dūsre nabī, tīsre ustād, phir mu'jize dikhānewāle, phir shifā denewāle, madadgār, muntazim, tarah tarah kī zabānen bolnewāle. 29 Kyā sab rasūl hain? kyā sab nabī hain? kyā sab ustād hain? kyā sab mu'jiza dikhānewāle hain? 30 kyā sab ko shifā dene kī quwwat 'ināyat hūi? kyā sab tarah tarah kī zabānen bolte hain? kyā sab tarjuma karte hain? 31 Tum barī se barī nī'maton kī ārzū rakkho. Lekin āur bhī sab se 'umda tarīqa main tumhen batātā hūn.

13 Agar main ādmīon aur firish-ton kī zabānen bolūn, aur mahabbat na rakkhūn, to main thanthanātā hūā pītal, yā jhan-jhanātī hūi jhānjh hūn. 2 Aur agar mujhe nubuwwat milī, aur sārē bhedon aur kull 'ilm kī wāqifiyat hūi, aur merā imān yahān tak kāmīl hūā kī pahāron ko batā dūn, aur mahabbat na rakkhūn, to main kuchh bhī nahīn. 3 Aur agar apnā sārā māl garībōn ko khilā dūn, yā apnā badan jalāne ko de dūn, aur mahabbat na rakkhūn, to mujhe kuchh bhī faida nahīn. 4 Mahabbat sābir hai, aur mīhrbān; mahabbat hasad nahīn kartī; mahabbat shekhi nahīn mārī, aur phūltī nahīn, 5 nāzebā kām nahīn kartī, apnī bihtarī nahīn chāhtī,

jhunhláti nahín, badgumání nahín kartí; 6 badkárí se khush nahín hotí, balki rástí se khush hotí hai; 7 sab kuchh sah letí hai, sab kuchh yaqín kartí hai, sab báton kí ummed rakhtí hai, sab báton kí bardásht kartí hai. 8 Mahabbat ko zawál nahín; nubuwwat hon, to mauqúf ho jáengi; zabánon hon, to játi rahengi; 'ilm ho, to mit jáega. 9 Kyúнки hamará 'ilm náqis hai, aur hamári nubuwwat nátamám: 10 lekin jab kámil áega, to náqis játa rahega. 11 Jab main bachcha tha, to bachchon kí tarah boltá tha, bachchon kí sí tabí'at thí, bachchon kí sí samajh thí; lekin jab jawán huá, to bachpan kí báton tark kar dín. 12 Ab ham ko áine men dhundhlá sá dikháí detá hai; magar us waqt rúbarú dekhenge. Is waqt merá 'ilm náqis hai; magar us waqt aise púre taur par pahchánúnga, jaise main pahchána gaya hún. 13 Garaz ímán, ummed, mahabbat, yih tinoñ dáimí haiñ; magar afzal in men mahabbat hai.

14 Mahabbat ke talib ho, aur rúhání ni'maton kí bhí árzú rakkho, khusúsan is kí, ki nubuwwat karo. 2 Kyúнки jo begání zabán men báten kartá hai, wuh ádmíon se báten nahín kartá, balki Khudá se; is liye ki us kí koí nahín samajhtá; hálánki wuh apní rúh ke wasíle se bhed kí báten kahtá hai. 3 Lekin jo nubuwwat kartá hai, wuh ádmíon se taraqqí, aur nasíhat, aur tasallí kí báten kahtá hai. 4 Jo begání zabán men báten kartá hai, wuh apní taraqqí kartá hai; aur jo nubuwwat kartá hai, wuh kalísiyá kí taraqqí kartá hai. 5 Agarchi main yih cháhtá hún, ki tum sab begání zabánon men báten karo, lekin ziyádatar yihí cháhtá hún, ki nubuwwat karo: aur agar begání zabánon bolnewálá kalísiyá kí taraqqí ke liye tarjuma na kare, to nubuwwat karnewálá us se bará hai. 6 Pas, ai bháiyó, agar main tumháre pás ákar begání zabánon men báten karún, aur mukáshafa, yá 'ilm, yá nubuwwat, yá ta'lim kí báten tum se na kahún, to tum ko mujh se kyá fálda hogá? 7 Chunánchi beján chízon men bhí, jin se áwáz níkalí hai, masalan bánsrí, yá barbat, agar un kí áwázon men

farq na ho, to jo nhúnká yá bajáya játa hai, wuh kyúnkar pahchána jáe? 8 Aur agar turhí kí áwáz sáf na ho, to kaun laráí ke liye táiyarí karega? 9 Aise hí tum bhí agar zabán se wázih bát na kaho, to jo kahá játa hai, kyúnkar samjhá jáega? Tum háwá se báten karnewále thahroge. 10 Dunyá men kitní hí mukhtalíf zabánon kyún na hon, magar un men se koí bhí bema'ni na hogí. 11 Pas agar main kisi zabán ke ma'ni na samjhún, to bolnewále ke nazdík main ajnabí thahrúnga, aur bolnewálá mere nazdík ajnabí thahregá. 12 Pas tum jab rúhání ni'maton kí árzú rakhte ho, to aisi koshish karo, ki tumhári ni'maton kí afzúní se kalísiyá kí taraqqí ho. 13 Is sabab se jo begání zabán men báten kartá hai, wuh du'á mánge, ki tarjuma bhí kar sake. 14 Is liye ki agar main kisi begání zabán men du'á mángún, to merí rúh to du'á mángtí hai, magar merí 'aql bekár hai. 15 Pas kyá karná cháhiye? Main rúh se bhí du'á mángúnga, aur 'aql se bhí du'á mángúnga; rúh se bhí gaúnga, aur 'aql se bhí gaúnga. 16 Warna, agar tú rúh hí se hamd karega, to náwáqif ádmí terí shukrguzarí par A'mín kyúnkar kahega? Is liye ki wuh nahín jántá ki tú kyá kahtá hai. 17 Tú to beshakk achchhí tarah se shukr kartá hai, magar dústre kí taraqqí nahín hotí. 18 Main Khudá ká shukr kartá hún, ki tum sab se ziyáda zabánon boltá hún: 19 lekin kalísiyá men begání zabán men das hazár báten kahne se mujhe yih ziyáda pasand hai, ki auron kí ta'lim ke liye páñch hí báten 'aql se kahún.

20 Ai bháiyó, tum samajh men bachche na bano: badí men to bachche raho, magar samajh men jawán bano. 21 Tauret men likhá hai, ki Khudáwánd kahtá hai; Main begání zabán aur begáne honthon se is ummat se báten karúnga, tau-bhí wuh merí na sunenge. 22 Pas begání zabánon ímándáron ke liye nahín, balki beímánón ke liye nishán haiñ; aur nubuwwat beímánón ke liye nahín, balki ímándáron ke liye nishán hai. 23 Pas agar sári kalísiyá ek jagah jama' ho, aur sab ko sab begání zabánon

boleg, aur nāwāqif yā beīmān log andar ā jāen, to kyā wuh tum ko dīwāna na kahenge? 24 Lekin agar sab nubuwwat karen, aur koī beīmān yā nāwāqif andar ā jāe, to sab use qā'il kar denge, aur sab use parakh lenge; 25 aur us ke dil ke bhed zahīr ho jāenge; tab wuh munh ke bal girkar Khudā ko sijda karegā, aur iqār karegā, ki beshakk Khudā tum men hai.

26 Pas, ai bhāiyo, kyā karnā chāhiye? Jab tum jama' hote ho, to har ek ke dil men mazmūr, yā ta'lim, yā mukāshafa, yā begānī zabān, yā tarjuma hotā hai. Sab kuchh rūhānī taraqqī ke liye honā chāhiye. 27 Agar begānī zabān men bāten karnī hon, to do do, yā ziyāda se ziyāda tīn tīn shakhs bārī bārī se boleg, aur ek shakhs tarjuma kare: 28 aur agar koī tarjuma karnewālā na ho, to begānī zabān bolnewālā kalīsiyā men chupkā rahe, aur apne dil se aur Khudā se bāten kare. 29 Nabīon men se do yā tīn boleg, aur bāqī un ke kalām ko parkhen. 30 Lekin agar dūse pās baithnewāle par wahī utre, to pahā khāmosh ho jāe. 31 Kyūnki tum sab ke sab ek ek karke nubuwwat kar sakte ho, tāki sab sikhē, aur sab ko nasihat ho; 32 aur nabīon ki rūhen nabīon ke tābī' hain; 33 kyūnki Khudā ab-tarī kā nahīn, balki amn kā bānī hai; jaisā muqaddason ki sārī kalīsiyāon men hai.

34 'Auraten kalīsiyā ke majma' men khāmosh rahen, kyūnki unhen bolne kā hukm nahīn; balki tābī' rahen, jaisā Tauret men bhī likhā hai. 35 Aur agar kuchh sikhnā chāhen, to ghar men apne apne shauhar se pūchhen; kyūnki 'aurat kā kalīsiyā ke majma' men bolnā sharm ki bāt hai. 36 Kyā Khudā kā kalām tum men se niklā? yā sirf tum hi tak pahunchā hai?

37 Agar koī apne āp ko nabī yā rūhānī samjhe, to yih jān le, ki jo nāten main tumhen likhtā hūn, wuh Khudāwand ke hukm hain. 38 Aur agar koī na jāne, to na jāne.

39 Pas, ai bhāiyo, nubuwwat karne ki ārzū rakkho; aur zabānen bolne se mana' na karo. 40 Magar sārī bāten shāistagi aur qarīne ke sāth 'amal men āen.

15

Ab, ai bhāiyo, main tumhen wuhī khushkhabarī jatāe de-tā hūn jo pahle de chukā hūn, jise tum ne qubūl bhī kar liyā thā, aur jis par qāim bhī ho; 2 usi ke wasile se tum ko najāt bhī miltī hai, ba-sharte ki wuh khushkhabarī jo main ne tumhen dī thī yād rakhte ho; warna tumharā imān lānā befāida hūā. 3 Chunānchi main ne sab se pahle tum ko wuhī bāt pahunchā dī, jo mujhe pahunchī thī, ki Masīh kī i-muqaddas ke bamūjib hamārē gunāhon ke liye mūrā; 4 aur dāst hūā; aur tisre dān kitāb i-muqaddas ke bamūjib jī uthā; 5 aur Kefā ko, aur us ke ba'd un bārah ko dikhāī diyā; 6 phir pānch sau se ziyāda bhāiyo ko ek sāth dikhāī diyā, jin men se aksar ab tak maujūd hain, aur ba'z so gaye; 7 phir Ya-qūb ko dikhāī diyā; phir sārē rasūlon ko; 8 aur sab se pīchhe mujh ko, jo goyā adhūre dīnon ki paidāish hūn, dikhāī diyā. 9 Kyūnki main rasūlon men sab se chhotā hūn, balki rasūl kahlāne ke lāiq nahīn, is liye ki main ne Khudā ki kalīsiyā ko satāyā thā. 10 Lekin jo kuchh hūn, Khudā ke fazl se hūn; aur us kā fazl jo mujh par hūā, wuh befāida nahīn hūā; balki main ne un sab se ziyāda mihnāt ki; aur yih merī taraf se nahīn hūī, balki Khudā ke fazl se jo mujh par thā. 11 Pas khwāh main hūn, khwāh wuh hon, ham yihī manādī karte hain, aur isi par tum imān bhī lāe.

12 Pas jab Masīh ki yih manādī ki jāti hai, ki wuh murdon men se jī uthā, to tum men se ba'z kis tarah kahte hain, ki murdon ki qiyāmat hai hi nahīn? 13 Agar murdon ki qiyāmat nahīn, to Masīh bhī nahīn jī uthā; 14 aur agar Masīh nahīn jī uthā, to hamārī manādī bhī befāida hai, aur tumharā imān bhī befāida; 15 balki ham Khudā ke jhūthe gawāh thāhre; kyūnki ham ne Khudā ki bābat yih gawāhī dī, ki us ne Masīh ko jilā diyā, hālānki nahīn jilāyā, agar bi'lfarz murde nahīn jī uthte. 16 Aur agar murde nahīn jī uthte, to Masīh bhī nahīn jī uthā; 17 aur agar Masīh nahīn jī uthā, to tumharā imān befāida hai; tum ab tak apne gunāhon men giriftār ho. 18 Balki jo Masīh men so gaye hain, wuh bhī halāk hūe. 19 Agar ham sirf is hi

zindagi men Masih men ummed rakhte hain, to sare admion se ziyada badnasib hain.

20 Lekin fi'lwāqī' Masih murdon men se ji uthā hai, aur jo so gaye hain, un men pahlā phal huā. 21 Kyūnki jab admī ke sabab se maut āi, to admī hī ke sabab se murdon kī qiyāmat bhī āi; 22 aur jaise A'dam men sab marte hain, waise hī Masih men sab zinda kiye jāenge. 23 Lekin har ek apnī apnī bārī se: pahlā phal Masih; phir Masih ke āne par us ke log. 24 Is ke ba'd ākhirat hogī; us waqt wuh sārī hukumat aur sārā ikhtiyār aur qudrat nest karke, bādshāhat ko Khudā, ya'nī Bāp ke hawāle kar degā. 25 Kyūnki jab tak ki wuh sare dushmanon ko apne pānwon tale na le āe, us ko bādshāhī karnī zarūr hai. 26 Sab se pichhlā dushman jo nest kiya jāegā, wuh maut hai. 27 Kyūnki Khudā ne sab kuchh us ke pānwon tale kar diya hai. Magar jab wuh kahtā hai, ki Sab kuchh us ke tābī' kar diya gayā, to zāhir hai, ki jis ne sab kuchh us ke tābī' kar diya, wuh alag rahā. 28 Aur jab sab kuchh us ke tābī' ho jāegā, to Betā khud us ke tābī' ho jāegā, jis ne sab chizeṅ us ke tābī' kar dīn; tāki sab men Khudā hī sab kuchh ho.

29 Warna jo log murdon ke liye baptisma lete hain, wuh kyā karenge? Agar murde jī uthte hī nahīn, to phir kyūn un ke liye baptisma lete hain? 30 Aur ham kyūn har waqt khatre men parē rahte hain? 31 Aī bhāiyo, mujhe us fakhr kī qasam, jo hamāre Khudā-wand Masih Yisū' men tum par hai, main har roz martā hūn. 32 Agar main insān kī tarah Iṣus men darandon se larā, to mujhe kyā fāida? Agar murde na jilāe jāenge, to āo, khāen pien, kyūnki kal to mar hī jāenge. 33 Fareb na khāo: burī suhbaten achchhī 'ādaton ko bigāṛ detī hain. 34 Rāstbāz hone ke liye hosh men āo, aur gunāh na karo; kyūnki ba'z Khudā se nāwāqif hain. Main tumhen sharm dilāne ko yih kahtā hūn.

35 Ab koi yih kahegā, ki Murde kis tarah jī uthte hain, aur kaise jism ke sāth āte hain? 36 Aī nādān, tū khud jo kuchh botā hai, jab tak wuh na mare, zinda nahīn kiya jāta:

37 aur jo tū botā hai, yih wuh jism nahīn jo paidā honewālā hai; balki sirf dāna hai, khwāh gehūn kā, khwāh kisī āur chīz kā; 38 magar Khudā ne jaisā irāda kar liyā, waisā us ko jism detā hai; aur har ek bīj ko us kā khāss jism. 39 Sab gosht yaksān gosht nahīn: balki admion kā gosht āur hai: chaupāyon kā gosht āur; parandon kā gosht āur hai; machhliyon kā gosht āur. 40 A's-mānī bhī jism hain, aur zamīnī bhī: magar āsmānion kā jalāl āur hai, zamīnion kā āur. 41 A'ftāb kā jalāl āur hai, māhtāb kā jalāl āur, sitāron kā jalāl āur; kyūnki sitāre sitāre ke jalāl men farq hai. 42 Murdon kī qiyāmat bhī aisī hī hai. Jism fanā kī hālat men boyā jāta hai; aur baqā kī hālat men jī uthta hai: 43 behurmatī kī hālat men boyā jāta hai; aur jalāl kī hālat men jī uthta hai: kamzorī kī hālat men boyā jāta hai; aur quwwat kī hālat men jī uthta hai: 44 nafsānī jism boyā jāta hai; aur rūhānī jism jī uthta hai. Jab nafsānī jism hai, to rūhānī jism bhī hai. 45 Chunnānchi likhā bhī hai, ki Pahlā admī, ya'nī A'dam, zinda nafs banā. Pichhlā A'dam zindagi bakhshnewālī rūh banā. 46 Lekin rūhānī pahle na thā, balki nafsānī thā; is ke ba'd rūhānī huā. 47 Pahlā admī zamīn se, ya'nī khākī, thā: dūsrā admī āsmānī hai. 48 Jaisā wuh khākī thā, waise hī āur khākī bhī hain; aur jaisā wuh āsmānī hai, waise hī āur āsmānī bhī hain. 49 Aur jis tarah ham is khākī kī sūrat par hūe, usī tarah us āsmānī kī sūrat par bhī hongē.

50 Aī bhāiyo, merā matlab: yih hai, ki gosht aur khūn Khudā kī bādshāhat kā wāris nahīn ho saktā, aur na fanā baqā kī wāris ho saktī hai. 51 Dekho, main tum se bhed kī bāt kahtā hūn: ham sab to nahīn soenge, magar sab badal jāenge; 52 aur yih ek dam men, ek pal men, pichhlā narsingā phūnkte hī, hogā: kyūnki narsingā phūnkā jāegā, aur murde gairfānī hālat men uthenge, aur ham badal jāenge. 53 Kyūnki zarūr hai ki yih fānī jism baqā kā jāma pahine, aur yih marnewālā jism hayāt i abādī kā jāma pahine. 54 Aur jab yih fānī jism baqā kā jāma pahin chukegā, aur yih marnewālā jism hayāt i abādī kā jāma

pahin chukegá, to wuh qaul púra hogá jo likhá hai, ki Maut fath ká luqma ho gayí. 55 Ai maut, terí fath kahán rahí? Ai maut, terá dank kahán rahá? 56 Maut ká dank gunáh hai; aur gunáh ká zor sharí'at hai. 57 magar Khudá ká shukr hai, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se ham ko fath bakhshtá hai. 58 Pas, ai mere 'azíz bháiyó, sábitqadam aur qáim raho, aur Khudáwand ke kám men hameshá afzáish karte raho, kyúнки yih jánte ho, ki tumhári mihnát Khudáwand men befáida nahín hai.

16 Ab us chande ki bábat jo muqaddason ke liye kiyá játá hai, jaisá main ne Galatiya ki kalísiyaon ko hukm diyá, waisá hí tum bhí karo. 2 Hafte ke pahle din, tum men se har shakhs apní ámadání ke muwáfiq kuchh apne pás rakh chhorá kare, táki mere áne par chande na karne pareñ. 3 Aur jab main áungá, to jinhen tum manzúr karoge un ko main khiatt dekar bhej dúngá, ki tumhári khairát Yarusálem ko pahunchá den. 4 Aur agar merá bhí jáná munásib húa, to wuh mere sáth hí jáenge. 5 Aur main Makiduniya hokar tumhare pás áungá; kyúнки mujhe Makiduniya hokar jáná to hai hí; 6 magar rahún sháyad tumháre hí pás; aur járá bhí tumháre hí pás kátún, táki jis taraf main jáná cháhún, tum mujhe us taraf rawána kar do. 7 Kyúнки main ab ráh men tum se muláqát karní nahín cháhtá; balki mujhe ummed hai ki Khudáwand ne cháhá, to kuchh 'arse tumháre pás rahúngá. 8 Lekin main 'I'd í Píntekást tak Ífísus men rahúngá; 9 kyúнки mere liye ek wasí' aur káramád darwáza khulá hai, aur mukhálf bahut se haiñ.

10 Agar Tímuthiyus á jáe, to kha-yaí rakhná, ki wuh tumháre pás bekhauf rahe; kyúнки wuh merí tarah Khudáwand ká kám kartá hai. 11 pas koí use haqír na jáne; balki us ko sahíh salámat is taraf rawána karná, ki mere pás á jáe; kyúнки main muntazir hún ki wuh bháiyon samet áe. 12 Aur bhái Apullos se main ne bahut iltimás kiyá, ki tumháre pás bháiyon ke sáth jáe: magar is waqt jáne par wuh mutlaq rází na húa; lekin jab us ko mauqa' milegá, to jáegá.

13 Jágte raho, ímán men qáim raho, mardánagi karo, mazbút ho. 14 Jo kuchh karte ho, mahabbat se karo.

15 Ai bháiyó, tum Stifanáas ke khándán ko jánte ho, ki wuh Akhaya ke pahle phal haiñ, aur muqaddason ki khidmat ke liye mustá'idd rahte haiñ. 16 Pas main tum se iltimás kartá hún, ki aise logon ke táhí' raho, balki har ek ke jo is kám aur mihnát men sharík hai. 17 Aur main Stifanáas aur Furtúnátus aur Akhayikus ke áne se khush hún: kyúнки jo tum se rah gayá thá, unhon ne púra kar diyá; 18 aur unhon ne merí aur tumhári rúh ko táza kiyá: pas aison ko máno.

19 A'siya ki kalísiyaen tum ko salám kahtí haiñ. Akwila aur Príska, us kalísiyá samet jo un ke ghar men hai, tumhen Khudáwand men bahut bahut salám kahte haiñ. 20 Sáre bhái tumhen salám kahte haiñ: pák bosa lekar ápas meñ salám karo.

21 Main Paulus apne háth se salám likhtá hún. 22 Jo koí Khudáwand ko 'azíz nahín rakhtá, mal'ún ho. Hamára Khudáwand ánewálá hai. 23 Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum par hotá rahe. 24 Merí mahabbat Masíh Yisú' men tum sab se rahe. 'A'mín.

KURINTHI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' DU'SRA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzi se Masíh Yisú' ká rasúl hai, aur bhái Tímuthiyus kí taraf se, Khudá kí us kalisiyá ke nám, jo Kurinthus men hai, aur tamám Akhaya ke sab muqaddason ke nám. **2** Hamáre Báp Khudá aur Khudá-wand Yisú' Masíh kí taraf se tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahe.

3 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke Khudá aur Báp kí hamd ho, jo rahmaton ká Báp, aur har tarah kí tasalli ká Khudá hai; **4** wuh hamáre sab musibaton men ham ko tasalli detá hai, táki ham us tasalli ke sabab jo Khudá hamein bakhshtá hai, un ko bhí tasalli de sakein, jo kisi tarah kí musibat men hain. **5** Kyúinki jis tarah Masíh ke dukh ham ko ziyáda pahunchte hain, usí tarah hamáre tasalli bhí Masíh ke wasíle se ziyáda hotí hai. **6** Agar ham musibat utháte hain, to tumháre tasalli aur naját ke wáste; aur agar tasalli páte hain, to tumháre tasalli ke wáste, jis kí tásir se tum sabr ke sáth un dukhon kí bardásht kar lete ho, jo ham bhí sahte hain: **7** aur hamáre ummed tumháre बारे में mazbút hai; kyúinki ham jánte hain, ki jis tarah tum dukhon में sharík ho, usí tarah tasalli में भी हो. **8** Ai bháyo, ham nahin cháhte ki tum us musibat se náwáqif rahe jo A'siya में ham par parí, ki ham hadd se ziyáda aur táqat se báhar past ho gaye, yahan tak ki ham ne zindagi se bhí háth dhó liye: **9** balki apne úpar maut ke hukm ká yaqín kar chuke the, táki apná bharosá na rakkhen, balki Khudá ká, jo murdon ko jilátá hai: **10** chunánci usí ne ham ko aisi bari halákat se chhuráya, aur chhuráega: aur ham ko us se yih ummed hai, ki áge ko bhí chhurátá rahega; **11** agar tum bhí milkar du'á se hamáre madad

karoge, táki jo ní'mat ham ko bahut logon ke wasíle se milí, us ká shukr bhí bahut se log hamáre taraf se karen.

12 Kyúinki ham ko apne dil kí is gawáhi par fakhr hai, ki hamára chálchalan dunyá में, aur khashs-kar tum में, jismání hikmat ke sáth nahin, balki Khudá ke fazl ke sáth, ya'ní aisi pakízagi aur safái ke sáth rahá, jo Khudá ke láiq hai. **13** Ham aur báten tumhen nahin likhte, siwá un ke jinhen tum parhte ya mánte ho, aur mujhe ummed hai ki ákhir tak mánte rahoge: **14** chunánci tum में से kitnon hí ne mán bhí liyá hai, ki ham tumháre fakhr hain, jis tarah hamáre Khudáwand Yisú' ke din tum bhí hamáre fakhr hoge.

15 Aur isí bharose par main ne yih iráda kiyá thá, ki pahle tumháre pás áun, táki tumhen ek aur ní'mat mile; **16** aur tumháre pás hotá huá Makiduniya ko jáun, aur Makiduniya se phir tumháre pás áun, aur tum mujhe Yahúdiya kí taraf rawána kar do. **17** Pas main ne jo yih iráda kiyá thá, to kyá talawwunmizáji se kiyá thá? ya jin báton ká qasd kartá hún, kyá jismání taur par kartá hún, ki hán hán bhí karún, aur nahin nahin bhí karún? **18** Khudá kí sachchái kí qasam, ki hamáre us kalám में jo tum se kiyá játá hai, hán aur nahin donon pái nahin játin. **19** Kyúinki Khudá ká Betá Yisú' Masíh jis kí manádi ham ne, ya'ní main ne, aur Silwánus, aur Tímuthiyus ne tum में kí, us में hán aur nahin donon na thín, balki us में hán hí hán hún; **20** kyúinki Khudá ke jitne wa'de hain, wuh sab us में hán ke sáth hain; isí liye is ke zarí'e se A'mín bhí hún, táki hamáre wasíle se Khudá ká jalál záhir ho. **21** Aur jo ham ko tumháre sáth

Masíh men qáim kartá hai, aur jis ne ham ko masah kiyá, wuh Khudá hai; 22 jis ne ham par muhr bhí kí, aur ba'áne men Rúh ko hamáre dilon men diyá.

23 Main Khudá ko gawáh kartá hún, ki main ab tak Kurinthus men is wáste nahín áyá, kí mujhe tum par rahm átá thá. 24 Yih nahín, ki ham ímán ke báre men tum par hukúmat jatáte haiñ, balki khushí men tumháre madadgár haiñ: kyünki tum ímán hí se qáim rahte ho.

2 Main ne apne díl men yih qasd kiyá thá, kí phir tumháre pás gamgín hokar na áún.

2 Kyünki agar main tum ko gamgín karún, to mujhe kaun khush karegá, siwá us ke jo mere sabab se gamgín huá? 3 Aur main ne tum ko wuhí bát likhí thí, táki aisá na ho kí mujhe ákar, jin se khush honá cháhiye thá main un ke sabab se gamgín hún; kyünki mujhe tum sab par is bát ká bharosá hai, kí jo meri khushí hai, wuhí tum sab kí hai. 4 Kyünki main ne barí musíbat aur dilgíri kí hálat men, bahut se ánsú bahá bahákar, tum ko likhá thá; lekin is wáste nahín kí tum ko gam ho, balki is wáste kí tum us barí mahabbat ko ma'lúm karo, jo mujhe tum se hai.

5 Aur agar koí shakhs gam ká bá'is huá hai, to mere hí gam ká nahín, balki (táki us par ziyáda sakhtí na karún,) kisi qadr tum sab ke gam ká bá'is huá. 6 Yihí sazá, jo us ne aksaron kí taraf se pái, aise shakhs ke wáste káfi hai. 7 Pas bajáe is ke yihí bihtar hai, kí us ká qusúr mu'áf karo, aur tasallí do, táki wuh gam kí kasrat se tabáh na ho. 8 Is liye main tum se iltímás kartá hún, kí us ke báre men mahabbat ká fatwá do. 9 Kyünki main ne is wáste bhí likhá thá, kí tumhen ázmá lún, kí sári báton men farmánbardár ho, yá nahín. 10 Jise tum kuchh mu'áf karte ho, use main bhí mu'áf kartá hún: kyünki jo kuchh main ne mu'áf kiyá, agar kiyá, to Masíh ká qáim-maqám hokar tumhári khátir mu'áf kiyá; 11 táki Shaitán ká ham par dágw na chale, kyünki ham us ke hilon se náwáqif nahín.

12 Aur jab main Masíh kí khush-khabarí dene ko Troás men áyá,

aur Khudáwand men mere liye dar-wáza khul gayá, 13 to meri ruh ko áram na milá, is liye kí main ne apne bhái Titus ko na páyá: pas un se rukhsat hokar Makiduniya ko chalá gayá. 14 Magar Khudá ká shukr hai, jo Masíh men ham ko hamesha asíron kí tarah gasht karátá hai, aur apne 'ilm kí khushbú hamáre wasíle se har jagah phailátá hai. 15 Kyünki ham Khudá ke nazdík naját pánewálon aur halák honewálon donon ke liye, Masíh kí khushbú haiñ; 16 ba'z ke wáste to marne ke liye maut kí bú, aur ba'z ke wáste jíne ke liye zindagí kí bú haiñ. Aur kaun in báton ke láiq hai? 17 kyünki ham un bahut logon kí mánind nahín, jo Khudá ke kalám men ámezish karte haiñ; balki díl kí safái se, aur Khudá kí taraf se, Khudá ko házir jánkar Masíh men bolte haiñ.

3 Kyá ham phír apní neknámí jatání shurú karte haiñ? yá ham ko ba'z kí tarah neknámí kó khatt tumháre pás láne, yá tum se lene kí hájat hai? 2 Hamará jo khatt hamáre dilon par likhá huá hai, wuh tum ho, aur use sab ádmí jánte aur parhte haiñ: 3 záhir hai, kí tum Masíh ká wuh khatt ho, jo ham ne khádimon ke taur par likhá; siyáhi se nahín, balki zinda Khudá kí Rúh se; patthar kí takhtíon par nahín, balki gosht kí, ya'ní díl kí takhtíon par. 4 Ham Masíh kí ma'rifat Khudá par aisá hí bharosá rakhte haiñ: 5 yih nahín kí barát i khud ham is láiq haiñ, kí apní taraf se kuchh khayál bhí kar saken; balki hamáre liyáqat Khudá kí taraf se hai; 6 jis ne ham ko naye 'ahd ke khádim hone ke láiq bhí kiyá: lafzon ke khádim nahín, balki ruh ke; kyünki lafz már dálte haiñ, magar ruh zinda kartí hai. 7 Aur jab maut ká wuh 'ahd jis ke hurúf pattharon par khode gaye the, aisá jaláiwálá huá, kí baní Isráíl Músá ke chihre par, us jalál ke sabab se jo us ke chihre par thá, gaur se nazar na kar sake; hálánki wuh ghattá jatá thá; 8 to ruh ká 'ahd to zarúr hí jaláiwálá hogá. 9 Kyünki jab mujrim thahránewálá 'ahd jaláiwálá thá, to rástbázi ká 'ahd to zarúr hí jaláiwálá hogá. 10 Balki is súrat men wuh jaláiwálá is bare hí jalál ke

sabab se bejalál thahrá. 11 Kyúñki jab miṭnewálí chíz jalálwálí thí, to báql rahnewálí chíz to zarúr hí jalálwálí hogí. .

12 Pas ham aisi ummed karke, barí dilerí se bolte hain; 13 aur Músá kí tarah nahín hain, jis ne apne chihre par niqáb dālí, táki baní Isráíl us miṭnewálí chíz ke anjám ko na dekh saken: 14 lekin un ke khayálát kasíf ho gaye: kyúñki áj tak puráne 'ahdname ke parhte waqt, un ke dilon par wuhí parda pará rahtá hai; aur wuh Masíh men uth jata hai. 15 Magar áj tak jab kabhí Músá kí kitáb parhí jati hai, to un ke dil par parda pará rahtá hai. 16 Lekin jab kabhí un ka dil Khudáwand kí taraf phiregá, to wuh parda uth jaegá. 17 Aur wuh Khudáwand Rúh hai: aur jahán kahín Khudáwand kí Rúh hai, wahán ázádí hai. 18 Magar jab ham sab ke beniqáb chihron se Khudáwand ka jalál is tarah mun-'akis hotá hai, jis tarah áine men, to us Khudáwand ke wasíle se jo Rúh hai, ham usí jalálí súrat men darja ba darja badalte jate hain.

4 Pas jab ham par aisa rahm húa, ki hamen yih khidmat milí, to ham himmat nahín hárté: 2 balki ham ne sharm kí poshida baton ko tark kar diya, aur makkári kí chál nahín chalte, na Khudá ke kalám men ámezish karte hain; balki haqq zahir karke Khudá ke rúbarú har ek ádmí ke dil men apní neki bitháte hain. 3 Aur agar hamári khushkhabarí par parda pará hai, to halák honewálon hí ke wáste pará hai: 4 ya'ní un beimánon ke wáste, jin kí aqlon ko is jahán ke khudá ne andhá kar diya hai, táki Masíh jo Khudá kí súrat hai, us ke jalál kí khushkhabarí kí raushn-í un par na pare. 5 Kyúñki ham apní nahín, balki Masíh Yisú' kí manád karte hain, ki wuh Khudáwand hai; aur apne haqq men yih kahte hain, ki Yisú' kí khátir tumháre gulám hain. 6 Is liye ki Khudá hí hai, jis ne farmáyá, ki Táríki men se núr chamke; aur wuhí hamáre dilon men chamká, táki Khudá ke jalál kí pahchán ka núr Yisú' Masíh ke chihre se jalwagar ho.

7 Lekin hamáre pás yih khazána mittí ke bartanon men rakhá hai,

táki yih hadd se ziyáda qudrat hamári taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se ma'lúm ho. 8 Ham har taraf se musibat to utháte hain, lekin láchár nahín hote; hairán to hote hain, magar náummed nahín hote; 9 satáe to jate hain, magar akele nahín chhore jate; giráe to jate hain, lekin halák nahín hote; 10 ham har waqt apne badan men Yisú' kí maut liye phirte hain, táki Yisú' kí zindagi bhí hamáre badan men zahir ho. 11 Kyúñki ham jíte hí Yisú' kí khátir hamesha maut ke hawále kiye jate hain, táki Yisú' kí zindagi bhí hamáre fání jism men zahir ho. 12 Pas maut to ham men ásar kartí hai, aur zindagi tum men. 13 Aur chúnki ham men wuhí imán kí rúh hai, jis kí bábat likhá hai, ki Main imán láya, aur is liye bolá; pas ham bhí imán láe, aur is liye bolte hain; 14 kyúñki ham jánte hain, ki jis ne Khudáwand Yisú' ko jiláyá, wuh ham ko bhí Yisú' ke sáth shámil jánkar jiláegá, aur tumháre sáth apne sámne házir karegá. 15 Is liye ki sári chízen tumháre wáste hain, táki bahut se logon ke sabab fazl ziyáda hokar Khudá ke jalál ke liye shukrguzári bhí barháe.

16 Is liye ham himmat nahín hárté; balki go hamári zahirí insániyat záil hotí jati hai, phir bhí hamári bátiní insániyat roz ba roz nayí hotí jati hai. 17 Kyúñki hamári dam bhar kí halkí sí musibat hamáre liye azhadd bhári aur abadí jalál paidá kartí jati hai; 18 jis hál men ki ham dekhí hui chízon par nahín, balki andekhi chízon par nazar karte hain: kyúñki dekhí hui chízen chandroza hain; magar andekhi chízen abadí hain.

5 Kyúñki ham jánte hain, ki jab hamára khalme ka ghar jo zamín par hai giráyá jaegá, to ham ko Khudá kí taraf se ásmán par ek aisi 'imárat milegi, jo háth ka baná húa ghar nahín, balki abadí hai. 2 Chunáñchi ham is men karáhte hain; aur barí árzú rakhte hain, ki apne ásmání ghar se mulabbas ho jáen: 3 táki mulabbas hone ke bá'is nange na páe jáen. 4 Kyúñki ham is khalme men rahkar bojh ke máre karáhte hain; is liye nahín ki yih libás utárná cháhte hain, balki is par

aur pahinná cháhte haiñ, táki wuh jo fání hai zindagi men garq ho jae. 5 Aur jis ne ham ko isi bát ke liye taiyár kiyá, wuh Khudá hai, aur usi ne hamen Rúh ko bai'áne men diyá. 6 Pas hamesha hamári khátirjama' rahti hai, aur yih jánte haiñ, ki jab tak ham badan ke watan men haiñ, Khudáwand ke hán se jiláwatan haiñ; 7 kyúñki ham ímán par chalte haiñ, na ki áñkhon dekhe par; 8 garaz, hamári khátirjama' hai; aur ham ke badan ke watan se 'aláhida hokar Khudáwand ke watan men rahná ziyáda manzúr hai. 9 Isi wáste ham yih hausala rakhte haiñ, ki watan men hon, khwáh jiláwatan, us ko khush karen. 10 Kyúñki zarúr hai ki Masíh ke takht i 'adálat ke sámne jákar ham sab ká hál záhir kiyá jae, táki har shaḡhs apne un kámon ká badla páe, jo us ne badan ke wasíle se kiye hon, khwáh bhale hon, khwáh bure. 11 Pas ham Khudáwand ke khauf ko jánkar, ádmíon ko samjháte haiñ, aur Khudá par hamará hál záhir hai; aur mujhe ummed hai, ki tumháre dílon par bhi záhir húa hogá. 12 Ham phir apní neknámí tum par nahín jatáte, balki ham apne sabab tum ko fakhr karne ká mauqa' dete haiñ, táki tum un ko jawáb de sako, jo záhir par fakhr karte haiñ, aur batin par nahín. 13 Agar ham be-khud haiñ, to Khudá ke wáste haiñ; aur agar hosh men haiñ, to tumháre wáste. 14 Kyúñki Masíh kí mahabbat ham ko majbúr kar detí hai; is liye kí ham yih samajhte haiñ, kí jab ek sab ke wáste muá, to sab mar gaye; 15 aur wuh is liye sab ke wáste muá, kí jo jíte haiñ, wuh áge ko apne liye na jien, balki us ke liye jo un ke wáste muá, aur phir jí uthá. 16 Pas ab se ham kísi ko jism kí haisíyat se na pahcháñenge; hán, agarchi Masíh ko bhi jism kí haisíyat se jáná thá, magar ab se nahín jáñenge. 17 Is liye agar kí Masíh men hai, to wuh nayá makhlúq hai: purání chízen játi rahín; dekho, wuh nayí ho gayín. 18 Aur sab chízen Khudá kí taraf se haiñ, jis ne Masíh ke wasíle se apne sáth hamará mel miláp kar liyá, aur mel miláp kí khidmat hamáre supurd kí; 19 matlab yih hai, kí Khudá ne Masíh men hokar áñne sáth dunyá

ká mel miláp kar liyá, aur un kí taqsiroñ ko un ke zimme na lagáyá, aur us ne mel miláp ká paigám hamen saunp diyá hai.

20 Pas ham Masíh ke elchí haiñ; goyá hamáre wasíle se Khudá íltímás kartá hai: ham Masíh kí taraf se minnat karte haiñ, kí Khudá se mel miláp kar lo. 21 Jo gunáh se wáqif na thá, usi ko us ne hamáre wáste gunáh thahráyá, táki ham us men hokar Khudá kí rástbázi ho

6 jáen. 1 Aur ham jo us ke sáth kám men sharík haiñ, yih bhi íltímás karte haiñ, kí Khudá ká fazl jo tum par húa, befáida na rahne do; 2 kyúñki wuh kahtá hai, kí Main ne qubúliyat ke waqt terí sun lí,

Aur naját ke díñ terí madad kí:

dekho, ab qubúliyat ká waqt hai; dekho, yih naját ká díñ hai: 3 ham kísi bát men thokar kháne ká kí mauqa' nahín dete, táki hamári khidmat par harf na áe; 4 balki Khudá ke khádimon kí tarah har bát se apní khúbi záhir karte haiñ, bare sabr se, musíbaton se, ihtiyájon se, tangíon se, 5 koñe kháne se, qaid hone se, hangámon se, mihnaton se, bedáron se, fáqon se, 6 pákízagi se, 'ilm se, tahammul se, mihrbání se, Rúhu'l Quds se, beriyá mahabbat se, 7 kalám i haqq se, Khudá kí qudrat se; rástbázi ke hathyáron ke wasíle se jo dahine báen haiñ, 8 'ízzat aur be'ízzatí ke wasíle se, badnámi aur neknámí ke wasíle se; go gumráh karnewále ma'lúm hote haiñ, phir bhi sachche haiñ; 9 gumnámon kí manind haiñ, táham mashhúr haiñ; marte huon kí manind haiñ, magar dekho, jíte haiñ; mar khánewálon kí manind haiñ, magar jáñ se máre nahín játe; 10 gamgín- on kí manind haiñ, lekin hamesha khush rahte haiñ; kangálon kí manind haiñ, magar bahúteron ko daulatmand kar dete haiñ; ná- dáron kí manind haiñ, táham sab kuchh rakhte haiñ.

11 Ai Kurinthío, ham ne tum se khulkar báten kíñ, aur hamará díñ tumhári taraf se kusháda ho gayá. 12 Hamáre dílon men tumháre liye tangí nahín, magar tumháre dílon men tangí hai. 13 Pas main farzand jánkar tum se kahtá hún, kí tum

bhí us ke badle men kushádadil ho jáo.

14 Beímanon ke sáth náhamwár júe men na juto: kyúnki rástbázi aur bedíni men kyá mel jol? yá raush-ní aur táríki men kyá shirákat?

15 Masíh ko Baliya'al ke sáth kyá muwáfaqat? Yá ímándár ká beíman se kyá wásta? 16 Aur Khudá ke maqdis ko biton se kyá munásabat hai? kyúnki ham zinda Khudá ká maqdis hai; chunánci Khudá ne kahá hai, ki Maín un men basúngá, aur un men chalún phirúngá; aur maín un ká Khudá húngá, aur wuh merí ummat honge. 17 Is wáste Khudáwand farmátá hai, ki

Un men se nikalkar 'aláhida raho,

Aur nápak chíz ko na chhúo;
To maín tum ko qubúl kar lúngá,

18 Aur tumhárá Báp húngá,
Aur tum mere beṭe beṭiyán hoge:

yih Khudáwand Qádir i mutlaq ká qaul hai. 1 Pas ai 'azízo, chúñ-ki ham se aise wa'de kiye gaye, to áo, apne ap ko har tarah kí jismání aur rúhání álúdagí se pák karen, aur Khudá ke khauf ke sáth pákízagi ko kamál tak pahuncháen.

2 Ham ko apne dil men jagah do: ham ne kisi se beinsáfi nahín kí, kisi ko nahín bigará, kisi se dagá nahín kí. 3 Maín tumhen mujrim thahráne ke liye yih nahín kahtá: kyúnki pahle hí kah chuká hún, ki tum hamáre dilon men aise bas gaye ho, ki ham tum ek sáth maren aur jien. 4 Maín tum se barí dilerí ke sáth báten kartá hún, mujhe tum par bará fakhr hai: mujh ko purí tasallí ho gayí hai; jitní musíbaten ham par áti haiñ, un sab men merá dil khushí se labrez rahtá hai.

5 Kyúnki jab ham Makiduniya men áe, us waqt bhí hamáre jism ko chain na milá, balki har taraf se musíbat men giriftár rahe; báhar laráiyán thín, andar dahshaten. 6 Táham 'ájizon ko tasallí bakhshne-wále, ya'ní Khudá ne Titus ke áne se ham ko tasallí bakhshí; 7 aur na sirf us ke áne se, balki us kí us tasallí se bhí, jo us ko tumhári taraf se húi; aur us ne tumhárá ishtiyáq, tumhárá gam, aur tumhárá josh, jo merí bábat thá, ham se bayán

kiyá, jis se maín aur bhí khush húa. 8 Go maín ne tum ko apne khatt se gamgín kiyá, magar us se pachhtá-tá nahín, agarchi pahle pachhtá-thá. Chunánci dekhtá hún, ki us khatt se tum ko gam húa, go thore hí 'arse tak rahá. 9 Ab maín is liye khush nahín hún, ki tum ko gam húa, balki is liye ki tumháre gam ká anjám tauba húa: kyúnki tumhárá gam khudáparastí ká thá, táki tum ko hamári taraf se kisi tarah ká nuqsán na ho. 10 Kyúnki khudáparastí ká gam aisi tauba paidá kartá hai, jis ká anjám naját hai, aur us se pachhtána nahín partá: magar dunyá ká gam maut paidá kartá hai. 11 Pas dekho, isí bát ne, ki tum khudáparastí ke taur par gamgín hue, tum men kis qadr sargarmí, aur 'uzr, aur kha-fagí, aur khauf, aur ishtiyáq, aur josh, aur intiqám paidá kiyá! Tum ne har tarah se sábit kar dikháya, ki tum is amr men barí ho. 12 Pas agarchi maín ne tum ko likhá thá, magar na us ke bá'is likhá, jis ne beinsáfi kí, aur na us ke bá'is jis par beinsáfi húi, balki is liye ki tumhári sargarmí jo hamáre wáste hai, Khudá ke huzúr tum par záhir ho jáe. 13 Isí liye ham ko tasallí húi hai: aur hamári is tasallí men ham ko Titus kí khushí ke sabab aur bhí ziyáda khushí húi, kyúnki tum sab ke bá'is us kí ruh phir táza ho gayí. 14 Aur agar maín ne us ke samne tumhári bábat kuchh fakhr kiyá, to sharminda na húa; balki jis tarah ki ham ne sári báten tum se sach sach kahín, isí tarah jo fakhr ham ne Titus ke samne kiyá, wuh bhí sach niklá. 15 Aur jab us ko tum sab kí farmánbardári yád áti hai, ki tum kis tarah darte aur kánpthe hue us se mile, to us kí dilí mahabbat tum se aur bhí ziyáda hotí játi hai. 16 Maín khush hún, ki har bát men tumhári taraf se merí khátirjama' hai.

8 Ab ai bháiyó, ham tum ko Khudá ke us fazl kí khabar dete haiñ, jo Makiduniya kí kalisi-yáon par húa hai; 2 kí musíbat kí barí ázmaish men un kí barí khushí aur saht garíbi ne un kí sakhawát ko hadd se ziyáda kar diya. 3 Aur maín gawáhi detá hún, kí unhon ne maqdúr ke muwáfiq, balki maqdúr

se bhi ziyāda, apni khushī se diyā, 4 aur is khairāt aur muqaddason ki khidmat ki shirakat ki bābat, ham se barī minnat ke sāth dārkhwast ki: 5 aur hamārī ummed ke muwāfiq hi nahīn diyā, balki apne ap ko pahle Khudāwand ke, aur phir Khudā ki marzi se hamāre supurd kiya. 6 Is wāste ham ne Titus ko nasihat ki, ki jaise us ne pahle shurū kiya thā, waise hi tum men is khairāt ke kām ko purā bhī kare. 7 Pas jaise tum har bāt men imān, aur kalām, aur 'ilm, aur pūrī sargarmī, aur us mahabbat men jo ham se rakhte ho sabqat le gaye ho, waise hi is khairāt ke kām men bhī sabqat le jāo. 8 Main hukm ke taur par nahīn kahtā, balki is liye ki auron ki sargarmī se tumhārī mahabbat ki sachchāi ko āzmān; 9 kyūnki tum hamāre Khudāwand Yisū Masih ke faiz ko jānte ho, ki wuh agarchi dāulatmand thā, magar tumhārī khātir garīb ban gaya, tāki tum us ki garībī ke sabab se dāulatmand ho jāo. 10 Aur main is 'amr men apni rāe detā hūn, kyūnki yih tumhāre liye mufid hai, is liye ki tum pichhle sāl se na sirf is kām men, balki is ke irāde men bhī awwal the. 11 Pas ab is kām ko purā bhī karo, tāki jaise tum irāda karne men mustā'idd the, waise hi maqdūr ke muwāfiq takmil bhī karo. 12 Kyūnki agar niyat ho, to khairāt us ke muwāfiq maqbūl hogi jo ādmī ke pās hai, na us ke muwāfiq jo us ke pās nahīn. 13 Yih nahīn ki auron ko āram mile, aur tum ko taklīf ho: 14 balki barābarī ke taur par, is waqt tumhārī dāulat se un ki kamī pūrī ho, tāki un ki dāulat se bhī tumhārī kamī pūrī ho; aur is tarah barābarī ho jāe; 15 chunānchi likhā hai, ki jis ne bahut jama' kiya us kā kuchh ziyāda na niklā, aur jis ne thorā jama' kiya us kā kuchh kam na niklā. 16 Khudā kā shukr hai, jo Titus ke dil men tumhāre wāste waisī hi sargarmī paidā kartā hai. 17 Kyūnki us ne hamārī nasihat ko mān liya, balki barā sargarm hokar apni khushī se tumhārī taraf fawāna hūā. 18 Aur ham ne us ke sāth us bhāt ko bhejā, jis ki ta'rif khushkhabarī ke sabab se tamām kalisi-

yāon men hoti hai; 19 aur sirf yih nahīn, balki wuh kalisiyāon ki taraf se is khairāt ke bare men hamārā hamsafar muqarrar hōā: aur ham yih khidmat is liye karte hain, ki Khudāwand kā jalāl aur hamārā shauq zāhir ho: 20 aur ham bachte rahte hain ki jis barī khairāt ke bare men khidmat karte hain, us ki bābat koī ham par harf na lāe: 21 kyūnki ham aisi chizon ki tadbir karte hain, jo na sirf Khudāwand ke nazdik bhalī hain, balki ādmīon ke nazdik bhī. 22 Aur ham ne un ke sāth apne us bhāt ko bhejā hai, jis ko ham ne bahut si bāton men bār-hā āzmākar sargarm pāyā hai, magar chūnki us ko tum par barā bharosā hai, is liye ab bahut ziyāda sargarm hai. 23 Agar koī Titus ki bābat pūchhe, to wuh merā sharik, aur tumhāre wāste merā hamkhi-mat hai: agar hamāre bhāiyon ki bābat pūchhā jāe, to wuh kalisiyāon ke qāsīd aur Masih ke jalāl hain. 24 Pas apni mahabbat aur hamārā wuh fakhr jo tum par hai, kalisiyāon ke rubārū un par sabit karo.

9 Jo khidmat muqaddason ke wāste ki jāti hai, us ki bābat mujhe tum ko likhnā fuzūl hai: 2 kyūnki main tumhārā shauq jāntā hūn, jis ke sabab se Makiduniya ke logon ke āge tum par fakhr kartā hūn, ki Akhaya ke log pichhle sāl se taiyār hain, aur tumhārī sargarmī ne aksar logon ko ubhārā. 3 Lekin main ne bhāiyon ko is liye bhejā, ki ham jo fakhr is bare men tum par karte hain, wuh beasl na thāhre; balki tum mere kahne ke muwāfiq taiyār raho: 4 aisa na ho, ki agar Makiduniya ke log mere sāth āen, aur tum ko taiyār na pāen, to ham (yih nahīn kahte, ki tum) us bharose ke sabab sharmināda hon. 5 Is liye main ne bhāiyon se yih dārkhwast karnī zarūr samjhi, ki wuh pahle se tumhāre pās jakar tumhārī mau'ida bakhshish ko peshtar se taiyār kar rakkhen, tāki wuh bakhshish ki tarah taiyār rāhe, na zabardasti ke taur par.

6 Lekin bāt yih hai, ki jo thorā botā hai, wuh thorā kātegā; aur jo bahut botā hai, wuh bahut kātegā. 7 Jis qadr har ek ne apne dil men thāhrāyā hai, usi qadr de; na dāreg

karke, aur na lácharí se, kyúñki Khudá khushí se denewále ko 'azíz rakhtá hai. 8 Aur Khudá tum par har tarah ká fazl kasrat se kar saktá hai, táki tum ko hamesha har chíz káfi taur par milá kare, aur har nek kám ke liye tumháre pás bahut kuchh maujúd rahá kare: 9 chunáñchi líkhá hai, ki

Us ne bakher kí hai, us ne kañ-gálon ko diyá hai;

Us kí rástbází abad tak báqi rahegi.

10 Pas jo bonewále ke liye bíj, aur kháne ke liye rotí baham pahunchátá hai, wuhí tumháre liye bíj baham pahuncháegá, aur us men taraqqí kar degá, aur tumhári rást-bází ke phalon ko barháegá: 11 aur tum har chíz ko ifráat se pákar, sab tarah kí sakháwat karoge, jo hamáre wasíle se Khudá kí shukrguzári ká bá'is hotí hai. 12 Kyúñki is khidmat ke anjám dene se na sirf muqaddason kí ihtiyájen rafa' hotí haiñ, balki bahut logon kí taraf se Khudá kí barí shukrguzári hotí hai; 13 is liye ki jo níyat is khidmat se sábit húi, us ke sabab se wuh Khudá kí barái karte haiñ, ki tum Masíh kí khushkhabarí ká iqrár karke us par tábi'dári se 'amal karte ho, aur un kí aur sab logon kí madad karne men sakháwat karte ho; 14 aur wuh tumháre liye du'á mángte haiñ, aur tumháre mushtáq haiñ, is liye ki tum par Khudá ká bará hí fazl hai. 15 Shukr Khudá ká us kí us bakhshish par jo bayán se báhar hai.

10 Main Paulus jo tumháre rú-barú 'ájiz, aur píth píchhe tum par diler hún, Masíh ká hilm aur narmí yád dilákar khud tum se iltimás kartá hún: 2 balki minnat kartá hún, ki mujhe házir hokar us bebákí ke sáth diler na honá pare, jis se main ba'z logon par diler hone ká qasd rakhtá hún, jo hameñ yún samajhte haiñ, ki ham jism ke mutábíq zindagí guzárté haiñ. 3 Kyúñki ham agarchi jism men zindagí guzárté haiñ, magar jism ke taur par laré nahín; 4 is liye ki hamári larái ke hathyar jismání nahín, balki Khudá ke nazdíq qil'on ke dhá dene ke qábil haiñ; 5 chunáñchi ham tasawwurat, aur har ek únchí chíz ko jo Khudá kí

pahchán ke barkhiláf sir utháe hue hai, dhá dete haiñ, aur har ek khayál ko qaid karke Masíh ká farmánbardár baná dete haiñ; 6 aur ham taiyar haiñ, ki jab tumhári farmánbardári purí ho, to har tarah kí náfarmání ká badla len. 7 Tum to un chizon par nazar karte ho, jo áñkhon ke sámne haiñ. Agar kisi ko apne úpar yih bharosá hai, kí wuh Masíh ká hai, to apne dil men yih bhí soch le, ki jaise wuh Masíh ká hai, waise hí ham bhí haiñ. 8 Kyúñki agar main is ikhtiyár par kuchh ziyáda fakhr bhí karún, jo Khudáwánd ne tumháre banáne ke liye diyá hai, na bigárne ke liye, to main sharminda na húngá. 9 Yih main is liye kahtá hún, kí khatton ke zarí'e se tum ko daránewálá na thahrún. 10 Kyúñki kahte haiñ, kí Us ke khatt to albatta mu'assir aur zabardast haiñ; lekin jab khud maujúd hotá hai, to kamzor sá ma'lúm hotá hai, aur us kí taqrír lachar hai. 11 Pas aisá kahnewálá samajh rakkhe, kí jaisá píth píchhe khatton men hamára kalám hai, waisá hí maujúdagi ke waqt hamára kám bhí hogá. 12 Kyúñki hamári yih jur'at nahín, kí apne ap ko un chand shakhsan men shumár karen, yá un se kuchh nisbat den, jo apní neknámí jatáte haiñ; lekin wuh khud apne ap ko ápas men wazan karke, aur apne ap ko ek dúsre se nisbat dekar, nádán thahrte haiñ. 13 Lekin ham andáze se ziyáda fakhr na karenge, balki usí 'iláqe ke andáze ke muwáfíq jo Khudá ne hamáre liye muqarrar kiyá hai, jis men tum bhí á gaye ho. 14 Kyúñki ham apne ap ko hadd se ziyáda nahín barháte, jaise ki tum tak na pahunchne kí súrat men hotá; balki ham Masíh kí khushkhabarí dete hue tum tak pahunch gaye the: 15 aur ham andáze se ziyáda, ya'ní auron kí mihnaton par, fakhr nahín karte; lekin ummedwár haiñ, kí jab tumháre ímán men taraqqí ho, to ham tumháre sabab se apne 'iláqe ke muwáfíq aur bhí barhen; 16 táki tumhári sarhadd se pare khushkhabarí pahunchá den, na kí gair ke 'iláqe men baní banái chizon par fakhr karen. 17 Garaz, jo fakhr kare wuh Khudáwánd par fakhr kare. 18 Kyúñki jo apní neknámí

jatátá hai, wuh maqbúl nahín, balki jis ko Khudáwánd neknám thahrátá hai, wuhí maqbúl hai.

11 Kásh ki tum merí thorí sí bewuqúfí kí bardásht kar sak-te : háp, tum merí bardásht karte to ho. 2 Mujhe tumhári bábat Khudá kí sí gairat hai : kyúñki main ne ek hí shauhar ke sáth tumhári nisbat kí hai, táki tum ko pákdáman kunwári kí manínd Masíh ke pás házir karún. 3 Lekin main darta hún, kahín aisá na ho ki jis tarah sánp ne apní makkári se Hawwá ko bahkáyá, isí tarah tumháre khayálat bhí us khulús aur pákdámaní se hat jáen, jo Masíh ke sáth honí cháhiye. 4 Kyúñki jo átá hai, agar wuh kisi dúsre Yisú' kí manadí kartá hai, jis kí ham ne manadí nahín kí, yá koí aur rúh tum ko míltí hai, jo na míltí thí, yá dúsri khush-khabarí míltí, jis ko tum ne qubúl na kiyá thá, to tumhárá bardásht karná bajá hai. 5 Main to apne áp ko un afzal rasúlon se kuchh kam nahín samajhtá. 6 Aur agar taqrír men beshu'úr hún, to 'ilm ke i'tibár se to nahín; balki ham ne is ko har bát men tamám ádmíon par tumhári khátir zahir kar diyá. 7 Kyá yih mujh se khata hui, kí main ne tumhen Khudá kí khushkhabarí muft pahunchákar apne áp ko past kiyá, táki tum baland ho jáo? 8 Main ne aur kalísiyáon ko lúta, ya'ni un se ujrat lí, táki tumhári khidmat karún; 9 aur jab main tumháre pás thá, aur hájatmand ho gayá thá, taubhí main ne kisi par bojh nahín dála; kyúñki bháiyon ne Makiduniya se ákar merí hájat ko rafa' kar diyá thá: aur main har ek bát men tum par bojh dálné se báz rahá, aur rahúngá. 10 Masíh kí sadáqat kí qasam, jo mujh men hai! Akhaya ke 'iláqe men koí shakhs mujhe yih fakhr karne se na rokega. 11 Kis wáste? kyá is wáste kí main tum se mahabbat nahín rakhtá? Is ko Khudá jántá hai. 12 Lekin jo kartá hún, wuhí kartá rahúngá, táki mauqa' dhúndhnewálon ko mauqa' na dúñ; balki jis bát par wuh fakhr karte hain, us men ham hí jaise niklen. 13 Kyúñki aise log jhúthe rasúl, aur dagábázi se kám karnewále hain, aur apne áp ko Masíh ke rasúlon ke hamshakl baná

lete hain. 14 Aur kuchh 'ajab nahín, kyúñki Shaitán bhí apne áp ko núrání fríshte ká hamshakl baná letá hai. 15 Pas agar us ke khádim bhí rástbázi ke khádimon ke hamshakl ban jáen, to kuchh barí bát nahín: lekin un ká anjám un ke kámon ke muwáfíq hogá.

16 Main phir kahtá hún, kí mujhe koí bewuqúf na samjhe: warna bewuqúf hí samajhkar mujhe qubúl karo, kí main bhí thorá sa fakhr karún. 17 Jo kuchh main kahtá hún, wuh Khudáwánd ke taur par nahín, balki goyá bewuqúfí se, aur us jur'at se kahtá hún jo fakhr karne men hotí hai. 18 Jahán aur bahutere jismáni taur par fakhr karte hain, main bhí karúngá. 19 Kyúñki tum to 'aqlmand hokar khushí se bewuqúfon kí bardásht karte ho. 20 Jab koí tumhen gúlám banátá hai, yá khá jatá hai, yá phansá letá hai, yá apne áp ko bará banátá hai, yá tumháre munh par tamáncha mártá hai, to tum bardásht kar lete ho. 21 Merá yih kahná zillat hí ke taur par sahí, kí ham kamzor se the. Magar jis kisi bát men koí diler hai, (agarchi yih kahná bewuqúfí hai,) main bhí diler hún. 22 Kyá wuhí 'Ibrání hain? Main bhí hún. Kyá wuhí Isráíli hain? Main bhí hún. Kyá wuhí Ibráhim kí nasl se hain? Main bhí hún. 23 Kyá wuhí Masíh ke khádim hain? (merá yih kahná díwánagí hai;) main ziyádatar hún; mihnaton men ziyáda, qaid men ziyáda, koré knáne men hadd se ziyáda, bárhá maut ke khatron men rahá hún. 24 Main ne Yahúdíon se páñch bár ek kam chálís chálís koré kháe. 25 Tíñ bár bedén kháin, ek bár sangsár kiyá gayá, tíñ martabe jaház tútne kí balá men pará, ek rát dín samundar men kátá; 26 main bárhá safaron men, daryáon ke khatron men, dákúon ke khatron men, apní qaum se khatron men, gair-qaumon se khatron men, shahr ke khatron men, biyábán ke khatron men, samundar ke khatron men, jhúthe bháiyon ke khatron men; 27 mihnát aur mashaqqat men, bárhá bedári kí hálát men, bhúk aur piyás kí musíbat men, bárhá faqakashí men, sardí aur nangápan kí hálát men rahá hún. 28 Aur báton ke

'alāwa, jin kā main zikr nahīn kartā, sarī kalisiyāon kī fikr mujhe har roz ā dābātī hai. 29 Kis kī kamzori se main kamzor nahīn hotā? Kis ke thokar khāne se merā dil nahīn dukhtā? 30 Agar fakhr hī karnā zarūr hai, to un bāton par fakhr karūngā, jo merī kamzori se muta'alliq hai. 31 Khudāwand Yisū' kā Khudā aur Bāp, jis kī abad tak hamd ho, jāntā hai ki main jhūth nahīn kahtā. 32 Damishq men us hākīm ne jo bādshāh Aritās kī taraf se thā, mere pakarne ke liye Damishqīon ke shahr par pahrā bithā rakkhā thā: 33 phir main tokre men khirki kī rāh dīwār par se latkā diyā gayā, aur main us ke hāthon se bach gayā.

12 Mujhe fakhr karnā zarūr huā, agarchi mufid nahīn. Pas jo royā aur mukāshafe Khudāwand kī taraf se 'ināyat hue, un kā main zikr kartā hūn. 2 Main Masīh men ek shakhs ko jāntā hūn; chaudah baras hue, ki wuh yakāyak tīsre āsmān tak uthā liyā gayā; na mujhe yih ma'lūm ki badan samet; na yih ma'lūm ki bagair badan ke; yih Khudā ko ma'lūm hai. 3 Aur main yih bhī jāntā hūn, ki us shakhs ne, (badan samet yā bagair badan ke, yih mujhe ma'lūm nahīn; Khudā ko ma'lūm hai,) 4 yakāyak firdaus men pahunchkar aisī bāten sunī, jo kahne kī nahīn, aur jin kā kahnā ādmī ko rawā nahīn. 5 Main aise shakhs ke upar to fakhr karūngā, lekin apne upar, siwā apnī kamzori ke, fakhr na karūngā. 6 Aur agar fakhr karnā chāhūn bhī, to bewuqūf na thahrūngā; is liye ki sach bolūngā: magar tāham bāz rahtā hūn, tāki koī mujhe us se ziyāda na samjhe, jaisā mujhe dekhtā hai, yā mujh se suntā hai. 7 Aur mukāshafon kī ziyādatī ke bā'is, mere phūl jāne ke andeshe se, mere jism men kāptā chubhoyā gayā, ya'nī Shaitān kā qāsīd, tāki mere mukke mare, aur main phūl na jāūn. 8 Is ke बारे men main ne tin bār Khudāwand se iltimās kiyā, ki yih mujh se dūr ho jāe. 9 Magar us ne mujh se kahā, ki Merā fazl tere liye kafi hai, kyūnki merī qudrat kamzori men pūrī hotī hai. Pas main barī khushī se apnī kamzor-

ion par fakhr karūngā, tāki Masīh kī qudrat mujh par chhāl rahe. 10 Is liye main Masīh kī khātir kamzori men, be'izzati men, ihtiyājon men, satāe jāne men, tangi men khush hūn; kyūnki jab main kamzor hotā hūn, usī waqt zorāwar hotā hūn.

11 Main bewuqūf to banā: magar tum hī ne mujhe majbūr kiyā; kyūnki tum ko merī ta'rīf karpi chāhiye thī: is liye ki main un afzal rasūlon se kisī bāt men kam nahīn, agarchi kuchh nahīn hūn. 12 Rasūl hone kī 'alāmaten kamāl sabr ke sāth, nishānon, aur 'ajīb kāmōn, aur mu'jizon ke wasīle se tumhare darmiyān zāhir hūn. 13 Tum kaun sī bāt men aur kalisiyāon se kam thahre, bajuz is ke ki main ne tum par boj na dālā? Merī yih beinsāfi mu'af karo.

14 Dekho, yih tīsri bār main tumhare pās āne ke liye taiyār hūn: aur tum par boj na dālūngā; is liye ki main tumhare māl kā nahīn, balki tumharā hī khwāhān hūn; kyūnki laṛkon ko mān bāp ke liye jama' karnā nahīn chāhiye, balki mān bāp ko laṛkon ke liye. 15 Aur main tumharī rūhon ke waste bahut khushī se kharch karūngā, balki khud bhī kharch ho jāūngā. Agar main tum se ziyāda mahabbat rakkhūn, to kyā tum mujh se kam mahabbat rakkhoge? 16 Lekin mumkin hai, ki main ne khud tum par boj na dālā ho; magar makkār jo huā, is liye tum ko fareb dekar phansā liyā ho. 17 Bhalā, jinhen main ne tumhare pās bhejā, kyā un men se kisī kī ma'rifat dagā ke taur par tum se kuchh le liyā? 18 Main ne Titus ko samjhākar us ke sāth us bhāl ko bhejā. Pas kyā Titus ne tum se dagā ke taur par kuchh liyā? kyā ham dono kā chāl chalan ek hī Rūh kī hidāyat ke mutābiq na thā? kyā ham ek hī naqsh i qadam par na chale?

19 Tum abhī tak yihī samajhte hoge, ki ham tumhare sāmne 'uzr kar rahe hai? Ham to Khudā ko hāzir jānkar Masīh men bolte hai. Aur ai piyāro, yih sab kuchh tumharī taraqqī ke liye hai. 20 Kyūnki main dartā hūn, kahīn aisā na ho, ki main ākar jaisā tumhen chāhtā hūn, waisā na pāūn, aur mujhe bhī

jaisá tum nahín cháhte, waisá hí páo; ki tum men jhagrá, hasad, gussa, tafriqe, badgoián, gíbaten, shekhián, aur fasád hon; 21 aur phir main jab áun, to merá Khudá mujhe tumháre sámne 'ájiz kare, aur mujhe bahuton ke liye afsos karná pare, jinhon ne peshtar gunáh kiye hain, aur us nápakí, aur harám-karí, aur shahwatparastí se jo un se sarzadd hui, tauba nahín kí.

13 Yih tísrí bár main tumháre pás átá hún. Do yá tén gawáhon kí zabán se har ek bát sábit ho jáegi. 2 Jaise main ne jab dúsri daf'a házir thá to pahle se kah diyá thá, waise hí ab gairházirí men bhí un logon se jinhon ne peshtar gunáh kiye hain, aur áur sab logon se, pahle se kahe detá hún, ki agar phir áungá, to darguzar na karúngá; 3 kyúñki tum is kí dalíl cháhte ho, ki Masih mujh men boltá hai; aur wuh tumháre wáste kamzor nahín, balki tum men zoráwar hai: 4 hán, wuh kamzorí ke sabab se salíb diyá gayá, lekin Khudá kí qudrat ke sabab se zinda hai. Aur ham bhí us men kamzor to hain, magar us ke sáth Khudá kí us qudrat ke sabab se zinda hongé, jo tumháre wáste hai. 5 Tum apne áp ko ázmáo, kí imán par ho yá nahín; apne áp ko jáncho. Kyá tum apní

bábat yih nahín jánte, ki Yisú' Masih tum men hai? warna tum námaqbul ho. 6 Lekin main um-med kartá hún ki tum ma'lúm kar loge, ki ham to námaqbul nahín. 7 Aur ham Khudá se du'á mángte hain, ki tum kuchh badí na karo; na is wáste ki ham maqbul ma'lúm hon, balki is wáste ki tum nekí karo, cháhe ham námaqbul hí tháhr-en. 8 Kyúñki ham haqq ke bar-khiláf kuchh nahín kar sakte, magar sirf haqq ke liye kar sakte hain. 9 Jab ham kamzor hain, aur tum zoráwar ho, to ham khush hain: aur yih du'á bhí mángte hain, ki tum kámil bano. 10 Is liye main gairházirí men yih báten likhtá hún, táki házir hokar mujhe us ikhtiyár ke muwáfíq sahtí na karní pare, jo Khudáwánd ne mujhe banáne ke liye diyá hai, na bigárne ke liye.

11 Garaz, ai bháiyó, khush raho; kámil bano; khátirjama' rakkho; yakdil raho; mel miláp rakkho; to Khudá, mahabbat aur mel miláp ká chashma, tumháre sáth hogá. 12 A'pas men pák bosa lekar salám karo.

13 Sáre muqaddas log tum ko salám kahte hain.

14 Khudáwánd Yisú' Masih ká fazl, aur Khudá kí mahabbat, aur Rúhu'l Quds kí shirákat tum sab ke sáth hotí rahe.

GALATI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo na insánon kí jánib se, na insán ke sabab se, balki Yisú' Masih aur Khudá Báp ke sabab se, jis ne us ko murdon men se jiláyá, rasúl hai; 2 aur sáre bháiyon kí taraf se, jo mere sáth hain, Galatiya kí kalísi-yáon ko. 3 Khudá Báp, aur hamáre Khudáwánd Yisú' Masih kí taraf se tumhen fazl aur itmínán hásil hotá rahe; 4 usí ne hamáre gunáh-on ke liye apne áp ko de diyá, táki hamáre Khudá aur Báp kí marzí

ke muwáfíq, hamen is maujúda kharáb jahán se khalási bakhshe: 5 us kí tamjíd abadu'l ábád hoti rahe. A'mín.

6 Main ta'ajjub kartá hún, ki jis ne tumhen Masih ke fazl se buláyá, us se tum is qadr jald phirkar kisi áur tarah kí khushkhabarí kí taraf máil hone lage: 7 magar wuh dúsri nahín: albatta ba'z aise hain, jo tumhen ghabrá dete, aur Masih kí khushkhabarí bigárná cháhte hain. 8 Lekin agar ham, yá ásmán

ká koí firishta bhí, us khushkhabarí ke siwá jo ham ne tumhen sunái, koí áur khushkhabarí tumhen sunáe, to mal'un ho. 9 Jaisá ham peshtar kah chuke hain, waisá hí ab main phir kahtá hún, kí us khushkhabarí ke siwá, jo tum ne qubúl kí thí, agar koí tumhen áur khushkhabarí sunátá hai, to mal'un ho. 10 Ab main ádmíon ko dost banátá hún, yá Khudá ko? kyá ádmíon ko khush karná cháhtá hún? agar ab tak ádmíon ko khush kartá rahtá, to Masíh ká banda na hotá.

11 Ai bháiyó, main tumhen jatáe detá hún, kí jo khushkhabarí main ne sunái, wuh insán kí sí nahín. 12 Kyúnki wuh mujhe insán kí taraf se nahín pahunchí, aur na mujhe síkhái gayí, balki Yísú' Masíh kí taraf se mujhe us ká mukáshafa húa. 13 Chunáncí Yahúdí taríq men jo pahle merá chál chalan thá, tum sun chuke ho; kí main Khudá kí kalísiyá ko azhadd satátá aur tabáh kartá thá: 14 aur main Yahúdí taríq men apní qaum ke aksar ham'umron se barhtá jatá thá, aur apne buzurgon kí riwáyaton men niháyat sargarm thá. 15 Lekin jis Khudá ne mujhe merí mán ke pet hí se makhsús kar liyá, aur apne fazl se bulá liyá, jab us kí yih marzí hui, 16 kí apne Bete ko mujh men zahir kare, táki main gairqaumon men us kí khushkhabarí dún; to na main ne gosht aur khún se saláh lí: 17 aur na Yarúshalem men un ke pás gayá, jo mujh se pahle rasúl the, balki fauran 'Arab ko chalá gayá; phir wahán se Damishq ko wápas áyá.

18 Phir tén baras ke ba'd main Kefá se muláqát karne ko Yarúshalem gayá, aur pandrah dín us ke pás rahá. 19 Magar áur rasúlon men se, Khudáwánd ke bhái Ya'qúb ke siwá, kisi se na milá. 20 Jo báten main tum ko dikhtá hún, Khudá ko házir jánkar kahtá hún, kí wuh jhúthí nahín. 21 Is ke ba'd main Súriya aur Kilikiya ke iláqon men áyá. 22 Aur Yahúdiya kí kalísiyáen jo Masíh men thín merí súrat se to wáqif na thín: 23 magar sirf yih suná kartí thín, kí Jo ham ko pahle satátá thá, wuh ab usí dín kí khushkhabarí detá hai, jise pahle tabáh kartá thá; 24 aur wuh mere bá'is Khudá kí baráí kartí thín.

2 A'khir, chaudah baras ke ba'd main Bar Nabá ke sáth phir Yarúshalem ko gayá, aur Titus ko bhí sáth le gayá. 2 Aur merá jáná mukáshafa ke mutábíq húa: aur jis khushkhabarí kí gairqaumon men manádi kartá hún, wuh un se bayán kí, magar 'aláhídagí men un hí logon se jo kuchh samjhe játe the, aisá na ho kí merí is waqt kí yá aglí daur dhúp befáida jáe. 3 Lekin Titus bhí jo mere sáth thá, aur Yúnání hai, khatna karáne par majbúr na kiya gayá: 4 aur yih un jhúthe bháiyon ke sabab se húa, jo chhipkar dákhil ho gaye the, aur chorí se ghús áe the táki us ázadí ko jo hamen Masíh Yísú' men hásil hai, jásúson ke taur par daryáft karke, hamen gulámí men láen: 5 un ke tábí' rahná ham ne gharí bhar bhí manzúr na kiya, táki khushkhabarí kí sachcháí tum men qáim rahe. 6 Aur jo log kuchh samjhe játe the, (khwáh wuh kaise hí the, mujhe is se kuchh wásta nahín; Khudá kisi ádmí ká tarafdár nahín)—un se, jo kuchh samjhe játe the, mujhe kuchh hásil na húa: 7 lekin bar'aks is ke, jab unhon ne yih dekhá, kí jis tarah makhtúnon ko khushkhabarí dene ká kám Patras ke supurd húa, isí tarah námakhtúnon ko sunána is ke supurd húa; 8 (kyúnki jis ne makhtúnon kí risálat ke liye Patras men asar paidá kiya, usí ne gairqaumon ke liye mujh men bhí asar paidá kiya); 9 aur jab unhon ne us taufiq ko ma'lúm kiya, jo mujhe milí thí, to Ya'qúb aur Kefá aur Yúhanná ne, jo kalísiyá ke rukn samjhe játe the, mujhe aur Bar Nabá ko dahiná háth dekar sharík kar liyá, táki ham gairqaumon ke pás jáen, aur wuh makhtúnon ke pás; 10 aur sirf yih kahá, kí garíbon ko yád rakhná: magar main khud hí isí kám kí koshish men thá.

11 Lekin jab Kefá Antákiya men áyá, to main ne rúbáru hokar us kí mukhálafat kí, kyúnki wuh malámat ke láiq thá. 12 Is liye kí Ya'qúb kí taraf se chand shakhsan ke áne se pahle to wuh gairqaumwálon ke sáth kháyá kartá thá: magar jab wuh á gaye, to makhtúnon se dárkar báz rahá, aur kanára kiya. 13 Aur báqi Yahúdiyon ne bhí us ke sáth hokar riyákári kí; yahán tak kí Bar

Nabá bhí un ke sáth riyákári men par gayá. 14 Jab main ne dekhá, ki wuh khushkhabarí ki sachcháí ke muwáfiq sídhí cháí nahín chalte, to main ne sab ke sámné Kefá se kahá, ki Jab tú, báwujúd Yahúdí hone ke, gairqaumon ki tarah zindagi guzártá hai, na Yahúdíon ki tarah, to gairqaumon ko Yahúdíon ki tarah chalne par kyün majbúr kartá hai? 15 Go ham paidáish se Yahúdí hain, aur gunahgár gairqaumon men se nahín, 16 táham yih jánkar ki ádmí sharí'at ke a'mál se nahín, balki sirf Yisú' Masíh par imán lāne se rástbáz thahrtá hai, khud bhí Masíh Yisú' par imán lāe, táki ham Masíh par imán lāne se rástbáz thahren, na ki sharí'at ke a'mál se; kyünki sharí'at ke a'mál se koí bashar rástbáz na thahregá. 17 Aur ham jo Masíh men rástbáz thahrná cháhte hain, agar khud hí gunahgár niklen, to kyá Masíh gunáh ká bá'is hai? Hargiz nahín! 18 Kyünki jo kuchh main ne dhá diyá, agar use phir banáün, to apne ap ko qusúrwár thahrtá hún. 19 Chunánci main sharí'at hí ke wasíle sharí'at ke í'tibár se mar gayá, táki Khudá ke í'tibár se zinda ho jáün. 20 Main Masíh ke sáth maslúb huá hún; aur ab main zinda na rahá, balki Masíh mujh men zinda hai: aur main jo ab jism men zindagi guzártá hún, to Khudá ke Bete par imán lāne se guzártá hún, jis ne mujh se mahabbat rakkhi, aur apne ap ko mere liye maut ke hawále kar diyá. 21 Main Khudá ke fazl ko bekár nahín kartá: kyünki rástbázi agar sharí'at ke wasíle se míltí, to Masíh ká marná 'abas hotá.

3 Ai nádán Galatío, kis ne tum par afsún kar liyá? tumhári to goyá áñkhon ke sámné Yisú' Masíh salib par dikháya gayá. 2 Main tum se sirf yih daryáft karná cháhtá hún, ki tum ne sharí'at ke a'mál se Rűh ko páyá, yá imán ke paigám se? 3 Kyá tum aise nádán ho, ki Rűh ke taur par shurú' karke, ab jism ke taur par kám purá karná cháhte ho? 4 Kyá tum ne itní taklífen befáida útháin? magar sháyad befáida nahín. 5 Pas jo tumhen Rűh bakhshá, aur tum men mu'jize záhir kartá hai, kyá wuh sharí'at ke a'mál se aísá kartá hai,

yá imán ke paigám se? 6 Chunánci Ibráhím Khudá par imán láyá, aur yih us ke liye rástbázi giná gayá. 7 Pas ján lo, ki jo imánwále hain, wuhí Ibráhím ke farzand hain. 8 Aur kitáb í muqaddas ne peshtar se yih jánkar, ki Khudá gairqaumon ko imán se rástbáz thahraegá, pahle hí se Ibráhím ko yih khushkhabarí suná dí, ki Tere bá'is sári qaumen barakat páengi. 9 Pas jo imánwále hain, wuh imándár Ibráhím ke sáth barakat páte hain. 10 Kyünki jitne sharí'at ke a'mál par takya karte hain, wuh sab la'nat ke mátaht hain: chunánci likhá hai, ki jo koí un sab báton ke karne par qáim nahín rahtá, jo sharí'at ki kitáb men likhi hain, wuh la'natí hai. 11 Aur yih bát záhir hai, ki sharí'at ke wasíle se koí shakhs Khudá ke nazdík rástbáz nahín thahrtá: kyünki likhá hai, ki Rástbáz imán se jítá rahegá: 12 aur sharí'at ko imán se kuchh wásta nahín; balki likhá hai, ki jis ne in par 'amal kiyá, wuh in ke sabab se jítá rahegá. 13 Masíh jo hamáre liye la'natí baná, us ne hamen mol lekar sharí'at ki la'nat se chhuráya: kyünki likhá hai, ki jo koí lakri par latkáyá gayá, wuh la'natí hai: 14 táki Masíh Yisú' men Ibráhím ki barakat gairqaumon tak bhí pahunché; aur ham imán ke wasíle se us Rűh ko hásil karen, jis ká wa'da huá hai.

15 Ai bháiyó, main insán ke taur par kahtá hún: ki agarchi ádmí hí ká 'ahd ho, jab us kí tasdíq ho gayí, to koí us ko bátíl nahín kartá, aur na us par kuchh barháta hai. 16 Pas Ibráhím aur us kí nasl se wa'de kiye gaye. Wuh yih nahín kahtá, ki nasl-on se, jaisá bahuton ke wáste kahá játá hai; balki jaisá ek ke wáste, ki Terí nasl ko; aur wuh Masíh hai. 17 Merá yih matlab hai, ki jis 'ahd kí Khudá ne pahle se tasdíq kí thí, us ko sharí'at chár sau tís baras ke ba'd ákar bátíl nahín kar saktí, ki wuh wa'da láhásil ho. 18 Kyünki agar mírás sharí'at ke sabab se míltí hai, to wa'de ke sabab se na húi: magar Ibráhím ko Khudá ne wa'de hí kí ráh se bakhshí. 19 Pas sharí'at kyá rahí? Wuh náfarmaníon ke sabab se ba'd men dí gayí, ki us nasl ke áne tak rahe jis se wa'da kiyá

gayá thá; aur wuh frishton ke wasíle se ek darmiyání kí ma'rifat muqarrar kí gayí. 20 Ab darmiyání ek ká nahín hotá; magar Khudá ek hí hai. 21 Pas kyá sharí'at Khudá ke wa'don ke khiláf hai? Hargiz nahín! kyúñki agar koi aisi sharí'at dí játí, jo zindagí bakhsh saktí, to albatta rástbázi sharí'at ke sabab se hotí. 22 Magar kitáb í muqaddas ne sab ko gunáh ká mátaht kar diyá, táki wuh wa'da jo Yisú' Masíh par imán lāne par mauqúf hai, imándáron ke haqq meñ purá kiyá jāe.

23 I'mán ke áne se peshtar sharí'at kí mátahtí meñ hamáři nigahbání hotí thí, aur us imán ke áne tak jo zāhir honewálá thá, ham usí ke páband rahe. 24 Pas sharí'at Masíh tak pahunchāne ko hamára ustād baní, táki ham imán ke sabab rástbáz thahren. 25 Magar jab imán á chuká, to ham ustād ke mátaht na rahe. 26 Kyúñki tum sab us imán ke wasíle se jo Masíh Yisú' meñ hai, Khudá ke farzand ho. 27 Aur tum sab jitnon ne Masíh meñ shāmil hone ká baptisma liyá Masíh ko pahin liyá. 28 Na koi Yahúdí rahá, na Yúnání; na koi gulám, na ázád; na koi mard, na 'aurat: kyúñki tum sab Masíh Yisú' meñ ek ho. 29 Aur agar tum Masíh ke ho, to Ibráhím kí nasl, aur wa'de ke mutábíq wáris ho.

4 Main yih kahtá hūñ, kí wáris jab tak bachcha hai, agarchi wuh sab ká málík hai, magar us meñ aur gulám meñ farq nahín; 2 balki jo m'ád báp ne muqarrar kí, us waqt tak sarparaston aur mukhtáron ke ikhtiyár meñ rahtá hai. 3 Isí tarah ham bhí jab bachche the, to duniyawí ibtidái báton ke páband hokar gulámí kí hálát meñ rahe: 4 lekin jab waqt purá ho gayá, to Khudá ne apne Beṭe ko bhejá, jo 'aurat se paidá huá, aur sharí'at ke mátaht paidá huá, 5 táki sharí'at ke mátahton ko mol lekar chhurá le, aur ham ko lepálak hone ká darja mile. 6 Aur chūñki tum beṭe ho, is liye Khudá ne apne Beṭe kí Rūh hamáre dilon meñ bhejí, jo Abbá, ya'ni, Aí Báp, kah kahkar pukártí hai. 7 Pas ab tú gulám nahín, balki beṭa hai; aur jab beṭa huá, to Khudá ke sabab wáris bhí huá.

8 Lekin us waqt Khudá se náwá-qif hokar, tum un ma'búdon kí gulámí meñ the, jo apní zát se Khudá nahín: 9 magar ab jo tum ne Khudá ko pahcháñá, balki Khudá ne tum ko pahcháñá, to un za'if aur nikammí ibtidái báton kí taraf kis tarah phir rujú' hote ho, jin kí dobára gulámí karní cháhte ho? 10 Tum dinon, aur mahínon, aur muqarrarí waqton, aur barason ko mánte ho. 11 Mujhe tumhári bábat ḍar hai, kahín aísá na ho, kí jo mihnát main ne tum par kí hai, befáida jāe.

12 Aí bháiyó, main tumhári minnat kartá hūñ, kí merí mánind ho jáo, kyúñki main bhí tumhári mánind hūñ. Tum ne merá kuchh bigará nahín: 13 balki tum jánte ho, kí main ne pahlí daf'a jism kí kamzorí ke sabab se tum ko khushkhabarí sunáí thí: 14 aur tum ne merí us jismání hálát ko, jo tumhári ázmáish ká bá'is thí, na haqír jáñá, na us se nafrat kí; aur Khudá ke frishte, balki Masíh Yisú' kí mánind mujhe mán liyá. 15 Pas tumhárá wuh khushí manáná kahán gayá? Main tumhárá gawáh hūñ, kí agar ho saktá, to tum apní áñkhen bhí níkáلكar mujhe de dete. 16 To kyá tum se sach bolne ke sabab main tumhárá dushman ban gayá? 17 Wuh tumhen dost banáne kí koshish to karte hain, magar nekníyatí se nahín; balki wuh tumhen khárij karána cháhte hain, táki tum unhin ko dost banáne kí koshish karo. 18 Lekin yih achchhí bát hai, kí nek amr meñ dost banáne kí har waqt koshish kí jāe, na sirf usí waqt kí jab main tumháre pás maujúd hūñ. 19 Aí mere bachcho, tumhári taraf se mujhe phir janne ke se dard lage hain, jab tak kí Masíh tum meñ sūrat na pakaṛ le. 20 Jí cháhtá hai, kí ab tumháre pás maujúd hokar aur tarah se bolūñ, kyúñki mujhe tumhári taraf se shubha hai.

21 Mujh se kaho to, tum jo sharí'at ke mátaht honá cháhte ho, kyá sharí'at kí bát ko nahín sunte? 22 Yih likhá hai, kí Ibráhím ke do beṭe the; ek laundí se, दूसrá ázád se. 23 Magar laundí ká larhá jis mání taur par, aur ázád ká larhá wa'de ke sabab se paidá huá 24 Ir

báton men tamsíl pái játí hai: is liye ki yih 'auraten goyá do 'ahd hain; ek Koh i Síná par ká, jis se gulám hí paidá hote hain, aur wuh Hájira hai. 25 Aur Hájira 'Arab ká Koh i Síná hai; aur maujúda Yarúshalem us ká jawáb hai, kyúнки wuh apne larkon samet gulámi men hai. 26 Magar 'álam i balá ki Yarúshalem ázád hai, aur wuhí hamári mán hai. 27 Kyúнки likhá hai, ki

Ai bánjh! tú jis ke aulád nahín hotí, khushi maná;

Tú jo dard i zih se náwáqif hai, áwáz baland karke chillá:

Kyúнки bekas chhorí hui ki aulád shauharwái ki aulád se ziyáda hogí.

28 Pas, ai bháiyó, ham Izháq ki tarah wa'de ke farzand hain. 29 Aur jaise us waqt jismání paidáishwálá ruhání paidáishwále ko satátá thá, waise hí ab bhí hotá hai. 30 Magar kitáb i muqaddas kyá kahtí hai? Yih, ki Laundí aur us ke beté ko níkal de, kyúнки laundí ká betá ázád ke beté ke sáth hargiz wáris na hogá. 31 Pas, ai bháiyó, ham laundí ke farzand nahín, balki ázád ke hain.

5 Masíh ne hamen ázád rahne ke liye ázád kiyá hai. Pas qáim raho, aur dobára gulámi ke júc men na juto.

2 Dekho, main Paulus tum se kahtá hún, ki agar tum khatná karóge, to Masíh se tum ko kuchh fáida na hogá. 3 Balki main har ek khatna karánewále shakhs par phír gawáhí detá hún, ki use tamám shari'at par 'amal karná farz hai. 4 Tum jo shari'at ke wasíle se rástbáz thahrná cháhte ho, Masíh se alag ho gaye, aur fazl se mahrúm. 5 Kyúнки ham Rúh ke bá'is imán se rástbází ki ummed bar áne ke muntazir hain. 6 Aur Masíh Yisú' men na to khatna kuchh kám ká hai, na námakhtúni; magar imán, jo mahabbat ki ráh se asar kartá hai. 7 Tum to áchchhí tarah daur rahe the; kis ne tumhen haqq ke mánne se rok diya? 8 Yih targib tumháre bulánewále ki taraf se nahín hai. 9 Thorá sá khamír sáre gundhe hue áte ko khamír kar detá hai. 10 Mujhe Khudáwand men tum par yih bharosá hai, ki tum aur tarah ká khayál na karoge: lekin jo tumhen ghabrá detá hai,

wuh koi kyún na ho, sazá páegá. 11 Aur ai bháiyó, main agar ab tak khatne ki manádi kartá hún, to ab tak satáyá kyún játá hún? Is súrat men salíb ki thokar to játí rahí. 12 Kásh ki tumháre beqarár karnewále apná ta'alluq qata' kar lete.

13 Ai bháiyó, tum ázadí ke liye buláe to gaye ho; magar aisá na ho, ki wuh ázadí jismání báton ká mauqa' bane, balki mahabbat ki ráh se ek dúsre ki khidmat karo.

14 Kyúнки sári shari'at par ek hí bát se purá 'amal ho játá hai, ya'ni is se, ki Tú apne parausi se apní mánind mahabbat rakh. 15 Lekin agar tum ek dúsre ko kátte aur pháre kháte ho, to khabardár rahná, ki ek dúsre ká satyanás ná kar do.

16 Magar main yih kahtá hún, ki Rúh ke muwáfiq chalo, to jism ki khwáhish ko hargiz purá na karoge. 17 Kyúнки jism Rúh ke khiláf khwáhish kartá hai, aur Rúh jism ke khiláf; aur yih ek dúsre ke mukhálif hain; táki jo tum cháhte ho, wuh ná karo. 18 Aur agar tum Rúh ki hidáyat se chalte ho, to shari'at ke mátaht nahín rahe. 19 Ab jism ke kám to zahir hain, ya'ni harámkári, nápakí, shahwatparástí, 20 butparástí, jádúgarí, 'adawatén, jhagrá, hasad, gussa, tafriqé, judálan, bid'aten, 21 bugz, nashe-bází, náchrang, aur aur in ki mánind: in ki bábat tumhen pahle se kahe detá hún, jaisá ki peshitar jatá chuká hún, ki aise kám karnewále Khudá ki bádsháhát ke wáris na hongé. 22 Magar Rúh ká phal mahabbat, khushi, itmínán, tahammul, mihrbání, neki, imándári, 23 hilm, parhezgári hai: aise aise kámon ki koi shari'at mukhálif nahín. 24 Aur jo Masíh Yisú' ke hain, unhon ne jism ko us ki ragbaton aur khwáhishon samet salíb par kiench diya hai.

25 Agar ham Rúh ke sabab se zinda hain, to Rúh ke muwáfiq chalná bhí cháhiye. 26 Ham bejá fakhr karke, na ek dúsre ko chiráen, na ek dúsre se jalén.

6 Ai bháiyó, agar koi ádmí kisi qusúr men pakrá bhí jae, to tum jo ruhání ho, us ko hilm-mizáji se bahál karo; aur apná bhí khayál rakh, kahín tú bhí az-máish men na par jae. 2 Tum

ek dūsre kā bār uṭhāo, aur yūn Masīh kī sharī'at ko pūrā karo. 3 Kyūnki agar koī shakhs apne āp ko kuchh samjhe, aur ho kuchh nahīn, to apne āp ko dhokā detā hai. 4 Pas har shakhs apne hī kām ko āzmā le; is sūrat mein use apnī hī bābat fakhr karne kā mauqa' hogā, na dūsre kī bābat. 5 Kyūnki har shakhs apnā hī bojh uṭhāegā.

6 Kalām kī ta'līm pānewālā ta'līm denewālē ko sab achchhī chīzon mein sharīk kare. 7 Fareb na khāo; Khudā thātthon mein nahīn urāyā jātā: kyūnki ādmī jo kuchh botā hai, wuhī kātegā. 8 Jo koī apne jism ke liye botā hai, wuh jism se halākat kī fasl kātegā; aur jo Rūh ke liye botā hai, wuh Rūh se hamēsha kī zindagī kī fasl kātegā. 9 Ham nek kām karne mein himmat na hāren, kyūnki agar bedil na hongē, to 'aīn waqt par kāṭenge. 10 Pas jāhān tak mauqa' mile, sab ke sāth neki karen, khāsskar ahl-i-imān ke sāth.

11 Dekho, main ne kaise bare

barē harfon mein tum ko apne hāth se likhā hai. 12 Jitne log jismānī namūd chāhte hain, wuh tumhen khatna karāne par majbūr karte hain; sirf is liye kī Masīh kī salīb ke sabab satāe na jāen. 13 Kyūnki khatna karānewālē khud bhī sharī'at par 'amal nahīn karte; magar tumhārā khatna is liye karānā chāhte hain, kī tumhārī jismānī hālat par fakhr karen. 14 Lekin Khudā na kare, kī main kisī chīz par fakhr karūn, siwā apne Khudāwand Yisū' Masīh kī salīb ke, jis se dunyā mere i'tibār se maslūb hūī, aur main dunyā ke i'tibār se. 15 Kyūnki na khatna kuchh chīz hai, na nāmākhṭūnī, balki naye sire se maḥlūq honā. 16 Aur jitne is qā'ide par chalen, unhen, aur Khudā ke Isrāīl ko, itminān aur rahm hāsīl hotā rahe.

17 A'ge ko koī mujhe taklīf na de: kyūnki main apne jism par Yisū' ke dāg liye hūe phirtā hūn.

18 Aī bhāīyo, hamāre Khudāwand Yisū' Masīh kā fazl tumhārī rūh ke sāth rahe. A'mīn.

IFISI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KĀ KHATT

1 Paulus kī taraf se, jo Khudā kī marzī se Masīh Yisū' kā rasūl hai, un muqaddason ke nām jo Ifisus mein hain aur Masīh Yisū' mein imāndār hain. 2 Hamāre Bāp Khudā aur Khudāwand Yisū' Masīh kī taraf se tumhen fazl aur itminān hāsīl hotā rahe.

3 Hamāre Khudāwand Yisū' Masīh ke Khudā aur Bāp kī hamd ho, jis ne ham ko Masīh mein āsmānī maqāmon par har tarah kī rūhānī barakat bakhsī: 4 chunānchī us ne ham ko binā e 'ālam se peshtar us mein chun liyā, tāki ham us ke nazdīk mahabbat mein pāk aur be-'aib hon: 5 aur us ne apnī marzī ke nek irāde ke muwāfiq hamen apne liye peshtar se muqarrar kiya, kī Yisū' Masīh ke wasīle us ke lepā-lak beṭe hon, 6 tāki us ke us fazl

ke jalāl kī sitāish ho, jise hamen us 'Azīz mein muft bakhsā: 7 ham ko us mein us ke khūn ke wasīle se maḥlasī, ya'nī qusūron kī mu'āfi, us ke us fazl kī daulat ke muwāfiq hāsīl hai, 8 jise us ne har tarah kī hikmat aur dānāl ke sāth kasrat se ham par nāzil kiya; 9 chunānchī us ne apnī marzī ke bhed ko apne us nek irāde ke muwāfiq ham par zāhir kiya, jise apne āp mein thahrā liyā thā: 10 tāki zamānon ke pūre hone kā aisā intizām ho, kī Masīh mein sab chīzon kā majmū'a ho jāe, khwāh wuh āsmān kī hon, khwāh zamīn kī; 11 usī mein ham bhī us ke irāde ke muwāfiq, jo apnī marzī kī maslahat se sab kuchh kartā hai, peshtar se muqarrar hokar mīrās bane; 12 tāki ham jo pahle se Masīh kī ummed mein the, us ke

jalál kí sitáish ke bá'is hon : 13 aur usí men tum par bhí, jab tum ne kalám í haqq ko suná, jo tumhári naját kí khushkhabarí hai, aur us par imán lé, pák mau'úda Rúh kí muhr lagí ; 14 wuhí Khudá kí milkiyat kí makhlási ke liye, hamári mirás ká bai'ána hai, táki us ke jalál kí sitáish ho.

15 Is sabab se main bhí us imán ká, jo tumháre darmiyán Khudá-wand Yisú' par hai, aur sab muqaddason par záhir hai, hál sunkar, 16 tumhári bábat shukr karne se báz nahín atá, aur apní du'áon men tumhen yád kiya kartá hun ; 17 kí hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh ká Khudá, jo jalál ká Báp hai, tumhen apní pahchán men hikmat aur mukáshafe kí rúh bakhshe ; 18 aur tumháre dil kí ánkhen raushan ho jáen, táki tum ko ma'lúm ho, kí us ke buláne se kaisí kuchh ummed hai, aur us kí mirás ke jalál kí daulat muqaddason men kaisí kuchh hai ; 19 aur ham imán lánewálon ke liye us kí barí qudrat kyá hí behadd hai, us kí barí quwwat kí tásir ke muwáfíq, 20 jo us ne Masíh men kí, jab kí use murdon men se jilákar apní dahiní taraf ásmání maqámon par biþháya, 21 aur har tarah kí hukumat, aur ikhtiyár, aur qudrat, aur riyásat, aur har ek nám se bahut baland kiya, jo na sirf is jahán men, balki ánewále jahán men bhí liya jáegá : 22 aur sab kuchh us ke panwon tale kar diya, aur us ko sab chízon ká sardár banákar, kalísiya ko de diya ; 23 yih us ká badan hai, aur usí kí ma'múrí jo har tarah se sab ká ma'múr karnewálá hai.

2 Aur us ne tumhen bhí zinda kiya, jab apne qusúron aur gunáhon ke sabab murda the, 2 jin men tum peshtar dunyá kí rawish par chalte the, aur hawá kí 'amaldá-ri ke hákim, ya'ní us rúh kí palrawí karte the, jo ab náfarmání ke farzandon men tásir kartí hai ; 3 in men ham bhí sab ke sab pahle apne jism kí khwáhishon men zindagí guzáarte, aur jism aur 'aql ke iráde púre karte the, aur dúson kí mániñd taba'í taur par gazab ke farzand the :— 4 magar Khudá ne apne rahm kí daulat se, us barí mahabbat ke sabab, jo us ne ham se kí, 5 jab qusúron ke sabab

murda hí the, to ham ko Masíh ke sáth zinda kiya, (tum ko fazl hí se naját mili hai,) 6 aur Masíh Yisú' men shámil karke us ke sáth jiláyá, aur ásmání maqámon par us ke sáth biþháya ; 7 táki wuh apní us mihr-bání se, jo Masíh Yisú' men ham par hai, ánewále zamánon men apne fazl kí beniháyat daulat dikháe : 8 kyúñki tum ko imán ke wasile fazl hí se naját mili hai : aur yih tumhári taraf se nahín : Khudá kí bakhsish hai : 9 aur na a'mál ke sabab se hai, táki kí fakhr na kare. 10 Kyúñki ham usí kí kárigari hain, aur Masíh Yisú' men un nek 'amál ke wáste makhlúq hue, jin ko Khudá ne pahle se hamáre karne ke liye taiyár kiya thá. 11 Pas yád karo, kí tum jo jism ke rú se gairqaumwále ho—aur wuh log jo jism men háth se kiye hue khatne ke sabab makhtún kah-láte hain, tum ko námakhtún kahte hain— 12 agle zamáne men Masíh se judá, aur Isráíl kí saltanat se khárij, aur wa'de ke 'ahdon se náwáqif, aur náummed, aur dunyá men Khudá se 'aláhida the. 13 Magar tum jo pahle dúr the, ab Masíh Yisú' men Masíh ke khún ke sabab se nazdík ho gaye ho. 14 Kyúñki wuhí hamári sulh hai, jis ne donon ko ek kar liya, aur judái kí díwár ko jo bích men thí, dhá diya ; 15 chunáñchi us ne apne jism ke zarí'e se dushmaní, ya'ní wuh shari'at jis ke hukm zábiton ke taur par the, mauqúf kar dí ; táki donon se apne ap men ek nayá insán paidá karke sulh kará de ; 16 aur salib par dushmaní ko mitákar, aur us ke sabab se donon ko ek tan banákar, Khudá se miláe ; 17 aur us ne ákar, tumhen jo dúr the, aur unhen jo nazdík the, donon ko sulh kí khushkhabarí dí : 18 kyúñki us hí ke wasile se ham donon kí ek hí Rúh men Báp ke pás rasái hotí hai. 19 Pas ab tum pardesí aur musáfir nahín rahe, balki muqaddason ke hamwatan aur Khudá ke gharáne ke ho gaye, 20 aur rasúlon aur nabíon kí neo par, jis ke kone ke síre ká patthar khud Masíh Yisú' hai, ta'mír kiye gaye ho ; 21 usí men har ek 'imárat mil milákar Khudá-wand men ek pák maqdis bantí játi hai ; 22 aur tum bhí us men báham ta'mír kiye játe ho, táki Rúh men Khudá ká maskan bano.

3 Isí sabab se main Paulus jo tum gairqaumwálon kí khátir Masíh Yisú' ká qaidí hún— 2 sháyad tum ne Khudá ke us fazl ke intizám ká hál suná hogá, jo tumháre liye mujh par húa; 3 ya'ní yih ki wuh bhed mujhe mukáshafe se ma'lúm húa; chunáncí main ne pahle us ká mukhtasar hál likhá hai, 4 jise parhkar tum ma'lúm kar sakte ho, ki main Masíh ká wuh bhed kis qadr samajhtá hún; 5 jo áur zamánon men baní A'dam ko is tarah ma'lúm na húa thá, jis tarah us ke muqaddas rasúlon aur nabílon par Rúh men ab záhir ho gayá hai; 6 ya'ní yih, ki Masíh Yisú' men gairqaumen khushkhabarí ke wasíle mírás men sharík, aur badan men shámil, aur wa'de men dákhil hai; 7 aur Khudá ke us fazl kí bakhshish se, jo us kí qudrat kí tásir se mujh par húa, main is khushkhabarí ká khádim baná. 8 Mujh par, jo sab muqaddason men chhote se chhotá hún, yih fazl húa, ki main gairqaumon ko Masíh kí beqiyás daulat kí khushkhabarí dú; 9 aur sab par yih bát raushan karún, ki jo bhed azat se sab chizon ke paidá karnewále Khudá men poshída rahá, us ká kyá intizám hai; 10 táki ab kalísiyá ke wasíle Khudá kí tarah tarah kí hikmat un hukúmatwálon aur iktiyárwálon ko, jo ásmání maqámon men hai, ma'lúm ho jae, 11 us azalí iráde ke mutábíq jo us ne hamáre Khudáwánd Masíh Yisú' men kiyá thá: 12 jis men ham ko us par ímán rakhne ke sabab dilerí hai, aur bharose ke sáth rasái. 13 Pas main darxhwást kartá hún, ki tum merí un musibatón ke sabab jo tumhári khátir sahtá hún, himmat na háro, kyúnci wuh tumháre liye 'izzat ká bá'is hai.

14 Is sabab se main us Báp ke áge ghutne tektá hún, 15 jis se ásmán aur zamín ká har ek khándán námzad hai; 16 ki wuh apne jalál kí daulat ke muwáfíq tumhen yih 'ináyat kare, kí tum us kí Rúh se apní bátini insániyat men bahut hí zoráwar ho jáo; 17 aur ímán ke wasíle se Masíh tumháre dílon men sukúnat kare; táki tum mahabbat men jar pakarke, aur bunyád qáim karke, 18 sab muqaddason samet

bakhúbí ma'lúm kar sako, kí us kí chauháí, aur lambái, aur úpchái, aur gahrái kitní hai, 19 aur Masíh kí us mahabbat ko ján sako, jo jánne se báhar hai, táki tum Khudá kí sári ma'múrí tak ma'múr ho jáo. 20 Ab jo aisá qádir hai, kí us qudrat ke muwáfíq jo ham men tásir kartí hai, hamári darxhwást aur khayál se bahut ziyáda kám kar saktá hai; 21 kalísiyá men aur Masíh Yisú' men pusht dar pusht, aur abadu'l ábád us kí tamjíd hotí rahe. A'mín.

4 Pas main jo Khudáwánd men qaidí hún, tum se iltimás kartá hún, kí jis buláwe se tum buláe gaye the, us ke munásib chalo; 2 ya'ní kamál firotaní aur hilm ke sáth tahammul karke mahabbat se ek dústre kí bardásht karo; 3 aur isí koshish men raho, kí Rúh kí yagánagí suh ke band se bandhí rahe. 4 Ek hí badan hai, aur ek hí Rúh; chunánci tumhen jo buláe gaye the, apne buláe jáne se ummed bhí ek hí hai; 5 ek hí Khudáwánd hai, ek hí ímán, ek hí baptisma; 6 aur sab ká Khudá aur Báp ek hí hai, jo sab ke úpar, aur sab ke darmiyan, aur sab ke andar hai. 7 Aur ham men se har ek par Masíh kí bakhshish ke andáze ke muwáfíq fazl húa hai. 8 Isí wáste wuh kahtá hai, kí

Jab wuh 'álam i bálá par charhá,
to qaidíon ko sáth le gayá,

Aur ádmíon ko in'ám diye.

9 (Us ke charhne se áur kyá páyá játá hai, siwá is ke kí wuh zamín ke níche ke 'iláqe men utrá bhí thá? 10 Aur yih utarnewálá wuhí hai, jo sáre ásmánon se bhí úpar charh gayá, táki sab chizon ko ma'múr kare.) 11 Aur usí ne ba'z ko rasúl, aur ba'z ko nabí, aur ba'z ko mu-bashshir, aur ba'z ko charwáhá aur ustád banákar de diyá; 12 táki muqaddas log kámil banen, aur khidmatguzarí ká kám kiyá jae, aur Masíh ká badan taraqqí páe: 13 jab tak ham sab ke sab Khudá ke Beṭe ke ímán aur us kí pahchán men ek na ho jáen, aur kámil insán na banen, ya'ní Masíh ke púre qadd ke andáze tak na pahunch jáen; 14 táki ham áge ko bachche na rahen, aur ádmíon kí bázígari aur makkári ke sabab, un ke gumráh karnewále

mansúbon kí taraf, har ek ta'lim ke jhoke se maujon kí tarah uchhalte bahte na phireñ; 15 balki mahabbat ke sáth sachcháí par qáim rahkar, aur us ke sáth jo sir hai, ya'ní Masíh ke sáth, paiwasta hokar har tarah se bañhte jáen; 16 jis se sára badan, har ek joṛ kí madad se paiwasta hokar aur gañkar, us tásir ke muwáfiq jo baqadr har hisse ke hotí hai, apne áp ko bañhátá hai, táki mahabbat meñ apní taraqqí kartá jáe.

17 Is liye main yih kahtá hún, aur Khudáwand meñ jatáe detá hún, kí jis tarah gairqaumeñ apne behúda khayálát ke muwáfiq chaltí hain, tum áyanda ko us tarah na chalná, 18 kyúñki un kí 'aql tárik ho gayí hai, aur wuh us nádání ke sabab jo un meñ hai, aur apne dílon kí sakhtí ke bá'is, Khudá kí zindagí se khárij hain; 19 unhoñ ne sun hokar shahwatparastí ko iktiyár kiyá, táki har tarah ke gande kám hirs se karen. 20 Magar tum ne Masíh kí aisi ta'lim nahín pái; 21 balki tum ne us sachcháí ke mutábiq, jo Yisú' meñ hai, usí kí suní, aur us meñ yih ta'lim pái hogí, 22 kí tum apne agle chál chalan kí us purání insániyat ko utár dálo, jo fareb kí shahwaton ke sabab se kharáb hotí játí hai; 23 aur apní 'aql kí rúhání hálát meñ naye bante jáo, 24 aur nayí insániyat ko pahino, jo Khudá ke mutábiq sachcháí kí rástbázi aur pákízagí meñ paidá kí gayí hai.

25 Pas jhúth bolná chhoṛkar, har ek shakhs apne parausi se sach bole, kyúñki ham ápas meñ ek dúsre ke 'uzw hain. 26 Gussa to karo, magar gunáh na karo: súraj ke dúbne tak tumhári khafagí na rahe: 27 aur Iblís ko mauqa' na do. 28 Chorí karnewálá phir chorí na kare, balki achchhá pesha iktiyár karke háthoñ se mihnát kare, táki muhtáj ko dene ke liye us ke pás kuchh ho. 29 Koí gandí bát tumháre munh se na nikle, balki wuhí jo zarúrat ke muwáfiq taraqqí ke liye achchhí ho, táki us se sunnewálon par fazl ho. 30 Aur Khudá kí pák Rúh ko ranjída na karo, jis se tum par mañhlasi ke díñ ke liye muhr huf. 31 Har tarah kí talakhmizájí, aur qahr, aur gussa, aur shor o gul, aur

badgoí, har qism kí badkhwáhí samet, tum se dúr kí jáen: 32 aur ek dúsre par mihrbán, aur narmdil ho, aur jis tarah Khudá ne Masíh meñ tumháre qusúr mu'áf kiye hain, tum bhí ek dúsre ke qusúr mu'áf karo.

5 Pas 'azíz farzandon kí tarah Khudá kí mánind bano; 2 aur mahabbat se chalo, jaise Masíh ne tum se mahabbat kí, aur hamáre wáste apne áp ko khushbú kí mánind Khudá kí nazr karke qurbán kiyá. 3 Aur jaisá kí muqaddason ko munásib hai, tum meñ harámkarí aur kisi tarah kí nápakí yá lálach ká zikr tak na ho; 4 aur na be-sharmí, aur behúdagoí, aur thaṭṭhe-bázi ká, kyúñki yih láiq nahín: balki bar'aks is ke shukrguzári ho. 5 Kyúñki tum yih khúb jánte ho, kí kisi harámkar, yá nápak, yá lálchí kí, jo butparast ke barábar hai, Masíh aur Khudá kí bádsháhat meñ kuchh mirás nahín. 6 Koí tum ko befáida báton se dhoká na de, kyúñki inhín gunáhoñ ke sabab se náfarmání ke farzandon par Khudá ká gazab názil hotá hai. 7 Pas un ke kámon ke sharik na ho; 8 kyúñki tum pahle tárikí the, magar ab Khudáwand meñ núr ho: pas núr ke farzandon kí tarah chalo, 9 (is liye kí núr ká phal har tarah kí neki aur rástbázi aur sachcháí hai), 10 aur tajribe se ma'lúm karte raho kí Khudáwand ko kyá pasand hai; 11 aur tárikí ke bephal kámon meñ sharik na ho, balki un par malámat hí kiyá karo; 12 kyúñki un ke po-shída kámon ká zikr bhí karná sharm kí bát hai. 13 Aur jin chízon par malámat hotí hai, wuh sab núr se záhír hotí hain: kyúñki jo kuchh záhír kiyá játá hai, wuh raushan ho játá hai. 14 Is liye wuh kahtá hai, kí Ai sonewále, jág, aur murdon meñ se jí uth, to Masíh ká núr tujh par chamkegá.

15 Pas gaur se dekho, kí kis tarah chalte ho; nádánon kí tarah nahín, balki dánáon kí mánind chalo; 16 aur waqt ko ganímat jáno, kyúñki díñ bure hain. 17 Is sabab se nádán na bano, balki Khudáwand kí marzí ko samjho, kí kyá hai. 18 Aur sharáb meñ matwále na bano, kyúñki is se badchalní wáqí hotí hai; balki Rúh se ma'múr

hote jāo; 19 aur āpas men maz mīr, aur rūhānī gazaleṇ gāyā karo, aur dil se Khudāwand ke liye jāte bajāte rahā karo; 20 aur sab dāton men hamāre Khudāwand Yīsū Masīh ke nām se hamesha Khudā Bāp kā shukr kartē raho; 21 aur Masīh ke khauf se ek dūse ke tābī' raho.

22 Ai bīwiyo, apne shauharon ki aisi tābī' raho, jaise Khudāwand k. 23 Kyūnki shauhar bīwī kā sir hai, jaise ki Masīh kalisiyā kā sir hai, aur wuh khud badan kā bachāne-wālā hai. 24 Lekin jaise kalisiyā Masīh ke tābī' hai, waise hī bīwiyān bhī har bāt men apne shauharon ke tābī' hon. 25 Ai shauharo, apnī bīwiyon se mahabbat rakkho, jaise ki Masīh ne bhī kalisiyā se mahabbat karke apne āp ko us ke wāste maut ke hawāle kar diyā; 26 tāki us ko kalām ke sāth pānī se gusl dekar aur sāf karke muqaddas banāe, 27 aur ek aisi jalāl-wālī kalisiyā banāke apne pās hāzir karē, jis ke badan men dāg, yā jhurri, yā koī aur aisi chīz na ho; balkī pāk aur be'aib ho. 28 Isī tarah shauharon ko lāzim hai, ki apnī bīwiyon se apne badan ki mānind mahabbat rakkhen. Jo apnī bīwī se mahabbat rakhtā hai, wuh apne se mahabbat rakhtā hai: 29 kyūnki kabhī kisī ne apne jism se dushmanī nahīn ki, balkī us ko pāltā, aur parwarish kartā hai, jaise ki Masīh kalisiyā ko; 30 is liye ki ham us ke badan ke 'uzw haiṇ. 31 Isī sabab se ādmī bāp se aur mān se judā hokar apnī bīwī ke sāth rahēgā, aur wuh donon ek jism hongē. 32 Yih bhed to barā hai, lekin main Masīh aur kalisiyā ki bābat kahtā hūṇ. 33 Ba har hāl tum men se bhī har ek apnī bīwī se apnī mānind mahabbat rakkhe; aur bīwī is bāt kā khayāl rakkhe, ki apne shauhar se dārtī rahe.

6 Ai farzando, Khudāwand men apne mān bāp ke farmānbardār raho; kyūnki yih wājib hai. 2 Apne bāp ki aur mān ki 'izzat kar, (yih pahla hukm hai, jis ke sāth wa'da bhī hai). 3 tāki terā bhālā ho, aur terā umr zamin par darāz ho. 4 Aur ai bachchewālō, tum apne farzandon ko gussa na dilāo, balkī Khudāwand ki taraf se tarbiyat aur nasi-

hat de dekar, un ki parwarish karo.

5 Ai naukaro, jo jism ke rū se tumhāre mālik haiṇ, apnī sāfdillī se dārtē aur kānpṭe hue, un ke aise farmānbardār raho, jaise Masīh ke; 6 aur ādmīon ko khush karnewālōn ki tarah dikhāwe ke liye khidmat na karo, balkī Masīh ke bandon ki tarah dil se Khudā ki marzī purī karo; 7 aur us khidmat ko ādmīon ki nahīn, balkī Khudāwand ki jānkar jī se karo; 8 kyūnki tum jāntē ho, ki jo koī jaisā achchhā kām karegā, khwāh gulām ho, khwāh āzād, Khudāwand se waisā hī pāegā. 9 Aur ai mālīko, tum bhī dhamkiyān chhoṛkar, un ke sāth aisā hī sulūk karo; kyūnki tum jāntē ho, ki un kā aur tumhārā donon kā mālik āsmān par hai, aur wuh kisī kā tarafdār nahīn.

10 Garaz, Khudāwand men aur us ki qudrat ke zor men mazbūt banō. 11 Khudā ke sab hathiyār bāndh lo, tāki tum Iblīs ke mansūbon ke muqābale men qāim rah sako; 12 kyūnki hamen khūn aur gosht se kushtī nahīn karnī hai, balkī hukumatwālōn aur iḥtiyār-wālōn, aur is dunyā ki tarīkī ke hākīmon aur shararat ki un rūhānī faujon se, jo āsmānī maqāmon men haiṇ. 13 Is wāste tum Khudā ke sārē hathiyār bāndh lo, tāki bure dīn men muqābala kar sako, aur sab kāmōn ko anjām dekar qāim rah sako. 14 Pās sachchāi se apnī kamar kaskar, aur rāstbāzī kā baktar lagākar, 15 aur pānwōn men sulh ki khushkhabarī ki taiyārī ke jūte pahīnkar, 16 aur un sab ke sāth imān ki sipar lagākar, qāim raho, jis se tum us sharīr ke sārē jalte hue tiron ko bujhā sako; 17 aur najāt kā khoḍ aur Rūh ki talwār, jo Khudā kā kalām hai, le lo; 18 aur har waqt aur har tarah se Rūh men du'ā aur minnat kartē raho; aur isī garaz se jāgtē raho, ki sab muqaddason ke wāste bilā-nāga du'ā māngā karo; 19 aur mere liye bhī, tāki bolne ke waqt mujhe kalām karne ki tawfīq ho; jis se main khushkhabarī ke bhed ko dilerī se zāhir karūṇ, 20 jis ke liye zanjīr se jakrā huā elchī hūṇ; aur us ko aisi dilerī se bayān karūṇ, jaisā bayān karnā mujh par farz hai. 21 Aur Tukhikus jo piyārā bhāī, aur Khudāwand men diyānatdār khā-

dim hai, tumhen sab bāten batā degā, tāki tum bhī mere hāl se wāqif ho jāo, ki main kis tarah rahtā hūn : 22 us ko main ne tumhare pās isī wāste bhejā hai, ki tum hamārī hālat se wāqif ho jāo, aur wuh tumhare dilon ko tasallī de.

23 Khudā Bāp, aur Khudāwand Yisū' Masīh kī taraf se bhāiyon ko itminān hāsil ho, aur un men imān ke sāth mahabbat ho. 24 Jo hamāre Khudāwand Yisū' Masīh se lāzawāl mahabbat rakhte hain, un sab par fazl hotā rahe.

FILIPPI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Masīh Yisū' ke bandon Paulus aur Tīmuthiyus kī taraf se, Filippī ke sab muqaddason ke nām jo Masīh Yisū' men hain, nigah-bānon aur khādimon samet. 2 Hamāre Bāp Khudā, aur Khudāwand Yisū' Masīh kī taraf se tumhen fazl aur itminān hāsil hotā rahe.

3 Main jab kabhī tumhen yād kartā hūn, to apne Khudā kā shukr bajā lātā hūn; 4 aur har ek du'ā men jo tumhare liye māngtā hūn, hamesha khushī ke sāth tum sab ke liye dar-khwāst kartā hūn, 5 is liye ki tum awwal roz se lekar āj tak khushkhabarī ke phailāne men sharīk rahe ho; 6 aur mujhe is bāt kā bharosā hai, ki jis ne tum men nek kām shurū' kiyā hai, wuh use Yisū' Masīh ke dīn tak purā kar degā; 7 chunānchī wājib hai, ki main tum sab kī bābat aisā hī khayāl karūn, kyūnki tum mere dil men rahte ho, aur merī qaid aur khushkhabarī kī jawābdihī aur subūt men, tum sab mere sāth fazl men sharīk ho. 8 Khudā merā gawāh hai, ki main Masīh Yisū' kī sī ulfat karke tum sab kā mushtāq hūn. 9 Aur yih du'ā kartā hūn, ki tumhārī mahabbat, 'ilm aur har tarah kī tamīr ke sāth aur bhī ziyāda hotī jāe; 10 tāki 'umda 'umda bāton ko pasand kar sako; aur Masīh ke dīn tak sāfdil raho, aur thokar na khāo; 11 aur rāstbāzī ke phal se, jo Yisū' Masīh ke sabab se hai, bhare raho, tāki Khudā kā jalāl zāhir ho, aur us kī sitāish kī jāe.

12 Aur aī bhāiyo, main chāhtā

hūn tum jān lo, ki jo mujh par guzrā, wuh khushkhabarī kī taraqqī hī kā bā'is huā; 13 yahan tak kī qaisarī sipāhion kī sārī palān aur bāqī sab logon men mashhūr ho gayā, ki main Masīh ke wāste qaid hūn; 14 aur jo Khudāwand men bhāī hain, un men se aksar mere qaid hone ke sabab se diler hokar, bekhauf Khudā kā kalām sunāne kī ziyāda jur'at karte hain. 15 Bā'z to hasad aur jhagre kī wajh se Masīh kī manādī karte hain; aur bā'z neknīyatī se : 16 ek to mahabbat kī wajh se, yih jānkar Masīh kī manādī karte hain, ki main khushkhabarī kī jawābdihī ke wāste muqarrar hūn : 17 magar dūsre tafriqe kī wajh se, na kī sāfdilī se, balki is khayāl se ki merī qaid men mere liye musibat paidā karen. 18 Pas kyā huā? Sirf yih, ki har tarah se Masīh kī manādī hotī hai, bahāne se ho, khwāh sachchāī se; aur is se main khush hūn, aur rahūngā bhī. 19 Kyūnki main jāntā hūn, ki tumhārī du'ā, aur Yisū' Masīh kī Rūh ke in'ām se, is kā anjām merī najāt hogā; 20 chunānchī merī dilī ārzū aur ummed yihī hai, ki main kisī bāt men sharminda na hūn, balki merī kamāl dilerī ke bā'is jis tarah Masīh kī ta'zīm mere badan ke sabab se hamesha hotī rahī hai, usī tarah ab bhī hogī, khwāh main zinda rahūn khwāh marūn. 21 Kyūnki zinda rahnā mere liye Masīh hai, aur marnā nafa'. 22 Lekin agar merā jism men zinda rahnā hī mere kām ke liye mufid hai, to main nahīn jāntā, ki

kise pasand karūn. 23 Main donon taraf phansā hūā hūn; merā jī to yih chāhtā hai, ki kūch karke Masīh ke pās jā rahūn, kyūnki yih bahut hī bihtar hai; 24 magar jism men rahnā tumhārī khātir ziyāda zarūrī hai. 25 Aur chūnki mujhe is kā yaqīn hai, is liye main jāntā hūn ki zinda rahūngā, balki tum sab ke sāth rahūngā, tāki tum imān men taraqqī karo, aur us men khush raho; 26 aur jo tumhen mujh par fakhr hai, wuh mere phir tumhare pās āne se Masīh Yisū' men ziyāda ho jāe. 27 Sirf yih karo ki tumhārā chāl chalan Masīh kī khushkhabarī ke muwāfiq rahe, tāki main khwāh āūn aur tumhen dekhūn, khwāh na āūn, tumhārā hāl sunūn, ki tum ek rūh men qāim ho, aur Injil ke imān ke liye ek jān hokar jānfishānī karte ho; 28 aur kisī bāt men mukhālifon se dahshat nahīn khāte: yih un ke liye halākat kā sāf nishān hai, lekin tumhārī najāt kā, aur yih Khudā kī taraf se hai; 29 kyūnki Masīh kī khātir tum par yih fazl hūā, ki na faqat us par imān lāo, balki us kī khātir dukh bhī saho: 30 aur tum usī tarah jānfishānī karte ho, jis tarah mujhe karte dekhā thā, aur ab bhī sunte ho, ki main waisī hī kartā hūn.

2 Pas agar kuchh tasallī Masīh men, aur mahabbat kī diljam'ī, aur Rūh kī shirākat, aur rahm-dillī o dardmandī hai; 2 to merī yih khushī purī karo, ki yakdīl raho; yaksān mahabbat rakkho; ek jān ho; ek hī khayāl rakkho; 3 tafriqe aur bejā fakhr ke bā'is kuchh na karo, balki firotnī se ek dūse ko apne se bihtar samjhe: 4 har ek apne hī ahwāl par nahīn, balki har ek dūson ke ahwāl par bhī nazar rakkhe. 5 Waisā hī mizāj rakkho, jaisā Masīh Yisū' kā bhī thā: 6 us ne agarchi Khudā kī sūrat par thā, Khudā ke barābar hone ko qabze men rakhne kī chīz na samjhā, 7 balki apne āp ko khālī kar diyā, aur khādīm kī sūrat ikhtiyār kī, aur insānon ke mushābih ho gayā; 8 aur insānī shakl men zāhir hokar apne āp ko past kar diyā, aur yahān tak farmānbardār rahā, ki maut, balki salībī maut, gawārā kī. 9 Isī wāste Khudā ne bhī use bahut sarbaland kiyā, aur use wuh

nām bakhshā jo sab nāmon se a'la hai; 10 tāki Yisū' ke nām par har ek ghutnā tike, khwāh amānion kā ho, khwāh zamīnion kā, khwāh un kā jo zamīn ke nichē hain; 11 aur Khudā Bāp ke jalāl ke liye har ek zabān iqār kare, kī Yisū' Masīh Khudāwand hai.

12 Pas ai mere 'azīzo, jis tarah tum hamesha se farmānbardārī karte āe ho, usī tarah ab bhī na sirf merī hāzirī men, balki is se bahut ziyāda merī gairhāzirī men, darte kānpte hūe apnī najāt kā kām kiye jāo; 13 kyūnki jo tum men niyat aur 'amal donon ko, apne nek irāde ko anjām देने ke liye, paidā kartā hai, wuh Khudā hai. 14 Sab kām shikāyat aur takrār bagair kiya karo; 15 tāki tum be'aib aur bhole hokar, terhe aur kajrau logon men Khudā ke benuqs farzand bane raho, (jīn ke darmiyan tum dunyā men chirāgon kī tarah dikhāī dete ho, 16 aur zindagī kā kalām pesh karte ho,) tāki Masīh ke dīn mujhe fakhr ho, ki na merī daur dhūp befāida hūī, na merī mihnāt akārath gayī. 17 Aur agar mujhe tumhare imān kī qurbānī aur khidmat ke sāth apnā khūn bhī bahānā pare, taubhī khush hūn, aur tum sab ke sāth khushī kartā hūn: 18 tum bhī isī tarah khush ho, aur mere sāth khushī karo.

19 Mujhe Khudāwand Yisū' men ummed hai, kī Tīmuthīyus ko tumhare pās jald bhejūngā, tāki tumhārā ahwāl daryāft karke merī bhī khātirjama' ho. 20 Kyūnki koi aisā hamdīl mere pās nahīn, jo sāfdīl se tumhare liye fikrmand ho. 21 Sab apnī apnī bāton kī fikr men hain, na Yisū' Masīh kī. 22 Lekin tum us kī puṣhtagī se wāqif ho, ki jaise beṭā bāp kī khidmat kartā hai, waise hī us ne mere sāth khushkhabarī phailāne men khidmat kī. 23 Pas main ummed kartā hūn, ki jab apne hāl kā anjām ma'lūm kar lūngā, to use fauran bhej dūngā. 24 Aur mujhe Khudāwand par bharosā hai, ki main āp bhī jald āūngā. 25 Lekin main ne Ipafruditus ko tumhare pās bhejnā zarūr samjhā; wuh merā bhāī, aur hamkhidmat, aur hamsipāh, aur tumhārā qāsīd, aur merī hājat rafa' karne ke liye khādīm hai; 26 kyūnki wuh tum sab kā bahut

mushtaq thá, aur is wáste beqarár rahtá thá, ki tum ne us kí bímári ká hál suná thá: 27 beshakk wuh bímári se marne ko thá; magar Khudá ne us par rahm kiyá; aur faqat us hí par nahín, balki mujh par bhí, táki mujhe gam par gam na ho. 28 Is liye mujhe us ke bhejne ká aur bhí ziyáda khayál huá, ki tum bhí us kí muláqát se phir khush ho jáo, aur merá bhí gam ghat jáe. 29 Pas tum us se Khudáwand men kamál khushí ke sáth milná, aur aise shakhson kí 'izzat kiyá karo: 30 is liye kí wuh Masíh ke kám kí khátir marne ke qaríb ho gayá thá, aur us ne ján lagá dí, táki jo kamí tumhári taraf se meri khidmat men hui, use purá kare.

3 Garaz, mere bháiyó, Khudáwand men khush raho. Tumhen ek hí bát bár bár likhne men mujhe to kuchh diqqat nahín, aur tumhári is men hifázat hai. 2 Kuttó se khabardár raho, badkaron se khabardár raho, katwánewálon se khabardár raho: 3 kyúñki mañhtún to ham hain, jo Khudá kí Rúh kí hidáyat se 'ibádat karte hain, aur Masíh Yisú' par fakhr karte hain, aur jism ká bharosá nahín karte: 4 go main to jism ká bhí bharosá kar saktá hún: agar kisi aur ko jism par bharosá karne ká khayál ho, to main us se bhí ziyáda kar saktá hún: 5 áthwen din merá khatna huá, Isráil kí qaum, aur Binyámín ke qabíle ká hún; 'Ibráníon ká 'Ibrání; shari'at ke i'tibár se Farísí hún; 6 josh ke i'tibár se kalísíyá ká satánewálá; shari'at kí rástbázi ke i'tibár se be'aib thá. 7 Lekin jítne chízen mere nafa' kí thin, unhn ko main ne Masíh kí khátir nuqsán samajh liyá hai. 8 Balki main apne Khudáwand Masíh Yisú' kí pahchán kí barí khúbi ke sabab sab chízon ko nuqsán samajhtá hún: jis kí khátir main ne sári chízon ká nuqsán utháya, aur un ko kúrá samajhtá hún, táki Masíh ko hásil karún, 9 aur us men páyá jáún; ná apní us rástbázi ke sáth, jo shari'at kí taraf se hai, balki us rástbázi ke sáth, jo Masíh par imán léne ke sabab hai, aur Khudá kí taraf se imán par milí hai: 10 aur main us ko aur us ke jí uthne kí qudrat ko,

aur us ke sáth dukhon men sharík hone ko ma'lúm karún, aur us kí maut se mushábahat paidá karún; 11 táki kisi tarah murdon men se jí uthne ke darje tak pahunchún. 12 Yih garaz nahín, kí main pá chuká, yá kámil ho chuká hún: balki us chíz ke pakarne ke liye daurá huá játá hún, jis ke liye Masíh Yisú' ne mujhe pakrá thá. 13 Ai bháiyó, merá yih gumán nahín, kí pakar chuká hún: balki sirf yih kartá hún, kí jo chízen píchhe rah gayín un ko bhúلكar, áge kí chízon kí taraf barhá huá, 14 níshán kí taraf daurá huá játá hún, táki us in'ám ko hásil karún, jis ke liye Khudá ne mujhe Masíh Yisú' men úpar buláya hai. 15 Pas ham men se jítne kámil hain, yihí khayál rakkhen, aur agar kisi bát men tumhárá aur tarah ká khayál ho, to Khudá us bát ko bhí tum par zahir kar degá: 16 ba har hál jahán tak ham pahunché hain, usí ke mutábíq chalein.

17 Ai bháiyó, tum sab milkar meri manind bano, aur un logon ko pahchán rakkho, jo is tarah chalte hain jis ká namúna tum ham men páte ho. 18 Kyúñki bahutere aise hain, jin ká zikr main ne tum se barhá kiyá hai, aur ab bhí ro roke kahtá hún, kí wuh apne chál chalan se Masíh kí salíb ke dushman hain: 19 un ká anjám halákat hai, un ká khudá peñ hai, wuh apní sharm kí báton par fakhr karte hain, aur dunyá kí chízon ke khayál men rahte hain. 20 Magar hamára watan ásmán par hai; aur ham ek Munjí, ya'ni Khudáwand Yisú' Masíh ke wahán se áne ke intizár men hain: 21 wuh apní us quwwat kí tásir ke muwáfíq, jis se sab chízen apne tábi' kar saktá hai, hamári pasthálí ke badan kí shakl badalkar, apne jalál ke badan kí súrat par banáegá.

4 Is wáste, ai mere piyáre bháiyó, jin ká main mushtaq hún, jo meri khushí aur táj ho, ai piyáro, Khudáwand men isí tarah qáim raho.

2 Main Yúodiya ko bhí nasíhat kartá hún, aur Suntuthe ko bhí, kí wuh Khudáwand men yakdíil rahen. 3 Aur ai sachche hamkhidmat, tujh se bhí darphwást kartá hún, kí tú un 'auraton kí madad kar, kyúñki

unhon ne mere sáth khushkhabarí phailáne men, Klemens aur mere un báqi hamkhidmaton samet ján-fishání kí, jin ke nám kitáb i hayát men darj hain.

4 Khudáwand men har waqt khush raho; phir kahtá hún, kí khush raho. 5 Tumhári narmmizáji sab ádmíon par zahir ho. Khudáwand qarib hai. 6 Kisí bát kí fikr na karo: balki har ek bát men tumhári darghwásten, du'á aur minnat ke wasile se, shukrguzári ke sáth Khudá ke sámne pesh kí jáen; 7 to Khudá ka itminán, jo samajh se bi'l-kull báhar hai, tumháre dílon aur khayálon ko Masíh Yisú' men mah-fúz rakkhegá.

8 Garaz, ai bháyo, jitní báten sách hain, aur jitní báten sharáfat kí hain, aur jitní báten wájib hain, aur jitní báten pák hain, aur jitní báten pasandída hain, aur jitní báten dílkash hain; garaz jo neki aur ta'ríf kí báten hain, un par gaur kiyá karo. 9 Jo báten tum ne mujh se síkhín, aur hásil kí, aur sunín, aur mujh men dekhín, un par 'amal kiyá karo; to Khudá jo itminán ka chashma hai tumháre sáth rahegá.

10 Main Khudáwand men bahut khush hún, kí ab itní muddat ke ba'd tumhárá khayál mere liye sar-sabz huá; beshakk tumhen pahle bhí is ka khayál thá, magar mauqa' na milá. 11 Yih nahín kí main muhtáji ke liház se kahtá; kyúnki main ne yih síkhá hai, kí jis hálat men hún, usí par rázi rahún.

12 Main past honá bhí jántá hún, aur bařhná bhí jántá hún: har ek bát, aur sab hálaton men, main ne ser honá, bhúká rahná, aur bařhná ghařná síkhá hai. 13 Jo mujhe táqat bařhshtá hai, us men main sab kuchh kar saktá hún. 14 Táham tum ne achchhá kiyá, jo merí musibat men sharík hue. 15 Aur ai Filippíó, tum khud bhí jánte ho, kí khushkhabarí ke shurú' men, jab main Makiduniya se rawána huá, to tumháre siwá kisí kalísiyá ne lene dene ke mu'ámale men merí madad na kí. 16 Chunánchi Thissalúnike men bhí merí ihtiyáj rafa' karne ke liye tum ne ek daf'a nahín, balki do daf'a kuchh bhejá thá. 17 Yih nahín kí main in'am cháhtá hún, balki aisá phal cháhtá hún, jo tumháre hisáb men ziyáda ho jáe. 18 Mere pás sab kuchh hai, balki ifráat se hai: tumhári bheji hui chizen Ipafruditus ke háth se lekar main ásúda ho gayá hún; wuh khushbú, aur maqbúl qurbání hain, jo Khudá ko pasandída hai. 19 Merá Khudá apní daulat ke muwáfíq jalál se Masíh Yisú' men tumhári har ek ihtiyáj rafa' karegá. 20 Hamáre Khudá aur Báp kí abadu'l ábád tamjíd hotí rahe. A'mín.

21 Har ek muqaddas se jo Masíh Yisú' men hai salám kaho. Jo bhái mere sáth hain tumhen salám kahte hain. 22 Sáre muqaddas, khususan Qaisar ke gharwále, tumhen salám kahte hain.

23 Khudáwand Yisú' Masíh ka fazi tumhári rúh ke sáth rahe

KULUSSI'ON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzi se Masíh Yisú' ka rasúl hai, aur bhái Tímuthiyus kí taraf se, 2 Masíh men un muqaddas aur imándár bháiyon ke nám, jo Kulusse men hain.

Hamáre Báp Khudá kí taraf se tumhen fazi aur itminán hásil hotá rahe.

3 Ham tumháre haqq men ham- esha du'á karke, apne Khudáwand Yisú' Masíh ke Báp, ya'ní Khudá, ka shukr karte hain; 4 kyúnki ham ne suná hai, kí Masíh Yisú' par tumhárá imán hai, aur sab muqaddas logon se mahabbat rakhte ho, 5 us ummed kí hui chíz ke sabab jo tumháre wáste ásmán par rakhi hui

hai, jis ká zikr tum us khushkhabarí ke kalám i haqq men sun chuke ho, 6 jo tumháre pás pahunchí hai; jaise sáre jahán men bhí phal detí, aur taraqqí kartí játi hai; chunánchi jis din se tum ne us ko suná, aur Khudá ke fazl ko sachche taur par pahchána, tum men bhí aisá hí kartí hai; 7 usí kí ta'lim tum ne hamáre 'azíz hamkhidmat Ipafrás se pái, jo hamáre liye Masíh ká diyánatdár khádim hai; 8 usí ne tumhári mahabbat ko jo Rűh men hai ham par záhir kiya.

9 Isí liye jis din se yih suná hai, ham bhí tumháre wáste yih dú'a mángne aur darkhwást karne se báz nahín áte, ki tum kamál ruhání hikmat aur samajh ke sáth us kí marzí ke 'ilm se ma'múr ho jáo; 10 táki tumhárá chál chalan Khudá-wand ke láiq ho, aur us ko har tarah se pasand áe, aur tum men har tarah ke nek kám ká phal lage, aur Khudá kí pahchán men barhte jáo; 11 aur us ke jalál kí qudrat ke muwáfíq har tarah kí quwwat se qawí hote jáo, táki khushí ke sáth har súrát se sabr aur tahammul kar sako; 12 aur Báp ká shukr karte raho, jis ne ham ko is láiq kiya, ki núr men muqaddason ke sáth mírás ká hissa páen; 13 usí ne ham ko taríki ke qabze se chhurákar apne 'azíz Bete kí bádsháhat men dákhil kiya; 14 jis men ham ko makhlási, ya'ní gunáhon kí mu-'áfí, hásil hai: 15 wuh andekhe Khudá kí súrát aur tamám makhlúqát se pahle maulúd hai; 16 kyúnci usí men sári chizen paidá kí gayin, ásmán kí hon, yá zamín kí, dekhí hon, yá andekhi, takht hon, yá ri-yásaten, yá hukúmaten, yá ikhti-yárát; sári chizen usí ke wasíle se, aur usí ke wáste paidá húi hain; 17 aur wuh sab chizon se pahle hai, aur usí men sári chizen qáim rahtí hain. 18 Aur wuhí badan, ya'ní kalisiyá, ká sir hai; wuhí mabdá hai, aur murdon men se jí uthnewálon men pahlauthá, táki sab báton men us ká awwal darja ho; 19 kyúnci Báp ko yih pasand áya, ki sári ma'múri usí men sukúnat kare; 20 aur us ke khún ke sabab jo salib par bahá sulh karke, sab chizon ká usí ke wasíle se apne sáth mel kar le, khwáh wuh zamín kí hon, khwáh ásmán kí. 21 Aur us ne ab us ke

jismání badan men maut ke wasíle se tumhárá bhí mel kar liya, 22 jo pahle khárij, aur bure kámon ke sabab dil se dushman the, táki wuh tum ko muqaddas, be'aib, aur beil-zám banákar, apne sámne házir kare: 23 basharte ki tum imán kí bunyád par qáim aur pukhta raho, aur us khushkhabarí kí ummed ko jise tum ne suná, na chho, jis kí manadí ásmán ke niche ke tamám makhlúqát men kí gayí; aur main Paulus usí ká khádim baná.

24 Ab main un dukhon ke sabab se khush hún, jo tumhári khátir uthátá hún, aur Masíh kí musibatón kí kamí us ke badan, ya'ní kalisiyá, kí khátir, apne jism men púri kiye detá hún; 25 jis ká main Khudá ke us intizám ke bamújib khádim baná, jo tumháre wáste mere supurd húa, táki main Khudá ke kalám kí púri púri manadí karún; 26 ya'ní us bhed kí, jo tamám zamánon aur pushton se poshída rahá, lekin ab us ke un muqaddason par záhir húa, 27 jin par Khudá ne záhir karná cháhá, ki gairqaumon men us bhed ke jalál kí daulat kaisí kuchh hai, aur wuh yih hai, ki Masíh jo jalál kí ummed hai tum men rahtá hai: 28 jis kí manadí karke ham har ek shakhs ko nasíhat karte, aur har ek ko kamál dánái se ta'lim dete hain, táki ham har shakhs ko Masíh men kámil karke pesh karen; 29 aur isí liye main us kí us quwwat ke muwáfíq jánfishání se mihnát kartá hún, jo mujh men zor se asar kartí hai.

2 Main cháhtá hún tum ján lo, ki tumháre, aur Laudíkiyawálon, aur un sab ke liye jinhon ne merí jismání súrát nahín dekhí, kyá hí jánfishání kartá hún; 2 táki un ke dílon ko tasallí ho, aur wuh mahabbat se ápas men gathe rahen, aur púri samajh kí tamám daulat ko hásil karen, aur Khudá ke bhed, ya'ní Masíh ko pahchánen, 3 jis men hikmat aur ma'rifat ke sáre khazáne chhipe húe hain. 4 Yih main is liye kahtá hún, ki koi ádmí lubhánewálí báton se tumhen dhoká na de. 5 Kyúnci main go jism ke i'tibár se dúr hún, magar rűh ke i'tibár se tumháre pás hún, aur tumhári báqá'ida hálát, aur tumháre imán kí jo Masíh par hai mazbutí dekhkar khush hotá hún.

6 Pas jis tarah tum ne Masih Yisai Khudawand ko qubul kiyá, usi tarah us men chalte raho; 7 aur us men jar pakarte aur ta'mir hote jao; aur jis tarah tum ne ta'lim pai, usi tarah iman men mazbut raho, aur khub shukrguzari kiyá karo.

8 Khabardar, ko shakhs tum ko us failsúfi aur láhasil fareb se shikar na kar le, jo insanon ki riwayat aur dunyawí ibtidai baton ke muwafiq hain, na Masih ke muwafiq: 9 kyunki Ulúhiyat ki sari ma'muri usi men mujassam hokar sukunat karti hai, 10 aur tum usi men ma'mur ho gaye ho, jo sari hukumat aur ihtiyar ka sir hai: 11 usi men tumhara aisa khatna hua, jo hath se nahin hota, ya'ni Masih ka khatna, jis se jismani badan utara jata hai; 12 aur usi ke sath baptism men dafn hue, aur is men Khuda ki quwwat par iman laakar, jis ne use murdon men se jilaya, us ke sath ji bhi uthe. 13 Aur us ne tumhen bhi, jo apne qusuron aur jism ki namakhtuni ke sabab se murda the, us ke sath zinda kiyá, aur hamare sab qusur mu'af kiye; 14 aur hukmon ki wuh dastawez mita dali, jo hamare nam par, aur hamare khilaf thi; aur us ko salib par kilon se jar kar samne se hatá diya: 15 us ne hukumaton aur ihtiyaron ko apne upar se utarkar un ka barmala tamasha banaya, aur salib ke sabab se un par fathyabi ka shadiyana bajaya.

16 Pas khane pine, ya 'id, ya naye chand, ya sabb ki babat ko tum par ilzam na lagae: 17 kyunki yih ane-wali chizon ka saya hain, magar asli chizen Masih ki hain. 18 Ko shakhs khaksari aur frishton ki ibadat pasand karke, tumhen daur ke in'am se mahrum na rakkhe; aisa shakhs apni jismani 'aql par befaida phulkar, dekhí hui chizon men masruf rahta hai, 19 aur us Sir ko pakre nahin rahta, jis se sara badan joron aur patthon ke wasile se parwarish pakar, aur baham paiwasta hokar, Khuda ki taraf se barhta jata hai.

20 Jab tum Masih ke sath dunyawí ibtidai baton ki taraf se mar gaye, to phir un ki manind jo dunya men zindagi guzarte hain, admion ke hukmon aur ta'limon ke muwafiq, aise qa'idon ke kyun paband hote ho.

21 ki Ise na chhuna, use na chakha, use hath na lagana. 22 (kyunki yih sari chizen kam men late late fana ho jaengi)? 23 In baton men apni ijad ki hui ibadat, aur khaksari, aur jismani riyazat ke itibar se hikmat ki surat to hai, magar jismani khwahishon ke rokne men in se kuchh faida nahin hota.

3 Pas jab tum Masih ke sath jilae gaye, to 'alam i bala ki chizon ki talash men raho, jahan Masih maujud hai, aur Khuda ki dahini taraf baitha hai. 2 'A'lam i bala ki chizon ke khayal men raho, na zamin par ki chizon ke; 3 kyunki tum mar gaye, aur tumhari zindagi Masih ke sath Khuda men chhipi hui hai. 4 Jab Masih, jo hamari zindagi hai, zahir kiyá jaega, to tum bhi us ke sath jalal men zahir kiye jaoge.

5 Pas apne un a'za ko murda karo, jo zamin par hain, ya'ni harankari, aur napaki, aur shahwat, aur buri khwahish, aur lalach ko jo butparasti ke barabar hai; 6 ki unhin ke sabab se Khuda ka gazab nafarmani ke farzandon par nazil hota hai; 7 aur tum bhi, jis waqt un baton men zindagi guzarte the, us waqt unhin par chalte the. 8 Lekin ab tum bhi in sab ko, ya'ni gussa, aur qahr, aur badkhwah, aur badgoi, aur munh se gali bakna chhor do: 9 ek dusre se jhuth na bolo, kyunki tum ne purani insan-iyat ko us ke kamon samet utar dala, 10 aur nayi insan-iyat ko pahin liya hai, jo marifat hasil karne ke liye apne Khaliq ki surat par nayi banti jati hai: 11 wahan na Yunani raha, na Yahudi, na khatna, na namakhtuni, na wahshi, na Skuti, na gulam, na azad: sirf Masih sab kuchh aur sab men hai.

12 Pas Khuda ke barguzidon ki tarah, jo pak aur aziz hain, dard-mandi, aur mihrbani, aur firotni, aur him aur tahammul ka libas pahino; 13 agar kisi ko dusre ki shikayat ho, to ek dusre ki bardasht kare, aur ek dusre ke qusur mu'af kare; jaise Khudawand ne tumhare qusur mu'af kiye, waise hi tum bhi karo: 14 aur in sab ke upar mahabbat ko jo kamal ka patka hai bandh lo. 15 Aur Masih ka itminan, jis ke liye tum ek badan

hokar bulāe bhī gaye ho, tumhāre dilon par hukumat kare, aur tum shukrguzār raho. 16 Masīh ke kalām ko apne dilon men kasrat se basne do; aur kamāl dānāl se āpas men ta'lim aur nasihat karo, aur apne dilon men fazl ke sāth Khudā ke liye mazāmīr aur gīt aur rūhānī gazalen gāo; 17 aur kalām yā kām jo kuchh karte ho, wuh sab Khudāwand Yisū' ke nām se karo, aur usi ke wasīle se Khudā Bāp kā shukr bajā lāo.

18 Ai bīwiyo, jaisā Khudāwand men munāsib hai, apne shauharon ke tābī' raho. 19 Ai shauharo, apnī bīwiyon se mahabbat rakkho, aur un se talkhmizājī na karo. 20 Ai farzando, har bāt men apne mām bāp ke farmānbardār raho; kyūnki yih Khudāwand men pasandīda hai. 21 Ai bachchewālo, apne farzandon ko diqq na karo, tāki wuh bedil na ho jāen. 22 Ai naukaro, jo jism ke rū se tumhāre mālik hain, sab bāton men un ke farmānbardār raho; ādmīon ko khush karnewālon kī tarah dikhāwe ke liye nahīn, balki sāfdilī aur Khudā ke khauf se: 23 jo kām karo, jī se karo, yih jānkar ki Khudāwand ke liye karte ho, na ādmīon ke liye; 24 kyūnki tum jānte ho ki Khudāwand kī taraf se is ke badle men tum ko mirās milegī. Tum Khudāwand Masīh kī khidmat karte ho. 25 Kyūnki jo burā kartā hai, wuh apnī burāi kā badla pāegā; wahān kisī kī tarafdārī nahīn.

4 Ai māliko, apne naukaron ke sāth yih jānkar 'adl o insāf karo, ki āsmān par tumhārā bhī ek Mālik hai.

2. Du'ā māngne men mashgūl, aur shukrguzārī ke sāth us men bedār raho; 3 aur sāth sāth hamāre liye bhī du'ā māngā karo, ki Khudā ham par kalām kā darwāza khole, tāki main Masīh ke us bhed ko bayān kar sakūn, jis ke sabab qaid bhī hūn; 4 aur use aisā zāhir karūn, jaisā mujhe karnā lāzim hai. 5 Waqt ko ganīmat jānkar bāhar-

wālon ke sāth hoshyārī se bartāo karo. 6 Tumhārā kalām hamesha aisā purfazi aur namkīn ho, ki tumhen har shakhs ko munāsib jawāb denā ājāe.

7 Piyārā bhāi aur diyānatdār khādim Tukhikus, jo Khudāwand men hamkhidmat hai, merā sārā hāl tumhen batā degā: 8 use main ne isi liye tumhāre pās bhejā hai, ki tum hamārī hālat se wāqif ho jāo, aur wuh tumhāre dilon ko tassallī de; 9 aur us ke sāth Ūnesimus ko bhī bhejā hai, jo diyānatdār aur piyārā bhāi, aur tum men se hai. Yih tumhen yahān kī sārī bāten batā denge.

10 Aristarkhus, jo mere sāth qaid hai, aur Bar Nabā ke rishte kā bhāi Marqus (jis kī bābat tumhen hukm mile the; agar wuh tumhāre pās āe, to us se achchhī tarah milnā:) 11 aur Yisū' jo Yūstus kahlātā hai, tumhen salām kahte hain: makhtūnon men se sirf yihī Khudā kī bādshāhat ke liye mere hamkhidmat, aur merī tassallī kā bā'is rahe hain. 12 Ipafrās jo tum men se hai, aur Masīh Yisū' kā banda hai, tumhen salām kahtā hai; wuh tumhāre liye du'ā māngne men hamesha jānfishānī kartā hai, tāki tum kāmīl hokar pūre i'tiqād ke sāth Khudā kī pūrī marzī par qāim raho. 13 Main us kā gawāh hūn, ki wuh tumhāre aur Laudīkiya, aur Hiyaṛāpulis ke logon ke wāste barī koshish kartā hai. 14 Piyārā tabīb Lūqā aur Demās tumhen salām kahte hain. 15 Laudīkiya men ke bhāiyon aur Numfās aur un ke ghar kī kalīsiyā se salām kahnā. 16 Aur jab yih khatt tum men parh liyā jāe, to aisā karnā ki Laudīkiya kī kalīsiyā men bhī parhā jāe, aur us khatt ko jo Laudīkiya se āe, tum bhī parhnā. 17 Aur Arkhippus se kahnā, ki Jo khidmat Khudāwand men tere supurd hūī hai, use hoshyārī ke sāth anjām de.

18 Main Paulus apne hāth se salām likhtā hūn. Merī zanjiron ko yād rakhnā. Tum par fazl hotā rahe.

THISSALUNI'KI'ON KE NAM

PAULUS RASU'L KA' PAHLA' KHATT

1 Paulus, aur Silwānus, aur Tí-muthiyus kí taraf se, This-saluníki'on kí kalísíyá ke nám, jo Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masíh men hai. Fazl aur itminán tumhen hásil hotá rahe.

2 Tum sab ke báre men ham Khudá ka shukr hamesha bajá late hai; aur apní du'áon men tumhen yád karte hai; **3** aur apne Khudá aur Báp ke huzúr tumháre imán ke kám, aur mahabbat kí mihnat, aur us ummed ke sabr ko bilánaga yád karte hai, jo hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh kí bábat hai; **4** aur ai bháíyo, Khudá ke piyáro, ham ko ma'lúm hai ki tum bargu-zída ho; **5** is liye ki hamáre khush-khabarí tumháre pás na faqat lafzí taur par pahunchí, balki qudrat aur Rúhu'l Quds aur púre í'tiqád ke sáth bhí; chunáncí tum jánte ho, ki ham tumháre khátir tum men kaise ban gaye the. **6** Aur tum kalám ko barí musíbat men Rúhu'l Quds kí khushí ke sáth qubúl karke, hamáre aur Khudáwand kí mánind bane; **7** yahán tak ki Makiduniya aur Akhaya ke sáre imándáron ke liye namúna bane. **8** Kyúnci tumháre hán se na faqat Makiduniya aur Akhaya men Khudáwand ke kalám ka charchá phailá hai, balki tumhára imán jo Khudá par hai har jagah aisá mashhúr ho gayá hai, ki hamáre kahne kí kuchh hájat nahín. **9** Is liye ki wuh ap hamára zikr karte hai, ki tumháre pás hamára ána kaisá huá; aur tum buton se phirkar Khudá kí taraf rujú' hue, táki zinda aur haqíqí Khudá kí bandagí karo, **10** aur us ke Bete ke ásmán par se áne ke muntazir raho, jise us ne murdon men se jiláyá, ya'ní Yisú' ke, jo ham ko ánewále gazab se bacháta hai.

2 Ai bháíyo, tum ap jánte ho ki hamára tumháre pás ána be-fáida na huá; **2** balki tum ko ma'lúm hí hai, ki báwujúd peshtar Filippí men dukh utháne aur be'iz-zat hone ke, ham ko apne Khudá men yih dilerí hásil huí, ki Khudá kí khushkhabarí barí jánfishání se tumhen sunáen. **3** Kyúnci hamáre nasíhat na gumráhí se hai, na ná-pakí se, na fareb ke sáth: **4** balki jaise Khudá ne ham ko maqbúl karke khushkhabarí hamáre supurd kí, waise hí ham bayán karte hai; ádmíon ko nahín, balki Khudá ko khush karne ke liye, jo hamáre dilon ko ázmáta hai. **5** Kyúnci tum ko ma'lúm hí hai ki na kabhí hamáre kalám men khushámád pái gayí, na wuh lálach ka parda baná; Khudá is ka gawáh hai; **6** aur ham ádmíon se 'izzat nahín cháhte the; na tum se, na auron se; agarchi Masíh ke rasúl hone ke bá'is tum par bojh dál sakte the. **7** Balki jis tarah mán apne bachchon ko páltí hai, usí tarah ham tumháre darmiyan narmí ke sáth rahe; **8** aur usí tarah ham tumháre bahut mush-táq hokar, na faqat Khudá kí khush-khabarí, balki apní ján tak bhí tumhen de dene ko rází the, is wáste ki tum hamáre piyáre ho gaye the. **9** Kyúnci, ai bháíyo, tum ko hamáre mihnat aur mashaqqat yád hogí, ki ham ne tum men se kisi par bojh na dálné kí garaz se, rát din mihnat mazdúrí karke, tumhen Khudá kí khushkhabarí kí manadí kí. **10** Tum bhí gawáh ho, aur Khudá bhí, ki tum se jo imán le áe ho ham kaisí pá-kízagí aur rástbázi aur be'aibí ke sáth pesh áe: **11** chunánci tum jánte ho, ki jis tarah báp apne bach-chon ke sáth kartá hai, usí tarah ham bhí tum men se har ek ko nasíhat karte, aur dilásá dete, aur samjháte

rahe, 12 táki tumhárá chál chalan Khuda ke láiq ho, jo tumhen apní bádsháhat aur jalál men bulatá hai.

13 Is wáste ham bhí bilánaga Khudá ká shukr karte hain, ki jab Khudá ká paigám hamárá ma'rifat tumháre pás pahunchá, to tum ne use ádmíon ká kalám samajhkar nahín, balki (jaisá haqíqat men hai,) Khudá ká kalám jánkar qubúl kiyá, aur wuh tum men jo imán le áe ho tásír bhí kar rahá hai. 14 Is liye ki tum, ai bháiyó, Khudá kí un kalísiyáon kí mánind ban gaye, jo Yahúdiya men Masíh Yisú' men hain; kyúñki tum ne bhí apne qaum-wálon se wuhí taklífen utháín, jo unhon ne Yahúdíon se; 15 jinhon ne Khudáwand Yisú' ko aur nabíon ko bhí már dálá, aur ham ko satá satákar níkal díyá; wuh Khudá ko pasand nahín áte, aur sáre ádmíon ke mukhálif hain. 16 Aur wuh hamen gairqaumon ko un kí naját ke liye kalám sunáne se mana' karte hain; táki un ke gunáhon ká paimána hamesha bharta rahe; lekin un par intihá ká gazab á gayá.

17 Ai bháiyó, jab ham thore 'arse ke liye zahir men, na díl se, tum se judá ho gaye, to ham ne kamál árzú se tumhárá súrat dekhne kí aur bhí ziyáda koshish kí: 18 is wáste ham ne (ya'ní mujh Paulus ne) ek daf'a nahín, balki do daf'a tumháre pás áná cháhá, magar Shaitán ne hamen roke rakkhá. 19 Bhalá, hamárá um-med, aur khushí, aur fakhr ká táj kyá hai? Kyá wuh hamáre Khudáwand Yisú' ke sámnne us ke áne ke waqt tum hí na hoge? 20 Hamárá jalál aur khushí tum hí to ho.

3 Is wáste jab ham ziyáda bardásht na kar sake, to Athene men akelá rah jána manzúr kiyá; 2 aur ham ne Tímuthiyus ko jo hamárá bhái, aur Masíh kí khush-khabarí men Khudá ká khádím hai, is liye bhejá ki wuh tumhen mazbút kare aur tumháre imán ke báre men tumhen nasíhat kare, 3 ki in musibatón ke sabab koí na ghabráe; kyúñki tum ap jánthe ho, ki ham in hí ke liye muqarrar hue hain. 4 Balki pahle bhí, jab ham tumháre pás the, to tum se kahá karte the, ki hamen musibat uthání hogí; chunátchi aísá hí huá, aur tumhen ma'lúm bhí hai.

5 Is wáste jab main aur ziyáda bardásht na kar saká, to tumháre imán ká hál daryáft karne ko bhejá, kahín aísá na huá ho ki ázmánewále ne tumhen ázmáyá ho, aur hamárá mihnát befáida gayí ho. 6 Magar ab jo Tímuthiyus ne tumháre pás se hamáre pás ákar tumháre imán aur mahabbat kí, aur is bát kí khush-khabarí dí, ki tum hamárá zikr i khair hamesha karte ho, aur hamáre dekhne ke aise mushtáq ho, jaise ki ham tumháre; 7 is liye ai bháiyó, ham ne apní sárá ihtiyáj aur musíbat men tumháre imán ke sabab se tumháre báre men tasallí páí: 8 kyúñki ab, agar tum Khudáwand men qáim ho, to ham zinda hain. 9 Tumháre bá'is apne Khudá ke sámnne hamen jis qadr khushí hásil hai, us ke badle men kis tarah tumhárá bábat Khudá ká shukr adá karen? 10 Ham rát din bahut hí du'á mángte rahte hain, ki tumhárá súrat dekhén, aur tumháre imán kí kamí púrí karen.

11 Ab hamárá Khudá aur Báp khud, aur hamárá Khudáwand Yisú' tumhárá taraf hamárá rahbarí kare: 12 aur Khudáwand aísá kare ki jis tarah ham ko tum se mahabbat hai, usí tarah tumhárá mahabbat bhí, ápas men aur sab ádmíon ke sáth, ziyáda ho aur báthe; 13 táki wuh tumháre dílon ko aísá mazbút kar de, ki jab hamárá Khudáwand Yisú' apne sab muqaddason ke sáth áe, to wuh hamáre Khudá aur Báp ke sámnne pákízagí men be'aib thahren.

4 Garaz, ai bháiyó, ham tum se dar-khwást karte hain, aur Khudáwand Yisú' men tumhen nasíhat karte hain, ki jis tarah tum ne ham se munásib chál chalne, aur Khudá ko khush karne kí ta'lím páí, aur jis tarah tum chalte bhí ho, usí tarah aur taraqqí karte jáo. 2 Kyúñki tum jánthe ho, ki ham ne tum ko Khudáwand Yisú' kí taraf se kyá kyá hukm pahuncháe. 3 Chúnán-chi Khudá kí marzí yih hai, ki tum pák bano, ya'ní harámkarí se bache raho; 4 aur har ek tum men se pákízagí aur 'izzat ke sáth apne zarf ko hásil karná jáne; 5 na shahwat ke josh se, un qaumon kí mánind jo Khudá ko nahín jántín; 6 aur koí shakhs apne bhái ke sáth

is amr men ziyádatí aur dagá na kare, kyúñki Khudáwand in sab kámon ká badla lenewálá hai; chunáñchi ham ne pahle bhí tum ko tambh karke jatá diyá thá. 7 Is liye ki Khudá ne ham ko nápakí ke liye nahín, balki pákízagí ke liye buláyá. 8 Pas jo nahín mántá, wuh ádmí ko nahín, balki Khudá ko nahín mántá, jo tum ko apní Pák Rúh detá hai.

9 Magar birádarána mahabbat kí bábat tumhen kuchh likhne kí hájat nahín, kyúñki tum ápas men mahabbat karne kí Khudá se ta'lim pá chuke ho; 10 aur tamám Maki-duniya ke sab bháiyon ke sáth áisá hí karte ho. Lekin ai bháiyó, ham tumhen nasíhat karte hain, ki taraqqí karte jáo; 11 aur jis tarah ham ne tum ko hukm diyá, chupcháp rahne, aur apná kár o bár karne, aur apne háthon se mihnát karne kí himmat karo; 12 táki báharwálon ke sáth sháistagí se bartáo karo, aur kisi chíz ke muhtáj na ho.

13 Ai bháiyó, ham nahín cháhte ki jo sote hain, un kí bábat tum náwáqif raho, táki auron kí mánind jo náummed hain gam na karo. 14 Kyúñki jab hamen yih yaqín hai ki Yisú' mar gayá aur jí uthá, to isí tarah Khudá un ko bhí jo so gaye hain, Yisú' ke wasíle se usí ke sáth le áegá. 15 Chunáñchi ham tum se Khudáwand ke kalám ke mutábíq kahte hain, ki ham jo zinda hain, aur Khudáwand ke áne tak báqí rahenge, soe hún se hargiz áge na barhenge. 16 Kyúñki Khudáwand khud ásmán se utar áegá; us waqt lalkár, aur muqarrab firishte kí áwáz sunái degí, aur Khudá ká narsingá phúnká jáegá, aur pahle to Masíh men mue húsé jí uthenge; 17 phir ham jo zinda báqí hongé, un ke sáth bádalón par utháe jáenge, táki hawá men Khudáwand ká istiqbál karen, aur is tarah hamesha Khudáwand ke sáth rahenge. 18 Pas tum in báton se ek dúsre ko tasallí diyá karo.

5 Magar, ai bháiyó, is kí kuchh hájat nahín ki waqton aur mauqa'on kí bábat tum ko kuchh likhá jáe. 2 Is wáste ki tum áp khub jánte ho, ki Khudáwand ká din is tarah ánewálá hai, jis tarah rát ko chor átá hai. 3 Jis waqt log kahte

hongé ki Salámatí aur amn hai, us waqt un par is tarah nágahán halákat áegí, jis tarah hámila ko dard lagte hain; aur wuh hargiz na bachenge. 4 Lekin tum, ai bháiyó, tárikí men nahín ho, ki wuh din chor kí tarah tum par ápare: 5 kyúñki tum sab núr ke farzand, aur din ke farzand ho; ham na rát ke hain, na tárikí ke. 6 Pas auron kí tarah so na rahen, balki jágte aur hoshyár rahen. 7 Kyúñki jo sote hain, rát hí ko sote hain, aur jo matwále hote hain, rát hí ko matwále hote hain. 8 Magar ham jo din ke hain, ímán aur mahabbat ká baktar lagákar, aur naját kí ummed ká khod pahinkar hoshyár rahen. 9 Kyúñki Khudá ne hamen gazab ke liye nahín, balki is liye muqarrar kiyá ki ham apne Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se naját hásil karen; 10 wuh hamári khátir is liye muá ki, ham jágte hon yá sote hon, sab milke usí ke sáth jien. 11 Pas tum ek dúsre ko tasallí do, aur ek dúsre kí taraqqí ke bá'is bano, chunáñchi tum áisá karte bhí ho.

12 Aur, ai bháiyó, ham tum se darxhwást karte hain, ki jo tum men mihnát karte, aur Khudáwand men tumháre peshwá hain, aur tum ko nasíhat karte hain, unhen máno; 13 aur un ke kám ke sabab mahabbat se un kí barí 'izzat karo. Ápas men mel miláp rakkho. 14 Aur, ai bháiyó, ham tumhen nasíhat karte hain, ki beqá'ida chalnewálon ko samjháo, kamhimmaton ko dilásá do, kamzoron ko sambhálo, sab ke sáth tahammul se pesh áo. 15 Khabardár, koí kisi se badí ke 'iwaz badí na kare; balki har waqt neki karne ke darpai raho, ápas men bhí, aur sab se. 16 Har waqt khush raho; 17 bilá nága du'á mángo: 18 har ek bát men shukrguzárí karo: kyúñki Masíh Yisú' men tumhári bábat Khudá kí yihí marzí hai. 19 Rúh ko na bujháo; 20 nubuwwatón kí haqárat na karo: 21 sári báton ko ázmáo: jo achchhí ho use pakre raho; 22 har qism kí badí se bache raho.

23 Khudá jo itmínán ká chashma hai, áp hí tum ko bi'lkull pák kare; aur tumhári ruh aur ján aur badan hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke áne tak púre púre aur be'aib

mahfúz rahen. 24 Tumhárá bulá-newalá sachchá hai, wuh aisá hí karegá.

25 Ai bháiyó, hamáre wáste du'á mángo.

26 Pák bose ke sáth sáre bháiyon

ko salám karo. 27 Main tumheí Khudáwand kí qasam detá hun, kí yih khatt sáre bháiyon ko sunáyá jáe.

28 Hamáre Khudáwand Yisú' Masih ká fazl tum par hotá rahe.

THISSALUNI'KI'ON KE NAM

PAULUS RASU'L KA' DU'SRA' KHATT

1 Paulus, aur Silwánus, aur Tímuthiyus kí taraf se Thissalunikion kí kalisiyá ke nám, jo hamáre Báp Khudá aur Khudáwand Yisú' Masih men hai. 2 Fazl aur itminán Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masih kí taraf se tumhen hásil hotá rahe.

3 Ai bháiyó, tumháre báre men har waqt Khudá ká shukr karná ham par farz hai, aur yih is liye munásib hai, kí tumhárá imán bahut barhtá játá hai, aur tum sab kí mahabbat ápas men ziyáda hotí játí hai; 4 yahán tak kí ham áp Khudá kí kalisiyaon men tum par fakhr karte hain, kí jitne zulm aur musibatén tum utháte ho, un sab men tumhárá sabr aur imán zahir hotá hai; 5 yih Khudá kí sáchchí 'adálát ká sáf nishán hai; táki tum Khudá kí bádsháhat ke láiq thahro, jis ke liye tum dukh bhi utháte ho: 6 kyuníki Khudá ke nazdik yih insáf hai, kí badle men tumháre musibat denewálon ko musibat, 7 aur tum musibat uthánewálon ko hamáre sáth áram de; us waqt, jab kí Khudáwand Yisú' apne qawí firishton ke sáth, bharaktí hui ág men ásmán se zahir hogá; 8 aur jo Khudá ko nahín pahchánte, aur hamáre Khudáwand Yisú' kí khush-khabarí ko nahín mánte, un se badla legá: 9 wuh Khudáwand ke chihre aur us kí qudrat ke jalál se dúr hokar, abadí halákat kí sazá páenge; 10 yih us din hogá, jab kí wuh apne muqaddason men jalál páne, aur sab imán lánewálon ke sabab se ta'ajjub ká bá'is hone ke liye áegá, kyuníki tum hamáre gawáhi par imán láe. 11 Isí wáste ham tumháre liye har

waqt du'á bhi mángte rahte hain, kí hamárá Khudá tumhen is buláwe ke láiq jáne, aur neki kí har ek khwáhish aur imán ke har ek kám ko qudrat se purá kare; 12 táki hamáre Khudá aur Khudáwand Yisú' Masih ke fazl ke muwáfíq, hamáre Khudáwand Yisú' ká nám tum men jalál páe, aur tum us men.

2 Ai bháiyó, ham apne Khudáwand Yisú' Masih ke áne aur us ke pás apne jama' hone kí bábat tum se dar khwást karte hain, 2 kí kisi rúh, yá kalám, yá khatt se, jo goyá hamáre taraf se ho, yih samajhkar kí Khudáwand ká din á pahunchá hai, tumháre 'aql daf'atan pareshán na ho jáe, aur na tum ghabráo. 3 Kisi tarah se kisi ke fareb men na áná; kyuníki wuh din nahín áegá, jab tak kí pahle bargashtagí na ho, aur wuh gunáh ká shakhs, ya'ni halákat ká farzand, zahir na ho, 4 jo mukhálafat kartá hai, aur har ek se jo Khudá yá ma'búd kahlátá hai apne áp ko bará thahrátá hai, yahán tak kí wuh Khudá ke maqdis men baithkar apne áp ko Khudá zahir kartá hai. 5 Kyá tumhen yád nahín, kí jab main tumháre pás thá, to tum se yih báte kahá kartá thá? 6 Ab jo chíz use rok rahí hai, táki wuh apne kháss waqt par zahir ho, us ko tum jánte ho. 7 Kyuníki bedíni ká bhed to ab bhi tásir kartá játá hai, magar ab ek roknewálá hai, aur jab tak kí wuh dúr na kiyá jáe roke rahegá. 8 Us waqt wuh bedín zahir hogá, jise Khudáwand Yisú' apne munh kí phúnk se halák, aur apní ámad kí tajallí se nest karegá: 9 aur jis

ki ámad Shaitán ki tásir ke muwáfiq, har tarah ki jhúthi qudrat, aur nishánon, aur 'ajíb kámon ke sáth, 10 aur halák honewálon ke liye narástí ke har tarah ke dhoke ke sáth hogí; is wáste ki unhon ne haqq ki mahabbat ko ikhtiyár na kiyá, jis se un ki naját hotí. 11 Isí sabab se Khudá un ke pás gumráh karnewáli tásir bhejega, táki wuh jhúth ko sach jánen, 12 aur jitne log haqq ká yaqin nahín karte, balki narástí ko pasand karte hain, wuh sab sazá páen.

13 Lekin tumháre báre men, ai bháiyó, Khudáwand ke piyáro, har waqt Khudá ká shukr karná ham par farz hai, kyünki Khudá ne tumhen ibtidá hí se is liye chun liyá thá, ki Rúh ke zarí'e se pákíza banakar, aur haqq par imán lákar naját páo: 14 jis ke liye us ne tumhen hamári khushkhabarí ke wasíle se buláya, táki tum hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká jalál hásil karo. 15 Pas, ai bháiyó, sábitqadam raho, aur jin riwáyaton ki tum ne hamári zabání, yá khatt ke zarí'e se ta'lim pái hai, un par qáim raho.

16 Ab hamára Khudáwand Yisú' Masíh khud, aur hamára Báp Khudá, jis ne ham se mahabbat rakkhi, aur fazl se abadí tasallí aur achchhi ummed bakhsí, 17 tumháre dilon ko tasallí de, aur har ek nek kám aur kalám men mazbút kare.

3 Garaz, ai bháiyó, hamáre haqq men du'á karo, ki Khudáwand ká kalám aisá jald phail jáe, aur jalál páe, jaisá tum men; 2 aur kajrau aur bure ádmion se ham bache rahen; kyünki sab men imán nahín. 3 Magar Khudáwand sachchá hai; wuh tum ko mazbút karega, aur us Sharír se mahfúz rakkhega. 4 Aur Khudáwand men hamen tum par bharosá hai, ki jo hukm ham tumhen dete hain, un par 'amal karte ho, aur karte bhí rahoge.

5 Khudáwand tumháre dilon ko Khudá ki mahabbat aur Masíh ke sabr ki taraf hidáyat kare.

6 Ai bháiyó, ham apne Khudáwand Yisú' Masíh ke nám se tumhen hukm dete hain, ki har ek aise bhái se kanára karo, jo beqá'ida chaltá hai, aur us riwáyat par 'amal nahín kartá jo us ko hamári taraf se pahunchí; 7 kyünki tum ap jánte ho, ki hamári mánind kis tarah banná cháhiye; is liye ki ham tum men beqá'ida na chalte the; 8 aur kisi ki rotí muft na kháthe the, balki mihnát mashaqqat se rát din kám karte the, táki tum men se kisi par bojh na dálen: 9 is liye nahín ki ham ko ikhtiyár na thá, balki is liye ki apne ap ko tumháre wáste namúna thahraen, táki tum hamári mánind bano. 10 Aur jab ham tumháre pás the, us waqt bhí tum ko yih hukm dete the, ki jise mihnát karní manzúr na ho, wuh kháne bhí na páe. 11 Mam sunte hain, ki tum men ba'z beqá'ida chalte hain, aur kuchh kám nahín karte, balki auron ke kám men dakhil dete hain. 12 Aise shakhson ko ham Khudáwand Yisú' Masíh men hukm dete aur nasíhat karte hain, ki chupcháp kám karke apní hí rotí kháen. 13 Aur tum, ai bháiyó, nek kám karne men himmat na háro. 14 Aur agar koi hamáre is khatt ki bát ko na máne, to use nigáh men rakkho; aur us se suhbat na rakkho, táki wuh sharminda ho. 15 Lekin use dushman na jáno, balki bhái samajhkar nasíhat karo.

16 Ab Khudáwand jo itminán ká chashma hai, ap hí tum ko hamesha aur har tarah se itminán bakhshe. Khudáwand tum sab ke sáth rahe.

17 Main Paulus apne háth se salám likhtá hun: har khatt men merá yihí nishán hai: main isí tarah likhtá hun. 18 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum sab par hotá rahe.

TI'MUTHIYUS KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' PAHLA' KHATT

1 Paulus kí taraf se jo hamáre Munjí Khudá, aur hamáre um-medgáh Masíh Yisú' ke hukm se Masíh Yisú' ká rasúl hai, 2 Tímuthiyus ke nám, jo imán ke liház se merá sachchá farzand hai. Fazl, rahm, aur itmínán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masíh Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

3 Jis tarah main ne Makiduniya játe waqt tujhe nasíhat kí thí, kí Ísús men rahkar ba'z shakhson ko hukm kar de, kí áur tarah kí ta'lím na den, 4 aur un kahániyon aur beintihá nasabnamon par liház na karen jo takrár ká bá'is hote hain, aur us intizám í Iláhi ke muwáfiq nahín jo imán par mabní hai; usí tarah ab bhí kartá hún. 5 Hukm ká maqsad yih hai, kí pák dil aur nek níyat aur beriyá imán se mahabbat paidá ho. 6 In ko chhorakar ba'z shakhs behúda bakwás kí taraf mutawajjih ho gaye; 7 aur shari'at ke mu'allim banná cháhte hain, hálánki jo báten kahte hain, aur jin ká yaqíní taur se da'wá karte hain, un ko samajhte bhí nahín. 8 Magar ham jánte hain kí shari'at achchhi hai, basharte kí koí use shari'at ke taur par kám men láe, 9 ya'ní yih samajhkar kí shari'at rástbázon ke liye muqarrar nahín húi, balki be-shara' aur sarkash logon, aur bedinon, aur gunahgáron, aur nápakon, aur rindon, aur man báp ke qátilon, aur khúnion, 10 aur harámkaron, aur laundebázon, aur bardafaroshon, aur jhúthon, aur jhúthí qasam khánewálon, aur in ke siwá sahíh ta'lím ke áur barkhiláf kám karnewálon ke wáste hai; 11 yih Khudá e mu-báarak ke jalál kí us khushkhabarí ke muwáfiq hai, jo mere supurd húi.

12 Main apne táqat bakhshnewále Khudáwand Masíh Yisú' ká shukr kartá hún, kí us ne mujhe diyánatdár samajhkar apní khidmat ke liye muqarrar kiyá; 13 agarchi main

pahle kufr baknewálá, aur satáne-wálá, aur be'izzat karnewálá thá: táham mujh par rahm húa, is wáste kí main ne belmání kí hálát men nádání se yih kám kiye the; 14 aur hamáre Khudáwand ká fazl, us imán aur mahabbat ke sáth jo Masíh Yisú' men hai, bahut ziyáda húa. 15 Yih bát sach, aur har tarah se qubúl karne ke láiq hai, kí Masíh Yisú' gunahgáron ko naját dene ke liye dunyá men áyá, jin men sab se bará main hún. 16 Lekin mujh par rahm is liye húa, kí Yisú' Masíh mujh bare gunahgár men apná kamál tahammul záhir kare, táki jo log hamesha kí zindagí ke liye us par imán láenge, un ke liye main namúna banún. 17 Ab azalí bádsháh, ya'ní gairfání, nádída, wáhid Khudá kí 'izzat aur tamjíd abadu'l ábád hotí rahe. A'mín.

18 Ai farzand Tímuthiyus, un pesh-ingolon ke muwáfiq jo pahle terí bábat kí gayí thín, main yih hukm tere supurd kartá hún, táki tú un ke mutábíq achchhi larái laftá rahe, aur imán aur us nek níyat par qáim rahe, 19 jis ke dúr karne ke sabab ba'z logon ke imán ká jaház garq ho gayá. 20 Unhín men se Huminayus aur Sikandar hain, jinhen main ne Shaitán ke hawále kiyá, táki kufr se bázarahná síkhen.

2 Pas main sab se pahle yih nasíhat kartá hún, kí munájáten, aur du'áen, aur iltijáen, aur shukrguzárián sab ádmion ke liye kí jáen; 2 bádsháhon aur sab bare martabawálon ke wáste is liye, kí ham kamál dindári aur sanjídagí se amn o áram ke sáth zindagí guzáren. 3 Yih hamáre Munjí Khudá ke nazdík 'umda aur pasan-dída hai; 4 wuh cháhtá hai kí sáre ádmí naját páen, aur sachcháí kí pahchán tak pahunchen. 5 Kyünki Khudá ek hai, aur Khudá aur insánon ke bích men darmiyání bhí

ek, ya'ní Masíh Yisú' jo insán hai; 6 jis ne apne ap ko sab ke fide me diya, ki munásib waqton par is ki gawáhi di jae. 7 Main sach kahta hun, jhúth nahin boltá, ki main isí garaz se manádí karnewálá aur rasúl aur gairqaumon ko imán aur sachchái ki báten sikhánewálá muqarrar húa.

8 Pas main cháhtá hun, ki mard har jagah, bagair gusse aur takrar ke, pak háthon ko uthakar du'á mangá karen. 9 Isí tarah 'auraton hayádár libás se sharm aur parhezgári ke sáth apne ap ko sanwáren, na bál gúndhne aur sone aur motiyon aur qímatí poshák se; 10 balki nek kámon se, jaisá khudáparastí ká iqrár karnewálí 'auraton ko munásib hai. 11 'Aurat ko chupcháp kamál tábi'dárlí se síkhná cháhiye. 12 Aur main ijázat nahin detá ki 'aurat síkháe, yá mard par hukm chaláe, balki chupcháp rahe. 13 Kyünki pahle A'dam banáyá gayá, us ke ba'd Hawwá; 14 aur A'dam ne fareb nahin kháyá, balki 'aurat fareb khákar gunáh men par gayí. 15 Lekin aulád janne ke wasíle se naját páegi, basharte ki wuh imán aur mahabbat aur pákizagi men parhezgári ke sáth qáim rahen.

3 Yih bát sach hai, ki Jo shakhs nigabhán ká 'uhda cháhtá hai, wuh achchhe kám ki khwáhish kartá hai. 2 Pas nigabhán ko beilzám, ek bíwí ká shauhar, parhezgár, muttaqí, sháista, musáfirparwar, aur ta'lím dene ke láiq honá cháhiye; 3 nashe men gul machánewálá, yá márpít karnewálá na ho, balki halím ho, na takrárlí, na zardost; 4 apne ghar ká bakhúbí bandobast kartá ho, aur apne bachchon ko kamál sanjídagi se tábi' rakhtá ho. 5 (Jab koi apne ghar hí ká bandobast karná nahin jántá, to Khudá kí kalísíyá kí kyünkar khabargírlí karegá?) 6 Naumuríd na ho, táki gurúr karke kahín Iblís kí sí sazá na páe. 7 Aur báharwálon ke nazdík bhí neknám honá cháhiye, táki malámat men aur Iblís ke phande men na phanse. 8 Isí tarah khádimon ko bhí sanjída honá cháhiye; dozabán, aur sharábí, aur nájáiz nafa' ke lálchí na hon; 9 aur imán ke bhéd ko pak dil men hifázat se rakkhen. 10 Aur yih bhí pahle ázmáe jáen, is ke ba'd agar

beilzám thahren, to khidmat ká kám karen. 11 Isí tarah 'auraton ko bhí sanjída honá cháhiye, tuhmat lagánewálí na hon, balki parhezgár aur sárlí báton men imándár hon. 12 Khádím ek ek bíwí ke shauhar hon, aur apne apne bachchon aur gharon ká bakhúbí bandobast karte hon; 13 kyünki jo khidmat ká kám bakhúbí anjám dete hain, wuh apne liye achchhá martaba, aur us imán men jo Masíh Yisú' par hai, barí dilerí hásil karte hain.

14 Main tere pás jáld áne kí ummed karne par bhí, yih báten tujhe is liye likhtá hun, 15 ki agar mujhe áne men der ho, to tujhe ma'lúm ho jae kí Khudá ke ghar, ya'ní zinda Khudá kí kalísíyá men, jo haqq ká sutún aur bunyád hai, kyünkar bartáo karná cháhiye. 16 Is men kalám nahin, kí dándárlí ká bhéd bará hai, ya'ní wuh jo jism men záhír húa, aur rúh men rástbáz thahrá, aur frishton ko díkhái diyá, aur gairqaumon men us kí manádí hui, aur dunyá men us par imán láe, aur jalál men úpar utháyá gayá.

4 Lekin Rúh sáf kahtí hai, kí áyanda zamánon men ba'z log, gumráh karnewálí rúhon aur shayátín kí ta'límon kí taraf mutawajjih hokar, imán se bargashta ho jáenge. 2 Yih un jhúthe ádmíon kí riyákárlí ke bá'is hogá, jin ká dil goyá garm lohe se dagá gayá hai; 3 yih log biyáh karne se mana' karenge, aur un khánon se parhez karne ká hukm denge, jinhen Khudá ne is liye paidá kiyá hai, kí imándár aur haqq ke pahchánnewále unhen shukrguzárlí ke sáth kháen; 4 kyünki Khudá kí paidá kí hui har chíz achchhí hai, aur koi chíz inkár ke láiq nahin, basharte kí shukrguzárlí ke sáth khái jae; 5 is liye kí Khudá ke kalám aur du'á se pak ho játi hai.

6 Agar tú bháiyon ko yih báten yád dílaegá, to Masíh Yisú' ká achchhá khádím thahregá, aur imán aur us achchhí ta'lím kí báton se, jis kí tú pairawí kartá áyá hai, parwarish patá rahegá: 7 lekin behúda aur búrhíyon kí sí kahániyon se kanára kar, aur dándárlí ke liye riyázat kar: 8 kyünki jismání riyázat ká fáida kam hai, lekin dándárlí sab báton ke liye fáidamand hai, is

liye ki ab ki aur áyanda ki zindagi ká bhí wa'da isí ke liye hai. 9 Yih bát sach hai, aur har tarah se qubúl karne ke láiq. 10 Kyúñki ham mihnat aur jánfishání isí liye karte hain, ki hamári ummed us zinda Khudá par lagí hui hai, jo sab ádmion ká, khásskar imándáron ká, Munjí hai. 11 In báton ká hukm kar, aur ta'lím de. 12 Koí terí jawání kí haqárat na karne páe; balki tú imándáron ke liye kalám karne, aur chál chalan, aur mahabbat, aur imán, aur pákízagí men namúna ban. 13 Jab tak main na áun, parhne, aur nasíhat karne, aur ta'lím dene kí taraf mutawajjih rah. 14 Us ní'mat se gáfil na rah, jo tujhe hásil hai, aur nubuwat ke zarí'e, buzurgon ke háth rakhte waqt, tujhe mílí thí. 15 In báton kí fikr rakh; inhín men mashgúl rah; táki terí taraqqí sab par záhír ho. 16 Apní aur apní ta'lím kí khabardári rakh. In báton par qáim rah; kyúñki aisá karne se tú apní aur apne sunnewálon kí bhí naját ká bá'is hogá.

5 Kisí ba're 'umrwále ko malámat na kar, balki báp jánkar nasíhat kar; 2 aur jawánon ko bhái jánkar; aur ba'í 'umrwáli 'auraton ko mán jánkar; aur jawán 'auraton ko, kamál pákízagí se, bahin jánkar. 3 Un bewa 'auraton kí jo wáqa'í bewa hain, 'izzat kar. 4 Aur agar kisí bewa ke be'te yá pote hon, to wuh pahle apne hí gharáne ke sáth dándári ká bartáo karná, aur mán báp ká haqq adá karná síkhen; kyúñki yih Khudá ke nazdík pasandída hai. 5 Jo wáqa'í bewa hai aur us ká koí nahín, wuh Khudá par ummed rakhtí hai, aur rát din munáját aur du'áon men mashgúl rahtí hai. 6 Magar jo 'aish o 'ishrat men par gayi hai, wuh jíte jí mar gayi hai. 7 In báton ká bhí hukm kar, táki wuh beilzám rahen. 8 Agar koí apnon aur khásskar apne gharáne kí khabargíri na kare, to imán ká munkir, aur beimán se badtar hai. 9 Wuhí bewafard men likhí jae, jo sáth baras se kam kí na ho, aur ek shauhar kí bíwí hui ho; 10 aur nek kámon men mashhúr ho; bachchon kí tarbiyat kí ho; pardesiyon ke sáth mihmánnawází kí ho; muqaddason ke pánw dhoe hon; musíbatzadon kí madad kí ho; aur har nek kám karne kí darpai rahí ho. 11 Magar

jawán bewa 'auraton ke nám darj na kar, kyúñki jab wuh Masíh ke khiláf nafs ke tábí' ho játí hain, to biyáh karná cháhtí hain; 12 aur sazá ke láiq thahrtí hain, is liye ki unhon ne apne pahle imán ko chhor diya. 13 Aur is ke sáth hí wuh ghar ghar phirkar bekár rahná síkhtí hain; aur sirf bekár hí nahín rahtín, balki bakbak kartí rahtí, aur auron ke kám men dakhil bhí detí hain, aur násháista báten kahtí hain. 14 Pas main yih cháhtá hún ki jawán bewa 'auraten biyáh karen, aulád janen, ghar ká intizám karen, aur kisí mukhálif ko badgoí ká mauqa' na den; 15 kyúñki ba'z gumráh ho-kar Shaitán kí pairau ho chuki hain. 16 Agar kisí imándár 'aurat ke hán bewa 'auraten hon, to wuhí un kí madad kare, aur kalísiyá par bojh na dálá jae, táki wuh un kí madad kar sake, jo wáqa'í bewa hain.

17 Jo buzurg achchhá intizám karte hain, khásskar wuh jo kalám sunáne aur ta'lím dene men mihnat karte hain, dochand 'izzat ke láiq samjhe jae. 18 Kyúñki kitáb í muqaddas yih kahtí hai, ki Dáen men chalte hue bail ká munh na bándhná; aur, Mazdúr apní mazdúrí ká haqqdár hai. 19 Jo da'wá kisí buzurg ke barkhiláf kiyá jae, bagair do yá tén gawáhon ke us ko na sun. 20 Gunáh karnewálon ko sab ke sámne malámat kar, táki auron ko bhí khauf ho. 21 Khudá aur Masíh Yisú' aur barguzída frishton ko gawáh karke, main tujhe tákid kartá hún, ki in báton par bilá ta'assub 'amal karná, aur koí kám tarafdári se na karná. 22 Kisí shakhs par jald háth na rakhná, aur dúson ke gunáhon men sharík na honá. Apne áp ko pák rakhná. 23 A'yanda ko sirf pání hí na piyá kar, balki apne mi'de aur aksar kamzor rahne kí wajh se, zarí sí mai bhí kám men láyá kar. 24 Ba'z ádmion ke gunáh záhír hote hain, aur pahle hí 'adálat men pahunch játe hain; aur ba'z ke piche játe hain. 25 Isí tarah ba'z achchhe kám bhí záhír hote hain; aur jo aise nahín hote, wuh bhí chhip nahín sakte.

6 Jitne naukar júe ke níche hain, apne apne málikon ko kamál 'izzat ke láiq janen, táki Khudá ká nám aur ta'lím badnám na ho.

2 Aur jin ke málík imándár hain, wuh un ko bhái hone kí wajh se haqír na jánen; balki is liye ziyádatar un kí khidmat karen, ki fáida utháñe-wále imándár aur 'azíz hain. Tú in báton kí ta'lím de, aur nasíhat kar.

3 Agar koí shakhs áur tarah kí ta'lím detá hai, aur sahíh báton ko, ya'ní hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí báton, aur us ta'lím ko nahín mántá, jo dindárí ke mutábíq hai; 4 wuh magrúr hai, aur kuchh nahín jántá, balki use bahs aur lafz takrár karne ká marz hai, jin se hasad, aur jhagré, aur badgoíán, aur badgumánián, 5 aur un ádmíon men radd o badal paidá hotá hai, jin kí 'aql bigar gayí hai, aur wuh haqq se mahrum hain, aur dindárí ko nafa hí ká zarí'a samajhte hain. 6 Hán, dindárí qaná'at ke sáth bare nafa ká zarí'a hai; 7 kyúñki na ham dunyá men kuchh láe, aur na kuchh us men se le já sakte hain; 8 pas agar hamáre pás kháne pahinne ko hai, to usí par qaná'at karen. 9 Lekin jo daulatmand honá cháhte hain, wuh aisi ázmáish aur phande aur bahut sí behúda aur nuqsán pahunchánewáli khwáhishon men phanste hain, jo ádmíon ko tabáhi aur halákat ke daryá men garq kar detí hain; 10 kyúñki rupaye kí mahabbat har qism kí burái kí ek jar hai; jis kí árzú men ba'z ne imán se gumráh hokar apne dílon ko tarah tarah ke gamon se chhální kar liyá.

11 Magar, ai mard i Khudá, tú in báton se bhág: aur rástbázi, dindárí, imán, mahabbat, sabr, aur hilm ká tálib ho. 12 I'mán kí achchhí kushtí

lar, us hamesha kí zindagí par qabza kar le jis ke liye tú buláya gayá thá, aur bahut se gawáhon ke sámne achchhá iqrár kiyá thá. 13 Main us Khudá ko jo sab chízon ko zinda kartá hai, aur Masíh Yisú' ko jis ne Puntiyus Pílátus ke sámne achchhá iqrár kiyá thá, gawáh karke tujhe tákid kartá hún, 14 ki hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke us zuhúr tak hukm ko bedág aur beilzám rakh; 15 jise wuh munásib waqt par numáyán karegá, jo mubáarak aur wáhid Hákim, bádsháhon ká Bádsháh, aur khudáwandon ká Khudáwand hai; 16 baqá sírf usí ko hai; aur wuh us núr men rahtá hai, jis tak kisi kí guzar nahín ho saktí; na use kisi insán ne dekhá, aur na dekh saktá hai; us kí 'izzat aur saltanat abad tak rahe. A'mín.

17 Is maujüda jáhán ke daulatmandon ko hukm de, kí magrúr na hon, aur nápáedár daulat par nahín, balki Khudá par ummed rakkhen, jo hamen lutf utháne ke liye sab chízen ifrá se detá hai; 18 aur nekí karen, aur achchhe kámon men daulatmand banen, aur sakháwat par taiyár, aur imdád par musta'idd hon; 19 aur áyanda ke liye apne wáste ek achchhí bunyád qáim kar rakkhen, táki haqíqí zindagí par qabza karen.

20 Ai Tímuthiyus, is amánat ko hífázat se rakh; aur jis 'ilm ko 'ilm kahná hí galat hai, us kí behúda bakwás aur mukhálafaton par tawajjuh na kar. 21 Ba'z us ká iqrár karke imán se bargashta ho gaye hain.

Tum par fazl hotá rahe.

TI'MUTHIYUS KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' DU'SRA' KHATT

1 Paulus kí taraf se, jo us zindagí ke wa'de ke muwáfíq jo Masíh Yisú' men hai, Khudá kí marz se Masíh Yisú' ká rasúl hai, 2 piyáre farzand Tímuthiyus ke nám. Fazl, rahm, aur itmínán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masíh

Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

3 Jis Khudá kí 'ibádat main sáf dil se bápádádá ke taur par kartá hún, us ká shukr hai kí apní du'áon men bilánaga tujhe yád rakhtá hún; 4 aur tere ánsuon ko yád karke rát

din teri muláqát ká mushtáq rahtá hún, táki khushí men bhar jáun; 5 aur mujhe terá wuh beriyá imán yád diláya gayá hai, jo pahle teri ná-ni Lois, aur teri mán Yúnike rakhtí thí, aur mujhe yaqín hai, ki tú bhí rakhtá hai. 6 Isí sabab se main tujhe yád dilátá hún, kí tú Khudá kí us ní'mat ko chamká de, jo mere háth rakhne ke bá'is tujhe hásil hai. 7 Kyúнки Khudá ne hamen dahshat kí rúh nahín, balki qudrat, aur mahabbat, aur tarbiyat kí rúh dí hai. 8 Pas hamáre Khudáwand kí gawáhi dene se, aur mujh se jo us ká qaidí hún, sharm na kar; balki Khudá kí qudrat ke muwáfiq khushkhabarí kí khátir mere sáth dukh úthá, 9 jis ne hamen naját dí, aur pák buláwe se buláya, hamáre kámon ke muwáfiq nahín, balki apne kháss iráde, aur us fazl ke muwáfiq jo Masíh Yisú' men ham par azal se huá; 10 magar ab hamáre Munjí Masíh Yisú' ke zuhúr se záhír huá, jis ne maut ko nest, aur zindagi aur baqá ko us khushkhabarí ke wasíle se raushan kar diyá, 11 jis ke liye main manádí karnewálá, aur rasúl, aur ustád muqarrar huá. 12 Isí bá'is se main yih dukh bhí úthátá hún; lekin sharmátá nahín; kyúнки jis ká main ne yaqín kiyá hai use jántá hún; aur mujhe yaqín hai ki wuh merí amánat kí us dín tak hifázat kar saktá hai. 13 Jo sahíh báten tú ne mujh se sunín, us imán aur mahabbat ke sáth jo Masíh Yisú' men hai, un ká kháka yád rakh. 14 Rúhu'l Quds ke wasíle se jo ham men basá huá hai, is achchhi amánat kí hifázat kar.

15 Tú yih jántá hai, ki A'siya ke sab log mujh se phír gaye, jin men se Fúgilus aur Hirmugines hai. 16 Khudáwand Unesífurus ke gharáne par rahm kare, kyúнки us ne bahut daf'a mujhe tázadam kiyá, aur merí qaid se sharminda na huá; 17 balki jab wuh Romá men áya, to koshish se talásh karke mujh se milá; 18 (Khudáwand use yih bakhshe, ki us dín us par Khudáwand ká rahm ho;) aur us ne Ifisus men jo jo khidmaten kí, tú unhen khúb jántá hai.

2 Pas, ai mere farzand, tú us fazl se jo Masíh Yisú' men hai mazbút ban. 2 Aur jo báten tú ne bahut se gawáhon ke sámné mujh

se suní hai, un ko aise diyánatdár ádmíon ke supurd kar, jo auron ko bhí sikháne ke qábil hon. 3 Masíh Yisú' ke achchhe sipáhi kí tarah mere sáth dukh úthá. 4 Koí sipáhi jab larái ko játá hai apne ap ko dunyá ke mu'ámalon men nahín phansátá, táki apne bhartí karnewále ko khush kare. 5 Dangal men muqábala karnewálá bhí, agar us ne báqá'ida muqábala na kiyá ho, to sihrá nahín pátá. 6 Jo kisan mihnát kartá hai, paidáwar ká hissa pahle usí ko milná cháhiye. 7 Jo main kahtá hún us par gaur kar; kyúнки Khudáwand tujhe sári báton kí samajh degá. 8 Yisú' Masíh ko yád rakh, jo murdon men se jí úthá hai, aur Dáúd kí nasl se hai, merí us khushkhabarí ke muwáfiq. 9 jis ke liye main badkár kí tarah dukh úthátá hún, yahán tak ki qaid hún; magar Khudá ká kalám qaid nahín. 10 Isí sabab se main barguzída logon kí khátir sab kuchh sahtá hún, táki wuh bhí us naját ko jo Masíh Yisú' men hai, abadí jalál samet hásil karen. 11 Yih bát sach hai, ki Jab ham us ke sáth mar gaye, to us ke sáth jéenge bhí: 12 agar ham dukh sahenge, to us ke sáth bádsháhi bhí karenge; agar ham us ká inkár karenge, to wuh bhí hamará inkár karega; 13 agar ham bewafá ho jáenge, taubhi wuh wafádár rahega, kyúнки wuh ap apná inkár nahín kar saktá.

14 Yih báten unhen yád dilá, aur Khudáwand ke sámné tákid kar, kí lafzí takrár na karen, jis se kuchh hásil nahín, balki sunnewále bigar játe hai. 15 Apne ap ko Khudá ke sámné maqbúl, aur aise kám karnewále kí tarah pesh karne kí koshish kar, jis ko sharminda honá na pare, aur jo haqq ke kalám ko durustí se kám men látá ho. 16 Lekin behúda bakwás se parhez kar, kyúнки aise shakhs aur bhí bedíni men taraqqí karenge, 17 aur un ká kalám ákila kí tarah khátá chalá jáega; Humi-nayus aur Filetus un hí men se hai: 18 wuh yih kahkar kí qiyámat ho chukí hai, haqq se gumráh ho gaye hai, aur ba'z ká imán bigarte hai. 19 Táham Khudá kí mazbút bunyád qáim rahtí hai, aur us par yih muhr hai, ki Khudáwand apnon ko pahchántá hai: aur, Jo koí Khudá-

wand ká nám letá hai, nárásti se báz rahe. 20 Bare ghar men na sirf sone chándi hí ke bartan hote hain, balki lakrí aur mittí ke bhí; ba'z 'izzat aur ba'z zillat ke liye. 21 Pas jo koi in se 'aláhida hokar apne taín pák karegá, wuh 'izzat ká bartan, aur muqaddas banegá, aur Málik ke kám ke láiq, aur har nek kám ke liye taiyár hogá. 22 Jawání ki khwáhishon se bhág, aur jo pák dil ke sáth Khudáwand se du'á mángte hain, un ke sáth rástbázi, aur imán, aur mahabbat, aur sulh ká talib ho. 23 Lekin bewuqúfi aur nádání ki hujjaton se kanára kar, kyúinki tú jántá hai ki un se jhagre paidá hote hain. 24 Aur munásib nahín, ki Khudáwand ká banda jhagrá kare, balki sab ke sáth narmí kare, aur ta'lím dene ke láiq, aur burdbár ho, 25 aur mukhálifon ko halímí se tádíb kare; sháyad Khudá unhen tauba kí taufiq baḡhshe, táki wuh haqq ko pahcháne, 26 aur Khudáwand ke bande ke háth se Khudá kí marzí ke asir hokar, Iblís ke phande se chhúten.

3 Lekin yih ján rakh, ki ákhir zamáne men bure din áenge. 2 Kyúinki ádmí khudgaraz, zardost, shekhibáz, magrúr, badgo, mán báp ke náfarmán, náshukr, nápák, 3 taba'í mahabbat se khálf, sangdil, tuhmat lagánewále, bezabt, tundmizáj, neki ke dushman, 4 dagábáz, dhíth, ghamand karnewále, Khudá kí nisbat 'aish o 'ishrat ko ziyáda dostrakhnewále honge; 5 wuh dín-dári kí waza' to rakkhenge, magar us ke asar ko qubúl na karenge; aison se bhí kanára karná. 6 In hí men se wuh log hain, jo gharon men dabe pánw ghus áte hain, aur un chhachhorí 'auraton ko qábú men kar lete hain, jo gunáhon men dabí hui hain, aur tarah tarah kí khwáhishon ke bas men hain; 7 aur hamisha ta'lím páti rahtí hain, magar haqq kí pahchán tak kabhí nahín pahunchtín. 8 Aur jis tarah ki Yannes aur Yambres ne Músá kí mukhálafat kí thí, isí tarah yih log bhí haqq kí mukhálafat karte hain. Yih aise ádmí hain, jin kí 'aql bigrí hui hai, aur wuh imán ke i'tibár se námaqbul hain. 9 Magar is se ziyáda na baḡh sakege, is wáste ki in kí nádání sab ádmíon par zahir ho

jáegi, jaise un kí bhí ho gayí thí. 10 Lekin tú ne ta'lím, chál-chalan, iráde, imán, tahammul, mahabbat, sabr, satáe jáne, aur dukh uḡháne men merí pairawí kí; 11 ya'ní aise dukhon men, jo Antákiya aur Ikníyum aur Lustra men mujh par pare, aur aur dukhon men bhí jo main ne uḡháo hain, magar Khudáwand ne mujhe un sab se chhura liyá. 12 Balki jitne Masíh Yisú' men dindári ke sáth zindagi guzárná cháhte hain, wuh sab satáe jáenge. 13 Aur bure aur dhokebáz ádmí fareb dete aur fareb kháte hue bigarte chale jáenge. 14 Magar tú un báton par jo tú ne síkhi thín, aur jin ká yaqín tujhe diláyá gayá thá, yih jánkar qáim rah, ki tú ne unhen kin logon se síkhá thá; 15 aur tú bachpan se un pák nawishton se wáqif hai, jo tujhe Masíh Yisú' par imán láne se naját hásil karne ke liye dánái baḡhsh sakte hain. 16 Har ek sahífa jo Khudá ke ilhám se hai, ta'lím, aur ilzám, aur isláh, aur rástbázi men tarbiyat karne ke liye fáidamand bhí hai; 17 táki mard i Khudá kámil bane, aur har ek nek kám ke liye bi'lkull taiyár ho jáe.

4 Khudá aur Masíh Yisú' ko jo zindon aur murdon kí 'adálat karegá, gawáh karke, aur us ke zuhúr aur bádsháhat ko yád dilákar main tujhe tákid kartá hún, 2 ki tú kalám kí manádí kar; waqt aur bewaqt musta'idd rah; har tarah ke tahammul aur ta'lím ke sáth samjhá de, aur malámat aur nasíhat kar. 3 Kyúinki aisé waqt áegá, ki log sahíh ta'lím kí bardáshht na karenge, balki kánon kí khujlí ke bá'is apní apní khwáhishon ke muwáfiq bahut se ustád kar lenge; 4 aur apne kánon ko haqq kí taraf se pherkar, kahániyon par mutawajjih honge. 5 Magar tú sári báton men hoshyár rah; dukh uḡhá; bashárat ká kám anjám de; apní khidmat ko purá kar. 6 Kyúinki main ab qurbán ho rahá hún, aur mere kúch ká waqt á pahunchá hai. 7 Main achchhi kushti lar chuká, main ne daur ko khatm kar liyá, main ne imán ko mahfúz rakkhá. 8 A'yanda ke liye mere wáste rástbázi ká wuh táj rakkhá huá hai, jo 'ádil munsif, ya'ní Khudáwand, mujhe us din degá; aur

sirf mujhe hi nahin, balki un sab ko bhi, jo us ke zuhur ke arzmand hon.

9 Mere pas jald aane ki koshish kar: 10 Kyunki Demas ne is maujuda jahan ko pasand karke mujhe chhor diya, aur Thissalunike ko chala gaya, aur Kreskens Galatiya ko, aur Titus Dalmatiya ko. 11 Sirf Luka mere pas hai. Marqus ko saath lekar a ja; kyunki khidmat ke liye wuh mere kam ka hai. 12 Tikhikus ko main ne Ifisus bhej diya hai. 13 Jo choga main Troas mein Karpus ke han chhor aya hun, jab tu aye, to wuh, aur kitaben, khas kar raqq ke tumar, leta ayo. 14 Sikandar thathere ne mujh se bahut buraiyan kin: Khudawand use us ke kamon ke muwafiq badla dega. 15 Us se tu bhi khabardar rah: kyunki us ne hamari baton ki bar mukhalafat ki. 16 Meri pahli jawabdih ke waqt kisi ne mera saath na diya, balki sab ne

mujhe chhor diya: kash ki unhen is ka hisab dena na pare. 17 Magar Khudawand mera madadgar tha, aur us ne mujhe taqat bakhshi, taki meri marifat paigam ki puri manadi ho jae, aur sab gairqaumen sun len; aur main sher ke munh se chhuraya gaya. 18 Khudawand mujhe har ek bure kam se chhuraega, aur apni asmani badshahat mein sahih salamat pahuncha dega; us ki tamjid abadu'l abad hoti rahe. A'min.

19 Priska aur Akwila se, aur Onesifurus ke khandan se salam kah. 20 Irastus Kurinthus mein raha; aur Trufimus ko main ne Miletus mein bimar chhori. 21 Jaron se pahle mere pas a jane ki koshish kar. Yubulus, aur Pudens, aur Linus, aur Klaudiya, aur aur sare bhai tujhe salam kahte hain.

22 Khudawand teri ruh ke saath rahe. Tum par fazi hota rahe.

TITUS KE NAM

PAULUS RASUL KA KHATT

1 Paulus ki taraf se, jo Khuda ka banda aur Yisu Masih ka rasul hai, (Khuda ke barguzidon ke iman, aur us haqq ki pahchan ke mutabiq, jo dindari ke muwafiq hai, 2 us hamesha ki zindagi ki ummed par, jis ka wa'da azal se Khuda ne kiya hai, jo juth nahin bol sakti, 3 aur us ne munasib waqton par apne kalam ko us paigam mein zahir kiya, jo hamare Munji Khuda ke hukm ke mutabiq mere supurd hua,) 4 iman ki shirkat ke ru se sachche farzand Titus ke nam. Fazi aur itminan Khuda Bap aur hamare Munji Masih Yisu ki taraf se tujhe hasil hota rahe.

5 Main ne tujhe Krete mein is liye chhori tha, ki tu baqi rahi hui baton ko durust kare; aur mere hukm ke mutabiq shahr ba shahr aise buzurgon ko muqarrar kare, 6 jo beilzam, aur ek ek biwi ke shauhar hon, aur un ke bachche

imandar, aur badchalni aur sarkashi ke ilzam se pak hon; 7 kyunki nigaban ko Khuda ka mukhtar hone ki wajh se beilzam hona chahiye; na khudrae ho, na gussawar; na nashe mein gul machanewala, na mar pit karnewala; aur na najaz nafa ka lalchi; 8 balki musafirparwar, khairdost, muttqi, munsifmizaj, pak, aur zabt karnewala ho; 9 aur iman ke kalam par, jo is ta'lim ke muwafiq hai, qaim ho, taki sahih ta'lim ke saath nasihat bhi kar sake, aur mukhalifon ko qail bhi kar sake.

10 Kyunki bahut se log sarkash, aur behudago, aur dagabaz hain, khas kar makhtunon mein se; 11 in ka munh band karna chahiye; yih log najaz nafa ki khathir nashaista baton sikhakar ghar ke ghar tabah kar dete hain. 12 Un hi mein se ek shakhs ne kaha hai, jo khas un ka nabi tha, ki Kreti hamesha juthhe, muz janwar, ahadi khat hote hain.

13 Yih gawáhi sach hai; pas unhen sáht malámat kiyá kar, táki un ká imán durust ho jáe, 14 aur wuh Yahúdíon kí kahániyon aur un ádmíon ke hukmon par tawajjuh na karen, jo haqq se gumráh hote hain. 15 Pák logon ke liye sab chízen pák hain; magar gunáhlúda aur beímán logon ke liye kuchh bhí pák nahín balki un kí 'aql aur dil donon gunáhlúda hain. 16 Wuh Khudá kí pahchán ká da'wá to karte hain, magar apne kámon se us ká inkár karte hain, kyúnci wuh makrúh aur náfarmán hain, aur kisi nek kám ke qábil nahín.

2 Lekin tú wuh báten bayán kar, jo sahíh ta'ím ke munásib hain; 2 ya'ní yih kí búrhe mard parhezgár, sanjída, aur muttaqí hon, aur un ká imán, aur mahabbat, aur sabr sahíh ho. 3 Isí tarah búrhí 'auraton kí bhí waza' muqaddason kí sí ho; tuhmat lagánewálí, aur ziyáda mai píne men mubtalá na hon, balki achchhi báten sikhánewálí hon; 4 táki jawán 'auraton ko sikháen, ki apne shauharon ko piyár karen, bachchon ko piyár karen, 5 aur muttaqí, aur pákdáman, aur ghar ká kárbár karnewálí aur mihrbán hon, aur apne apne shauharon ke tábi' rahen, táki Khudá ká kalám badnám na ho. 6 Jawán ádmíon ko bhí isí tarah nasíhat kar, ki muttaqí banen. 7 Sári báton men apne áp ko nek kámon ká namúna baná. Terí ta'ím men safái, aur sanjídagi, 8 aur aisi sihatkalámí pái jáe, jo malámat ke láiq na ho; táki mukhálíf ham par 'aib lagáne kí koí wajh na pákar sharminda ho jáe. 9 Naukaron ko nasíhat kar, ki apne málíkon ke tábi' rahen, aur sab báton men unhen khush rakkhen; aur un ke hukm se kuchh inkár na karen; 10 chorí chálákí na karen; balki har tarah kí diyánatdári achchhi tarah záhir karen; táki un se har bát men hamáre Munjí Khudá kí ta'ím ko raunaq ho. 11 Kyúnci Khudá ká wuh fazl záhir huá hai, jo sáre ádmíon kí naját ká bá'is hai, 12 aur hamen tarbiyat detá hai, táki bedíni aur dunyawí khwá-hishon ká inkár karke, is maujúda jahán men parhezgári, aur rást-

bázi, aur dindári ke sáth zindagi guzáren; 13 aur us mubáarak um-med, ya'ní apne buzurg Khudá aur Munjí Yisú' Masíh ke jalál ke záhir hone ke muntazir rahen; 14 jis ne apne áp ko hamáre wáste de diyá, táki fídyá hokar hamen har tarah kí bedíni se chhurá le, aur pák karke apní kháss milkíyat ke liye ek aisi ummat banáe, jo nek kámon men sargarm ho.

15 Púre íkhtiyár ke sáth yih báten kah, aur nasíhat de, aur malámat kar. Koí terí haqárat na karne páe.

3 Un ko yád dílá, kí hákimon aur íkhtiyárwálon ke tábi' rahen, aur un ká hukm mánen; aur har nek kám ke liye musta'idd rahen; 2 kisi kí badgoí na karen; takrári na hon; balki narmmizáj hon, aur sab ádmíon ke sáth kamál halímí se pesh áen. 3 Kyúnci ham bhí pahle nádán, náfarmán, fareb khánewále, aur rang ba rang kí khwá-hishon, aur 'aish 'ishrat ke bande the; aur badkhwáhi aur hasad men zindagi guzáarte the; nafrat ke láiq the, aur ápas men kína rakhte the. 4 Magar jab hamáre Munjí Khudá kí mihrbáni, aur insán ke sáth us kí ulfat záhir húi; 5 to us ne ham ko naját dí, magar rástbázi ke kámon ke sabab nahín, jo ham ne khud kiye, balki apní rahmat ke mutábíq nayí paidáish ke gusl aur Rúhu'l Quds ke hamen nayá banáne ke wasíle se, 6 jise us ne hamáre Munjí Yisú' Masíh kí ma'rifat ham par ifrát se názil kiyá; 7 táki ham us ke fazl se rástbáz tháhrkar, hamesha kí zindagi kí ummed ke mutábíq wáris banen. 8 Yih bát sach hai, aur main cháhtá hún, kí tú in báton ká yaqíni taur se da'wá kare; táki jinhon ne Khudá ká yaqín kiyá hai, wuh achchhe kámon men lage rahne ká khayál rakkhen. Yih báten bhalí aur ádmíon ke wáste fáidamand hain. 9 Magar bewuqúfi kí hujaton, aur nasabnámon, aur jhagron, aur un laráiyon se jo sharí'at kí bábat hon, parhez kar, is liye kí yih láhásil aur befáida hain. 10 Ek do bár nasíhat karke bid'atí shakhs se kanára kar, 11 yih jánkar kí aisé shakhs bargashta ho gayá hai, aur apne áp ko mujrim tháhrákar gunáh kartá rahtá hai.

12 Jab main tere pás Artimás yá Tukhikus ko bhejūn, to mere pás Nikupulis áne kī koshish karnā: kyūnki main ne wahīn jārá kātne kā qasd kar liyā hai. 13 Zenás 'álim i shara' aur Apullos ko koshish karke rawána kar de, is taur par kī un ko kisī chīz kī hájat na

rahe; 14 aur hamáre log bhī zarúraton ko rafa' karne ke liye achchhe kámon men lage rahnā síkhen, táki bephal na rahen.

15 Mere sab sáthī tujhe salám kah-te hain. Jo ímán ke rú se hamen 'azíz rakhte hain, un se salám kah.

Tum sab par fazl hotá rahe.

FILEMON KE NA'M

PAULUS RASU'L KA' KHATT

1 Paulus kī taraf se, jo Masīh Yisú' kā qaidí hai, aur bhái Tímuthiyus kī taraf se, apne 'azíz aur hamkhidmat Filemon, 2 aur bahin Affiya, aur apne hamsipáh Arkhippus, aur Filemon ke ghar kī kalísiyá ke nám. 3 Fazl aur ítmínán hamáre Báp Khudá, aur Khudáwand Yisú' Masīh kī taraf se tumhen hásil hotá rahe.

4 Main terí us mahabbat kā aur ímán kā hál sunkar jo sáre muqaddason ke sáth, aur Khudáwand Yisú' par hai, 5 hamesha apne Khudá kā shukr kartá hūn, aur apní du'áon men tujhe yád kartá hūn, 6 táki tere ímán kī shirákát tumhári har khúbí kī pahchán men Masīh ke wáste muassir ho. 7 Kyūnki, aī bhái, mujhe terí mahabbat se bahut khushí aur tasallí hūi; is liye kī tere sabab se muqaddason ke dil táza hue hain.

8 Pas agarchi mujhe Masīh men barí dilerí to hai, kī tujhe munásib hukm dūn; 9 magar mujhe yih ziyáda pasand hai, kī main búrhá Paulus, balki is waqt Masīh Yisú' kā qaidí bhī hokar, mahabbat kī ráh se iltimás karūn. 10 So apne farzand Unesimus kī bábat, jo qaid kī hálát men mujh se paidá húa, tujh se iltimás kartá hūn. 11 Pahle to wuh kuchh tere kám kā na thá, magar ab tere aur mere donon ke kám kā hai; 12 khud usí ko, yá'ní apne kaleje ke tukre ko, main ne tere pás wápas bhejá hai. 13 Us ko main apne hí pás rakhnā cháhtá thá, táki terí taraf se is qaid men, jo khushkhabarí ke bá'is hai, merí khidmat kare. 14 Lekin terí marzí

ke bagair main ne kuchh karnā na cháhá, táki terá nek kám láchári se nahīn, balki khushí se ho. 15 Kyūnki mumkin hai kī wuh tujh se is liye thórí der ke wáste judá húa ho, kī hamesha tere pás rahe; 16 magar ab se gulám kī tarah nahīn, balki gulám se bihtar hokar, yá'ní aise bhái kī tarah rahe, jo jism men bhī aur Khudáwand men bhī merá niháyat 'azíz ho, aur terá is se bhī kahīn ziyáda. 17 Pas agar tú mujhe sharík jántá hai, to use is tarah qubúl karnā jis tarah mujhe. 18 Aur agar us ne terá kuchh nuqsán kiyá hai, yá us par terá kuchh átá hai, to wuh mere nám likh le; 19 main Paulus apne háth se likhtá hūn, kī khud adá karūngá; aur is ke kahne kī kuchh hájat nahīn, kī merá qarz jo tujh par hai, wuh tú khud hai. 20 Aī bhái, main cháhtá hūn, kī mujhe terí taraf se Khudáwand men khushí hásil ho: Masīh men mere dil ko táza kar. 21 Main terí farmánbardári kā yaqín karke tujhe likhtá hūn, aur jántá hūn kī jo kuchh main kahtá hūn, tú us se bhī ziyáda karegá. 22 Is ke siwá, mere liye thahrne kī jagah taiyár kar; kyūnki mujhe ummed hai, kī main tumhári du'áon ke wasíle se tumhen bakhshá jáūngá.

23 Ipafrás jo Masīh Yisú' men mere sáth qaid hai, 24 aur Marqus aur Aristarkhus, aur Demás, aur Lúqá, jo mere hamkhidmat hain, tujhe salám kahte hain.

25 Hamáre Khudáwand Yisú' Masīh kā fazl tumhári ruh par hotá rahe. A'mín.

‘IBRA’NĪ’ŌN KE NA’M KA’ KHATT

1 Agle zamāne men Khudā ne bāpdādā se hissa ba hissa aur tarah ba tarah nabīon kī ma’rifat kalām karke, 2 is zamāne ke ākhir men ham se Beṭe kī ma’rifat kalām kiyā, jise us ne sārī chizon kā wāris thahrāyā, aur jis ke wasīle se us ne ‘ālam bhī paidā kiye; 3 wuh us ke jalāl kā partau, aur us kī zāt kā naqsh hokar, sab chizon ko apnī qudrat ke kalām se sambhāltā hai; wuh gunāhon ko dhokar ‘ālam i bālā par Kibriyā kī dahinī taraf jā baiṭhā; 4 aur firishton se isī qadr buzurg ho gayā, jis qadr us ne mirās men un se afzal nām pāyā. 5 Kyūnki firishton men se us ne kab kisī se kahā, ki

Tū merā Beṭā hai,
A’j tū mujh se paidā huā?

Aur phir yih, ki
Main us kā Bāp hūngā,
Aur wuh merā Beṭā hogā?

6 Aur jab pahlauṭhe ko dunyā men phir lātā hai, to kahtā hai, ki Khudā ke sab firishte use sijda karen. 7 Aur firishton kī bābat yih kahtā hai, ki
Wuh apne firishton ko hawāen,
Aur apne khādimon ko āg ke shu’le banātā hai:

8 Magar Beṭe kī bābat kahtā hai, ki

Ai Khudā, terā takht abadu’l
ābād rahegā;
Aur terī bādshāhat kā ‘asā rāstī
kā ‘asā hai.

9 Tū ne rāstbāzī se mahabbat,
aur badkāri se ‘adāwat rak-
khī;

Isī sabab se Khudā, ya’nī tere
Khudā ne khushī ke tel se,
Tere sāthiyon kī banisbat tujhe
ziyāda masah kiyā.

10 Aur yih, ki
Ai Khudāwānd, tū ne ibtidā men
zamīn kī neo dālī,
Aur āsmān tere hāth kī kārīgārī
hain:

11 Wuh nest ho jāenge; magar
tū baqī rahegā:

Aur wuh sab poshāk kī mānind
purāne ho jāenge:

12 Tū unhen chādar kī tarah lapete-
gā,

Aur wuh poshāk kī tarah badal
jāenge:

Magar tū wuhī hai,
Aur tere baras khatm na honge.

13 Lekin us ne firishton men se kisī
ke bāre men kab kahā, ki

Tū merī dahinī taraf baiṭh,
Jab tak main tere dushmanon ko
tere pānwon tale kī chaukī na
kar dūn?

14 Kyā wuh sab khidmatguzār rūh-
en nahīn, jo najāt kī mirās pāne-
wālon kī khātir khidmat ko bhejī
jātī hain?

2 Is liye jo bāten ham ne sunīn,
un par aur bhī dīl lagākar gaur
karnā chāhiye, tāki bahkar un
se dūr na chale jāen. 2 Kyūnki jo
kalām firishton kī ma’rifat farmāyā
gayā thā, jab wuh qāim rahā, aur
har qusūr aur nāfarmānī kā ṭhīk ṭhīk
badla milā: 3 to itnī barī najāt se
gāfil rahkar ham kyūnkar bach sakte
hain? jis kā bayān pahle Khudāwānd
ke wasīle se huā, aur sunnewālon se
hamen pāya e subūt ko pahunchā;
4 aur sāth hī Khudā bhī apnī marzī
ke muwāfiq, nishānon, aur ‘ajīb
kāmon, aur tarah tarah ke mu’jizon,
aur Rūhu’l Quds kī ni’maton ke
zarī’e se us kī gawāhī detā rahā.

5 Us ne us ānewāle jahān ko, jis
kā ham zikr karte hain, firishton ke
tābī’ nahīn kiyā. 6 Balki kisī ne kisī
mauqa’ par yih bayān kiyā hai, ki

Insān kyā chiz hai, jo tū us kā
khayāl kartā hai?

Yā ādamzād kyā hai, jo tū us par
nigāh kartā hai?

7 Tū ne use firishton se kuchh hī
kam kiyā;

Tū ne us par jalāl aur ‘izzat kā
tāj rakkhā.

Aur apne hāthon ke kāmon par
use iḥtiyār bakhshā;

8 Tú ne sab chízen tábi' karke us ke pánwon tale kar dí haiñ.

Pas jis sūrat men us ne sab chízen us ke tábi' kar díñ, to us ne koī chíz aisí na chhoī, jo us ke tábi' na kí ho. Magar ham ab tak sab chízen us ke tábi' nahín dekhte. 9 Albatta us ko dekhte haiñ, jo firishton se kuchh hí kam kyá gayá, ya'ní Yisú' ko, ki maut ká dukh sahne ke sabab jalál aur 'izzat ká táj use pahináyá gayá hai, táki Khudá ke fazl se wuh har ek ádmí ke liye maut ká maza chakkhe. 10 Kyúñki jis ke liye sab chízen haiñ, aur jis ke wasíle se sab chízen haiñ, us ko yihí munásib thá, ki jab bahut se beton ko jalál men dákhil kare, to un kí naját ke bání ko dukhon ke zarí'e se kámil kar le. 11 Is liye kí pák karnewálá aur pák honewále sab ek hí asl se haiñ : isí bá'is wuh unhen bhái kahne se nahín sharmátá. 12 Chunánchi kahtá hai, ki

Terá nám main apne bháiyon se bayán karúngá,

Kalísiyá men terí hamd ke gít gaúngá.

13 Aur phir yih, ki Main us par bharosá rakkhúngá. Aur phir yih, ki Dekh, main un lañkon samet jinhen Khudá ne mujhe diyá. 14 Pas jis sūrat men kí lañke khún aur gosht men sharík haiñ, to wuh khud bhí un kí tarah un men sharík huá ; táki maut ke wasíle se us ko jise maut par qudrat hásil thi, ya'ní Iblís ko, tabáh kar de ; 15 aur jo 'umr bhar maut ke dar se gulámi men giriftár rahe, unhen chhurá le. 16 Kyúñki wáqi' men wuh firishton ká nahín, balki Ibráhím kí nasl ká sáth detá hai. 17 Pas us ko sab báton men apne bháiyon kí mánind banná lázim huá ; táki ummat ke gunáhon ká kaffára dene ke wáste, un báton men jo Khudá se 'iláqa rakhti haiñ, ek rahmdil aur diyánatdár sardár káhin bane. 18 Kyúñki jis sūrat men us ne khud hí ázmáish kí hálal men dukh utháiyá, to wuh un kí bhí madad kar saktá hai, jin kí ázmáish hotí hai.

3 Pas, ai pák bháiyó, tum jo ásmání buláwe men sharík ho, us Rasúl aur Sardár Káhin Yisú' par gaur karo, jis ká ham iqrár karte haiñ ; 2 jo apne muqarrar karnewále ke haqq men diyánatdár

thá, jis tarah kí Músá us ke sáre ghar men thá. 3 Kyúñki wuh Músá se is qadr ziyáda 'izzat ke láiq samjhá gayá, jis qadr ghar ká banánewálá ghar se ziyáda 'izzatdár hotá hai. 4 Chunánchi har ek ghar ká koī na koī banánewálá hotá hai, magar jis ne sab chízen banáin, wuh Khudá hai. 5 Músá to us ke sáre ghar men khádim kí tarah diyánatdár rahá, táki áyanda bayán honewáli báton kí gawáhi de ; 6 lekin Masíh bete kí tarah us ke ghar ká mukhtár hai, aur us ká ghar ham haiñ, basharte kí apní díleri aur ummed ká fakhr ákhir tak mazbútí se qáim rakkhen. 7 Pas jis tarah kí Rúhu'l Quds farmátá hai,

Agar áj tum us kí áwáz suno,

8 To apne dilon ko sakht na karo, jis tarah kí gussa dílane ke waqt

A'zmáish ke dín jangál men kiyá thá ;

9 Jahán tumháre bápdádá ne mujhe jánchá aur ázmáyá, Aur chálís baras tak mere kám dekhe.

10 Isí liye main us pusht se náráz huá,

Aur kahá, kí In ke dil hamesha gumráh hote rahte haiñ ;

Aur inhon ne merí ráhon ko nahín pahcháná ;

11 Chunánchi main ne apne' gazab men qasam khái,

Kí yih mere árám men dákhil na hone páenge.

12 Ai bháiyó, khabardár, tum men se kisí ká aisá burá aur beímán dí na ho, jo zinda Khudá se phir jáe : 13 balki jis roz tak A'j ká dín kahá játá hai, har roz ápas men nasíhat kiyá karo, táki tum men se koī gunáh ke fareb men ákar sakhtdí na ho jáe : 14 kyúñki ham Masíh men sharík hue haiñ, basharte kí apne ibtidái bharose par ákhir tak mazbútí se qáim rahen : 15 chunánchi kahá játá hai, kí

Agar áj tum us kí áwáz suno,

To apne dilon ko sakht na karo, jis tarah kí gussa dílane ke waqt kiyá thá.

16 Kin logon ne áwáz sunkar gussa dílayá? kyá un sab ne nahín, jo Músá ke wasíle Misr se nikle the?

17 Aur wuh kin logon se chálís baras tak náráz rahá? Kyá un se nahín,

jinhon ne gunáh kiyá, aur un kí bāshen biyābān men parí rahín? 18 Aur kin kí bábat us ne qasam khái, kí wuh mere áram men dákhil na hone páenge, siwá un ke jinhon ne náfarmání kí? 19 Garaz ham dekhte hain, kí wuh beílmání ke sabab dákhil na ho sake.

4 Pas jab us ke áram men dákhil hone ká wa‘da báqí hai, to hamen dārná cháhiye, aísá na ho kí tum men se koi rahá huá ma‘lúm ho. 2 Kyünki hamen bhí un hí kí tarah khushkhabarí sunái gayí. Lekin sune hue kalám ne un ko is liye kuchh fáida na diyá, kí sunnewálon ke dilon men ímán ke sáth na baiṭhá. 3 Aur ham jo ímán láe, us áram men dákhil hote hain, jis tarah us ne kahá, kí

Main ne apne gazab men qasam khái,

Kí yih mere áram men dákhil na hone páenge :

go biná e ‘álam ke waqt us ke kám ho chuke the. 4 Chunānchí us ne sātweñ dīn kí bábat kisí mauqa’ par is tarah kahá hai, kí Khudá ne apne sáre kámon ko purá karke sātweñ dīn áram kiyá. 5 Aur phir is maqám par yih kahtá hai, kí

Wuh mere áram men dákhil na hone páenge.

6 Pas jab yih bát báqí hai, kí ba‘z us áram men dákhil hon, aur jin ko pahle khushkhabarí sunái gayí thí, wuh náfarmání ke sabab se dákhil na hue ; 7 to phir ek kháss dīn ṭhahrákar, itní muddat ke ba‘d Dáúd kí kitáb men use A’j ká dīn kahtá hai, jaisá peshtar kahá gayá, kí

Agar áj tum us kí áwáz suno,

To apne dílon ko saḡht na karo.

8 Aur agar Yahoshu’ ne unhen áram men dákhil kiyá hotá, to wuh us ke ba‘d dūsre dīn ká zikr na kartá.

9 Pas Khudá kí ummat ke liye sabt ká áram báqí hai. 10 Kyünki jo us ke áram men dákhil huá, us ne bhí Khudá kí tarah apne kámon ko purá karke áram kiyá. 11 Pas áo, ham us áram men dákhil hone kí koshish karen, táki un kí tarah náfarmání karke koi shakhs gir na paye. 12 Kyünki Khudá ká kalám zinda aur muassir, aur har ek dodhári talwár se ziyáda tez hai, aur ján aur rúh, aur band band, aur gúde gúde ko judá karke guzar jātá hai,

aur díl ke khayálon aur irádon ko jānchtá hai. 13 Aur us se makhlaqát kí koi chíz chhipi nahín, balki jis se ham ko kám hai us kí nazaron men sab chizen khulí aur beparda hain.

14 Pas jab hamará ek aísá bará sardár káhin hai, jo ásmánon se guzar gayá, ya‘nī Khudá ká Betá Yisú’, to áo, ham apne iqrár par qáim rahen. 15 Kyünki hamará aísá sardár káhin nahín, jo hamarí kamzoríon men hamará hamdard na ho sake, balki sári báton men hamarí tarah ázmáyá gayá, táham begunáh rahá. 16 Pas áo, ham fazl ke takht ke pás dílerí se chalen, táki ham par rahm ho, aur wuh fazl hásil karen jo zarúrat ke waqt hamarí madad kare.

5 Kyünki har sardár káhin ádmíon men se muntakhab hokar ádmíon hí ke liye un báton ke wáste muqarrar kiyá jātá hai, jo Khudá se ‘iláqa rakhtí hain, táki nazren aur gunáhon kí qurbáníāñ guzráne : 2 aur wuh nádānon aur gumráhon se narmí ke sáth pesh áne ke qábil hotá hai, is liye kí wuh khud bhí kamzorí men mubtalá rahtá hai ; 3 aur isí sabab se us par farz hai, kí gunáhon kí qurbání jis tarah ummat kí taraf se guzráne, usí tarah apní taraf se bhí charháe. 4 Aur koi shakhs apne ap yih ‘izzat ikhtiyár nahín kartá, jab tak Hárún kí tarah Khudá kí taraf se buláyá na jae. 5 Isí tarah Masíh ne bhí sardár káhin hone kí buzurgí apne taín nahín dí, balki usí ne dí, jis ne us se kahá thá, kí

Tú merá Betá hai,

A’j tú mujh se paidá huá :

6 chunānchí wuh dūsre maqám par bhí kahtá hai, kí

Tú Malik i Sidq ke tariqe ká

Abad tak káhin hai.

7 Us ne apní bashariyat ke dinon men, zor zor se pukárkar aur ánsú bahá bahákar, usí se du‘áen aur ilti-jáen kīn, jo us ke maut se bachá saktá thá, aur khudátarí ke sabab us kí suní gayí. 8 Aur báwujúd Betá hone ke us ne dukh uṭhá uṭhákar farmánbardarí síkhí ; 9 aur kámil bankar apne sab farmánbardaron ke liye abadí naját ká bá‘is huá ; 10 aur use Khudá kí taraf se Malik i Sidq ke tariqe ke sardár káhin ká khitáb milá.

11 Is बारे में हमें बहुत सी बातें कहनी हैं, जिन का समझना मुश्किल है, इस लिये कि तुम अच्छा सुनने लगे। 12 Waqt ke khayāl se to tumhen ustād honā chāhiye thā, magar ab is bāt kī hājat hai, ki koi shakhs Khudā ke kalām ke ibtidāi usūl tumhen phir sikhāe; aur sakht gizā kī jagah tumhen dūdh pine kī hājat par gayī. 13 Kyūnki dūdh pite hue ko rāstbāzī ke kalām kā tajriba nahīn hotā, is liye ki wuh bachcha hai. 14 Aur sakht gizā pūrī ‘umr-wālon ke liye hotī hai, jin ke hawāss kām karte karte nek o bad में im-tiyāz karne ke liye tez ho gaye hain.

6 Pas āo, Masīh kī ta’līm kī ibtidāi bāte chhoṛkar kamāl kī taraf qadam bahāen, aur murda kāmōn se tauba karne, aur Khudā par imān lāne kī, 2 aur baptismōn, aur hāth rakhne, aur murdōn ke jī ūthne, aur abādī ‘adālat kī ta’līm kī bunyād dobāra na dālen. 3 Aur Khudā chāhe, to ham yihī karenge. 4 Kyūnki jin logōn ke dil ek bār raushan ho gaye, aur wuh āsmānī bakhshish kā maza chakh chuke, aur Rūhu’l Quds में sharīk ho gaye, 5 aur Khudā ke ‘umda kalām, aur āyanda jahān kī quwwatōn kā zāiqā le chuke, 6 agar wuh bargash-ta ho jāen, to unhen tauba ke liye phir nayā banānā nāmumkin hai, is liye ki wuh Khudā ke Beṭe ko apnī taraf se dobāra salīb dekar ‘alāniya zalīl karte hain. 7 Kyūnki jo zamīn us bārish kā pānī pī letī hai, jo us par bār bār hotī hai, aur un ke kārāmād sabzī paidā kartī hai, jin kī taraf se us kī kāsht bhī hotī hai, wuh Khudā kī taraf se barakat pātī hai: 8 aur agar jhāriyān aur ūṭkātāre ugātī hai, to nāmaqbul, aur qarīb hai ki la’natī ho, aur us kā anjām jalāyā jānā hai.

9 Lekin, ai ‘azīzo, agarchi ham yih bāte kahte hain, tāham tum-hārī nisbat in se bihtar aur najāt-wālī bāteon kā yaqīn karte hain: 10 is liye ki Khudā beinsāf nahīn, jo tumhāre kām aur us mahabbat ko bhūl jāe, jo tum ne us ke nām ke wāste is tarah zāhir kī, ki muqaddas-ōn kī khidmat kī, aur kar rahe ho. 11 Aur ham is bāt ke ārzūmand hain, ki tum में से हर शख्स पुरी ummed ke wāste ākhīr tak isī

tarah koshish zāhir kartā rahe: 12 tāki tum sust na ho jāo, balki un kī mānind bano, jo imān aur tahammul ke bā’is wa’dōn ke wārīs hote hain.

13 Chunānchi jab Khudā ne Ibrā-hīm se wa’dā karte waqt qasam khāne ke wāste kisī ko apne se barā na pāyā, to apnī hī qasam khākar. 14 kahā, ki Yaqīnan main tujhe barakatōn par barakatōn bakh-shūngā, aur terī aulād ko bahut bahāūngā. 15 Aur is tarah sabr karke us ne wa’dā kī hūi chīz ko hāsīl kiyā. 16 A’dmī to apne se bare kī qasam khāyā karte hain, aur un ke har qaziye kā ākhīrī subūt qasam se hotā hai. 17 Is liye jab Khudā ne chāhā, ki wā’dē ke wārison par āur bhī sāf taur se zāhir kare, ki merā irāda badal nahīn saktā, to qasam ko darmiyān में lāyā: 18 tā-ki do betabdīl chīzōn ke bā’is, jin ke बारे में Khudā kā jhūth bolnā mumkin nahīn, hamārī pukhta taur se diljam’ī ho jāe, jo panāh lene ko is liye dāure hain, ki us ummed ko, jo sāmne rakkhī hūi hai, qabze में lāen; 19 wuh hamārī jān kā aisā langar hai, jo sābit aur qāim rahtā hai, aur parde ke andar tak bhī pahunchtā hai; 20 jahān Yisū’ ha-mesha ke liye Malik i Sidq ke tariqe kā sardār kāhin bankar, hamārī khā-tir peshrau ke taur par dākhil hūā hai.

7 Aur yih Malik i Sidq Shālem kā bādshāh, Khudā Ta’ālā kā kāhin, hamesha kāhin rahtā hai: jab Ibrāhīm bādshāhōn ko qatl karko wāpas atā thā, to isī ne us kā istiqbāl kiyā, aur us ke liye barakat chāhī; 2 isī ko Ibrāhīm ne sab chīzōn kī dahyakī dī; yih awwal to apne nām ke ma’nī ke muwāfiq Rāstbāzī kā Bādshāh hai; aur phir Shālem, ya’nī Sulh, kā bādshāh: 3 yih bebāp, bemāp, benasabnāma hai, na us kī ‘umr kā shurū’, na zindagī kā ākhīr, balki Khudā ke Beṭe ke mus’ābih thahrā.

4 Pas gaur karo ki yih kaisā bu-zurg thā, jis ko qaum ke buzurg Ibrāhīm ne lūṭ ke ‘umda se ‘umda māl kī dahyakī dī. 5 Ab Lewī kī aulād में से जो कानात का ‘uhda pāte hain, un ko hukm hai kī um-mat, ya’nī apne bhāiyōn से, agarchi wuh Ibrāhīm hī kī sulb से paidā hue

hon, shari'at ke mutabiq dahyaki lea; 6 magar jis ka nasab un se juda hai, us ne Ibrahim se dahyaki li, aur jis se wa'de kiye gaye the, us ke liye barakat chahi. 7 Aur is men kalām nahin ki chhotā bare se barakat patā hai. 8 Aur yahan to marnewāle admī dahyaki lete hain, magar wahān wuh letā hai, jis ke haqq men gawāhi dī jāti hai ki zinda hai. 9 Pas ham kah sakte hain ki Lewī ne bhī, jo dahyaki letā hai, Ibrahim ke zari'e se dahyaki dī; 10 is liye ki jis waqt Malik i Sidq ne Ibrahim ka istiqbāl kiya thā, wuh us waqt tak apne bāp ki sulb men thā.

11 Pas agar banī Lewī ki kahānat se kāmiliyat hasil hotī, (kyūnki usī ki mātahtī men ummat ko shari'at milī thī,) to phir kyā hājat thī, ki dūsrā kahin Malik i Sidq ke tariqe kā paidā ho, aur Hārūn ke tariqe kā na ginā jāe? 12 Aur jab kahānat badal gayī, to shari'at kā bhī badalnā zarūr hai; 13 kyūnki jis ki bābat yih bāten kahī jāti hain, wuh dūsrē qabīle men shāmil hai, jis men se kisī ne qurbāngāh ki khidmat nahin ki. 14 Chunānchi zāhir hai, ki hamārā Khudāwand Yahūdāh men se paidā huā; aur is firqe ke haqq men Mūsā ne kahānat kā kuchh zikr nahin kiya. 15 Aur jab Malik i Sidq ki mānind ek aur aisā kahin paidā honewālā thā, 16 jo jis-mānī ahkām ki shari'at ke muwāfiq nahin, balki gairfānī zindagi ki quwat ke mutabiq muqarrar ho, to hamārā da'wā aur bhī sāf zāhir ho gayā. 17 Kyūnki us ke haqq men yih gawāhi dī gayī hai, ki

Tū Malik i Sidq ke tariqe kā
Abad tak kahin hai.

18 Garaz pahlā hukm kamzor aur befāida hone ke sabab se mansūkh ho gayā, 19 (kyūnki shari'at ne kisī chiz ko kāmīl nahin kiya), aur us ki jagah ek bihtar ummed rakkhī gayī, jis ke wasīle se ham Khudā ke naz-dīk jā sakte hain. 20 Aur chūnki Masīh kā taqarrur bagair qasam ke na huā, 21 (kyūnki wuh to bagair qasam ke kahin muqarrar hue hain, magar yih qasam ke sāth us ki taraf se huā, jis ne is ki bābat kahā, ki

Khudāwand ne qasam khāi hai,
aur us se phiregā nahin, ki

Tū abad tak kahin hai;)

22 isī liye Yisū' ek bihtar 'ahd kā

zāmin thāhrā. 23 Aur chūnki mant ke sabab qāim na rah sakte the, is liye wuh to bahut kāhin muqarrar hue; 24 magar chūnki yih abad tak qāim rahnewālā hai, is liye is ki kahānat lāzawāl hai. 25 Isī liye jo us ke wasīle se Khudā ke pās āte hain, wuh unhen purī purī najāt de saktā hai, kyūnki wuh un ki shafā'at ke liye hamesha zinda hai.

26 Chunānchi aisā hī sardār kāhin hamāre lāiq bhī thā, jo pāk, aur beriyā, aur bedāg ho, aur gunahgāron se judā, aur āsmānon se baland kiya gayā ho; 27 aur un sardār kāhinon ki mānind is kā muhtāj na ho, ki har roz pahle apne gunāhon aur phir ummat ke gunāhon ke wāste qurbānīān chārhāe; kyūnki ise wuh ek hī bār kar guzrā, jis waqt apne āp ko qurbān kiya. 28 Is liye ki shari'at to kamzor admīon ko sardār kāhin muqarrar kartī hai; magar us qasam kā kalām jo shari'at ke ba'd khāi gayī, us Beṭe ko muqarrar kartā hai, jo hamesha ke liye kāmīl kiya gayā hai.

8 Ab jo bāten ham kah rahe hain, un men se barī bāt yih hai, ki Hamārā aisā sardār kāhin hai, jo āsmānon par Kibriyā ke takht ki dahinī taraf jā baiṭhā, 2 aur maqdis aur us haqiqī khāime kā khādīm hai, jise Khudāwand ne kharā kiya hai, na insān ne. 3 Aur chūnki har sardār kāhin nazren aur qurbānīān guzrāne ke wāste muqarrar hotā hai: is liye zarūr huā, ki is ke pās bhī guzrāne ko kuchh ho. 4 Aur agar wuh zāmin par hotā, to hargiz kāhin na hotā, is liye ki shari'at ke muwāfiq nazr guzrānewāle maujūd hain, 5 jo āsmānī chizon ki naql aur 'aks ki khidmat karte hain; chunānchi jab Mūsā khāima banāne ko thā, to use yih hidāyat hūi, ki Dekh, jo namūra tujhe pahār par dikhāyā gayā thā, usī ke mutabiq sab chizen banānā. 6 Magar ab us ne is qadr bihtar khidmat pāi, jis qadr us bihtar 'ahd kā darmiyānī thāhrā, jo bihtar wa'don ki bunyād par qāim kiya gayā hai. 7 Kyūnki agar pahlā 'ahd be-nuqs hotā, to dūsrē ke liye mauqā na dhūndhā jātā. 8 Pas wuh un ke nuqs batākar kahtā hai, ki

Khudāwand farmātā hai, Dekh,
wuh dīn āte hain,

Ki main Isráíl ke gharáne, aur Yahúdáh ke gharáne se ek nayá 'ahd bándhúngá;
 9 Yih us 'ahd ki mánind na hogá, jo main ne un ke bápádá se us dín bándhá thá, Jab mulk i Misr se nikál láne ke liye un ká háth pakrá thá; Is wáste ki wuh mere 'ahd par qáim nahín rahe, Aur Khudáwand farmátá hai, ki Main ne un kí taraf kuchh ta-wajjuh na kí.
 10 Phir Khudáwand farmátá hai, ki Jo 'ahd Isráíl ke gharáne se Un dinon ke ba'd bándhúngá, wuh yih hai, ki Main apne qánún un ke zihn men dálúngá, Aur un ke dílon par líkhúngá; Aur main un ká Khudá húngá, Aur wuh merí ummat hongé:
 11 Aur har shakhs ko apne ham-watan. Aur apne bhái ko yih ta'lím dení na paregi, ki Tú Khudáwand ko pahchán; Kyúнки chhóte se bare tak, sab mujhe ján lenge;
 12 Is liye ki main un ki narástíon par rahm karúngá, Aur un ke gunáhon ko phir kabhí yád na karúngá.
 13 Jab us ne nayá 'ahd kahá, to pahle ko puráná thahráyá. Aur jo chíz puráni aur muddat kí ho játi hai, wuh miṭne ke qaríb hotí hai.
 9 Garaz, pahle 'ahd men bhí 'ibádat ke ahkám the, aur aisá maqdis jo duniyawí thá; 2 ya'ní ek khaíma banáyá gayá thá; agle men chirágdán, aur mez, aur nazr ki roṭiyán thín; aur use Pák makán kahte hai. 3 Aur dústre parde ke píchhe wuh khaíma thá, jise Pák-tarín kahte hai; 4 us men sone ká 'údsóz, aur cháron taraf sone se mandhá huá 'ahd ká sandúq thá; is men mann se bhará huá ek sone ká martabán, aur phúlá phalá huá Harún ká 'asá, aur 'ahd kí takhtíán thín; 5 aur us ke úpar jalál ke karúbí the, jo kaffáragáh par sáya karíe the: in báton ke mufassal bayán karne ká yih mauqa' nahín. 6 Jab yih chízen is tarah ban chukín, to pahle khaíme men to káhin har waqt dákhil hote, aur 'ibádat ká kám anjám dete hai. 7 Magar

dústre men sirf sardár káhin hí sál bhar men ek bár játá hai; aur bagair khún ke nahín játá; jise apne wáste aur ummat kí bhúl chúk ke wáste guzrántá hai. 8 Is se Rúhu'l Quds ká yih ishára hai, ki jab tak pahlá khaíma khará hai, pák makán kí ráh záhir nahín húi. 9 Wuh khaíma maujúda zamáne ke liye ek misál hai; aur is ke bamújib aisí nazren aur qurbánián guzrání játi thín, jo 'ibádat karnewále ko díl ke i'tibár se kámil nahín kar saktín; 10 is liye ki wuh sirf kháne píne, aur tarah tarah ke guslon kí biná par jismáni ahkám hai, jo isláh ke waqt tak muqarrar kíye gaye hai.

11 Lekin jab Masíh áyanda kí achchhí chízon ká sardár káhin ho-kar áyá, to us buzurgtar aur káml-tar khaíme kí ráh se jo háthon ká baná huá, ya'ní is duniyá ká, nahín; 12 aur bakron aur bachhron ká khún lekar nahín, balki apná hí khún lekar, pák makán men ek hí bár dákhil ho gayá, aur abadí khalási karái. 13 Kyúнки jab bakron aur bailon ke khún aur gáe kí rákh ná-pákon par chhíṛke jáne se záhírí pákizagi hasil hotí hai; 14 to Masíh ká khún jis ne apne áp ko azalí Rúh ke wasíle Khudá ke sámne be'aib qurbán kar díyá, tumháre dílon ko murda kámon se kyún na pák karegá, táki zinda Khudá kí 'ibádat karen. 15 Aur isí sabab se wuh naye 'ahd ká darmiyáni hai, táki us maut ke wasíle se jo pahle 'ahd ke waqt ke qusúron kí mu'áfi ke liye húi hai, buláe húc log wa'de ke bamújib abadí mírás ko hasil karen. 16 Kyúнки jahan wasíyat hai, wahan wasíyat karnewále kí maut bhí sábit honí zarúr hai. 17 Is liye ki wasíyat maut ke ba'd hí jári hotí hai, aur jab tak wasíyat karnewálá zinda rahtá hai, us ká íjrá nahín hotá. 18 Isí liye pahlá 'ahd bhí bagair khún ke nahín bándhá gayá. 19 Chúnánci jab Músá tamám ummat ko shari'at ká har ek hukm suná chuká, to bachhron aur bakron ká khún lekar, páni, aur lál ún, aur zúfá ke sáth, us kitáb aur tamám ummat par chhíṛak díyá, 20 aur kahá, ki Yih us 'ahd ká khún hai, jis ká hukm Khudá ne tumháre liye díyá hai. 21 Aur isí tarah us ne khaíme aur 'ibádat kí tamám chízon par khún

chhirká. 22 Aur taqríban sári chíz-
en shari‘at ke mutábíq khún se pák
kí játi hain, aur bagair khún baháe
mu‘áfi nahín hotí.

23 Pas zarúr thá, ki ásmání chízon
kí naqlen to in ke wasíle se pák kí
jáen; magar khud ásmání chízen in
se bihtar qurbáníon ke wasíle se.

24 Kyúнки Masíh us háth ke banáe
húe pák makán men dákhil nahín
húa, jo haqíqí pák makán ká namú-
na hai, balki ásmán hí men dákhil
húa; táki ab Khudá ke rúbarú
hamári khátir házir ho: 25 yih na-
hín kí wuh apne ap ko bár bár
qurbán kare, jis tarah kí sardár
káhin pák makán men har sál dúsre
ká khún lekar játa hai; 26 warna
biná e ‘álam se lekar us ko bár bár
dukh úthána zarúr hotá: magar ab
zamánen ke ákhir men ek bár záhír
húa, táki apne ap ko qurbán karne se
gunáh ko mítá de. 27 Aur jis tarah
ádmíon ke liye ek bár marná aur us
ke ba‘d ‘adálat ká honá muqarrar
hai; 28 isí tarah Masíh bhí ek bár
bahut logon ke gunáh útháne ke
liye qurbán hokar, dúsri bár bagair
gunáh ke, naját ke liye un ko díkháí
degá, jo us kí ráh dekhte hain.

10 Kyúнки shari‘at jis men áyan-
da kí achchhí chízon ká ‘aks
hai, aur un chízon kí aslí
súrat nahín, un ek hí tarah kí qurbáni-
on se, jo har sál bilánága guzrání
játi hain, pás ánewálon ko hargiz
kámil nahín kar saktí. 2 Warna un
ká guzránná kyún mauqúf na ho
játa? Is liye kí jab ‘ibádat karnewále
ek bár pák ho játe, to phir un ká díl
unhen gunahgár na thahrátá. 3 Balki
wuh qurbánián sál ba sál gunáhon
ko yád dílatí hain. 4 Kyúнки mum-
kin nahín kí baillon aur bakron ká
khún gunáhon ko dúr kare. 5 Isí liye
wuh dunyá men áte waqt kahtá hai, kí

Tú ne qurbáni aur nazr ko pa-
sand ná kiyá,

Balki mere liye ek badan taiyár
kiyá;

6 Púri sokhtaní qurbániion aur gu-
náh kí qurbániion se tú khush
na húa:

7 Us waqt main ne kahá, kí Dekh
main áyá hún,

(Kitáb ke warqon men merí nis-
bat líkhá húa hai.)

Táki, ai Khudá, terí marzí púri
karún.

8 U‘par to wuh kahtá hai, kí Na tú
ne qurbániion aur nazron aur púri
sokhtaní qurbániion, aur gunáh kí
qurbániion ko pasand kiyá, aur na un
se khush húa; hálánki wuh qurbá-
nián shari‘at ke muwáfíq guzrání
játi hain; 9 aur phir yih kahtá hai,
kí Dekh, main áyá hún, táki terí
marzí púri karún; garaz wuh pahle
ko mauqúf kartá hai, táki dúsre ko
qáim kare. 10 Usí marzí ke sabab
ham Yisú‘ Masíh ke jism ke ek hí
bár qurbán hone ke wasíle se pák
kiye gaye hain. 11 Aur har ek káhin
to khare hokar har roz ‘ibádat kartá
hai, aur ek hí tarah kí qurbánián bár
bár guzrántá hai, jo hargiz gunáhon
ko dúr nahín kar saktín: 12 lekin
yih shakhs hamesha ke liye gunáhon
ke wáste ek hí qurbáni guzránkar,
Khudá kí dahíní taraf já baithá;
13 aur usí waqt se muntazir hai, kí
us ke dushman us ke pánwon tale
kí chaukí banen; 14 kyúнки us ne
ek hí qurbáni charháne se un ko ha-
mesha ke liye kámil kar díyá hai, jo
pák kiye játe hain. 15 Aur Rúhu‘l
Quds bhí ham ko yihí batátá hai;
kyúнки yih kahne ke ba‘d, kí

16 Khudáwand farmátá hai;

Jo ‘ahd main un dinon ke ba‘d un
se bándhúngá, wuh yih hai, kí
Main apne qánún un ke dílon par
líkhúngá,

Aur un ke zihn men dálúngá;

17 phir wuh yih kahtá hai, kí

Un ke gunáhon aur bedíniion ko
phir kabhí yád na karúngá.

18 Aur jab in kí mu‘áfi ho gayí hai,
to phir gunáh kí qurbáni nahín rahí.

19 Pas ai bháíyo, chúnki hamen
Yisú‘ ke khún ke sabab us nayí aur
zinda ráh se pák makán men dákhil
hone kí díleri hai; 20 jo us ne parde
ya‘ní apne jism men se hokar, ha-
máre wáste makhsús kí hai; 21 aur
chúnki hamára aisá bará káhin hai,
jo Khudá ke ghar ká mukhtár hai;
22 to áo, ham sachche díl aur púre
ímán ke sáth, aur díl ke ilzám ko
dúr karne ke liye dílon par chhín-
te lekar, aur badan ko saf páni se
dhulwákar, Khudá ke pás chalen;
23 aur apní ummed ke iqrár ko
mazbútí se tháme rahen; kyúнки jis
ne wa‘da kiyá hai, wuh sachchá hai;
24 aur mahabbat aur nek kámon kí
targíb dene ke liye ek dúsre ká líház
rakkhen; 25 aur ek dúsre ke sáth

jama' hone se báz na áen, jaisá ba'z logon ká dastúr hai, balki ek dúse ko nasíhat karen; aur jis qadr us dín ko nazdík hote húe dekhte ho usí qadr ziyáda kíyá karo.

26 Kyúñki haqq kí pahcháñ hásil karne ke ba'd agar ham jáñ bújhkar gunáh karen, to gunáhon kí kol áur qurbání báqi nahín rahí; 27 hán, 'adálat ká ek haulnák intizár aur gazabnák átish báqi hai, jo mukhá-lifon ko khá legí. 28 Jab Músá kí shari'at ká na máñnewálá do yá tñ shakhsón kí gawáhi se, bagair rahm kiye mará játa hai, 29 to khayál karo ki wuh shakhs kis qadr ziyáda sazá ke láiq thahregá, jis ne Khudá ke Bete ko pámal kíyá, aur 'ahd ke khún ko, jis se wuh pák huá thá, nápak jáná, aur fazl kí Rúh ko be'izzat kíyá. 30 Kyúñki use ham jánte haiñ, jis ne kahá, ki Intiqám lená merá kám hai, badla main hí dúngá: aur phir yih, ki Khudáwand apní ummat kí 'adálat karegá. 31 Zinda Khudá ke háthon men parná haulnák bát hai.

32 Lekin un pahle dinon ko yád karo, kí tum ne munawwar hone ke ba'd dukhon kí barí khakheñ uthái; 33 kuchh to yún ki la'n ta'n aur musíbaton ke bá'is tumhárá tamásha baná; aur kuchh yún ki tum un ke sharík húe, jin ke sáth yih badsulúki hotí thí. 34 Chunáñchí tum ne qaidíon kí hamdardí bhí kí, aur apne mál ká lut jáná bhí khushí se manzúr kíyá, yih jáñkar ki tumbáre pás ek bihtar aur dáimi milkiyat hai. 35 Pas apní dilerí ko háth se na do, is liye ki us ká bará ajr hai. 36 Kyúñki tumhen sabr karná zarúr hai, táki Khudá kí marzi purí karke wa'da kí húi chíz hásil karo.

37 Aur ab bahut hí thoří muddat báqi hai, kí

A'newálá áegá, aur der na karegá.

38 Aur merá rástbáz banda imán se jítá rahegá:

Aur agar wuh hañegá, to merá dil us se khush na hogá.

39 Lekin ham hañnewále nahín kí balák hon; balki imán rakhnewále haiñ kí jáñ bacháen.

11 Ab imán ummed kí húi chizon ká i'timád, aur an-dekhi chizon ká subút hai.

2 Kyúñki usí kí bábat buzurgon ke

haqq men achchhi gawáhi dí gayí. 3 I'mán hí se ham ma'lúm karte haiñ, kí 'álam Khudá ke kahne se bane haiñ; yih nahín, kí jo kuchh nazar áta hai záhiri chizon se baná ho. 4 I'mán hí se Hábil ne Qayín se afzal qurbání Khudá ke liye guzráñ; aur usí ke sabab us ke rástbáz hone kí gawáhi dí gayí; kyúñki Khudá ne us kí nazron kí bábat gawáhi dí: aur agarchí wuh mar gayá hai, táham usí ke wasíle se ab tak kalám kartá hai. 5 I'mán hí se Hanok uthá liyá gayá, táki maut ko na dekhe; aur chúnki Khudá ne use uthá liyá thá, is liye us ká patá na milá: kyúñki utháe jáne se peshtar us ke haqq men yih gawáhi dí gayí thí, kí yih Khudá ko pasand áyá hai: 6 aur bagair imán ke us ko pasand áná námumkin hai: is liye kí Khudá ke pás ánewále ko imán láná cháhiye, kí wuh maujúd hai, aur apne tálibon ko badla detá hai. 7 I'mán hí ke sabab se Núh ne un chizon kí bábat, jo us waqt tak nazar na áti thín, hidáyat pákar, Khudá ke khauf se apne gharáne ke bacháo ke liye kishti baná; jis se us ne dunyá ko mujrim thahráyá, aur us rástbázi ká wáris huá, jo imán se hai. 8 I'mán hí ke sabab se Ibráhim jab buláyá gayá, to hukm máñkar us jagah chalá gayá, jise mirás men lenewálá thá; aur agarchí jántá na thá, kí main kahán játa hún, táham rawána ho gayá. 9 I'mán hí se us ne wa'da kiye húe mulk men is tarah musáfirána taur par búd o bášh kí, kí goyá gair mulk hai, aur Izháq aur Ya'qúb samet jo us ke sáth usí wa'de ke wáris the, khálmón men sukúnat kí. 10 Kyúñki wuh us páedár shahr ká ummedwár thá, jis ká mi'már aur banánewálá Khudá hai. 11 I'mán hí se Sáráh ne bhí sinni yás ke ba'd hámila hone kí táqat pái, is liye kí us ne wa'da karnewále ko sachchá jáná: 12 pas ek shakhs se jo murda sá thá, ásmán ke sitáron ke barábar kasír, aur samundar ke kanáre kí ret ke barábar beshumár aulád paidá húi.

13 Yih sab imán kí hálát men mare, aur wa'da kí húi chizon na páin, magar dúr hí se unhen dekhkar khush húe, aur iqrár kíyá, kí ham zamín par pardesí aur musáfir haiñ. 14 Jo aisi báten kahte haiñ, wuh

zahir karte hain, ki ham apne watan ki talash mein hain. 15 Aur jis mulk se wuh nikal ae the, agar us ka khayal karte, to unhen wapas jane ka mauqa tha. 16 Magar haqiqat mein wuh ek bihtar, ya'ni asmani, mulk ke mushtaq the. Isi liye Khuda un se, ya'ni un ka Khuda kahlane se, sharmaya nahin: chunanchi us ne un ke liye ek shahr taiyar kiyā.

17 I'man hi se Ibrahim ne azmaish ke waqt Ishaq ko nazr guzrana: aur jis ne wa'don ko sach man liya tha, wuh us iklaute ko nazr karne laga, 18 jis ki babat yih kaha gaya tha, ki Ishaq hi se teri nasl khalaege: 19 kyunki wuh samjha, ki Khuda murdon mein se jilane par bhi qadir hai; chunanchi un hi mein se tamsil ke taur par wuh use phir mila. 20 I'man hi se Ishaq ne honewali baton ki babat bhi Ya'qub aur 'Esau donon ko du'a di. 21 I'man hi se Ya'qub ne marte waqt Yusuf ke donon beton mein se har ek ko du'a di, aur apne 'asa ke sire par saharā lekar sija kiyā. 22 I'man hi se Yusuf ne, jab wuh marne ke qarib tha, bani Israil ke khuruj ka zikr kiyā, aur apni haddiyon ki babat hukm diya. 23 I'man hi se Musa ke man bap ne us ke paida hone ke ba'd tin mahine tak us ko chhipae rakha; kyunki unhon ne dekhā ki bachcha khubsurat hai, aur wuh badshah ke hukm se na dare. 24 I'man hi se Musa ne bare hokar Fir'aun ki beti ka beta kahlane se inkar kiyā; 25 is liye ki us ne gunah ka chandroza lutf uthane ki nisbat, Khuda ki ummat ke sath mein badsuluki ka bardasht karna ziyada pasand kiyā; 26 aur Masth ke liye la'n ta'n uthane ko Misr ke khazanon se bari daulat jana; kyunki us ki nigah ajr pane par thi. 27 I'man hi se us ne, badshah ke gusse ka khauf na karke, Misr ko chhor diya, is liye ki wuh andekhe ko goya dekhkar sabitqadam raha. 28 I'man hi se us ne Fasah karne aur khun chhirakne par 'amal kiyā, taki pahlauthon ka halak karne-wala bani Israil ko hath na lage. 29 I'man hi se wuh Bahr i Qulzum se is tarah guzar gaye, jaise khushk zamin par se, aur jab Misrion ne yih qasd kiyā to dub gaye. 30 I'man hi

se Yariho ki shahrpanah, jab sat din tak us ke گرد phir chuke, to gir pari. 31 I'man hi se Rahab fahisha nafarmanon ke sath halak na hui, kyunki us ne Jesuson ko amn se rakha tha. 32 Ab aur kya kahun? Itni fursat kahā ki Gidon, aur Baraq, aur Shimshon, aur Yiftah, aur Dauid, aur Samwil, aur, aur nabion ka ahwal bayan karun? 33 Unhon ne iman hi ke sabab se badshahaton ko maglub kiyā, rastbazi ke kam kiye, wa'da ki hui chizon ko hasil kiyā, sheron ke munh band kiye, 34 ag ki tezi ko bujhaya, talwar ki dhar se bach nikle, kamzori mein zorawar hue, larai mein bahadur bane, gairon ki faujon ko bhaga diya. 35 Auraton ne apne murde phirke zinda pae; ba'z mar khate khate mar gaye, magar rihai manzur na ki, taki un ko bihtar qiyamat nasib ho; 36 ba'z thatthon mein utae jane, aur kore khane, balki zanjiron mein bandhe jane aur qaid mein pane se azmae gaye; 37 sang-sar kiye gaye; are se chire gaye; azmaish mein pae; talwar se mare gaye; bheeron aur bakriyon ki khal orhe hue, muhtaji mein, musibat mein, badsuluki ki halat mein mare mare phire; 38 dunya un ke laiq na thi; wuh jangalon, aur paharon, aur garon, aur zamin ke gathon mein awara phira kiye. 39 Aur agarchi in sab ke haqq mein iman ke sabab se achchi gawahi di gayi, taham unhen wa'da ki hui chiz na mili; 40 is liye ki Khuda ne peshbini karke hamare liye ko bihtar chiz tajwiz ki thi, taki wuh hamare bagair kamil na kiye jayen.

12 Pas jab ki gawahon ka aisa bara badal hamen ghere hue hai, to ao, ham bhi har ek bejh, aur us gunah ko jo hamen asani se uljha leta hai dur karke, us daur mein sahr se dauren, jo hamen darpesh hai; 2 aur iman ke bani aur kamil karnewale Yisai ko takte rahen, jis ne us khushi ke liye jo us ki nazon ke samne thi, sharmindagi ki parwa na karke, salib ka dukh sahā, aur Khuda ke takht ki dahini taraf ja baitha. 3 Pas us ko gaur karo, jis ne apne haqq mein burai karnewale gunah-garon ki is qadr mukhalafat ki bardasht ki; taki tum bedil hokar

himmat na háro. 4 Tum ne gunáh se larne men ab tak aisá muqábala nahín kiyá, jis men khún bahá ho. 5 Aur tum us nasíhat ko bhúl gaye, jo tumhen farzandon ki tarah ki játi hai, ki

Ai mere bete, Khudáwand ki tambíh ko náchíz na ján,

Aur jab wuh tujhe malámat kare, to bedil na ho;

6 Kyúñki jis se Khudáwand mahabbat rakhtá hai, use tambíh bhí kartá hai,

Aur jis ko betá baná letá hai, us ke kore bhí lagatá hai.

7 Tum jo kuchh dukh sahte ho wuh tumhári tarbiyat ke liye hai. Khudá farzand jánkar tumháre sáth sulúk kartá hai; wuh kaun sá betá hai, jise báp tambíh nahín kartá?

8 Aur agar tumhen wuh tambíh na ki gayi, jis men sab sharík hain, to tum harámzáde thahre, na bete.

9 'Aláwa is ke, jab hamáre jismání báp hamen tambíh karte the, aur ham un ki ta'zím karte rahe, to kyá rúhon ke Báp ki is se ziyáda tábí'dári na karen, jis se ham zinda rahen?

10 Wuh to thore dinon ke wáste apni samajh ke muwáfíq tambíh karte the, magar yih hamáre fáide ke liye kartá hai, táki ham bhí us ki pákizagí men shámil ho jáen.

11 Aur bí'ifí'í har qism ki tambíh khushí ká nahín, balki gam ká bá'is ma'lúm hotí hai: magar jo us ko sahte sahte pukhta ho gaye hain, un ko ba'd men chain ke sáth rástbázi ká phal bahshtí hai.

12 Pas dhíle háthon aur sust ghuṭnon ko durust karo; 13 aur apne pánwon ke liye sídhe ráste banáo, táki langrá beráh na ho, balki shifá pae.

14 Sab ke sáth mel miláp rakhne, aur us pákizagí ke tálib raho, jis ke bagair koí Khudáwand ko na dekhegá.

15 Gaur se dekhte raho ki koí shakhs Khudá ke fazl se mahrum na rah jáe; aisá na ho ki koí karwí-jar phúṭkar tumhen dukh de, aur us ke sabab se aksar log nápak ho jáen; 16 aur na koí harámkar yá 'Esáú ki tarah bedín ho, jis ne ek waqt ke kháne ke 'iwaz apne pahlauthe hone ká haqq bech dála.

17 Kyúñki tum jánte ho ki is ke ba'd, jab us ne barakat ká waris honá cháhá, to manzúr na húa, chunáñchi us ko níyat ki

tabdílí ká mauqa' na milá, go us ne ápsú bahá bahákar us ki baṛí talásh ki.

18 Tum us pahár ke pás nahín áe, jis ká chhúná mumkin thá, aur wuh ág se jaltá thá, aur us par kálí ghaṭá, aur táríki, aur túfán,

19 aur narsinge ká shor, aur kalám karnewále ki aisi áwáz thí, jis ke sunnewálon ne darḡhwást ki, ki ham se áur kalám na kiyá jáe:

20 kyúñki wuh is hukm ki bardásht na kar sake, ki Agar koí jánwar bhí us pahár ko chhúe, to sangsár kiyá jáe; 21 aur wuh nazzára aisá darauná thá, ki Músá ne kahá;

Main niháyat dartá aur káñptá hún.

22 Balki tum Siyyon ke pahár, aur zinda Khudá ke shahr, ya'ní ásmání Yarúshalem ke pás, aur lákhon frishton,

23 aur un pahlauthon ki 'ámm jamá'at, ya'ní kalísiyá, jin ke nám ásmán par líkhe hain, aur sab ke munsif Khudá, aur kámil kiye hue rástbázon ki rúhon,

24 aur naye 'ahd ke darmiyání Yisú, aur chhirkáo ke us khún ke pás áe ho, jo Hábil ke khún ki nisbat bihtar báten kahtá hai.

25 Khabardár, us kahnewále ká inkár na karná, kyúñki jab wuh log zamín par hidáyat karnewále ká inkár karke na bach sake, to ham ásmán par ke hidáyat karnewále se munh moḡkar kyúñkar bach sakenge?

26 Us ki áwáz ne us waqt to zamín ko hilá diyá: magar ab us ne yih wa'da kiyá hai, ki Ek bár phir main faqat zamín hí ko nahín, balki ásmán ko bhí hilá dúngá.

27 Aur yih 'ibárat, ki Ek bár phir, is bát ko zahir kartí hai, ki jo chízen hilá dí játi hain makhlúq hone ke bá'is tal jáengí, táki behilí chízen qáim rahen.

28 Pas ham wuh bádsháhat pákar jo hilne ki nahín, us fazl ko háth se na den, jis ke sabab se pasandída taur par Khudá ki 'ibádat khudá tarsí aur khauf ke sáth kare.

29 Kyúñki hamára Khudá khák ki denewáli ág hai.

13 Birádarána mahabbat qáim rahe. 2 Musáfirparwarí se gáfil na raho: kyúñki is ki wajh se ba'z ne beḡhabarí men frishton ki mihmándári ki hai.

3 Qaidíon ko is tarah yád rakkho, ki goyá tum un ke sáth qaid ho; aur jin ke sáth badsulúki ki játi hai, un ko

bhī yih samajhkar yād rakkho, ki ham bhī jism rakhte hain. 4 Biyāh karnā sab men ‘izzat kī bāt samjhī jāe, aur bistar bedāg rahe; is liye kī Khudā harāmkarōn aur zānōn kī ‘adālat karegā. 5 Rupaye kī mahabbat se khālī raho; aur jo tumhāre pās hai, usī par qanā‘at karo; kyūnki us ne khud kahā hai, kī Main tujh se hargiz dastbardār na hūngā, aur kabhī tujhe na chhorūngā. 6 Is wāste ham dilerī ke sāth kahte hain, kī

Khudāwand merā madadgār hai; main khauf na karūngā.
Insān merā kyā karegā?

7 Jo tumhāre peshwā the, aur jinhon ne tumhen Khudā kā kalām sunāyā, unhen yād rakkho; aur un kī zindagī ke anjām par gaur karke un jaise imāndār ho jāo. 8 Yisū‘ Masīh kal, aur āj, baiki abad tak yaksān hai. 9 Mukhtalif aur begāni ta‘līmōn ke sabab se bhatakte na phiro: kyūnki fazl se dil kā mazbūt rahnā bihtar hai; na un khurakōn se, jin ke isti‘māl karne-wālōn ne kuchh fāida na uṭhāyā. 10 Hamārī ek aisi qurbāngāh hai, jis men se khaime kī khidmat karne-wālōn ko khāne kā iḥtiyār nahīn. 11 Kyūnki jin jānwarōn kā khūn sardār kāhin pāk makān men gunāh ke kaffāre ke wāste le jātā hai, un ke jism khalmagāh ke bāhar jalāe jāte hain. 12 Isī liye Yisū‘ ne bhī, ummat ko khud apne khūn se pāk karne ke liye, darwāze ke bāhar dukh uṭhāyā. 13 Pas āo, us kī zillat ko apne ūpar liye hue khalmagāh se bāhar us ke pās chalen. 14 Kyūnki yahān hamārā koī qāim rahnewālā shahr nahīn; balki ham ānewālā shahr kī talāsh men hain. 15 Pas ham us ke wasīle se hamd kī qurbānī, ya‘nī un honṭhon kā phal,

jo us ke nām kā iqrār karte hain, Khudā ke liye har waqt charhāyā karen. 16 Aur bhalāī aur saḥāwat karnī na bhūlo, is liye kī Khudā aisi qurbānīon se khush hotā hai. 17 Apne peshwāon ke farmānbardār aur tābī‘ raho, kyūnki wuh tumhārī rūhon ke fāide ke liye un kī tarah jāgte rahte hain, jinhen hisāb denā paregā; tāki wuh khushī se yih kām karen, na ranj se: kyūnki is sūrat men tumhen kuchh fāida nahīn.

18 Hamāre wāste du‘ā karo; kyūnki hamen yaqīn hai, kī hamārā dil sáf hai, aur ham har bāt men nekī ke sāth zindagī guzārī chāhte hain. 19 Main tumhen yih kām karne kī is liye āur bhī nasīhat kartā hūn, kī main jald tumhāre pās phir āne pāūn.

20 Ab Khudā itminān kā chashma, jo bherōn ke bare charwāhe, ya‘nī hamāre Khudāwand Yisū‘ ko, abadī ‘ahd ke khūn ke bā‘is murdōn men ‘se zinda karke uṭhā lāyā; 21 tum ko har nek bāt men kāmīl kare, tāki tum us kī marzī purī karo, aur jo kuchh us ke nazdīk pasandīda hai Yisū‘ Masīh ke wasīle se ham men paidā kare; jis kī tamjīd abadu‘l ābād hotī rahe. A‘mīn.

22 Ai bhāiyo, main tum se iltimās kartā hūn, kī is nasīhat ke kalām kī bardāsht karo; kyūnki main ne tumhen mukhtasar taur par likhā hai. 23 Tum ko wāzih ho, kī hamārā bhāī Tīmuthiyus rihā ho gayā hai: agar wuh jald ā gayā, to main us ke sāth tum se milūngā.

24 Apne sab peshwāon aur sāre muqaddason se salām kaho. Itāliyawāle tumhen salām kahte hain.

25 Tum sab par fazl hotā rahe A‘mīn.

YA'QU'B KA 'A'MM KHATT

1 Khudá ke aur Khudáwand Yisú' Masíh ke bande Ya'qúb kí taraf se, un bárah qabílon ko jo jábajá rahte hain, salám pahunché.

2 Aí mere bháiyó, jab tum tarah tarah kí ázmáishon men paró, **3** to is ko yih jánkar kamál khushí kí bát samajhná, kí tumháre ímán kí ázmáish sabr paidá kartí hai. **4** Aur sabr ko apná púra kám karne do, táki tum púre aur kámil ho jáo, aur tum men kisi bát kí kamí na rahe.

5 Lekin agar tum men se kisi men hikmat kí kamí ho, to Khudá se mánge, jo bagair malámat kiye sab ko fáiyaží ke sáth detá hai; us ko dí jáegi. **6** Magar ímán se mánge, aur kuchh shakk na kare; kyúinki shakk karnewálá samundar kí lahr kí mánind hotá hai, jo hawá se bahtí aur uchhaltí hai. **7** Aisá ádmí yih na samjhe, kí mujhe Khudáwand se kuchh milegá; **8** wuh shakhs dodilá hai, aur apní sárfi báton men beqiyám.

9 Adná bhái apne a'lá martabe par fakhr kare: **10** aur daulatmand apní adná hálat par: is liye kí ghás ke phúl kí tarah játá rahegá. **11** Kyúinki súraj nikalte hí sakht dhúp partí, aur ghás ko sukhá detí hai, aur us ká phúl gir játá hai, aur us kí khúbsúrati játi rahtí hai; isi tarah daulatmand bhí apní ráh par chalte chalte khák men mil jáegá.

12 Mubáarak wuh shakhs hai, jo ázmáish kí bardásht kartá hai: kyúinki jab maqbúl thahrá, to zindagi ká wuh táj hásil karegá, jis ká Khudáwand ne apne mahabbat karnewálon se wa'da kiya hai. **13** Jab koi ázmáyá jáe, to yih na kahe, kí meri ázmáish Khudá kí taraf se hotí hai; kyúinki na to Khudá badí se ázmáyá já saktá hai, aur na wuh kisi ko ázmátá hai: **14** hán, har shakhs apní hí khwáhishon men khinchkar aur phanskar ázmáyá játá hai. **15** Phir khwáhish hámila hokar gunáh ko jantí hai; aur gunáh jab barh chuká to maut paidá kartá hai. **16** Aí mere piyáre bháiyó, fareb

na khána. **17** Har achchhi bakhshish, aur har kámil in'ám úpar se hai, aur núron ke Báp kí taraf se miltá hai, jis men na koi tabdílí ho saktí hai, aur na gardish ke sabab us par sáya partá hai. **18** Us ne apní marzí se hamen kalám i haqq ke wasíle se paidá kiya, táki us kí makhluqát men se ham ek tarah ke pahle phal hon.

19 Aí mere piyáre bháiyó, yih bát tum jánte ho. Pas har ádmí sunne men tez, aur bolne men dhírá, aur gusse men dhímá ho; **20** kyúinki insán ká gussa Khudá kí rástbázi ká kám nahín kartá. **21** Is liye sárfi najásat, aur badí ke fuzle ko dūr kárke, us kalám ko halímí se qubúl kar lo, jo dil men boyá gaya, aur tumhárfi rúhon ko naját de saktá hai. **22** Lekin kalám par 'amal karnewále bano, na mahz sunnewále jo apne ap ko dhoká dete hain. **23** Kyúinki jo koi kalám ká sunnewálá ho, aur us par 'amal karnewálá na ho, wuh us shakhs kí mánind hai, jo apní qudratí súrat áine men dekhtá hai: **24** is liye kí wuh apne ap ko dekhkar chalá játá, aur fauran bhúl játá hai kí main kaisá thá. **25** Lekin jo shakhs ázadí kí kámil shari'at par gaur se nazar kartá rahtá hai, wuh apne kám men is liye barakat páegá, kí sunkar bhúltá nahín, balki 'amal kartá hai. **26** Agar koi apne ap ko dindár samjhe, aur apní zabán ko lagám na de, balki apne dil ko dhoká de, to us kí dindárfi bátíl hai. **27** Hamáre Khudá aur Báp ke nazdík khális aur be'aib dindárfi yih hai, kí yatímon aur bewa 'auraton kí musibat ke waqt un kí khabar len, aur apne ap ko dunyá se bedág rakkhen.

2 Aí mere bháiyó, hamáre Khudáwand Zu'ljalál Yisú' Masíh ká ímán tum men tarafdárfi ke sáth na ho. **2** Kyúinki agar ek shakhs to sone kí angúthí aur 'umda poshák pahine hue tumhárfi jamá'at men áe, aur ek garíb ádmí maile kuchaile kapre pahine hue áe;

3 aur tum us 'umda poshák-wále ká liház karke kaho, ki Tú yahán achchhí jagah baith; aur us garib shakhs se kaho, ki Tú wahán khará rah, yá mere pánwon kí chaukí ke pás baith; 4 to kyá tum ne ápas men tarafdári na kí, aur badniyat munsif na bane? 5 Ai mere piyare bháiyó, suno; kyá Khudá ne is jahán ke garibon ko imán men daulatmand, aur us bádsháhat ká wáris hone ke liye barguzida nahín kiya, jis ká us ne apne mahabbat karnewálon se wa'da kiya hai? 6 Lekin tum ne garib ádmí kí be-'izzatí kí. Kyá daulatmand tum par zulm nahín karte, aur wuhí tumheñ 'adálaton men ghasítkar nahín le játe? 7 Kyá wuh us buzurg nám par kufr nahín bakte, jis se tum námzad ho? 8 Táham, agar tum is nawishte ke mutábiq, ki Apne parausí se apní mánind mahabbat rakh, us bádsháhi shari'at ko purá karte ho, to achchhá karte ho: 9 lekin agar tum tarafdári karte ho, to gunáh karte ho; aur shari'at tum ko qusúrwár thahrátí hai. 10 Kyúñki jis ne sári shari'at par 'amal kiya, aur ek hí bát men khatá kí, wuh sári báton men qusúrwár thahrá. 11 Is liye ki jis ne yih kahá, ki Ziná na kar, usí ne yih bhí kahá, ki Khún na kar. Pas agar tú ne ziná to na kiya, magar khún kiya, taubhí tú shari'at ká 'udúl karnewálá thahrá. 12 Tum un logon kí tarah kalám bhí karo aur kám bhí karo, jin ká ázádí kí shari'at ke muwáfiq insáf hogá. 13 Kyúñki jis ne rahm nahín kiya, us ká insáf bagair rahm ke hogá. Rahm insáf par gálib áta hai.

14 Ai mere bháiyó, agar koí kahe, ki Main imándár hún, magar 'amal na kartá ho, to kyá fáida? Kyá aisá imán use naját de saktá hai? 15 Agar koí bhái yá bahin nangí ho, aur un ko rozána rotí kí kamí ho, 16 aur tum men se koí un se kahe, ki Salámatí ke sáth jáo, garm aur ser raho; magar jo chízeñ tan ke liye darkár hain, wuh unheñ na de, to kyá fáida? 17 Isí tarah imán bhí, agar us ke sáth a'mál na hon, to apní zát se murda hai. 18 Balki koí kah saktá hai, ki Tú to imándár hai, aur main 'amal karnewálá hún: tú apná imán bagair a'mál ke to

mujhe dikhá; aur main apná imán a'mál se tujhe dikhaunga. 19 Tú is bát par imán rakhtá hai, ki Khudá ek hí hai; khaír, achchhá kartá hai: shayátin bhí imán rakhte, aur thartharate hain. 20 Magar, ai ní-kamme ádmí, kyá tú yih bhí nahín jántá, ki imán bagair a'mál ke bekár hai? 21 Jab hamáre báp Ibráhím ne apne bete Izháq ko qurbángáh par qurbán kiya, to kyá wuh a'mál se rástbáz na thahrá? 22 Pas tú ne dekh liya ki imán ne us ke a'mál ke sáth milkar asar kiya, aur a'mál se imán kámil huá; 23 aur yih nawishta purá huá, ki Ibráhím Khudá par imán láya, aur yih us ke liye rástbázi giná gayá, aur wuh Khudá ká dost kahláya. 24 Pas tum ne dekh liya, ki insán sirf imán hí se nahín, balki a'mál se rástbáz thahrtá hai. 25 Isí tarah Ráháb fáhisha bhí, jab us ne qásidon ko apne ghar men utára, aur dúsrí ráh se rukhsat kiya, to kyá a'mál se rástbáz na thahrí? 26 Garaz, jaise badan bagair ruh ke murda hai, waise hí imán bhí bagair a'mál ke murda hai.

3 Ai mere bháiyó, tum men se bahut se ustád na banen, kyúñki jánte ho, ki ham jo ustád hain ziyáda sazá páenge; 2 is liye ki ham sab ke sab aksar khatá karte hain. Kámil shakhs wuh hai, jo báton men khatá na kare; wuh sáre badan ko bhí qábú men rakh saktá hai. 3 Jab ham, apne qábú men karne ke liye, ghoron ke munh men lagám de dete hain, to un ke sáre badan ko bhí ghumá sakte hain. 4 Dekho, jaház bhí, agarchi bare bare hote hain, aur tez hawáon se chaláe játe hain, táham ek niháyat chhotí sí patwár ke zari'e se mánjhí kí marzí ke muwáfiq ghumáe játe hain. 5 Isí tarah zabán bhí ek chhotá sá 'uzw hai, aur barí shekhí mártí hai. Dekho, thorí sí ág se kitne bare jangal men ág lag játi hai. 6 Zabán bhí ek ág hai; zabán hamáre a'zá men sharárat ká ek 'álam hai, aur sáre jism ko dág lagáti hai, aur dáira e dunyá ko ág lagá detí hai, aur jahannam kí ág se jaltí rahtí hai. 7 Kyúñki har qism ke chaupáe, aur parand, aur kíre makaure, aur daryái jánwar to insán ke qábú

men á sakte hain, aur áe bhí hain : 8 magar zabán ko koi ádmí qábú men nahín kar saktá ; wuh ek balá hai, jo kabhí rukti hí nahín ; zahr i qátíl se bharí húi hai. 9 Isí se ham Khudáwand aur Báp kí hamd karte hain ; aur isí se ádmíon ko, jo Khudá kí súrat par paidá hue hain, baddu'á dete hain. 10 Ek hí munh se mubárákbád aur baddu'á nikaltí hai. Ai mere bháiyó, aísá na honá cháhiye. 11 Kyá chashme ke ek hí munh se míthá aur khárfání nikaltá hai? 12 Ai mere bháiyó, kyá anjír ke daraht men zaitún, aur angúr men anjír paidá ho sakte hain? Isí tarah khárfání chashme se míthá pání nahín nikal saktá.

13 Tum men dáná aur samajhdár kaun hai? jo aísá ho, wuh apne kámon ko nek chál chalan ke wasíle se us hilm ke sáth záhir kare jo hikmat se paidá hotá hai. 14 Lekin agar tum apne dí men saht hasad aur tafriqe rakhte ho, to haqq ke khiláf na shekhí máro, na jhúth bolo. 15 Yih hikmat wuh nahín, jo úpar se utartí hai, balki dunyawí, aur nafsání, aur shaitání hai. 16 Is liye ki jahán hasad aur tafriqa hotá hai, wahán fasád aur har tarah ka burá kám bhí hotá hai. 17 Magar jo hikmat úpar se áti hai, awwal to wuh pák hotí hai, phir milansár, halím, aur tarbiyatpizír, rahm aur achchhe phalon se ladí húi, betaraf-dár, aur beriyá hotí hai. 18 Aur sulh karánewálon ke liye rástbázi ka phal sulh ke sáth boyá játá hai.

4 Tum men laráiyán aur jhagre kahán se á gaye? Kyá un khwáhishon se nahín, jo tumháre a'zá men fasád kartí hain? 2 Tum khwáhish karte ho, aur tumhen miltá nahín : khún aur hasad karte ho, aur kuchh hasil nahín kar sakte ; tum jhagarte aur laré ho ; tumhen is liye nahín miltá, ki mángte nahín ; 3 tum mángte ho, aur páte nahín, is liye ki burí níyat se mángte ho, táki apní 'aish o 'ishrat men kharch karo. 4 Aiziná karnewáliyo, kyá tumhen nahín ma'lúm, ki dunyá se dostí rakhní Khudá se dushmaní karní hai? Pas jo koi dunyá ka dost banná cháhtá hai, wuh apne ap ko Khudá ka dushman banátá hai. 5 Kyá tum yih samajhte ho, ki

kitab i muqaddas befáida kahti hai? Jis rúh ko us ne hamáre andar basáyá hai, kyá wuh aísí árzú kartí hai, jis ka anjám hasad ho? 6 Wuh to ziyáda taufiq bakhshítá hai. Isí liye yih áyá hai, ki Khudá magrúron ka muqábala kartá hai, magar firotanon ko taufiq bakhshítá hai. 7 Pas Khudá ke tábi' ho jáo ; aur Iblís ka muqábala karo, to wuh tum se bhág jáegá. 8 Khudá ke nazdík jáo, to wuh tumháre nazdík áegá. Ai gunahgáro, apne háthon ko sáf karo ; aur ai dodilo, apne dilon ko pák karo. 9 Afsos aur mátam karo, aur roo : tumhárfání hansí mátam se badal jáe, aur tumhárfání khushí udási se. 10 Khudáwand ke sámne firotaní karo, wuh tumhen sarbaland karegá.

11 Ai bháiyó, ek dúsre kí badgoí na kare. Jo apne bhái kí badgoí kartá, yá bhái par ilzám lagátá hai, wuh shari'at kí badgoí kartá, aur shari'at par ilzám lagátá hai ; aur agar tú shari'at par ilzám lagátá hai, to shari'at par 'amal karnewálá nahín, balki us par hákim thahrá. 12 Shari'at ka denewálá aur hákim to ek hí hai, jo bacháne aur halák karne par qádir hai ; tú kaun hai, jo apne parausi par ilzám lagátá hai?

13 Tum jo yih kahte ho, ki Ham áy yá kal fulán shahr men jákar wahán ek baras thahrenge, aur saudágarí karke nafa' utháenge ; 14 aur yih jánte nahín ki kal kyá hogá ; zará suno to, Tumhárfání zindagí chíz hí kyá hai? Bukhárát ka sá hál hai ; abhí nazar áe, abhí gaíb ho gaye. 15 Bajáe is ke tumhen yih kahná cháhiye, ki Agar Khudáwand cháhe, to ham zinda bhí rahenge, aur yih yá wuh kám bhí karenge. 16 Magar ab tum apní shekhíon par fakhr karte ho ; aísá sab fakhr burá hai. 17 Pas jo koi bhalái karní jántá hai, aur nahín kartá, us ke liye yih gunáh hai.

5 Ai daulatmando, zará suno to ; tum apní musibaton par jo ánewáli hain roo aur wáwailá karo. 2 Tumhárfání mál bigar gayá, aur tumhárfání poshákon ko kírá khá gayá. 3 Tumháre sone chándi ko zang lag gayá ; aur wuh zang tum par gawáhi degá, aur ág kí tarah tumhárfání gosht kháegá. Tum ne akhír zamáne men khazána jamá

kiyá hai. 4 Dekho, jin mazdúron ne tumháre khet káte, un kí wuh mazdúrí jo tum ne dagá karke rakh chhoí, chillátí hai, aur fasl káthe-wálon kí faryád Rabbu'l afwáj ke kánon tak pahunch gayí hai. 5 Tum ne zamín par 'aish o 'ishrat kí, aur maze uráe; tum ne apne dilon ko zabh ke dín moťá táza kiyá. 6 Tum ne rástbáz shakhs ko qusúrwár thahráyá aur qatl kiyá; wuh tumhárá muqábala nahín kartá.

7 Pas, ai bháiyó, Khudáwand kí ámad tak sabr karo. Dekho, kisán zamín kí qímatí paidáwár ke intizár men pahle aur pichhle men ke barasne tak sabr kartá rahtá hai. 8 Tum bhí sabr karo, aur apne dilon ko mazbút rakkho; kyúinki Khudáwand kí ámad qaríb hai. 9 Ai bháiyó, ek dúsre kí shikáyat na karo, táki tum sazá na páo: dekho, munsif darwáze par khará hai. 10 Ai bháiyó, jin nabíon ne Khudáwand ke nám se kalám kiyá, un ko dukh uťhane, aur sabr karne ká namúna samjho. 11 Dekho, sabr karnewálon ko ham mubáarak kahte hai: tum ne Aiyúb ke sabr ká hál to suná hí hai, aur Khudáwand kí taraf se jo is ká anjám huá, use bhí ma'lúm kar liyá, jis se Khudáwand ká bahut tars aur rahm záhir hotá hai.

12 Magar, ai mere bháiyó, sab se barhkar yih hai, kí qasam na káo;

na ásmán kí, na zamín kí, na kisi áur chíz kí, balki han kí jagah han karo, aur nahín kí jagah nahín, táki sazá ke láiq na thahro.

13 Agar tum men koí musibat-zada ho, to du'á mánge. Agar khush ho, to hamd ke gít gáe.

14 Agar tum men koí bímár ho, to kalísiyá ke buzurgon ko buláe, aur wuh Khudáwand ke nám se us ko tel malkar, us ke liye du'á mángen; 15 jo du'á ímán ke sáth hogí, us ke bá'is bímár bach jáegá, aur Khudáwand use uťhá khará karegá, aur agar us ne gunáh kiye hon, to un kí bhí mu'áfi ho jáegí.

16 Pas tum ápas men ek dúsre se apne apne gunáhon ká iqrár karo; aur ek dúsre ke liye du'á mángo, táki shifá páo. Rástbáz kí du'á ke asar se bahut kuchh ho saktá hai. 17 Eliyyáh hamará hamtabí'at insán thá; us ne bare josh se du'á kí, kí men na barse; chunánci sárhe tén baras tak zamín par men na barsá. 18 Phir us ne du'á kí, to ásmán se pání barsá, aur zamín men paidáwár húi.

19 Ai mere bháiyó, agar tum men koí ráh i haqq se gumráh ho jáe, aur koí us ko pher láe, 20 to wuh yih ján le, kí jo koí kisi gunahgár ko us kí gumráhí se pher láegá, wuh ek ján ko maut se bacháegá, aur bahut se gunáhon par parda dálegá.

PATRAS KA PAHLA 'A'MM KHATT

1 Patras kí taraf se, jo Yísú' Masíh ká rasúl hai, un musáfron ke nám jo Puntus, Galatiya, Kappadukiya, A'siya aur Bithuniya men jábajá rahte hai, 2 aur Khudá Báp ke 'ilm i sábiq ke muwáfiq, Rúh ke pák karne se, farmánbardár hone aur Yísú' Masíh ká khún chhírke jáne ke liye barguzida hué hai. Fazl aur ítmínán tumhen ziyáda hásil hotá rahe.

3 Hamáre Khudáwand Yísú' Masíh ke Khudá aur Báp kí hamd ho, jis ne Yísú' Masíh ke murdon men se jí uťhne ke bá'is apní barí rahmat se hamen zinda ummed ke liye naye sire se paidá kiyá, 4 táki ek gairfání, aur bedág, aur lázawál mírás ko hásil karen; 5 wuh tumháre wáste, jo Khudá kí qudrat se ímán ke wasíle us naját ke liye, jo ákhíri waqt men záhir hone ko

talyār hai, hifāzat kiye jāte ho, āsmān par mahfūz hai. 6 Is ke sabab tum khushī manāte ho, agar-chī ab chand roz ke liye zarūrat kī wajh se, tarah tarah kī āzmāishon ke sabab gamizada ho; 7 aur yih is liye hai, kī tumhārā āzmāyā huā imān, jo āg se āzmāe hue fānī sone se bhī bahut hī beshqīmat hai, Yisū' Masīh ke zuhūr ke waqt ta'rif aur jalāl aur 'izzat kā bā'is thahre: 8 us se tum bedekhe mahabbat rakhte ho, aur agarchī is waqt us ko nahīn dekhte, tāham us par imān lākar aisi khushī manāte ho, jo bayān se bāhar aur jalāl se bhārī hai; 9 aur apne imān kā maqsad, ya'nī rūhon kī najāt, hāsīl karte ho. 10 Isī najāt kī bābat un nabīon ne barī talāsh aur tahqīq kī, jinhon ne us fazl ke bāre men jo tum par hone ko thā, nubuwwat kī. 11 Unhon ne is bāt kī tahqīq kī, kī Masīh kī Rūh, jo un men thī, aur peshtar se Masīh ke dukhon kī, aur un ke ba'd ke jalāl kī gawāhī detī thī, wuh kaun se aur kaise waqt kī taraf ishāra kartī thī. 12 Un par yih zāhir kiyā gayā, kī wuh na apnī, balki tumhārī khidmat ke liye yih bāton kahā karte the, jin kī khabar ab tum ko un kī ma'rifat milī, jinhon ne Rūhu'l Quds ke wasīle jo āsmān par se bhejā gayā, tum ko khush-khabarī dī; aur firishte bhī in bāton par gaur se nazar karne ke mush-tāq hai.

13 Is waste apnī 'aql kī kamar bāndhkar, aur hoshyār hokar, us fazl kī kāmīl ummed rakkho, jo Yisū' Masīh ke zuhūr ke waqt tum par honewālā hai; 14 aur farmānbar-dār farzand hokar apnī jahālat ke zamāne kī purānī khwāhishon ke tābī' na bano; 15 balki jis tarah tumhārā bulānewālā pāk hai, usī tarah tum bhī apne sāre chāl chalan men pāk bano; 16 kyūnki likhā hai, kī Pāk ho, is liye kī main pāk hūn. 17 Aur jab kī tum Bāp kahkar us se du'ā māngte ho, jo har ek ke kām ke muwāfiq bagair tarafdārī ke insāf kartā hai, to apnī musāfirat kā zamāna khauf ke sāth guzāro: 18 kyūnki tum jānte ho, kī tumhārā nikamā chāl chalan jo bāpdādā se chālā atā thā, us se tumhārī khalāsi fānī chizon, ya'nī sone chāndī ke zarī'e se nahīn hū; 19 balki ek

be'aib aur bedāg barre, ya'nī Masīh ke beshqīmat khūn se; 20 us kā 'ilm to binā e 'ālam ke peshtar se thā, magar zuhūr akhīr zamāne men tumhārī khātir huā; 21 kī us ke wasīle se Khudā par imān lāe ho, jis ne us ko murdon men se jilāyā, aur jalāl bakhshā, tāki tumhārā imān aur ummed Khudā par ho. 22 Chūnki tum ne haqq kī tābī'dārī se apne dilon ko pāk kiyā hai, jis se bhāiyon kī beriyā mahabbat paidā hū, is liye dil o jān se āpas men bahut mahabbat rakkho; 23 kyūnki tum fānī tukhm se nahīn, balki gairfānī se, Khudā ke kalām ke wasīle, jo zinda aur qāim hai, naye sire se paidā hue ho. 24 Chūnānchī

Har bashar ghās kī mānind hai, Aur us kī sārī shān o shaukat ghās ke phūl kī mānind:

Ghās to sūkh jātī hai, aur phūl gir jātā hai;

25 Lekin Khudāwand kā kalām abad tak qāim rahēgā.

Yih wuhī khushkhabarī kā kalām hai, jo tumhen sunāyā gayā thā.

2 Pas har tarah kī badkhwāhī, aur sāre fareb, aur riyākārī, aur hasad, aur har tarah kī badgoī ko dūr karke, 2 nauzād bachchon kī mānind khālis rūhānī dūdh ke mushtāq raho, tāki us ke zarī'e se najāt hāsīl karne ke liye barhte jāo; 3 agar tum ne Khudāwand ke mihrbān hone kā maza chakkhā hai: 4 us ke, ya'nī ādmīon ke radd kiye hue, par Khudā ke chune hue aur qīmatī zinda patthar ke pās ākar, 5 tum bhī zinda pattharon kī tarah rūhānī ghar bante jāte ho, tāki kāhinon kā muqaddas firqa bankar, aisi rūhānī qurbāniān charhāo, jo Yisū' Masīh ke wasīle se Khudā ke nazdīk maqbūl hotī hai. 6 Chūnānchī kitāb i muqaddas men āyā hai, kī

Dekho, main Siyyon men kone ke sire kā chūnā huā aur qīmatī patthar rakhtā hūn:

Jo us par imān lāegā, hargiz sharminda na hogā.

7 Pas tum imān lānewālon ke liye to wuh qīmatī hai: magar imān na lānewālon ke liye

Jis patthar ko mi'māron ne radd kiyā,

Wuhī kone ke sire kā patthar ho gayā;

8. aur,

Thes lagne ká patthar, aur thokar kháne kí chatán huá; kyúñki wuh náfarmán hokar kalám se thokar kháte haiñ: aur isí ke liye muqarrar bhí hue the. 9 Lekin tum ek barguzida nasl, sháhí káhinon ká firqa, muqaddas qaum, aur aisi ummat ho, jo Khudá kí kháss milkiyat hai, táki us kí khúblán zahir karo, jis ne tumhen taríki se apní 'ajíb raushní men buláyá hai: 10 pahle tum koí ummat na the, magar ab Khudá kí ummat ho: tum par rahmat na hui thi, magar ab tum par rahmat hui.

11 Ai piyáro, main tumhári minnat kartá hun, kí tum apne ap ko pardesí aur musáfir jánkar un jis-mání khwáhishon se parhez karo, jo ruh se larái rakhti haiñ: 12 aur gairqaumon men apná chál chalan nek rakkho; táki jin báton men wuh tumhen badkár jánkar tumhári badgoi karte haiñ, tumháre nek kámon ko dekhke, unhi ke sabab muláhize ke din Khudá kí barái karen.

13 Khudáwand kí khátir insán ke har ek intizám ke tábi' raho: bád-sháh ke, is liye kí wuh sab se buzurg hai; 14 aur hákimon ke, is liye kí wuh badkáron kí sazá aur neokáron kí taríf ke liye us ke bheje hue haiñ; 15 kyúñki Khudá kí yih marzi hai, kí tum neki karke nádán ádmion kí jahálat kí báton ko band kar do: 16 aur apne ap ko ázád jáno; magar is ázádi ko badí ká parda na banáo, balki apne ap ko Khudá ká banda jáno. 17 Sab kí 'izzat karo. Birádarí se mahabbat rakkho. Khudá se daro. Bád-sháh kí 'izzat karo.

18 Ai naukaro, bare khauf se apne málikon ke tábi' raho; na sirf nekon aur halímon hi ke, balki badmizájon ke bhí. 19 Kyúñki agar koí Khudá ke khayál se, beinsáfi ke bá'is dukh uthákar, taklífon kí bardásht kare, to yih pasandída hai. 20 Is liye kí agar tum ne gunáh karke mukke kháe, aur sabr kiyá, to kaun sá fakhr hai? hán, agar neki karke dukh páte, aur sabr karte ho, to yih Khudá ke nazdík pasandída hai. 21 Aur tum isí ke liye buláe gaye ho: kyúñki Masíh bhí tumháre wáste

dukh uthákar tumhen ek namúna de gayá hai, táki us ke naqsh i qádam par chalo. 22 Na us ne gunáh kiyá, aur na us ke munh se koí makt ká bát nikli: 23 na wuh gáliyan khákar gáli detá thá; aur na dukh pákar kisi ko dhamkátá thá; balki apne ap ko sachche insáf karnewále ke supurd kartá thá: 24 wuh ap hamáre gunáhon ko apne badan par liye hue salib par charh gayá, táki ham gunáhon ke i'tibár se markar rástbázi ke i'tibár se jien; aur usí ke már kháne se tum ne shifá pái. 25 Kyúñki pahle tum bhejon kí tarah bháakte phirte the; magar ab apní ruhon ke Gallabán aur Nigahbán ke pás phir á gaye ho.

3 Ai bíwiyo, tum bhí apne apne shauhar ke tábi' raho; 2 is liye kí agar ba'z un men se kalám ko na mánte hon, taubhi tumháre pákíza chál chalan aur khauf ko dekhkar, bagair kalám ke apní apní bíwi ke chál chalan se Khudá kí taraf khinch jáen. 3 Aur tumhárá singár zahirí na ho; ya'ní sir gúndhná, aur sone ke zewar, aur tarah tarah ke kapre pahinná; 4 balki tumhári bátini aur poshída insániyat, hilm aur mizáj kí gurbat kí gairfáni áráish se árásta rahe; kyúñki Khudá ke nazdík is kí barí qadr hai. 5 Aur agle zamáne men bhí Khudá par ummed rakhnewáli muqaddas 'auraten apne ap ko isí tarah sanwárti, aur apne apne shauhar ke tábi' rahti thin: 6 chunáñchi Sáráh Ibráhím ke hukm men rahti, aur use khudáwand kahti thi; tum bhí agar neki karo, aur kisi daráwe se na daro, to us kí betiyan huiñ.

7 Ai shauharo, tum bhí bíwiyon ke sáth 'aqlmandí se basar karo, aur 'aurat ko názuk zarf jánkar us kí 'izzat karo, aur yúñ samjho kí ham donon zindagi kí ni'mat ke wáris haiñ, táki tumhári du'áen ruk na jáen.

8 Garaz, sab ke sab yakdil aur hamdard raho; birádarána mahabbat rakkho; narmdil aur firotan bano; 9 badí ke 'iwaz badí na karo; aur gáli ke badle gáli na do; balki is ke bará'ks barakat cháho; kyúñki tum barakat ke wáris hone ke liye buláe gaye ho. 10 Chunáñchi

Jo koī zindagī se khush honā,
Aur achchhe din dekhna chāhe,
Wuh zabān ko badī se,
Aur honthon ko makr kī bāt
kahne se bāz rakkhe :

11 Badī se kanāra kare, aur nekī
ko 'amal men lāe ;

Sulh kā tālib ho, aur us kī
koshish men rahe.

12 Kyūnki Khudāwand kī nazar
rāstbāzon kī taraf hai,

Aur us ke kām un kī du'ā par
lage hain :

Magar badkār Khudāwand kī
nigāh men hain.

13 Agar tum nekī karne men sar-
garm ho, to tum se badī karnewālā
kaun hai? 14 Aur agar rāstbāzī kī
khātir dukh saho bhī, to tum mu-
bārak ho : na un ke darāne se daro,
aur na ghabrāo ; 15 balki Masīh ko
Khudāwand jānkar apne dilon men
muqaddas samjho, aur jo koī tum
se tumhārī ummed kī wajh daryāft
kare, us ke jawāb dene ke liye har
waqt musta'idd raho, magar hilm
aur khauf ke sāth ; 16 aur niyat
bhī nek rakkho, tāki jin bāton men
tumhārī badgoī hotī hai, un hī men
wuh log sharminda hon, jo tumhāre
Masīhī nek chāl chalan par la'n ta'n
karte hain. 17 Kyūnki agar Khudā
kī yihī marzī ho, ki tum nekī karne
ke sabab dukh uṭhāo, to yih badī
karne ke sabab dukh uṭhāne se
bihtar hai. 18 Is liye ki Masīh ne
bhī, ya'nī rāstbāz ne nārāston ke
liye, gunāhon ke bā'is ek bār dukh
uṭhāyā, tāki ham ko Khudā ke
pās pahunchāe ; wuh jism ke i'tibār
se to mārā gayā, lekin rūh ke i'tibār
se zinda kiyā gayā ; 19 isī men us
ne jākar un qaidī rūhon men ma-
nādī kī, 20 jo us agle zamāne men
nāfarmān thin, jab Khudā Nūh ke
waqt men tahammul karke ṭaharrā
rahā thā, aur wuh kishtī taiyār ho
rahī thī, jis par sawār hokar thore
se ādmī, ya'nī āth jānen, pānī ke
wasīle se bachīn : 21 aur usī pānī
kā mushābih bhī, ya'nī baptisma,
Yisū' Masīh ke jī uṭhne ke wasīle
se, ab tumhen bachātā hai ; us se
jism kī najāsat kā dūr karnā murād
nahīn, balki khālis niyat se Khudā kā
tālib honā murād hai ; 22 wuh āsmān
par jākar Khudā kī dahinī taraf
baithā hai ; aur firishte aur ikhtiyārāt
aur qudraten us ke tābi' kī gayī hain.

4 Pas jab ki Masīh ne jism ke
i'tibār se dukh uṭhāyā, to tum
bhī aisā hī mizāj ikhtiyār karke
hathyārband baho ; kyūnki jis ne
jism ke i'tibār se dukh uṭhāyā, us
ne gunāh se farāgat pāī, 2 tāki
āyanda ko apnī bāqī jismānī zin-
dagī ādmīon kī khwāhishon ke
mutābiq na guzāre, balki Khudā
kī marzī ke mutābiq. 3 Is wāste
kī gairqaumon kī marzī ke muwā-
fiq kām karne, aur shahwatparas-
tī, burī khwāhishon, maikhwārion,
nāchrang, nashebāzion, aur mak-
rūh butparastion men jis qadr ham
ne pahle waqt guzārā, wuhī bahut hai :
4 is par wuh ta'ajjub karte hain, ki
tum usī sakht badchālī tak un kā
sāth nahīn dete, aur la'n ta'n karte
hain. 5 Unhen usī ko hisāb denā
paregā, jo zindon aur murdon kā
insāf karne ko taiyār hai. 6 Kyūnki
murdon ko bhī khushkhabārī isī liye
sunāī gayī thī, ki jism ke lihāz se to
ādmīon ke mutābiq un kā insāf
ho, lekin rūh ke lihāz se Khudā ke
mutābiq zinda rahen.

7 Sab chizon kā khātima jāld hone-
wālā hai ; pas hoshyār raho aur du'ā
māngne ke liye taiyār. 8 Sab se
barīkar yih hai, ki āpas men barī
mahabbat rakkho, kyūnki mahabbat
bahut se gunāhon par parda dāl
detī hai. 9 Bagair burburāe āpas
men musāfirparwarī karo : 10 jin
ko jis jis qadr ni'mat milī hai, wuh use
Khudā kī mukhtalif ni'maton ke
achchhe mukhtāron kī tarah ek
dusre kī khidmat men sarf karen ;
11 agar koī kuchh kahe, to aisā
kahe ki goyā Khudā kā kalām hai ;
agar koī khidmat kare, to us tāqat
ke mutābiq kare, jo Khudā de ; tāki
sab bāton men Yisū' Masīh ke wasīle
Khudā kā jalāl, zāhir ho : jalāl aur
saltanat abadu'l ābād usī kī hai.
A'mīn.

12 Ai piyāro, jo musibat kī āg
tumhārī āzmāish ke liye tum men
bharkī hai, yih samajhkar us se
ta'ajjub na karo, ki yih ek anokhī
bāt ham par wāqī' hūī hai : 13 bal-
ki Masīh ke dukhon men jyūn
jyūn sharīk ho, khushī karo ; tāki
us ke jalāl ke zuhūr ke waqt bhī
nihāyat khush o khurram ho.
14 Agar Masīh ke nām ke sabab
tumhen malāmat kī jātī hai, to
tum mubārak ho ; kyūnki jalāl kā

Rūh, ya'nī Khudā kā Rūh, tum par sādā kartā hai. 15 Tum men se koi shakhs khūnī, yā chor, yā badkār, yā auron ke kām men dastandāz hokar dukh na pāe: 16 lekin agar Masīh hone ke bā'is koi shakhs dukh pāe, to sharmāe nahīn, balki is nām ke sabab se Khudā kī barāī kare. 17 Kyūnki wuh waqt ā pahunchā hai, ki Khudā ke ghar se 'adālat shurū' ho, aur jab ham hī se shurū' hogī, to un kā kyā anjām hogā, jo Khudā kī khush-khabarī ko nahīn mānte? 18 Aur jab rāstbāz hī mushkil se najāt pāegā, to bedīn aur gunahgār kā kyā thikānā? 19 Pas jo Khudā kī marzi ke muwāfiq dukh pāte hain, wuh neki karke apnī jānon ko wafādār Khāliq ke supurd karen.

5 Tum men jo buzurg hain, main un kī tarah buzurg, aur Masīh ke dukhon kā gawāh, aur zāhir honewāle jalāl men sharīk bhī hokar, un ko yih nasīhat kartā hūn, 2 ki Khudā ke us galle kī gallabānī karo jo tum men hai; lāchārī se nigah-bānī na karo, balki Khudā kī marzi ke muwāfiq khushī se; aur nājāiz nafa' ke liye nahīn, balki dīlī shauq se; 3 aur jo log tumhare supurd hain, un par hukumat na jatāo, balki galle ke liye namūna bano; 4 aur jab sardār Gallabān zāhir hogā, to tum ko jalāl kā aisā sihrā milegā, jo murjhāne kā nahīn. 5 Aī jawāno, tum bhī buzurgon ke tābī'

raho. Balki sab ke sab ek dūse kī khidmat ke liye firotnī se kamārbasta raho; is liye kī Khudā magrūr-on kā muqābala kartā hai, magar firotnon ko taufiq bahshatā hai. 6 Pas Khudā ke qawī hāth ke niche firotnī se raho, tāki wuh tumhen waqt par sarbaland kare; 7 aur apnī sarī fikr usī par dāl do, kyūnki us ko tumharā khayāl hai. 8 Tum hoshyār aur bedār raho: tumharā mukhālīf Iblīs garajnewāle sher ī babar kī tarah dhūndhtā phirtā hai, kī kis ko phār khāe: 9 tum imān men mazbūt hokar, aur yih jānkar us kā muqābala karo, kī tumhare bhāī jo dunyā men hain, aise hī dukh bhar rahe hain. 10 Ab Khudā, jo har tarah ke fazl kā chashma hai, jis ne tum ko Masīh men apne abadī jalāl ke liye bulāyā, tumhare thoṛī muddat tak dukh uṭhāne ke ba'd, ap hī tumhen kāmīl, aur qāim, aur mazbūt karegā. 11 Abādū'l ābād usī kī saltanat rahe. A'mīn.

12 Main ne Silwānus kī ma'rīfat, jo merī dānist men diyānatdār bhāī hai, mukhtasar taur par likhkar, tumhen nasīhat kī, aur yih gawāhī dī, kī Khudā kā sachché fazl yihī hai: isī par qāim raho. 13 Jo Bābil men tumbārī tarah barguzīda hai, wuh, aur merā betā Marqus tumhen salām kahte hain. 14 Mahabbat se bosa le lekar āpas men salām karo.

Tum jitne shakhs Masīh men ho, sab ko itminān hāsīl hotā rahe.

PATRAS KA' DU'SRA' 'A'MM KHATT

1 Shama'un Patras kī taraf se, jo Yisū' Masīh kā banda aur rasūl hai, un logon ke nām jinhon ne hamāre Khudā aur Munjī Yisū' Masīh kī rāstbāzī ke sabab hamārā sā qīmatī imān pāyā hai. 2 Khudā, aur hamāre Khudāwand Yisū' kī pahchān ke sabab fazl aur itminān tumhen ziyāda hotā rahe; 3 kyūnki us kī ilāhī qudrat ne wuh

sab chizen jo zindagī aur dīndārī se muta'allīq hain, hamen us kī pahchān ke wasīle se 'ināyat kīn, jis ne ham ko apne khāss jalāl aur neki ke zarī'e se bulāyā; 4 jin ke bā'is us ne ham se qīmatī aur nihāyat bare wa'de kiye, tāki un ke wasīle se tum us kharābī se chhūtkar, jo dunyā men burī khwāhish ke sabab se hai,

zāt i ilāhī meṇ sharīk ho jāo. 5 Pas isī bā'is tum apnī taraf se kamāl koshish karke, apne imān par neki, aur neki par ma'rifat, 6 aur ma'rifat par parhezgārī, aur parhezgārī par sabr, aur sabr par dīndārī, 7 aur dīndārī par birādarāna ulfat, aur birādarāna ulfat par mahabbat baṛhāo. 8 Kyūnki agar yih bāteṇ tum meṇ maujūd hoṇ, aur ziyāda bhī hotī jāeṇ, to tum ko hamāre Khudāwand Yisū' Masīh ke pahchāne meṇ bekār aur bephal na hone deṅgī. 9 Aur jis meṇ yih bāteṇ na hoṇ, wuh andhā hai, aur kotāhnazar, aur apne pahle gunāhoṇ ke dhoe jāne ko bhūle baithā hai. 10 Pas, al bhāiyo, apne bulāwe aur barguzidagī ko sābit karne kī ziyāda koshish karo: kyūnki agar aisā karoge, to kabhī ṭhokar na khāoge: 11 balki is se tum hamāre Khudāwand aur Munjī Yisū' Masīh kī abādī bādshāhat meṇ baṛī 'izzat ke sāth dākhil kiye jāoge.

12 Is liye main tumheṇ yih bāteṇ yād dilāne ko hamesha musta'idd rahūngā; agarchi tum un se wāqif aur us haqq bāt par qāim ho, jo tumheṇ hāsīl hai. 13 Aur jab tak main is khaime meṇ hūṇ, tumheṇ yād dilā dilākar ubhārnā apne ūpar wājib samajhtā hūṇ; 14 kyūnki hamāre Khudāwand Yisū' Masīh ke batāne ke muwāfiq mujhe ma'lūm hai, ki mere khaime ke girāe jāne kā waqt jald ānewālā hai. 15 Pas main aisī koshish karūngā, ki mere intiqāl ke ba'd tum in bātoṇ ko hamesha yād rakh sako. 16 Kyūnki jab ham ne tumheṇ apne Khudāwand Yisū' Masīh kī qudrat aur āmad se wāqif kiya thā, to dagābāzī kī gharī hūī kahāniyoṇ kī pairawī nahīn kī thī, balki khud us kī 'azmat ko dekhā thā. 17 Ki us ne Khudā Bāp se us waqt 'izzat aur jalāl pāyā, jab us afzal jalāl meṇ se use yih āwāz āī, ki Yih merā piyārā Betā hai, jis se main khush hūṇ: 18 aur jab ham us ke sāth muqaddas pahār par the, to āsmān se yih āwāz ātī sunī. 19 Aur hamāre pās nabīoṇ kā wuh kalām hai, jo ziyāda mu'tabar ṭhaharā; aur tum achchhā karte ho, jo yih samajhkar us par gaur karte ho, ki wuh ek chirāg hai, jo andherī jagah meṇ raushnī baṭhshtā hai, jab

tak pau na phate, aur subh kā sitāra tumhāre dilon meṇ na chamke: 20 aur pahle yih jān lo, ki kitāb i muqaddas kī kisī nubuwwat kī bāt kī tāwīl kisī ke zātī ikhtiyār par mauqūf nahīn. 21 Kyūnki nubuwwat kī koi bāt ādmī kī khwāhish se kabhī nahīn hūī, balki ādmī Rūhu'l Quds kī tahrīk ke sabab Khudā kī taraf se bolte the.

2 Aur jis tarah us ummat meṇ jhūthe nabī bhī the, isī tarah tum meṇ bhī jhūthe ustād honge, jo poshīda taur par halāk karnewālī bid'ateṇ nikāleṅge, aur us Mālik kā inkār kareṅge, jis ne unheṇ mol liyā thā, aur apne āp ko jald halākat meṇ dāleṅge. 2 Aur bahutere un kī shahwatparastī kī pairawī kareṅge; jin ke sabab se rāh i haqq kī badnāmī hogī. 3 Aur wuh lālch se bāteṇ banākar, tum ko apne nafa' kā sabab ṭhahraṅge: aur jo qadīm se un kī saza kā hukm ho chukā hai, us ke āne meṇ kuchh der nahīn, aur un kī halākat sotī nahīn. 4 Kyūnki jab Khudā ne gunāh karnewāle frishtoṇ ko na chhoṛā, balki jahannam meṇ bhejkar tārīk gāroṇ meṇ dāl diya, tāki 'adālat ke dīn tak hīrāsāt meṇ rahē; 5 aur na pahīlī dunyā ko chhoṛā, balki bedīn dunyā par tūfān bhejkar rāstbāzī ke manādī karnewāle Nūh ko, mō' aur sāt ādmīoṇ ke bachā liyā; 6 aur Sodom aur 'Amorāh ke shahroṇ ko khāk i slyāh kar diya, aur unheṇ halākat kī saza dī, aur āyanda zamāne ke bedīnoṇ ke liye jā e 'ibrat banā diya; 7 aur rāstbāz Lūt ko, jo bedīnoṇ ke nāpāk chāl chalan se diqq thā, rīhāl baṭhshtā, 8 (chunānchi wuh rāstbāz un meṇ rahkar, aur un ke beshara' kāmoṇ ko dekh dekhkar, aur sun sunkar, goyā har roz apne sachche dīl ko shikanje meṇ khepchtā thā); 9 to Khudāwand dīndāroṇ ko āzmāish se nikāl lenā, aur badkāroṇ ko 'adālat ke dīn tak saza meṇ rakhnā jāntā hai; 10 khusūsan un ko jo nāpāk khwāhishoṇ se jism kī pairawī karte haiṇ, aur hukūmat ko nāchīz jānte haiṇ. Wuh gustākḥ, aur khudrāe haiṇ, aur 'izzatdāroṇ par la'n ta'n karne se nahīn darte: 11 bāwujūde kī frishte, jo tāqat aur qudrat meṇ un se baṛe haiṇ. Khudāwand ke sāmne un par la'x

ta'n ke sáth nálish nahín karte. 12 Lekin yih log be'aql jánwaron kí mánind hain, jo pakre jáne aur halák hone ke liye haiwán i mutlaq paidá hue hain; jin báton se náwáqif hain, un ke बारे में auron par la'n ta'n karte hain; apní kharábi में khud kharáb kiye jáenge; 13 दूसरों के बुरा करने के बदले इनहीं का बुरा होगा. In ko dín diháre 'ai-yáshí karne में maza átá hai; yih dág aur 'aib hain; jab tumháre sáth kháte pite hain, to apní taraf se mahabbat kí ziyáfat karke 'aish o 'ishrat karte hain; 14 un kí ánkhen, jin में zinákár 'auraten basí húi hain, gunáh se ruk nahín saktín; wuh beqayám dilon ko phansáte hain; un ka dil lálach ka mashsháq hai; wuh la'nat kí aulád hain; 15 wuh sídhi ráh chhoṛkar gumráh ho gaye hain, aur Ba'or ke beṭe Bil'am kí ráh par ho liye hain, jis ne nárástí kí mazdúrí ko 'azíz jáná; 16 magar apne qusúr par yih malámat uthái, kí ek bezabán gadhí ne ádmí kí tarah bolkar, is nabí ko díwánagí se báz rakkhá. 17 Wuh andhe kúe hain, aur aise kuhar, jise ándhí uráti hai; un ke liye behadd táríki dhari hai. 18 Wuh ghamand kí behúda báten bak bakkar, shah-watparastí ke zarí'e se un logon ko jismáni khwáhishon में phansáte hain, jo gumráhon में se nikal hí rahe hain; 19 wuh un se to ázádí ka wa'da karte hain, aur ap kharábi ke gulám bane hue hain; kyúnci jo shakhs jis se maglúb hai, wuh us ka gulám hai. 20 Aur jab wuh Khudáwand aur Munjí Yísú' Masíh kí pahchán ke sabab dunyá kí álúdagion se chhútkar, phir un में phanse, aur un se maglúb hue, to un ka píchhlá hál pahle se bhí badtar húa. 21 Kyúnci rástbázi kí ráh ka na jánná un ke liye is se bihtar hotá, kí use jánkar us pák hukm se phir játe, jo unhen saunpá gayá thá. 22 Un par yih sachchi masal sádiq áti hai, kí Kuttá apní qai kí taraf rujú' kartá hai, aur nahíái húi súarní daldal में loṭne kí taraf.

3 Ai 'azizo, ab main tumhen yih दूसरा ख़ात लिखता हूँ; aur yáddihání ke taur par donon khatton se tumháre sáf dilon ko ubhártá hūn; 2 ki tum un báton

ko jo pák nablon ne peshtar kahín, aur Khudáwand aur Munjí ke us hukm ko yád rakkho, jo tumháre rasúlon kí ma'rifat áyá thá: 3 aur yih pahle ján lo, kí ákhir dinon में aise hansí tháṭṭhá karnewále áenge, jo apní khwáhishon ke muwáfiq chalenge, 4 aur kahenge, kí Us ke áne ka wa'da kahán gayá kyúnci jab se bápádádá soe hain, us waqt se ab tak sab kuchh waisá hí hai, jaisá khilqat ke shurú' se thá. 5 Wuh to ján bújhkar yih bhúl gaye kí Khudá ke kalám ke zarí'e se ásmán qadím se maujúd hain, aur zamín páni में se baní, aur páni में qáim hai; 6 inहीं के zarí'e se us zamáne kí dunyá dúbkar halák húi. 7 Magar is waqt ke ásmán aur zamín usi kalám ke zarí'e se is liye rakkhe hain kí jaláe jáen, aur wuh bedín ádmion kí 'adálat aur halákat ke dín tak mahfúz rahenge.

8 Ai 'azizo, yih kháss bát tum par poshida na rahe, kí Khudáwand ke nazdík ek dín hazár baras ke bará-bar hai, aur hazár baras ek dín ke bará-bar. 9 Khudáwand apne wa'de में der nahín kartá, jaisí der ba'z log samajhte hain; balki tumháre बारे में tabammul kartá hai, is liye kí kisi kí halákat nahín cháhtá, balki yih cháhtá hai, kí sab kí tau-ba tak naubat pahunché. 10 Lekin Khudáwand ka dín chor kí tarah á jáegá; us dín ásmán bare shor gul ke sáth barbád ho jáenge, aur 'anásir harárat kí shiddat se píghal jáenge, aur zamín aur us par ke kám jal jáenge. 11 Jab yih sab chízen is tarah píghalnewáli hain, to tumhen pák chál chalan aur dindári में kaisá kuchh honá cháhiye, 12 aur Khudá ke us dín के अने का kaisá kuchh muntazir aur mushtáq rahná cháhiye, jis के बा'is ásmán ág se píghal jáenge, aur 'anásir harárat kí shiddat se gal jáenge. 13 Lekin us के वा'दे के muwáfiq ham naye ásmán aur nayí zamín ka íntizár karte hain, jin में rástbázi basí rahégi.

14 Pas, ai 'azizo, chúnki tum in báton के मuntazir ho, is liye us के sámné itminán kí hálát में bedág aur be'aib nikalne kí koshish karo; 15 aur hamáre Khudáwand के tazhammul ko naját samjho; chunánci hamáre piyáre bhái Paulus ne

bhí us hikmat ke muwáfiq jo use 'ináyat hui, tumhen yihí likhá hai; 16 aur apne sáre khatton men in báton ká zikr kiyá hai; jin men ba'z báton aisi hain, jin ká samajhná mushkíl hai, aur jáhil aur beqiyám log un ke ma'non ko bhí, aur sahífon ki tarah khench tánskar, apne liye halákat paidá karte hain. 17 Pas,

ai 'azízo, chúnki tum pahle se ágáh ho, is liye hoshyár raho, táki bedínon ki gumráhi ki taraf khinchkar apni mazbúti ko chhor na do; 18 balki hamáre Khudáwand aur Munjí Yisú' Masíh ke fazl aur pahchán men barhte jáo. Usí ki tamjíd ab bhí ho, aur abad tak hoti rahe. A'mín.

YU'HANNA' KA' PAHLA' 'A'MM KHATT

1 Us zindagi ke Kalám ki bábat jo ibtidá se thá, aur jise ham ne suná, aur apni ánkhon se dekhá, balki gaur se dekhá, aur apne háthon se chhúá; 2 (yih zindagi záhir hui, aur ham ne use dekhá, aur us ki gawáhi dete hain, aur isí hamesha ki zindagi ki tumhen khabar dete hain jo Báp ke sáth thí, aur ham par záhir hui); 3 jo kuchh ham ne dekhá aur suná hai, tumhen bhí us ki khabar dete hain, táki tum bhí hamáre sharík ho: aur hamári shirákát Báp ke sáth, aur us ke Bete Yisú' Masíh ke sáth hai. 4 Aur yih báten ham is liye likhte hain ki hamári khushí purí ho jáe.

5 Us se sunkar jo paigám ham tumhen dete hain, wuh yih hai, ki Khudá núr hai, aur us men zará bhí taríki nahín. 6 Agar ham kahen, ki hamári us ke sáth shirákát hai, aur phir taríki men chalen, to ham jhúthe hain, aur haqq par 'amal nahín karte; 7 lekin agar ham núr men chalen, jis tarah ki wuh núr men hai, to hamári ápas men shirákát hai, aur us ke Bete Yisú' ká khún hamen tamám gunáh se pák kartá hai. 8 Agar ham kahen, ki ham begunáh hain, to apne áp ko fareb dete hain, aur ham men sachchái nahín. 9 Agar apne gunáhon ká iqrár karen, to wuh hamáre gunáhon ke mu'áf karne, aur hamen sári nárásti se pák karne men sachchá aur 'ádíl hai. 10 Agar kahen, ki ham

ne gunáh nahín kiyá, to use jhúthá thahráte hain, aur us ká kalám ham men nahín hai.

2 Ai mere bachcho, yih báten main tumhen is liye likhtá hún ki tum gunáh na karo. Aur agar koí gunáh kare, to Báp ke pás hamára ek Madadgár maujúd hai, ya'ní Yisú' Masíh rástbáz; 2 aur wuhí hamáre gunáhon ká kaffára hai, aur na sirf hamáre hi gunáhon ká, balki tamám dunyá ke gunáhon ká bhí. 3 Agar ham us ke hukmon par 'amal karenge, to is se hamen ma'lúm hogá, ki ham use ján gaye hain. 4 Jo koí yih kahtá hai, ki Main use ján gayá hún, aur us ke hukmon par 'amal nahín kartá, wuh jhúthá hai, aur us men sachchái nahín; 5 hán, jo koí us ke kalám par 'amal kare, us men yaqínan Khudá ki mahabbat kámil ho gayi hai. Hamen isí se ma'lúm hotá hai, ki ham us men hain: 6 jo koí yih kahtá hai, ki main us men qáim hún, to cháhiye ki yih bhí usí tarah chale, jis tarah wuh chaltá thá.

7 Ai 'azízo, main tumhen koí nayá hukm nahín likhtá, balki wuhí purána hukm, jo shurú' se tumhen milá hai: yih purána hukm wuhí kalám hai, jo tum ne suná hai. 8 Phir tumhen ek nayá hukm likhtá hún, aur yih bát us par aur tum par sádiq áti hai; kyúnci taríki mitti játi hai, aur haqqí núr chamakná shurú' ho gayá hai. 9 Jo koí yih kahtá hai,

ki main nūr men hūn, aur apne bhāī se 'adāwat rakhtā hai, wuh abhī tak tārīkī hī men hai. 10 Jo koi apne bhāī se mahabbat rakhtā hai, wuh nūr men rahtā hai, aur thokar nahīn khāne kā. 11 Lekin jo apne bhāī se 'adāwat rakhtā hai, wuh tārīkī men hai, aur tārīkī hī men chaltā hai, aur yih nahīn jāntā ki kahān jātā hai; kyūnki tārīkī ne us ki ānkhen andhī kar dī hain.

12 Ai bachcho, main tumhen is liye likhtā hūn ki us ke nām se tumhāre gunāh mu'āf hūe. 13 Ai buzurgo, main tumhen is liye likhtā hūn ki jo ibtidā se hai, use tum jān gaye ho. Ai jawāno, main tumhen is liye likhtā hūn ki tum us sharīr par gālib ā gaye ho. Ai larko, main ne tumhen is liye likhā hai ki tum Bāp ko jān gaye ho. 14 Ai buzurgo, main ne tumhen is liye likhā hai ki jo ibtidā se hai us ko tum jān gaye ho. Ai jawāno, main ne tumhen is liye likhā hai ki tum mazbūt ho, aur Khudā kā kalām tum men qāim rahtā hai, aur tum us sharīr par gālib ā gaye ho. 15 Na dunyā se mahabbat rakkho, na un chizon se jo dunyā men hain. Jo koi dunyā se mahabbat rakhtā hai, us men Bāp ki mahabbat nahīn. 16 Kyūnki jo kuchh dunyā men hai, ya'nī jism ki khwāhish, aur ānkhon ki khwāhish, aur zindagī ki shekhī, wuh Bāp ki taraf se nahīn, balki dunyā ki taraf se hai. 17 Dunyā aur us ki khwāhish donon mittī jāti hain, lekin jo Khudā ki marzī par chaltā hai, wuh ābad tak qāim rahegā.

18 Ai larko, yih akhīr waqt hai; aur jaisā tum ne sunā hai ki mukhālīf i Masīh ānewālā hai, us ke muwāfiq ab bhī bahut se mukhālīf i Masīh paidā ho gaye hain; is se ham jānte hain, ki yih akhīr waqt hai. 19 Wuh nikle to ham hī men se, magar ham men se the nahīn; is liye ki agar ham men se hote, to hamāre sāth rahte; lekin nikal is liye gaye ki yih zāhir ho, ki wuh sab ham men se nahīn hain. 20 Aur tumhārā to us Quddūs ki taraf se masah kiya gayā hai, aur tum sab kuchh jānte ho. 21 Main ne tumhen is liye nahīn likhā ki tum sachchāī ko nahīn jānte, balki is liye ki tum use jānte ho, aur is liye ki koi jhūth sachchāī ki taraf se nahīn hai.

22 Kaun jhūthā hai siwā us ke jo Yisū' ke Masīh hone kā inkār kartā hai? Mukhālīf i Masīh wuhī hai jo Bāp aur Bete kā inkār kartā hai. 23 Jo koi Bete kā inkār kartā hai, us ke pās Bāp bhī nahīn; jo Bete kā iqrār kartā hai, us ke pās Bāp bhī hai. 24 Jo tum ne shurū' se sunā hai, wuhī tum men qāim rahe. Jo tum ne shurū' se sunā hai, agar wuh tum men qāim rahe, to tum bhī Bete aur Bāp men qāim rahoge. 25 Aur jis kā us ne ham se wa'da kiya, wuh hamesha ki zindagī hai. 26 Main ne yih bāten tumhen un ki bābat likhī hain, jo tumhen fareb dete hain. 27 Aur tumhārā wuh masah jo us ki taraf se kiya gayā, tum men qāim rahtā hai, aur tum is ke muhtāj nahīn, ki koi tumhen sikhāe; balki jis tarah wuh masah jo us ki taraf se kiya gayā, tumhen sab bāten sikhātā hai, aur sachchāī hai, aur jhūthā nahīn, aur jis tarah us ne tumhen sikhāyā, usī tarah tum us men qāim rahte ho. 28 Garaz, ai bachcho, us men qāim raho; tāki jab wuh zāhir ho, to hamen dilerī ho, aur ham us ke āne par us ke sāmne sharmindā na hon. 29 Agar tum jānte ho ki wuh rāstbāz hai, to yih bhī jānte ho ki jo koi rāstbāzī ke kām kartā hai, wuh us se paidā huā hai.

3 Dekho, Bāp ne ham se kaisī mahabbat ki hai, ki ham Khudā ke farzand kahlāe; aur ham hain bhī. Dunyā hamen is liye nahīn jāntī, ki us ne use bhī nahīn jānā. 2 'Azīzo, ham is waqt Khudā ke farzand hain; aur abhī tak yih zāhir nahīn huā ki ham kyā kuchh honge. Itnā jānte hain ki jab wuh zāhir hogā, to ham bhī us ki mānind honge; kyūnki us ko waisā hī dekhenge, jaisā wuh hai. 3 Aur jo koi us se yih ummed rakhtā hai, apne āp ko waisā hī pāk kartā hai, jaisā wuh pāk hai. 4 Jo koi gunāh kartā hai, wuh shara' ki mukhālafat kartā hai; aur gunāh shara' ki mukhālafat hī hai. 5 Aur tum jānte ho ki wuh is liye zāhir huā thā, ki gunāhon ko uthā le jāe; aur us ki zāt men gunāh nahīn. 6 Jo koi us men qāim rahtā hai, wuh gunāh nahīn kartā: jo koi gunāh kartā hai, na us ne use dekhā hai, aur na jānā hai. 7 Ai bachcho, kisī ke fareb

men na áná: jo rástbázi ke kám kartá hai, wuh us kí tarah rástbáz hai. 8 Jo shakhs gunáh kartá hai, wuh Iblís se hai; kyúinki Iblís shurú' hí se gunáh kartá rahá hai. Khudá ká Betá isí liye záhir húa thá, kí Iblís ke kámon ko mitáe. 9 Jo koi Khudá se paidá húa hai, wuh gunáh nahín kartá; kyúinki us ká tukhm us men baná rahtá hai: balki wuh gunáh kar hí nahín saktá, kyúinki Khudá se paidá húa hai. 10 Isí se Khudá ke farzand, aur Iblís ke farzand záhir hote hain: jo koi rástbázi ke kám nahín kartá, wuh Khudá se nahín, aur wuh bhí nahín jo apne bhái se mahabbat nahín rakhtá. 11 Kyúinki jo paigám tum ne shurú' se suná, wuh yih hai, kí ham ek dúsre se mahabbat rakkhen; 12 aur Qayin kí mánind na banen, jo us sharír se thá, aur jis ne apne bhái ko qatl kiyá. Aur us ne kis wáste use qatl kiyá? Is wáste kí us ke kám bure the, aur us ke bhái ke kám rástí ke the.

13 Ai bháyo, agar dunyá tum se 'adawat kartí hai, to ta'ajjub na karo. 14 Ham jánte hain kí maut se nikalkar zindagi men dákhil ho gaye, kyúinki ham bháiyon se mahabbat rakhte hain. Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh maut kí hálát men rahtá hai. 15 Jo koi apne bhái se 'adawat rakhtá hai, wuh khúní hai: aur tum jánte ho, kí kisi khúní men hamesha kí zindagi maujud nahín rahtí. 16 Ham ne mahabbat ko isí se jáná hai, kí us ne hamáre wáste apní ján de dí: aur ham par bhí bháiyon ke wáste ján dení farz hai. 17 Jis kisi ke pás dunyá ká hai ho, aur wuh apne bhái ko muhtáj dekhkar rahm karne men dareg kare, to us men Khudá kí mahabbat kyúinkar qáim rah saktí hai? 18 Ai bachcho, ham kalám aur zabán hí se nahín, balki kám aur sachcháí ke zarí'e se bhí mahabbat karen. 19 Is se ham jánenge kí haqq ke hain, aur jis bát men hamára dí hamen ilzám degá, us ke बारे men ham us ke huzúr apní diljam'í karenge; 20 kyúinki Khudá hamáre dí se bará hai, aur sab kuchh jántá hai. 21 Ai 'azízo, jab hamára dí hamen ilzám nahín detá, to hamen Khudá ke sámné dilerí ho játi hai; 22 aur jo kuchh ham

mángte hain, wuh hamen us kí taraf se miltá hai; kyúinki ham us ke hukmon par 'amal karte hain, aur jo kuchh wuh pasand kartá hai, use bajá láte hain. 23 Aur us ká hukm yih hai, kí ham us ke Bete Yisú' Masíh ke nám par ímán láen, aur jáisá us ne hamen hukm diyá, us ke muwáfiq ápas men mahabbat rakkhen. 24 Aur jo us ke hukmon par 'amal kartá hai, wuh is men, aur yih us men qáim rahtá hai. Aur isí se, ya'ní us Rúh se jo us ne hamen dí hai, ham jánte hain kí wuh ham men qáim rahtá hai.

4 Ai 'azízo, har ek rúh ká yaqín na karo, balki rúhon ko ázmáo, kí wuh Khudá kí taraf se hain yá nahín; kyúinki bahut se jhúthe nabí dunyá men nikal khare hue hain. 2 Khudá kí Rúh ko tum is tarah pahchán sakte ho, kí jo koi rúh iqrár kare kí Yisú' Masíh mujassam hokar áyá hai, wuh Khudá kí taraf se hai: 3 aur jo koi rúh Yisú' ká iqrár na kare, wuh Khudá kí taraf se nahín: aur yihí mukhálif í Masíh kí rúh hai, jis kí khabar tum sun chuke ho kí wuh ánewálí hai, balki ab bhí dunyá men maujud hai. 4 Ai bachcho, tum Khudá se ho, aur un par gálíb á gaye ho; kyúinki jo tum men hai, wuh us se bará hai jo dunyá men hai. 5 Wuh dunyá se hain, is wáste dunyá kí sí kahte hain, aur dunyá un kí suntí hai. 6 Ham Khudá se hain: jo Khudá ko jántá hai, wuh hamári suntá hai; jo Khudá se nahín, wuh hamári nahín suntá. Isí se ham haqq kí rúh aur gumráhí kí rúh ko pahchán lete hain.

7 Ai 'azízo, áo ham ek dúsre se mahabbat rakkhen; kyúinki mahabbat Khudá kí taraf se hai, aur jo koi mahabbat rakhtá hai, wuh Khudá se paidá húa hai, aur Khudá ko jántá hai. 8 Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh Khudá ko nahín jántá, kyúinki Khudá mahabbat hai. 9 Jo mahabbat Khudá ko ham se hai, wuh is se záhir hui, kí Khudá ne apne iklaute Bete ko dunyá men bhejá hai, táki ham us ke sabab se zinda rahen. 10 Mahabbat is men nahín, kí ham ne Khudá se mahabbat kí, balki is men hai, kí us ne ham se mahabbat kí, aur hamáre gunáhon ke kaffáre ke liye apne Bete ko

bhejā. 11 Aī 'azīzo, jab Khudā ne ham se aisī mahabbat kī, to ham par bhī ek dūse se mahabbat karnī farz hai. 12 Khudā ko kabhī kisi se nahīn dekhā : agar ham ek dūse se mahabbat karte hai, to Khudā ham men rahtā hai, aur us kī mahabbat hamāre dil men kāmīl ho gayī hai. 13 Chūnki us ne apnī Rūh men se hamen diyā hai, is se ham jānte hai, ki ham us men qāim rahte hai, aur wuh ham men. 14 Aur ham ne dekh liyā hai, aur gawāhī dete hai, ki Bāp ne Beṭe ko dunyā kā Munjī karke bhejā hai. 15 Jo koī Iqrār kartā hai, ki Yisū' Khudā kā Beṭā hai, Khudā us men rahtā hai, aur wuh Khudā men. 16 Jo mahabbat Khudā ko ham se hai, us ko ham jān gaye, aur hamen us kā yaqīn hai. Khudā mahabbat hai; aur jo mahabbat men qāim rahtā hai, wuh Khudā men qāim rahtā hai, aur Khudā us men qāim rahtā hai. 17 Isī sabab se mahabbat ham men kāmīl ho gayī hai, tāki hamen 'adālat ke dīn dilerī ho; kyūnki jaisā wuh hai, waise hī dunyā men ham bhī hai. 18 Mahabbat men khauf nahīn hotā : balki kāmīl mahabbat khauf ko dūr kar detī hai, kyūnki khauf se 'azāb hotā hai; aur koī khauf karnewālā mahabbat men kāmīl nahīn huā. 19 Ham is liye mahabbat karte hai, ki pahle us ne ham se mahabbat kī. 20 Agar koī kahe, ki main Khudā se mahabbat rakhtā hūn, aur wuh apne bhāī se 'adāwat rakkhe, to jhūṭhā hai; kyūnki jo apne bhāī se jise us ne dekhā hai, mahabbat nahīn rakhtā, wuh Khudā se bhī, jise us ne nahīn dekhā, mahabbat nahīn rakh saktā. 21 Aur ham ko us kī taraf se yih hukm milā hai, ki jo koī Khudā se mahabbat rakhtā hai, wuh apne bhāī se bhī mahabbat rakkhe.

5 Jis kā yih imān hai, ki Yisū' hī Masīh hai, wuh Khudā se paidā huā hai : aur jo koī wālīd se mahabbat rakhtā hai, wuh us kī aulād se bhī mahabbat rakhtā hai. 2 Jab ham Khudā se mahabbat rakhte, aur us ke hukmon par 'amal karte hai, to is se ma'lūm ho jātā hai, ki Khudā ke farzandon se bhī mahabbat rakhte hai. 3 Aur Khudā kī mahabbat yih hai, ki ham

us ke hukmon par 'amal karen; aur us ke hukm sakht nahīn. 4 Jo koī Khudā se paidā huā hai, wuh dunyā par gālīb atā hai; aur wuh galaba, jis se dunyā maglūb hūī hai, hamārā imān hai. 5 Dunyā kā maglūb karnewālā kaun hai, siwā us shakhs ke jis kā yih imān hai, ki Yisū' Khudā kā Beṭā hai? 6 Yihī hai wuh jo pānī aur khūn ke wasīle se āyā thā, ya'nī Yisū' Masīh; wuh na faqat pānī ke wasīle se, balki pānī aur khūn donon ke wasīle se āyā thā; 7 aur jo gawāhī detā hai, wuh Rūh hai, kyūnki Rūh sachchāī hai. 8 Aur gawāhī denewāle tīn hai, Rūh aur pānī aur khūn; aur yih tīnon ek hī bāt par muttāfiq hai. 9 Jab ham ādmīon kī gawāhī qubūl kar lete hai, to Khudā kī gawāhī to us se bāḥkar hai, aur Khudā kī gawāhī yih hai, ki us ne apne Beṭe ke haqq men gawāhī dī hai. 10 Jo Khudā ke Beṭe par imān rakhtā hai, wuh apne āp men gawāhī rakhtā hai? jis ne Khudā kā yaqīn nahīn kiya, us ne use jhūṭhā ṭhahrāyā; kyūnki wuh us gawāhī par jo Khudā ne apne Beṭe ke haqq men dī hai, imān nahīn lāyā. 11 Aur wuh gawāhī yih hai, ki Khudā ne hamen hamesha kī zindagī bakhshī, aur yih zindagī us ke Beṭe men hai. 12 Jis ke pās Beṭā hai, us ke pās zindagī hai; aur jis ke pās Khudā kā Beṭā nahīn, us ke pās zindagī bhī nahīn.

13 Main ne tum ko, jo Khudā ke Beṭe ke nām par imān lāe ho, yih bāten is liye likhī, ki tumhen ma'lūm ho ki hamesha kī zindagī rakhte ho. 14 Aur hamen jo us ke sāmne dilerī hai, us kā sabab yih hai, ki agar us kī marzī ke muwāfiq kuchh māngte hai, to wuh hamārī suntā hai. 15 Aur jab ham jānte hai ki jo kuchh ham māngte hai, wuh hamārī suntā hai, to yih bhī jānte hai ki jo kuchh ham ne us se māngā hai, wuh pāyā hai. 16 Agar koī apne bhāī ko aisā gunāh karte dekhe, jis kā natīja maut na ho, to du'ā mānge; Khudā us ke wasīle se zindagī bakhshegā; unhī ko jinhon ne aisā gunāh nahīn kiya jis kā natīja maut ho. Gunāh aisā bhī hai, jis kā natīja maut hai : is kī bābat du'ā māngne ko main nahīn kahtā. 17 Hai to har tarāh kī nārāstī gunāh; magar aisā gunāh bhī hai, jis kā natīja maut nahīn.

18 Ham jānte hain, ki jo koī Khudā se paidā huā hai, wuh gunāh nahīn kartā; balki us kī hifāzat wuh kartā hai, jo Khudā se paidā huā, aur wuh sharīr use chhūne nahīn pātā. 19 Ham jānte hain, ki ham Khudā se hain; aur sārī dunyā us sharīr ke qabze mein parī hūī hai. 20 Aur yih bhī

jānte hain, ki Khudā kā Betā ā gayā hai, aur us ne hamen samajh bakhshī hai, tāki us ko jo haqīqī hai jānen; aur ham us mein jo haqīqī hai, ya'nī us ke Betē Yisū' Masih mein hain. Haqīqī Khudā aur hamesha kī zindagī yihī hai. 21 Ai bachcho, apne āp ko buton se bachāe rakkho.

YU'HANNA' KA' DU'SRA' KHATT

1 Mujh buzurg kī taraf se us barguzīda bībī aur us ke farzandon ke nām, jin se main us sachchāī ke sābab sachchī mahabbat rakhtā hūn, jo ham mein qāim rahtī hai, aur abad tak hamāre sāth rahegī; 2 aur sirf main hī nahīn, balki wuh sab bhī mahabbat rakhte hain, jo haqq se wāqif hain. 3 Khudā Bāp, aur Bāp ke Betē Yisū' Masih kī taraf se fazl, aur rahm, aur itmīnān, sachchāī aur mahabbat samet, hamāre shāmilhāl rahenge.

4 Main bahut khush huā, ki main ne tere ba'z larikon ko us hukm ke mutābiq, jo hamen Bāp kī taraf se milā thā, haqīqat mein chalte hue pāyā. 5 Ab, ai bībī, main tujhe koī nayā hukm nahīn, balki wuhī jo shurū' se hamāre pās hai likhtā, aur tujh se minnat karke kahtā hūn, ki āo, ham ek dūse se mahabbat rakkhen. 6 Aur mahabbat yih hai, ki ham us ke hukmon par chalen. Yih wuhī hukm hai, jo tum ne shurū' se sunā hai, ki tumhen is par chalnā chāhiye. 7 Kyūnki bahut se aise

gumrah karnewāle dunyā mein nikal khare hue hain, jo Yisū' Masih ke mujassam hokar āne kā iqrār nahīn karte. Gumrah karnewālā, aur mukhālīf ī Masih yihī hai. 8 Apnī bābat khabardār raho, tāki jo mihnāt ham ne kī hai, wuh tumhāre sābab se zā'i na ho jāe, balki tum ko purā ajr mile. 9 Jo koī āge barh jātā hai, aur Masih kī ta'līm par qāim nahīn rahtā, us ke pās Khudā nahīn. Jo us ta'līm par qāim rahtā hai, us ke pās Bāp bhī hai, aur Betā bhī. 10 Agar koī tumhāre pās āe, aur yih ta'līm na de, to na use ghar mein āne do, aur na salām karō; 11 kyūnki jo koī aise shakhs ko salām kartā hai, wuh us ke bure kāmōn mein sharīk hotā hai.

12 Mujhe bahut sī bāten tum ko likhni hain; magar kāgaz aur siyāhī se likhnā nahīn chāhtā; balki tumhāre pās āne, aur rūbarū bāt chit karne kī ummed rakhtā hūn, tāki tumhārī khushī kāmīl ho. 13 Terī barguzīda bahīn ke larke tujhe salām kahte hain.

YU'HANNA' KA' TI'SRA' KHATT

1 Mujh buzurg kī taraf se us piyāre Gayus ke nām, jis se main sachchī mahabbat rakhtā hūn.

2 Ai piyāre, main yih dū'ā māngtā hūn, ki jis tarah tū rūhānī taraqqī kar rahā hai, isī tarah tū sab bāton

mein taraqqī kare, aur tandurust rahe. 3 Kyūnki jab bhāiyōn ne ākar terī us sachchāī kī gawāhī dī, jis par tū haqīqat mein chaltā hai, to main nihāyat khush huā. 4 Mere liye is se barhkar aur koī khushī

nahin, ki main apne farzandon ko haqq par chalte hue sunun.

5 Ai piyare, jo kuchh tu un bhaiyon ke sath kartá hai, jo pardesi bhi hain, wuh diyánat se kartá hai; 6 unhon ne kalisiyá ke samne teri mahabbat ki gawáhi di thi. Agar tu unhen us tarah rawana karega, jis tarah Khudá ke logon ko munásib hai, to achchhá karega: 7 kyunki wuh us Nam ki khatir nikle hain, aur gairqaumon se kuchh nahin lete. 8 Pas aison ki khatirdari karni ham par farz hai, taki ham bhi haqq ki taid men un ke hamkhidmat hon.

9 Main ne kalisiyá ko kuchh likhá tha; magar Diyutrifes jo un men bara banna chahta hai, hamen qubul nahin kartá. 10 Pas jab main aunga, to us ke kamon ko jo wuh kar raha hai, yad dilaunga, ki hamare haqq men buri baton baktá

hai; aur in par qana'at na karke khud bhi bhaiyon ko qubul nahin kartá, aur jo qubul karna chahte hain, un ko bhi mana' kartá hai, aur kalisiyá se nikal deta hai. 11 Ai piyare, badi ki nahin, balki neki ki pairawi kar. Neki karnewala Khudá se hai: badi karnewale ne Khudá ko nahin dekha. 12 Demetriyus ke bare men sab ne, aur khud haqq ne bhi gawáhi di; aur ham bhi gawáhi dete hain, aur tu janta hai, ki hamari gawáhi sachchi hai.

13 Mujhe likhna to tujh ko bahut kuchh tha; magar siyahi aur qalam se tujhe likhna nahin chahta: 14 balki tujh se jald milne ki ummed rakhta hun; us waqt ham rubaru bat chit karenge. Tujhe itminan hasil hota rahe. Yahan ke dost tujhe salam kahte hain. Tu wahan ke doston se gam ba nam salam kah.

YAHU'DA'H KA 'A'MM KHATT

1 Yahudáh ki taraf se jo Yisú' Masih ka banda aur Ya'qub ka bhai hai, un bulae hon ke nam, jo Khudá Bap men 'aziz, aur Yisú' Masih ke liye mahfuz hain. 2 Rahm aur itminan aur mahabbat tum ko ziyada hasil hoti rahe.

3 Ai piyaro, jis waqt main tum ko us najat ki babat likhne men kamal koshish kar raha tha, jis men ham sab sharik hain, to main ne tumhen yih nasihat likhni zarur jani, ki tum us imen ke waste janfishani karo, jo muqaddason ko ek hi bar saunpa gaya tha. 4 Kyunki ba'z aise shakhs chupke se ham men a mile hain, jin ki is saza ka zikr qadim zamane men peshtar se likha gaya tha; yih bedin hain, aur hamare Khudá ke fazl ko shahwatparasti se badal dalte hain, aur hamare wahid Malik aur Khudawand Yisú' Masih ka inkar karte hain.

5 Pas agarchi tum sab baton ek

bar jan chuke ho, taham yih bat tumhen yad dilani chahta hun, ki Khudawand ne ek ummat ko mulk i Misr men se chhurane ke ba'd unhen halak kiyá jo iman na lae. 6 Aur jin frishton ne apni hukumat ko qaim na rakha, balki apne khas maqam ko chhor diya, un ko us ne daimi qaid men tariki ke andar roz i 'azim ki 'adalat tak rakha hai. 7 Isi tarah Sodom, aur Amorab aur un ke aspás ke shahr jo in ki tarah haramkari men par gaye, aur gairjism ki taraf ragib hue, hamesha ki ag ki saza men giriftar hokar ja e 'ibrat thahre hain. 8 Taham yih log bhi apne wahmon men muhtala hokar un ki tarah jism ko napak karte, aur hukumat ko nachiz jante, aur 'izzatdon par la'n ta'n karte hain. 9 Lekin muqarrab frishte Mikail ne Musá ki lash ki babat Iblis se bahs o takrar karte waqt, la'n ta'n ke sath us par nalisht karne

kí jur'at na kí, balki yih kahá, kí Khudáwand tujhe malámat kare. 10 Magar yih jín báton ko nahín jánte un par la'n ta'n karte hain: aur jín ko be'aql jánwaron kí tarah taba'í taur par jánte hain, un men apne ap ko kharáb karte hain. 11 In par afsos hai! kí yih Qayin kí ráh par chale, aur mazdúrí ke liye barí hirs se Bil'am kí sí gumráhí ikhtiyár kí, aur Qorah kí tarah mukhálafat karke halák hue. 12 Yih tumhári mahabbat kí ziyáfaton men tumháre sáth kháte píte waqt goyá daryá kí poshida chatánen hain; yih bedhark apná pe bharnewále charwáhe hain: yih bepání ke bádal hain, jinhen hawaén urá le játi hain; yih patjhar ke bephal daraht hain; jo donon tarah se murda, aur jar se ukhre hue hain; 13 yih samundar kí purjosh maujen hain, jo apní besharmí ke jhág uchhálti hain; yih wuh áwaragard sitáre hain, jín ke liye abad tak behadd tárikí dhari hai. 14 In ke báre men Hanok ne bhí, jo A'dam se sátwín pusht men thá, yih peshingoí kí thí, kí Dekho, Khudáwand apne lákhon muqaddason ke sáth áyá, 15 táki sab ádmíon ká insáf kare, aur sab bedínon ko un kí bedíní ke un sáre kámon ke sabab, jo unhon ne bedíní se kíye hain, aur un sári sakht báton ke sabab, jo bedín gunahgáron ne us kí mukhálafat men kahí hain, qusúrwár thahráe. 16 Yih burburáne-wale aur shikáyat kárnéwale hain,

aur apní khwáhishon ke muwáfiq chalte hain, aur apne munh se bare bol bolte hain, aur nafa' ke liye logon kí rúdári karte hain.

17 Lekin, ai piyáro, un báton ko yád rakkho, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke rasúl pahle kah chuke hain; 18 wuh tum se kahá karte the, kí Akhír zamáne men aise thatthá karnéwale honge, jo apní bedíní kí khwáhishon ke muwáfiq chalenge. 19 Yih wuh ádmi hain, jo tafriqé dálte hain, aur nafsání hain, aur Rúh se bebahra. 20 Magar tum, ai piyáro, apne pák-tarín imán men apní taraqqí karke, aur Rúhu'l Quds men du'á mángke, 21 apne ap ko Khudá kí mahabbat men qáim rakkho, aur hamesha kí zindagí ke liye hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí rahmat ke muntazir raho. 22 Aur ba'z logon par, jo shakk men hain, rahm karo; 23 aur ba'z ko jhapatkar ág men se nikálo; aur ba'z par khauf khákar rahm karo, balki us poshák se bhí nafrat karo, jo jism ke sabab se dagí ho gayí ho.

24 Ab jo tum ko thokar kháne se bachá saktá hai, aur apní purjalál huzúr men kamál khushí ke sáth be'aib karke khará kar saktá hai, 25 us Khudá e wáhid ká, jo hamára Munjí hai, jalál, aur 'azmat, aur saltanat, aur ikhtiyár, hamára Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se jaisá azal se hai, ab bhí ho, aur abadu'l ábád rahe. A'mín.

YU'HANNA' 'A'RIF KÁ MUKA'SHAFĀ

1 Yisú' Masíh ká mukáshafa, jo use Khudá kí taraf se is liye huá kí apne bandon ko wuh báton dikháe, jín ká jald honá zarúr hai: aur us ne apne fríshte ko bhejkar, us kí ma'rifat unhen apne bande Yuhanná par záhír kíyá, 2 jis ne Khudá ke kalám aur Yisú' Masíh kí gawáhí kí, ya'ní un sab chizon kí jo us ne dekhí thin, shahádat dí.

3 Is nubuwwat kí kitáb ká parhne-wálá, aur us ke sunnéwale, aur jo kuchh is men likhá hai us par 'amal karnéwale, mubáarak hain; kyúнки waqt nazdík hai.

4 Yuhanná kí jánib se un sáat kalí-siyaon ke nám jo A'siya men hain. Us kí taraf se jo hai, aur jo thá, aur jo ánewálá hai; aur un sáat ruhon kí

taraf se, jo us ke takht ke sāmne hain; 5 aur Yisū' Masih kī taraf se, jo sáchchā gawāh, aur murdon men se jī uthnewālon men pahlauthā, aur dunyā ke bādshāhon par hākīm hai; tumhen fazl aur itminān hāsīl hotā rahe. Jo ham se mahabbat rakhtā hai, aur jis ne apne khūn ke wasīle se ham ko gunāhon se khalāsī bakhsī, 6 aur ham ko ek bādshāhat bhī, aur apne Khudā aur Bāp ke liye kāhin bhī banā diyā; us kā jalāl aur saltanat abadu'l ābād rahe. A'mīn. 7 Dekho, wuh bādalon ke sāth ānewālā hai; aur har ek ānkhe use dekhegī; aur jinhon ne use chhedā thā, wuh bhī dekhenge; aur zamīn par ke sare qabīle us ke sabab se chhātī pītenge. Beshakk. A'mīn.

8 Khudāwand Khudā, jo hai, aur jo thā, aur jo ānewālā hai, ya'nī Qādir i Mutlaq, farmatā hai, ki Main Alfa aur Omiga hūn.

9 Main Yūhannā jo tumharā bhāī, aur Yisū' kī musibat, aur bādshāhat, aur sabr men tumharā sharīk hūn, Khudā ke kalām aur Yisū' kī nisbat gawāhī dene ke bā'is us tapū men thā, jo Patmus kahlātā hai; 10 ki Khudāwand ke din Rūh men ā gayā, aur apne piche na'ge kī sī yih ek barī āwāz sunī, 11 ki Jo kuchh tū dekhtā hai, us ko kitāb men likhkar, sāton kalisiyāon ke pās bhej de, ya'nī Ifisus, aur Smurna, aur Pirgamun, aur Thūātīra, aur Sardīs, aur Filadīfiya, aur Laudīkiya men. 12 Main ne us āwāz denewāle ke dekhne ke liye mujh pherā, jis ne mujh se kahā thā; aur phirkar sone ke sāt chirāgdān dekhe; 13 aur un chirāgdānon ke bīch men ādamzād sā ek shakhs dekhā, jo pānwon tak kā jāma pahine, aur sone kā sīnaband sīne par bāndhe hue thā. 14 Us kā sir aur bāl safed un, balki barf kī mīnind safed the; aur us kī ānkhen āg ke shu'le kī mīnind thīn; 15 aur us ke pānw us khālīs pītāl ke se the, jo bhattī men tapāyā gayā ho; aur us kī āwāz zor ke pānī kī sī thī. 16 Aur us ke dahine hāth men sāt sitāre the: aur us ke munh men se ek dodhārī tez talwār nikaltī thī; aur us kā chihra aisā chamaktā thā, jaise tezī ke waqt āftāb. 17 Jab main ne use dekhā, to us ke pānwon men murda sā gir parā. Aur us ne yih kahkar mujh par apnā dahinā

hāth rakkhā, ki Khauf na kar: main awwal, aur ākhir, 18 aur Zinda hūn; main mar gayā thā, aur dekh, abadu'l ābād zinda rahūngā, aur maut aur 'ālam i arwāh kī kunjiyān mere pās hain. 19 Pas jo bāten tū ne dekhīn, aur jo hain, aur jo in ke ba'd honewālī hain, un sab ko likh le; 20 ya'nī un sāt sitāron kā bhed, jinhen tū ne mere dahine hāth men dekhā thā, aur un sone ke sāt chirāgdānon kā. Wuh sāt sitāre to sāt kalisiyāon ke firishte hain: aur wuh sāt chirāgdān sāt kalisiyāen hain.

2 Ifisus kī kalisiyā ke firishte ko yih likh, ki

Jo apne dahine hāth men sāton sitāre liye hue hai, aur sone ke sāton chirāgdānon men phirtā hai, wuh yih kahtā hai, ki 2 Main tere kām, aur terī mashaqqat, aur terā sabr to jāntā hūn; aur yih bhī, ki tū badon ko dekh nahīn saktā; aur jo apne āp ko rasul kahte hain, aur hain nahīn, tū ne un ko āzmākar jhūthā pāyā; 3 aur tū sabr kartā hai, aur mere nām kī khātīr musibat uthāte uthāte thakā nahīn. 4 Magar mujh ko tujh se yih shikāyat hai, ki tū ne apnī pahlī sī mahabbat chhoṛ dī. 5 Pas khayāl kar ki tū kahān se girā hai, aur tauba karke pahle kī tarah kām kar; aur agar tū tauba na karegā, to main tere pās ākar tere chirāgdān ko us kī jagah se hatā dūngā. 6 Albatta tujh men yih bāt to hai, ki tū Nīkulaiyon ke kāmōn se nafrat rakhtā hai, jin se main bhī nafrat rakhtā hūn. 7 Jis ke kām hon, wuh sune, ki Rūh kalisiyāon se kyā kahtī hai. Jo gālīb āe, main use us zindagī ke daraḥt men se, jo Khudā ke Firdaus men hai, phal khāne ko dūngā.

8 Aur Smurna kī kalisiyā ke firishte ko yih likh, ki

Jo awwal o ākhir hai, aur jo mar gayā thā aur zinda hūā, wuh yih kahtā hai, ki 9 Main terī musibat aur garībī ko jāntā hūn, (magar tū daulatmand hai); aur jo apne āp ko Yahūdī kahte hain, aur hain nahīn, balki Shaitān kī jamā'at hain, un ke la'n ta'n ko bhī jāntā hūn. 10 Jo dukh tujhe sahne hongē, un se khauf na kar: dekho, Iblīs tum men se ba'z ko qaid men dāine ko hai, tāki tumharī āzmāish ho; aur das dīn tak musibat uthāoge. Jān dene tak bhī

wafádár rah; to main tujhe zindagi ká táj dúngá. 11 Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai. Jo gálib áe, us ko dúsrí máut se nuqsán na pahunchegá.

12 Aur Pírgamun kí kalisiyá ke fríshte ko yih likh, ki

Jis ke pás dodhári tez talwár hai, wuh kahtá hai, ki 13 Main yih to jántá hún, ki tú Shaitán kí takhtgáh men sukúnat rakhtá hai, aur mere nám par qáim rahtá hai, aur jin dinon men merá wafádár shahíd Antipás tum men us jagah qatl húa thá, jahán Shaitán rahtá hai, un dinon men bhí tú ne mujh par ímán rakhne se inkár nahín kiya. 14 Le-

kin mujhe chand báton kí tujh se shikáyat hai, is liye kí tere hán ba'z log Bil'am kí ta'lim mánnewále hain, jis ne Báláq ko baní Isráil ke sámne thókar khilánewáli chíz rakhne kí ta'lim dí, ya'ní yih kí wuh buton kí qurbánián kháen, aur harámkari karen. 15 Chunánchi tere hán bhí ba'z log isí tarah Níkulaíyon kí ta'lim ke mánnewále hain. 16 Pas tauba kar; nahín to, main tere pás jáid ákar apne munh kí talwár se un ke sáth larúngá. 17 Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai. Jo gálib áe, main use poshída mann men se dúngá, aur ek safed patthar dúngá; us patthar par ek nayá nám likhá húa hogá, jise us ke pánewále ke siwá koí na jánegá.

18 Aur Thúátíra kí kalisiyá ke fríshte ko yih likh, ki

Khudá ká Betá, jis kí ánkhen ág ke shu'le kí mánind, aur pánw khális pítal kí mánind hain, yih kahtá hai, ki 19 Main tere kámon, aur mahabbat, aur ímán, aur khidmat, aur sabr ko to jántá hún, aur yih bhí kí tere pichhle kám pahle kámon se ziyáda hain; 20 par mujhe tujh se yih shikáyat hai, ki tú ne us 'aurat I'zibil ko rahne diyá hai, jo apne ap ko nabíya kahtí hai, aur mere bandon ko harámkari karne aur buton kí qurbánián kháne kí ta'lim dekar gumráh kartí hai. 21 Main ne us ko tauba karne kí muhlat dí; magar wuh apní harámkari se tauba karní nahín cháhtí. 22 Dekh, main us ko bistar par dáltá hún; aur jo us ke sáth ziná karté hain, agar us ke se kámon se tauba na karen, to un ko barí mu-

sibat men phansátá hún. 23 Aur us ke farzandon ko ján se marúngá; aur sári kalisiyáon ko ma'lúm hogá, ki gurdon aur dilon ká jánchnewalá main hí hún; aur main tum men se har ek ko us ke kámon ke muwáfiq badla dúngá. 24 Magar tum Thúátíra ke báqí logon se, jo us ta'lim ko nahín mánte, aur un báton se jinhep log Shaitán kí gahri báten kahte hain, náwáqif ho, yih kahtá hún, ki tum par áur bojh na dálúngá. 25 Albatta jo tumháre pás hai, mere áne tak us ko tháme raho. 26 Jo gálib áe, aur jo mere kámon ke muwáfiq ákhir tak 'amal kare, main use qaumon par ikhtiyár dúngá: 27 aur wuh lohe ke 'asá se un par hukumat karegá, jis tarah kí kumhár ke bartan chaknáchúr ho játe hain: chunánchi main ne bhí aísá ikhtiyár apne Báp se páyá hai: 28 aur main use subh ká sitára dúngá. 29 Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai.

3 Aur Sardís kí kalisiyá ke fríshte ko yih likh, ki

Jis ke pás Khudá kí sát rúhen hain aur sát sitáre hain, wuh yih kahtá hai, ki Main tere kámon ko jántá hún, ki tú zinda kahlátá hai, aur hai murda. 2 Jágtá rah, aur un chizon ko jo báqí hain aur jo mitne ko thin, mazbút kar; kyúnci main ne tere kisi kám ko apne Khudá ke nazdík purá nahín páyá. 3 Pas yád kar, ki tú ne kis tarah ta'lim pái, aur suní thí, aur us par qáim rah, aur tauba kar. Aur agar tú jágtá na rahegá, to main chor kí tarah á jáúngá, aur tujhe hargiz ma'lúm na hogá ki kis waqt tujh par á parúngá. 4 Albatta Sardís men tere hán thore se aise shakhs hain, jinhon ne apní poshák álúda nahín kí; wuh safed poshák pahine hue mere sáth sair karenge, kyúnci wuh is láiq hain. 5 Jo gálib áe, use isí tarah safed poshák pahinái jáegi, aur main us ká nám kitáb i hayát se hargiz na kátúngá, balki apne Báp aur us ke fríshton ke samne us ke nám ká lqrár karúngá. 6 Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai.

7 Aur Filadilífiya kí kalisiyá ke fríshte ko yih likh, ki

Jo quddús aur barhaqq hai, aur Dáúd kí kunjí rakhtá hai, jis ke

khole hūe ko koī band nahīn kartā, aur band kiye hūe ko koī kholtā nahīn, wuh yih kahtā hai, ki 8 Main tere kāmōn ko jāntā hūn, (dekh, main ne tere sāmne ek darwāza khol rakkhā hai, koī use band nahīn kar saktā;) ki tujh men thoṛā sā zor hai, aur tū ne mere kalām par ‘amal kiyā hai, aur mere nām kā inkār nahīn kiyā. 9 Dekh, main Shaitān ke un jamā‘atwālōn ko tere qābū men kar dūngā, jo apne āp ko Yahūdī kahte hai, aur hai nahīn, balki jhūṭh bolte hai; dekh, main aisā karūngā, ki wuh ākar tere pānwōn men sijda karenge, aur jānenge ki mujhe tujh se mahabbat hai. 10 Chūnki tū ne mere sabr ke kalām par ‘amal kiyā hai, is liye main bhī āzmāish ke us waqt terī hifāzat karūngā, jo zamīn ke rahnewālōn ke āzmāne ke liye tamām dunyā par ānewālā hai. 11 Main jald ānewālā hūn; jo kuchh tere pās hai, use thāme rah, tāki koī terā tāj na chhīn le. 12 Jo gālīb āe, main use apne Khudā ke maqdīs men ek sutūn banāūngā; wuh phir kabhī bāhar na niklegā; aur main apne Khudā kā nām, aur apne Khudā ke shahr, ya‘nī us naye Yarūshalem kā nām, jo mere Khudā ke pās se āsmān se utarnewālā hai, aur apnā nayā nām us par likhūngā. 13 Jis ke kām hon, wuh sune, ki Rūh kalīsiyāon se kyā kahtī hai.

14 Aur Laudīkiya ki kalīsiyā ke frishte ko yih likh, ki

Jo A‘mīn aur sachchā aur barhaqq gawāh, aur Khudā ki khilqat kā mabdā hai, wuh yih kahtā hai, ki 15 Main tere kāmōn ko jāntā hūn, ki nā tū sard hai na garm: kāsh ki tū sard yā garm hotā. 16 Pas chūnki tū na to garm hai, na sard, balki nīngarm hai, is liye main tujhe apne munh se nikāl phenkne ko hūn. 17 Aur chūnki tū kahtā hai, ki Main daulatmand hūn, aur māl-dār ban gayā hūn, aur kisī chīz kā muhtāj nahīn; aur yih nahīn jāntā, ki tū kambakht aur khwār aur garīb aur andhā aur nangā hai; 18 is liye main tujhe salāh detā hūn, ki mujh se āg men tapāyā hūā sonā kharīd le, tāki daulatmand ho jāe; aur safed poshāk le, tāki tū use pahīnkar nangāpan ke zāhir hone ki shar-mindagi na uṭhāe; aur ānkhoṅ men

lagāne ke liye surma le, tāki tū bīnā ho jāe. 19 Main jīn jīn ko ‘azīz rakhtā hūn, un sab ko malāmat aur tambīh kartā hūn: pas sargarm ho, aur tauba kar. 20 Dekh, main darwāze par kharā hūā khatkhatātā hūn; agar koī merī āwāz sunkar darwāza kholegā, to main us ke pās andar jākar us ke sāth khānā khāūngā, aur wuh mere sāth. 21 Jo gālīb āe, main use apne sāth apne takht par bithāūngā, jis tarah main gālīb ākar apne Bāp ke sāth us ke takht par baiṭh gayā. 22 Jis ke kām hon, wuh sune, ki Rūh kalīsiyāon se kyā kahtī hai.

4 In bāton ke ba‘d jo main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki āsmān men ek darwāza khulā hūā hai; aur jis ko main ne peshtar narsinge ki sī āwāz se apne sāth bāteṅ karte sunā thā, wuhī kahtā hai, ki Yahān ūpar ā jā; main tujhe wuh bāteṅ dikhāūngā, jin kā in bāton ke ba‘d honā zarūr hai. 2 Fauran main Rūh men ā gayā; aur kyā dekhtā hūn, ki āsmān par ek takht rakkhā hai, aur us takht par koī baiṭhā hai; 3 aur jo us par baiṭhā hai, wuh sang i yashab aur ‘aqlīq sā ma‘lūm hotā hai, aur us takht ke gird zumurrud ki sī ek dhanuk ma‘lūm hotī hai. 4 Aur us takht ke gird chaubīs takht hai: aur un takhton par chaubīs buzurg safed poshāk pahīne hūe baiṭhe hai, aur un ke siron par sone ke tāj hai. 5 Aur us takht men se bijliyan aur āwāzeṅ aur garajeṅ paidā hotī hai; aur us takht ke sāmne āg ke sāt chīrāg jal rahe hai; yih Khudā ki sāt rūheṅ hai; 6 aur us takht ke sāmne goyā shīshe kā samundār bil-laur ki mānind hai; aur takht ke bīch men aur takht ke girdāgird chār jāndār hai, jin ke āge pīchhe ānkheṅ hī ānkheṅ hai. 7 Pahlā jāndār babar ki mānind hai, aur dūsrā jāndār bachhre ki mānind, aur tīsre jāndār kā chihra insān kā sā hai, aur chauthā jāndār urte hūe ‘uqāb ki mānind hai. 8 Aur in chārōn jāndāron ke chha chha par hai, aur chārōn taraf aur andar ānkheṅ hī ānkheṅ hai, aur rāt dīn bagair āram liye yih kahte rahte hai, ki Quddūs, quddūs, quddūs, Khudā-wand Khudā, Qādīr i mutlaq, jo thā, aur jo hai, aur jo ānewālā hai.

9 Aur jab wuh jándár us kí tamjíd, aur 'izzat, aur shukrguzári kareñge, jo takht par baithá hai, aur abadu'l ábád zinda rahegá, 10 to wuh chaubís buzurg us ke sámne jo takht par baithá hai gir pañenge, aur us ko síjda kareñge, jo abadu'l ábád zinda rahegá, aur apne táj yih kahte húe us takht ke sámne qál denge, kí 11 Aí hamáre Khudáwand aur Khudá, tú hí tamjíd, aur 'izzat, aur qudrat ke láiq hai: kyúñki tú hí ne sári chízén paidá kíñ, aur wuh terí hí marzí se thín, aur paidá hún.

5 Aur jo takht par baithá thá, main ne us ke dahine háth men ek kitáb dekhí, jo andar se aur báhar se líkhí hui thí, aur use sát muhren lagákar band kiyá gayá thá. 2 Phir main ne ek zoráwar fríshte ko baland áwáz se yih manádí karte dekhá, kí Kaun is kitáb ke kholne aur us kí muhren torne ke láiq hai? 3 Aur koí shakhs ásmán par, yá zamín par, yá zamín ke nícche, us kitáb ke kholne, yá us par nazar karne ke qábil na níklá. 4 Aur main is bát par zár zár rone lagá, kí koí us kitáb ke kholne, yá us par nazar karne ke láiq na níklá; 5 tab un buzurgon men se ek ne mujh se kahá, kí Ro nahín: dekh, Yahúdáh ke qábile ká wuh Babar, jo Dáúd kí asl hai, us kitáb aur us kí sáton muhren ke kholne ke liye gálib áyá. 6 Aur main ne us takht aur cháron jándáron aur un buzurgon ke bích men, goyá zabh kiyá húa ek Barra khará dekhá; us ke sát síng aur sát áñkhen thín: yih Khudá kí sáton rúhen hain, jo tamám rú e zamín par bhejí gayí hain. 7 Us ne ákar takht par baithé húe ke dahine háth se us kitáb ko le líyá. 8 Jab us ne kitáb le lí, to wuh cháron jándár aur chaubís buzurg us Barre ke sámne gir pañe; aur har ek ke háth men barbat, aur 'úd se bhare húe sone ke piyále the; yih muqaddason kí du'áen hain. 9 Aur wuh yih nayá gít gáne lage, kí Tú hí is kitáb ke lené, aur us kí muhren kholne ke láiq hai, kyúñki tú ne zabh hokar apne khún se har ek qábile, aur ahl í zabán, aur ummat, aur qaum men se Khudá ke wáste logon ko kharíd líyá; 10 aur un ko hamáre Khudá ke liye ek bádsháhát aur káhin baná diyá; aur wuh zamín par bádsháhí

karte hain. 11 Aur jab main ne nigáh kí, to us takht aur un jándáron aur buzurgon ke girdágird bahut se fríshton kí áwáz suní, jin ká shumár lákhon aur karon thá; 12 aur wuh baland áwáz se kahte the, kí Zabh kiyá húa Barra hí qudrat, aur daulat, aur hikmat, aur táqat, aur 'izzat, aur tamjíd, aur hamd ke láiq hai. 13 Phir main ne ásmán, aur zamín, aur zamín ke nícche kí, aur samundar kí sab makhlúqát ko, ya'ní sári chízon ko jo un men hain, yih kahte suná, kí Jo takht par baithá hai, us kí aur Barre kí hamd, aur 'izzat, aur tamjíd, aur saltanat abadu'l ábád rahe. 14 Aur cháron jándáron ne A'mín kahí, aur buzurgon ne girkar síjda kiyá.

6 Phir main ne dekhá, kí Barre ne un sát muhren men se ek ko kholá, aur un cháron jándáron men se ek kí garaj kí sí yih áwáz suní, kí A'. 2 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí ek safed ghorá hai, aur us ká sawár kámán liye húe hai: use ek táj diyá gayá, aur wuh fath kartá húa níklá, táki áur bhí fath kare.

3 Aur jab us ne dúsrí muhr kholí, to main ne dústre jándár ko yih kahte suná, kí A'. 4 Phir ek áur ghorá níklá, jis ká rang lál thá; us ke sawár ko yih íkhtiyár diyá gayá, kí zamín par se sulh úthá le, táki log ek dústre ko qatl karen: aur use ek ba'í talwár dí gayí.

5 Aur jab us ne tísrí muhr kholí, to main ne tísre jándár ko yih kahte suná, kí A'. Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí ek kálá ghorá hai; aur us ke sawár ke háth men ek tarázú hai. 6 Aur main ne goyá un cháron jándáron ke bích men se yih áwáz áti suní, kí Gehún dínár ke ser bhar, aur jau dínár ke tén ser, aur tel aur mai ká nuqsán na kar.

7 Aur jab us ne chauthí muhr kholí, to main ne chauthé jándár ko yih kahte suná, kí A'. 8 Aur main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí ek zard sá ghorá hai, aur us ke sawár ká nám Maut hai, aur 'A'lam í Arwáh us ke píchhe píchhe hai. Aur in ko chauthá zamín par yih íkhtiyár diyá gayá, kí talwár, aur kál, aur wabá, aur zamín ke darandon se logon ko halák karen.

9 Aur jab us ne páñchwí muhr

kholf, to main ne qurbángáh ke niche un ki rúhen dekhín, jo Khudá ke kalám ke sabab, aur gawáhí par qáim rahne ke bá'is máre gaye the; 10 aur wuh barí áwáz se chillákar bolín, ki Ai Málík, ai quddús o barhaqq, tú kab tak insáf na karegá, aur zamín ke rahnewálon se hamáre khún ká badla na legá? 11 Aur un men se har ek ko safed jáma diyá gayá, aur un se kahá gayá, ki áur thoří muddat árám karo, jab tak ki tumháre hamkhidmat aur bháiyon ká bhi shumár purá na ho le, jo tumhári tarah qatl honewále hain.

12 Aur jab us ne chhaṭí muhr kholf, to main ne dekhá ki ek bará bhaunchál áyá, aur súraj kammal kí mánind kálá, aur sára chánd khún sá ho gayá; 13 aur ásmán ke sitáre is tarah zamín par gir páre, jis tarah zor kí ándhí se hilkar anjír ke darakht men se kachche phal gir páre hain. 14 Aur ásmán is tarah sarak gayá, jis tarah maktúb lapetne se sarak játá hai, aur har ek pahár aur tápü apní apní jagah se tal gayá. 15 Aur zamín ke bádsháh, aur amír, aur faují sardár, aur máldár, aur zoráwar, aur tamám gulám aur ázád, paháron ke gáron aur chaṭánon men já chhipe; 16 aur paháron aur chaṭánon se kahne lage, ki Ham par gir páro, aur hamen us kí nazar se jo takht par baithá huá hai, aur Barre ke gazab se chhipálo: 17 kyünki un ke gazab ká roz i 'azím á pahunchá; ab kaun thahr saktá hai?

7 Is ke ba'd main ne zamín ke cháron konon par chár frishte khare dekhe; wuh zamín kí cháron hawaon ko tháme hue the, táki zamín, yá samundar, yá kisi darakht par hawá na chale. 2 Phir main ne ek áur frishte ko, zinda Khudá kí muhr liye hue, mashriq se úpar kí taraf áte dekhá; us ne un cháron frishton se, jinhen zamín aur samundar ke zarar pahuncháne ká ikhtiyár diyá gayá thá, baland áwáz se pukárkar kahá, 3 ki Jab tak ham apne Khudá ke bandon ke máthe par muhr na kar len, zamín aur samundar aur darakhton ko zarar na pahunchána. 4 Aur jin par muhr kí gayi, main ne un ká shumár suná, ki baní Isráíl ke sab qabilon men se ek lách chauálís hazár par muhr kí gayi.

5 Yahudáh ke qabile men se bárah hazár par muhr kí gayi:

Ra'úben ke qabile men se bárah hazár par:

Gád ke qabile men se bárah hazár par:

6 A'sher ke qabile men se bárah hazár par:

Naftáli ke qabile men se bárah hazár par:

Manashshih ke qabile men se bárah hazár par:

7 Shama'un ke qabile men se bárah hazár par:

Lewí ke qabile men se bárah hazár par:

Yissákár ke qabile men se bárah hazár par:

8 Zabúlún ke qabile men se bárah hazár par:

Yúsuf ke qabile men se bárah hazár par:

Binyámín ke qabile men se bárah hazár par muhr kí gayi.

9 In báton ke ba'd jo main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, ki har ek qaum, aur qabile, aur ummat, aur ahl i zabán kí ek aisi barí bñr, jise kol shumár nahín kar saktá, safed jáme pahine aur khajúr kí dáliyán apne háthon men liye hue, takht aur Barre ke áge kharí hai; 10 aur barí áwáz se chillá chillákar kahtí hai, ki Naját hamáre Khudá kí taraf se hai, jo takht par baithá hai, aur Barre kí taraf se. 11 Aur sáre frishte us takht, aur buzurgon aur cháron jándáron ke girdágird khare hain; phir wuh takht ke áge munh ke bal gir páre, aur Khudá ko sijda karke 12 kahá, A'mín: Hamd, aur tamjíd, aur hikmat, aur shukr, aur 'izzat, aur qudrat, aur táqat, abadu'l ábád hamáre Khudá kí ho. A'mín. 13 Aur buzurgon men se ek ne mujh se kahá, ki Yih safed jáme pahine hue kaun hain, aur kahán se áe hain? 14 Main ne us se kahá, ki Ai mere khudáwand, tú hí jántá hai. Us ne mujh se kahá, ki Yih wuhí hain, jo us barí musíbat men se nikalkar áe hain; inhon ne apne jáme Barre ke khún se dhokar safed kiye hain. 15 Isí sabab se yih Khudá ke takht ke sámne hain, aur us ke maqdis men rát din us kí 'ibádat karte hain; aur jo takht par baithá hai, wuh apná khaima un ke úpar tánegá. 16 Is ke ba'd na kabhi un ko bhúk

lagegi, na plyás; aur na kabhi un ko dhup sataegi, na garmi; 17 kyunkijio Barra takht ke bich men hai, wuh un ki gallabani karega, aur unhen ab i hayat ke chashmon ke pas le jaega; aur Khuda un ki ankhone ke sab ansu ponchh dega.

8 Jab us ne satwin muhr kholi, to adh ghanthe ke qarib asman men khamoshi रही. 2 Aur main ne un saton frishton ko dekhá, jo Khuda ke samne kharé rahte hain; aur unhen sat narsinge diye gaye.

3 Phir ek aur frishta sone ka 'ud-soz liye hue áya, aur qurbangah ke upar khará hua; aur us ko bahut sa 'ud diya gaya, taki sab muqaddason ki du'aron ke sath us sunahri qurbangah par charhae, jo takht ke samne hai. 4 Aur us 'ud ka dhuwan frishte ke hath se muqaddason ki du'aron ke sath Khuda ke samne pahunch gaya. 5 Aur frishte ne 'udsoz ko lekar, us men qurbangah ki ag bharí, aur zamin par dal di; aur garajen, aur awazen, aur bijliyan paida hui, aur bhaunchal áya.

6 Aur wuh saton frishte, jin ke pas wuh sat narsinge the, phunkne ko taiyar hue.

7 Aur jab pahle ne narsinga phunka, to khun mile hue ole aur ag paida hui, aur zamin par dali gayi; aur tihai zamin jal gayi, aur tihai darakht jal gaye, aur tamam harí ghás jal gayi.

8 Aur jab dusre frishte ne narsinga phunka, to goya ag se jalta hua ek bara pahar samundar men dala gaya, aur tihai samundar khun ho gaya; 9 aur samundar ki tihai jandar makhlúqat mar gayi; aur tihai jaház tabah ho gaye.

10 Aur jab tisre frishte ne narsinga phunka, to ek bara sitara mash'al ki tarah jalta hua asman se tuta, aur tihai daryaron aur pani ke chashmon par a para; 11 us sitare ka nam Nagdauna kahlata hai, aur tihai pani nagdaune ki tarah karwa ho gaya; aur pani ke karwe ho jane se, bahut se admi mar gaye.

12 Aur jab chautha frishte ne narsinga phunka, to tihai suraj, aur tihai chand, aur tihai sitaron par sadma pahuncha, yahan tak ki un ka tihai hissa tarik ho gaya, aur tihai din men raushni na रही, aur isi tarah tihai rat men bhi.

13 Aur jab main ne phir nigah ki, to asman ke bich men ek 'uqab ko urte, aur barí awáz se yih kahte suna, ki Un tin frishton ke narsingon ki awazon ke sabab, jin ka phunkna abhi baqi hai, zamin ke rahnewalon par afsos, afsos, afsos!

9 Aur jab panchwen frishte ne narsinga phunka, to main ne asman se zamin par ek sitara gira hua dekhá; aur use athah garhe ki kunji di gayi. 2 Aur jab us ne athah garhe ko kholá, to garhe men se ek barí bhatti ka sa dhuwan utha; aur garhe ke dhuwen ke ba'is se suraj aur hawa tarik ho gayi. 3 Aur us dhuwen men se zamin par tid-diyan nikal parin, aur unhen zamin ke bichchhuon ki si taqat di gayi. 4 Aur un se kaha gaya, ki un admion ke siwa jin ke mathe par Khuda ki muhr nahin, zamin ki ghás, ya kisi hariyawal, ya kisi darakht ko zarar na pahunchana. 5 Aur unhen jan se marne ka nahin, balki panch mahine tak logon ko aziyat dene ka iktiyar diya gaya; aur un ki aziyat aisi thi, jaise bichchhu ke dank marne se admi ko hoti hai. 6 Un dinon men admi maut dhundhenge, magar hargiz na paenge; aur marne ki arzu karenge, aur maut un se bhagegi. 7 Aur un tididiyon ki surat-en un ghoron ki si thin, jo larai ke liye taiyar kiye gaye hon; aur un ke siron par goya sone ke taj the, aur un ke chihre admion ke se the; 8 aur bal auraton ke se the, aur dant babar ke se. 9 Aur un ke pas lohe ke se baktar the; aur un ke paron ki awáz aisi thi, jaise rathon aur bahut se ghoron ki, jo larai men daurte hon. 10 Aur un ki dumen bichchhuon ki si thin, aur un men dank bhi the; aur un ki dumon men panch mahine tak admion ko zarar pahunchane ki taqat thi. 11 Athah garhe ka frishta un par badshah tha: us ka nam 'Ibrani men Abaddon, aur Yunani men Apollyon hai.

12 Pahlá Afsos to ho chuka; dekho, is ke ba'd do Afsos aur honewale hain.

13 Aur jab chhate frishte ne narsinga phunka, to main ne us sunahri qurbangah ke singon men se, jo Khuda ke samne hai, aisi awáz suni, 14 ki us chhate frishte se, jis ke pas

narsingá thá, koí kah rahá hai, kí Bare daryá e Furát ke pás jo chár fríshte bandhe hue hai, unhen khol de. 15 Pas wuh chároñ fríshte khol diye gaye, jo kháss gharí, aur dín, aur mahíne, aur baras ke liye, tihái ádmíon ke már dálne ko taiyár kiye gaye the. 16 Aur faujon ke sawár shumár men bis karon the: main ne un ká shumár suná. 17 Aur mujhe is royá men ghoré aur un ke aise sawár dikhái diye, jin ke baktar ág aur sumbul aur gandhak ke se the; aur un ghoron ke sir babar ke se sir the; aur un ke munh se ág, aur dhuwán, aur gandhak nikaltí thí. 18 In tinoñ áfaton, ya'ní us ág, aur dhuwen, aur gandhak se, jo un ke munh se nikaltí thí, tihái ádmí máre gaye. 19 Kyunki un ghoron kí táqat un ke munh aur un kí dumon men thí; is liye kí un kí dumen sánpón kí mánind thín, aur dumon men sir bhí the; unhin se wuh zarar pahuncháthe the. 20 Aur báqí ádmíon ne, jo in áfaton se na mare the, apne háthon ke kámon se tauba na kí, kí shayátín kí, aur sone, aur chándí, aur pítal, aur patthar, aur lakrí kí múraton kí parastish karne se báz áte, jo na dekh saktí hai, na sun saktí hai, na chal saktí hai: 21 aur jo khún, aur jádúgaríán, aur harámkarí, aur choriyán unhon ne kí thín, un se tauba na kí.

10 Phir main ne ek áur zoráwar fríshte ko bádál orhe hue ásmán se utarte dekhá; us ke sir par dhanuk thí, aur us ká chihra áftáb kí mánind thá, aur us ke páñw ág ke sutúnon kí mánind; 2 aur us ke háth men ek chhoṭí sí khulí hui kitáb thí: us ne apná dahiná páñw to samundar par rakkhá, aur báyan khushkí par; 3 aur aisi baṛí áwáz se chilláyá, jaise babar dahartá hai: aur jab wuh chilláyá, to garaj kí sát áwázen sunái dín. 4 Aur jab garaj kí sáton áwázen sunái de chukín, to main ne likhne ká iráda kiyá; aur ásmán par se yih áwáz áti suní, kí jo báten garaj kí in sát áwázen se suní hai, un ko poshída rakh; aur tahrír na kar. 5 Aur jis fríshte ko main ne samundar aur khushkí par khare dekhá thá, us ne apná dahiná háth ásmán kí taraf útháyá, 6 aur jo abadu'l ábád zinda rahegá, aur jis ne ásmán aur us ke andar kí chízen,

aur zamín aur us ke úpar kí chízen, aur samundar aur us ke andar kí chízen paidá kí hai, us kí qasam khákar kahá, kí Ab áur der na hogí; 7 balki sátwen fríshte kí áwáz dene ke zamáne men, jab wuh narsingá phúnkne ko hogá, to Khudá ká poshída matlab, us khushkhabarí ke muwáfíq, jo us ne apne bande nablon ko dí thí, purá hogá. 8 Aur jis áwáz denewále ko main ne ásmán par bolte suná thá, us ne phir mujh se mukhátib hokar kahá, kí Já, us fríshte ke háth men se, jo samundar aur khushkí par khará hai, wuh khulí hui kitáb le le. 9 Tab main ne us fríshte ke pás jákar kahá, kí Yih chhoṭí kitáb mujhe de de. Us ne mujh se kahá, kí Le, ise khá le; yih terá peṭ to karwá kar degí; magar tere munh men shahd kí tarah mithí lagegí. 10 Pas main wuh chhoṭí kitáb us fríshte ke háth se lekar khá gayá; wuh mere munh men to shahd kí tarah mithí lagí; magar jab main use khá gayá, to merá peṭ karwá ho gayá. 11 Aur mujh se kahá gayá, kí Tujhe bahut sí ummaton aur qaumon, aur ahl í zabán aur bádsháhon par phir nubuwat karní zarúr hai.

11 Aur mujhe 'asá kí mánind ek nápane kí lakrí dí gayí; aur kisi ne kahá, kí Úthkar Khudá ke maqdis aur qurbángáh, aur us men ke 'ibádat karnewálon ko náp. 2 Aur us sahn ko jo maqdis ke báhar hai, khárij kar de, aur use na náp; kyunki wuh gairqaumon ko de diyá gayá hai; wuh muqaddas shahr ko bayális mahíne tak pámal karengí. 3 Aur main apne do gawáhon ko ikhtiyár dúngá, aur wuh tát orhe hue ek hazár do sau sáth dín nubuwat karenge. 4 Yih wuhí zaitún ke do darakht, aur do chirágdán hai, jo zamín ke Khudáwánd ke samne khare hai. 5 Aur agar koí unhen zarar pahunchána cháhtá hai, to un ke munh se ág nikalkar un ke dushmanon ko khá játí hai. Aur agar koí unhen zarar pahunchána cháhegá, wuh zarúr isí tarah márá jáegá. 6 Un ko ikhtiyár hai kí ásmán ko band kar den, táki un kí nubuwat ke zamáne men páni na barse; aur pániyon par ikhtiyár hai, kí unhen khún baná dālen, aur jitní daf'a cháhen zamín par har

tarah kī áfat láen. 7 Jab wuh apní gawáhi de chukenge, to wuh haiwán jo atháh garhe se niklegá, un se larkar un par gálib áegá, aur un ko már dálegá. 8 Aur un kī lāshen us bare shahr ke bázár men parí rahengi, jo ruhání i'tibár se Sodom aur Mísr kahlátá hai, jahán un ká Khudáwand bhí maslúb húa thá. 9 Aur ummaton, aur qabilon, aur ahl i zabán, aur qaumon men se log un kī lāshon ko sáthe tīn dīn tak dekhte rahenge, aur un kī lāshon ko qabr men na rakhne denge. 10 Aur zamín ke rahnewále un ke marne se khushí manáenge, aur shádiyáne bajáenge, aur ápas men tuhfe bhejenge; kyúnci in donon nablon ne zamín ke rahnewálon ko satáyá thá. 11 Aur sáthe tīn dīn ke ba'd, Khudá kī taraf se un men zindagí kī ruh dákhil hui; aur wuh apne pánwon ke bal kharé ho gaye, aur un ke dekhnewálon par bará khauf chháya. 12 Aur unhen ásmán par se ek baland áwáz sunái dí, kī Yahán úpar á jao. Pas wuh bádal par sawár hokar ásmán par charh gaye; aur un ke dushman unhen dekh rahe the. 13 Phir usí waqt ek bará bhaunchál á gayá, aur shahr ká daswán hissa gir gayá; aur us bhaunchál se sāt hazár admí mare: aur baqí dar gaye, aur ásmán ke Khudá kī tamjíd kī.

14 Dúsrá Afsos ho chuká; dekho, tísrá Afsos jald honewálá hai.

15 Aur jab sātwen firishte ne narsingá phúnká, to ásmán par barí áwázen is mazmún kī paidá huín, kī Dunyá kī bádsháhat hamáre Khudáwand aur us ke Masíh kī ho gayí: aur wuh ábadu'l ábád bádsháhi karegá. 16 Aur chaubíson buzurgon ne, jo Khudá ke sámne apne apne takht par baithé the, munh ke bal girkar Khudá ko sijda kiya, 17 aur yih kahá, kī Ai Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, jo hai aur jo thá, ham terá shukr karte hai; kyúnci tú ne apní barí qudrat ko háth men lekar bádsháhi kī. 18 Aur qaumon ko gussa áya, aur terá gazab názil húa, aur wuh waqt á pahunchá hai kī murdon ká insaf kiya jae, aur tere bande nablon aur muqaddason aur un chhote baron ko, jo tere nám se darte hai, ajr diya jae, aur zamín ke tabáh karnewálon ko tabáh kiya jae.

19 Aur Khudá ká jo maqdis ásmán par hai, wuh kholá gaya; aur us ke maqdis men us ke áhd ká sanduq dikhái diya; aur bijliyan, aur áwázen, aur garajen paidá huín, aur bhaunchál áya, aur bare ole pare.

12 Phir ásmán par ek bará nishán dikhái diya, ya'ní ek 'aurat nazar áí, jo áftáb ko orhe hue thí, aur chánd us ke pánwon ke niche thá, aur bárah sitáron ká táj us ke sir par; 2 wuh hámila thí, aur dard i zih men chillátí thí, aur bachcha janne kī taklíf men thí. 3 Phir ek áur nishán ásmán par dikhái diya, ya'ní ek bará lál azhdahá; us ke sāt sir aur das sing the, aur us ke siron par sāt táj. 4 Aur us kī dum ne ásmán ke tihái sitáre khenchkar zamín par dál diye: aur wuh azhdahá us 'aurat ke áge já khará húa, jo janne ko thí, táki jab wuh jane, to us ke bachche ko nigal jae. 5 Aur wuh betá janí, ya'ní wuh larká jo lohe ke 'asá se sab qaumon par hukumat karegá; aur us ká bachcha yakáyak Khudá aur us ke takht ke pás tak pahunchá diya gaya. 6 Aur wuh 'aurat us biyában ko bhág gayí, jahán Khudá kī taraf se us ke liye ek jagah taiyár kī gayí thí, táki wahán ek hazár do sau sáth dīn tak us kī parwarish kī jae.

7 Phir ásmán par larái hui: Mí-kálí aur us ke firishte azhdahé se larne ko nikle; aur azhdahá aur us ke firishte un se lare; 8 lekin gálib na áe, aur is ke ba'd ásmán par un ke liye jagah na rahí. 9 Aur wuh bará azhdahá, ya'ní wuhí puráná sánp jo Iblís aur Shaitán kahlátá hai, aur sáre jahán ko gumráh kar detá hai, zamín par girá diya gaya, aur us ke firishte bhí us ke sáth girá diye gaye. 10 Phir main ne ásmán par se yih barí áwáz áti suní; kī Ab hamáre Khudá kī naját, aur qudrat, aur bádsháhat, aur us ke Masíh ká ikhtiyár zahir húa; kyúnci hamáre bháiyon par ilzám lagánewálá, jo rát dīn hamáre Khudá ke áge un par ilzám lagáya kartá hai, girá diya gaya. 11 Aur wuh Barre ke khún, aur apní gawáhi ke kalám ke bá'is us par gálib áe; aur unhon ne apní ján ko 'azíz na samjhá, yahán tak kī maut bhí gawará kī.

12 Pas, ai ásmáno, aur un ke rahnewálo, khushí manáo. Ai khushkí aur tarí, tum par afsos hai; kyúñki Iblís bare gusse men tumháre pás utarkar áyá hai, is liye ki jántá hai, ki merá thorá hí sá waqt báqí hai.

13 Aur jab azhdahe ne dekhá, ki main zamín par girá diyá gayá hún, to us 'aurat ko satáyá, jo betá janí thí. 14 Aur us 'aurat ko bare 'uqáb ke do par diye gaye, táki sánp ke sámne se urkar biyábán men apní us jagah pahunch jáe, jahán ek zamáne, aur zamánon, aur ádhe zamáne tak us kí parwarish kí jáegí. 15 Aur sánp ne us 'aurat ke píchhe apne munh se nadí kí tarah pání baháyá, táki us ko is nadí se bahá de. 16 Magar zamín ne us 'aurat kí madad kí, aur apná munh kholkar us nadí ko pí liyá, jo azhdahe ne apne munh se baháí thí. 17 Aur azhdahe ko 'aurat par gussa áyá, aur us kí báqí aulád se, jo Khudá ke hukmon par 'amal kartí hai, aur Yisú' kí gawáhí dene par

13

qáim hai, larne ko gayá : 1 aur samundar kí ret par já khará huá.

Aur main ne ek haiwán ko samundar men se nikalte hue dekhá, us ke das síng aur sát sir the, aur us ke síngon par das táj, aur us ke siron par kufr ke nám likhe hue the. 2 Aur jo haiwán main ne dekhá, us kí shakl tendúe kí sí thí, aur pánpw ríchh ke se, aur munh babar ká sá; aur us azhdahe ne apní qudrat aur apná takht aur bará ikhtiyár use de diyá. 3 Aur main ne us ke siron men se ek par goyá zakhm i kárf lagá huá dekhá, magar us ká zakhm i kárf achchhá ho gayá, aur sárf dunyá ta'ajjub kartí hui us haiwán ke píchhe píchhe ho lí. 4 Aur chúnki us azhdahe ne apná ikhtiyár us haiwán ko de diyá thá, is liye unhon ne azhdahe kí parastish kí; aur us haiwán kí bhí yih kahkar parastish kí, ki Is haiwán kí mánind kaun hai? kaun us se lar saktá hai? 5 Aur bare bol bolne aur kufr bakne ke liye use ek munh diyá gayá, aur use bayálís mahíne tak kám karne ká ikhtiyár diyá gayá. 6 Aur us ne Khudá kí nisbat kufr bakne ke liye munh kholá, kí us ke nám, aur us ke khaime, ya'ní ásmán ke rahnewálon kí nisbat kufr bake. 7 Aur

use yih ikhtiyár diyá gayá, kí muqaddason se lare, aur un par gálib áe; aur use har qabíle, aur ummat, aur ahl i zabán, aur qaum par ikhtiyár diyá gayá. 8 Aur zamín ke wuh sab rahnewále, jin ke nám us Barre kí kitáb i hayát men likhe nahín gaye, jo biná e 'álam ke waqt se zabh huá hai, us haiwán kí parastish karenge. 9 Jis ke kán hon wuh sune. 10 Jis ko qaid honewáll hai, wuh qaid men paregá; jo koi talwár se qatl karegá, wuh zarúr talwár se qatl kiyá jáegá. Muqaddason ke sabr aur imán ká yih mauqa' hai.

11 Phir main ne ek aur haiwán ko zamín men se nikalte hue dekhá; us ke barre ke se do síng the, aur azhdahe kí tarah boltá thá. 12 Aur yih pahle haiwán ká sára ikhtiyár us ke sámne kám men látá thá, aur zamín aur us ke rahnewálon se us pahle haiwán kí parastish karátá thá, jis ká zakhm i kárf achchhá ho gayá thá. 13 Aur wuh bare bare nishán dikhátá thá, yahán tak kí ádmíon ke sámne ásmán se zamín par ág názil kar detá thá. 14 Aur zamín ke rahnewálon ko un nishánon ke sabab se, jin ke us haiwán ke sámne díkháne ká us ko ikhtiyár diyá gayá thá, is tarah gumráh kar detá thá, kí zamín ke rahnewálon se kahtá thá, kí jis haiwán ke talwár lagí thí, aur wuh zinda ho gayá, us ká but banáo. 15 Aur use us haiwán ke but men rúh phúnkne ká ikhtiyár diyá gayá, táki wuh haiwán ká but bole bhí, aur jitne log us haiwán ke but kí parastish na karen, un ko qatl bhí karáe. 16 Aur us ne sab chhote baron, daulatmandon aur garíbon, ázádon aur gulámon ke dahine háth, yá un ke máthe par ek ek chháp kará diyá; 17 táki us ke siwá jis par nishán, ya'ní us haiwán ká nám, yá us ke nám ká 'adad ho, aur koi kharíd farokht na kar sake. 18 Hikmat ká yih mauqa' hai. Jo samajh rakhtá hai, wuh is haiwán ká 'adad gín le; kyúñki wuh ádmí ká 'adad hai; aur us ká 'adad chha sau chhiyásath hai.

14

Phir main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, kí wuh Barra Siyyon ke pahár par khará hai, aur us ke sáth ek lákh

chauális hazár shakhs hain, jin ke máthe par us ká aur us ke Báp ká nám likhá huá hai. 2 Aur mujhe ásmán par se ek aisi áwáz sunáí dí, jo zor ke pání, aur barí garaj kí si áwáz thí; aur jo áwáz main ne suní, wuh aisi thí jaise barbatnawáz barbat bajáte hon. 3 Wuh takht ke sámne, aur charon jándaron aur buzurgon ke áge, goyá ek nayá gít gá rahe the: aur un ek lách chauális hazár shakhson ke siwá, jo dunyá men se kharíd liye gaye the, koí us gít ko na síkh saká. 4 Yih wuh hain, jo 'auraton ke sáth álúda nahín hue, balki lunwáre hain. Yih wuh hain, jo Barre ke píchhe píchhe chálte hain, jáhán kahín wuh játá hai. Yih Khudá aur Barre ke liye pahle phai hone ke wáste ádmion men se kharíd liye gaye hain. 5 Aur un ke munh se kabhí jhúth na niklá thá; wuh be'aib hain.

6 Phir main ne ek áur firishte ko ásmán ke bích men urte hue dekhá, jis ke pás zamín ke rahnewálon kí har qaum aur qabile aur ahl i zabán aur ummat ke sunáne ke liye, abadí khushkhabarí thí. 7 Aur us ne barí áwáz se kahá, ki Khudá se daro, aur us kí tamjíd karo; kyúnci us kí 'adálat ká waqt á pahunchá hai; aur usí kí 'ibádat karo, jis ne ásmán aur zamín, aur samundar aur pání ke chashme paidá kiye.

8 Phir is ke ba'd ek áur dúsrá firishta yih kahtá huá áyá, ki Gir pará, wuh bará shahr i Bábil gir pará, jis ne apní harámkarí kí gazabnák mai tamám qaumon ko piláí hai.

9 Phir in ke ba'd ek áur tísre firishte ne ákar barí áwáz se kahá, ki Jo koí us haiwán aur us ke but kí parastish kare, aur apne máthe yá apne háth par us kí chháp le le, 10 wuh Khudá ke qahr kí us kháalis mai ko pílegá, jo us ke gazab ke piyále men bharí gayí hai; aur pák firishton ke sámne aur Barre ke sámne ág aur gandhak ke 'azáb men mubtalá hogá: 11 aur un ke 'azáb ká dhuwán abadu'l ábád uhtá rahegá; aur jo us haiwán aur us ke but kí parastish karte hain, aur jo us ke nám kí chháp lete hain, un ko rát din chain na milegá. 12 Muqaddason, ya'ní Khudá ke hukmon par 'amal karnewálon, aur

Yisú' par imán rakhnewálon ke sabr ká yihí mauqa' hai.

13 Phir main ne ásmán men se yih áwáz suní; ki Likh, Mubáarak hain wuh murde jo ab se Khudá-wand men marte hain; Rúh kahtí hai, ki Beshakk; kyúnci wuh apní mihnaton se áram páenge, aur un ke a'mál un ke sáth sáth hote hain.

14 Phir main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hun, ki ek safed bádal hai, aur us bádal par ádamzád kí má-nind koí baithá hai, jis ke sir par sone ká táj, aur háth men tez darántí hai. 15 Phir ek áur firishte ne maqdis se nikalkar, us bádal par baithé hue se barí áwáz ke sáth pukárkar kahá, ki Apní darántí chalákar kát, kyúnci kátne ká waqt á gayá; is liye kí zamín kí fasil bahut pak gayí. 16 Pas jo bádal par baithá thá us ne apní darántí zamín par dál dí, aur zamín kí fasil kát gayí.

17 Phir ek áur firishta us maqdis men se niklá jo ásmán par hai; us ke pás bhí tez darántí thí. 18 Phir ek áur firishta qurbángáh se niklá, jis ká ág par ikhtiyár thá, us ne tez darántiwále se barí áwáz se kahá, ki Apní tez darántí chalákar zamín ke angúr ke darakht ke guchchhe kát le; kyúnci us ke angúr bi'lkull pak gaye hain. 19 Aur us firishte ne apní darántí zamín par dáli, aur zamín ke angúr ke darakht kí fasil kátkar, Khudá ke qahr ke bare hauz men dál dí. 20 Aur shahr ke báhar us hauz men angúr raunde gaye; aur hauz men se itná khun niklá, ki ghoron kí lagámon tak pahunch gayá, aur solah' sau farláng tak bah niklá.

15 Phir main ne ásmán par ek áur bará aur 'ajíb nishán, ya'ní sát firishte sáton pichhlí áfaton ko liye hue dekhe; kyúnci in áfaton par Khudá ká qahr khatm ho gayá hai.

2 Phir main ne shíshe ká sá ek samundar dekhá, jis men ág milí hui thí: aur jo us haiwán, aur us ke but, aur us ke nám ke 'adad par gálib áe the, un ko us shíshe ke samundar ke pás Khudá kí barbaten liye khare hue dekhá. 3 Aur wuh Khudá ke bande Musá ká gít, aur Barre ká gít gá gákar kahte the, ki Aí Khudá-wand Khudá, Qádír i

mutlaq, tere kām baṛe aur 'ajīb haiṇ; ai azalī Bādshāh, terī rāheṇ rāst aur durust haiṇ. 4 Ai Khudā-wand, kaun tujh se na ḍaregā? aur kaun tere nām ki baṛāṭ na karegā? kyūṅki sirf tū hī quddūs hai; aur sārī qaumeṇ ākar tere sāmne sijda kareṅgī, kyūṅki tere insāf ke kām zāhir ho gaye haiṇ.

5 In bātoṇ ke ba'd main ne dekhā, ki shahādat ke khaime kā maqdis āsmān meṇ kholā gayā: 6 aur wuh sātoṇ frishte jin ke pās sātoṇ āfateṇ thīṇ, ābdār aur chamakdār jawāhir se ārāsta, aur sīne par sunahrī sīnaband bāndhe hue, maqdis se nikle. 7 Aur un chāroṇ jāndāroṇ meṇ se ek ne sāt sone ke piyāle, abadu'l ābād zinda rahne-wāle Khudā ke qahr se bhare hue, un sātoṇ frishtoṇ ko diye. 8 Aur Khudā ke jalāl, aur us kī qudrat ke sabab maqdis dhuweṇ se bhar gayā, aur jab tak un sātoṇ frishtoṇ kī sātoṇ āfateṇ khatm na ho chukīṇ, koī us maqdis meṇ dākhil na ho sakā.

16 Phir main ne maqdis meṇ se kisī ko baṛī āwāz se un sātoṇ frishtoṇ se yih kahte sunā, ki Jāo, Khudā ke qahr ke sātoṇ piyāloṇ ko zamīn par ulaṭ do.

2 Pas pahle ne jākar apnā piyāla zamīn par ulaṭ diyā; aur jin ādmīoṇ par us haiwān kī chhāp thī, aur jo us ke but kī parastish karte the, un ke ek burā aur taklīf dene-wālā nāsūr paidā ho gayā.

3 Aur dūsre ne apnā piyāla samundar meṇ ultā; aur wuh murde kā sā khūn ban gayā; aur samundar ke sab jāndār mar gaye.

4 Aur tīsre ne apnā piyāla daryāoṇ aur pānī ke chashmoṇ par ultā, aur wuh khūn ban gaye. 5 Aur main ne pānī ke frishte ko yih kahte sunā, ki Ai Quddūs, jo hai, aur jo thā, tū 'ādil hai, ki tū ne yih insāf kiyā; 6 kyūṅki unhoṇ ne muqaddasoṇ aur nabīoṇ kā khūn bahāyā thā, aur tū ne unheṇ khūn pilāyā: wuh isī lāiq haiṇ. 7 Phir main ne qurbāngāh meṇ se yih āwāz sunī, ki Ai Khudāwand Khudā, Qādir i mutlaq, beshakk, tere faisale durust aur rāst haiṇ.

8 Aur chauthē ne apnā piyāla sūraj par ultā aur use ādmīoṇ ko āg se jhulas dene kā iḥtiyār diyā gayā. 9 Aur ādmī sakht garmī se

jhulas gaye, aur Khudā ke nām kī nisbat kufr bakā, jo in āfateṇ par iḥtiyār rakhtā hai; aur tauba na kī kī us kī tamjīd karte.

10 Aur pāṅchwē ne apnā piyāla us haiwān ke takht par ultā; aur us kī bādshāhat meṇ andherā chhā gayā; aur dard ke māre log apnī zabāneṇ kātne lage; 11 aur apne dukhoṇ aur nāsūroṇ ke bā'is āsmān ke Khudā kī nisbat kufr bakā, aur apne kāmōṇ se tauba na kī.

12 Aur chhaṭe ne apnā piyāla baṛe daryā e Furāt par ultā; aur us kā pānī sūkh gayā, tākī mashriq se ānewāle bādshāhoṇ ke liye rāh taiyār ho jāe. 13 Phir main ne us azhdahe ke munh se, aur us haiwān ke munh se, aur us jhūṭhe nabī ke munh se, tīn nāpāk rūheṇ meṇ-ḍakoṇ kī sūrat meṇ nikalte dekhīṇ: 14 yih shayātīn kī nishān dikhāne-wālī rūheṇ haiṇ, jo Qādir i mutlaq Khudā ke roz i 'azīm kī laṛāī ke wāste jama' karne ke liye, sārī dunyā ke bādshāhoṇ ke pās nikalkar jātī haiṇ. 15 (Dekho, main chor kī tarah ātā hūṇ. Mubārak wuh hai, jo jāgtā hai, aur apnī poshāk kī hifāzat kartā hai, tākī nangā na phire, aur log us kī barahnagī na dekhēṇ.) 16 Aur unhoṇ ne un ko us jagah jama' kiyā, jis kā nām 'Ibrānī meṇ Har Magidon hai.

17 Aur sātweṇ ne apnā piyāla hawā par ultā, aur maqdis ke takht kī taraf se baṛe zor se yih āwāz āī, ki Ho chukā. 18 Phir bijliyāṇ, aur āwāzeṇ, aur garajeṇ paidā hūṇ; aur ek aisā baṛā bhaunchāl āyā, ki jab se insān zamīn par paidā hue, aisā baṛā aur sakht bhaunchāl kabhī na āyā thā. 19 Aur us baṛe shahr ke tīn ṭukre ho gaye, aur qaumoṇ ke shahr gir gaye; aur baṛe shahr i Bābil kī Khudā ke hān yād hūī, tākī use apne sakht gazab kī mai kā jām pilāe. 20 Aur har ek tāpū apnī jagah se ṭal gayā, aur pahāroṇ kā patā na lagā. 21 Aur āsmān se ādmīoṇ par man man bhar ke baṛe baṛe ole gire, aur chūṅki yih āfat nihāyat sakht thī, is liye logon ne oloṇ kī āfat ke bā'is Khudā kī nisbat kufr bakā.

17 Aur un sātoṇ frishtoṇ meṇ se jin ke pās sāt piyāle the, ek ne ākar mujh se yih kahā, ki Idhar ā; main tujhe us baṛī kasbī

ki saza dikhān, jo bahut se pāniyon par baithī hūi hai; 2 aur jis ke sāth zamīn ke bādshāhon ne harām-kārī kī thī; aur zamīn ke rahnewāle us kī harām-kārī kī mai se matwāle ho gaye the. 3 Pas wuh mujhe Rūh men jangal ko le gayā; wahān main ne qirmizi rang ke haiwān par, jo kufr ke nāmōn se lipā hūā thā, aur jis ke sāt sir aur das sīng the, ek 'aurat ko baithē hūe dekhā. 4 Yih 'aurat argawānī aur qirmizi libās pahine hūe, aur sone aur jāwāhir aur motiyōn se ārásta thī; aur ek sone kā piyāla makrūhāt, ya'nī us kī harām-kārī kī nāpākīon se bharā hūā, us ke hāth men thā; 5 aur us ke mātthe par yih nām likhā hūā thā; RĀZ, BARĀ SHAHR I BĀBIL, KASBĪON AUR ZAMĪN KĪ MAK-RŪHĀT KĪ MĀN. 6 Aur main ne us 'aurat ko muqaddason ke khūn, aur Yisū' ke shahidon ke khūn pīne se, matwālā dekhā: aur use dekhkar sakht hairān hūā. 7 Us firishte ne mujh se kahā, ki Tū hairān kyūn ho gayā? Main is 'aurat aur us haiwān kā, jis par wuh sawār hai, aur jis ke sāt sir aur das sīng hain, tujhe bhed batātā hūn. 8 Yih jo tū ne haiwān dekhā, yih pahle to thā, magar ab nahīn hai; aur āyanda athāh garhe se nikalkar, halākat men parēgā; aur zamīn ke rahnewāle jin ke nām binā e 'ālam ke waqt se kitāb i hayāt men likhe nahīn gaye, is haiwān kā yih hāl dekhkar, ki pahle thā, aur ab nahīn, aur phir maujūd ho jāegā, ta'ajjub karenge. 9 Yihī mauqa' hai us zihn kā, jis men hikmat hai; wuh sāton sir sāt pahār hain, jin par wuh 'aurat baithī hūi hai; 10 aur wuh sāt bādshāh bhī hain; pānch to ho chuke hain, aur ek maujūd hai, aur ek abhī āyā nahīn; aur jab āegā, to kuchh 'arse tak us kā rahnā zarūr hai. 11 Aur jo haiwān pahle thā, aur ab nahīn, wuh āthwān hai, aur un sāton men se paidā hūā, aur halākat men parēgā. 12 Aur wuh das sīng jo tū ne dekhe, das bādshāh hain; abhī tak unhon ne bādshāhat nahīn pāī; magar us haiwān ke sāth garī bhar ke wāste bādshāhon kā sā iḥtiyār pāenge. 13 In sab kī ek hī rāe hogī, aur wuh apnī qudrat aur iḥtiyār us haiwān ko de denge. 14 Wuh Barre se

laenge, aur Barra un par gālib āegā; kyūnki wuh khudāwandon kā Khudāwand, aur bādshāhon kā Bādshāh hai; aur jo bulāe hūe, aur barguzida, aur wafādār us ke sāth hain, wuh bhī gālib āenge. 15 Phir us ne muh se kahā, ki Jo pānī tū ne dekhe, jin par kasbī baithī hai, wuh ummaten, aur guroh, aur qaumen, aur ahl i zabān hain. 16 Aur jo das sīng tū ne dekhe, wuh, aur haiwān us kasbī se 'adāwat rakkhenge, aur use bekas aur nangā kar denge, aur us kā gosht khā jāenge, aur us ko āg men jalā dāenge. 17 Kyūnki Khudā un ke dilon men yih dālegā, ki wuh usī kī rāe par chalen, aur jab tak ki Khudā kī bāten pūrī na ho len, wuh muttafiqur rāe hokar apnī bādshāhat us haiwān ko de den. 18 Aur wuh 'aurat jise tū ne dekhā, wuh barā shahr hai, jo zamīn ke bādshāhon par hukūmat kartā hai.

18 In bāton ke ba'd main ne ek aur firishte ko āsmān par se utarte hūe dekhā, jise barā iḥtiyār thā; aur zamīn us ke jalāl se raushan ho gayī. 2 Us ne barī āwāz se chillākar kahā, ki Gir parā, barā shahr i Bābil gir parā, aur shayātīn kā maskan, aur har nāpāk rūh kā addā, aur har nāpāk aur makrūh parande kā addā ho gayā. 3 Kyūnki us kī harām-kārī kī gazabnāk mai ke bā'is tamām qaumen gir gayī hain, aur zamīn ke bādshāhon ne us ke sāth harām-kārī kī hai; aur dunyā ke saudāgar us ke 'aish o 'ishrat kī badaulat daulatmand ho gaye.

4 Phir main ne āsmān men kisī aur ko yih kahte hūe sunā, ki Ai merī ummat ke logo, us men se nikal āo, tāki tum us ke gunāhon men sharīk na ho; aur us kī āfatōn men se koī tum par na ā jāe. 5 Kyūnki us ke gunāh āsmān tak pahunch gaye hain, aur us kī bad-kārīān Khudā ko yād ā gayī hain. 6 Jaisā us ne kiya, waisā hī tum bhī us ke sāth karo; aur use us ke kāmōn kā do chand badla do; jis qadr us ne piyāla bharā, tum us ke liye dagnā bhar do. 7 Jis qadr us ne apne āp ko shāndār banāyā, aur 'aiyāshī kī thī, usī qadr us ko 'azāb aur gam men dāl do; kyūnki wuh apne dil men kahtī hai, ki Main

malika ho baithī hūn, bewa nahīn, aur kabhī gam na dekhūngī. 8 Is liye us par ek hī din men āfateh āengī, ya'nī maut, aur gam, aur kāl; aur wuh āg men jalākar khāk kar dī jāegī; kyūnki us kā insāf karnewālā Khudāwand Khudā qawī hai. 9 Aur us ke sāth harāmkarī aur 'aiyāshī karnewāle zamīn ke bādshāh, jab us ke jalne kā dhuwān dekhenge, to us ke liye roenge, aur chhātī pīenge; 10 aur us ke 'azāb ke dar se dūr khare hue kahenge, ki Aī bare shahr! ai Bābī! ai mazbūt shahr! afsos! afsos! gharī hī bhar men tujhe sazá mil gayī. 11 Aur dunyā ke saudāgar us ke liye roenge, aur mātām karenge, kyūnki ab koī un kā māl nahīn kharidne kā: 12 aur wuh māl yih hai; sonā, chāndī, jawāhir, motī, aur mihīn katānī aur argawānī aur reshmī aur qirmizī kapre, aur har tarah kī khushbūdār lakriyān, aur hāthidānt ke tarah tarah kī chīzen, aur nihāyat beshqīmat lakrī, aur pītal aur lohe aur sang i marmar ke tarah tarah kī chīzen; 13 aur dārchīnī, aur masālih, aur 'ūd, aur 'itr, aur lubān, aur mai, aur tel, aur maida, aur gehūn, aur maweshī, aur bheren, aur ghore, aur gariyān, aur gulām; aur ādmīon kī jānen. 14 Ab tere dilpasand me-we tere pās se dūr ho gaye; aur sārī lazīz aur tuhfa tuhfa chīzen tujh se jāti rahīn; ab wuh hargiz hāth na āengī. 15 In chīzon ke saudāgar jo us ke sabab se maldār ban gaye the, us ke 'azāb ke khauf se dūr khare hue roenge, aur gam karenge; 16 aur kahenge, ki Afsos! afsos! wuh barā shahr, jo mihīn katānī aur argawānī aur qirmizī kapre pahine hue, aur sone aur jawāhir aur motiyon se ārásta thā! 17 gharī hī bhar men us kī itnī barī daulat barbād ho gayī. Aur sab nākhudā, aur jahāz ke sārē musāfir, aur mallāh, aur āur jītne samundar kā kām karte hain, 18 jab us ke jalne kā dhuwān dekhenge, to dūr khare hue chillāenge aur kahenge, ki Kaun sā shahr is bare shahr kī mánind hai? 19 Aur apne sirop par khāk dālenge, aur rote hue, aur mātām karte hue, chillā kar kahenge, ki Afsos! afsos! wuh barā shahr, jis kī daulat se

samundar ke sab jahāzwāle daulat-mand ho gaye! gharī hī bhar men ujar gayā. 20 Ai āsmān, aur ai muqaddaso, aur rasūlo, aur nabīo, us par khushī karo; kyūnki Khudā ne insāf karke us se tumhārā badla le liyā.

21 Phir ek zorāwar firishte ne barī chakkī ke pāt kī mánind ek patthar uṭhāyā, aur yih kahkar samundar men phenk diyā, ki Bābī! kā barā shahr bhī isī tarah zor se girāyā jāegā, aur phir kabhī us kā patā na milegā. 22 Aur barbatnawāzon, aur mutribon, aur bānsī bajānewālon, aur narsingā phūnknewālon kī āwāz phir kabhī tujh men na sunāi degī; aur kisī peshe kā kārīgar tujh men phir kabhī pāyā na jāegā; aur chakkī kī āwāz tujh men phir kabhī na sunāi degī; 23 aur chirāg kī raushnī tujh men phir kabhī na chamkegī; aur tujh men dulhā aur dulhan kī āwāz phir kabhī na sunāi degī: kyūnki tere saudāgar zamīn ke amīr the; aur terī jādūgarī se sārī qaumen gumrah ho gayīn. 24 Aur nabīon aur muqaddason aur zamīn ke āur sab maqtūlon kā khūn us men pāyā gayā.

19 In bāton ke ba'd, main ne āsmān par goyā barī jamā'at ko baland āwāz se yih kahte sunā, ki Hallalūyāh; Najāt, aur jalāl, aur qudrat hamāre Khudā hī kī hai: 2 kyūnki us ke faisale rāst aur durust hain, is liye kī us ne us barī kasbī kā insāf kiya, jis ne apnī harāmkarī se dunyā ko kharāb kiya thā, aur us se apne bandon ke khūn kā badla liyā. 3 Phir dūsrī bār unhon ne Hallalūyāh kahā. Aur us ke jalne kā dhuwān abadu'l ābād uṭhā rahegā. 4 Aur chāubison buzurgon aur chāron jandāron ne girkar Khudā ko sijda kiya, jo takht par baithā thā, aur kahā, ki A'mīn; Hallalūyāh. 5 Aur takht men se yih āwāz niklī, ki Ai us se darnewāle bando, chhote ho khwāh bare, tum sab hamāre Khudā kī hamd karo. 6 Phir main ne barī jamā'at kī sī āwāz, aur zor ke pānī kī sī āwāz, aur sakht garajog kī sī āwāz sunī, ki Hallalūyāh: is liye kī Khudāwand hamārā Khudā, Qādir i mutlaq, bādshāhī kartā hai. 7 A'o. ham khushī karen. aur m-

háyat shádmán hon, aur us kí tam-jíd karen: is liye kí Barre kí shádi á pahunchí, aur us kí bíwí ne apne áp ko taiyár kar liyá. 8 Aur us ko chamakdár aur sáf mihín katání kaprá pahinne ká ikhtiyár diyá gayá: kyünki mihín katání kapre se muqaddas logon kí rástbázi ke kám murád hain. 9 Aur us ne mujh se kahá, kí Likh, Mubárah hain wuh, jo Barre kí shádi kí ziyáfat men buláe gaye hain. Phir us ne mujh se kahá, kí Yih Khudá kí sachchí báten hain. 10 Aur main use sijda karne ke liye us ke pánw-on par girá. Us ne mujh se kahá kí Khabardár, aisé na kar: main bhí terá aur tere un bháiyon ká hamkhidmat hün, jo Yisú' kí gawáhi dene par qáim hain: Khudá hí ko sijda kar: kyünki Yisú' kí gawáhi nubuwat kí ruh hai.

11 Phir main ne ásmán ko khulá huá dekhá; aur kyá dekhtá hün, kí ek safed ghorá hai; aur us par ek sawár hai jo Sachchá aur Barhaqq kahlátá hai; aur wuh rástí ke sáth insáf aur larái kartá hai. 12 Aur us kí ankhen ág ke shu'le hain, aur us ke sir par bahut se táj hain; aur us ká ek nám likhá huá hai, jise us ke siwá aur koí nahín jántá. 13 Aur wuh khün kí chhírki hui poshák pahine hue hai: aur us ká nám Kalám i Khudá kahlátá hai. 14 Aur ásmán kí fauj-en safed ghoron par sawár, aur safed aur sáf mihín katání kapre pahine hue, us ke píchhe píchhe hain. 15 Aur qaumon ke mārne ke liye us ke munh se ek tez talwár nikaltí hai: aur wuh lohe ke 'asá se un par hukumat karegá: aur Qádir i mutlaq Khudá ke saht gazab kí mai ke hauz men angúr raundegá. 16 Aur us kí poshák aur rán par yih nám likhá huá hai, BÁDShÁHON KÁ BÁDShÁH, AUR KHUDÁ-WANDON KÁ KHUDÁWAND.

17 Phir main ne ek frishte ko áftáb par khare hue dekhá; aur us ne barí áwáz se chillákar ásmán men ke sáre urnewále parandon se kahá, kí A'ó, Khudá kí barí ziyáfat men sharík hone ke liye jama' ho jáo; 18 táki tum bádsháhon ká gosht, aur faují sardáron ká gosht, aur zoráwaron ká gosht, aur ghoron aur un ke sawáron ká gosht, aur

sáre ádmíon ká gosht kháo, khwáh ázád hon khwáh gulám, khwáh chhoṭe hon khwáh bare.

19 Phir main ne us haiwán, aur zamín ke bádsháhon, aur un kí faujon ko us ghoṛe ke sawár aur us kí fauj se jang karne ke liye ikatthá dekhá. 20 Aur wuh haiwán aur us ke sáth wuh jhúthá nabí pakrá gayá, jis ne us ke sāmne aise nishán dikháe the, jin se us ne haiwán kí chháp lenewálon aur us ke but kí parastish karnewálon ko gumrah kiyá thá: wuh donon ág kí us jhíl men zinda dále gaye, jo gandhak se jaltí hai: 21 aur báqí us ghoṛe ke sawár kí talwár se, jo us ke munh se nikaltí thí, qatl kiye gaye; aur sáre parand un ke gosht se ser ho gaye.

20 Phir main ne ek frishte ko ásmán se utarte dekhá, jis ke háth men atháh garhe kí kunjí, aur ek barí zanjír thí. 2 Us ne us azhdahe, ya'ní puráne sánp ko, jo Iblís aur Shaitán hai, pakarkar hazár baras ke liye bándhá, 3 aur use atháh garhe men dalkar band kar diyá, aur us par muhr kar dí, táki wuh hazár baras ke püre hone tak qaumon ko phir gumrah na kare; is ke ba'd zarúr hai, kí thoṛe 'arse ke liye kholá jáe.

4 Phir main ne takht dekhe, aur log un par baith gaye, aur 'adálat un ke supurd kí gayí: aur un kí ruhon ko bhí dekhá, jin ká Yisú' kí gawáhi dene, aur Khudá ke kalám ke sabab sir káṭá gayá thá, aur jinhon ne na us haiwán kí parastish kí thí, na us ke but kí, aur na us kí chháp apne máthe aur háthon par lí thí; wuh zinda hokar hazár baras tak Masíh ke sáth bádsháhi karte rahe. 5 Aur jab tak yih hazár baras püre na ho liye, báqí murde zinda na hue. Pahlí qiyámat yihí hai. 6 Mubárah aur muqaddas wuh hai, jo pahlí qiyámat men sharík ho: aison par dúsrí maut ká kuchh ikhtiyár nahín; balki wuh Khudá aur Masíh ke káhin hongé, aur us ke sáth hazár baras tak bádsháhi karenge.

7 Aur jab hazár baras püre ho chukenge, to Shaitán qaid se chhoṛ diyá jáegá, 8 aur un qaumon ko jo zamín ke cháron taraf hongé. ya'ní

Yájűj o Májűj ko, gumráh karke larái ke liye jama' karne ko nik-legá; un ká shumár samundar kí ret ke barábar hogá. 9 Aur wuh tamám zamín par phail jáengí aur muqaddason kí lashkargáh aur 'azíz shahr ko chároñ taraf se gher lengí, aur ásmán par se ág názil hokar unhen khá jáegí. 10 Aur un ká gumráh karnewálá Iblís ág aur gandhak kí us jhíl men dálá jáegá, jahán wuh haiwán aur jhúthá nabí bhí hogá; aur wuh rát din abadu'l ábád 'azáb men rahenge.

11 Phir main ne ek bará safed takht, aur us ko jo us par baiṭhā huá thá dekhá, jis ke sámne se zamín aur ásmán bhág gaye; aur unhen kahín jagah na milí. 12 Phir main ne chhoṭe bare sab murdon ko us takht ke sámne khare hue dekhá; aur kitáben kholí gayín; phir ek áur kitáb kholí gayí, ya'ní kitáb i hayát: aur jis tarah un kitábon men likhá huá thá, un ke a'mál ke mutábíq murdon ká insáf kiyá gayá. 13 Aur samundar ne apne andar ke murdon ko de diyá, aur maut aur 'álam i arwáh ne apne andar ke murdon ko de diyá: aur un men se har ek ke a'mál ke mu-wáfíq us ká insáf kiyá gayá. 14 Phir maut aur 'álam i arwáh ág kí jhíl men dále gaye. Yih ág kí jhíl dúsrí maut hai. 15 Aur jis kisi ká nám kitáb i hayát men likhá huá na milá, wuh ág kí jhíl men dálá gayá.

21 Phir main ne ek naye ásmán, aur nayí zamín ko dekhá: kyúñki pahlá ásmán aur pahlí zamín játi rahí thí; aur samundar bhí na rahá. 2 Phir main ne shahr i muqaddas, naye Yarúshalem ko ásmán par se Khudá ke pás se utarte dekhá; aur wuh us dulhan kí mánind árasta thá, jis ne apne shauhar ke liye singár kiyá ho. 3 Phir main ne takht men se kisi ko baland áwáz se yih kahte suná, kí Dekh, Khudá ká khaima ádmíon ke darmiyán hai; wuh un ke sáth khaima karegá, aur wuh us ke log hongé, aur Khudá ap un ke sáth rahegá, aur un ká Khudá hogá: 4 aur wuh un kí ankhoñ ke sab ánsú ponchh degá; is ke ba'd maut nahín rahegí, aur na mátam rahegá, na áh o nála, na dard: pahlí chízen játi rahín. 5 Aur

jo takht par baiṭhā huá thá, us ne kahá, kí Dekh, main sári chízon ko nayá baná detá hūñ. Phir us ne kahá, kí Likh le: kyúñki yih báten sach aur barhaqq haiñ. 6 Phir us ne mujh se kahá, kí Yih báten purí ho gayín. Main Alfa, aur Omiga, ya'ní ibtidá aur intihá hūñ. Main piyáse ko áb i hayát ke chashme se muft piláungá. 7 Jo gálib áe, wuhí in chízon ká wáris hogá; aur main us ká Khudá hūngá, aur wuh merá betá hogá. 8 Magar buzdilon, aur beimánon, aur ghinaune logon, aur khúníon, aur harámkaron, aur jádúgaron, aur butparaston, aur sáre jhúthon ká hissa ág aur gandhak se jalnewálí jhíl men hogá; yih dúsrí maut hai.

9 Phir un sát frishton men se, jin ke pás sát piyále the, aur wuh pichhlí sát áfaton se bhare hue the, ek ne ákar mujh se kahá, kí Idhar á; main tujhe dulhan, ya'ní Barre kí bñwí, dikháun. 10 Aur wuh mujhe Rúh men ek bare aur únche pahár par le gayá, aur shahr i muqaddas Yarúshalem ko, ásmán par se Khudá ke pás se utarte dikháya; 11 us men Khudá ká jalál thá: aur us kí chamak niháyat qímatí patthar, ya'ní us yashab kí sí thí, jo billaur kí tarah shaffáf ho; 12 aur us kí shahrpanáh barí aur baland thí, aur us ke bárah darwáze, aur darwázon par bárah frishte the, aur un par baní Isráíl ke bárah qabílon ke nám likhe hñe the: 13 tñ darwáze mashriq kí taraf the; tñ darwáze shimál kí taraf; tñ darwáze junúb kí taraf; aur tñ darwáze magrib kí taraf. 14 Aur us shahr kí shahrpanáh kí bárah bunyáden thín, aur un par Barre ke bárah rasúlon ke bárah nám likhe the. 15 Aur jo mujh se kah rahá thá, us ke pás, shahr aur us ke darwázon aur us kí shahrpanáh ke nápne ke liye, ek paimáish ká ála, ya'ní sone ká gaz thá. 16 Aur wuh shahr chaukor wáqí' huá thá, aur us kí lambái chaurái ke barábar thí: us ne shahr ko us gaz se nápá, to bárah hazár farláng niklá: us kí lambái aur chaurái aur únchái barábar thí. 17 Aur us ne us kí shahrpanáh ko ádmí kí, ya'ní frishte kí, paimáish ke mutábíq nápá, to ek sau chauálís háth niklí. 18 Aur us kí shahrpanáh

ki ta'mir yashab ki thī : aur shahr aise khālis sone kā thā, jo shaffāf shishe ki mānind ho. 19 Aur us shahr ki shahrpanāh ki bunyāden har tarah ke jawāhir se āraṣṭa thīn. Pahlī bunyād yashab ki thī; dūsri nīlam ki; tisri shabchirāg ki; chauthī zumurrud ki; 20 pānchwin 'aqīq ki; chhaṭī la'l ki; sāṭwin sunahre patthar ki; āṭhwin firoze ki; nawīn zabarjad ki; daswin yamanī ki; gyārahwin sang i sumbulī ki, aur bārahwin yāqūt ki. 21 Aur bārah darwāze bārah motiyon ke the; har darwāza ek ek motī kā thā; aur shahr ki saṛak shaffāf shishe ki mānind khālis sone ki thī. 22 Aur main ne us men koi maqdis na dekhā : is liye ki Khudāwand Khudā Qādir i mutlaq, aur Barra us kā maqdis hai. 23 Aur us shahr men sūraj yā chānd ki raushnī ki kuchh hājat nahīn; kyūnki Khudā ke jalāl ne use raushan kar rakkhā hai, aur Barra us kā chirāg hai. 24 Aur qaumen us ki raushnī men chalen phirengī; aur zamīn ke bādshāh apnī shān o shaukat kā sāmān us men lāenge. 25 Aur us ke darwāze din ko hargiz band na honge, (aur rāt wahān na hogī :) 26 aur log qaumon ki shān o shaukat aur 'izzat kā sāmān us men lāenge : 27 aur us men koi nāpāk chīz, yā koi shakhs jo ghinaune kām kartā, yā jhūṭhī bāten ghaṛtā hai, hargiz dākhil na hogā, magar wuhī jin ke nām Barre ki kitāb i hayāt men likhe hue hai.

22 Phir us ne mujhe billaur ki tarah chamaktā huā āb i hayāt kā ek daryā dikhāyā, jo Khudā aur Barre ke takht se nikalkar, us shahr ki saṛak ke bīch men bahtā thā. 2 Aur daryā ke wār pār zindagī kā daraḥt thā; us men bārah qism ke phal āte the, aur har mahīne men phaltā thā; aur us daraḥt ke patton se qaumon ko shifā hotī thī. 3 Aur phir la'nat na hogī : aur Khudā aur Barre kā takht us shahr men hogā : aur us ke bande us ki 'ibādāt karenge; 4 aur wuh us kā munh dekhenge; aur us kā nām un ke mātḥon par likhā huā hogā. 5 Aur phir rāt na hogī; aur wuh chirāg aur sūraj ki raushnī ke muhtāj na honge; kyūnki Khudāwand Khudā un ko raushan kare-

gā, aur wuh abadu'l ābād bādshāhī karenge.

6 Phir us ne mujh se kahā, ki Yih bāten sach aur barhaqq hai; chunānchī Khudāwand ne, jo nabīon ki rūhon kā Khudā hai, apne frishte ko is liye bhejā, ki apne bandon ko wuh bāten dikhāe jin kā jald honā zarūr hai. 7 Aur dekh, main jald ānewālā hūn. Mu-bārak hai wuh jo is kitāb ki nubuw-wat ki bāton par 'amal kartā hai.

8 Main wuhī Yūhannā hūn, jo in bāton ko suntā aur dekhtā thā. Aur jab main ne sunā aur dekhā, to jis frishte ne mujhe yih bāten dikhāin, main us ke pānwon pār sijda karne ko girā. 9 Us ne mujh se kahā, ki Khabardār, aisā na kar : main bhī terā, aur tere bhāi nabīon, aur is kitāb ki bāton par 'amal karnewālon kā hamkhidmat hūn : Khudā hī ko sijda kar.

10 Phir us ne mujh se kahā, ki Is kitāb ki nubuw-wat ki bāton ko poshida na rakh; kyūnki waqt naz-dīk hai. 11 Jo burāi kartā hai, wuh burāi hī kartā jāe : aur jo najis hai, wuh najis hī hotā jāe : aur jo rāstbāz hai, wuh rāstbāzī hī kartā jāe : aur jo pāk hai, wuh pāk hī hotā jāe. 12 Dekh, main jald ānewālā hūn; aur har ek ke kām ke muwāfiq dene ke liye ajr mere pās hai. 13 Main Alfa aur Omiga, awwal o ākhir, ibtidā o intihā hūn. 14 Mu-bārak hai wuh, jo apne jāme dhote hai, kyūnki zindagī ke daraḥt ke pās āne kā iḥtiyār pāenge, aur un darwāzon se shahr men dākhil honge. 15 Magar kutte, aur jā-dūgar, aur harāmkar, aur khūnī, aur butparast, aur jhūṭhī bāt kā har ek pasand karne aur ghaṛnewālā bā-har rahegā.

16 Mujh Yisū' ne apnā frishta is liye bhejā ki kalisiyāon ke bāre men tumhāre āge in bāton ki gawāhī de. Main Dāūd ki asl o nasl, aur subh kā chamaktā huā sitāra hūn.

17 Aur Rūh aur Dulhan kahtī hai, ki A'. Aur sunnewālā bhī kahe, ki A'. Aur jo piyāsā ho wuh āe : aur jo koi chāhe āb i hayāt muft le.

18 Main har ek ādmī ke āge jo is kitāb ki nubuw-wat ki bāten suntā hai gawāhī detā hūn, ki agar koi ādmī un men kuchh baṛhāe, to Khudā is kitāb men likhī hūi āfaten

us par nāzil karegā: 19 aur agar koī is nubuwwat kī kitāb kī báton men se kuchh nikāl dále, to Khudá us zindagī ke darakht, aur muqaddas shahr men se, jin ká is kitāb men zikr hai, us ká hissa nikāl dálegā.

20 Jo in báton kī gawáhi detá hai, wuh yih kahtá hai, kī Beshakk: main jald ánewálá hún. A'mín: al Khudáwand Yisú', A'.

21 Khudáwand Yisú' ká fazl muqaddason ke sáth rahe. A'mín.